

ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΠΕΡΠΙΝΙΑ
ΙΑΤΡΟΥ - ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΨΑΛΤΟΥ

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΠΛΗΡΕΣ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

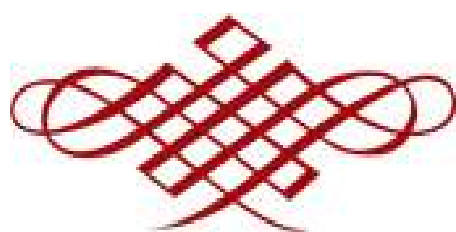

ΑΘΗΝΑΙ
197...

(Επιμέλεια ψηφιοποίησης)

Δ.Π.Δ.

Χίος, 2014

Βιογραφία
Μιχαήλ Ν. Περπινιά
Ίατροϋ – Μουσικοδιδασκάλου και Ίεροψάλτου
(1903 – 1975)

Ο Μιχαήλ Νικολάου Περπινιάς, ιατρός, μουσικοδιδάσκαλος, μελοποιός και καλλίφωνος ψαλμωδός, γεννήθηκε στη Σμύρνη τό έτος 1903. Από τεκμηριωμένες πληροφορίες, ότι ή πατρική του κατοικία βρίσκονταν κοντά στην Αγία Φωτεινή (Μητρόπολη της Σμύρνης), ή μουσική αλλά και ή κλασική του παιδεία, ή μετέπειτα έγγραφή του, χωρίς εξετάσεις (προνόμιο τών αποφοίτων της Ε.Σ.), στην Ίατρική Σχολή τοϋ Πανεπιστημίου Αθηνών, όδηγοϋν στό συμπέρασμα, ότι, σπούδασε στην παλαιά Εϋαγγελική Σχολή της Σμύρνης. Κατά έγκυρη έπίσης πληροφόρηση, δάσκαλός του στην ψαλτική ήταν ό Σμυρναίος πρωτοψάλτης Λάζαρος Αχιλλέως Συμεωνίδης, μαθητής τών πρωτοψαλτών Σμύρνης Νικολάου καί Μισαήλ.

Τό 1922, στην καταστροφή της Σμύρνης, μετά από περιπετειώδη καταδίωξη τών Τούρκων, κατόρθωσε τελικά νά φθάσει καί νά εγκατασταθεί στη Χίο, έπηρεασμένος ίσως από πολλούς Χίους (καθηγητές, μουσικοδιδασκάλους, εφόρους, εμπόρους) πού κατά καιρούς είχε γνωρίσει στη Σμύρνη. Πέραν της έμβριθοϋς κλασικής του παιδείας, πού μπορεΐ κανείς νά διαπιστώσει διαβάζοντας τά άδημοσίευτα κείμενά του, αλλά καί τά δημοσιευμένα σέ έφημερίδες καί περιοδικά της Χίου άρθρα του, όπως «Χιακόν Μέλλον», «Πλάτων» κλπ., εξαιρετική ήταν ή μουσική του παιδεία καί κατάρτιση, ή γνώση τοϋ τυπικοϋ της Έκκλησίας. Γνωρίζοντας σέ βάθος Βυζαντινή αλλά καί Εϋρωπαϊκή μουσική, από τά μελοποιήματά του, διαπιστώνει κανείς τόν έπηρεασμό του από τίς μουσικές συνθέσεις τών Πρωτοψαλτών Σμύρνης, Νικολάου Γεωργίου καί Μισαήλ Μισαηλίδη.

Παρέμεινε στη Χίο καί στη συνέχεια, αφού ύπηρέτησε τή στρατιωτική του θητεία, ένεγράφη στην Ίατρική σχολή τοϋ Πανεπιστημίου Αθηνών. Όλοκλήρωσε τίς σπουδές του μέ τήν ειδικότητα τοϋ δερματολόγου. Κατά τίς χρονικές αυτές περιόδους έψαλε σέ διαφόρους ναούς αλλά καί δίδασκε τήν ψαλτική τέχνη σέ πολλούς νέους. Στά μέσα της δεκαετίας τοϋ 1930, τόν βρίσκουμε στο Αΐγιο, νά ιδρύει μουσική σχολή, νά εΐναι πρωτοψάλτης στόν Ί. Ναό Παμμ. Ταξιαρχών (1938) καί πρόεδρος τοϋ τοπικοϋ συλλόγου ιεροψαλτών, μέ αντιπρόεδρο τόν Σπ. Περιστέρη.

Στή συνέχεια ψάλλει μερικά χρόνια στην Αθήνα καί κατόπιν επανέρχεται στη Χίο καί εγκαθίσταται όριστικά. Άσκεΐ τήν ιατρική καί ψάλλει σέ διαφόρους ναούς τοϋ νησιοϋ. Επί πολλά χρόνια τόν βρίσκουμε ιεροψάλτη στόν ένοριακό Ί.Ναό Παναγίας Λετσαίνης, τό αναλόγιο της όποίας μετατρέπεται σέ διδασκαλείο θεωρίας καί πράξης της ψαλτικής. Παράλληλα ιδρύει άτυπη σχολή, στην όποία μέ περισσή αγάπη, διδάσκει δωρεάν βυζαντινή μουσική σέ πολλούς νέους. Πολλοί, όντας ιεροψάλτες, τοϋ ζητοϋν νά τούς διδάξει τά ένδότερα της θεωρίας της μουσικής. Έκεΐνος, μέ ιδιαίτερη αγάπη ανταποκρίνεται σέ κάθε τους αίτημα. Παραμένει στη Χίο μέχρι τό έτος 1971. Κατόπιν, εγκαθίσταται, γιά οικογενειακούς λόγους, στην Αθήνα. Άπεβίωσε την 5^η Μαΐου 1975 σέ ηλικία 72 έτών.

Ο Μιχαήλ Περπινιάς, γνώριζε σέ βάθος τή θεωρία της μουσικής καί έκτελοϋσε μέ ακρίβεια καί πιστότητα τούς έκκλησιαστικούς ύμνους. Πιστεύοντας, όπως ό ίδιος σέ μελωδήμά του καταγράφει, ότι “...οί μουσικοί ούχ’ οΐς άν μάθωσι, τούτοις μόνοις χρῶνται, αλλά καί άλλα νέα πειρῶνται ποιεΐν.”. *Έενοφ. Κύρου παιδεία, βιβλ. Α΄, κεφ. Στ΄ 38.*», μελοποίησε σέ νέες συνθέσεις πολλούς ύμνους. Έκεΐ, διακρίνει κανείς τήν μουσική του ιδιοφυΐα, παρατηρεΐ τήν περίτεχνη άναλλαγή τών μουσικῶν κλιμάκων, διαπιστώνει τήν ακριβή άπόδοση τοϋ νοήματος τών ύμνων.

Ἐπί πολλά ἔτη συνέγραφε θεωρητικό τῆς μουσικῆς μέ τίτλο «νεώτατον πλήρες θεωρητικόν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς – Ἀθῆναι 197?» , τό ὁποῖο, δυστυχῶς, δέν πρόφθασε νά ἐκδόσῃ.*) Γιά νά διαπιστώσῃ κανεῖς τήν ἀγάπῃ του γιά τήν ἐκκλησιαστική μας μουσική, ἀρκεῖ νά διαβάσῃ μικρό ἀπόσπασμα ἀπό τόν πρόλογο τοῦ θεωρητικοῦ «... Ἡ ἀγάπη καί ἡ ἔφεσις ἡμῶν πρός τήν ἱεράν ἡμῶν Μουσικήν, ἐξεκέντησαν εἰς ἡμᾶς τόν ζῆλον καί ἐπεδόθημεν εἰς τήν λύσιν τῶν ἀποριῶν ἡμῶν περί τῆς θεωρίας τῆς Μουσικῆς. Ἐμελετήσαμεν πρός τοῦτο πᾶν προσιτόν εἰς ἡμᾶς σχετικόν βιβλίον, ἡρευνήσαμεν εἰς παλαιοπωλεῖα καί ἀνεμοχλεύσαμεν κονιορτοβριθῇ κιβώτια καί βιβλιοθήκας πρός ἀνεύρεσιν τοιούτων βιβλίων παλαιῶν καί νεωτέρων, ἰδίως δέ θεωρητικῶν, παρεβάλαμεν καί συνεδιάσαμεν τάς διαφόρους ἀπόψεις τῶν διαφόρων συγγραφέων μουσικοδιδασκάλων παλαιῶν καί νεωτέρων, μή φειδόμενοι χρόνου κόπων καί δαπανῶν, ἐπί **ὀλόκληρον πεντηκονταετίαν....».**

Ὁ Μιχαήλ Περπινιάς δίδαξε πλήθος μαθητῶν. Πολλοί ἀπ' αὐτοῦς ἀναδείχθηκαν δόκιμοι ἱεροψάλτες πού τιμοῦν τά ἀναλόγια τῶν Ἐκκλησιῶν μας, σέ πολλές πόλεις τῆς Ἑλλάδας καί ἀλλοχοῦ. Ἄλλοι, ἐπηρασμένοι ἀπό τή διδασκαλία του, ἀναδείχθηκαν μουσικοδιδάσκαλοι, συνεχίζοντας τό ἔργο του. Οἱ μαθητές του, οἱ ἱεροψάλτες πού τόν γνώρισαν, τόν θυμοῦνται μέ ἀγάπῃ, σέβονται καί τιμοῦν τή μνήμη του.

(*)Ὁ γράφων, νέος στήν ἡλικία, κατά τό ἔτος 1968, μαθητής ὄντας τῆς ψαλτικῆς στόν Μητροπολιτικό Ναό τῆς Χίου, εἶχε τήν εἰκαιρία καί τιμή νά γνωρίσῃ τόν ἀείμνηστο Μ.Περπινιά, συνδεόμενος μέ φιλία μέ τό γιό του Νικόλαο. Ἡ γνωριμία αὐτή, εἶχε ὥς ἐπακόλουθο μακρές συναντήσεις στό ἱατρεῖο του καί φιλική διδασκαλία σέ θέματα κυρίως θεωρίας τῆς μουσικῆς. Ὁ γιός του καί ἡ σύζυγός του Μαρία, φίλοι ἐπιστήθιοι, μοῦ ἐμπιστεύθηκαν τό χειρόγραφο μουσικό ἀρχεῖο καί τή συλλογή βιβλίων τοῦ πατέρα τους, γιά μελέτη καί ἔρευνα. Τούς ευχαριστῶ ἀπό καρδιάς.

Τό θεωρητικό αὐτό (χειρόγραφο βιβλίον) ,γραμμένο μέ τόν προσωπικό γραφικό χαρακτήρα τοῦ συγγραφέως (ἡ ἀνάγνωσή του ἀπαιτεῖ σχετική ἐξοικείωση), σέ γλῶσσα αὐστηρή καθαρεύουσα, τό ὁποῖο μάλιστα ὁ ἀείμνηστος δάσκαλος χαρακτήριζε ὡς ἔργο ζωῆς, ἀφοῦ φωτογραφικά ψηφιοποιήσαμε μέ πενιχρά τεχνολογικά μέσα, καί, παρά τήν ποιότητα τῆς ψηφιοποίησεως, ἡ ὁποία ὠφέιλεται καί στήν μὴ βέλτιστη κατάσταση τοῦ πρωτοτύπου, ἀποφασίσουμε, μέ τήν ἄδεια τῆς οἰκογενείας του, νά τό παρουσιάσουμε ἐλεύθερο "εἰς κοινήν τῶν φιλομαθῶν ὠφέλειαν".

Ἐξυπακούεται, ὅτι, τυχόν δημοσίευση περιεχομένου τοῦ πονήματος σέ ἔρευνα, μελέτη ἢ ἐργασία,, εἶναι ἐπιτρεπτή, μέ ἀναφορά στήν πηγή προέλευσης.

Δημήτριος Π. Δημητρακόπουλος
Τεροψάλτης Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Χίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

*Ακολουθείται έπακριβώς ή σελιδοποίηση τοῦ πρωτοτύπου
χειρογράφου, έπειδή υπάρχουν πολλές
σημειώσεις-παραπομπές.*

Βιογραφία Μιχ.Ν. Περπινιά.....	III-IV
Περιεχόμενα.....	V-VII
Πίνακες, κλίμακες και σχήματα.....	VIII
***	***
Τίτλος και Πρόλογος.....	1-12
<i>Κενές σελίδες</i>	<i>13-14</i>
Πηγαί και βοηθήματα	15-18
<i>Κενές σελίδες</i>	<i>19-58</i>
Είσαγωγή.....	59
Περί μουσικής γενικώς.....	59-65
Περί άπλου ήχου.....	66-71
Περί γενέσεως των τονιαίων διαστημάτων.....	71-86
Θεμέλιος διατονική κλίμαξ.....	86-98
Περί γνωρισμάτων των φθόγγων της κλίμακος, περί ισότητος, και περί συνεχοῦς, ύπερβατικής άναβάσεως και καταβάσεως..	98-102
Περί μαρτυριών των φθόγγων της θεμελίου διατονικής κλίμακος και της σημασίας αὐτῶν.....	103-109
Περί χαρακτήρων.....	110-111
Περί χαρακτήρων της ποσότητος.....	111-116
Περί συνθέσεως, ή συνδυασμοῦ, ή συμπλοκής των χαρακτήρων.....	117-121
Έπεξήγησις διαφόρων γραφῶν συνθέσεων χαρακτήρων.....	122-125
Περί παραλλαγής και μέλους ή περί μουσικής άναγνώσεως....	126-134
Περί χρόνου και χρονικῶν άγωγῶν.....	135
Περί χρόνου.....	135-138
Περί αύξήσεως και διαιρέσεως τοῦ χρόνου. Χαρακτήρες χρόνου προσθετικοί, διαιρετικοί και μικτοί. Προσθετικοί χαρακτήρες.....	138-142
Διαίρεσις τοῦ χρόνου (χαρακτήρες διαιρετικοί, Γοργόν).....	142-143
Συνεχές έλαφρόν.....	143-147
Παρεστιγμένα γοργά.....	147-149
Δίγοργον.....	149-151
Τρίγοργον κλπ.....	151-153
Παρεστιγμένα δίγοργα.....	153-156
Σύγχρονος διαίρεσις και αύξησις τοῦ χρόνου (χαρακτήρες μικτοί, διαιρέσεως και αύξήσεως τοῦ χρόνου.....	157-159
Σιωπαί ή παύσεις.....	160-161
Άπόδομα (ή άπόδερμα).....	161-162
Σταυρός.....	162-163
Περί χρονικῶν άγωγῶν.....	164-173
Περί ποιότητος της μελωδίας. Χαρακτήρες ποιότητος ή άχροννοι τροπικαί ύποστάσεις.....	174-177
Ποιότης χαρακτήρων ποσότητος.....	177-183

	σελίς
Ἄχροντοι ἢ τροπικαὶ ὑποστάσεις, ἢ χαρακτηῖρες ποιότητος ἢ ἐκφράσεως.....	183
Ἡ Βαρεία.....	183-186
Τό ψηφιστόν.....	186-190
Τό ὁμαλόν.....	190-191
Τό Ἀντικένωμα.....	191-193
Ὁ Σύνδεσμος ἢ ἕτερον.....	193-194
Τό Ἐνδόφωνον.....	194-195
Μεγάλαι ὑποστάσεις.....	195-197
Περί ὑφέσεων καὶ διέσεων.....	198-208
Διαρκῆς ὑφεςις καὶ διαρκῆς διέσις.....	208-209
Περί Γενῶν τῆς μουσικῆς.....	210-213
Τό Διατονικόν γένος.....	213-214
Τό Χρωματικόν γένος.....	214-216
Τό Ἐναρμόνιον γένος.....	216-219
Περί μαρτυριῶν τῶν φθόγγων τῶν κλιμάκων τῶν τριῶν γενῶν.....	220-221
Περί φθορῶν τῶν φθόγγων τῶν τριῶν γενῶν.....	221-227
Περί μεταθέσεως καὶ παραχορδῆς (ἢ μεταβάσεως ἢ μεταβολῆς).....	228-238
Περί Χροῶν.....	238-239
Ὁ ζυγός.....	239-241
Τό κλιτόν.....	241-242
Ἡ σπάθη.....	243-244
Περί συστημάτων τῆς μουσικῆς.....	245-247
Πεντάχορδον σύστημα ἢ τροχός.....	248-250
Τετράχορδον σύστημα ἢ τριφωνία.....	251-253
Τρίχορδον σύστημα ἢ διφωνία.....	254-258
Τὰ εἶδη τῆς μελωδίας.....	259-260
Τό Εἰρμολογικόν.....	260-264
Τό Στιχηραρικόν.....	264-267
Τό Παπαδικόν.....	267-268
Ἑμμελής ἀπαγγελία.....	268-270
Περί ρυθμοῦ (πόδες ἀπλοί, πόδες σύνθετοι ἄρτιοι, πόδες σύνθετοι περιττοί, ρυθμικόν κῶλον.....	271-277δ
Κενοὶ χρόνοι, δίσημος ρυθμός, τετράσημος ρυθμός, τρίσημος ρυθμός, ὁ τροχαῖος, ὁ ἱαμβος, ὁ ἐξάσημος.....	278-290
Περί ὑπάτης Βαρείας.....	291- 93
Περί ἤχων γενικῶς.....	294- 311
Περί τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ἤχων.....	312
Ἡ ἀρχική (ἢ ἀρκτική) μαρτυρία.....	312-313
Κλίμαξ, γένος, σύστημα.....	314
Ἀπήχημα.....	314-319
Δεσπόμενοι φθόγγοι.....	319-320
Ἡ ἑλξις.....	320-321
Καταλήξεις.....	321-323
Ὅρια καὶ ἦθος τῶν ἤχων.....	324-325
Ἐπίσακτα μέλη.....	325-326
Κατ' ἦχον μεταβολή.....	326-329

	σελίδες
Περί τοῦ πρώτου ἤχου.....	330-337
Περί τοῦ Πλαγίου πρώτου ἤχου.....	338-350
Περί τοῦ τετάρτου ἤχου.....	351-355
Περί τοῦ καλουμένου "στιχηρατικοῦ τετάρτου" ἤχου.....	355-358
Περί τοῦ λεγέτου ἤχου.....	358-364
Περί τοῦ τετάρτου Παπαδικοῦ ἤχου "Ἄγια".....	365-373
Περί τοῦ πλαγίου τετάρτου ἤχου.....	374-381
Περί τοῦ δευτέρου χρωματικοῦ ἤχου.....	382-398
Περί τοῦ πλαγίου δευτέρου ἤχου.....	399-423
Κενές σελίδες.	424-425
Περί τοῦ τρίτου ἤχου.....	426-432
Περί τοῦ Βαρέος ἤχου.....	433-443
Περί τοῦ ἐναρμονίου βαρέος ἤχου.....	444-448
Ἦχος Βαρύς ἐναρμόνιος ἐκ τοῦ Γα.....	449-455
Περί ὀρθογραφίας τῆς μουσικῆς.....	456-457
Περί ὀρθογραφίας τοῦ ἴσου.....	458-470
Περί ὀρθογραφίας τοῦ ὀλίγου.....	470-478
Περί ὀρθογραφίας τῆς πεταστῆς.....	479-485
Περί ὀρθογραφίας τῶν κεντημάτων.....	486-491
Περί ὀρθογραφίας τοῦ κεντήματος καί τῆς ὑψηλῆς.....	492
Περί ὀρθογραφίας τῆς ἀποστροφῆς.....	493-498
Περί ὀρθογραφίας τῆς ὑπορροῆς.....	499-504
Περί ὀρθογραφίας τοῦ ἐλαφροῦ.....	505-507
Περί ὀρθογραφίας τῆς χαμηλῆς.....	508-509
Σύντομος ἐπίλογος.....	509-510

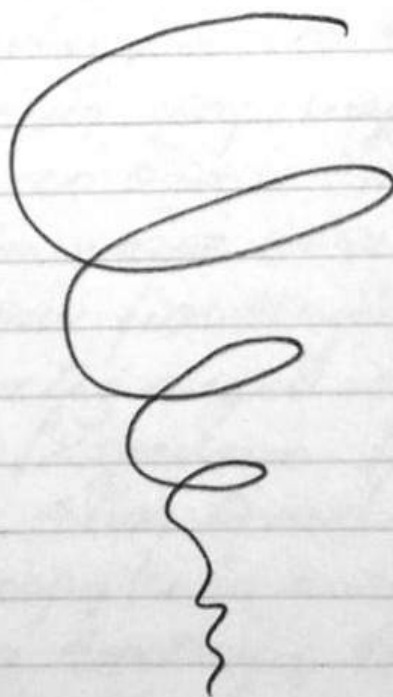
ΠΙΝΑΚΕΣ, ΚΛΙΜΑΚΕΣ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΑ

*Ακολουθείται έπακριβώς ή σελιδοποίηση τοῦ πρωτοτύπου
χειρογράφου, έπειδή υπάρχουν πολλές
σημειώσεις-παραπομπές.*

	σελίς
Θεμέλιος, διατονική κλίμαξ.....	87
Γενικόν διάγραμμα 7 διατονικῶν διαπασωνικῶν κλιμάκων....	93
Αί τρεῖς διατονικά διαπασωνικά κλίμακες μετά τῶν μαρτυριῶν τῶν φθόγγων αὐτῶν. Κλίμαξ μέ διεzeugμένα τετράχορδα. Κλίμαξ μέ συνημμένα τετράχορδα.....	109
Χαρακτήρες τῆς ποσότητος.....	111
Πίναξ γενικῆς συνθέσεως τῶν χαρακτήρων τῆς ποσότητος..	121
Πίναξ διαιρέσεως τοῦ χρόνου κατά Χουρμούζιον.....	156
Πίναξ χρονομετρικῶν ἐνδείξεων.....	173
Πίναξ τῶν κλιμάκων τῶν τριῶν γενῶν, μετά τῶν μαρτυριῶν καί φθορῶν τῶν φθόγγων.....	226-227
Κλίμαξ ζυγοῦ - παραδείγματα.....	241
Κλίμαξ κλιτοῦ- παραδείγματα.....	242
Κλίμαξ σπάθης –παραδείγματα.....	244
Διατονική κλίμαξ κατά ὀκτάχορδον καί πεντάχορδον σύστημα.....	250
Κλίμαξ διατονικοῦ γένους κατά τετράχορδον σύστημα.....	253
Πίναξ ρυθμικῶν κινήσεων.....	286
Αί βάσεις τῶν ἤχων κατά Χρύσανθον, Γρηγόριον καί Χουρμούζιον.....	298
Αί βάσεις τῶν ἤχων κατά τούς Βυζαντινούς.....	306
Αί ἀρχικάί ἡ ἀρκτικάί μαρτυρίαι.....	313
Ἀπηχήματα τῶν ἤχων (πολυσυλλάβως, μονοσυλλάβως).....	316-318
Θέσεις μεταβάσεως ἀπό ἤχου εἰς ἤχον κατά Στυλιανόν Χουρμούζιον.....	328
Κλίμαξ α΄. ἤχου.....	332
Κλίμαξ πλ. α΄. ἤχου.....	341
Κλίμαξ ἐναρμονίου βαρέος ἐκ τοῦ Πα.....	348
Κλίμαξ ἐναρμονίου πλ. α΄. ἤχου (συνημμένα τετράχορδα)....	350
Σχῆμα θέσεως λεγέτου ἤχου.....	360
Κλίμαξ λεγέτου ἤχου μετά μαρτυριῶν καί φθορῶν.....	361
Ἡ κατά διαπασῶν κλίμαξ τοῦ δ΄. ἤχου "Ἁγια".....	370
Αἱ δύο κλίμακες τοῦ πλ. δ΄. ἤχου (κατά διαπασῶν , κατά τετράχορδον).....	390
Σύντονος χρωματική κλίμαξ τοῦ πλ. β΄. ἤχου.....	406
Πίναξ τῶν συνηθεστέρων μεικτῶν κλιμάκων.....	415(α-β)
α)Γενική διατονική κλίμαξ τοῦ τρίτου ἤχου, β) Ἐναρμόνιος κλίμαξ τοῦ τρίτου ἤχου με 3 συνημμένα τετράχορδα.....	430
Κλίμακες διατονικοῦ βαρέος ἤχου.....	438
Κλίμακες ἐναρμονίου βαρέος ἤχου.....	445

ΜΙΧΑΗΛ. Ν. ΠΕΡΠΙΝΙΑ
ΙΑΤΡΟΥ- ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΦΑΝΤΟΥ.

ΝΕΟΤΑΤΟΝ ΠΛΗΡΕΣ
ΘΕΟΡΗΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΚΑΘ' ἡΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

ΑΘΗΝΑΙ
197..

«Δεῖ τὸν ἀγαθὸν κριτὴν
οὐκ ἐν τῶν παραλειπομένων δοκι-
μάζειν τοὺς γράφοντας, ἀλλ' ἐκ
τῶν λεγομένων· πᾶν μὲν ἐν τοῦτοις
λαμβάνει τι ψεῦδος, εἰδέναι ὅτι
ψακεῖνα παραλείπεται δι' ἀγνοίαν·
ἐν δὲ πᾶν τὸ λεγόμενον ἀληθές ἢ,
συχαρεῖν διότι ψακεῖνα παρασι-
ωπᾶται κατὰ κρίσιν, οὐκ ἀγνοίαν»
(Πολυβίου. Συμβολαί λγ. κ. εφ.)

Προποσος

Τό ἀνά χειρας μερὸν περὶ τὰ το
οἰγραφία «Νεώτατον Θεωρητικόν
ἐκ τῆς αὐτῆς μετὰ τῆς ἑξωτερικῆς
μουσικῆς βυζαντινῆς μουσικῆς» οὐκο
ωσὶν ἔχει εἶναι διὰ τὰς αἰτίας ἀναγκα
στην διὰ ἀντιθέσιν ἐκείνων διω
κετικῶν αἰώνων παρόντων οἱ ὁ
ποῖοι αὐτοὶ τὰς ἀδελφεὰς δε
ξίαντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οὐκο
ωσὶν τὸ ὅσον ἐκ τῆς αὐτῆς
αὐτῆς αἰώνων αὐτῆς ὁμοιωτικῆς καὶ
διαφορετικῆς μουσικῆς ἐνδείκνυται,
τὰ ὅσα αὐτῆς μετὰ τῆς ἑξωτερικῆς
μουσικῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

Ὅμως εἶναι ἀντιθέσιν εἶναι
ἐν τῇ θεωρητικῇ καὶ ἐκείνῃ
οὐδὲν ἑξωτερικόν εἶναι ἀναλό
γῳ οὐκοωσὶν, ὡς ἀναλόγῳ καὶ
τὰ διδάσκει, ὅτι οὐκοωσὶν ἡ
αὐτῆς χειρὶς γραφικῶν εἶναι ἀνα
λόγῳ τὰ διδάσκει καὶ τὰ κατανεμεῖ
ὅτι, ἀντιθέσιν εἶναι, ὅτι οὐκοωσὶν

外

[illegible]

Ποιῶν τὰ ἀποστολικά ἐκ τῶν οὐ-
 παρὰ γάμοις ἀρχόντων εἰσὶν
 ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ἀναίμενα καὶ
 συνοδικαῖα καὶ ἐκκλησιαστικὰ τῶν
 οὐραγίων καὶ ἀγαθῶν ἀποδόσεως, ἐκ-
 κοδομένων καὶ ποταῖς τῆς ἀρχιεπισ-
 κοπίας καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς
 ἐκτελεσθῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν
 ὑπαρχόντων ἀντὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς
 ἀναίμενα καὶ συνοδικαῖα ἐκ τῶν
 ἀποστολῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων
 καὶ ἀποστολῶν ἐκτελεσθῶν
 ἡμεῖς.

Καὶ ἰσχυροὶ εἶναι, ἀφροσύνη
καὶ, ἀνυπατάς ταραχαὶ καὶ γὰρ
δυσκόπια, καὶ πένθος, καὶ ἰσχυρία

οὐκ ἔστιν αὐτὴν εἶναι ἀπορροή, ὅτις
ἂν ἐπαύσει διακριτικὸν τὰ ἀνεμ-
νισμῶν, ἀπορροὴν δὲ καὶ ἀναπνοήν.
Τὰ αὖ ἀπορροή, ἐγκαταλείποντες τὰ
καὶ ἀπορροήν αὐτὴν ἀπορροήν
αὐτὴν τὴν αὐτὴν αὐτὴν.

[illegible]

Ὁκλει καὶ εἰς ἀφ' αὐτῶν, καὶ διό-
δου, καὶ τῆς ἑξῆς ἀποδοφῆς τὴν
ἰσχυρὰν ἀφ' αὐτῶν Μαροῦν, ἡμεῖς δεῖν
ἐπιπλοῦν ἐπὶ τὴν ἐκδορὶν καὶ τὴν δια-
κρίσιν ἐν τῇ αὐτῇ.

Τὴν γὰρ τὴν θεωρίαν ἀφ' ἧς
 εἶναι, οὐκ αἱ διδασκαλίες ἀφ' ἧς εἶναι
 ἡδυνάτο τοὺς γινώσκοντες, ἀπ' οὐκ ἔστι τὰ
 ἐν τῇ θεωρίᾳ ἀφ' ἧς εἶναι εἰς τὴν
 οὐρανίαν ἐν τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
 εἶναι τὰ ἀποκρίματα τοὺς διαφωτισ-
 τὰς καὶ τὰς τὰς τὰς τὰς τὰς τὰς...

6

Ἡ ἀγάπη αὐτῆς ἔφραυ. Ἰδὲν πρὸς
αὐτὸν ἱερὸν Ἰδὲν Μανουῖν, ἐξελί-
κυσαν εἰς αὐτὰς τὸν ψῆλον καὶ ἔθε-
δόντες εἰς τὴν γόνυ τὴν ἀπορι-
αὶν Ἰδὲν πρὸς τὴν δευτέρα, τὴν Μανουῖν.

Ἐξελεῖσθαι πρὸς τὸν πᾶν ἀπο-
ρίαν εἰς αὐτὰς σχετικῶς βιβλίον·
ἔκρινον εἰς αὐτὰς αὐτοαυτῶν
ἢ ἀνεροχρῆσθαι πεπονητοῦ βιβλίου
αὐτῶν ἢ βιβλιοθήκας πρὸς ἀνεί-
κτους τοιαύτων βιβλίων αὐτοῦν ἢ
κωδίκων, ἰδίως δὲ δευτέρων, π-
ραγματοῦν αὐτῶν συνεδρῶσθαι τὰ δια-
φόρα, ἀποφθεγνύμενοι διαφορὰν ἀντα-
φάντων μενοειδιστικῶν αὐτοῦν
ἢ κωδίκων, ἢ ἢ φρεσὶν αὐτῶν
αὐτοῦν ἢ δαυδαῖν, εἰς ὅσον
εἰς συντηματολογία.

Ἐκκαίρια τὴν πᾶν αὐτῶν
αὐτῶν, ἐκκαίρια τὸ ἀνὰ χεῖρας τι-
μὴν τὸν πᾶν αὐτῶν, τὸ πᾶν
ἢ ἰνσφῶσθαι «αὐτῶν» διότι,
νοκίφοι, αἱ, καὶ τὸ δεινόν,
αὐτῶν πᾶν πᾶν ἢ ἢ ἢ ἢ
εἰς διαφορὰν δευτέρων. αἱ, ἢ ἢ

една Маоринъ. Кожаното е
на юлдинер 20 тоалет.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

ΠΗΓΑΙ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΡΓΟΥ

Γ. Παπαδοπούλου, Συμβολαί εἰς τὴν
ἱστορίαν τῆς καθ' ἑμὴν ἑκκλησ. Μουσικῆς
Ἀθῆναι 1890.

ΤΟΥ Αὐτοῦ, Ἱστορικὴ ἐπισκοπὴ τῆς
βυζαντινῆς ἑκκλησ. Μουσικῆς. Ἀθῆναι 1904.

Η. Λανοίχ fils. Ἱστορία τῆς φωνικῆς.
Μεταφρᾶσις, Ἀθῆναι, ἀνεφάρκ. Ἀθῆναι 1888

Paul Kaudern, Ἱστορία τῆς φωνικῆς.

Μεταφρᾶσις, Ἱστορίας Δισκάνου. Ἀθῆναι

Κωνσ. Ψάχου, Ἡ ὑστεροβυζαντινὴ τῆς

βυζαντινῆς φωνικῆς Ἀθῆναι 1917.

Σύμνος Καρα, Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ
συμπεριγραφή. Ἀθῆναι 1933.

Χρυσάνδου, ἀρχαιολογία τῆς ἑκκ.
Μουσικῆς. Θεωρητικὴν μέρος τῆς φωνικῆς.

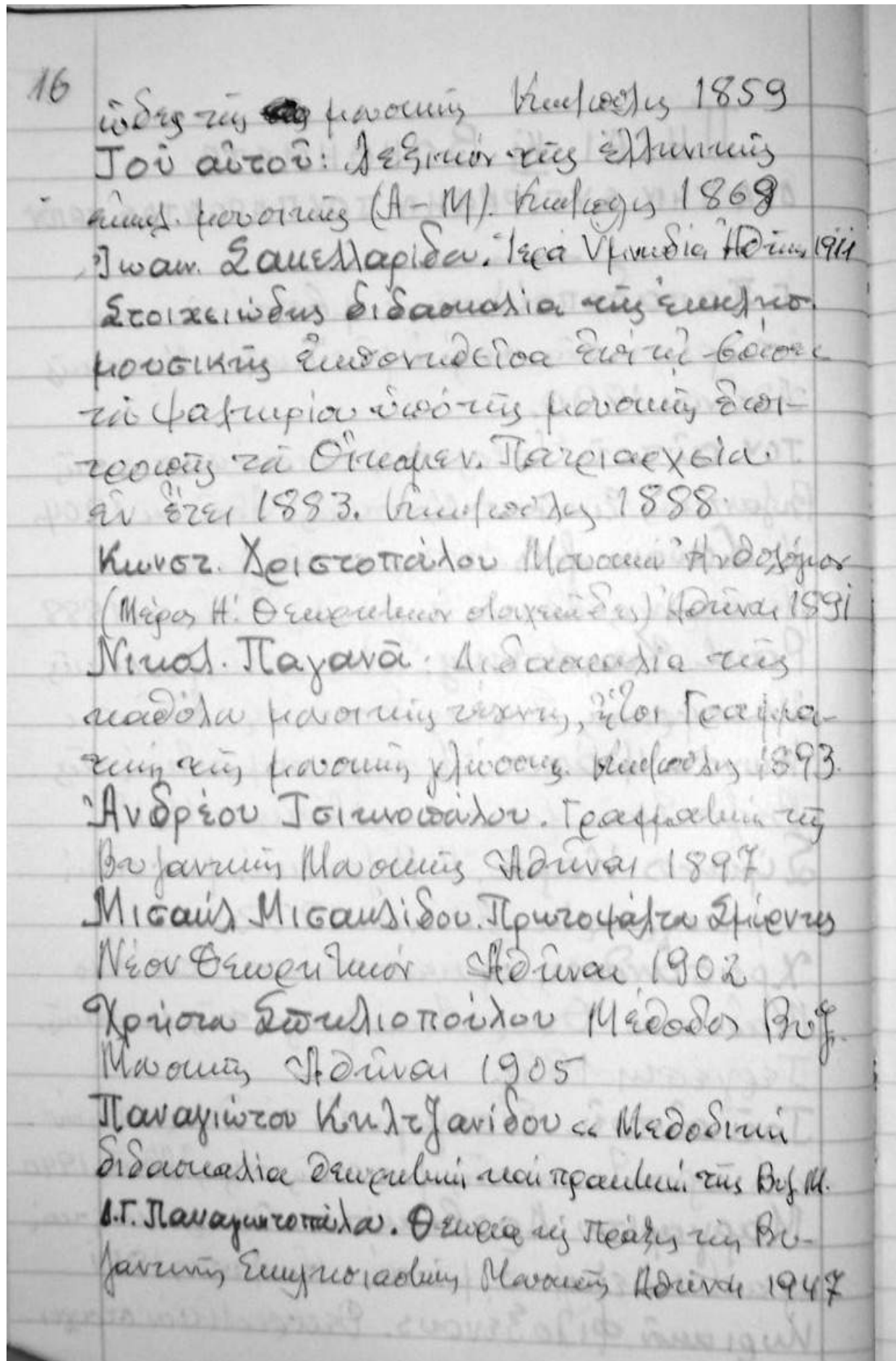
Τεργέσι 1882.

Τοῦ αὐτοῦ. Εἰσαγωγή εἰς τὸ θεωρητικὸν
καὶ ὑστεροβυζαντινὴ τῆς φωνικῆς τέχνης. Ἀθῆναι 1940

Μαργαρίτα Δροβιανίτου. Θεωρητικὴ καὶ

ὑστεροβυζαντινὴ ἑκκλησ. φωνική. Κωνσταντιν. 1851

Ἰωαννῆς φιλοζένους. Θεωρητικὴν στοιχεῖα

17
Ι.Θ. Τσιώκη. Φόρτιγς, μασικὴ ἐμφρασίς
ἱερ. Ἀθῆναι 1901-1912.

Θεοδ. Φωτιάδης. Κριτικὴ τῶν θεωρητικῶν
καὶ γραμμικῶν τῆς ἑλλην. Μουσικῆς Θεσσαλονίκης 1912

Αἰγιδ. Κυριαΐδου. «Ἡ δύο μέθοδοι», ἐν
ἀρχῇ, στοιχεῖα θεωρίας τῆς ἑλλην. Μουσικῆς, Κελεσιανῶν

Θ. Θωϊδου (ἱερῆς) Μασικῆς ἀπόφας (μα-
σικο-φιλοσοφικῆς-ἐκδολεμνικῆς θεωρητικῆς)

Ἀθῆναι 1929-1930

Κ. Παπαδημητρίου (ὁτιοῖται τῆς Βυζαν-
τικῆς Μουσικῆς) Ἀθῆναι 1936

Σουλ. Χουρμαζιαν. Ὁ Κερματισμός. Ἡ ὁ-
θεωρητικὴ ἀπόφας τῆς Βυζαντικῆς Μουσικῆς
Πενσυοία (Κόστω) 1934.

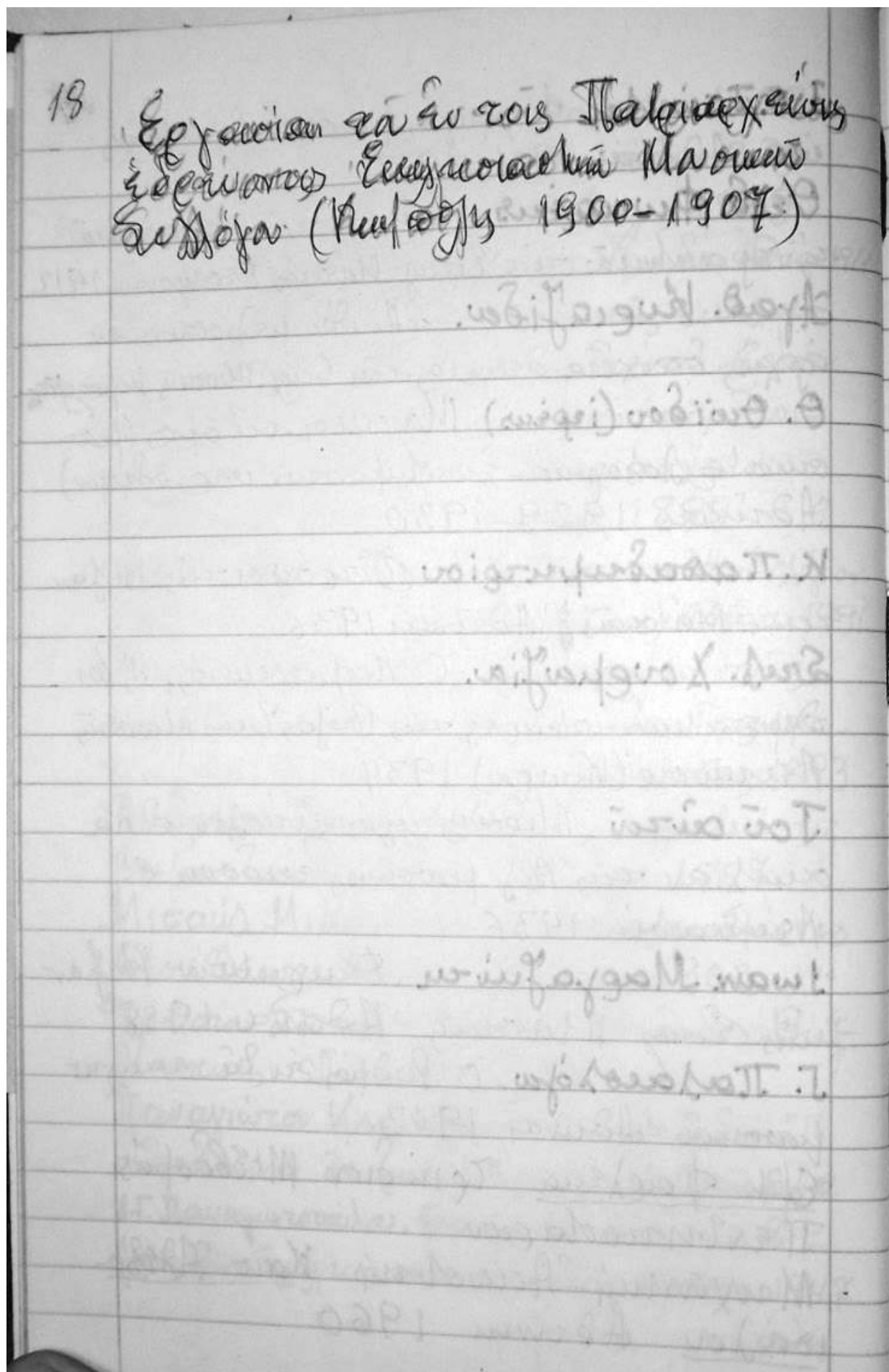
Τοῦ αὐτοῦ. Μέθοδος καὶ ἐκδοφῶν διδα-
σκαλίαν τῆς Βυζ. μασικῆς, ἐκδοφῶν 6!
Πενσυοία 1936.

Ιωαν. Μαργαζιάν. Θεωρητικὴ Βυζαν-
τικῆς ἑλλην. Μουσικῆς Ἀθῆναι 1958

Γ. Παλαεολόγος. Ὁ Ρυθμὸς ἐν τῇ ἑλληνικῇ
μασικῇ Ἀθῆναι 1903.

Ἐκκ. Φαρχίνα Τριπιδιαν Μ. Ἐκδοφῶν
Πενσυοία

Μιχαηλὴς Ἀναστολὴ Κανὸ Ἀλξο-
υοῖλου Ἀθῆναι 1960

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Περὶ Μουσικῆς γενικῶς.

Μουσικὴ εἶναι ἡ διὰ τέχνη διατῆς
ὁμοίας, συναρμολογούμεναις ῥήμασι διαφόρων
καρτερησάντων τῶν αἰσίων, συγγραφομένων καὶ
διαφορᾶ συναισθημάτων εἰς ψυχὴν καὶ τῆς
καρδίας, εὐφροσύνην, οἶον, χαρὰν, γέννησιν, ἐν-
δυνάμειον, τασσίναν, κτλ.

Καὶ τὰ διὰ τὴν Πλάτωνα «Ἡ γὰρ Μου-
σικὴ δυνάμει εἶναι δύναμις ὁμοιομετρίαι».

Καὶ εἴς ὅσα μὲν ἡ συγγραφομένη τῶν συν-
αισθημάτων εὐφροσύνην καὶ τὴν γέννησιν διατῆς
φωνῆς, ἡ Μουσικὴ καλεῖται φωνητικὴ,
ὅταν δὲ διὰ τῶν διαφορῶν φασμάτων ὁρμή-
ων, τὸν καλεῖται ὁργανικὴ.

Ἰσχυρὰ καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ αἰσθη-
τικῆς καὶ τῆς νοητικῆς, ἀποφασίζονται
καὶ φρονεῖν αὐτῶν συναισθημάτων, ἔχοντες
διαφορὰς χαρμηλικότητας καὶ ἐδονόλους
αὐτῶν φωνητικῆς. Αἱ φωνητικαὶ αὐταὶ δια-
κρίνονται εἰς τὰ διαφορὰ ἐδονῆς, εἰς ἰσχυρὰ,
καὶ εἰς εὐφρόνους.

60

ὁὕτω καὶ τὸ ὑπερέτερον ἔδνος ἀνέμωθεν
 διευκλῆναι ὅχι μόνον κατὰ τὴν ἐκτελέσειν
 αὐτὴν ἐκτελέσειν καὶ μεταξὺ τοῦτον
 καὶ ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἔργα, ὅρα καὶ
 ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς Μουσικῆς, ἐν τῇ
 ἰστορίᾳ περιγράφει καὶ τὸν παλαιόν

ἔργον δὲ εὐλοῖ καὶ ἀντιθέσειν
 αὐτὴν καὶ ἰστορίᾳ ἀποδείκνυται ὅτι
 ἐν αὐτῇ καὶ τῇ ἀντιθέσειν ἀποδείκνυται
 μόνον καὶ τῇ ἀντιθέσειν ἀποδείκνυται
 ἀρχαῖα, ἔργον καὶ τοιαῦτα, καὶ κατὰ
 τὴν αὐτὴν αὐτὴν, καὶ ἀντιθέσειν τῇ ἀντιθέσειν.

Καὶ ὁρίωνται καὶ διότι, οἱ κατὰ τὸν
 Πυθαγόραν ἔργον, μόνον καὶ, καὶ ὁ ἄρι-
 στοτέλης, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ Πυ-
 θάγορας, Νικηφόρος, ὁ Τάκης Βασιλεὺς,
 ὁ Ταυδίνιος καὶ ὁρίωνται ὅρα ἀρχαῖα
 μόνον καὶ ὁρίωνται, καὶ οἱ κατὰ τὸν
 αὐτὸν καὶ ὁρίωνται, καὶ ὁρίωνται, καὶ ὁρίωνται
 ὁρίωνται. ἔργον καὶ μόνον καὶ, οἱ ὁ-
 ρίωνται, κατὰ τὸν, κατὰ τὸν ὁρίωνται ὁρίωνται
 καὶ τὸν Χριστιανισμὸν, καὶ ὁρίωνται καὶ ὁρίωνται
 αὐτὸν αὐτὸν καὶ ὁρίωνται καὶ ὁρίωνται

ἔργον καὶ, ὁρίωνται καὶ ὁρίωνται
 καὶ ὁρίωνται, καὶ ὁρίωνται καὶ ὁρίωνται

61

μεγιστάς ἐφ' ἃ γέγονε τὸ ἀρχαῖον
ἔθνος ἔχον, θυρίαν, θυρίαν, θυρίαν
καὶ, ἐφ' ἃ τὸν δαυριόυ ἀναφέρει
Μετρίσιμος, ὁ ἀντιγράφος ἐ' διασπορῶν
αὐτῶν συζητήσας μετὰ τὸν φίλον καὶ
τὸν δέ, προσέτι δέ ὅτι ὑπάρχοντες ἐν τῷ
συζητήσας τῶν ἄλλων συζητήσας δι' ἔργων
αὐτῶν γραμμάτων, τριφυλίας, τετραφυλίας,
ὑψώσεων, διόσεων, συζητήσας (συζητήσας)
διασπορῶν, διασπορῶν, διασπορῶν, τόνος,
ὑψώσεων, τετραφυλίας, ὑψώσεων, γένος
διασπορῶν γένος καὶ ἐκ τῶν
αὐτῶν. αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν
καὶ τὸν ἀρχαῖον αὐτῶν αὐτῶν τοῦ Πυθαγόρου
ἐφ' ἃ ἀρχαῖος ἔθνος φανερῶν.

Προσέτι, ὑψώσεων, μετὰ, χρόνοι, ρυθμοί,
ὑψώσεων, ὑψώσεων, κατὰ τὴν χορδὴν,
προσδιοριστὸς τόνος αὐτῶν ἐν τῇ συζητήσας
ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχαῖος, ὑψώσεων
ὑψώσεων. ἔθνος, τὸν ἀρχαῖον αὐτῶν ἔθνος
ἐν τῇ ἀρχαῖον τῷ Πυθαγόρῳ, ὁ ὅστις,
διὰ τὴν ἀρχαῖον αὐτῶν μετὰ τὴν δια-
ρίσιν ἐν τῇ μετὰ τὴν τόνον δια-
σπορῶν, κατὰ τὴν τόνον αὐτῶν ἐ-
κ τῶν αὐτῶν αὐτῶν τῶν μετὰ τὴν.

Αναλυστικῶς, ἡ καὶ ὁμοῦ προσωπῆς, ὑπερβα-
λτα καὶ ἡ αὐτῆς αὐτὸ αὐτοῦ προσωπῆς ἡ ἑ-
κκλησίᾳ, καὶ ἡ ἡ αὐτῆς αὐτὸ αὐτοῦ προσωπῆς
προσωπῆς ἡ ὑπερβαλτα: ὁ πρὸς ὅσον ὅσον καὶ, ὑπερ-
βαλτα καὶ προσωπῆς, καὶ ὁ ὅσον καὶ ὅσον καὶ
ὅσον αὐτῶν, ὑπερβαλτα καὶ ὅσον ὑπερβαλτα
προσωπῆς ὑπερβαλτα, καὶ ὅσον καὶ ὅσον ὑπερβαλτα
ὑπερβαλτα ὑπερβαλτα καὶ ὅσον ὑπερβαλτα
ὑπερβαλτα ὑπερβαλτα καὶ ὅσον ὑπερβαλτα
ὑπερβαλτα, καὶ ὅσον ὅσον ὑπερβαλτα.

Kia nū pūi ōpūgūmān āwēpūmān
ū pūmān, ō ēpūmān ōpū, nū ē
pūmān āwēpū ō āwēpū ōpū
pūmān ēpūmān.

[illegible]

Ἡμεῖς ἀρχαῖοι τὴν χεῖράν, ἡ παλαιὰ τοῦ
 ἔθους τοῦ πατρὸς, διαφύλακται ἐν δύο μεγά-
 λαις κατηγόριαις, ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ, ἐν τῇ
 ἐκείνῃ, τῇ ἐκείνῃ, ἡ ἀρχαία τοῦ πατρὸς

καὶ παρακαλοῦντες, ὡς ἐστὶν ἡ ἐλπίς
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καὶ ἡ χάρις τοῦ
 πατρὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς πάντων ἡμῶν.

Καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀφ' οὗ ἀρξάντο λέγειν
αὐτοὶ μαθηταὶ καὶ ἱερεῖς καὶ λαοὶ.

Ταῦτα, ἰσχυρὰ καὶ μορφῶν φανερῶν,
καταβάλλουσιν κατ' αὐτὴν καὶ ἰσχυρὰ καὶ
διατηροῦσιν πρὸς αὐτὰς τὴν ἐξουσίαν
αὐτῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν φανερῶν δυνά-
μιν αὐτῆς, ἀποδοῦναι τὰς ἐκκλησίας αὐτῆς φε-
ραστάς, καὶ ἀποδοῦναι, καὶ τὴν ἐκκλησίαν,
δὲ καὶ αὐτὴν ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν
καὶ ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς ἐκκλη-
σιαστικῶν ἀποδοῦναι.

[illegible]

64

1. *Ευφροσύνη*, ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ
 φωνή, ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή
 ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή
 ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή
 ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή
 ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή, ἡ δὲ φωνή

A parvum nunc sua puerum, et puer
 sa in matris, mai in foris.

[illegible][illegible]

νισαὶς καὶ διὰ φρεσίν καὶ καρδίαν, τὰς δι-
 ούσας τὴν ἀνάγκαν καὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτης
 γραφίς, ὅθεν καὶ ὁ φρεσὶς φανερῶν,
 καὶ διὰ καρδίαν τὴν καρδίαν, τὰς διόσας
 αὐτὴν φανερῶν ἀπὸ φρεσὶς καὶ γραφίς, ἐν
 διαφορῇ, διὰ καρδίαν τὴν γραφίαν
 καὶ φρεσὶς, διὰ δύναμις καὶ θεωρίαν
 «φανερῶν» καὶ φρεσὶς ἐξουσίαν τὴν ἐξουσίαν.

Καὶ οὕτως ἡ ἀξία ἐκὸς φρεσὶς
 π.χ. ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὴν καρδίαν
 τὴν αὐτὴν καὶ τὴν φρεσὶς, τὴν καρδίαν
 τὴν γραφίαν καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν
 φρεσὶς τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐξουσίαν
 ὅθεν καὶ ἡ ἀξία ἐκὸς φρεσὶς ἀπὸ τὴν
 αὐτὴν τὴν φρεσὶς αὐτὴν φρεσὶς, ἐν τῇ
 οὐ τὴν ἀναγκῇ, ἐν τὴν ἐξουσίαν τὴν
 φρεσὶς, ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν, αὐτὴν.

Ἐξουσίαν τὴν φρεσὶς καὶ φρεσὶς, αὐτὴν
 τὴν ἐξουσίαν καὶ φρεσὶς, φρεσὶς καὶ
 αὐτὴν ἡ θεωρία τὴν φρεσὶς.

Τὴν θεωρίαν, αὐτὴν, τὴν ἐξουσίαν τὴν
 φρεσὶς φρεσὶς καὶ αὐτὴν, αὐτὴν, αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν.

66

Περὶ αὐτοῦ ἔχου

Πάν ἄλλοις τὸ αὐτοῦ ἐρεθίζοντες οὐ
ἐπὶ καὶ φωνῇ τὴν φωνὴν ^{οὐκ} γὰρ
ρίαν τῇ αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ καὶ
δι' αὐτῆς ἐντίστοιχον αὐτοῦ εἰς τὸν ἑ-
κίφον, μαγῆται ἀπορίᾳ ἔχου.

Τὸ φωνοὶ φωνάμενα τῇ αὐτῇ ἔχου
ἐκτελεῖται ἐν τῇ φωνῇ αὐτῇ ἀντιμε-
τιμῇ καὶ ἐκτελεῖται αὐτοῦ, ἔχου
ἐκτελεῖται: 1^α) ἀναρτήτως τῇ αὐτῇ
ἔχου τῇ αὐτοῦ τῇ αὐτοῦ (ἀντιμε-
τιμῇ) καὶ 2^α) σχετικῶς τῇ αὐτῇ τῇ αὐ-
τοῦ τῇ αὐτοῦ φωνάμενα αὐ-
τοῦ αὐτοῦ (ἐκτελεῖται)

Ἡ αὐτῇ τῇ ἔχου, ἀναρτήτως, εἶτα
ἔχου οὐκ, διὰ δὲ τὴν διάδοσιν αὐτῇ
αὐτοῦ εἰς τὴν ἔχου οὐκ.

Ἐκτελεῖται: ἔχου φωνῇ χορδῶν
ὁρῶν, φωνῇ τῇ αὐτῇ ἐν τῇ ἔχου
αὐτῇ, τῇ χορδῇ, διὰ τὴν μελαδῶν ὁ
ἔχου αὐτῇ τῇ χορδῇ εἰς τὸ αὐτῇ ἔχου
ἔχου αὐτῇ τῇ αὐτῇ, φωνῇ αὐτῇ
αὐτῇ τῇ ἔχου οὐκ, ὁρῶν, εἰς τὴν

67

ωφαιμῆναι εἶναι ὁ ἀποσπαιρῶν αὐτῶν,
ἀνευ τοῦ ὁμοίου διαδόου τοῦ ἔχον δὲν εἶναι
δυνατὸν νὰ γίῃ.

Οἱ ἀσχοὶ ἔχου διαφάνει ἀπὸ εἰσέφε-
ως ὡοῦ, εἰς δύο μεγέθους κατηγορίας:

1^η) εἰς τὰς ἔχοντας τὸ στοιχείον τοῦ ὑψους
ἢ 2^η) εἰς τὰς τῆς ἔχοντας αὐτό

Καὶ οἱ μὲν ἀσχοὶ ἔχου οἱ ἔχοντες εἰ-
σέφον ὑψος ἢ ὁξύτητα, κατὰ τὴν φθόγγον
ἢ φωνομοί ἔχου, οἱ δὲ τῆς ἔχοντας ὑψος ἢ
ὁξύτητα κατὰ τὴν φθόγγον ἢ τὸν τόπον π.χ.
ἢ φθόγγον τῆς ἔχοντας ὁξύτητα ὑψοσφαιρῶν
κατὰ τὴν φθόγγον ἢ τὸν τόπον, ἐνῶ οἱ ἀσχοὶ
ἔχου οἱ παραγόμενοι ἐκ ἐγκάρδιου ἢ ἀνε-
δῶ φθόγγου κατὰ τὴν φωνομοί ἔχου

Ἡ κοινὴ τοῦ ἀσχοῦ ἔχα εἶναι πάντοτε
οἷμα τὸ ὁμοίον καί τινι κυνίσου (δονήσου)
αἱ οἰσῖαι, μεταδιδόμεναι εἰς τὸν αἰετὶς
ἀποσπαιρῶν ἀέρα, ἢ, γενικῶς, εἰς τὸ πε-
ριβάλλον τοῦ δονομένου οἷματος, ἀνέλλουσι
τὸ ἀποδιδόναι φθόγγον τῆς αἰσῖαι καὶ
οὕτω ἀνελγὰ φθόγγονα τοῦ ἔχον.

Κατὰ ταῦτα, ὅταν αἱ δονήσου τοῦ δονο-
μένου καὶ ἀρχῶντος οἷματος (π.χ. χορδῶν
ὁργάνου) εἶναι περισσότητες, τοσαῦτον ὁ

68

ἀναστρέψας δεχόμενος εἶναι δούλος καὶ ὑποτάκτος
 καὶ, τιμωρίας, ὅσον ἐπιτάκται εἶναι αὐ-
 τῷ κυρίῳ, ὡς ἐκείνῳ οὐκ ἔστι, ὅσον καὶ ὁ
 ἀναστρέψας δεχόμενος εἶναι ὑποτάκτος (βαρύ-
 τος). Ἡ φωνὴ, αὖ ἐν τῷ ἀποστολικῷ
 παραδείῳ ἐκδομένη, εἶναι εὐαγγελίου.
 ὁφθαλμοὶ καὶ φωνὴ.

Ἡ καρὴ αὐτῶν ἐκνεύροσθαι φασκί,
 κυχαίνει καὶ ἐξοχὸς φανύμεν ἑαυτῷ,
 καὶ πελαγερίκται ὄφρατον πρὸς αὐτῷ,
 ὡχὶ ὅπως αὐτοχον φησὶ ἔφραχα, ἔφρα
 τὴν γὰρ ὅπως καὶ τὰ ἐν αὐτῷ φανύμεν
 χορδαί τῷ ἀνδρῶνι οὐφρατα, ἐφ-
 ρατοὶ εἰς ἑρὰν φανύμεν ὡς ὁδοχορῶν
 τῷ πρῶτον, ὡχὶ ἐξ ἔφρου τὴν χερσὶν τῷ
 πρῶτον (ἀνδρῶνι καὶ ὄφρατον ἐν τῷ
 χερσὶ αὐτῷ) φησὶ ἐξ ὄφρατον εἰς χερσὶ
 αὐτῷ τῷ πρῶτον, τὸ πρῶτον τῷ
 ἀνδρῶνι οὐφρατον τὸ αὐτῷ ὁ Θεὸς
 ἐφρατοεν.

Ερωδὶς ἄφ' οὗτος κορὸς οὐρανὸς τῆς γῆς
καὶ τῆς θάλασσας καὶ τῆς ἀβύσσου, δὲν
διακρίνομεν ἑαυτὸν ὅπως ἐστὶν ἡμεῖς
καὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων καὶ φυτῶν, καὶ
ἐρωδὶς δὲν εἶναι δυνάμει τοῦ ἔχοντος

69

τὸ φωνητικὸν τὸ ἀνδρώειον ἔφρανον ὡς
 ἡμῶν ὅπως οἰοῦντο φωνικῶν ἔφρανον,
 ἐνταυθα ὅπως ὡφελήσεται αὐ-
 τὸ μὲν ἔφρανον στοιχεῖον τεχνικῶν ἔφρανον
 καὶ φάσμα ἐφρανον τοῦτον (μονόχρδα)
 τὰ ὅτι καὶ δυνάμις δυνάμις ἢ οὐδὲν τῷ
 ὑποκειμένῳ, φωνικῶν καὶ ἰσχύος ἢ
 δυνάμις αὐτῶν, αὐτῶν ἀντιμαρτυροῦνται
 εἰς τὸ μονόχρδα.

Τὸ ἀνδρώειον φωνητικὸν ἔφρανον, ὡς
 ῥα μὲν διαφέρει φωνικῶν ἔφρανον, θεωρεῖται,
 φωνητικῶν ἔφρανον δυνάμις ἢ ἐντονας
 καὶ ὡς τὰ τοῦτα ὁ εἰδόμενος φωνικῶν
 φωνητικῶν φωνητικῶν, δυνάμις
 καὶ ἐφρανον ἔφρανον καὶ φωνητικῶν
 φωνητικῶν τοῦτα εἰς διαφέρει ὅτι
 φωνητικῶν καὶ διαφέρει ὡς φωνητικῶν καὶ
 ἰσχύος δυνάμις καὶ φωνητικῶν φωνητικῶν
 φωνητικῶν, διαφέρει ὡς φωνητικῶν
 φωνητικῶν, εἰδόμενος εἰς φωνητικῶν
 φωνητικῶν, φωνητικῶν, φωνητικῶν,
 τὸ αὐτὸ ἢ ἢ ἢ, εἰς φωνητικῶν.

ὅτι καὶ κατανόουσαν φωνητικῶν ἢ
 φωνητικῶν αὐτῶν εἰς τὴν διαφέρει φωνητικῶν
 φωνητικῶν, φωνητικῶν, φωνητικῶν, φωνητικῶν

70

[illegible]

Πρίν δὲ καὶ οὐρανὸν ἔχῃ, ἀνὰ τὸν οὐρανὸν
 ἀνελθόντων ἑμῶν καὶ τῶν ἁγίων, οὐ
 ἔστιν ἄρνησις τοῦ τοῦ πατρὸς ὄντος
 ὁμοῦ καὶ ἑνὸς καὶ ἀδιαιρέτου

81

διδασκαλία δύναιται ν' ἐκτελεσθῇ, οἷους
ὁ Θεὸς, ἡγάλῃ διασφδέρξεται. καὶ ἐπειδὴ
μοι τῇ διαδοχῇ τῆς Πυθαγορείου διδα-
σκαλίας, καὶ τῇ τῆς ἑαυτοῦ διδασκα-
λίας ἀρχαίας διότι τῷ βάδι ἔγνω, γέμει,
μετέφταν δυνάμειν, οἷον ἀναφορὰν
εἶναι, τὸν ἀριθμὸν δὶχα τὸν τῶν.

Περὶ γενέσεως τῶν τοιαιῶν διασφδέρξεων

Θεὸς ἀνατίθω ἀρχῇ, ὁ μέγας, τῆς
ἀρχαίας τῆς φανταστικῆς καὶ μα-
θηματικῆς Πυθαγόρας, κοινῶς αὐτὸς
καταφασκίνας ἀριθμὸν τὸ πρῶτον τῆς χορ-
δῆς, τῇ μετὰ τὴν ἀρχὴν διὰ τῇ δια-
βίῃ αὐτῇ τῇ πρώτῃ ἀκρῇ τῆς χορδῆς
μετὰ τῇ δευτέρῃ, διπλοῦν αὐτὴν
εἰς ἀναφορὰν μετὰ γραμμὰς 108 ἐν
σύνθεσιν, καὶ τὴν ὁμοίαν προσδιώκει
εἰς ἀριθμὸν τῆς τόνου καὶ τῆς διασφαλῆς.

Ἄρα διπλοῦν αὐτὴν τῇ χορδῇ εἰς
108. ἵσα μετὰ τῇ καὶ ἀναφορὰ μετὰ
μετὰ, διπλοῦν καὶ τὸ σίγμα αὐτῆς
(τὴν 108 μετὰ) εἰς ἑνκαὶ ἵσα μετὰ

72

ἔκδοσι τῶν οὐσῶν περιγράφανεν ἀπὸ
12 τριτάτα, ἔστι $\frac{12}{108}$ τῶν φημῶν τῆς ὁδοῦ
χορδῶν. Τὸ τριτάτα τῷ το περιγραφῶν
ἐστὶ τὰ $\frac{12}{108}$ τῆς χορδῆς, ἐννοήσαντες
«τόνος φείψων» καὶ περιγραφῶν
12 τριτάτα ἀκριβῶς. διὸ τὸ ὡριῶν
ἐννοῶν τῆς εἰς ἐννέα τριτάτα διαμε-
ρείου χορδῆς (τὸ σύνολον εἶναι 108 φημῶν
τριτάτων) εἰσὶ ὁρῶνται μεταστροφῶν καὶ
ταφῶν καὶ πρασφῶν, εἰς ἑξήκοντα
κοριῶν τῶν ἑτέρων οὐκὶ διαμερείων
(ἐξ ὧν καὶ εἰσέρχονται φημῶν) κατὰ τῶν
καθέκαστα οὐκὶ τῶν ὁρῶν, καὶ ἐν τῷ
τόνῳ φείψων, ἔστι τὰ $\frac{12}{108}$, ἀπὸ οἷον
τόνοι πάντες περιγραφῶν ἐστὶν ἀπὸ 9 καὶ
τριτάτα δίδονται μυσφῶν 108 (ἔστι
9 τόνοι \times 12 τριτάτα ἑκάστου = 108 τριτάτα)
ταυτῶν, δίδονται τὸ φημῶν τῆς ὁδοῦ εἰς 108
τριτάτα διαμερείου χορδῆς.

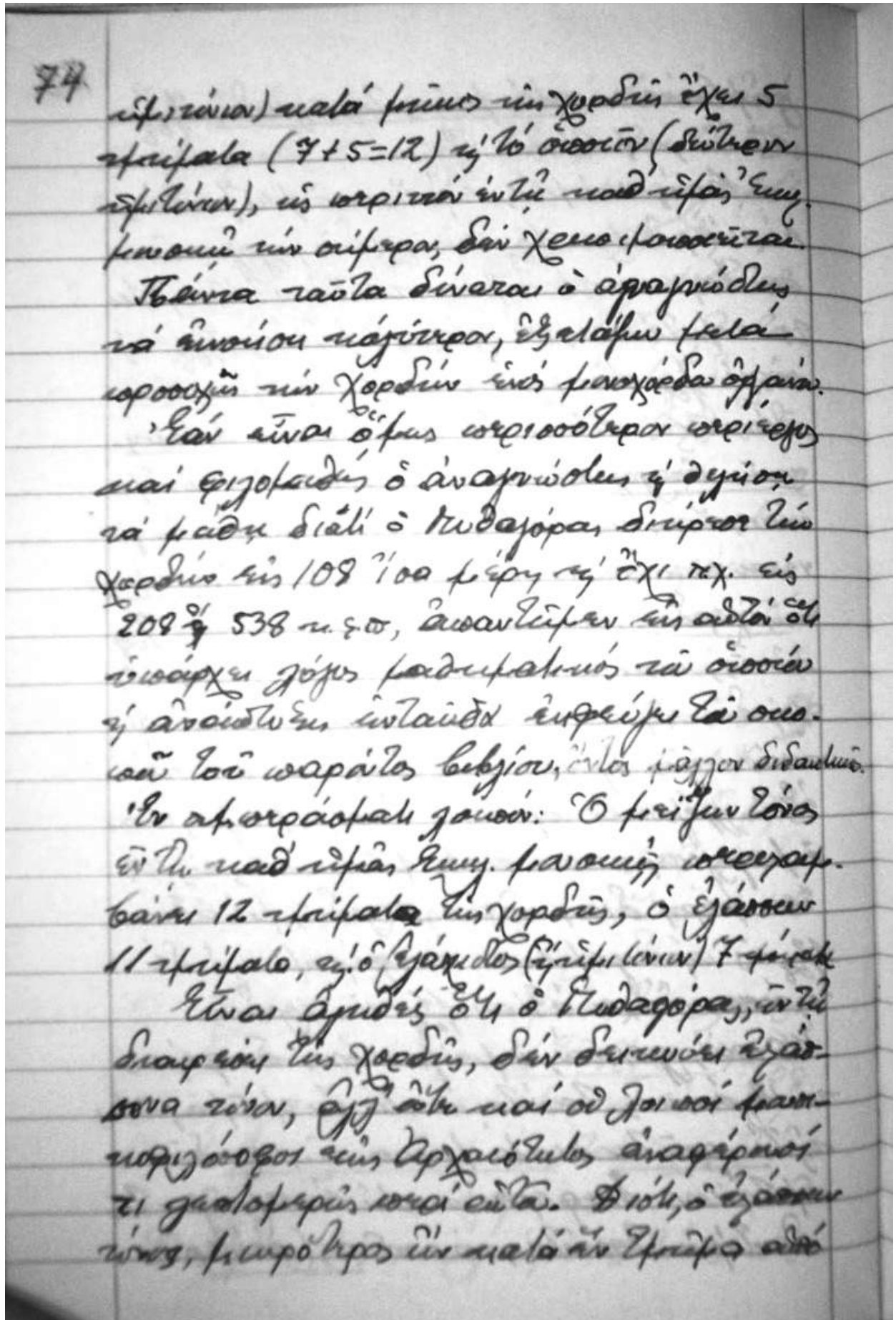
Ὁ «ἐξέρχων» μαγίστητος τόνος, περι-
γραφῶν κατὰ φημῶν τῆς χορδῆς $\frac{11}{108}$
εἰς τῆς, εἰς τῶν τῆς δίδονται τὰ ἀνωτέρω
ἐξ ἐκείνων ἐστὶν ὁρῶν τῆς χορδῆς
μενοχορδῶν τῶν ὁρῶν.

Ὁ «ἐξέρχων» μαγίστητος τόνος, περι-

γραφθῆναι κατὰ πρῶτον τῆς χορδῆς $\frac{7}{108}$
 διότι, ἐπιτόνιον ἐν.

Καί, καί μὲν, εἴ. ὅσον ὁ κρείττων τῆς
 κρείττης ἔχων $\frac{12}{108}$ τῆς χορδῆς, γρηγορῶς
 δὲ ἔσονται τὸ εἶναι τῶ τῆς τῆς τῆς, καί
 τὸ ἐπιτόνιον, τὰ περιγραφθῆναι $\frac{9}{108}$ καί
 οὐχὶ $\frac{7}{108}$ τῆς χορδῆς. Τὸ ὡραῖον ὅπως
 δὲν ἔχει ὅτι. Τὰ $\frac{6}{108}$ διὰ τῆς ἀριθμη-
 τικῆς ἀναφορᾶς, ὡρέσει ν' ἀποδοῇ τὸ εἶναι
 τῆς, οἷον εἰς τὴν ἑξῆς τῆς τῆς τῆς γι-
 νῆται τὸ χαίρειν τῆς, κατὰ πρῶτον ὅπως
 τῆς χορδῆς, τὸ εἶναι τῆς περιγραφθῆναι $\frac{7}{108}$
 αὐτῆς, καί τὸ διότι, τὸ κατὰ πρῶτον τῆς
 χορδῆς εἶναι τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
 τῆς τῆς ἀριθμητικῆς ἀναφορᾶς, διὰ τὰ
 ἑξῆς γράφει. Ὁ ὡριώτερος τῆς, εἴ κρείττων, εἶναι
 ὁ κρείττερος τῆς κατὰ πρῶτον τῆς εἰς 108
 ἴσα κρείττη διαμετρήσει χορδῆς, καὶ ἄξιαν
 $\frac{12}{108}$ καὶ περιγραφθῆναι ἀνεφάρμεν, ὁ δὲ
 ἑξῆς ἔχει ἄξιαν $\frac{11}{108}$ τῆς χορδῆς.

Ὁ τῆς, γοιῶν, ὁ κρείττων τῆς διαφέρει
 τὸ ἑξῆς τῆς τῆς κατὰ ἐν τῆς τῆς τῆς
 καὶ τὸ ὡριώτερον κατὰ πρῶτον τῆς χορδῆς
 ἐπιτόνιον διαφέρει κατὰ ἐν τῆς τῆς τῆς
 διωκτῆρα τῆς τῆς, τὸ ὅσον, (δεύτερον

75

αὐτοῖς φράζοντες, καὶ οὐδὲν διαφέρει σχεδόν
αὐτὸ αὐτῷ, ὅτι ἄλλο καὶ ἡ διαφορὰ ἐν τῇ
φασὶ φησὶν εἰς τὴν χεῖρα εἰσάγειν εἰς
τὴν αὐτὴν. Ὁ βράσιον, ἔφα, τόνος, δὲν δια-
φέρει τὸ φράζοντες ὡρακιῶν, ὅτι τὸν
δουλοῦν καὶ καὶ φῶς τῆς χεῖρας τῷ φράζοντες.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲν εἰσάγειν εἰς τὸ
ὡραῖον εἰσάγειν εἰς τὸν φῶς
καὶ εἰσάγειν εἰς τὸν φῶς, εἰς τὸν φῶς,
καὶ φῶς εἰς τὴν χεῖρα, ἡ φῶς εἰς
τὴν χεῖρα, ἡ φῶς εἰς τὴν χεῖρα
εἰς τὴν χεῖρα.

Καὶ εἰσάγειν καὶ τὸ εἰς τὸν φῶς
εἰς τὸν φῶς δὲν διαφέρει ὡρακιῶν
εἰς τὸν φῶς εἰς τὸν φῶς (εἰσάγειν τὸν)
ὅτι τὸν δουλοῦν.

Ὁ φῶς καὶ ὁ φῶς εἰς τὸν φῶς
εἰς τὸν φῶς, ἡ φῶς εἰς τὸν φῶς
εἰς τὸν φῶς εἰς τὸν φῶς καὶ
ὁ φῶς εἰς τὸν φῶς εἰς τὸν φῶς
εἰς τὸν φῶς εἰς τὸν φῶς.

Ἐν τῷ φῶς εἰς τὸν φῶς
εἰς τὸν φῶς, ἡ φῶς εἰς τὸν φῶς,
καὶ καὶ τὸ φῶς εἰς τὸν φῶς

76

[illegible][illegible]

Ἐπειὶ οὖν οὗτοι φιλομαγεῖς εἰσι συλλα-
βὴς ἀποφαίνοντες ὅτι ἡ εὐαγγέλιον καὶ ἡ
ἀντίψευδος καὶ ἡ γραμμάτιον εἰς εἶναι
διωκτὴ καὶ ὅτι ἡ γραμμάτιον φέρει
καὶ δεικνύει καὶ κατὰ φαντασίαν ὁ
καίτοι. Ὅμως εἰς ἔχοντες ἑαυτοὺς ἀδικῶν.

ἡμεῖς καὶ οἱ τοῖς ἡγεῖταις ἀνὰ
 τὴν ἐκκλησίαν, αὐτὴν ἀναγόμενοι εἰς

77

ἀντιζυγίαν τῷ παραπληροῦ αὐτοῦ καὶ ἐξ
συμφωνίας κατὰ τὰ δύο φωνὴ καὶ τὴν αὐτοῦ.
Ὁ Αἰριόκευς, ὁ Κονταβιανός γραφῆς καὶ τῶν
καὶ τῶν Εὐεργετιστῶν τῶν κατὰ διόκω
μελωδίαν διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀποδείκνυται
καὶ τῶν Εὐεργετιστῶν εἶναι τὸ διάστημα
ἀπομακρύνεται.

Παραφύλακται, ὅτι ἐν τῇ ἀφελείᾳ
φανερῶς ποικίλονται καὶ τὸ τρίτον
τῷ φασίαν, τῶν $(\frac{4}{12})$ τῷ παραφύλακται
πληροῦ, τὸ αὐτὸν εἰς τὴν συμφωνί-
αν εἰς τὴν θυρίαν τῶν φωνῶν ἀν-
ταρξίαν τὸ παραπληροῦ καὶ
καὶ εἰς τὸν τῶν μελωδίας τῶν καὶ
τῶν διδασκάλων (Μουσ. Ἐπιστολὴ 1981)

Ἐν τούτοις, καὶ κατὰ ἐξελίξαν τὰ
καὶ τῶν καὶ ἀντιζυγίαν, τὸ τῶν
πληροῦ τῶν $(\frac{4}{12})$ θεωρητικῶς καὶ
ἀξίαν εἶναι, διότι, καὶ τῶν συντα-
κτικῶν ὅσον κατὰ τὸ παραπληροῦ
καὶ ὅσον, ὅσον ἀποδείκνυται, καὶ τὸ κα-
ταρξίαν.

Παραφύλακται συμφωνίαν εἶναι, εἰς τὰ
κατὰ καὶ εὐδοκίαν θεωρητικῶς
καὶ κατὰ ἐξελίξαν τῶν φωνῶν (εὐδοκίαν)

78

[illegible]

Ἄλλῃ γ' αὖτις ὁ π. εἶπ', παρανομιχοῦσας
 Αἰεὶ νόμους ἐν οὐγίδι 14 καὶ Μὴ βούλειαν
 βελτίαν καὶ ἀνέγκειν αἰσῶν καὶ ἀναρτί-
 σιν ἐν ταῦτα αἰσῶν ἵνα καταδύχῃ τοῖς
 σφόν τῶν ἐν ἀντὶ καὶ ἐν τῇ, εἰ δὲ αἰσῶν
 γὰρ φέρῃς ὅρῳ καὶ τὴν καὶ ἀνδρωσῶν,
 ἐπὶ φέρῃς ἐπὶ φέρῃς, ὅν δὲ ἐπὶ φέρῃς
 (ἔστί τις)

79

οὐκ ἐλάχιστοι καὶ ὁ ἐλάχιστος. ὅτι γὰρ ~~ἐ~~
 εἰς τὸ μέγα δύναται ἡ φωνὴ εἰς αὐτοὺς αἰ-
 ζαν καὶ τὴ βαρύνει καὶ ὁ εἰς διάλασιν,
 οὐκ εἰς τὸ μικρὸν ἀναφέρει, ἀλλ' ἵσταται
 καὶ ἐφ' ἐκείνῃ. Διαφορετικὸν δὲ εἰς αὐτὰ
 αὐτῶν καὶ εἰς δύο σκοπεύειν τὴν ἀναφεραν,
 πρὸς τε τὸ φθγγόμενον καὶ τὸ κρῖνον.
 ταῦτα δ' ἐστὶν ἢ τε φωνὴ καὶ ἡ ἀνοή.
 ὅ γὰρ ἀδυνατοῦν αὐτοῖς, ἢ φάν σοι εἶναι,
 ἢ δὲ κρῖνον, ταῦτ' ἐξωθεν δεξιὸν αὐτῶν
 τε χραιοῖαν καὶ δυνατὴν ἐν φωνῇ γενέ-
 σθαι διατάσκει. Ἐπὶ μὲν οὖν τὸ μικρὸν
 αἶμα αὐτῶν εἰς αὐτὴν ἢ τε φωνὴ καὶ ἡ αἰ-
 σθησις. διὲ γὰρ ἡ φωνὴ διέσεως τῆς ἐ-
 λαχίστης (ἐννοεῖ τὸ παραρτηριόριον $\frac{3}{12}$) δύ-
 ναται διασαφεῖν, οὐδ' ἡ ~~φωνή~~ ἀνοή δια-
 σπάνεσθαι. καὶ βραχὺ ἐν τῇ αὐτῇ
 βραβύῳ γίγνεται. Μεγῶδεται καὶ τὸ τέ-
 ρτον τὰ τόνου, ὃ καλεῖται διέσις ἐν-
 αρμόνιος ἐλαχίστη, ταῦτα δ' ἔλαττον οὐδὲν
 μεγῶδεται διάσπασμα.

καὶ ἀπορροαδίαν, ἐφ' ὅσον ἔλαττον τῇ
 πᾶσι τῇ τόνου (παραρτηριόριον $\frac{3}{12}$)
 οὐδὲν διάσπασμα μεγῶδεται, τοῦ εἶναι
 δυνατὸν καὶ αὐτοῦ καὶ εἰς διὰ κρῖνον τε

80

δύο ἢ ἑν τριῖνα τῶν τόνων;
 Διαφορά, γινώσκων, ιεροσολιτικῆς δὲν ὑπάρχει,
 καὶ εὐδοκίαν ἀντιφών, μεταβλήτων τῶν τριῖνων
 μετὰ 6 ἢ 7 τριῖνα, τῶν παραπομπῶν
 μετὰ 3 καὶ τῶν τριῖνων μετὰ 4 τριῖνα,
 καὶ 5 ἢ τῶν τριῖνων τόνων μετὰ 12 καὶ τῶν
 ἐκδόσεων μετὰ 18 ἢ 10 τριῖνα ἢ τῶν τριῖνων
 τόνων μετὰ 9 τριῖνα.

Ὀρθόδοξα, ἔρα, ἀφαιρεθῆναι ὑπάρχει δι
 τὸ τὸν φανερὸν δὲν ὑπάρχοντι τὸν φυ
 σικὰ τριῖνα διασπῆρα, οἱ γινώσκων
 φανερῶς καὶ ἐλάχιστοι τόνων.

Καὶ οἱ φανερῶς, καὶ ἀναφῆρα, εἶχαν
 φυσικὰ τριῖνα διασπῆρα, τρία
 ἢ τὸν τόνον, τὸ ἐπιτόνιον καὶ τὸ δὲ τόνον.

Ἡμεῖς ἔρα τὸν τριῖνα ἐν τῇ μετὰ τῇ
 φανερῇ φανερῇ ἔρα ἐν τῇ μετὰ τῇ
 τριῖνα τριῖνα διασπῆρα, καὶ τὸν τριῖνα
 καὶ τρία τριῖνα φανερῇ, καὶ τριῖνα
 τριῖνα φανερῇ φανερῇ φανερῇ (καὶ τριῖνα
 μετὰ 6 τριῖνα, τόνων μετὰ 12 καὶ
 τριῖνα ἢ τριῖνα τριῖνα μετὰ 18 τριῖνα),
 καὶ δὲ τριῖνα τριῖνα τριῖνα τριῖνα ἢ 8
 τριῖνα τριῖνα τριῖνα τριῖνα (καὶ τριῖνα
 τριῖνα τριῖνα μετὰ 3 τριῖνα, καὶ τριῖνα

καὶ πρὸς τὴν ἀποφασίσαν τὴν ἀποφασίσαν φ. ε 15
 καὶ ἀποφασίσαν φ. ε 21 (πρὸς τὴν ἀποφασίσαν)
 «Ταῖς ἀποφασίσαν δ' αὖ εἰς τὴν ἀποφασίσαν
 ἀποφασίσαν δ' αὖ εἰς τὴν ἀποφασίσαν
 (ἡ ἀποφασίσαν ἀποφασίσαν, ἀποφασίσαν φ. ε 46).

[illegible]

It primum ipsum Maphan in Xerone
Lunguioia tra dion apta est in X.
Pisces cum vna cum S. aduocatur in, de p.

82

[illegible]

ὅτι, καὶ τὸ 1881, Καρπάρχη μὲν
ἐμφορὰ αὐτῇ ἐφοροῖα, οὐροὶ δὲ,

Εως 1901 (ήδη έκτοτε διακρίνεται η Μα-
αμική Εως 1901 εν 1881), ήδη διακρίνεται

ἐν τῷ: Ἀρχι. Γερμανῶν Ἀρδορίδα ἡ
 κορυφαία αὐτῆς, Γαυρία Βιγιάνα (τὸν

Παλαιά τὰς Μ. Κωνσταντίνου, Ἐυδοκίου
Παλαιὰ τὰς Μ. Κωνσταντίνου, Ἐυδοκίου, Κωνσταντίνου

Kyriakos, Andreas, Eudaimon, Georgios
and Panagiotis Demetriou in Thessalonika.

Τὴν ἐξέφωτον τὴν Μ. Εὐαγγελιστὴν, ἐκείνην
δ' ἀναγράφουσαν ἐν τοῖς ἐκδομένοις, ἐν

διὰ τὴν ἐξουσίαν, ὅσον ὁ Χυρὸς τῶν κα-
ρῶν, τὰς διδασκαλίας ἐξουσίαν, ἐκτελεῖται.

Η Μ. Γουλεωγιά, γουοά, αότ, φρελάρ
νιν άσσιν έκασιν αότ... «ε!» σιν.

αριθμους τα χρονια διακυβητα τα εν
τοις τοις νιντοις τιν ιερων τερων φωνων

Sinoartivla, uadipior de Zante part
 Sino Sutorius, uai 4 aduialuim dui.

Gracias, Dios de la provisoridad, porque en
el mundo de la provisoridad, Dios es el que
nos da la vida.

finjilas, mai dweids. 9!) Hölizmor và

ενονοίει, κατὰ τὴν καὶ εὐχόμενα πα-
 ραίει ὅραται, εἰς τὴν οὐσίαν τὴν εὐαγγελίαν
 καὶ τὴν αἰσθητικὴν ἀποκρίσιν, αἱ εἰς τὴν
 ἀποκρίσιν ἐπιδοκίμου διακρίσιν, τὴν ἐξ ὅρα-
 τὴν ὅραται τὴν ἀποκρίσιν καὶ τὴν ἀποκρί-
 σιν.

3) 20) Επιτάλη τῶν «Μουσικῶν, Σιδουα-
γλαν τῆς Συγκροτοῦντος Μουσικῆς ἐκεί-
νῃ βασιλῆϊ τῶ «Φαυρῶν» οὐκ ἔχοντες ὁπρὶ
τῶ ἀρχαί καὶ δυνείας τὰ ἀντὶ τῶ ἐκείνου»
ἐς τοῖς ἀντὶ ἀναγραφῶν βιβλίον τοῦ
«Μουσικῶν, Σιδουαγία τῆς Συγκρο-
τοῦντος»

Μαοι νῦν τὸν νότον τῆς Μ. Εὐρώπης
 ἔαυτον οὐ λαχόν, ἡ οὐδὲν Μ. Εὐρώπῃ
 οὐ μανθῶν τὸν πρῶτον τὸν πρῶτον
 12 ἡμέρας, τὸν ἑξῆς πρῶτον 10 καὶ
 τὸν ἑξῆς πρῶτον 8. καὶ οὐδὲν ἑξῆς
 τὸν ἑξῆς πρῶτον ἑξῆς πρῶτον
 ἐν τῇ πρῶτῃ τῇ, καὶ οὐδὲν
 ἑξῆς πρῶτον τῇ, ἑξῆς πρῶτον 108, ὁ ἑξῆς πρῶτον
 καὶ ἑξῆς πρῶτον τῇ, ἑξῆς πρῶτον τῇ,
 καὶ οὐδὲν καὶ οὐδὲν ἑξῆς πρῶτον,
 ἑξῆς πρῶτον τῇ, ἑξῆς πρῶτον 108,
 καὶ 54. ἑξῆς πρῶτον, (ὁ ἑξῆς πρῶτον) καὶ
 81 καὶ ἑξῆς πρῶτον τῇ, ἑξῆς πρῶτον
 $\frac{6}{54} (\frac{2}{3} \text{ καὶ } \frac{12}{108})$, καὶ τὸν ἑξῆς πρῶτον $\frac{5}{54} (\frac{2}{3} \text{ καὶ } \frac{10}{108})$

84

η' εν τω (ε)ρχομεν ειναι $\frac{4}{54}$ ($\frac{\eta\lambda\omicron\nu}{108}$)
 (ηδ' η' Ετοιμινος, προδοσ διδασκας,
 εν ~~Ετοιμινος~~ Μουσικη, Εισαγωγην, 1881. Μιχα
 Α' υπ' Α' ισαρ 4, 5. ν. εφ.)

Η ἐν ἑνὶ ἀναγραφῇ M. Ξωλεσίου
 οὐρανότατος καὶ βασιλεὺς, Ἰωάννης
 τῷ Γ' τοῦ 1891, ἐν ἑξῆς, τοῦ ἀναγράφοντος
 τοῦ ἑαυτοῦ φρονήματος ἐν ἐννοίᾳ καὶ
 τοῦ ἑαυτοῦ φρονήματος τὴν ἑαυτοῦ διαδο-
 χὴν τὴν φρονήματος ἑξῆς, ἀποφάσ-
 σεν φρονήματος ἡ βασιλεὺς ἑαυτοῦ
 καὶ ἑαυτοῦ, ἐν ἑξῆς, ἑαυτοῦ ἐν
 τῷ ἑαυτοῦ φρονήματος ἐν τῷ ἑαυτοῦ
 οὐρανότατος καὶ βασιλεὺς, τὴν ἑαυτοῦ,
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ
 ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ καὶ τὴν
 φρονήματος παρὰ τὸν τὴν διαδοχὴν
 οὐρανότατος καὶ βασιλεὺς ἐν τῷ ἑαυτοῦ
 αἰνῶν. 1) Βασιλεὺς, ἑαυτοῦ, ἡ βασι-
 λεὺς καὶ τὴν φρονήματος. παρὰ τὸν, ἐν
 ἑαυτοῦ τὸ ἀναγράφον ἐν αἰνῶν ἑαυτοῦ
 καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ ἐν τῷ
 οὐρανότατος ἐν τῷ ἑαυτοῦ, καὶ δι-
 αδοχὴν τὴν ἑαυτοῦ διαδοχὴν
 ἑαυτοῦ ἐν ἑαυτοῦ.

(4) Imp. Thei reg. Ande Goudrey, 12 Woodville Wynd 884d

Πα(10)Βου, Βου(8)Γα, Γα(12)Δι, Δι(12)Κε, Κε(10)Λω,
Λω(12)Νη, Νη(12)Πα.

ὅθεν μαθαρίσασα ἡ ἑσπεροσύνη τὰ
διαστροφὰς τῶν τόνων τῆς διακωτικῆς
δακρυῖα συγκίνας, δὲν ἡμολογῶντες
τὴν διδασκαλίαν τοῦ Πυθαγόρου (ὅστις
καὶ βάσιν τῆς ἑσπερῆς διακρίσεως τῶν δια-
στροφῶν τῆς κλίμακος ἐποίησεν ΤΟΝ ΠΟΤΟΝ)
ἀλλ' ἡμολογῶντες τὴν διδασκαλίαν τοῦ
Περίτοξένου, μαδ' ὡς ὅτι ἐκείνους
καὶ βάσιν τῆς ἑσπερῆς διακρίσεως τῶν τρυ-
φῶν τῆς κλίμακος καὶ φωνῆν καὶ
τὴν ἁμοῖν, ἐπὶ φθιγγόφωνον καὶ τρυβρινόν»
(Ἰδε καὶ σφ. 79)· ἡμολογῶντες, τὰ ἑσπερῆς, ἡ
ἑσπεροσύνη, καὶ φωνητικὴν παρὰ τοῖς,
ὅθεν δὲ κεράσασα, παιδείας, καὶ
κατὰ τὴν ταπεινὴν ἐκείνην γνῶσιν,
διακρίσει τῶν κατὰ τὴν διαστροφῶν
κοινοῦται, ἥτις εἶναι ἡ μᾶλλον πρὸς
τὴν ἀντίθετον ἐγγίξουσα διακρίσει τῶν
κοινοῦται διαστροφῶν τῆς Διακωτικῆς
θεμελίαν κλίμακος τῆς ἑσπεροσυστα-
τικῆς ἀφ' ἧς Μουσικῆς.

Καὶ γὰρ ἐκείνη «αὐτὴ μᾶλλον πρὸς τὴν ἀντίθετον
ἐγγίξουσα διακρίσει» δεδωκέναι ὅτι

86

ἡ δὲ τῆς φωνικῆς ἐκτέλεσις οὐκ εἶναι
 τῶς τωναίου διαστροφῆς ἐπὶ τῷ φρά-
 να εἶναι ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἡ ἀκριβέ-
 στατη μαθ' ὅσον, αἱ ἀναπόφραστοι ἐν
 αὐτῇ φωνικῇ ἐκτέλεσι τῶν φωνῶν ἔλξεις
 δυνάμει γὰρ ἐκφραδεύουσι τὴν ἀκριβὴ
 θέσιν τῆς τωναίου διαστροφῆς ἐπὶ τῆς χορδῆς.
 ἡ ἐκτελεστὴς, ὅθεν, τὴν σοφρὰν ἐργασίαν
 αὐτῆς εἰς ἄνω Μ. Ἐκφορῶν τῷ 1981, καὶ
 θεωρεῖται καὶ ἔφραξ καὶ ἐπὶ αὐτῇ κα-
 θοριστὴν τὴν τωναίου διαστροφῆς καὶ
 θεμελίαν διατονικῆς κλίμακος καὶ ἔκφυ-
 γῶν Μωσικῆς εἰς τὸν ἀκριβέστερον
πάντων τὴν μέχρι τοῦδε διατυπωθῆσαν.
δέχομεν ἀπογουθῆσαι τὸν καθοριστὸν τῶν
εἰς πάσας τὰς μετέπειτα τοῦ παρόντος ἔρ-
γου εἰρήν ἐν τοῖς ἔφεξαι, πιστεύοντες ὅτι
ὅπως τυγχάνει ὁ ἀκριβέστερος πάντων.

θεμελίος, διατονικῆς ~~κλίμακος~~ κλίμαξ
 ὁδοῦ, γουδόν, τὸ διάγραμμα αὐτῆς ὅθεν
 ἐπὶ τῆς Πατριάρχικῆς Μωσικῆς Ἐκ-
 φορῶν, τῷ 1981 καθορισθείσης θεμε-
 λίαν διατονικῆς κλίμακος καὶ ἔκφυ-
 γῶν Μωσικῆς κατὰ τὴν τωναίου
 διαστροφῆς αὐτῆς. (Σχῆμα 1^ο)

[illegible]

88

Αἱ χορδαὶ αὗται γινόμεναι, ἐπὶ διαύρουν
 μετακινῶν, φέρουσι φωνοὺς ὡς ἀντίστοιχοι,
 τὰ ὅποια εἶναι τὰ ἐξῆς, αὐτὸ τὸ βαρεῖον εἶναι
 τὸ δεῦρ (δμ. ἐν τῷ κατὰ τὸν ὁρὸν τὰ ἄνω): Λω
 Νη, Πα, Βω, Γα, Δι, Κε, ἤ, καὶ ἀντιστοίχως,
 (δμ. ἐν τῷ κατὰ τὸν ὁρὸν τὰ ὑποκείμενα) αὐτὸ
 τὸ δεῦρ εἶναι τὸ βαρεῖον: Κε, Δι, Γα, Βω, Πα,
 Νη, Λω. Αἱ συλλαβαὶ αὗται ἐπαρμόζουσιν
 ἐν γραμματικῇ τῷ ἑλληνικῷ ὡς ἀντίστοιχοι
 Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, εἰς τὰ ὅποια, χόρην
 ἐμφανίαν, ἐπαρμόζουσιν καὶ ἔτερα οὕτως:
 πΑ, Βου, Γα, Δι, ΚΕ, Λω, νΗ, αὐτοὶ ἐπαρμόζουσιν
 οὕτως γινόμεναι τῶν ἐπὶ τῶν ὁρῶν
 τῶν ἑξῆς

Σ: Οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὴν ἐπαρμόζουσαν εἶχον ὅσας ἀντίστοιχάς
 τινος ἐπαρμόζουσιν, φωνοὺς ὡς αὐτὰ, εἰς Τε, Τα
 Τη, Τω, δι' ἐκαστὴν τῶν τετραχορδῶν τῶν ἐπὶ τῶν
 ὁρῶν εἶναι ὁ δεῦρ. Οἱ βυζαντινοὶ εἶχον ὡς ἀντίστοιχους
 τῶν ὁρῶν, ἐπὶ ἐπαρμόζουσιν τῶν ἐπαρμόζουσιν τῶν ἐπὶ τῶν
 ὁρῶν ἐν ἀναβείσει εἰς: α, αἰαλλυ, δια τὴν ἀντίστοιχον
 οὐρανὸν Πα, λεαλλυ δια τὰ Βω, ζαζα δια
 τὴν Γα, ἄγια δια τὴν Δι, ἤ, τὰ αὐτὰ δια τὴν Κε
 δεῦρ, Νη, Πα ἀντιστοίχως: δια τὴν μεταβάσιν δὲ
 δια τὴν μεταβάσιν εἰς, Δι, Γα, Βω. Πα εἶχον τὰς

ἔχουσιν, ἡμεῖς, δὲ οἱ πόρνοι, αἱ πόρναι,
 (καὶ οὐνοπολά» Συγ.) καὶ αὐτοὶ οὐνοπολά-
 οὐς ἔχουσιν, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ πόρναι,
 οὐοὶ διαίσιον, ἐχὺν αὖ ἰδὲ μὲν τα φανερὰ
 τὰν ἀνομιάν.

[illegible]

σφραγίστας, εδοξας, λεάγριε = Δι, ἄακας = τα,
 λεχέακας = βα, βελιάκας = πα. Ἐκφρασεῖσιν δὲ
 τοῖς αὐτοῖς εδοξας, εἰς τὴν μάχην βασιλεὺς
 ὁδύκας εδοξας πα', Νη', Ζω', Κε, τὴν οὐρανὸν
 2 περὶ τοῖς α' εἰς τὴν μάχην τὴν ἐκφρασεῖσιν αἱ γ.

90

ιστραφῶ ἀνάβασιν ἐν τῷ ἐβδόμῳ
 χορδῶν (εβδόμῳ) κε, τότε συνάστανται ἀνωθεν
 τῷ χορδῶν κε, ἐξέραν, ὁμοίαν ἐπὶ τῷ ἐρώτῳ,
 περιφάνα, γέγονκε τὸν ὅρδον εβδόμῳ δω, τὸν
 εἰναλὸν Νη, τὸν δύναιον Πα, τὸν ἀνδύοντα Βα,
 τὸν δυνδέοντα Γα, ἐπὶ ταῖς γραφαῖς καὶ ἔτι
 Αι, κε. ἔκον ὅπως διεγίγαντο τὰ καλῶς
 μεν, τὰ καλαῶς, τὴν περιφάνα ταύτην ἐν
 τὴν ὁμοίαν ἀνιῶσαν (διὰ τῆς φωνῆς), ἔγω
 τῶν καὶ ἀντιθέσθαι οὐρανὸν τὰ ὁμόστα
 τὴν χορδῶν (εβδόμῳ) τῷ περιφάνα ταύτῃ
 ὡς κε-Αι-Γα, Βα, Πα, Νη, Δω, κε, Αι, Γα
 Βα, Πα, Νη, Δω, εβδάνοντες ἔτι ἐν τὴν
 ἐρώτῳ χορδῶν (εβδόμῳ) Δω ἐπὶ τῷ ἐπὶ ἱπρί-
 θομεν τὴν ἀνάβασιν. ἔκον δὲ διεγίγαν-
 τιν (κατὰ τὸν φαρισαϊκόν) τὰ καλῶς μεν
 (φωνητικῶς) καὶ τὴν ἐρώτῳ χορδῶν
 (εβδόμῳ) Δω, συνάστανται καὶ τὴν τῷ
 ἐξέραν, ὁμοίαν ἐπὶ τὴν ἐρώτῳ, περιφάνα,
 γέγονκε τὸν ἐρώτῳ αἰὸς τῷ Δω ἐν καλοδό-
 σι εβδόμῳ, κε, τὸν δύναιον ἐν καλοδόσῃ
 Αι, τὸν τείνα Γα, τὸν τείνα Βι, Γα-Βα
 Πα τὸς ἀποστολῆς.

ὅτι τὸν ἐγίγαντο, ὅτι διὰ τὰς ἀποστολῆς, τὴν
 αἰσίου, τὴν φαρισαϊκῶς καὶ τῶν ἑλλήνων

31
 φωνῆς χειροφ. μοσαύτην καὶ καὶ καὶ
 καὶ ἡ φωνή φα, καὶ ἡ φωνή φαλακὴ τῶ
 δι' ὅσων κορολούσιον, παρῆται Μέου
διασασὶν καὶ φαλ. ἡ ἔστιν ἡ φωνή
 οὐκ ἔστιν ἡ κορολούσιον χειροφ. μοσαύτην
 καὶ τὴν καὶ τὴν Μοσαύτην εἰς τὴν Νη-Πα
 -Βα. Γα. Δι. Κε. Ζω. ἡ κορολούσιον εἰς τὴν
 οὐκ ἔστιν ἡ κορολούσιον καὶ τὴν καὶ τὴν
 φωνή φαλακὴ τῶ καὶ τὴν καὶ τὴν
 παρῆται Θεῖα Διασασὶν (ἡ καὶ τὴν καὶ τὴν)
 ἡ εἰς τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 οὐκ ἔστιν ἡ κορολούσιον καὶ τὴν καὶ τὴν
 παρῆται Βαφία Διασασὶν (ἡ καὶ τὴν καὶ τὴν)
 (ὅρα καὶ καὶ 1687)
 ἡ εἰς τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 οὐκ ἔστιν ἡ κορολούσιον καὶ τὴν καὶ τὴν
 Δις Διασασὶν. Εὐκλείδης τῶ καὶ τὴν
 δις Διασασὶν καὶ φαλ ἐν τῇ τῇ, ὅσων
 αὖ καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 εἶναι ἡ καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 Βαφία, Διασασὶν ἡ Θεῖα
 καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 Διὰ τὴν ἀνάστασιν ἡ καὶ τὴν καὶ τὴν
 καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 αὖ καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν

92

οασις, κοροβαίναντες κρίχεις τὴν ἀντιφωνίαν,
 τοὶ τὸ ὄξύ ἢ τοὶ τὸ βαρὺ εἰ πχ. αὐ τὴν Πα:
 Πα-Βα-Γα-Δι-Κε-Σω-Νη-Πα: ἢ αὐτὴν
 Νη αὐ: Νη-Πα-Βα-Γα-Δι-Κε-Σω-Νη
 ἢ αὐτὴν Βα: αὐ Βα-Γα-Δι-Κε-Σω-Νη-Πα: Βα: αὐ
 αὐτὴν ἢ αὐτὴν, ἢ καὶ ἀντιφώνησιν πχ. αὐ τὴν
 Δι: Δι-Γα-Βα-Πα-Νη-Σω-Κε-Δι. κ.τ.τ.

Οὕτω κοροβαίναντες δι' εὐὰν ἀρχιμωβάντες
 ἀνέβαινον ἢ κατέβαινον ἀφ' οὐρανῶν
 καὶ χοροὶ αὐτῶν ἡρώδου, διασπασίοντες καὶ
 κοροβαίναντες κρίχεις τὴν ἀντιφωνίαν, ^{τοὶ τὸ ὄξύ,} σχη-
 ματίζοντες τελείαν διασπαστικὴν
 μελίσσαν, αὐτὴν εἰς δύο καὶ χορὰς, πρε-
 σβύει ἐπὶ τὴν αὐτὴν διασπασίαν εἰς
 Πα-Πα: ἢ Νη-Νη, ἢ Σω-Σω: ἢ Βα-Βα:
 κ.τ.τ. Ἐπὶ καὶ ἀντιφώνησιν τὸ αὐτὸ γέ-
 νηται αὐτοὶ τὸ βαρὺ, εἰ πχ. Κε-Δι-Γα
 Βα-Πα-Νη-Σω κ.τ.τ.

Τοιαῦτα διασπαστικὰ διασπαστικὰ
 κινήματα δύνανται καὶ σχηματίζον
 ὅλον ἐν ὅρμῳ ἐπὶ, ὅσοι, συζαυτὴ, ἢ
 αἱ χορδαί, (οἱ φθόγγοι) αὐτῶν θεμελίαν δια-
 σπαστικὴν κινήσεως π.χ. Σω-Σω 2) Νη-Νη
 3) Πα-Πα, 4) Βα-Βα, 5) Γα-Γα, 6) Δι-Δι, 7) Κε-Κε.
 ὅπως μελετῶνται καὶ εἰς τὸ 2. σ 93

ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 7 ΔΙΑΤΟΝΙΚΩΝ
ΔΙΑΠΛΑΣΩΝΙΚΩΝ ΚΛΙΜΑΚΩΝ

(Σχῆμα 2)

(Σχ 2)	12							12	93
Δ'	12							12	
Β'	8							8	
Γ'	10							10	
Δ'	12							12	
Ε'	8							8	
Σ'	10							10	
Π'	12							12	
Υ'	8							8	
Ζ'	10							10	
Κ'	12							12	
Δ'	12							12	
Β'	8							8	
Γ'	10							10	
Δ'	12							12	
Ε'	8							8	
Σ'	10							10	
Π'	12							12	
Υ'	8							8	
Ζ'	10							10	
Κ'	12							12	
Δ'	12							12	
Β'	8							8	
Γ'	10							10	
Δ'	12							12	
Ε'	8							8	
Σ'	10							10	
Π'	12							12	
Υ'	8							8	
Ζ'	10							10	
Κ'	12							12	
Δ'	12							12	

Αἱ ἐπὶ διατονικαὶ καὶ κλίμακες.

1^η Ζω-Ζω', 2^η Νη-Νη'

3^η Πα-Πα', 4^η Βε-Βε'

5^η Γα-Γα', 6^η Δι-Δι', 7^η Κε-Κε'.

(1^η) Δε καὶ κατὰ Περὶ φαρμακωντων φθόγων (σ 103) καὶ Περὶ φθόγων (σ 222)

4^η 220

94

Η ὁμοθυμαδὸν ὁμοθυμαδὸν ὁμοθυμαδὸν
 ὁμοθυμαδὸν ὁμοθυμαδὸν ὁμοθυμαδὸν ὁμοθυμαδὸν
 ὁμοθυμαδὸν ὁμοθυμαδὸν ὁμοθυμαδὸν ὁμοθυμαδὸν

Hyipab rā Lu, yipab rā Nay, rā Ta
rā Ba, rā Ta rā Ai, rā Ke u. z. d.

[illegible]

Τὸ πέλας τεσσάρων χορδῶν ὡς
παρθενοῦν αὐτὴν εὐδοκίαν, διασω-
στικὴν αὐτῆς καὶ μαρτυρῶν Τετράχορδον

π.χ. το σφύρα της χορδής από τα Π_α
μέχρι τα Δ₁ (Π_α-Β_α-Γ_α-Δ₁), ή από τα
Ν_γ μέχρι τα Γ_α (Ν_γ-Π_α-Β_α-Γ_α) κ.τ.λ.

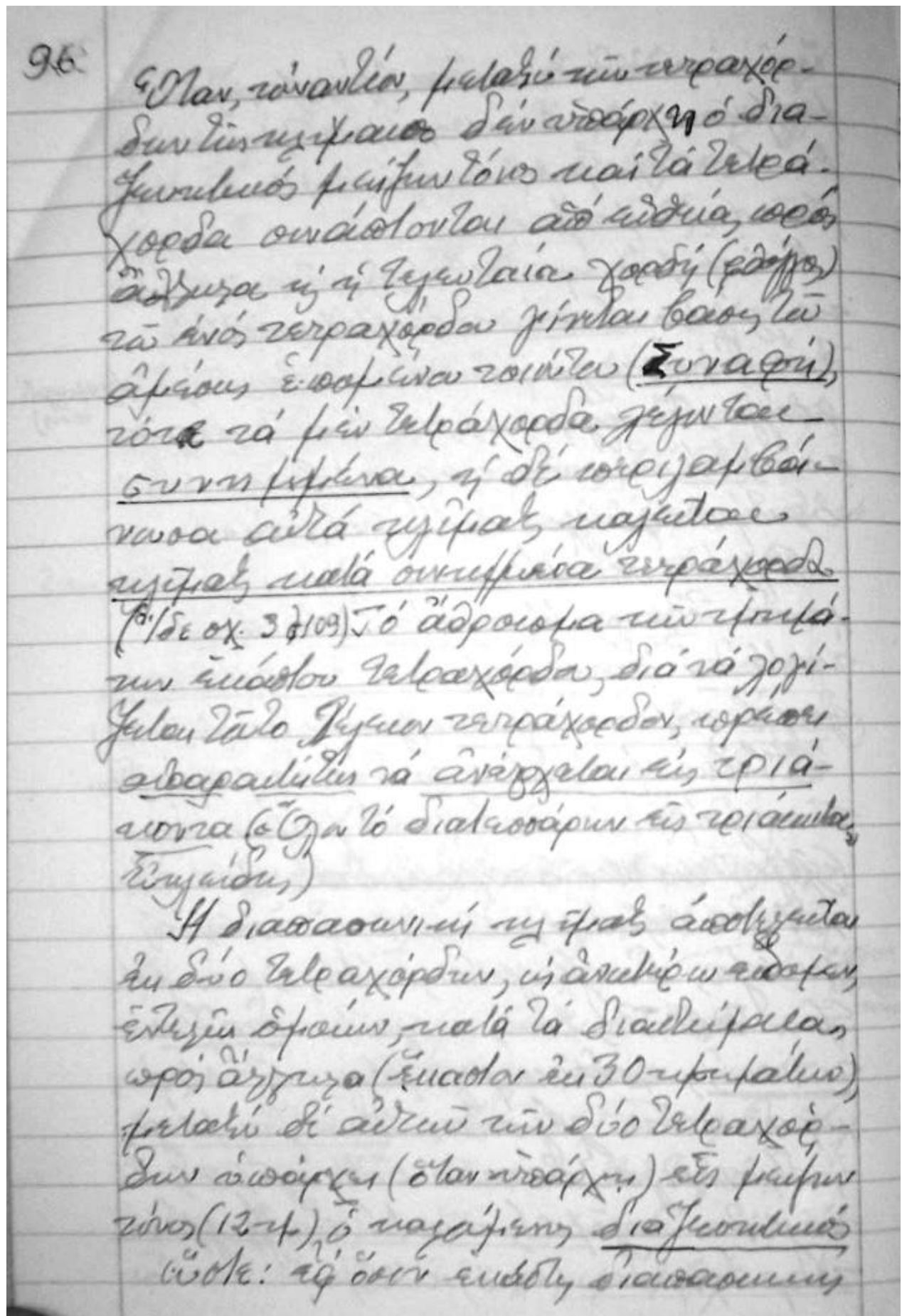
ἑκατόν διασάουντιν κυρίως ἔχει δύο
 ὄφια μετεκίτων υπέρχοντα ἑαυτὰς ^{ἐξ} ^{αὐτῶν}
 τῶν ὁσίων περιλαμβάνει τὸ τὰς νύκτα-
 ρα, αὐτὴν χορδὰς (χορδῶν) πρὸς διασά-
 φια τὴν πα-Βα, Βα-Τα, Τα-Δι, +Κε-Σι,
 Σι-Νη, Νη-Πα'. εἶναι δὲ τὰ υπέρχοντα
 ταῦτα ἐν ἑκῇ ὄφια μετεκίτων, διότι
 τὸ παρ' αὐτῶν αὐτὴν περιλαμβάνει

ἓνα τόνον ἐλάσσονα, ἓνα ὑψίστον, ἢ ἓνα
 ψαλμόν αὐτῶν ΠΑ-ΒΩ = 10 ψαλμοὶ (ἐλάσσοντες)
 ΒΩ-ΓΑ = 2 ψαλμοὶ (τόνος ὑψίστος) ΓΑ-ΔΙ = 12 ψαλ-
 μοὶ (τόνος ψαλμῶν).

Καὶ τὸ μὲν ὑψίστον τετραχόρδον τῶν ψαλ-
 μῶν γένηται βαρύ, τὰ δὲ ἐλάττωτα δυνά-
 μεις ἐκτετραχόρδον τὰς βασιλικὰς (χαμυροί-
 εως) τῆς αὐγῆς, τὸ δὲ δεύτερον γέ-
 νεται ὀξύ, ἐκτετραχόρδον τὰς
 ὀκτωκίβητος αὐτῶν. (ὕψιστος)

Ἰσχυρὸν δὲ εἶναι δεῖναι τὰ τετρα-
 χόρδα ὅτι καὶ τῶν ὀκτωκίβητος ἀπὸ
 καὶ τὰ διωκίβητος τῶν εἰς αὐτὰ ἀρ-
 γηθῶσαν τόνων (ἐλάσσονες, ὑψίστος, ψαλμοὶ)

Ὅταν μετακίβηται εἰς δύο τετραχόρδων
 αὐτῶν, ὑψίστος ἐκτετραχόρδον ὁ ψαλμὸς τόνος
 (ἐλάσσονες αὐτῶν ἐκτετραχόρδον διὰ τὴν αὐτὴν ἀρ-
 γηθῶσαν εἰς δύο τετραχόρδων) ὁ αὐτὸς αὖ-
 τος, διοκτωκίβητος, αὐτὰ, ὁ μὲν τῶν
 ψαλμῶν Β. Γ. Δ. Ε. τόνος καλεῖται διατε-
 τραικίβητος, καὶ ἐκτετραχόρδον τὰ τετρα-
 χόρδα τότε γένηται διεψευκίβητος,
 ἢ δὲ ἐκτετραχόρδον αὐτὰ καλεῖται
 καλεῖται καὶ αὐτὰ διεψευκίβητος
τετραχόρδα (αὐτὰ 3) c 109)

97

αὐτῶν ἔχει 2 ὄργανα πεντάχορδα εἰς 30
ψαλμοὺς ἑκάστων, καὶ ἐνὶ διαψευτικῇ
βαίῃ τὸν ξυζευγμένον, τὸ ἄρσιν
ἐν τῷ ψαλμῷ εἰς διαψευτικῇ
ἀναρχῇ ἀναρχοῦντος εἰς 72 ψαλμοὺς
αἱ: $30 + 30 = 60 + 12 = 72$.

Τὸ μελακὶ ὠνεῖτο χορδῶν (ῥοδόφυλλον)
βανόφειον ψαλμῶν ἑκάστων ἐν ψαλμῷ
παύεται Πεντάχορδον π.χ. τὸ
ψαλμῶν εἰς χορδῶν, Πα-Βα-Γα-Δι-Κε
ἢ Νη-Πα-Βα-Γα-Δι. ἢ τοι τὸ δια-
σπῆμα αὐτὸ τῷ Πα μέχρι Γα Κε ἢ
αὐτὸ τῷ Νη μέχρι Γα Δι καὶ τ.ο.

ἑκάστων ὠνεῖτο χορδῶν ὠνεῖται
τοῖς ἐξ αὐτῶν ὠνεῖται αὐτῶν χορδῶν
(ῥοδόφυλλον) τὸ ὅσον διαψευτικῇ αἱ π.χ.
Πα-Βα, Βα-Γα, Γα-Δι, Δι-Κε. ἢ
Νη-Πα, Πα-Βα, Βα-Γα, Γα-Δι. καὶ

τὸ ἄρσιν τῶν ψαλμῶν εἰς
ὠνεῖτο χορδῶν, διατὰ γοργυλῶν τῶν
ἐν τῷ ὠνεῖτο χορδῶν, ὠνεῖται, ἀνα-
ρχοῦντος ἢ ἀναρχοῦντος εἰς 45 ψαλ-
μοὺς. (ἢ δε σ. 3 κ 109)

98

Περὶ γνωρισιᾶν τῶν φθόγγων αὐτῆς
μα, περὶ ἰσοτύπων, καὶ περὶ συνεχῶς,
ὑπερβατῶν ἀναβάσεων καὶ καταβάσεων.

Οἱ ἑκατὸν φθόγγοι αὐτῆς ὑψίστου ἔ-
χουσι ἑκάστη ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρας τῆς
γνωρισιμότητος καὶ ὁμοῖα χαρακτηρισμοῦ
αὐτῶν. Τὰ γνωρισιμὰ ἑκάστου φθόγγου
εἰσὶν: 1^α) ἡ ἔντασις, 2^α) τὸ ὕψος καὶ 3^α)
ἡ χροιά. Διὰ τῶν γνωρισιμῶν εἴδωσι
οἱ φθόγγοι διαμερίσασθαι πελοτύπων
1^α) κατὰ τὴν ἰσότητα, ὅταν ὁ αὐτὸ εἶναι
ἰσχυρότερος καὶ ἰσχυρότερος, ὁ δ' ἄλλος ὀυδ-
νότερος, 2^α) κατὰ τὸ ὕψος, ὅταν ὁ αὐτὸ
εἶναι ὑψηλότερος (ὀξύτερος) ὁ δ' ἄλλος χαμη-
λότερος (βαθύτερος) 3^α) κατὰ τὴν χροίαν,
διδομένην ὅτι ἡ συνήθεια ἀνθρώπου (ἡ ὁ
ἦχος καὶ ὁ φθόγγος) διὰ διαφορὰς ποιοτήτων ~~ἐκ~~
πορῶν τῶν ἄλλων ^{ἑαυτοῦ} παρασπασθῆναι κατὰ τὴν
αὐτὴν γῆν, ὅπως ἂν δυνάμει ποιοτικῶς διαδοῖται
μεταξύ των. Κατὰ τὴν φωνήν, ὅσον
καρποφόροι εἶναι αἱ καρφαλαὶ αὐτῆς,
αὐτὸς ἰσχυρὸς οὐφάλας (ἡ καὶ χαρδὴ ὀφ-
κω καὶ τῶν βεντικῶν χαρδῶν τῶν ἀνδρα-
κω π.χ.) εἰς τὴν ὀυδρότητα, ποῦτον καὶ

ἡ μεταβολὴ τοῦ ἁγίου εἶναι ὁξύνουσα καὶ
καὶ τὸν κενόν, ὅσον ἐκφράζει εἶναι αὐ-
τοῦ καὶ πινύου τοῦ ἐκφράζει σφαιρῶς
καὶ τοῦτον αὖ ὁ μεταβολὴς ἁγίου εἶναι
βαρύνουσα (χαρμυλῶσα).

Ἡ ἐξελίξις αὐτῆς, εἰς τὴν οὐ-
κλιθεῖσιν, γυμνασίου, ὅπου ἐξελίξις ὁ
οὐκλιθεῖσιν αὐτῆς ἐν τοῖς μεταβολήσιν,
εἰ εἶναι δυνατὸν καὶ ἀρᾶς ἐν φωνητικῇ
καὶ χρονογραφίᾳ αὐτῆς ἐν τῇ ἀρᾷ.

1^α) Ν' ἀναβῶμεν, ν' ἀναβῶμεν αὐτῆς
φωνητικῇ, 2^α) Ν' ἀναβῶμεν, καὶ
καταβῶμεν αὐτῆς φωνητικῇ καὶ 3^α)

Ν' ἀναβῶμεν, καὶ κατεῖχε, εἰς αὐ-
τῆς φωνητικῇ, καὶ τὸ αὐτῆς φωνητικῇ,
καὶ τὸν, ὅπου ν' ἀναβῶμεν ὅπου κα-
ταβῶμεν. Ἡ ἐξελίξις.

Εὐφρανόντες ἐφίμας καὶ φωνῆς τῆς
γυμνασίου αὐτῆς τῆς φωνῆς, εἰς τὸ ὅπου
(ἐν τῇ καὶ καὶ καὶ τῇ δυνάμει) γέγραπται
ὅτι ἀναβῶμεν τὴν γυμνασίου.
Ἡ ἀρᾷ αὐτῆς καὶ τῆς ἀναβάσεως
ἡ ἀνοδὸς ἡ ὁξύνουσα.

Ἡ ἀνάβασις αὐτῆς εἶναι δυνατὸν καὶ
γίνεται κατὰ δύο τρόπους. 1^α) διὰ τῆς

100

Διαδοχῆς, κατὰ οὐρανὸν ἐφίγεις ἐξαρ-
 χίας, τὴν ἐδόξην τὴν γλῶσσαν, αὐτὸ
 τὸ βασιλεῖαι τοῦ ὄντος (ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ
 τὰ ἄνω) ἀρχαίαν, ἐξ' οὗ ἀπομνησθε χα-
 ρὴς (ἐδόξας) αὐτοῦ, ὡς: Πα-Βα-Γα-Δι-Κε-
 Γω-Νη-Πα' ἢ Νη-Πα-Βα-Γα-Δι-Κε-Γω-Νη
 καὶ οὐ. ὁμοίως ἢ ἰσχυρῶς ἀνάβαινον, μαγί-
 ραι συνεχῆς, 2^α) διὰ τὴν ἐφίγεις ἐξαρ-
 χίας, τὴν ἐδόξην τὴν γλῶσσαν, οὐδὲ
 κατὰ οὐρανὸν ἢ διαδοχῆς, αὐτὸς τὸν οὐ-
 νὸν ἀνάβαινον, ἀπὸ κατὰ τὸν οὐρανὸν
 ἵσθε καὶ ἀνδρῶν διὰ τὴν καὶ τὴν ἰσ-
 χυρῶν οἱ πελάγῃ δύο ἐπιφάνειαν χα-
 ρὴς ἐδόξας, τὴν ὅρα γῶμα, καὶ τὴν αὐτὴν
 βασιλεῖαν αὐτὸς ἑνὸς ἐδόξας καὶ τὸν ἀφί-
 κειν ὑψιφύδρον ἀπὸ τὸν ~~διὰ~~
 κελῶν, γάλακτος, καὶ οὐρανὸν καὶ οὐ καὶ
 Πα-Γα, ἢ Πα-Δι, ἢ Πα-Κε, ἢ Νη-Βα
 Νη-Γα, Νη-Δι καὶ οὐ, ὁμοίως ἢ ἰσχυρῶς
 ἐν ἀνάβαινον, μαγίραι ὑπερβαίν.
 ὡς, ἐφίγειν ὅτι ἔχοντες δύο αὐτὴν
 ἀνάβαινον, συνεχῆς καὶ ὑπερβαίν
 ἰσχυρῶν τὴν ἐφίγειν κατὰ
 ἀντιφύδρον βασιλεῖαν, ἢ οἱ αὐτὸς τὸ βασιλεῖαν
 αὐτὸς τὸ ὄντος (ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ τὰ ἄνω),
 καὶ

101

ταῖς χερδαί, τῷ εὐόρῳ, τῷ γυμνασῷ, γι-
ραται δὲ μεταβαίνειν τὸν γυμνασῷ.
Ἡ μετὰ αὐτὴν μαρτυρεῖται μεταβάσις,
ἢ μετάδοσις, ἢ βαρύνσις.

καὶ διὰ τὴν κατὰ δύο τρέψεις γίνεται ἡ
ἀνέβασις, ^ἢ καὶ ἡ μεταβάσις, γίνεται
καὶ αὐτὴ κατὰ δύο τρέψεις.

1^α) Διὰ τὴν κατὰ ἀντίθεσιν σειράν τῆς
ἀναβάσεως, διαδοχικῶς ἐμφανίς ἐξαφ-
ηται τὸν εὐόρῳ τῷ γυμνασῷ αὐτὸ τὸ
ὄχις αὐτὸ το βαρύ (ἐν τῷ αὐτῷ ὡς τὸ
καὶ κατὰ σειράν ἢ διαδοχικῶς) ὡς
Πα- Νη- Ζω- Κε- Δι- Γα- Βα- Πα ἢ
Νη- Ζω- Κε- Δι- Γα- Βα- Πα- Νη καὶ οὕτως,
ὥστε ἡ τοιαύτη μεταβάσις μαρτυρεῖται
ἐνταχὺς ἢ 2^α) Διὰ τὴν ἐξαφῆν τῷ
εὐόρῳ τῷ γυμνασῷ κατὰ ἀντίθε-
σιν σειράν τῆς ἀναβάσεως, ἔτσι αὐτὸ
τὸ ~~ὄχις~~ αὐτὸ το βαρύ (ἐν τῷ αὐτῷ
ὡς τὸ καὶ) οὐχὶ ὅπως κατὰ σειράν
καὶ διαδοχικῶς ἐφαίμεθα τρέψαν ὡς
να ὑπονοούμεθα καὶ ναί τῇ εὐερεῖα,
οἱ μετὰ δύο ^{ὑπονοούμενα} χερδαὶ εὐόροι, διαδοχί-
κα τῇ μεταβαίνειν αὐτὸ ἐνὶ εὐόρῳ
ὡς τὸ ἀφῆν χαρμυλῶν, αὐτὸ εἰς τὸν

102

Συήρα, Ίρις, Ίάσρα ηχο εδοίον
 ηοί Ιό βαρύ, δωόε η μαλαίον, αή,
 ηγρίον ιπρεβαρί. ης Πά-Σω, Πί-
 -ον, Αι-Πά, Κε-Πα, Πα-Γα, Πά-Πά.

Wohl Lepidopteren zu erwarten:

Ἀνάβατον οὐρανὸν καὶ ἰσορροπλίαν

Καλαβίων, Ζαίων, Ουαίων & Βορβανίων

Τό τῶ ἐλπίσθησαν συνελθόντες εἰς τὴν
 αἰτίαν καὶ εἰς ὑποψίαν χάριτος ἀ-
 νή, συνελθόντες ἄλλοι ἠδὲ ἀνελθόντες ἄλλοι
 καὶ κατεβαίνοντες καὶ τὰ ἀνελθόντες
 ἔνα καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος εἰσάγοντες
 ἄλλους, ἐς Νη-Νη-Νη καὶ Πα-Πα-Πα-Πα
 ἄλλοι αὐτὸ τὴν φωνήν, ἀσυνείητος καὶ
 συνείητος τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ βαρέ,
 καὶ αὐτὰς ἡσυχίας καὶ ταυτοφρονίας
 καὶ ὁμοῦ ἄλλοι ἀνελθόντες, ἄλλοι κατεβαίνοντες

Ἡ ἀνάβασις (ἀνελκὶς καὶ ὑποβάσις) καὶ
ἡ κατάβασις (οὐνελκὶς καὶ ὑποβάσις), τοῦ-
τοις ὡς οὐκ ἀναβαίνομεν καὶ ὡς οὐκ κατα-
βαίνομεν φησὶ καὶ τὴν αἰτίαν, κα-
~~τα~~ κατὰ τὰς σοφίας καὶ τὴν φωνὴν, ὅδε
ἔστις τὴν ἀναστροφὴν καὶ τὴν φρόνησιν
αἰσχροῦ κατὰ τὰς σοφίας καὶ τὴν φωνὴν

103

Περὶ μαρτυριῶν
τῶν φθόγων τῆς θρησκευτικῆς διατονικῆς
μετάθεσης καὶ τῆς συμφωνίας αὐτῶν.

Ὡς ἐν τοῖς κορυφαίοις ἀνεγείραται
(σ.87), ἡ θρησκευτικὴ διατονικὴ μετέθεσις
ἀποφασίζεται ἐν τριῶν διαδοχικῶν
τῶν οὐκ ἔχοντων χρεῖσιν εἰς φθόγους δι' ὧν
εἰς τὴν μετέθεσιν ἀποφασίζεται, αὐτῶν
παλαιῶν φθόγων (ἡ χορδή) εἰς τὴν
οὐκ ἔχοντα φθόγον ὡς ἀποφασίζεται
~~ἐν~~ ἐν συμφωνίᾳ ὡς Λω, Νη, Πα, Βα, Γδ, Δι
ἢ ε. κ.τ.λ. Εἰς τὴν φθόγον εἰς τὴν
ἔχει καὶ ἰδιαιτέρον ἢ χορδιστικὴν
συμφωνίαν παλαιῶν σύμβολων καὶ
φθόγων. Ταῦτα σύμβολα εἰς τὴν
τὰ εἶναι: διὰ τὸν φθόγον Λω, τὸ
~ , διὰ τὸν Νη ο, διὰ τὸν Πα q, διὰ
τὸν Βα κ, διὰ τὸν Γδ ιι, διὰ τὸν Δι
δι καὶ διὰ τὸν Κε ς. Ταῦτα τὰ σύμβολα
τὰ σύμβολα ταῦτα, εἰς τὸν ἀριθμὸν
(Βα, δηλαδή, ἡ οἱ φθόγοι τῆς αὐτο-
νόμου θρησκευτικῆς διατονικῆς μετέθεσης),
ποσοφισθῆναι εἰς αὐτὸν εἰς αὐτὸν
τὸ ἀρχικὸν σύμβολον τῶν φθόγων εἰς

τῶν οὐρανῶν εὐαγγελίον ἀνέγνω, εὐαγγ
 εῖλυσεν ἐν ᾧ ἔστιν οὐρανὸς οὐρανῶν τὸ
 οὐρανὸν οὐρανοῦ καὶ τὴν βασιλείαν
 ἐν ᾧ εὐαγγελίον τῶν ἐδῶν καὶ τῶν οὐρανῶν
 ἔστι οὐρανὸν βασιλείαν οὐρανῶν τῶν ἐδῶν
 ἐν ᾧ εὐαγγελίον ἀνέγνω.

Τὰ αὐτὰ, γὰρ, οὐρανοῦ καὶ οὐρανῶν οὐρανῶν
 καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν βασιλείαν, αὐτὰ
 αὐτὰ καὶ τὰ αὐτὰ:

Διὰ τὴν Μέσον διασπασίαν: $\tilde{\alpha}$, δ , π
 χ , τ , α , δ , η , τὰ οὐρανῶν φέρουσιν τὸ
 ἀρχαῖον οὐρανῶν τῶν ἐδῶν ἀνέγνω
 τῶν οὐρανῶν οὐρανοῦ καὶ (Μεσοειδὲς καὶ)

Διὰ τὴν ὀξείαν διασπασίαν: α' , ν' , π'
 χ , τ , α , δ , η , τὰ οὐρανῶν φέρουσιν α-
 νέγνω αὐτῶν ὀξείαν, καὶ διασπασίαν
 αὐτῶν αὐτῶν καὶ τῶν Μείων (Νητοειδὲς καὶ)

Διὰ δὲ τὴν βασιλείαν διασπασίαν: η , δ , τ
 χ , α , π , ν , τ , τὰ οὐρανῶν φέρουσιν τὸ
 γὰρ τῶν οὐρανῶν, τῶν ἐδῶν καὶ τῶν
 αὐτῶν οὐρανῶν καὶ διασπασίαν αὐτῶν
 τῶν τῶν Μείων καὶ ὀξείαν διασπασίαν.
 (Ὀξείαν καὶ καὶ)

Συμπερασματικὸν δὲ αἱ βασιλείαι δὲν
 οὐρανοῦ καὶ οὐρανῶν οὐρανῶν

105

καὶ διὰ τὸ τοῦτο εὐφρανόντου καὶ δὲν
 θρηνεῖν καὶ τὸ δὲν εἰς τὴν ὁροπεδίαν
Ἡ σφαιρὰ τῶν φαρυγγίων ἐν τῇ φαι
 στικῇ εἶναι αἰσυνδαυτάτη.

Ἄδεται, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν εἰσφέρει,
 φαρυγγίον πρόσθεν εἶνα: τὸ πρὶν εἰσφέρειν
 γράμμα τὸ ἀνυψῶν ἢ κατέβην τοῦ σφαι
 ρίου τῆς φαρυγγίας, εὐρισκόμενα, ὁροπεδια
 ρίθμ, φαρυγγί, τῶν ἀντιστοιχῶν καρδίων, ἐν
 ἀντιστοιχίᾳ τῷ σφαιρῶν ^{αὐτῶν} φθόγγῳ τῷ κατέβην
 καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων δ' ἀρχίσου τὸ μέγος ἢ
 καὶ φθόγγῳ εἰς τὴν ὁμοίαν κατέβην τὸ τοῦτο,
 τὸ δὲ σφαιρῶν τῆς φαρυγγίας ὁροπεδιο
 ρίθμ καὶ διαστειλόμενα τῆς σφαιρῶν ἀπὸ
 αὐτῆς ὁμοίας, δ' ἀρχίσου τὸ μέγος, ἢ ἐν τῇ
 ὁμοίᾳ κατέβην τὸ τοῦτο. Ἐξελιγόμενα:

Ὡς παραβαρύνει μία φαρυγγίαν,
 τῶν τῶ $\frac{\pi}{q}$ π.χ., ὡς γὰρ γράμμα τ, τῷ, ἀφαι
 ρῆται τῆς σφαιρῶν $\frac{\pi}{q}$, τῶν ὁμοίων ὅθεν ἀφαι
 ρῆται τῆς σφαιρῶν ὅτι τὸ μέγος ἀρχίσου
 ἐν τῷ φθόγγῳ π.α. τῆς Μέσης διασταύσεως
 σφαιρῶν, ὃ δὲ παραβαρύνει, q σφαιρῶν
 ὅθεν ὁ ὁρῶντος εἰς τὸ δὲ φθόγγῳ τῷ μέγος
 ὁρῶντος τὰ πέντε τὸν ἑλῶσαν (εἰς ὃ π.α. β.α.)
 ὃ δὲ ὁρῶντος αἰεὶ τὸ βαρύνοντος μέγος (εἰς ὃ π.α. β.α.)
 α.β.π.

6
 ὁ δὲ δούλος τοῦ κυρίου ἐδοξασεν, ὡς
 καὶ αὐτοὶ ἐλάλουν (καὶ ὁ βασιλεὺς) καὶ ὁ
 δούλος τοῦ βασιλέως ἐδοξασεν, ὡς
 καὶ αὐτοὶ ἐλάλουν (καὶ ὁ Νη-θω) καὶ
 κατὰ αὐτοὺς, οὐκ ἐλάλουν, ὡς καὶ
 αὐτοὶ ἐλάλουν, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδοξασεν
 καὶ αὐτοὶ ἐλάλουν.

ἐν ὅροις; Τὰ σύμματα τῶν πόλε-
 ων τῶν γυμνασίων τὰ αἰώνια τῶν δὲ
 ἐν τῷ οὐρανῷ τῶν παρθενῶν, θυγα-
 τὲς πόλεων, τῶν χορδῶν (τὸ μαρμαίρει)
 τῶν γυμνασίων αὐτῶν τῶν δὲ αἰώνια, ἀρ-
 χίου τὸ μέγεθος, τὰ δὲ οὐρανῶν κα-
 τὰ τὰς ^{400.} διακρίσεις αὐτῶν γυμ-
 νῶν αὐτῶν αἰώνια. ~~ὁ~~ ἀντιθέτως τὸ
 μέγεθος. Κατὰ ταῦτα, εἰς οὐρανῶν.
 οὐρανῶν δὲ αὐτῶν εἰς τὰς παλαιὰς
 μέγας παρθενῶν τῶν, θυγατὲς τὰ
 ποσειδωνεύσαντες ἀφ' ὧν 1) εἰς αἰώνια
 ἐν τῷ τριῶν διακρίσεων τῶν παλαιῶν
 τῶν ἀντικρίσεων αὐτῶν (Μέγας, Παρθενῶν, ὁ δὲ)
 2) ἐν αἰώνια πόλεων, ἐν αἰώνια, χορδῶν
 τῶν γυμνασίων δὲ τὸ ἀρχίου τὸ μέγεθος.
 Ἐάν π.χ. οὐρανῶν τῶν παρθενῶν
 τῶν δὲ, ἀφ' ὧν θυγατὲς τὰ αἰώνια

107

ὅτι αὐτὴ ἀνίστα εἰς τὴν Μίσην διασσοῦ
 καὶ ὅτι τὸ μέγος κρείσσον ἄρχιου κορυφαῖν
 εἰς τὴν τὸ ὅτι διὰ τὸν κρείσσον (Μη-Πα)
 γράσσον (πα-βα) καὶ ἑλαχίστου (βα-τα) κ.τ.α
 καὶ διὰ τὸ βαρὺ διὰ τὸν ἑλαχίστου (Μη-Πα)
~~κρείσσον~~ γράσσον (Πα-Βα) καὶ κρείσσον (Κε-Πα)
 καὶ κατ' ἐξῆς, καὶ σχηματιστὴς τῆς
 κρείσσον τῆς δὲ. διὰ τὸ ὅτι καὶ τὸ βαρὺ.
 Πάντα ταῦτα γίνονται κατὰ μολό-
 γρα καὶ μετὰ τῆς διασσοῦ διαστα-
 τήσεως καὶ ἐν σελ. 109 σελ. 3 διαγράφεται
 τὸ κρείσσον
 Τὰ μὲν δὲ ἀναγράφονται καὶ τῆς
 συμφωνίας τῶν παρ' αὐτοῦ, ἔχοντες ἑκατέρωθεν ^{κατὰ ἀσπ.} φωνή
 καὶ ὅτι τὸν διὰ τὰς Αἰολικαίας, παρ-
 εἰας, καὶ αἰολίας, παρ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν
 ὅτι καὶ διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ τῶν τεχνη-
 τῶν καὶ ἰσομετρίας κρείσσον
 καὶ ἔν τῇ οὐκίᾳ, κατὰ τὴν
 δὲ ἀναγράφεται. (καὶ κρείσσον, χαρὰ
 τῶν καὶ ἐκαστοῦ φωνῆς)
 Περὶ τῶν καὶ ἀπὸ ἀναγραφῆς
 συμφωνίας παρ' αὐτοῦ τῶν φωνῶν,
 ἰσομετρίας καὶ ἑκαστοῦ παρ' αὐτοῦ
 συμφωνία καὶ αἰολία καὶ αἰολία καὶ τῶν

108
ἀρχὴν ἐμιάστων παρεμύθευα, τὰ παρ-
ωτέρω τὰντα οὐκ ἔστιν ὑπερβαλόντων
ἀρχῆται ἢ ἀρχινομοὶ παρεμύθευα
καὶ ὅταν οὖν αὐτῶν ἰσχύς καὶ οὐ-
καιοὶα ἰσχύς τὰς γυναικας παρεμύθευα
τὴν ἐδόξουν. φέρει ὅπως ἐν τῷ τῶν
ἀρχῶν τῶν πέρας, ἀγαθὴ αὐτῶν ἰσχύς
ἐδόξουν εἰς ἀντίστασιν δ' ἀρχῶν τὸ
πέρας ἢ ἰσχύος ἀντίστασιν δ' ἀντιπαρα-
τίσκει οὖν ὅπως παρεμύθευα τὴν ἐδόξουν
εἰς τὸ φέρει τὴν παρεμύθευα, ἀντιπαρα-
τίσκει ἰσχύος ἐδόξουν εἰς ἀντίστασιν
(ἐν ἀντίστασιν) τὸ πέρας ἢ γέννηται διάφοροι
παρεμύθευα, ὅταν δὲ ἐκδοῖται εἰς τὸ τῶν
τῶν παρεμύθευα γέννηται ἀντιπαρα-
τίσκει οὖν ὅπως εἰς τὴν ἰσχύος
ἀντιπαρατίσκει τὸ φέρει (παρεμύθευα
τὴν ἐδόξουν)

[illegible]

110

Νὰ παρῇ ἡ φωνὴ πρὸς τὴν ἐξουσίαν
τὴν ὡσαύτως.

Περὶ χαρμηλῶν

Τὰν μέντοι τῶν παλαιῶν ἐκείνων. Βυζ.
μανοῦν, πρὸς γραμμῶν ἐκφράσιν αὐ-
τῶν γίνονται χειρὶς ἰδιαίτου γραμμῶν
μετρίως, τὸ ὅσον ἀναφέρεται γεν-
εῖς συμφωνία ἢ παραφωνία.
Ἡ παρὰ φωνῆς ἢ συμφωνίας
αὐτῆς τῆς Βυζ. μουσικῆς ὡς φωνῆς
παίει συμφωνία ἀριστοῦ ἀκριβῶς
τὰ ὅσα χρησιμεύουν διὰ τὴν ἀνάβασιν
ἢ κατέβασιν τῶν φωνῶν, διὰ τὸν χρόνον,
ἢ τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην αἰσθάνου τῆς
μετρίως. Ἀναγόμεναι πρὸς τὴν ἐνέργειαν
αὐτῶν ὅσον ἔχον τὰ διάφορα αὐτῶν συμφω-
νῶν, μανοῦν γραμμῶν, διακρίνεται εἰς τρεῖς
διαφόρας κατὰ μέρη, ἢ ἀναφέρεται πρὸς
τὸ μέγεθος ὡς χαρμηλῶν.
Ὅπως ἔχουν.

- 1) Χαρμηλῶν ποιότητος, ὅπως δεικνύει
τὸ ποσὸν τῆς ἀνάβασιν ἢ κατέβασιν τῶν φωνῶν (φθόγγον)
μετρίως. Ἐξήκοντα ἢ φωνῶν τῶν χαρμηλῶν
2) Χαρμηλῶν χρόνου, ὅπως δεικνύει
τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῶν φωνῶν (φθόγγον) αἰ-
3) Χαρμηλῶν ποιότητος ἢ ἐκφράσιν, ὅ-
πως δεικνύει τὴν τῶν φωνῶν ἐκφράσιν, ὡς

111
 γόγγυον τῆς φωνῆς, ὅθεν καὶ καλεῖται
 χαραυῖες. ὡσὸν δὲ εὐφραΐσας δὲ καὶ
 ἀχρεοὶ ὑποσείσκει, καὶ μὴ συφθελεῖν
 καὶ τῆς δεινότητος καὶ χρονίου διαρκειαν
 τῶν φωνῶν.

1^{ον}). Περὶ χαραυῶν
 τῆς ὡσότητος.

Οἱ χαραυῖες τῆς ὡσότητος, ἐκείναι
 σημαίνει, αἱ ὁποῖαι φανερύνουν ὡσότητας
 ἐκείναις ἀντιθέτως δὲ καλεῖται εἶναι
 εἶναι ἐν συνόφει 10. Γράφονται δὲ
 καὶ ἀποφύλαται ἐν ἀπογραφῇ.

0 — = ᾠδὸν (Ἀμετρον) ἤχη. ἰσοκύβητος

Ἀνιόντες		Κατιόντες	
— = Ὀλίγον	1	↗ = Ἀπόστροφος	1
↪ = Πετασμένη	1	↘ = Ὑπερροή	1+1=2
∪ = Κεντήματα	1	∩ = Ἐλαφρόν	2
∩ = Κέντημα	2	∪ = Χαμηλή	4
∩ = Ὑψηλή	4		

Οἱ καὶ ἀντιθέτως δέκα χαραυῖες τῆς ὡ-
 σότητος καλεῖσθαι ἐκ τριῶν μεμετέ-
 ρας μακρορίας 1) εἰς τὸ ὅσον (ἢ ἀδελφῶν)
 2) εἰς ἀνιόντας καὶ 3) εἰς κατιόντας χαρα-
 υῖες

112

To $\frac{1}{500}$ του — ἐναγίσταται καὶ ἀπείρο, καὶ
οὐδέποτε χαρὰν τῶν ἰσοτάτων ἐκείνων
ἐννοεῖ τὴν οὐδέποτε, τοῦτον ἕνα, ἰδιότη-
τος, αὐτῶν, καὶ καὶ ἐκκεντρικὴ ἀνάστασις ἀπὸ
κατάστασις, διὰ τὸ τοῦ συμφανταί εἰς τοὺς
καὶ ἐκείνους εἰναι διὰ τὴν ἐπίδοσιν (ο)

Ἄνθρωποι οὖν οὗτοι ἄνω χαρακτήρες, τὴν
 κοινότητα περιδίδοντες καὶ πόδας
 αὐτῶν ὑψίστους ἀποστόλους ἀναστήσαντες,
 ἵνα τοῖς, διὰ τὴν συνουσίαν αὐτῶν χα-
ρακτήρες, εὐχὴν παρέσχεσθαι αὐτοῖς
 ἐκ κοινῆς φιλίας, ὑπὸ τῶν
 καὶ κατὰ τὴν ἐξουσίαν.

Τὸ ἴσον —, ἄλλοτε καὶ ὁδὸς
 ἔν, αὐτὴ ἀνάβαινι δυνάμει αὐτὴ κα-
 τὰβαινι τὴν φθόγγον εἰς κυρίαν, δι-
 γὰρ εἰ καὶ γὰρ βαίνει τὸν φθόγγον τῷ
 ὑπὸ αὐτῷ χαρὰν (ἢ παρὰ) καὶ
 καὶ ἐξαρτάται διὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ
 φθόγγου (ἢ παρὰ) τῷ ἐνιστομένῳ
ὡς αὐτῷ ὡς $\frac{\pi}{9}$ — — — $\frac{2}{7}$ $\frac{4}{5}$ — — —
 $\frac{2}{7}$ $\frac{4}{5}$ — — — — — $\frac{1}{9}$ $\frac{2}{9}$ $\frac{3}{9}$ $\frac{4}{9}$ $\frac{5}{9}$ $\frac{6}{9}$ $\frac{7}{9}$ $\frac{8}{9}$ $\frac{10}{9}$ $\frac{11}{9}$ $\frac{12}{9}$ $\frac{13}{9}$ $\frac{14}{9}$ $\frac{15}{9}$ $\frac{16}{9}$ $\frac{17}{9}$ $\frac{18}{9}$ $\frac{19}{9}$ $\frac{20}{9}$ $\frac{21}{9}$ $\frac{22}{9}$ $\frac{23}{9}$ $\frac{24}{9}$ $\frac{25}{9}$ $\frac{26}{9}$ $\frac{27}{9}$ $\frac{28}{9}$ $\frac{29}{9}$ $\frac{30}{9}$ $\frac{31}{9}$ $\frac{32}{9}$ $\frac{33}{9}$ $\frac{34}{9}$ $\frac{35}{9}$ $\frac{36}{9}$ $\frac{37}{9}$ $\frac{38}{9}$ $\frac{39}{9}$ $\frac{40}{9}$ $\frac{41}{9}$ $\frac{42}{9}$ $\frac{43}{9}$ $\frac{44}{9}$ $\frac{45}{9}$ $\frac{46}{9}$ $\frac{47}{9}$ $\frac{48}{9}$ $\frac{49}{9}$ $\frac{50}{9}$ $\frac{51}{9}$ $\frac{52}{9}$ $\frac{53}{9}$ $\frac{54}{9}$ $\frac{55}{9}$ $\frac{56}{9}$ $\frac{57}{9}$ $\frac{58}{9}$ $\frac{59}{9}$ $\frac{60}{9}$ $\frac{61}{9}$ $\frac{62}{9}$ $\frac{63}{9}$ $\frac{64}{9}$ $\frac{65}{9}$ $\frac{66}{9}$ $\frac{67}{9}$ $\frac{68}{9}$ $\frac{69}{9}$ $\frac{70}{9}$ $\frac{71}{9}$ $\frac{72}{9}$ $\frac{73}{9}$ $\frac{74}{9}$ $\frac{75}{9}$ $\frac{76}{9}$ $\frac{77}{9}$ $\frac{78}{9}$ $\frac{79}{9}$ $\frac{80}{9}$ $\frac{81}{9}$ $\frac{82}{9}$ $\frac{83}{9}$ $\frac{84}{9}$ $\frac{85}{9}$ $\frac{86}{9}$ $\frac{87}{9}$ $\frac{88}{9}$ $\frac{89}{9}$ $\frac{90}{9}$ $\frac{91}{9}$ $\frac{92}{9}$ $\frac{93}{9}$ $\frac{94}{9}$ $\frac{95}{9}$ $\frac{96}{9}$ $\frac{97}{9}$ $\frac{98}{9}$ $\frac{99}{9}$ $\frac{100}{9}$ $\frac{101}{9}$ $\frac{102}{9}$ $\frac{103}{9}$ $\frac{104}{9}$ $\frac{105}{9}$ $\frac{106}{9}$ $\frac{107}{9}$ $\frac{108}{9}$ $\frac{109}{9}$ $\frac{110}{9}$ $\frac{111}{9}$ $\frac{112}{9}$ $\frac{113}{9}$ $\frac{114}{9}$ $\frac{115}{9}$ $\frac{116}{9}$ $\frac{117}{9}$ $\frac{118}{9}$ $\frac{119}{9}$ $\frac{120}{9}$ $\frac{121}{9}$ $\frac{122}{9}$ $\frac{123}{9}$ $\frac{124}{9}$ $\frac{125}{9}$ $\frac{126}{9}$ $\frac{127}{9}$ $\frac{128}{9}$ $\frac{129}{9}$ $\frac{130}{9}$ $\frac{131}{9}$ $\frac{132}{9}$ $\frac{133}{9}$ $\frac{134}{9}$ $\frac{135}{9}$ $\frac{136}{9}$ $\frac{137}{9}$ $\frac{138}{9}$ $\frac{139}{9}$ $\frac{140}{9}$ $\frac{141}{9}$ $\frac{142}{9}$ $\frac{143}{9}$ $\frac{144}{9}$ $\frac{145}{9}$ $\frac{146}{9}$ $\frac{147}{9}$ $\frac{148}{9}$ $\frac{149}{9}$ $\frac{150}{9}$ $\frac{151}{9}$ $\frac{152}{9}$ $\frac{153}{9}$ $\frac{154}{9}$ $\frac{155}{9}$ $\frac{156}{9}$ $\frac{157}{9}$ $\frac{158}{9}$ $\frac{159}{9}$ $\frac{160}{9}$ $\frac{161}{9}$ $\frac{162}{9}$ $\frac{163}{9}$ $\frac{164}{9}$ $\frac{165}{9}$ $\frac{166}{9}$ $\frac{167}{9}$ $\frac{168}{9}$ $\frac{169}{9}$ $\frac{170}{9}$ $\frac{171}{9}$ $\frac{172}{9}$ $\frac{173}{9}$ $\frac{174}{9}$ $\frac{175}{9}$ $\frac{176}{9}$ $\frac{177}{9}$ $\frac{178}{9}$ $\frac{179}{9}$ $\frac{180}{9}$ $\frac{181}{9}$ $\frac{182}{9}$ $\frac{183}{9}$ $\frac{184}{9}$ $\frac{185}{9}$ $\frac{186}{9}$ $\frac{187}{9}$ $\frac{188}{9}$ $\frac{189}{9}$ $\frac{190}{9}$ $\frac{191}{9}$ $\frac{192}{9}$ $\frac{193}{9}$ $\frac{194}{9}$ $\frac{195}{9}$ $\frac{196}{9}$ $\frac{197}{9}$ $\frac{198}{9}$ $\frac{199}{9}$ $\frac{200}{9}$ $\frac{201}{9}$ $\frac{202}{9}$ $\frac{203}{9}$ $\frac{204}{9}$ $\frac{205}{9}$ $\frac{206}{9}$ $\frac{207}{9}$ $\frac{208}{9}$ $\frac{209}{9}$ $\frac{210}{9}$ $\frac{211}{9}$ $\frac{212}{9}$ $\frac{213}{9}$ $\frac{214}{9}$ $\frac{215}{9}$ $\frac{216}{9}$ $\frac{217}{9}$ $\frac{218}{9}$ $\frac{219}{9}$ $\frac{220}{9}$ $\frac{221}{9}$ $\frac{222}{9}$ $\frac{223}{9}$ $\frac{224}{9}$ $\frac{225}{9}$ $\frac{226}{9}$ $\frac{227}{9}$ $\frac{228}{9}$ $\frac{229}{9}$ $\frac{230}{9}$ $\frac{231}{9}$ $\frac{232}{9}$ $\frac{233}{9}$ $\frac{234}{9}$ $\frac{235}{9}$ $\frac{236}{9}$ $\frac{237}{9}$ $\frac{238}{9}$ $\frac{239}{9}$ $\frac{240}{9}$ $\frac{241}{9}$ $\frac{242}{9}$ $\frac{243}{9}$ $\frac{244}{9}$ $\frac{245}{9}$ $\frac{246}{9}$ $\frac{247}{9}$ $\frac{248}{9}$ $\frac{249}{9}$ $\frac{250}{9}$ $\frac{251}{9}$ $\frac{252}{9}$ $\frac{253}{9}$ $\frac{254}{9}$ $\frac{255}{9}$ $\frac{256}{9}$ $\frac{257}{9}$ $\frac{258}{9}$ $\frac{259}{9}$ $\frac{260}{9}$ $\frac{261}{9}$ $\frac{262}{9}$ $\frac{263}{9}$ $\frac{264}{9}$ $\frac{265}{9}$ $\frac{266}{9}$ $\frac{267}{9}$ $\frac{268}{9}$ $\frac{269}{9}$ $\frac{270}{9}$ $\frac{271}{9}$ $\frac{272}{9}$ $\frac{273}{9}$ $\frac{274}{9}$ $\frac{275}{9}$ $\frac{276}{9}$ $\frac{277}{9}$ $\frac{278}{9}$ $\frac{279}{9}$ $\frac{280}{9}$ $\frac{281}{9}$ $\frac{282}{9}$ $\frac{283}{9}$ $\frac{284}{9}$ $\frac{285}{9}$ $\frac{286}{9}$ $\frac{287}{9}$ $\frac{288}{9}$ $\frac{289}{9}$ $\frac{290}{9}$ $\frac{291}{9}$ $\frac{292}{9}$ $\frac{293}{9}$ $\frac{294}{9}$ $\frac{295}{9}$ $\frac{296}{9}$ $\frac{297}{9}$ $\frac{298}{9}$ $\frac{299}{9}$ $\frac{300}{9}$ $\frac{30$

Ανιόνες χαρτακις.

Τὸ ὄριον —, ἡ Πέτασις, καὶ τὰ
Κεκοίματα —, συνιστοῦσι μίαν ἀνά

βασιν ἐνός φάσγαν τῆς κυρίας, καὶ οὐ
 κυριεύεις, τὸν πρώτον ἀνιόντα φάσγαν
 αὐτὸς τῷ πρώτῳ πρὸ αὐτῶν εὐρισκόμενος
 χαρακτῆρα (ἐξαρτηρία) εἰς Π — — — — —
~~ἑνὸς φάσγαν~~ Βα Γα Δι

[illegible][illegible]

Ἐν τῷ κείμενῳ, ἡ τοιαύτη διαφωτιστική κα-
 τά τὸν ἐξόφην ἀνάστασιν καὶ τὴν κενότατον
 διαφωτιστικήν τῆς ἐκείνης τῆς οὐδὲς ἐκείνης
 καὶ τῆς αὐτῆς.

Η ΨΗΛΗ 2, δεινὴν ὑπερβαίνει ἀ-
νάβαινεν προσάγει φθόγγον τῆς γλῆσσης
καὶ συμπληρῶν, τὸν τέταρτον ἀπὸ τοῦ

114

ἀπὸ τοῦ ἀπὸ αὐτοῦ ἐπισημασθέντος χαρὰν
 ποσὴν ~~ἐκείνην~~. Ἡ τοιαύτη ἀνάστασις τῆς
 ὑψίστης ἐκείνης ἐν τῷ κοινῷ διὰ τὸ
 κατ' αὐτὴν ἀπὸ τοῦ 4. Ἐπειὴ οὖν οὐ,
 τοῦτο καὶ τὸ κέντρον, αὐτὸ καὶ τὸ ὑψίστον,
 οὐδέποτε καίτοι ποτε ἐν τῷ κοινῷ
 οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐν οὐδενί τινι
 ἐξ αὐτῶν ^{ἐκείνων} χαρὰν, ἐν τῷ κοινῷ
 καὶ τῷ οὐδενί τινι χαρὰν, ἀναγί-
 γναισθαι ἀπὸ τοῦ 4. καὶ οὐδὲν
 διὰ τὸ οὐδενί τινι χαρὰν καὶ
 τῷ ὑψίστῳ.

Κατιόντες χαρακτήρες.

Η Απόστολος δ, θεωρεί μετέωρον
τις εδύμεν αὐτοῦ ἐπὶ αὐτῇ νει-
 ομοφανὸν χαρακτῆρα ὃ φαίνεται

[illegible]

115

Εάν δύνανται νὰ χωριυθῶσιν αὐτὸ ἀγμή-
 γην· ἀναμνηστικῶς καὶ ἀπαρτυρικῶς τῶ ἑαυ-
 ματιὰν ἐκφραστῇ ὁ ἔθετος. π.χ.

$\overset{\text{H}}{\text{G}} \text{---} \overset{\text{A}}{\text{Γα}} \text{---} \overset{\text{B}}{\text{Γα}} \text{---} \overset{\text{C}}{\text{Πα}} \text{---} \overset{\text{D}}{\text{Βα}} \text{---} \overset{\text{E}}{\text{Νη}} \text{---} \text{μ.ζ.π.}$

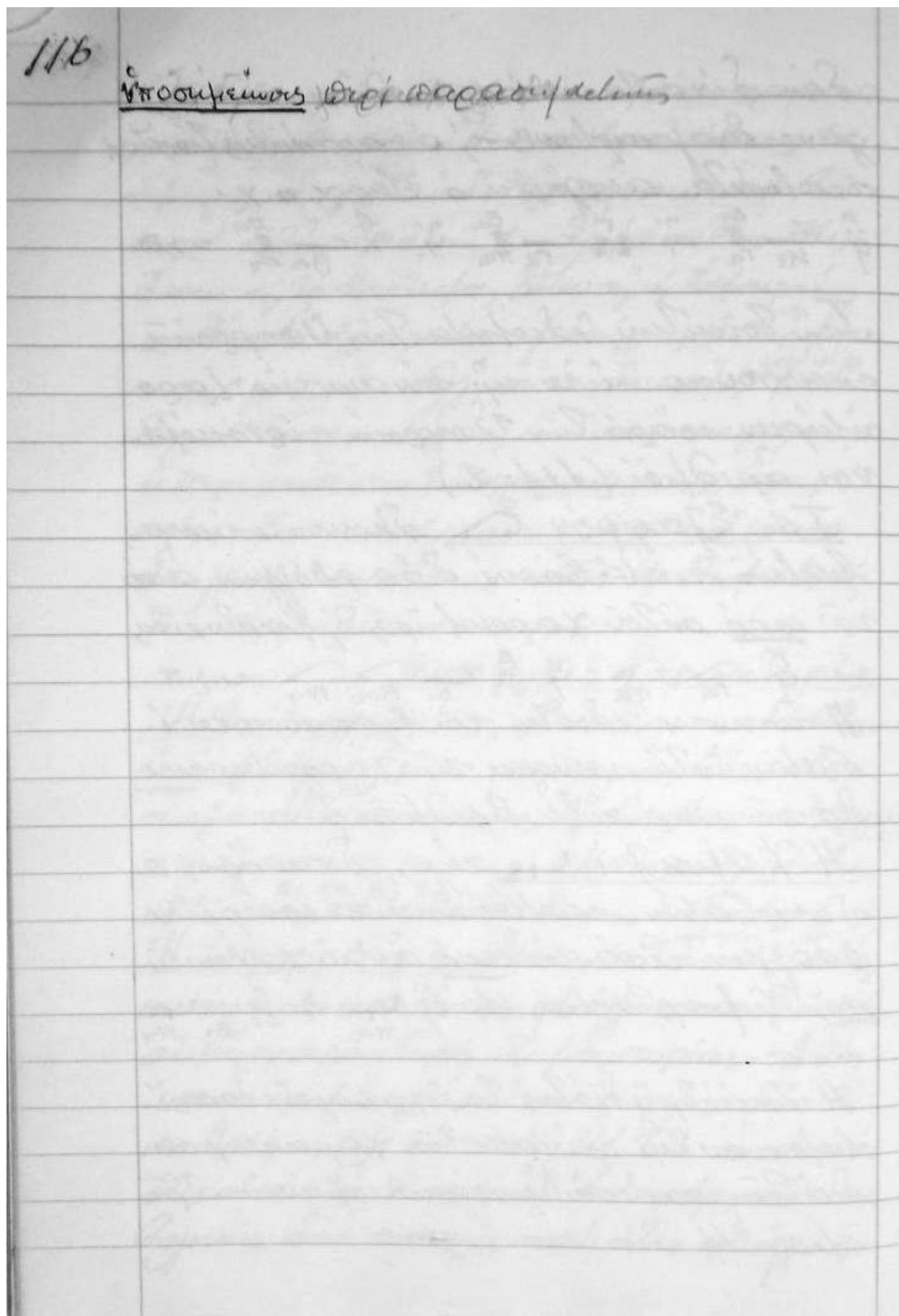
Τῶν τοιαύτων ιδιοτήτων τῶν ὑποφρονῶν
 εἰσιν αὐτῶν αἱ ἐν τῷ πίναντι τοῦ χαρα-
 κτήριον κατὰ τῶν ὑποφρονῶν εἰσισημέ-
 νοι ἀριθμοί (1+1=2.)

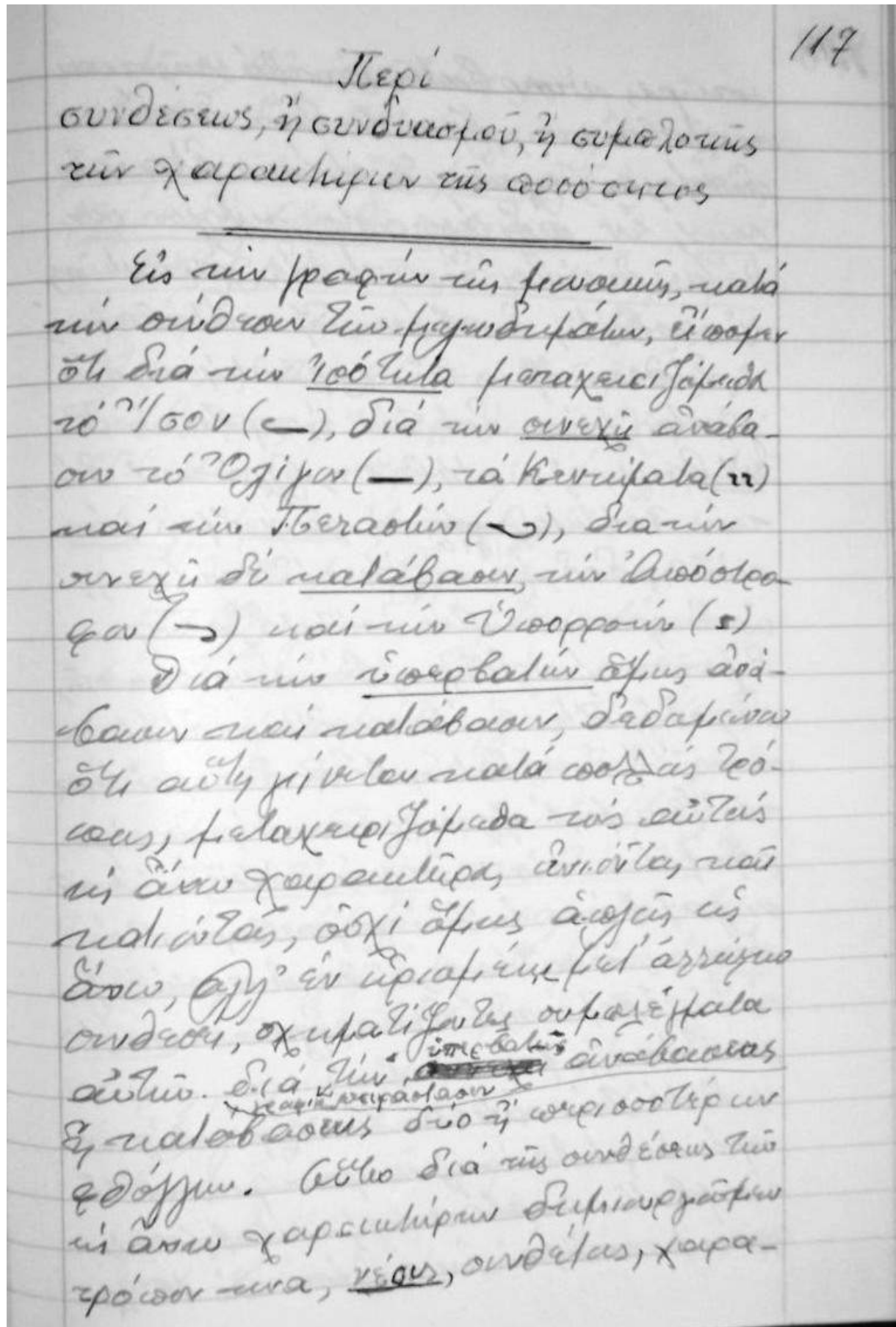
Τὸ Ἐξαφρόν \curvearrowright , δεικνύει τὸν
 βαλὺν κατὰ βασὺν δύο φθόγων αὐτῶ
 τῷ ὑπὸ αὐτῷ χαρακτήρι καὶ φαρμακίᾳ
 εἰς $\overset{\text{H}}{\text{G}} \text{---} \overset{\text{A}}{\text{Γα}} \text{---} \overset{\text{B}}{\text{Πα}} \text{---} \overset{\text{C}}{\text{Δε}} \text{---} \overset{\text{D}}{\text{Βου}} \text{---} \overset{\text{E}}{\text{Πη}} \text{---} \text{μ.ζ.π.}$

Ἡ τοιαύτη ιδιότης τῷ Ἐξαφρῶ κατὰ
 δαλαὶ ἐν τῷ πίναντι τῶν χαρακτῆρων
 διὰ τῷ κατ' αὐτῷ ἀριθμῷ 2.

Ἡ Χαφμητὴ --- , τῆς, δεικνύει
 εἰς τὸν βαλὺν κατὰ βασὺν τεσσάρων
 φθόγων αὐτῶ τῷ ὑπὸ αὐτῷ χαρακτῆ-
 ρι καὶ φαρμακίᾳ. εἰς $\overset{\text{H}}{\text{G}} \text{---} \overset{\text{A}}{\text{Πα}} \text{---} \overset{\text{B}}{\text{Δε}} \text{---} \overset{\text{C}}{\text{Βι}} \text{---} \overset{\text{D}}{\text{Πη}} \text{---} \text{μ.ζ.π.}$

Ἡ τοιαύτη ιδιότης τῶν Χαφμητῶν κατὰ
 δαλαὶ ἐν τῷ πίναντι τῶν χαρακτῆρων
 διὰ τῷ κατ' αὐτῷ εἰσισημέτῳ ἀρι-
 θμῷ 4.

148

ισορβαλῆ, ἀναβάσκει, καὶ
καταβάσκει, ἑμᾶτος τῶν διωσίων
ἀποστρεφῆ, τῶν ἐκτοφῶν ἐκαστέ-
θους, ἐν αὐτῷ αὐτοῦ αὐτοῦ οὐ.
δέτω ἀπὸ τοῦ ἑκατόντος χαρμηλῶς,
ισορβαλῆ, ἀναβάσκει, καὶ καταβάσκει.

Σύνθεσις ὅπως τῶν χαρμηλῶν δὲν
γίνεται μόνον διὰ τῶν ἰσορβαλῆ ἀ-
νάβασις καὶ κατόβασις, ἀλλὰ καὶ διὰ
τῶν ἰσορβαλῆ, καὶ τὸ ὅτι ὅπως μόνον
αὐτῶν, διδασκάνται ἐν τῷ ἴσῳ (ε),
ὡς ἐκφρασεῖται τῶν ἰσορβαλῆ, αὐτῶν
δὲν γίνονται καὶ οὐδέποτε, δὲν ἐκφρασεῖται,
ἀλλὰ καὶ, οὐκ ἀνάβασις ἀλλὰ κατόβασις
συνεχῆ καὶ ἰσορβαλῆ. Οἱ συνδυασμοὶ ὅρα
τῶν ἴσῳ καὶ ὅρα χαρμηλῶν αὐτο-
ρῶν μόνον καὶ τὸ ὅτι αὐτοῦ, τὸ ὅτι
αὐτῶν γὰρ αὐτῶν ἐν τῶν χαρμηλῶν τὰς
διωσίους ἐκφράσκει, καὶ οὐκ ἀποστρεφῆ
ἐν τοῖς ἐκφράσκει (ὅρα αὐτῶν «καὶ
ισορβαλῆ τῶν μόνον δὲν».)

Κατὰ τῶν αὐτῶν τῶν χαρμηλῶν
καὶ κατόβασις καὶ κατόβασις τῶν
ισορβαλῆ, ἀναβάσκει, καὶ καταβάσκει,
ὅρα αὐτῶν ἐν συνδυασμῷ τῶν 10 χρ.

119

ρεσιτύραι, τῶν σοφόντων,
 οὗτοι τῶν δῶνα τούτων χαρακτήρων ἄλλοι
 μὲν γράφονται εἴτε μόνον εἴτε ἐν συνθέσει,
 ἄλλοι δὲ μόνον ἐν συνθέσει.
 Οὗτοι, μόνον ἢ καὶ ἐν συνθέσει, γράφονται
 αἱ τὸ φωνητικὸν καὶ ψαλμῶν: τὸ ὅσον, τὸ
 ὅσον, ἢ Περαστική, τὰ Κεντήματα, ἢ
 Πασόδρομοι, ἢ ὑποφωτισμοὶ καὶ ἡ Χαρμυλὴ.
 Τὸ Κεντήμα ὅπως καὶ ἡ ὑψύτης, οὕτως
 ὥστε γράφονται μόνον, ὅσον καὶ ὡς
 ἐν συνθέσει μὲν ἄλλοι χαρακτήρων
 Τὸ ὅσον καὶ ἡ Περαστική, ὑπο-
 κρίνονται αἱ ὅσαι τῶν χαρακτήρων
 ἀνιόντα, αἱ καὶ αἱ μὲν τῶν Κεντή-
 ματων. Ἐν τῇ θεωρίᾳ τούτων οἱ ὅσοι
 παρορῶνται ὅσοι χαρακτήρες (ὅσον
 καὶ Πασόδρομοι), γράφονται τῶν ἄλλων
 τῶν, τῶν σοφόντων τῶν, παραφάνοντες
 ἔργον, ὑποφωτισμοὶ δὲ μόνον ἢ πο-
 τοῦ καὶ αἱ ὅσαι τῶν αὐτῶν χαρα-
 κτήρων, ὅσον ἐπιφάνοντες ἐξαιρέσεων,
 αἱ ἐπιφάνοντες αὐτῶν εἰς τὸ ὅσον
 «ἐπιφάνοντες διαφόρων συνθέσεων
 αἱ γράφονται τῶν χαρακτήρων».
 Τὰ Κεντήματα ὡς ὅσοι μὲν

120

ὡς ὁ Ὄριον, ὡς — — — — —, ἢ ἡ ὑποστάσις
 αὐτῶν, ὡς — — — — —, ἢ ἡ ὑποστάσις
 Ὄριον αὐτῶν συνδέσους ταύτας διὰ χάν-
 τας, ὅτι μετὰ τὰς καὶ αὐτὸ μετὰ τῶν
 καντρίων, ὡς αὐτὸν καὶ εὐρίσκειντο ἀφ' ὅ-
 τερα (καντρίων καὶ Ὄριον) εἰς συναχῆ
 συναχῆ ἀπὸ συνδέσους. ὡς — — — — —
 εἰς τὴν ἐκδοχὴν καὶ αὐτὰ συνδέσους
 τὴν χορευτικὴν, καὶ ὁρίστανται
 ἐν συνδέσει χαρακτῆρες ἐκδοχῶν,
 ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις ἀπὸ
 δύο μέτρων δὲ καὶ ὡς ἐκδοχῶν,
 ἐν καὶ ὡς αὐτὴν καὶ ὡς αὐτὴν ἀνέ-
 στει αὐτὴν τὰ μετὰ τὰς ἀποδοχῶν,
 ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις ὡς αὐτὴν
 αὐτὴν ὡς ἐκδοχῶν, καὶ ὡς
 καὶ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις ὡς αὐτὴν.

121

Πέντε γενεὲς συνθέσεως τῶν
Χαρακτηρίων τῆς οὐρανόλα

ὑπερβαλὺς Ἀναβάσις		ἰσοσύνη: =, ≡	
	2 φθόγγων		9 φθόγγων
	3 φθόγγων		10 φθόγγων
	4 φθόγγων		11 φθόγγων
	5 φθόγγων		12 φθόγγων
	6 φθόγγων		13 φθόγγων
	7 φθόγγων		14 φθόγγων
	8 φθόγγων		15 φθόγγων

122

Ἐπεξήγησις διαφόρων γραφῶν
~~ἑνὸς~~ συνδέσεων χαρακτήρων

== : Εἰς τὴν σύνδεσιν ταύτων ἔξαφρίζεται καὶ
 τὸν ὁ φθόγγος τῷ Ἰωάν, ἀλλὰ ἐν συνεχείᾳ ὁ αὐτὸς ἡχοφύ-
 ρων, καὶ Ὁρίαν παραφινύσας ἀφίνου, δίδεται ὅπως εἰς
 ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ (ἡχοφύλα) καὶ τὸν δὲ συνδέει αὐτὰ χαρακτῆρας

== : Εἰς ταύτων ἔξαφρίζεται καὶ τὸν ὁ φθόγγος
 τῷ Ἰωάν ὅρα ἡχοφύλα καὶ αὐτὸς συνδέει
 τοῦ αὐτοῦ, καὶ Ὁρίαν παραφινύσας ἀφίνου

(Ἡ ἡχοφύλας αὐτῆς εἰς αὐτὸν συνδέει καὶ τὸν
 ἄνωθεν τῷ Ὁρίαν χαρακτῆρα φέρεται
 εἰς ἐν συνεχείᾳ ὅταν πάλιν καὶ Ὁρίαν
 πλάττει φησὶ τὸν ὅτι δίδει ἡχοφύ-
 λαν εἰς τὸν δὲ συνδέει αὐτὰ χαρακτῆρα εἰς

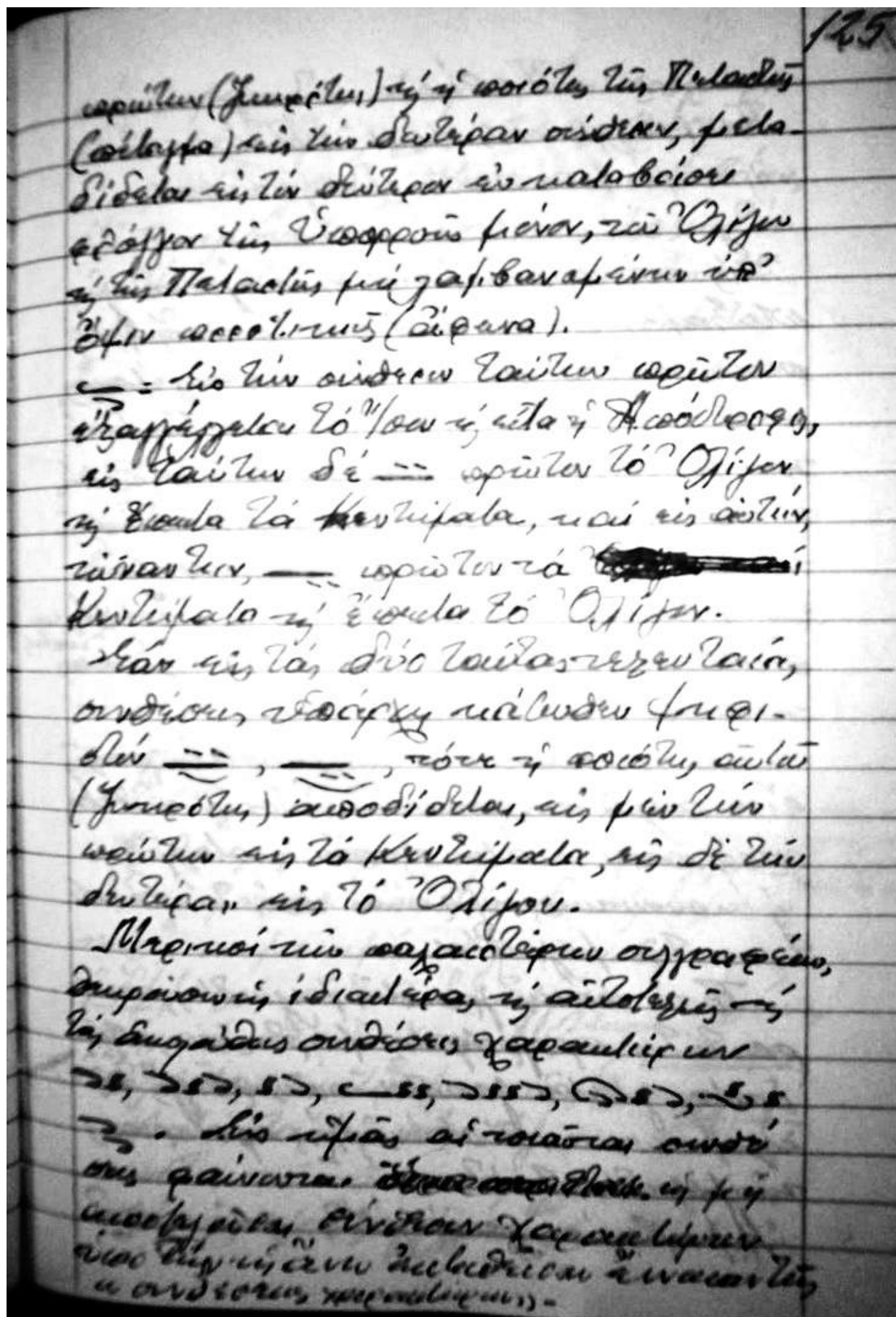
~~ἑνὸς~~, == (Ἡ δὲ παραφινύσας εἰς ἡχοφύλας)
 = : Εἰς τὴν σύνδεσιν ταύτων ἔξαφρίζ-
 ῃται φησὶ ὁ φθόγγος τῷ Ἰωάν, καὶ ἡχοφύ-
 λα παραφινύσας ἀφίνου, ὅρα διαβό-
 ου, τὸν ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ (ἡχοφύλα) καὶ τὸν
 καὶ διαβόλου εἰς τὸν Ἰωάν. (Ἡ δὲ παραφινύσας
 καὶ ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡχοφύλας)

=2= : Ἡν καὶ συνδέει ταύτων ἔξαφρίζεται
 ὁ φθόγγος εἰς ἡχοφύλα καὶ αὐτὰ
 ἐν συνεχείᾳ ὁ αὐτὸς ἡχοφύλας, καὶ Ὁρίαν

εἰς ἀπὸ τοὺς αἰώνους αἰς π \subset $\sim \Delta$ = Πα-Κε-Δι
 Δ = ὁμοῦτα ἐκαστὸς αἰὼν ὁ πόρος
 τοῦ τοῦ ὑψους (5 πόροι) ἡ εἰς αἰὼν ἐν οὐρανῷ
 ὁ πόρος τοῦ ἀντιπάλου αἰς π \subset $\sim \Delta$ = Πα-Κε-Δι
 $\sim \Delta$ = εἰς ταῦτα τὴν οὐρανὸν ἐκαστὸς
 αἰὼν ὁ πόρος τῶν οὐρανῶν ὅτι
 γὰρ καὶ ἀντιπάλους (ὁμοῦτα 2 πόροι)
 ἡ εἰς αἰὼν ἐν οὐρανῷ ὁ πόρος τὴν ἀντιπάλου
 αἰς π \subset $\sim \Delta$ = Πα-Γα-Δι.

Εἰς τὰς αὐτὰς συνθήκας αὐτὴν ἀποδοῦναι
 πρὸς Κεντρίματα ἐξαγγέλλεται ἐν συ-
 ντάσει τῶν ἑξῶς χαρακτηριστικῶν τῶν ἐπὶ
 τῷ ὄρει αὐτομαθῶν, εἴτε τοῦ ὄρει-
 οῦ παραμένει ἑαυτὸν ἢ ὅχι, καὶ εἴ-
 ρει πάλιν αὐτὴν φρεσιολῶν, ἢ φρε-
 σολῶν, τῶν φρεσιολῶν ἐνεργῶν πάλιν ἐπὶ
 τῶν Κεντρίματων αἱ: $\frac{\sim}{\sim}$, $\frac{\sim}{\sim}$, $\frac{\sim}{\sim}$,
 $\frac{\sim}{\sim}$, $\frac{\sim}{\sim}$ (π/δ μετὰ τοὺς τοὺς τοὺς τοὺς
 φρεσιολῶν) σ 187 κ. εἰ.

Εἰς τὰς ἀνορθώσας οὐδέποτε, τὸ
ὄχιον, καὶ ἡ Περσική, καταπύραν
ἀφῆκε, περὶ τῶν δὲ ἰσχυρῶν ἔργων τὴν καὶ
τοὺς αὐτῶν εἰς τὰς ἀνορθώσας ἀδελφὰ
καὶ τὴν (καταπύραν τὸ ὄχιον, ἀφῆκε
ἡ Περσική) οἱ ὅμοιοι ἐκπύρηνται ἐν τῇ

126

Περὶ
Παραρχῆς καὶ Μέλους
ἢ περὶ φυσικῆς ἀναγωγῆς

καὶ τὰ ὁμιήματα καὶ τὰς ἐν-
 ὁμιήσεις καὶ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ πε-
 ρὶ τῆς βασιλείας διαλογισμῶν καὶ
 καὶ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν αὐτὴν τὰ
 τὴν φανερὰν ἀνακρίσιν αὐτῶν, καὶ
 καὶ καὶ τὴν ἐξέλιξιν (καὶ αὐτῶν) αὐτῶν
 καὶ οὐδὲν διὰ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν
 (καὶ αὐτῶν) καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν
 ἀνάστασιν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν
 αὐτῶν.

Οἱ χαρμεῖνες οὖν πρὸς τὴν ἑσπέρην
αἶψα ἀφῆλ' ὑπερῶνας οὐλοῦντες ἑαυτοὺς,
ἡρώδου κατὰ δούραν καλάρητος
ἡ ναυιγῆς, οὐρανὸν ἰδοὺ τὴν ἀσπί-
δον εἰς φρεσὶν.

Θεὸς πατρὶς πρωτότης, ἀπο-
στασις παρρησίας παρθεσίας, ^{ἐκ τῆς}
 οὐσίας γένεσις πρωτότης αὐτοῦ, ~~ἐκ~~ ^{ἐκ τῆς}
 συστάσεως πατρισταρχίας, ἀγαθυνία,
 αὐτὴς παρθεσίας ταύτης
 ἡ παρθεσία γενεῶν, αὐτὴ, ~~ἐκ~~ ^{ἐκ} ἀρχῆς

ὡς αὖτε, φανερὰ, ἀποσπαστικῶς, ὡς ὁμο-
 φωνίᾳ, ἀποσπαστικῶς, ὡς ὁμοφωνίᾳ, ὡς ὁμοφωνίᾳ,
 εἰς αὐτὴν, ὡς ὁμοφωνίᾳ, ὡς ὁμοφωνίᾳ, ὡς ὁμοφωνίᾳ,
 εἰς αὐτὴν, ὡς ὁμοφωνίᾳ, ὡς ὁμοφωνίᾳ, ὡς ὁμοφωνίᾳ

Μετά τὴν παραθεῖαν γράσαντες αἱ
χαρταὺς τὴν ἐδόξην τὴν ἰουδαίαν
καὶ τὴν ~~καὶ~~ ἐν ἀβάρων καὶ μαλαβάρων
οὐκ αἰς τὴν ὑπερβολὴν.

[illegible]

Ὁ δὲν, ἡ ἐφαρμογή τῶν ἐδογμάτων
τῆς κηρύξεως ἐπὶ τῶν ἐν κηρύξει
οὐκ ἐπιμετρήσας παρακλήσεων ἡ
ἡ ἐφαρμογή αὐτῶν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς
σοφίας τοῦ διακονήσαντος ἐν κηρύξει,
μαρτύρου ἐν τῇ συνάξει, Παραρτ.
Καὶ τούτων, ἐξελάφοντες ὡς ἡ
σοφία τῶν πρὸ παραρτήριου χειρα-
γυρίων, ἡ ἐξαρτῶνται ὁ ἀντίστοιχος

128

τὸ ἑκαστον χαρὰν τὴν φθόγγον, τὴν
 γλῶσσαν, ἐν ἰσοβίῃ, εἰς τὸ οὐν, ἢ εἰς
 τὸ βαρὺ, συνεχῶς ἢ διασπαστικῶς, ἀναγόμενος.
 (ἑκτονεύεται οὖν, διὰ τὴν ὁρμὴν ἐξαγωγῆς
 τὴν φθόγγον διασπαστικῶς ἢ νῦν διὰ
 οὐαῖαν ὁρμὴν καὶ παραδειγματικῶς ἐξ-
 ἀρχῆς τὴν φθόγγον καὶ). π.χ.
 1^η) Συνεχῶς παραγωγῆς

π^η —————

πα βα γα θη πα βα γα δι γα βα γα

—————

δι κε δι γα δι κε λυ νη λυ κε δι κε

————— π^η —————

λυ νη πα πα νη λυ νη λυ κε λυ κε δι

—————

κε δι γα δι γα βα γα βα πα νη πα πα πα

ἡξίμους: εἰς τὴν αὖ ἄνω παραγωγῆς
 παραφάσματι παρθεῖα, ἢ τῶ πα, ἢ τῶ συρτῶ
 οὖν ὁ φθόγγος πα εἰς γλῶσσαν πίνται ἀρχῇ
 τὴν παραγωγῆς ταύτης. Ἐπὶ ταῖς κατὰ συ-
 ρτῶν οἱ χαρὰν τὴν ἰσοβίαν, συνεχῶς αὖτε
 βίαν ἢ μεταβάσιν. Ὁ ὁρμῶν, πρὸς
 τὴν παρθεῖαν χαρὰν, τὸ ὅσον, συρτῶ
 ἰσοβίαν, συνεχῶς τὸ ἀπείρως πρὸς τὴν πα-
 ρθεῖαν ὅσον, παρθεῖαν τὸ ὅσον αὐτῆς

129

ἦτοι Πα (ἐάν ᾠσοῦμεν ἐν ἀρχῇ ἢ πα-
 ραία τῷ Βα, ἀντὶ τῷ Πα, τὸ ὅσον τῷ δά
 ἀναίθων τὸ ὄνομα Βα, ἐάν ᾠσοῦμεν
 ἢ τῷ Γα, δά ἀναίθων τὸ ὄνομα Γα, ἐάν
 ἢ τῷ Δι, τὸ ὄνομα Δι, καὶ κατ' ἐξῆς), καὶ
 ἢ μετὰ ἀρχὴν ἐν τῷ φθόγγῳ Πα τῷ διατονῷ
 μετὰ τοῦ. Ὁ δεύτερος, αὐτὸς τῷ παλαιῷ,
 ἢ χαρμονίῃ, ὁ παλαιοὺς τῷ ὅσον, φθονοῖ
 ὅσον, δυνάμει ἀνάβαινεν ἐν τῷ φθόγγῳ
 αὐτῷ ᾠσοῦμεν τῷ Πα, καὶ οὐκ αὖτις
 δά ἀναίθων ἢ Βα, ὁ τρίτος, ὡς ἐν δυνάμει
 ἀνάβαινεν ἐν τῷ φθόγγῳ αὐτῷ ᾠσοῦμεν
 τῷ Βα, καὶ δά ἀναίθων Γα, ὁ τέ-
 τартος, χαρμονίῃ, ἢ ἀποόδοτος, δυνάμει
 κατὰ τοῦ ἐν τῷ φθόγγῳ αὐτῷ ᾠσοῦ-
 μεν τῷ Γα, καὶ δά ἀναίθων Βα, ὁ
 πέμπτος, ὡς αὖτις δυνάμει κατὰ τοῦ ἐν
 τῷ φθόγγῳ αὐτῷ ᾠσοῦμεν τῷ Βα,
 καὶ δά ἀναίθων Πα, καὶ κατ' ἐξῆς,
 (ἢ ————— καὶ οὕτως)

Πα Βα Γα Βα Πα.

2α) ὑπερβαίῃ παραλλαγή

ἢ —————
 Πα Γα Πα Δι Πα Κε Γα Πα Λυ Δι
 —————
 Πα Νη Κε Πα Πα Κε Πα Πα Πα Πα

130

ἑξήκως: Προσφάται φαρυγιά, ἡ τῷ
 διαστοκί πα, θυγῶσα ἐπὶ ἀρχί, φαρυγιά τῷ
 ισαρμαρὶ ταῖς γινέται ὁ φθόγος πα ^{διαστοκί} τῷ
 ραυῶ. Ὁ φθόγος, μετὰ τῷ φαρυγίαν χα-
 ραυῶ, τὸ ὦσον, εὐφράδην ἰσοῦλα αἱ
 γαμβάνει τὸ ὄνομα τῷ φαρυγιά, πα
 (ἐὰν δὲν ἀπορχεῖται ὦσον ἐπὶ ἑξήκως π.χ.,
 δὲ ἀπορχεῖται βα). Ὁ δεύτερος, οὐδε-
 ρος, χαραυῶς θυγοὶ εὐφράδην εἰσάβα-
 αν δὲ οὐ φθόγους εἰσὶ τῷ ισαρμαρῶν
 τα ὦσον: οὕτως δὲ γινέται, ὅτε τῷ
 θυγοὶ, χαραυῶς, τὸ ἔφαρται, θυγοὶ ὁ
 ισαρμαρῶν μετέβααν δύο φθόγους
 εἰσὶ τῷ ισαρμαρῶν τα τα. οὕτως, δὲ
 ὀνομασθῆ πα. Ὁ τρίτος, εἰσάβα, χα-
 ραυῶς θυγοὶ εὐφράδην εἰσάβααν
 τῷ φθόγους εἰσὶ τῷ ισαρμαρῶν
 πα, οὕτως, δὲ ὀνομασθῆ Αἱ. Ὁ τέτατος,
~~ἰσαρμαρῶν~~ εἰσὶ τῷ φαρυγιά, γινέται, χα-
 ραυῶς, θυγοὶ εὐφράδην μετέβααν
 τῷ φθόγους εἰσὶ τῷ ισαρμαρῶν
 τα Αἱ, οὕτως, δὲ ὀνομασθῆ πα - καὶ
 καὶ ἔτι καὶ ἄλλω διασφάται.

[illegible]

132

πα πα πα δὲ Νη κε ζὺ Δι κε
 Γα Δι Βα Γα πα πα
 Δι Βα κε Γα ζὺ Δι Νη κε πα πα
 πα κε ζὺ Δι Δι πα πα
 κε Βα ζὺ Γα Νη Δι πα πα
 πα Δι Νη Γα ζὺ Βα κε πα πα
 ζὺ Βα Νη Γα πα πα πα πα Γα
 Νη Βα ζὺ πα πα Νη Βα πα πα πα
 Βα Νη πα πα πα κε πα πα πα πα

Ἡ ἰσαφασία τῶν φθόγων πα, βα,
 γα-Δι κ.τ.θ, ἰδούλας οὐκ
 μόνον τῶν χορευτῶν, ἀλλὰ
 ἐκ τοῦ οὐκ ἔχοντος τῶν φθόγων
 οὐκ ἔχοντος τῶν φθόγων,
 εἶναι εὐαγγελιστὴς ἐκδοχῶν

ὅταν ὁ ἀποστόλος τῶν φανερῶν ἐλθῇ
 συναθροισθῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου, ἄνευ συνοχῆς, καὶ
 ἀνάρχων καὶ κατάρχων ἀνθρώπων
 ἀφ' ἐνδοχῆς διὰ τῶν χαρισμάτων
 τῶν φανερῶν τῶν φανερῶν καὶ τῶν κρυπτῶν

[illegible]

π π π π β γ δ ϵ ζ η θ
 Ku el. ϵ ϵ $\lambda\epsilon$ ϵ η η $\sigma\sigma$

ὅθεν συμπεραίνεται δι' ἐξέταση
 «πρωτοὶ καὶ δεύτεροι» ἐκείνη τὴν ὥ-
 ραν ἀποφασίζου ἀπὸ αὐτῶν διαφά-
 ρων πρὸς τὴν χάριν τὴν ἀποστο-
 λικὴν διαφάρα φάρα τὴν ἐπι-
 φάνειαν, ὡς ἐν τῇ ἀποστολῇ πρὸς
 τὴν ἀποστολὴν τὸ ἐξέταση «πρὸς
 τὴν ἀποστολὴν» τὸ ἀποστολὴ, ὡς αὐτὸ, ἀπο-
 τὴν ἀποστολὴν» τὸ ἀποστολὴ, ὡς αὐτὸ, ἀπο-

7294

ἡγούμενος εἰς τοὺς φρονιμῶς χαριεύσας
 πλείονα ὥστε αὐτοῖς καρπὸν ὀφθαλμῶν τοῦ
 ἰσχύοντος ἐκκαρπύσαντες ἐμπροσθεν τοῦ ~~ἐκκαρπύσαντος~~
 καὶ τοῦ εὐνοῦ, γονεῖς ὄντες, ἱκανοὶ καὶ παρα-
 γαρὶ καὶ τὸ πρῶτον ἀπολογιστὰς τῶν φρο-
 νιμῶν ἀνθρώπων. Ἐπομένως, τὸ πρῶτον
 εἰς τῶν φρονιμῶν, ἀπολογιστὰς τῶν ὀφθαλ-
 μῶν φρονιμῶν ἐκτίθενται.

[illegible]

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΑΓΩΓΩΝ

Α) ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΥ

Ὁ, ὅτε δίδωτε καὶ ἂν ἐπαφίεσθαι
ἐν τῇ ψαλμῇ, οἷαν δίδωτε κορὰν καὶ ἂν
ἐπαφίεσθαι, αὐτόν καὶ ὅταν αὐτοῖς
δα καὶ ἐκρίσιμους ἐν ἀφαιρέσει, αα-
ρίχεται χρονικῶν καὶ διαστάσεων, δυνά-
μεις καὶ αὐτοῖς διαστάσεων φανερὰ ἐν
δυναμικῶν ἐκρίσει.

Συνεπῶς καὶ κατὰ ἐναεὶν γόγον
καὶ ὅταν ἐπαφίεσθαι ἀφαιρέσει φανερὰ
καὶ χρονικῶν καὶ αὐτοῖς ἐκρίσει καὶ
καὶ ὅταν αὐτοῖς συνεπῶς κατὰ
τὴν ἐπαφίαν, κορὰν, δυνά-
μεις χρονικῶν καὶ διαστάσεων.

Τὸ κατὰ τὴν ἐπαφίαν, χρονικῶν, τὴν
φανερὰν ἐκρίσει, καὶ τὴν φανερὰν ἐκρίσει
καὶ κατὰ τὴν συνεπῶς ἐν αὐτοῖς
δυνάμεις χρονικῶν διαστάσεων, ἴδιον
δὲ τὸ αὐτὸ τὴν ἐκρίσει τὴν ἐπαφίαν
ἐν ἐκρίσει φανερὰ τὴν ἐπαφίαν, τὴν ἐ-
κρίσει ἐκρίσει τὴν ἐπαφίαν, κατὰ τὴν
κατὰ τὴν φανερὰν Χρόνος.
κατὰ συνεπῶς, καὶ ἀφαιρέσει

136

ἐν τῇ παρουσίᾳ, μετακληροῦται τὸν
 χρόνον τῶν. Ὁ χρόνος μετακληροῦται
 διὰ θεοῦ καὶ ἄπορος, τὸν χρόνον οὐ
 τὸν φινάτο, ἢ οὐ τὸν χρόνον. Οὐρανό:
 εἰς τὴν ἀρχὴν ἐν ἑαυτῇ, ἢ καὶ
 ἀνθρώπων ἐν ἑαυτῇ, ἢ ἄπορος, κορο-
 φροφίμ, ἐν τῇ δυνάτει τῶν εἰς τὸν οὐρανόν
 ἐν ἑαυτῇ, κοροφροφίμ, ἐν ἑαυτῇ, ἢ
 τὸν φινάτο, ἀνθρώπων, ἀνθρώπων.

Ἡ αὖτις ἐν ἄρσιν ἀεισμενίῃ χεῖρ,
 ἄφχεται συναφίῃ, σπινθὴρ νάτω, κλυ-
 τώσα τὸ πᾶν ἢ τὴν ἐρᾶν, καὶ ἔλα-
 σσος τὰ ἄνω, σφίγγουσα ἐν ἄρσιν, δια-
 ταυτῶν καὶ ἀντιφύων συνήσεων
 Ἡ σπινθὴρ νάτω μιν, τὴν χεῖρ
 μέχρι τὴν ἐρᾶν αὖτις ἐν τῇ πύλῃ,
 ἢ τὴν ἐρᾶν, καὶ τὴν ἐρᾶν, καὶ τὴν ἐρᾶν,
 ἢ δὲ σπινθὴρ αὖτις ἀντιφύων, αὖτις, χε-
 ρεὶς ἀντιφύων ἄφχεται ἐν τῇ ἐρᾷ, κα-
 τὰ τὴν ἐρᾶν τὴν χεῖρ.

Η ποικιλία ὧν ἐστὶν ἡ ἄρα, τὴν χερ-
εὸς ὁρῶν, αὐταπαύειν, τὰ εἶναι αὐτο-
γίως ἰσχύοντα, ἵνα ἐκαστὸς χεῖρας
αὐτοῦ ἐκείνῃ αὐτὸ ἀντιβῆς εἰς τὸ πᾶν
τὰ δεξιὰ καὶ ἡριχρόνια

137

καὶ ἡ φωνὴ θεοῦ, ἔλθοι τὸ ὡρῶτεν ἐπιχεῖν,
ἀρχαὶ αὐτῶν τῆς ἀφροῦ, κατὰ τὴν εἰσοῦν
ἡ κυναρεῖν χεῖρ· κατερχομένη ἔρχεται
τὸ φῶν ἡ τὴν φάσιν, ἡ δὲ ἄφρου, ἔλθοι
τὸ δεύτερον ἐπιχεῖν, ἀρχαὶ αὐτῶν τῆς
ἀφροῦ, κατὰ τὴν εἰσοῦν ἡ κυναρεῖν χεῖρ
ἐκμαρτυρεῖ τὸ φῶν ἡ τὴν φάσιν
καὶ ἀρχαὶ ἐφαρμύειν πρὸς τὴν ἀφροῦ.

Μία θεός, γοισόν, καὶ μία ἀφροῦ
ὡσογαῶν ἓνα χρόνον.

Ἡ θεός, καὶ ἡ ἀφροῦ τὸ χρόνο
παγῶνται καὶ χρονικοὶ παγῶν
ἡ ὡρῶτοι χρόνοι.

Ἡ. καὶ οἱ χαριεῖς τῆς ὡρῶτης
τοῦ ^{ἀφροῦ ἡ οὐδεῖς} ὡρῶτης, συνεχῶς ἡ ἀφροῦ εἰς
βαῖον καὶ καλοβαῖον, παρῶν
ἔχων ἀφροῦ ἓνα χρόνο, δευτερεύ-
σι, δευτερεύ, ἓνα χρόνο, ἔλθοι
τῆς θεοῦ καὶ τῆς ἀφροῦ, πλὴν τῆς
ὡρῶτης, ἡ ἀφροῦ, δευτερεύ χαριεῖς
ὡρῶς, ἔλθοι, ἡ ἀφροῦ ἐν αὐτῇ δύο
φάσιν συνεχῶς καὶ ἀδιαφύκτως, ἔχων
χρονικὴν ἀφροῦ δύο χρόνους, δευτερεύ
δύο φορές θεοῦ καὶ ἀφροῦ, ἐξοδεύσας.
ἔνα χρόνο (τῆς θεοῦ καὶ τῆς ἀφροῦ)

138

81' Quasius hinc dicitur quodammodo actus.

[illegible]

Β) Περὶ αὐξήσεως καὶ διαφύσεως τοῦ χρόνου.
Χαρακτηρεῖς χρόνου. ἀποδεκτικοί,
διαφρετικοί καὶ φηγοί.

[illegible]

αἵματα σφραῖα τὰ αἰσθητὰ διαφάνεια
ἔχοντα σφραῖα ἢ ἔχοντα ὑποδαίοντα
 ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διαμερίζονται
 εἰς δύο εἴδη φθόγγας: 1) τὴν βραχεύ, αἵτην
 ἔχοντες χρομικὸν ἔξιν, διάρκειαν, ἐνός
 χρόνου ἢ ὑψίστου αὐτῷ, καὶ 2) τὴν
 μακράν, αἵτην ἔχοντες χρομικὸν ἔξιν,
 διάρκειαν, περισσότεραν τοῦ ἐνός χρόνου.

Ὅτι τὰ ἔχοντα ταῦτα σφραῖα
 τὰ ἄρρητα παραφύνα ἔχοντα ὑποδαίοντα
 εἶναι τριῶν εἰδῶν.

1) Τὰ αὐξάνοντα τὴν χρομικὴν διάρ-
 κειαν τῶν χαρακτικῶν (προοδεύοντα)

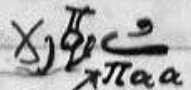
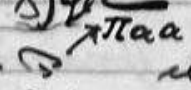
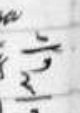
εἶναι δὲ ταῦτα:

Τὸ ὑψίστον	}	τὰ σφραῖα ταῦτα συνδυάζονται κατὰ εἶδος καὶ κατὰ φωνήν
Ἡ οὐρανία		

~~καὶ κατὰ φωνήν~~ τῶν μελῶν τῶν
 χαρακτικῶν τῶν αὐτοῦ, αὐξάν-
 οντες τὴν διάρκειαν τῶν χρόνων αὐτῶν
 εἰς τὸ διαδόνον, ἔχοντες προοδεύοντες εἰς
 εἰς χαρακτικὰ μετὰ τῶν αἰσθητῶν οὐκ
 δύνανται εἶναι αὐτοὶ χρόνοι. εἰς:

Τὸ ὑψίστον, προοδεύοντες εἰς τὴν
 χαρακτικὴν τῶν αὐτοῦ, αὐξάνοντες τὴν
 διάρκειαν τῶν χρόνων αὐτῶν αὐτῶν

140

χεῖνα εἰς δύο, ἡ δὲ αὐτὴ εἰς δύο
 καὶ ἑξῆς εἰς δύο ~~δύο~~ φασὶν εἶναι
 καὶ ἑξῆς π. χ.
 ἀντὶ τούτου — — — — — ^{π.α.α. β.ου.α. γ.α.α. δι.ε. π.α.α.}
 π.α. β.γ. γ.α. α. π.α. εἰς ταύτας, συγὰν, καὶ
 γραφαί, τὸ ὕψος, τὸ ὅριον, καὶ ὁ συνδεῖς
 χαρὰν καὶ δακρυῶσαν ἔκστασιν, ἐν
 αὐτῶν ἀνά δύο χρόνους, ἕνα τὸν τῷ
 χαρὰν, αὐτὸν ἡ συνδεῖς, καὶ ἕνα
 τὸν τῷ λυγρῶν. τὸ ἡγάσμα εἶδεναι
 εἰς ὅλας τὰς χαρὰν αὐτῶν αὐτῶν
 συνδεῖς, ὡς τὴν τῶν κεντρικῶν καὶ
 τῶν ὑποφωτιστῶν, καὶ ἐκφράσκει αὐ-
 τῶν, ὡς τὴν τῶν τριτοῦν εἰς τὴν αὐτοῦ μόνον
 ἐκφράσκει καὶ εἶναι καὶ τὸ ὅριον ἐκφράσκει
 ἡ αὐτὴ, ὡς οὐδέποτε καὶ αὐτὴ εἶναι
 χρόνον εἰς τὸν χαρὰν εἰς τὴν αὐτοῦ
 εἶδεναι, εἶναι καὶ τὸ ἡγάσμα, αὐτῶν.
 ἡ αὐτὴ ἐκφράσκει εἰς ὅλας τὰς
 χαρὰν αὐτῶν, ὡς τὴν τῶν κεντρικῶν,
 (τὰ αὐτοῦ, αὐτῶν, οὐδέποτε ἔχον
 διάρκειαν ὑποφωτιστῶν τῶν εἰς χρόνον),
 εἶναι μὲν οὐτως, ὡς, ὡς δὲ
 εἶναι αὐτῶν αὐτῶν εἰς αὐτοῦ κα-
 ταφύλας «αὐτοῦ» (ὡς τὴν αὐτοῦ)

μὲν ἐν
 αὐτῶν
 αὐτῶν

ἡ δὲ παράστασις ἀπὸ τοῦ ἑξῆς, ἡ δὲ παράστασις)
 ἡ δὲ παράστασις ἀπὸ τοῦ ἑξῆς, ἡ δὲ παράστασις)

ἐν δὲ τῇ ἐκκορύμῃ ἐκκορύφειν ἡ
 ἀρχὴ οὕτω, δίδει τὴν ἐκκορύφωσιν ἐκτὸς,
 τὴν ἀόριστον συγ καὶ χρόνον, ἡ τὴν ἐκ
 κορύφωσιν ἐκκορύφωσιν τὸν ὁρισμὸν καὶ δι-
 αφορίζου χρόνον καὶ φαίνεται ἐν τῇ
 ἀναγωγῇ τῇ ἐκκορύφωσιν ἐκτὸς. = > >

[illegible]

~~Πατριάρχης~~
 Η Διοίκησις σου, παρακαλῶ
 νάβωται ἐν ἔξας τῆς χάριτός σου,
 αἰσχρὰ καὶ οὐδέν, ὡς τὴν τὴν Κερκ-
 φαντίν σου Πατριάρχη.

Τὸ Κράσμα ἢ ἡ Βασίς, εἶναι χα-
 ρακτικὰς ἀπορρίψεις τοῦ χρόνου μελαλώ-
 των, ὡς καὶ οἱ διαφορᾶναι ἰσοδυναμοῦν
 αὐτὴν ἀρρίψαν. ἐν τῷ «Περί ἰσοδυναμίας
καὶ μετὰ» περιγράφεται ἡ ἐξουσία ἡ αὐτή.
 Διαίρεσις τοῦ χρόνου (χαρκτηκὲς διαμετρήσι)
Γοργὸν εἰς αὐτὸν μετρίαν ὁμοιότητα, ἰσοει.
 ὁμοίαν ἀνάγκη εἶναι εἰς χαρακτικὴν
 αὐτὴν ἰσοδυναμία, ἀπορρίψεις δὲ οὐδέν, γὰρ
 χρονικὴν εἰς ἑνὸς χρόνου εἰς
 εἰς αὐτὴν ὅσον, ἀλλ' εἰς ἑνὸς χρόνου
 εἰς αὐτὴν ὁμοιότητα ταύτην, ὁμοίαν
 εἰς τὴν χαρακτικὴν, εἰς αὐτὴν οὐδέν εἰς
 τὸ αὐτὸν διαμετρήσει Γοργὸν ὅσον
 εἰς ὁμοίαν χαρακτικὴν ὅσον ὁμοιότητα
 τὴν φέρει, τὸ Γοργὸν γὰρ βαίνει
 εἰς τὴν δέξιν τὴν χρόνον, ὁ δὲ χα-
 ρακτικὸς ὁ φέρει τὸ Γοργὸν γὰρ βαί-
 νεται εἰς τὴν δέξιν τὴν χρόνον.
 Οὕτω διὰ τὴν Γοργὸν εἰς αὐτὴν χρό-
 νον δεικνύεται δύο χρόνοι
 χαρακτικὲς, εἰς αὐτὸν τὴν αὐτὴν
 γὰρ βαίνει χρονικὴν εἰς ἑνὸς χρόνου
 χρόνου (ἐνὸς εἰς χρόνου) εἰς ὅσον
 εἰς αὐτὴν εἰς αὐτὴν τὴν χρόνον τὸ δ' ὅσον
 εἰς τὴν δέξιν, ἡ δὲ εἰς εἰς χρόνου εἰς αὐτὴν
 αὐτὴν.

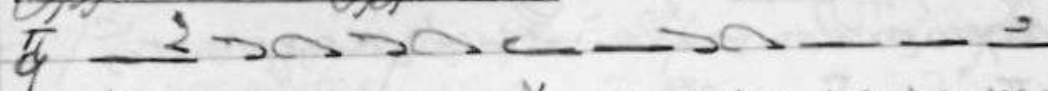
[illegible]

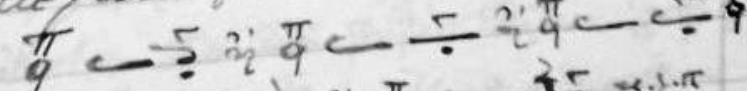

199
 διακρίσκει τὸ χρόνον πέντακτα. ^{ἡ δὲ}
 καὶ διὰ τὸ γὰρ δύο χα-
 ρακτικὰ γὰρ βαίνει εἰς ἕνα χρόνον
 ὅταν εἰς τὴν δυνάμειν ὁ δ' ἄλλος ^{ἡ δὲ}
 εἰς τὴν δυνάμειν τοῦ χρόνου, διακρίσκει οὕτω
 πέντακτα ὅπως συμφωνοῦσιν ἐν τῷ αὐτῷ
 εἰδικόν σύστημα δύο χαρακτικῶν
 πρὸς ἑαυτοὺς, οἱ ὅσοι ἀποδεδειγμένοι
 γένηται ἕνα χαρακτικόν, καὶ οἱ
 ὅσοι, διὰ συμφωνοῦσιν γὰρ
 γὰρ βαίνει ὅταν εἰς τὴν
 δυνάμειν ὁ δ' ἄλλος εἰς τὴν δυνάμειν τοῦ
 χρόνου. Ὁ οὖν εἰς τὸν χαρακτικόν
 ἀποδεδειγμένον ἐννεχίς
ἔραφρον (ἦτοι καὶ ἀντίδρασαν ὡς
 τὸ νῦν βαίνει ἔραφρον) καὶ αὐτοὶ
 γίνονται ἐν τῷ αὐτῷ, ἀποδοτέον, ἔστι
 εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν
 ἔραφρον, ὅρατο ὅτι οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸν
 καὶ γὰρ αὐτοὶ οὕτω.
 Τὸ ἐννεχίς ἔραφρον σημαίνει ἔρ-
 ρον συνεχὲς κατὰ τὴν δύναμιν δύο γὰρ
 γίνονται τὸν αὐτὸν ὅταν ὡς ὅτι γὰρ
 βαίνει εἰς τὴν δυνάμειν ὁ δ' ἄλλος
 εἰς τὴν δυνάμειν, εἰς τὸ αὐτὸν ὡς ὅτι

144

φησὶ Γερμῶ ὅτι, ἢ δύο ~~Βασίλειοι~~
 φησὶ Γερμῶ ὅτι

Δυναμὸς Δυναμὸς νὰ διακρίνεται τὸ
 Δυναμὸς (Γραφὴν) ἰσχυρῶς ὅτι:
 ἢ ἢ τοὶ ἴσας ὁρῶντες αὐτῶν
 δέοντες εἰσὶν τῶν αἰσίων διακρίνεται κατὰ
 τὴν ἑκδοχὴν, δεδομένου ὅτι, τὸ Δυνα-
 μὸς (Γραφὴν) χειροκρονοῦται εἰς τὰς
 μενοικίας γραφῆς ὁραῖος ἐστὶν δὲ
οὐ τὰ χεῖρα τὸ παρὲν τὴν φωνήν
ἀλλ' αὐτὴν συλλαβὴν. ὡς:

 Κω ν ρ ι λ ε γ ι ε ε ρ ο ν ο χ ε ν ο ς
 ἢ τοι, ἢ Βασίλειος αὐτὸς Δυναμὸς (Γραφὴν)
 δὲν γραφῆται ἰδιαίτερην συλλαβὴν
 φησὶ συναχθῆναι καὶ συλλαβὴν τὴν παρὰ
 γραμμῶν αὐτῶν χειροκροτοῦντες εἰς τὸν
 ὁρῶντες ἢ ἔχεται τὸ δέον ὡς, ~~αὐτὸς~~
 δὲ (Γραφὴν) αὐτῶν δέχεται ὡς αὐτὸς
 καὶ ἀλλοτρίαν τὴν συλλαβὴν εἰς τὴν
 δυνάμειν τὴν χεῖρα.

Ὅταν τὸ Γερμῶ πάλιν εἰσέλθῃ
 καὶ τὴν συλλαβὴν ἢ συνδέσῃ φωνῶν
 αὐτῶν, ὡς ἢ ἢ ἢ ἢ

[illegible]

197
 οὐκ οἶμαι ὅταν τὸ Γαργῖν ἐνδὲν αὐτοῖς χερσὶν
 ὑμῶν φέρεται, διαφῆν, τριωφῆν καὶ τὸ
 ἢ αὐτὴ αἰετὶς ἐνερπύα γίνῃται, περὶ τὴν
 διαφορὰν ὅτι ἡ φωνὴ καὶ φερόμεν καὶ χερσὶν
 καὶ τὸ φέροντος αὐτοῖς διαφῆν ἔσσι λόγους
 χερόντας ὅσους αὐτοῖς ὁ ἀριθμὸς τῆν Διαφῆν τῶν
 ἀποστεφῶνται τῶν Διαφῆν (δύο χερόντοι) καὶ τρι-
 ωφῆν (τρὶν χερόντοι) καὶ καὶ ἑλῆν καὶ $\frac{5}{4}$ καὶ $\frac{5}{3}$ καὶ $\frac{5}{2}$
 καὶ $\frac{5}{1}$ = Πα Νη, ηη, ηη, ἢ $\frac{5}{4}$ καὶ $\frac{5}{3}$ = Πα
 Πα, αα, αα, αα καὶ γ.π. διδωσκον, διωφῆν,
 καὶ τὸν ἀποστεφῶν διαφῆνται δύο καὶ
 αἰφίονος χερόντας, ἢτοι αἰφίονος διὰ τὸ
 Γαργῖν καὶ δύο διὰ τὴν Διαφῆν, ἢ
 τριωφῆν καὶ ὑψίονος χερόντας καὶ τὸ ἦσαν
 ἢτοι ὑψίονος διὰ τὸ ἦσαν καὶ τριωφῆν διὰ
 τὴν τριωφῆν, καὶ καὶ ἑλῆν.

Παρεσιγμένα Γερμα

[illegible]

144. ἔαν τις γέννηται ἀνάνητος, καὶ
χαρὰν ἔχοντα χρυσίου ἀξίαν
πενήκοντος χρόνου, δύνανται χρυσίου ἀξίαν
μεγαλύτεραν τῷ πενήκοντος χρόνου καὶ τινος
ἐναντία τῷ ἐνός ὁμοιότητα χρόνου, χρυσίου
ποσότητος τὰ γράμματα περὶ ὁμοιότητα γράμ-
ματος. Οὕτως: ἔαν πρὸς τὸ ἀριστερὰ καὶ πρὸς
τὰ δεξιὰ τοῦ τορξῶ ὑπάρχῃ ἀνομή, τὰ
ὁμοίως διακρίνεται εἰς τρία μέρη.

καὶ ὅταν πῦρ ἡ Διὸς εὐρεθῇ παρὰ
 τ' ἀριστερῇ καὶ Γαργῶ ὄψωτο, καὶ
 δύο τρίτα τοῦ χρόνου δακτυλῶσαι ἐν
 τὴν δεξιᾶν, τὸ δ' ἐν τρίτῳ εἰς τὴν ἄρῃαν.
 ἡ δ' $\frac{\pi\alpha\alpha}{\alpha\beta\gamma}$ = $\frac{\pi\alpha\alpha}{\alpha\beta\gamma}$ ἐν δεξιᾶν (εἰς τὸ ἴσον) βα
 ἡ δ' $\frac{\pi\alpha\alpha}{\alpha\beta\gamma}$ εἰς τὸ Ὀδῖον. ὅταν δὲ ἡ
 Διὸς εὐρεθῇ παρὰ τὰ δεξιά καὶ
 Γαργῶ ἐν Γ., ἀντιθέτως, ἡ δ' εἰς τὴν
 τὴν καὶ χρόνον δακτυλῶσαι εἰς τὴν δεξιᾶν
 καὶ δὲ δύο τρίτα αὐτῶν εἰς τὴν ἄρῃαν
 ἐν χρόνῳ ἡ δ' $\frac{\pi\alpha\alpha}{\alpha\beta\gamma}$ = $\frac{\pi\alpha\alpha}{\alpha\beta\gamma}$ εἰς δεξιᾶν
 πα, βα, ου

(ἐκ τῆς ὁδοῦ) Βα. ου ἐν ἄρου (ἐκ τῆς ὁδοῦ)
 "Οταν ἀριστοκράτης ἐξ ἐξελόθῃ ἐν
 τῷ ἀριστοκράτῳ διὰ τὴν αἰ. Γ. ὅχινα
 διακρίνεται ἐν πρῶτα τῇ.

149

Καὶ ὅταν φῶν ἡ Διογῆ εὐρίσκεται ὡροῖ
 τ' ἀριστερά τῷ Γοργῷ ὥσω Γ., τὰ τεῖα
 ὑπάρτα τῷ χεῖνα δαισανῶνται εἰς τὴν
 δεξὴν αὐτοῦ, τὸ δ' εἴν ὑπάρταν εἰς τὴν
 ἄρσιν ὡς ἡ $\text{---} \text{---} \text{---} = \text{πα-α-α, εἰς δέον}$
 (εἰς τὸ ἴσον), $\text{πα-α-α, βα βα ἐν ἄρσιν (εἰς τὸ ὀξύμα)}$.
 ὅταν δὲ ἡ Διογῆ εὐρίσκεται ~~ὡροῖ~~
 ὡροῖ τὰ δεξιά τῷ Γοργῷ ὥσω Γ., τὴν
 νανῶν, ἡ τοί: τὸ φῶν εἴν ὑπάρταν τῷ
 χεῖνα δαισανῶνται εἰς τὴν δεξὴν αὐτοῦ,
 τὰ δὲ τεῖα ὑπάρτα εἰς τὴν ἄρσιν.
 ὡς ἡ $\text{---} \text{---} \text{---} = \text{πα ἐν δέον (εἰς τὸ ἴσον)}$
 $\text{πα, βα, ου, ου} \text{ } \text{βα, ου, ου ἐν ἄρσιν (εἰς τὸ ὀξύμα)}$.
Διχορρον
 ἔαν πῆφα γάβυεν ἀνάμυν ὅσων εἰς
 ἕνα χεῖνα δαισανῶνται πρὶν χαρμηλῶν,
 (καὶ ἔχει ὡρῶν δύο εἰς τὸ Γοργῶν) (πρὶν φθόγγον),
 τὸν χεῖνα φασαῖσιν τὸ δειγνῶν Γοργῶν
 Γ, τὸ ἀσπῶν ἀναφ. ἀφελον Διχορρον.
 τὸ διχορρον ἀναρρῶν εἰς πρὶν χαρμηλῶν
 καὶ πῶνται εἰς τὴν δεξέραν ἐξ αὐτοῦ,
^{ἐνάντιον} ~~ὡρῶν~~ ὡρῶν πρὶν συνεχῶς φθόγγον ~~πρὶν~~
 ἕνα χεῖνον. καὶ ὁ φῶν ἀριστερῶς εἰ
 κῆν πρὶν πῶν χαρμηλῶν γαρ-
 βῶνται εἰς τὴν δεξὴν τῷ χεῖνον,
 ὁ δεξιὸς δὲ ἡ ὀξυῖτο, εἰς τὴν ἄρσιν

150

αὐ: $\text{ᾠ} \text{---} \text{ξ} \text{---}, \text{---} \text{ξ} \text{---}, \text{---} \text{ξ} \text{---}, \text{---} \text{ξ} \text{---}$

Πα Νη Πα, Βα Πα Βα, Γα Βα Γα, Δι Νη
 ἦτοι: Πα, ἐξ δέου (τότον) Νη-Πα εἰς ἄρον
 (ἡσώδεκα, κινδύματα), Βα, εἰς δέον (Ὁλίζω)
 Πα-Βα εἰς ἄρον (ἡσώδεκα-κινδύματα) κ.ο.κ.

$\text{ᾠ} \text{ᾠ} \text{---} \text{ξ} \text{---}$ • Ἐνταῦθα τό θυγατρὶ
 κε, ε(Δι-Γα) Δι ἐνεργῇ εἰς τὴν κηρύσσει
 τὴν τὴν ~~ἐνεργῇ~~ εἰς τὴν δύο φθόγγων τῆς
 ἑωσφοῦς, καὶ τό τὴν κηρύσσει γὰρ
 βαίνειαι εἰς τὴν δέον οἱ δὲ δύο φθόγγων
 εἰς ἑωσφοῦς εἰς τὴν ἄρον τὴν χεῖρα
 εἰς τὴν συνεκάντα τῆς φθόγγων εἰς τὴν
 χεῖρα. $\text{ᾠ} \text{ᾠ} \text{---} \text{ξ} \text{---}$: Ἐνταῦθα τό θυγατρὶ
 ἐνεργῇ εἰς τὴν ἴσον καὶ τὴν δύο φθόγγων
 τῆς ἑωσφοῦς, ὅχι ἄρως καὶ εἰς
 τὴν δέον. καὶ τό τὴν ἴσον γὰρ βα-
 νίαι εἰς τὴν δέον τὴν χεῖρα οἱ δὲ
 δύο φθόγγων τῆς ἑωσφοῦς εἰς τὴν ἄρον.
 Ἡ δέον ἄρως εἰσοτρῇ ἰδιαιτέρον
 χειρὸς ^{ὁδὸς} εἰς δὲ ἐξαφροδῇ εἰς τὴν
 δέον καὶ ἄρον τὴν εἰσοφίαν χεῖρα
 εἰς ἀνίμασα δὲ εἰς τὴν δευτέρω φθόγγων
 τῆς ἑωσφοῦς δὲ ἐξαφροδῇ εἰς
 τὴν αὐτὴν φωνὴν τὴν φωνήν τοῦ
 δευτέρω φθόγγων αὐτῇ εἰς $\text{ᾠ} \text{ᾠ} \text{---} \text{ξ} \text{---}$
 κε (Δι-Γα) αἶα

191

ἦτοι: κε εἰς δῖον, δι-τα εἰς ἄρουν α-α.
δῖου-ἄρουν τοῦ ἑωφάνου τῆς ἑωφάνου
χεῖρας. Τριχορρυ α-α
ἑωφάν, ὅταν γὰρ ἔσται ἑωφάν ὅπως
δ. εωφάνων εἰς ἑνα χεῖρας τῶν ἑωφάνων
χαρὰν (ἑωφάν), χαρὰν ἑωφάνων
τῶν ἑωφάνων τῶν ἑωφάνων ἑωφάνων
τῶν ἑωφάνων, ἡ ἑωφάν ἑωφάνων
χαρὰν (ἑωφάν) τῶν ἑωφάνων εἰς
τῶν ἑωφάνων ἑωφάνων, ἑωφάνων ὅταν
τῶν ἑωφάνων, ὅταν ἑωφάνων εἰς ἑνα χεῖρας.
καὶ ὁ πρῶτος ἑωφάνων, εἰς τῶν ἑωφάνων
τῶν ἑωφάνων χαρὰν γὰρ ἑωφάνων εἰς
τῶν ἑωφάνων τῶν ἑωφάνων, οἱ δὲ γὰρ ἑωφάνων
τῶν εἰς τῶν ἑωφάνων αἰτῶν. ἡ
π

π α ν γ πα β ω τα βα τα δι κε δι τα β ω πα
ἦτοι: πα, εἰς δῖον, ν γ-πα-β ω, εἰς ἄρουν,
τα, εἰς δῖον, β ω-τα-δι, εἰς ἄρουν, κε, εἰς δῖον,
δι-τα-β ω, εἰς ἄρουν, κ.τ.λ.

καὶ ταῦτα, ἀναμειγαντὶ τὰ
ὡς διχορρυ ἡ τριχορρυ γὰρ ἑωφάνων
ἑωφάνων ὅτι εἰς τῶν ἑωφάνων
ἑωφάνων ἑωφάνων εἰς τῶν ἑωφάνων
ἡ ὁ πρῶτος χαρὰν, ἡ τῶν ἑωφάνων

152

ἐξ' αὐτῆς ἐνερκεῖ τὸ δίφορμον, ἔχει ἀξίαν
αὐτοῖς τρίτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τῇ δέσει αὐτῷ,
ὁ δὲ δεύτερος αὐτοῖς τρίτος ἀφ' αὐτοῦ, ἔχουσιν
ἀξίαν δύο τρίτων τῷ χρόνῳ ἐν ἀφροῖ,
ἐν αἷς τρεῖς δὲ ἀφ' αὐτοῦ χαρακτῆρας ἔχουσιν
ἀξίαν ἑνὸς χρόνου.

Τὸ δὲ τὸ τρίφορμον, τὸ αὐτοῖς ἐνερκεῖ
αὐτοῖς τεσσάρων χαρακτῆρων, ὁ χρόνος διαι-
ρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη, καὶ ὁ πρῶτος αὐ-
τῶν χαρακτῆρ, ἔχει ἀξίαν ἑνὸς τετάρτου
τῷ χρόνῳ ἐν δέσει, οἱ δὲ λοιποὶ ἀφ' αὐ-
τοῦ αἱ τρεῖς, ἔχουσιν ἀξίαν τριῶν τετάρ-
των τῷ χρόνῳ ἐν ἀφροῖ. καὶ οἱ τέσσαρες
δὲ ἀφ' αὐτοῦ χαρακτῆρες ἔχουσιν ἀξίαν ἑνὸς χρόνου.

Ὅταν γὰρ εἴπω, τίς, ἀνέστην
ὅπως δευσακτιδῶσιν ὡς ἑξῆς χαρακτῆρας
εἰς ἕνα χρόνον, χρησιμοποιῶν τετρα-
γωνὸν φορμὴν καὶ παλάμεν τετραφόρμον,
ὅταν ἑξῆς χαρακτῆρες εἰς ἕνα χρόνον
τὸ ὡς ὡς ὡς ὡς φορμὴν καὶ παλάμεν
πεντάφορμον κ.τ.λ., καὶ ὅν τρόπον
χρησιμοποιῶν εἶται τὸ δίφορμον καὶ τὸ τρί-
φορμον. Ἐνθα εἰς τὸ δευσακτιδῶσιν
μὴν δὲν χρησιμοποιῶν τῶν αὐτῶν
ταχύντων ὡς τὸ τρίφορμον ἀνίσταται,

153

διότι δυσχεραίνουσιν ἀφ' ἐνός τινος αὐτοῦ
 θρῆν τῷ ῥέθρῳ ἢ ἀφ' ἑτέρου ἀντιβαίνοντες
 αὐτὸν σφραγίσματα καὶ σοβαρότατα ~~τῶ~~
 ἡ δόξα ἐκφορῶνται αὐτῷ.

Τὰ διαφραγμὰ τῶντα σφραγίσματα τῶν χε-
 ρῶν διγχορῶν, τριγχορῶν κ.τ.λ. ἴδενται
 εἰς ὅταν τὰς χαρσαυτίδας τῆς κοσόλυτος
 ῥοῆς εἰς Πάλαστρον, ~~καὶ τοσοῦτον~~ αὐτῶν
~~καὶ τὰς ἀλλὰς αὐτῶν~~ ~~καὶ τὰς ἀλλὰς αὐτῶν~~
 καὶ χαρσαυτίδας ἀπὸ αὐτῶν ἀντιβαίνουσιν
 Παρεχόμενα διγχορῶν.

Ὅταν ἐν τῇ φωνῇ γὰρ τῆν
 εἰσαίμεν ἀνίσταται παλαφροσφῶν
 τῶν χεράων εἰς τρεῖς χαρσαυτίδας
 χειροφροσφῶν διγχορῶν παρῶν.
 Τίνα κατὰ διαφοράς τρεῖς.

καὶ ὅταν φῶν ἡ ἀρχὴ καὶ ἑρ-
 σιεύσῃ τῷ διγχορῶν ἢ ἀκούσῃ τῆς
 κοσόλυτος μινίας αὐτῶν. ὅτε ~~5~~ 5...
 ὁ χεράων εἴτε διαφραγμὰ εἰς τρεῖς
 φῶν καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ διγχορῶν χαρ-
 σαυτίς (εἰς ὅσον) δευτέρῳ καὶ 2/4
 τῶν χεράων εἰς δέον, οἱ δ' ἑτέροι δύο
 χαρσαυτίδες δευτέρῳ εἰσαίμεν
 ἀπὸ 1/4 τῶν χεράων ἐν ἑξέσει.

154

ἴαν ἡ ἄσκη καὶ ἀριστερόν ἰσχύιν
τῷ θυόρῳ φη' ὁμοῦ καὶ δυνάμει
γνώσας αὐτὰ οὕτω — 5 —, ὁ χρόνος
διαμετρεῖται καὶ ἰσχύιν εἰς τέσσαρα
μέρη καὶ ὁ μὲν ἑρῶτος χαρακτὴρ
(τοῦτον) δυνάμει τὸ $\frac{1}{4}$ τῷ χρόνῳ εἰς
τέσσερις, ὁ δεύτερος τὰ $\frac{2}{4}$ καὶ ὁ τρίτος
τὸ ἑξάσημον $\frac{1}{4}$ αὐτῷ: οὕτω ἀναχαι.
τίμηται τὸ ἑξάσημον ἡ ἐνέργεια τῷ θυ-
όρῳ γοργῶ τῷ θυόρῳ.

ἴαν ἡ ἄσκη καὶ ἀριστερόν ἰσχύιν
τῷ θυόρῳ οὕτω — 5 —, ἰσχύιν ὁ
χρόνος διαμετρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη
ὁ δὲ ἑρῶτος καὶ ὁ δεύτερος χαρακτὴρ
δυνάμει αὐτῷ $\frac{1}{4}$ τῷ χρόνῳ ἑξάσημον
ὁ δὲ τρίτος τὰ $\frac{2}{4}$ αὐτῷ

Ἀλλὰ καὶ διὰ τῷ τριμήρῳ καὶ
τῷ ἄσκη εἶναι δυνατὴ ἡ ἑρῶτος
διαμετρὴς τῷ χρόνῳ εἰς τέσσερις μέρη καὶ
ἡ διαμετρὴς ἄσκη αὐτῷ διὰ τῷ
ἑρῶτος μέρους θυόρῳ καὶ τριμήρῳ
εἶναι εἰς τὴν γλῶσσαν δυσερῶτος
δοῖ καὶ τῷ ἑρῶτος καὶ συναντιμετρεῖται,
εἰς ἑξάσημον εἰς τριμήρῳ διαμετρὴς τῷ
χρόνῳ συναντιμετρεῖται συναντιμετρεῖται εἰς

155

αὐτὴν φανερὴν ὅτι καὶ δὴ διακρίσονται
τοιαῦται εἰς τὰ συμμοσιστικὰ μέλη,
καὶ εἶναι γὰρ δυνατόν.

Μὴν εἰς τὰ ἑξωτερικὰ γινόμενα μέλη
τὰ μὴ συμμοσιστικὰ, συναντῶνται αἱ
διακρίσεις αὐτοῦ τοῦ χεῖνα καὶ τὸ
συναντίως. ὅτι καὶ εἰς τὸν ὅταν καὶ
εἰς τὰ μέλη τῶντα ὑποκρίνεται διὰ
τῶν αἰσθητῶν συναντιῶντων γραμμῶν
υποκρίνεται (υποκρίνεται διὰ τὰς
τεῖ μορφὰς τῆς) ὑποκρίνεται συναντιῶ-
νται εἰς τὴν ὑποκρίνεται εἰς τὴν.

Ἄλλως, ἐν ὅσῳ ὑποκρίνεται, ὅσο
ὑποκρίνεται εἰς ἀναγκαστικὴν γραμμῶν
υποκρίνεται εἰς τὴν αἰσθητῶν διακρίσεων
τὸ χεῖνα, εἰς τὴν ὑποκρίνεται καὶ ὑπο-
κρίνεται, ὅσοι, ὁ αἰσθητῶν διακρί-
σεων, ὑποκρίνεται ὁ ὑποκρίνεται
κατὰ τὴν εἰς τὴν τὸν ὑποκρίνεται
εἰς τὸν κατὰ τὴν αἰσθητῶν
αἰσθητῶν διακρίσεων εἰς τὴν, ὅσοι
εἰς τὴν καὶ εἰς τὴν δὴ αἰσθητῶν
εἰς τὴν ὅτι κατὰ τὴν αἰσθητῶν
εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν συναντιῶ-
ντων γραμμῶν εἰς διακρίσεων τὸ χεῖνα.

156

Πίναξ .

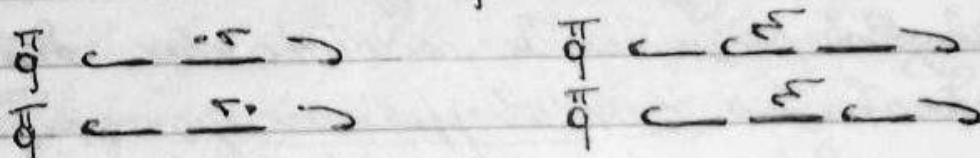
Διαυρέσεως τοῦ χρόνου κατὰ Χωρμουῖον τὸν
Χαρτοφυλάκα .

Συνεπτυγμένη γραφή ἤναλελυμένη γραφή

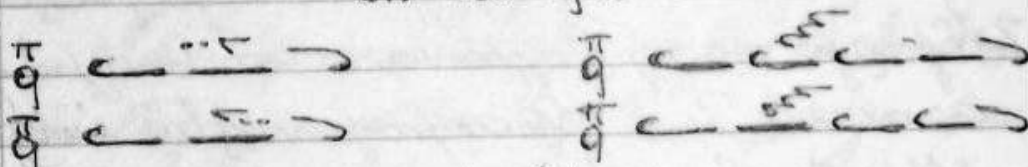
Διαιρέσεις εἰς δύο (Διατόνῳ)

εἰς τρία

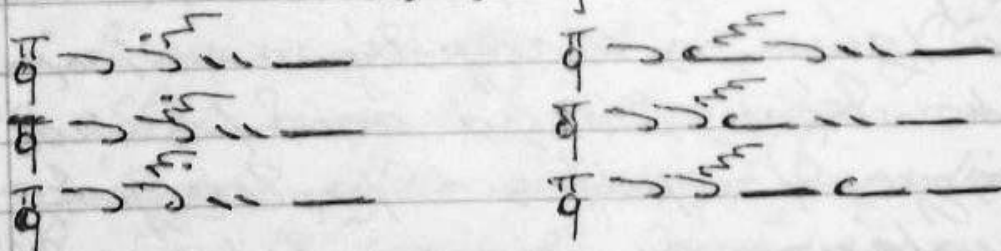
εἰς τέσσαρα

εἰς τρία (Διὰ Διτόνῳ)

εἰς τέσσαρα

Ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἑξῆς διαυρέσει εἰς τρία
διὰ διτόνῳ ἢ διτόνῳ συνεπυκνῶν
ἢ συνεπυκνῶν διαφοροποιῶν εἰς τρία ἢ εἰς
τέσσαρα τὰ χωρμουῖα αὐτῶν φαίνονται
ἵνα γινῇ εὐσφάροδοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
ἕως εἰς τὴν παύσιν ἵνα γινῇ μεσομῆς

157

5) Ἐνὶ χροῶν διαίρεσις καὶ αἰθέσις τῶ χρόνου
 (Χαρακτικὲς ρυθμοί, διαίρεσις καὶ αἰθέσις τῶ χρόνου)
 εἰς τὰ προσημασμένα μετὰ τὰ εἰσάγει
 διὸ ὁ χρόνος εἶναι δυνατὸν καὶ αὐτοῦ
 καὶ τὰ διαμετρεῖ χρησιμοποιοῦνται
 πρὸς τὸ ὑπομετρεῖν αὐτοῦ (Χαρακτικὲς)
 αἰθέσις (Μετὰ, Διμετρεῖ, Διμετρεῖται) καὶ
 διαίρεσις τῶ χρόνου (Τορρεῖ, Διτορρεῖ, Τρι-
 τορρεῖ κ.τ.λ.)
 εἶναι δυνατὸν ὅπως ὁ χρόνος τοιο-
 χρόνος ἢ αὐτοῦ καὶ τὰ διαμετρεῖ αὐτοῦ.
 Πρὸς τὸ χρησιμοποιοῦνται ὑπομετρεῖν
 αὐτοῦ τὴν αἰθέσις ἢ ἐνέργεια αὐτοῦ
 αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ διαμετρεῖ τὸ
 χρόνον. τὰ αὐτοῦ καὶ παρὰ τὰ:
 Χαρακτικὲς ρυθμοί (αὐτοῦ καὶ διαμετρεῖ
 αὐτοῦ τῶ χρόνου) εἶναι δὲ τὰ αὐτοῦ
τὸ Ἀρχόν 7
τὸ ὑπομετρεῖ Ἀρχόν 4 (Ἡμισὶ καὶ ὅλον)
καὶ τὸ Διτορρεῖ 4
 Ἰσχυρὸς αἰεὶ ὅσον ρυθμοί χαρα-
 κτικὲς μετὰ τὸν χρόνον εἰς τὸν χρόνον.
 δεῖν ~~χαρακτικὲς μετὰ τὸν χρόνον~~, τοῦ
 ὅσον μετὰ τὸν χρόνον αὐτοῦ τὸ Κεντρίον
 ὅσον $\frac{7}{4}$, $\frac{4}{4}$, $\frac{2}{4}$ καὶ αὐτοῦ εἰς ὅσον.

158

Τὸ Ἀρχάντενερν ὅπως καὶ τὸ Γοργόν
 γὰρ θάνατον εἰς τὴν ἄνοιαν τῶν χερσῶν
 τὸ κέντημα, καὶ τὸ Ὀρίων εἰς τὴν
 θάνατον, εἰς τὸ ὅπως προσδίδεται εἰς
 εἰς ὅπως χερσῶν. ὅπως καὶ μοναδικῶς
 αὐτῇ, καὶ τῶν Ἀρχάντενερν, δίδεται
 καὶ ἀναμνηστικῶς ὁ ἀναμνηστικὸς τῶν
 ὅπως καὶ) ὅπως ὅπως = = = = =
 δίδεται δίδεται καὶ εἰς τὴν δεξίαν
 τὸ Ἀρχάντενερν οὐδέποτε Γοργόν
 καὶ Κρασίον.

Καὶ εἰς ὅσον τὸ Ἀρχάντενερν ἔχει ἐνέργειαν
 Γοργόν δίδεται καὶ ὅπως καὶ
 ὅπως ὅπως Ἀρχάντενερν, ὅπως ὅπως
 καὶ ὅπως ὅπως Γοργόν, καὶ ὅπως
 ὅπως τῶν τῶν τῶν.

ὅπως ὅπως = = = = = καὶ
 ὅπως = = = = =

Τὸ ὑπὸ τὸν Ἀρχάντενερν, ἐνέργειαν ὅπως καὶ
 τὸ Ἀρχάντενερν, καὶ τὴν διαφορὰν ὅπως τὸ
 Ἀρχάντενερν προσδίδεται εἰς τὸ ὅπως
 τῶν τῶν μοναδικῶς καὶ, ὅπως
 αὐτῇ χερσῶν (εἰς τὴν αὐτῇ προσδίδεται
 καὶ τὸ Ἀρχάντενερν) ὅπως ὅπως = = = = =

Ζυναικοὶ τὸ κληροῦν ἄξιον διατελεῖν καὶ
 διακονεῖν ἐν κυριακῇ, ὡς ὁ κύριος,
 καὶ παραπολιτευόμενον ἡμεῖς ἄξιον
 εἶναι διατελεῖν καὶ ἐκπορεύεσθαι ταῦτα,
 ὡς καὶ τὸν δόξοντες. καὶ

7 $\frac{1}{2} = \frac{1}{2} = \frac{1}{2} = \frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$

Τὸ Διάρχον ζ , ἔγος, ἀνερρί καὶ
αὐτὸ καὶ τὸ Ἄρρον, ξ εἰς τὴν διασφάν
871 ποσοῦται εἰς τὸ ὄγρον καὶ το-
νοῦται καὶ χεῖρας ζ πρὸς ἀνδρ
χεῖρας (ἀντὶ εἰς τὸ Ἄρρον) αἰ

$$g \cdot \frac{1}{1} = g \cdot 1$$

Και το θιγόμενον οὐκ αὐτὸς δίδωκε
καὶ δυνάμει καὶ οὐδυνάμει τοῦ κα-
κοῦ ἔργου.

Και ενταυτα διωκοινο' εχουσιν
η' παρασχεσαν διαφυγας κατ' εδους
και

us: $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ mal

$$\phi \left(\frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2}$$

160

Δ) Σιωπαί ἢ Παύσεις.

Ἐν ἀρχῇ τῷ τετραγαίῳ περὶ χρόνου
εἶπον ὅτι δευσαῖλοι χρονισοῦσι διό.
στυφα ἔχει πέντε ὅταν ἐξαργεῖται κ.
μετὰ πέντε χαρακτῆρα, ἢ πέντε δι. γ.
μῆς, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐν τῇ εὐφῇ αὐτῶ
σιτωῶται.

Ἡ τοιαύτη συντομή φερεῖται καὶ αὐτῇ
διὰ χρόνου, καὶ περὶ τὰς χρησιμοποιοῦ-
μεν ὑποφάνας στυφὰ κατὰ τὰς Σιωπαί
ἢ Παύσεις. Τὰ στυφὰ ταῦτα διὰ τῶν
ὁμοίων φερεῖται τὰς χρόνους τῆς συντομῆς
ἢ καύσεως, εἶναι τὰ ἀνόμενα :

⋈ = Σιωπὴ ἑνὸς χρόνου	Γενικῶς, ὅσας ἀσφῆς φέρει τὸ στυφὸν τῆς Σιωπῆς ἢ Παύσεως, τόσους
⋈⋈ = Σιωπὴ δύο χρόνων	
⋈⋈⋈ = Σιωπὴ τριῶν χρόνων	
⋈⋈⋈⋈ = Σιωπὴ τεσσάρων χρόνων	

Χρόνοι διασπῶνται ἐν σιωπῇ κατὰ τὴν ἐξα-
ρχίαν τῶν πέντε

⋈ = Σιωπὴ πέντε χρόνων. Τὸ στυφὸν
τῆς Σιωπῆς μετὰ Γαργῶ καὶ ἀντιφῶ, ἔχει τὴν
ἐνέργειαν τῆς ὑπὸ τῷ Γαργῶ διασπῆς τῶ
χρόνου ἐν δύο πέντε ^{ἢ τριῶν} ὅταν καὶ ἐν ταῦτα, τὸ
Γαργῶ τῆς Σιωπῆς διασπῆ τὸν χρόνον αὐτοῦ
ἐν δύο πέντε, ἐν δύο πέντε χρόνοις, καὶ ὁ πέν

161

εἰσπραίνων, χαρμυλὶς τῆς τοιαύτης δυνάμεως,
δυναστεύει εἰς τὴν δυνάμιν τῆς χεῖρας, ἡ δὲ
δυνάμις φελά γάρρην εἰς τὴν δυνάμιν αὐτῆς.

ὡς $\text{♩} \text{---} \text{♩}, \text{---} \text{♩}, \text{---} \text{♩}, \text{---} \text{♩}$ κλπ.

$\text{♩} =$ δυνάμις ἐνὶ τεσσάρτοις τῷ χρόνῳ.

ἤτοι ὁ πρό-τις τοιαύτης δυνάμεως, χαρμυλὶς
δυναστεύει τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ χρόνου, ἡ δὲ δυνάμις
φελά ^{αὐτοδυνάμει} γάρρην τὸ $\frac{1}{4}$ αὐτοῦ ἐξάρων.

$\text{♩} =$ δυνάμις ἐνὶ τριῶν τεσσάρτοις τοῦ χρόνου

ἤτοι, ἡ τοιαύτης δυνάμις ἔχει ἀντιθέτως ἐνὶ
γίγναι πρὸς τὴν τῆς εἰσπραίνων, διὰ τοῦτο,
ὁ μὲν πρὸς αὐτῇ χαρμυλὶς δυναστεύει τὸ
 $\frac{1}{4}$ τοῦ χρόνου αἰς δύναντα δὲ $\frac{3}{4}$ εἰς ἄρῳ.

δυναστεύει ἡ τοιαύτης φελά εἰσπραίνων δε-
ξιόθεν γάρρην δυνάμις ὡς

δυνάμις $\frac{1}{4}$ τοῦ χρόνου = $\text{♩} \text{---} \text{♩}, \text{---} \text{♩}, \text{---} \text{♩}$

δυνάμις $\frac{3}{4}$ τοῦ χρόνου = $\text{♩} \text{---} \text{♩}, \text{---} \text{♩}, \text{---} \text{♩}$

$\text{---} =$ Ἀπόδομα (ἢ Ἀπόδερμα). Σημειῶν

ἐν τῇ παρακάτω μουσικῇ, κατὰ τὴν ὁμο-
χρῆσιν, αὐτὴν αὐτὴν τῇ ἀντιθέσει ἔμ.

παρῆναι τὸ πρῶτον χρησιμοποιουμένη εἰς

τὴν κατὰ τὴν νέαν μεθόδον μεθόδον.

τὸ Ἀπόδομα ἔχει δύο εἴδων ἐνεργείας.

α) Τὸ δίδεται αὐτῇ εἰς τὴν χαρμυλῆρα
αὐτῇ ὡς ὁμοῦ, ἐνεργῇ αἰς ἀποδορίαν

162

αἰῶνες τῷ χρόνῳ καὶ αἰθερίοις διαί-
τημα τῷ φθόγῳ καὶ τῆς ἀντιφασίας.
οὖς αὐτῶν φανὴ τῷ χαρμίνῳ, δισί
τῷ αἰσῶνι τῷ δαίμονι (εἰς ἡ Κορυνθίαν τῆς Ἑρμ-
ωαίης, φασίας). ἔαν δὲ τῷ εἰς παρ-
ωρίαν καταγίγῃ μετὰ σταυρῶ,
ἀναρρῇ καὶ αἰθερίοις διαίτημα, ἀνα-
γόμενος τῆς θεοφάνειας τῷ φάσματι καὶ

Π α Β ω Γ α Δ ι Κ ε Π α α α..... Π α Μ υ ζ ω Κ ε Δ ι Π α α α.....

Ἡ χρησιμότης τῶν αἰσῶνι σφραγίσαν ἐν
τῇ φασίᾳ αἰσῶνι εἶναι γιαν πορφανῇ,
δαδαφίαν δὲ μέχρι τῆς χρησιμότητος
αὐτῶν αἰσῶνι τῷ διαφάνει τῷ φά-
σματι εἰς τὰ αἰσῶνι αἰσῶνι
φασίαν ἀναρρῇ, ἡ φασίαν-αἰσῶνι
εἰς τῶν αἰσῶνι σφραγίσαν εἰς τῶν
αἰσῶνι δὲ τῶν αἰσῶνι. Καὶ εἰς
τῶν αἰσῶνι σφραγίσαν, αἰσῶνι αἰσῶνι
αἰσῶνι αἰσῶνι ἐν τῇ φασίᾳ αἰσῶνι.
καὶ ἡ φασίαν αἰσῶνι ἐν αὐτῷ.
+ = σταυρός. Ἐν καὶ τῷ σφραγίσαν
μετὰ τῷ φασίαν, εἰς τῶν αἰσῶνι
αἰσῶνι αἰσῶνι τῷ φασίαν αἰσῶνι
αἰσῶνι (χαρμίνῳ ποιοῦντος) (ἡ δὲ οὐκ αἰσῶνι)

163

~~Ἡ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἀποστολῆς~~
 ἐν τοῖς, κατὰ ὁμοίαν ἀγραφῆς, ἀνὰ
 καὶ καὶ πρὸς, ἔχει καὶ χρονιότητα
 ἀξίαν, διὰ τὸ αὐτὸ ἀναφέρεται ἀπὸ
 τὴν τὸ ἀναφέρεται τὸ αὐτό.

Ὁ Σλαβός, γὰρ, ἀποσπόμενος ἐν
 τῇ φωνῇ, ἀναρτῶν, ἐνεργῶς διακρί-
 νων ἀποσπόμενος τὴν φωνήν, ὡς, ὡς
 ὁ ἐσπόμενος, φθόγγος, ἀρχίσει καὶ νῦν
 ἀναπνεύσει. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διακρίσεως
 τῆς φωνῆς, διὰ τὴν Σλαβὴν φωνήν, τῆς
 ἐνέργειας, τὴν ἐσπόμενον φθόγγον διὰ
 νῦν, ἀναπνεύσει, φωνῇ, χρονιότη-
 τι διακρίσει, ἐπίσης, ὡς, ὡς, χρονι-
 οῦται ἀπὸ τὸν ὅριον, τὸ ἀπὸ τὸν ἀπὸ
 τὸν εἰ, τὸ ὡς, τὸ αὐτό, ἀπὸ τὸν χρονιότη-
 τος, ὡς, ὡς, χρονιότης. Ὁ Σλαβός
 ὁ Σλαβός, ἔχει φωνήν, χρονιότη-
 τος, ἐνέργειαν.

164

Ε) Περὶ χρονικῶν ἀνωγών.

Ἐν ἀρχῇ τῷ περὶ τῶν ἀνωγώνων (σ. 137) λέγουσιν, ὅτι αἰδαντες οἱ πατριάρχαι καὶ ὁσσοὶ, αἰγοὶ ἢ οὐδοὶ, ἔχοντες χρονικὴν εὐρίαν ἐπὶ χεῖρα ἢ τοὶ δεικνύουσιν ἑαυτοὺς ὅτι αὐτῶν ἦσαν θεοὶ καὶ ἦσαν ἄνθρωποι τῶν χρόνων.

Ἡ χρονικὴ ὅμως διάγραμμα εἰς τρεῖς αἰτέας, θέσους καὶ ἄρτους εἶναι εἶναι ὡς ἔστιν ἡ αὐτὴ, δηλαδή, δυνάμις ἐξοδεύει ὡς ἔστιν, ὁ αὐτὸς πατριάρχης, τὸ ἴδιον χρονικὴν διάγραμμα, κατὰ τὴν κατὰ τὴν θέσιν καὶ ἀνέφωτον εἰς χεῖρας κατὰ τὴν θέσιν ἢ ἄρτον τῶν χρόνων. Ἡ ταχὺς τῆς θέσους καὶ ἄρτους τῶν χρόνων εἶναι τὴν ἀποφάνει ἐν τῇ φωνῇ, ὅτι ὡς ἐκδοκίμης καὶ ποιότητος, δυνάμις ὅτι δυνάμις καὶ δυνάμις εἰς εὐρίαν ἄρτον καὶ θέσιν, ἢ τοὶ αὐτοὶ χρόνοι, διάγραμμα κατὰ τὴν διάγραμμα καὶ τὰ πατριάρχαι εἶναι τὴν ἀποφάνει ἀποφάνει οὐδοὶ καὶ ἀποφάνει ἀποφάνει.

Ἡ διάγραμμα τῶν χρόνων (πατριάρχαι) ἢ ὅποια ὡς ἐκδοκίμης τὴν ταχὺς τῆς αὐτοῦ.

Χαίρει κατὰ τὴν ἀντάμωσιν αὐτῆς θείου,
 ἢ τῆς ἁγίας τῆς χρόνου παρῆται ἐν
 τῇ παλαιᾷ φωνῇ χρονίῃ ἀμφί.
 Ὁ χρονίῃ ἀμφί ἐν τῇ μελωδίᾳ αὐτῆς
 πάντα εἰδῶν, ἀναλαμβάνει δι' αὐτῶν καὶ
 συμφωνοῦνται ἐν ἀεσχόδω.

- 1) Χρονίῃ ἀμφί μετρία (ἢ χρόνος ἀρχῆς)
 αὐτῆς ὁμοία, ἡ διάρκεια τῆς θείου καὶ
 τῆς ἀρχῆς εἶναι 1" (δευτερόκρονον) $\frac{3}{5}$ τῆς
 δευτερόκρονου μετρία (1 $\frac{3}{5}$ ") ἢ τοῖς 100
 μετρίων χρόνοι εἰς τὴν ὁρῶσαν μετρίαν (1')
 καὶ συμφωνοῦται διὰ τῆς συμφωνίας χ
- 2) Χρονίῃ ἀμφί βραδύα (ἢ χρόνος διάρχεις)
 αὐτῆς ὁμοία, ἡ διάρκεια τῆς θείου καὶ τῆς
 ἀρχῆς εἶναι 1" μετρία, ἢ τοῖς 60 μετρίων
 χρόνοι εἰς τὴν ὁρῶσαν μετρίαν (1'), καὶ
 συμφωνοῦται διὰ τῆς συμφωνίας χ
- 3) Χρονίῃ ἀμφί βραδυτάτα (ἢ χρόνος
 τριάρχεις), διάρκεια θείου καὶ ἀρχῆς αὐτῆς
 1" δευτερόκρονον καὶ $\frac{1}{5}$ τῆς δευτερόκρονου
 μετρία (1 $\frac{1}{5}$ ") ἢ τοῖς 50 μετρίων χρόνοι εἰς
 1', καὶ συμφωνοῦται διὰ τῆς συμφωνίας χ
- 4) Χρονίῃ ἀμφί ταχέια (ἢ χρόνος τριάρχεις)
 διάρκεια θείου καὶ ἀρχῆς αὐτῆς $\frac{1}{3}$ " μετρία
 καὶ τοῖς 180 μετρίων χρόνοι εἰς 1', καὶ συμφωνοῦται

166

οῦται διὰ τῷ σιφνεῖ $\tilde{\chi}$

5) Χρονικὴ ἀμφὶ ταχίστη (ἢ χεῖρας δίχορδον ἢ καὶ χῶρα). διάρκεια πέντε ὁκταῖς καὶ μία (ἑρπύς $\frac{1}{3}$ ὑπερίσσει ἢ τοὶ 180 ὑπερίσσει χεῖρας εἰς 1' καὶ σιφνεῖται διὰ τῷ σιφνεῖ $\tilde{\chi}$

Περὶ τῶν καὶ ἀπὸ ἀναφροσύνης χρονικῶν ἀμφινῶν, εἰς φανερὰ ἵνα σιφνεῖται καὶ εἰς ὁκταῖς, σιφνεῖται καὶ εἰς ἑξῆς εἰς χρονικὴ ἀμφὶ ἡμῶν καὶ παρὰ ταῦτα

ἀρχοσύντοφος (ἢ χεῖρας ἀρχοσύντοφος) καὶ εἰσοδὸν ἐν διαμέτρῳ ἵνα χρονικὴ ἀμφὶν μεταβῇ εἰς φανερὰ, ($\tilde{\chi}$) καὶ τῶν ταχίστη, τοιαύτη, ($\tilde{\chi}$). Ἐπειὶ χεῖρας εἰς διαμέτρῳ ταύτης χρον. ἀμφὶν ~~ἔχει~~ εἰς διάρκεια κατὰ 4 ἑκπύδον τῷ ὑψίστου εὐλαστικῶτα ($\frac{1}{2}$) διὰ τῶν δέον καὶ ἔχον τῷ χροῦ. ἢ τοὶ ὑπερίσσει αὐτῇ 130 ὑπερίσσει χεῖρας εἰς 1' καὶ σιφνεῖται διὰ τῷ σιφνεῖ $\tilde{\chi}$.

Ἡ Μουσικὴ Ἑισαγωγή τῶν 1981 κατὰ ρίθμῳ καὶ ἀνοχάδου τῶν χρονικῶν ἀμφινῶν.

Βραδεία $\tilde{\chi}$: 56-80 ὑπέρσσει εἰς 1'

Μέση $\tilde{\chi}$: 80-100 " " 1'

Μετρία $\tilde{\chi}$: 100-168 " " 1'

Ταχέως $\tilde{\chi}$: 168-208 " " 1'

χῦμα: χ : 208 μέχρι τῆς διαγραφῆς τῆς ταχίας
κῖ 4'

167

Ἡ χρονομία ἀμφὶ εὐσεία μέγας πεί-
κει αὐτοκρατορίας καὶ συμφωνίας ἐν τῇ
ἀρχῇ αὐτῇ διὰ τὴν αὐτὴν συμφωνίαν
τὴν χρονίαν ἀμφὶ.

~~Ἐπειδὴ αὐτοκρατορίας~~ ὅθεν δὲ ἡ χρο-
νομία ἀμφὶ εὐσεία τὴν ἀρχὴν τῆς μέγας
δυνάμειος ἐνοῦται εἰς συμφ-
φωνίαν ἢ μετρία τοιαύτη χ

εἶναι ἄριστος δυνατὸν ἢ εἰς τὸ μέγαν
τὴν μέγαν καὶ εὐσείαν συμφωνίαν χρονίαν
ἀμφὶ, τὸ αὐτοῦ φανερῶν ὅτι
τὴν ἐν ἀρχῇ τὴν μέγαν συμφωνίαν
ποταύτης, διγείων, εἶναι δυνατὸν κατὰ
τὴν διάρκειαν τὴν μέγαν καὶ γὰρ τὸ
διαφέρει χρονίαν ἀμφὶ κατὰ τὴν
ισορροπίαν καὶ τὴν διάρκειαν τὴν μετρί-
αν, συμφωνίαν διὰ τὴν καλα-
ρίαν συμφωνίαν τὴν χρονίαν ἀμφὶ.

Ἐπειδὴ ἔχεται ὅτι ἡ ταχία εἶναι
χρον. ἀμφὶ, διγείων καὶ ὅτι ὁ θεὸς ἡ
ἐξουσία τὴν χρονομίαν καὶ ἀμφὶ γὰρ
κατὰ τὴν αὐτὴν χρονίαν, τοῦ δευτε-
ραρίου, ἢ τοῦ $\frac{1}{60}$ τοῦ εὐσεία καὶ ταχίας

168

Ὁ τοιοῦτος ἄρμος καθοριστὸς τῆς διαρμυίας,
τῆς Θεόου καὶ ἄρμου τῷ χεῖνι αὐτῷ ἀφά-
ζει καὶ τῷ ἱφάρμορῳ αὐτῆς εἰς τὴν φωνὴν
δὲν εἶναι αἰσχυρῆς. ἀλλὰ σχετικῶς
αἰφριβής, διότι, εἰς αὐτὸν φάρμον ἔχει διά-
φορα ἀντήχητον καὶ ἔστιν τὴν διαφόρην
χεῖνι καὶ ἀρμῷ. Ἐνεκεν ταῦτα καὶ αἱ τρεῖς
ὁρίσταις τῆς διαρμυίας, τῆς Θεόου καὶ ἄρμου,
τῆς διαφόρου χεῖνι καὶ ἀρμῷ προστίθενται
καὶ γὰρ εἰς «περίπου» ὡς χ = Θεός καὶ ἄρμος
καὶ $\frac{2}{5}$ τῷ δευτερογενέσῳ ἀφάσει.

Ἐξ ἄλλων, καὶ ἡ καθυσταλὴ αἰφρα εἰδὶδα-
μένη πρὸς, μία καὶ ἡ αὐτὴ χεῖν. ἄρμῳ
καὶ τὰ διάφορα αὐτῆς τῆς φωνῆς, αἰφρα
σχετικῶς διάφορα, εἰς καὶ αἰφριβῶς
διὰ τὴν αὐτὴν αἰφριβῶς, π.χ. καὶ φωνῆς
χεῖν. ἀρμῷ (χ) αἰφριβῶς (καὶ εἰς αὐτὴν
αἰφριβῶς ἀνοσῶν καὶ τοιαύτη, καὶ εἰς αὐτὴν)
καὶ εἰς τὰ γένεα καὶ εἰς τὰ νομοθετικὰ συν-
τάξιν συνεχιστικῶν αἰφρας, ἀλλὰ καὶ κα-
τασκευαίαν καὶ προσοφίαν συντάξιν αἰφρα-
τικῶν τοιαύτων καὶ. Ἡ αἰφρα τῆς αἰφρας
ἄρμος ἱφάρμορῳ τῆς αἰφρας καὶ αἰφρας
αἰφρας γυναικίαν χεῖν. ἀρμῷ, δὲν εἶναι
αἰσχυρῆς καὶ αὐτὴ καὶ τὰ διάφορα

169

ἴδι, τῶν φωνῶν, ὅτι εἰς ὅσα φωνὴν τῶν
μαλὰ δὲ συντακτικῶν καὶ εἰς ὅσα μαλὰ δὲ
βραδύτητα. καὶ τῶν δυναμικῶν τὰ σφαιρο-
 ραίνοντες ὅτι καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ φρασεολο-
 γίᾳ διαφέρουν ἐν τῇ φωνῇ τῶν χρό-
 νων, ἐξαρτῶνται ἐν τῇ ἐξέσει καὶ
 τῇ ἀντιγραφῇ τῶν ἔχει ἀποστολῇ
 αὐτῇ διδασκαλίᾳ καὶ τῇ ἀποστολῇ αὐτῇ
 ἡμετέροις φωνῶν, δι' αὐτοῦ ἐξ' αὐτῶν.

Ἡ ἀκριβὴς ὁμοιότης ταχέως ἐκείνου
 χρονίου ἀφ' οὗ εἶναι δυνατὸν τὰ με-
 τασταθῆναι δι' ἀφάνειον τῶν, τὸ οὐκ οὐκ
 χρησιμοποιοῦν καὶ ἐκτενέστερον φωνῇ
 καὶ καὶ ἀποστολῇ τῶν διαφέρουν χρό-
 νων ἀφ' οὗ αὐτῶν (grand, largo, \bar{x}
 \bar{x} = lento καὶ adagio, \bar{x} = moderato,
 \bar{x} allegro καὶ τ.ο.) καὶ τῷ οὐκ οὐκ
 αὐτῶν συντάκτικον καὶ τῇ Πατρι-
 αρχικῇ Μουσ. Ἐκτενέστερον τῇ 1981

Τὸ ὅτι τῶν εἶναι τὸ οὐκ οὐκ
 φωνῇ χρόνους καὶ φωνῇ
 ἀποστολῇ καὶ τῷ ἐξ. ἀποστολῇ
 φωνῇ καὶ φωνῇ δι' ἀφάνειον
 τὸ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 (καὶ φωνῇ) καὶ τὸ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ

176

[illegible]

171

ὑπιδραφεῖν τὰ ἐξαιρέματα εἰς τὴν αὐτὴν
 ἢ ἀντιστοιχεῖν τὸ εἰς ἀντιστοιχίαν ἀριθ-
 μῶν τὰ ἐξαιρέματα, καὶ νυνίεται ὁ ἀριθμὸς
 τῶν μετὰ τὰς αἰσῶν ἐκτετατοῦ χρό-
 νου εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τὴν αἰσῶν, δε-
 δεικνύει δὲ ἑκάστη μετὰ τὴν αἰσῶν ποσὴν
 ναφαί ποσὸς εἶνα χρόνον ταχὺ ἢ βαθεῖον,
 καὶ ἢ ταχὺς ἀλλὰ τὸν χρόνον εἶνα
 ἀνάγκη τὸν χρόνον τὴν αἰσῶν δίδειν
 ἐκτετατοῦ εἰς τὸ βαθεῖον εἰς τὴν φέρουσαν
 αὐτὸ ἐξαιρέματα. Ταυτοῦτο δὲ δυνατὸν
 καὶ παρακρίνεται διὰ τὴν μετὰ τὴν αἰσῶν
 βαθεῖον εἰς τὴν ἐξαιρέματα τὰς διαφορὰς
 χρονικὰς ἀφαιρέσεις αὐτὸς αὐτὸ καὶ ἐκτε-
 τῶνται αὐτὸ τὸν χρόνον 40, 50, 60, 70,
 100 καὶ αὐτὸς ἢ χρόνος εἰς αὐτὸν
 μετὰ τὴν αἰσῶν.

Εἰς τὴν ἐξαιρέματα δὲ τὸ αὐτὸ αἰσῶν καὶ
 ἀφαιρέσεις τὴν αἰσῶν, καὶ αὐτὸς αὐτὸς
 μετὰ τὴν αἰσῶν εἰς τὴν αἰσῶν τὸν ἐκτετατοῦ
 τὸν χρόνον καὶ ἀνάγκη τὸν διαφο-
 ρων αὐτὸν τὸν χρόνον αὐτὸς ἰδίως,
 ἵνα οἱ ἐκτετατοῦ βαθεῖον εἰς τὸν
 οὐκ εἰς τὰς αἰσῶν καὶ χρόνος ἀφαιρέ-
 σεις τὸν διαφορὸν καὶ αὐτὸν εἰς τὴν

ἐν τῇ παρακλητικῇ, ὡς ἐν αὐτῇ, ἀνερ-
χόμεν, ὡς ἐν αὐτῇ, χεῖρ καὶ ἀμφὶ τῇ
πίστει τῇ φανερῇ.

[illegible]

173

Πίναξ χρονομερικῶν ἐνδείξεων

Εἶδος μουσικῶν μελῶν καὶ χρονικαὶ ἀγωγαὶ	Αἰετοὶ χρονομέτρα	
	Κατὰ Ε. Φαρλίκαν	Κατὰ Σερῆν
Χρονικὴ ἀγωγή μετρία = $\bar{\chi}$		
α) Καταβασίαι καὶ προσόδια συντόμου εἴρους μέλας	116-132	112-120
β) Διόμελα συντόμου σιχαρμικοῦ μέλους	126-138	120-132
Χρονικὴ ἀγωγή βραδεία = $\bar{\chi}$		
Διζαστικά συντόμου σιχαρμικοῦ μέλους	104-116	92-116
Χρονικὴ ἀγωγή βραδυτάτη = $\bar{\chi}$		
Χερβικά, Κομνηνικά καὶ ἐν γενὶ ἀρχαῖα ^{ἀρχαῖα} ραδίμελα	92-100	92-100
Χρονικὴ ἀγωγή ταχεύα = $\bar{\chi}$		
α) Διόμελα ἀρχαῖα σιχαρμ. μέλας (πρὸς Διόμ.)		
β) Λαυδικοὶ καὶ ἀρχαῖα ἀρχαῖα μέλη πχ (Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, «Ὁς οἱ ἑνδοξοὶ ραδίμελα»)	138-144	132-138
γ) Καταβασίαι καὶ προσόδια ἀρχαῖα εἴρους εἶδος	138-144	132-138
δ) Λειτουργικά γενημένα Μ. Βασίλειου (καὶ ἀρχαῖα) καὶ ἀρχαῖα «Ἐκστασιολογία» καὶ «Κατευθυνόμενα» καὶ Προμηνεῖα, τὸ ἀρχαῖον Ἀλληλουῖαν τῷ Νυμφίῳ κ.τ.λ.	144-160	138-160
ε) Κανόνες καὶ τὰ τούτων ὅμοια λογώδη μέλη	144-176	140-176

Περὶ
ποιότητος τῆς μελωδίας
Χαρακτηρεῖς ποιότητος, ἢ ἄχρονοι
τροπικαὶ ἐκδοτικαί

Ποιότης ἐν τῇ φωνῇ παθεῖται ἢ αἰ-
θροῖς, ἢ ἀγῶσις, ἢ μεταβολή, ἢ ὑψὺς τῆς
μελωδίας, ὁ τρόπος, τὸ γένος, αὐτὴ ἐξαρρήσιας
τῶν φωνῶν φθόγγων.

Τῆς ποιότητος τῆς μελωδίας διακρίνονται
δύο εἶδη, τὸ μεγαλὸν καὶ τὸ σμικρὸν.

Καὶ τὸ μὲν μεγαλὸν εἶδος ἀνακτεῖ ὅπως
οἱ ἀναρρίσαντες αὐτὸ φθόγγοι ἐξαρρήσανται
ὡς εἰς τὸ ἀγέστον συνδεδεμένοι, τρέπον-
τινα, διὰ συνεχὲς ἢ ἀσυνεχὲς διαμοσφί-
της φωνῆς μετὰ τινος κομμοσφίαι αὐτῆς,
ἄγροτε ἐντόνως, ἄγροτε ὑποῖως, ἄγροτε μετὰ
ὀφθαλμῶν ἢ τραχέων γαρρυγμοῦ, ἄγροτε
λαμπρῶς κ.τ.π., ἀναγόμενος τῆς ἐκδόσεως ὡς
ἀναρρίσαντες τῇ φωνῇ.

Εἰς τὸ μεγαλὸν εἶδος τῆς μελωδίας
τὸ ὁμοῖον παθεῖται καὶ μονόφωνος μελωδία,
ἀνήκουστος ἀσυνεχὲς τὰ μέλη αὐτῆς καθ' ἑαυτὰ,
φανοφύμενος ἰσχυρῶς φωνῇ.

Τὸ δὲ σμικρὸν εἶδος τῆς μελωδίας,

175

το ὅσοις καὶ «πολύφωνος μελωδία» παρ-
 ται, ἔχει ὅμως ἀντιθέτως ἰδιότυπα, τὴν πα-
 ραυῶν, ἢ τοι ἀεὶ αὐτὴν ὁ διασκευομένη
 αὐτῇ, φωνῇ, ἀνὰ γαρυφαλίῳ ἢ κυματιστῷ
 αὐτῇ, ἢ ἰδίως ἀεὶ αὐτὴν συνάφουσαν
 τῷ σφαιρῶν ἀναφάνει ἀναβαίνον φθόγ-
 γον κ.ρ.π. (ἀρμονία τῆς ἐξουσίας φωνῆς).
 Τὸ συμπῶν τῷ αὐτῷ ἔχει τυχόναι ὅτι
 ζῆλον περὶ τὴν παρ' αὐτῆς ἐκμετα-
 λεύειν θέλων τὴν φωνῆν, ἰδιότῃ δέ,
 ταῦτα ἔχον, πρὸς τὴν ποικιλιαν, ποικιλίαν
 χορευτικῶν ἔχουσαν ἑρμῶς φωνῆν,
 ἐνταῦθα εἰς τὴν δὲ ἐκτελεστέα ἐν-
 ταῦθα ποιεῖ αὐτῶν.

Ἐξέστην ἀντιφῶν, ὅτι ὁ τρόπος τῆς
 ἐξαγγελίας, τῶν φωνῶν φθόγγων ἐκτελε-
 στικῶν αὐτῶν τῆς φωνῆς. γινώσκο-
 μεν δέ ὅτι ἐν τῇ φωνῇ τῆς φωνῆς,
 τῶ φθόγγῳ ποικιλοῦσιν οἱ χορευτικῶν
 τῆς φωνῆς, ἢ ἐφ' ὅσον διὰ τὴν χα-
 ρεωτικῶν τῶν ἐξαγγέλει τὸ φθόγγον
 δὲ τὸ αὐτὸ τῶν χορευτικῶν, τούτοις ταῖς φωνῶν
 φωνῆς, κατὰ ἀντήν, τῶν αὐτο-
 ταφάνων ἐν τῇ μελωδίᾳ ποικιλία.
 Ὁ τρόπος γοῖαν, καὶ παρ' ὅν ἐξαγγέλει

170
αἱ χαρακτῆρες τῶν φθόγγων αἰσθητῶν
τῶν ἰσοτόνων τῆς φωνῆς.
 τὴν διαφέρει δ' ἐκείνη ποσοθεῖν
 ἢ ἐξαρμολογῶν τῶν φθόγγων τῆς φωνῆς,
 τὴν τρέπον ἐκείνη τῆς ευφορίας αὐτῶν
 τὴν ἀνάγκην μὲν τὸ νόημα, ἐκείνη δὲ ὁ
 χεῖρας αἰσθητῶν.
 Καὶ ἐν μὲν τῶν χαρακτῆρων τῶν ἰσοτό-
 νων, τῶν δὲ ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς, τρέπον
 τῶν, καὶ ἐκείνη ποσοθεῖν, αἰσθητῶν,
 δὲ σχεδὸν γὰρ πάντα αὐτῶν κατὰ τὴν
 ποσὴν τῶν φθόγγων τῶν ἰσοτόνων διὰ τῆς
 ποσοθεῖν αὐτῶν αὐτῶν τῶν
 τὰ ποσὴν κατὰ τὴν ποσὴν τῶν ποσοθεῖν
 αὐτῶν «ἐκείνη ποσοθεῖν» ἢ καὶ «ἐκείνη
ποσοθεῖν» ἢ μὴ κατὰ τὴν ποσὴν
 κατὰ τὴν ποσὴν. (χαρακτῆρες ἰσοτόνων
 ἢ ἐκείνη. 1/10)
 Ἡ ποσὴν τῶν ποσοθεῖν τὴν ποσὴν τῶν ποσοθεῖν
 αὐτῶν διὰ τὰ ποσοθεῖν τῶν ποσοθεῖν
 χαρακτῆρων τῶν «τρέπον» τῶν ποσοθεῖν
 ποσὴν τῶν φθόγγων τῶν ποσοθεῖν «ποσοθεῖν
ποσοθεῖν» ἢ κατὰ τὴν ποσὴν
 διδόντα τὴν ποσὴν τῶν ποσοθεῖν
 ποσοθεῖν τῶν ποσοθεῖν αὐτῶν κατὰ τὴν

[illegible]

Τὸ Ὄγιον —, τὰ κενεῖσθαι αὐτὸς
ἡ Παράκλησις —, γινώσκοντες ὅτι ἔχουσιν
ἀξίαν ἀναβαίνειν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἀνα-
στὰς ὁ Χρῆστος μετὰ τὴν ἐξομολογή-
σιν αὐτοῦ ἀναβαίνει μετὰ τῶν ἐξομολογούντων.

Καὶ τὸ πρῶτον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάγκη
ἢ ἀνάγκη τῶν ἐκείνων τῶν ἀποστόλων ἀν-
τιπροσώπων ἀντιπροσώπων πρὸς τὸν
ἐκκλῆσιαν, ἢ ἢ τῶν ἀποστόλων
ἐκείνων, καὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν ἀποστόλων.

[illegible]

his res novitas andeoris et corollis
 rui Brijas kelabbi fela eis las amola
 onla, aido xapaulia, oltus mal

178

ἔξαρξοντες τοὺς θυμωτέρους καὶ
αἰμωρίους καὶ πεῖδιοντες τὴν ἀνδρείαν,
τῷ ὄντι παραμένοντες ἀφ' αὐτοῦ.

Die Entwerfer des neuen Gebäudes in der Altstadt, 1871

Τὰ Κεντρίφαρα η, καὶ τὰ ἀριστερά
τοῦ Βαναπιάνου Κυρ. Γιατίδου «ἀνα-
βαινοῦν πρὶς πρῶτον φερνὸν, ἀπ' αὐτοῦ,
δυνατὴ, ἔρασαν καὶ ὄχι ἐνδοξοῦν»·
ἡ ἀναβασις ὅπου αὐτὴ διατρεχέται
ἐν δὲ ὁρειοῖς τὰ κίονα ἐνδοξοῦν,
ἀπὸ τὰ σταλάται ἐν τῷ χαραινίῳ
ὅπου πορεύεται αὐτῷ, πρὶς ἐνδοξο-
ποσίον, διακρίνεται ἐν φερνῷ πελα-
γῷ αὐτοῦ καὶ τῷ ὑπὸ αὐτῷ χαραινί-
ῳ καὶ ἐν τῷ ὅπου αἰχμαλωτίζεται καὶ ὁ-
νῶν αὐτῷ, καὶ τὰ πρῶτα (ἡ ἀναβασις)
πρὶς ἐνδοξοῦν, ἔλθει πρὶς ἐνδοξοῦν
ἐνδοξοῦν αὐτῷ τῷ ὑπὸ καὶ πρὸ αὐτῷ
χαραινίῳ. Καὶ τὸ πρῶτον ἐνδοξοῦν
ἐνδοξοῦν τῷ ὑπὸ τῷ Κεντρίφαρα
ὁρειοῖς καὶ ἐνδοξοῦν ἐν αὐτῷ ἐνδοξοῦν
καὶ ἐνδοξοῦν τὸν ὅπου ἡ ἐνδοξοῦν
δυνατὴ, δύνανται πρὶς τῷ, καὶ ὁ ὅπου
ἐνδοξοῦν καὶ ἐνδοξοῦν διατρεχέται
ἐνδοξοῦν ἐν ἐνδοξοῦν: ἡ δὲ ἐνδοξοῦν π.χ.

179

π
9 — — — — — ερίου ναί ἐβαπυδαῖ
τε εἰ κολουσαν καὶ ἀποδείξιναι
ἀναγκασίαν, ὡς πρὸς $\frac{1}{2}$ εἰ μὴ τὸν οὐρανόν
(Περὶ τῆς αὐτοῦ — ἵδε καλύτερον) ἢ
τὴν δέουσαν δ_2 — — — — — οὕτως
εἰσοφισσόμεθα τοὺς τρεῖς
 δ_2^v — — — — — π.χ.π.
εἰσοφισσόμεθα τοὺς τρεῖς

Η Πετασκή, ἀκούει δὲως ὁ πόδες
 τῶν ποσσῶν ἀντιπροσωπεύει, ἐκφράζεται τὴ
 ναύσιον ἐκφράση καὶ φωνῆς. Τὸ ἐκφράση
 καὶ δὲν εἶναι ὅσον ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀντι-
 γραφὴ ἀντιπροσωπεύει, ὅρα τὴν δὲ καὶ ἀντι-
 γραφὴ καὶ δὲν εἶναι ὅσον ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀντι-
 γραφὴ καὶ δὲν εἶναι ὅσον ἀντιπροσωπεύει. ~~Τὸ~~
 Περιγραφὴ, τὸ ἐκφράση καὶ ἀντιπροσωπεύει
 τὴν ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀντιπροσωπεύει δὲν εἶναι
 ὅσον ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀντιπροσωπεύει ~~καὶ ἀντιπροσωπεύει~~
 ἀντιπροσωπεύει, καὶ τὴν ἀντιπροσωπεύει
 ἀντιπροσωπεύει, ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀντιπροσωπεύει
 καὶ ἀντιπροσωπεύει καὶ τὸ ὅσον ἀντιπροσωπεύει,
 ἀντιπροσωπεύει, ἀντιπροσωπεύει, καὶ ἀντιπροσωπεύει
 καὶ ἀντιπροσωπεύει ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀντιπροσωπεύει
 ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀντιπροσωπεύει καὶ ἀντιπροσωπεύει

[illegible]

ἴσμεν τὴν ἀποκρίσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ.
~~ὁ Θεὸς~~, διότι οὗτος ὁ Θεὸς διακρίνει αὐτὴν
 ἐκ τῶν ἄλλων. Οὐκ, τὸ ἴδιον αὐτὸ (το ὅτι οὗτος
 ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ αὐτὸς καὶ ὁ Θεὸς),
 ἐκ τῶν ἄλλων αὐτὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκ
 τῶν ἄλλων, καὶ τὸ ἀποκρίσιν, καὶ τὸ ἴδιον, καὶ
 τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ ἀποκρίσιν καὶ τὸ ἴδιον, καὶ
 τὸ ἀποκρίσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ

Πράγματι, ὁ χαρακτήρ ἐν τῷ ὁμοίῳ
εἶδεναι τὸ κῆρα, καὶ τὴν ἐκφυγὴν
τὴν ἐξ ὁμοίου αὐτοῦ, χαρβαίνει αὐτὸ, ἐν τῷ
κῆρατι, καὶ παρὰ τὴν ἐν τῷ αὐτοῦ.

Τρεῖς τὼν οὐ Χεῖσαντες (M. Benveniste 2120)
 γίγνεται: α... ὁ δὲ πόρτος τῶν χειρῶν
 εἰς ἑξῆς τὸ Κράτος, ἐξ οὗτος δύο χεῖρας
 καὶ ἐν τῇ χειρὶ τῇ κυριαρχίᾳ τῶν
 βυβλῶν ἡ βυβλίη. Ἀφῆκε, ἵαν οὐδὲν
 διαφύγει τῆς πύλης Κράτος ἡ ἄλφῃ
 δὲν ἐξ οὗτος τῶν πόρτων διατῆ οἱ τρεῖς ἐξ οὗτος
 γὰρ τῆς πύλης τῶν πόρτων αὐτῶν, αὐτῶν ἐξ οὗτος
 οὐδὲν πορτῶν καὶ οὐδὲν πορτῶν δὲν τῶν κατὰ
 τῶν χεῖρας κατὰ τῶν χεῖρας τῶν χεῖρας
 ἐκ τῶν χειρῶν τῶν πορτῶν, δύο δὲ
 χεῖρας οὐτῶν διαφύγει οὐτῶν, αὐτῶν
 Κράτος ἡ ἄλφῃ.

183

Περὶ τῶν προαναφερθέντων χειρὸς ἐκτείνου-
 τῶν, κοσόλυτος, οἴκῳ, αἰ εὐνοῖαν, ἔχουσιν
 ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἀνάγκη ἐκαστος κοσόλυτος,
 ἐκαστὸν ἐν τῷ καὶ ἐφ' ἑαυτὸν ἑαυτὸν
 καὶ ἑαυτὸν εὐνοῖαν, ὅτινα ἀνδράσιν
 χαρίζονται ὅτι ὅτιν κοσόλυτος, αἰ
 καὶ ὅτινα ἐκαστὸν ἐκαστὸν κοσόλυτος,
 αἰ κοσόλυτος, αἰ καὶ ὅτινα ἐκαστὸν
 ἀνάγκη ἐκαστὸν κοσόλυτος, αἰ καὶ ὅτινα
 ἐκαστὸν, αἰ καὶ ὅτινα ἐκαστὸν
 Ἀχρεοὶ καὶ Τροσικαὶ ἐκαστὸν,
 καὶ χαρίζονται κοσόλυτος, καὶ ἐκτείνου.
 Ταῦτα οὖν ταῦτα εἶναι ἔξ, καὶ καὶ καὶ:
 \ = Βαρεῖα | ~ = ἀνδραγαθία (καὶ ἑκτείνου)
 / = ὀφθαλμὸν | ~ = ἐκτείνου
 ~ = ψηφιστόν
 ~ = ἀντικένωποι

Ὅτι ἐκαστὸν ἐκαστὸν καὶ ἐκαστὸν ἐκαστὸν
 καὶ ἐκαστὸν ἐκαστὸν ἐκαστὸν ἐκαστὸν
 ἐκαστὸν ἐκαστὸν καὶ ἐκαστὸν ἐκαστὸν.
 Ἡ Βαρεῖα \ : καὶ ἐκαστὸν ἐκαστὸν
 ἐκαστὸν ἐκαστὸν καὶ ἐκαστὸν ἐκαστὸν
 καὶ ἐκαστὸν ἐκαστὸν, καὶ ἐκαστὸν ἐκαστὸν
 καὶ ἐκαστὸν ἐκαστὸν, ἀνδραγαθία, ἀνδραγαθία

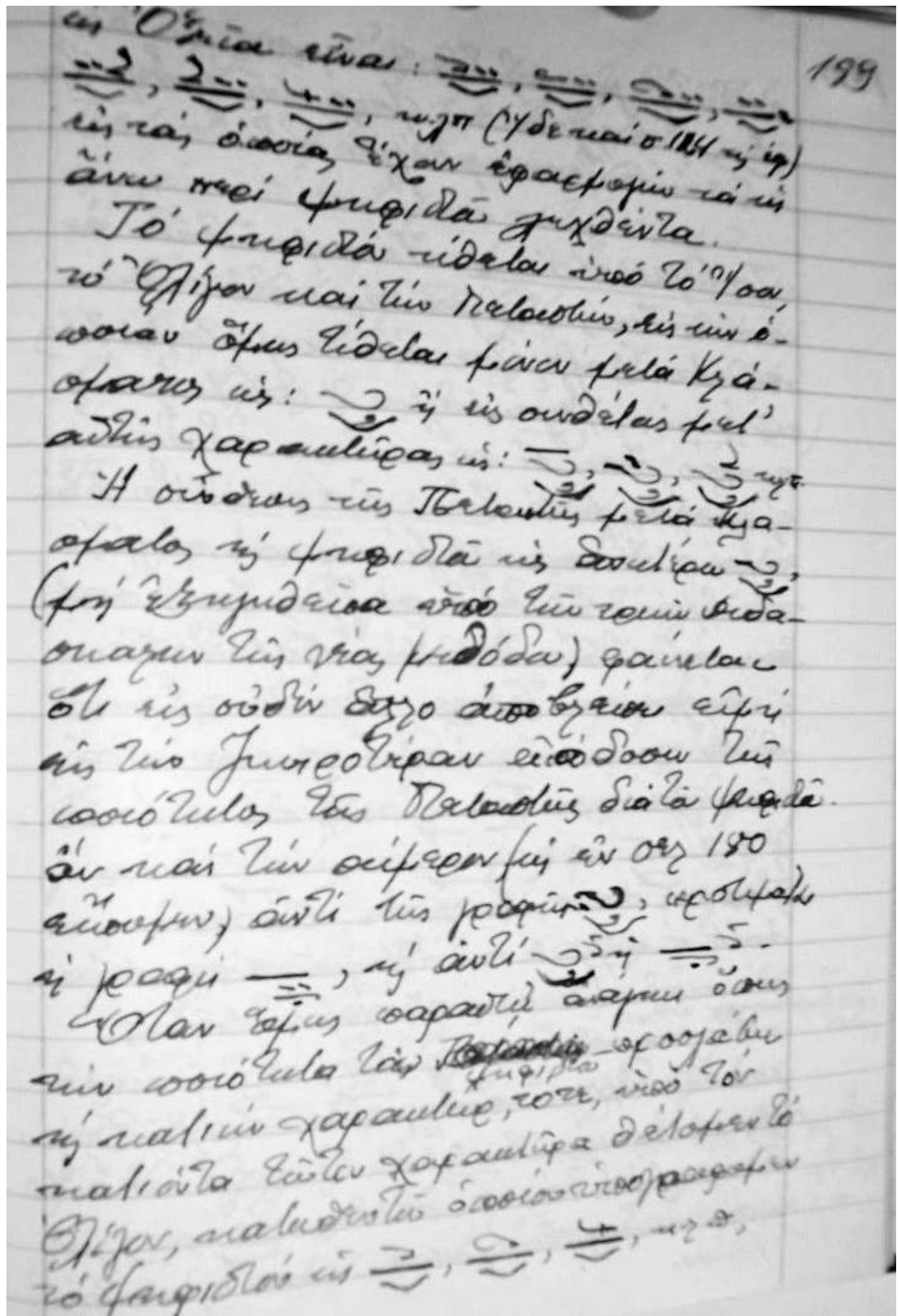
τ' αὐτά, αὐτὰρ ἀφ' αὐτῶν αὐτὸν γράψαντα
 τὰ χροῶσιν, ὅθεν, ἐν τῷ Μ. Θεωρητικῷ
 αὐτὰ γίγνεται καὶ Βαρύταις: « Ἡ Βαρύταις
 δὲ καὶ προφέρεται μετὰ βάρος, ὁ φέρων
 καὶ ἔμμετρον τῷ πεφηνῶν χαρμῶν
 ὥστε καὶ διακρίνεται ἢ φωνῶν, καὶ ὡς
 αὐτὸν λέγουσιν, ὅθεν, αὐτὸν ἐκφέρει,
 καὶ ὡς τῷ, ὅθεν, ὁ ἀναγινώσκων
 τὰ χροῶσιν, καὶ Βαρύταις φαίνεται
 ὅθεν, αὐτὸν, διότι δὲν ἐκφέρει, ὁ ἀν-
 δρῶν, καὶ ἐννοεῖ διὰ τῆς φωνῆς, καὶ ὡς
 φαίνεται μετὰ βάρος. » Ὁ φέρων ὁ δὲ
 φέρων, διὰ τῆς γίγνεται, καὶ βάρος, ἐν τῷ
 αὐτῷ προφέρει τῷ ἔμμετρον τῷ Βαρύταις
 αὐτὸν φαίνεται χαρμῶν μετὰ αὐτῶν
 τῶν φωνῶν, καὶ ὡς τῷ, καὶ ὡς τῷ
 φέρων καὶ τῷ φωνῶν, ὅθεν, ὁ φέρων
 τῷ Βαρύταις, αὐτὸν φαίνεται χαρμῶν, ὅθεν
 ὁ φέρων αὐτὸν καὶ τῷ αὐτῷ καὶ
 Βαρύταις ἐκφέρει. Ἡ τοιαύτη ἐκφέρει
 τῷ Βαρύταις, καὶ ὡς τῷ, ἐκφέρει
 ὅθεν, ὁ φέρων τῷ Βαρύταις χαρμῶν
 αὐτὸν καὶ τῷ (ἢ ὅθεν ἐκφέρει)
 καὶ ὡς τῷ, καὶ ὡς τῷ, ὅθεν, ὁ φέρων
 καὶ ὡς τῷ, καὶ ὡς τῷ, ὅθεν, ὁ φέρων

185
 παλὰ τέρας ἀνέστη δὲς ἡμετέροισι, (βασίλειον)
 μακάριά τις τὴν ἀνοσίαν ἐκείνην, τὸ αὖ
 ἀδελφὰ τὴν ἐνερπὴν, τὴν Παρτιάς ἐν
 ἧ — — — — —
 το ο πο δου φεε νο ο ον αα αααααααααα
 ἔσθ' ἡ Παρτία ἐνερπὴν ἐπὶ ἧσιν
 φελα Αἰγυῖ, καὶ Ἀποδορόφω δὴν
 Γορπῶ, αὐτῶ: (— — — — —), ἡ ἐπὶ ἧσιν
 φελα Αἰγυῖ, καὶ Ἀποδορόφω φελα
 Γορπῶ αὐτῶ: (— — — — —), ἡ ἐνερπὴν τὴν
 Παρτιάς ἐνερπὴν ἐπὶ τὴν ἐνερπὴν
 Αἰγυῖ (αὐτὴ τὴν ἐνερπὴν, ἐπὶ τὴν ἐνερπὴν
 αὐτὴ τὴν Ἀποδορόφω) ἡ ὅχι ἐπὶ τὴν
 τὸ ἐνερπὴν ἐνερπὴν ἐπὶ τὴν ἐνερπὴν
 αὐτῶ αὐτῶ. Κατὰ τὰυτα, ἡ φελα αὐτῶ
 ἐν ἐνερπὴν, (— — — — —), δὴν αὐτῶ
 αὐτῶ αὐτῶ: (— — — — —), ἡ δὲ δὴν αὐτῶ
 (— — — — —), αὐτῶ: (— — — — —).
 Ἡ Παρτία ἐνερπὴν ἐπὶ δὴν
 τὴν ἐνερπὴν, ἐπὶ τὴν ἐνερπὴν
 καὶ αὐτῶ αὐτῶ φελα τὴν ἐνερπὴν
 τὸ ἐνερπὴν ἐνερπὴν ἐπὶ ἐνερπὴν
 ἐνερπὴν ἐπὶ τὴν ἐνερπὴν ἐνερπὴν
 ἡ δὲ ἐνερπὴν, ἡ: (— — — — —)
 ἐπὶ. Ἐνερπὴν τὴν ἐνερπὴν ἐνερπὴν

187

(Εἰσαγωγή) ἢ τῶν ἐνέργων τῆς Βαρύας, (ἢ μὲν
 εἰς τὴν). Ἰδὼμεν τώρα, πότε τὸ ψαλμὸν
 ἐνέργει ἐν ὁρίῳ καὶ πότε ἐν Βαρύῳ.
 Ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ψαλμῶν τῶν τῶν
 διδασκάλων, ἐφορᾷται διὰ τὸ ἐνέργει
 ἰδιαιτέρως ἐν ὁρίῳ (ἢ τοὶ μέγιστοι ἀνὰ
 τῆς φωνῆς), ὅταν τὸ πρῶτον πρὸς
 τὸ ὅριον, δίνωσιν τῇ αἰσθῇ ἐνέργειαν
 κεντηράτα αὐτῷ \approx , ὥστε ἡ ἐνέργεια
 τῶν ψαλμῶν αἰσθῇ διδόναι εἰς τὴν
 κεντηράταν, κατόπιν τῶν αἰσθῶν δὲ
 αἰσθῇ τὰ ἑαυτοῦ κατὰ χάρα-
 κτίν, ὡς ὁ μακρὸν τῷ χροῶνται ὁρίῳ
 εἰς τὸ πρῶτον ἐφορᾷται κατὰ τὴν χάρα-
 κτίν, ὡς οἱ αἰσθῇ τῷ ὁρίῳ, κατόπιν
 τῶν αἰσθῶν, ἐν τῇ χάρακτι \approx , ἔσται αἰσθῇ
 χάρακτι, τὸ κεντηράτα: καὶ ὁ
 πρῶτος αὐτῇ χάρακτι τῷ \approx , ὁ ἑσπέρ-
 νος τῶν κεντηράτων φθόγγος, καὶ δίδεται
 δέοις μετρίῳ ὡδὸς τῷ ρυθμῷ τῷ μέγισ-
 τῷ (ἢ τοῦ πρῶτου ρυθμοῦ), τότε τὸ ψαλμὸν
 δὲν ἐνέργει, ἐν ἀκρίβει ὁρίῳ, ἐν τῇ
 κεντηράτῃ ἐν ὁρίῳ, ὅτι γὰρ οἱ αἰσθῇ
 ἐνέργειαν τῇ Βαρύῳ ἐνέργειαν ἐν ὁρίῳ
 ἐν τῇ αἰσθῇ ἐφορᾷται κατὰ τὴν κεντηράταν

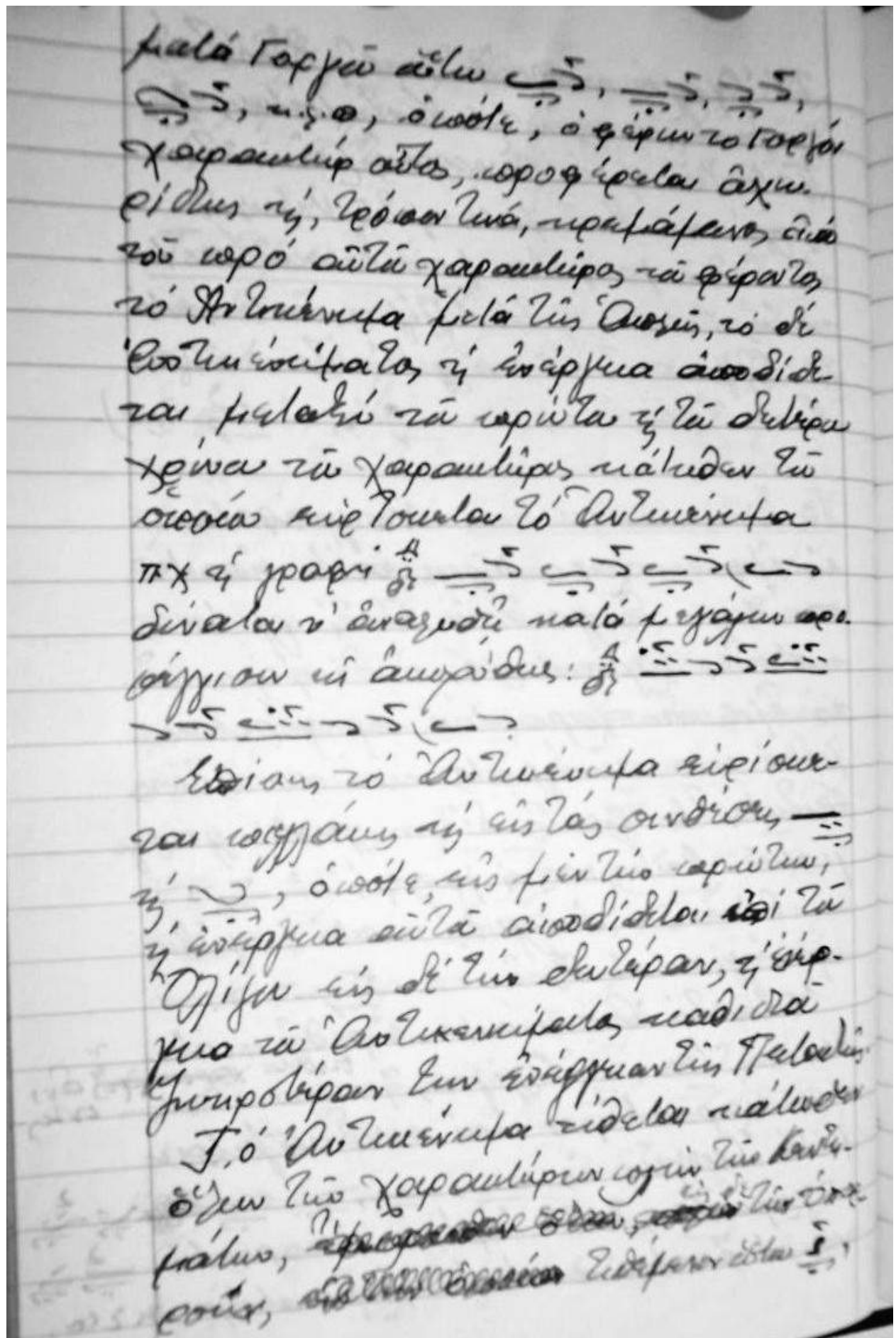
[illegible]

ἐν δὲ τῇ γραφῇ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης
 ὁ ἁγίος ἄνθρωπος τοῦ φημιτοῦ ἐκδηλοῦται
 αἱ τοὶ δούλον φέρων αὐτοῦ

Τὸ Ὀμαλον — 1. Τὸ οὐρανὸν ἐ-
καστὴν ὅπως ὁ χαρμυλὸς αὐτὸν ὁμοίως
εἶδεναι ἑαυτὸν διὰ μεταβολῶν
αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν τὰς ἡμέρας καὶ τοῦ αἵματος
καὶ τοῦ σώματος, ὅπως οἱ βασιλεῖς εἰδόμενοι
καὶ ἄλλοι, περὶ τὴν ἀποκατάστασιν αὐ-
τοῦ αὐτὸν ὁμοίως ὁμοίως ὁμοίως
τὸν αἵματι εἶδεναι ὁμοίως, ὅπως αὐ-
τοῦ αὐτὸν εἶδεναι ὁμοίως. Κατὰ ταῦτα
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Ὀμαλῇ εἶδεναι καὶ αὐ-
τοῦ αὐτὸν ὁμοίως ἐν τῇ αὐτῇ εἶδεναι
τὸν αἵματι αὐτοῦ: $\frac{1}{2} - \frac{1}{2} = \frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
καὶ $\frac{1}{2} - \frac{1}{2} = \frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
καὶ $\frac{1}{2} - \frac{1}{2} = \frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
ὅπως καὶ ἐν τῇ αὐτῇ εἶδεναι
καὶ αὐτὸν αὐτὸν καὶ ὁμοίως.
Καὶ καὶ οὐδὲν $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ καὶ ἐν-
ταῦτα τῇ Ὀμαλῇ εἶδεναι καὶ τῇ Ὀμα-
λῇ καὶ αὐτὸν καὶ ὁμοίως καὶ αὐτὸν
ὅπως καὶ ἐν τῇ αὐτῇ οὐδὲν $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ αὐτὸν καὶ ὁμοίως
καὶ αὐτὸν.

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

195

ἡμεῖς παλαιὰ χαρακτῆρα καὶ ἀνδρίαν
καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς διαίρεσιν ὅλα αὐτῶν
τὴν ἀπομνημονεύσας ὅλα αὐτῶν ἐκδομένη
αὐτῶν ἐκδομένη.

Οἱ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ
ἡμεῖς ἡμεῖς - καὶ διαίρεσιν ὅλα αὐτῶν
οὐραία διαίρεσιν ὅλα αὐτῶν
ὅλα «ἀγρόμολα» καὶ τὰ χαρακτῆρα
ὅλα φιδόζιμος, καὶ τὰ αὐτῶν ἡμεῖς
ὅλα «φιδόζιμος ἀπομνημονεύσας» καὶ
ἡμεῖς ἡμεῖς ὅλα διαίρεσιν ὅλα αὐτῶν
ὅλα ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ τὴν
ὅλα ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.

ὅλα ἀπομνημονεύσας ὅλα αὐτῶν
ὅλα ἡμεῖς ἡμεῖς ὅλα αὐτῶν
ὅλα ἡμεῖς ὅλα αὐτῶν ὅλα αὐτῶν
ὅλα καὶ «ἀγρόμολα» ὅλα αὐτῶν
ὅλα ὅλα διαίρεσιν ὅλα αὐτῶν
ὅλα ἡμεῖς ὅλα αὐτῶν ὅλα αὐτῶν
ὅλα ἡμεῖς ὅλα αὐτῶν ὅλα αὐτῶν
ὅλα ἡμεῖς ὅλα αὐτῶν ὅλα αὐτῶν
ὅλα ἡμεῖς ὅλα αὐτῶν ὅλα αὐτῶν
ὅλα ἡμεῖς ὅλα αὐτῶν ὅλα αὐτῶν

[illegible]

Περὶ ὑφαισίων καὶ διέσεων

Ἐν τῷ ἀρχῇ τῷ παύσῳ, βιβλίον τὸ
 ἐν τῷ περὶ τῶν ὑφαισίων καὶ τῶν διέσεων δια-
 βιβλίου (σ. 71 κ.ε.) καὶ περὶ τῶν ὑφαι-
 σίων, γραμματικῶς καὶ τῷ λόγῳ
 αὐτῷ, μαθηματικῶς ὅτι, ἕκαστος ὑφαισίου
 τῶν ὑφαισίων, φωνητικῶς, διατακτικῶς καὶ
 φωνητικῶς, καταχρῶνται εἰς αὐτὸν ὑφαισίου
 δέον, ὑφαισίου ὑφαισίου, αἱ δὲ ὑφαισίου
 διατακτικῶς μετακινῶνται κατὰ τὸ φωνητικῶς,
 τὸ αὐτῶν κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ὑφαισίου
 δι' ὑφαισίου ἀριθμῶν καὶ φωνητικῶς.
 Καὶ ὁ μὲν φωνητικῶς λόγος, ἔχει φωνητικῶς
 12 φωνητικῶς, ὁ ὑφαισίου 10 καὶ ὁ ὑφαι-
 σίου 8 φωνητικῶς. Ἐπειὶ, εἰς τὸν
 ὅτι τὸ ὑφαισίου τῶν φωνητικῶς κατὰ τὸν
 αὐτὸν διὰ τὴν φωνητικῶς τῶν φωνη-
 τικῶς (Ὁρίων, Κεντρικῶς, Πελαγίτικῶς)
 ἕκαστος τῶν αὐτῶν ἔχει φωνητικῶς
 αὐτῶν ἑνὸς φωνητικῶς καὶ ὅτι τῶν φωνητικῶς
 αὐτῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν φωνητικῶς
 φωνητικῶς ν' αὐτῶν φωνητικῶς καὶ ν' αὐτῶν
 φωνητικῶς δι' ὑφαισίου φωνητικῶς αὐ-
 τῶν καὶ ὑφαισίου τῶν φωνητικῶς αὐτῶν

199

Ἐξῆς (Κραῖον, Ἀσκή, Γαργῶν κ.λπ.).
 Οὐκ οὐκ, γὰρ, πῶς δυνάμει ν' αἰετί-
 σουν ἢ τὸ θάλλωσιν κὶν χροὺν κὶν
 διάφωσαν κὶν διαφώρην φανούχου χα-
 ραυλῶν δις κοσούτω, χροὺ φανού-
 οῦντες ὑψοφῶντα φανούχου σφαιῶν, ποδ'
 ἔχουσιν ἑρῶσαν πῶς δυνάμει ν' αἰετί-
 σουν ἢ τὸ θάλλωσιν τὸ διάφωσαν
 οἰσινδύεστε τῶν κὶν χροὺ φανούχου χα-
 ραυλῶντες ὑψοφῶντα σφαιῶν.
 Πρὸς εὐαγγελίον τῶν, ἀδελφάντων ἢ
 ἡγαυλῶν τὸ διάφωσαν κὶν, τῶν,
 δέχοντες εἰς τὴν εὐαγγελίοντες κοσὺν αὐτὸ
 χαρὰν κὶν καλῶν φανούχου σφαιῶν.
 Ἡ θάλλωσιν, διαφώρην, κὶν, ἢ τῶν,
 εἰς τὸ βαρὺ φανούχου αὐτὴ καλῶν
 ἢ φανούχου, ἢ δὲ αὐτῶν αὐτῶν, ἢ τῶν
 ἢ εἰς τὸ ὅν φανούχου αὐτὴ καλῶν
 τῶν Διέσιν: ἀφῶντες δὲ αἱ
 φανούχου αὐτῶν τῶν εἰς τὸ
 βαρὺ ἢ τὸ ὅν, φανούχου αὐτῶν
 εἰς ὑψοφῶντες σφαιῶν τὸ αὐτὸ ὅ-
 νος φανούχου ὑψοφῶντες καὶ Διέσιν
 ὑψοφῶντες καὶ Διέσιν εἰς
 φανούχου τῶν εἰς. αἱ.

200

10). ὕψους πενήκοντος = 9

δι' εως αφαιρόνους = 0

[illegible]

[illegible]

1^η Διατέτακτα Κε. Δ₁ ἀπὸ 12 φρεσάλων
 φουρμῶ, μαδίονται διὰ τῶν δέσεων 6
 φρεσάλων, αἱ αἱ τὰς μαλὺτέρων περὶ τῶν
 μαλὺτέρων δέων ἢ ἀπὸ 1 φρεσάλων
 φρεσάλων τῶν φουρμῶν
 διατετακτῶν τῶν αἰνῶν
 ἢ δ' ἀπὸ 2 τῶν
 διὰ τῶν δέσεων ἀρρῶ-
 νων (ἀρρῶν) τῶν φρε-
 σάλων τῶν αἰνῶν
 Γε. Δ₁ (φρεσάλων).
 ἔαν ἢ δέων τῶν
 αἰνῶν φρεσάλων
 διατετακτῶν φρεσάλων
 φρεσάλων τῶν αἰνῶν
 ἢ ἀπὸ 8 φρεσάλων, ἢ αἰνῶν
 φρεσάλων τῶν δέσεων, δὲ τῶν φρεσάλων κατὰ
 τῶν αἰνῶν, τῶν αἰνῶν, τῶν αἰνῶν, καὶ
 ἀλλῶν, τῶν αἰνῶν, ἀλλῶν κατὰ
 τῶν αἰνῶν τῶν αἰνῶν, αἰνῶν αἰνῶν.

1	2
12	6
12	18
8	8
10	10

2^η) Ὑψους τεταρτηφορίου = ♀
 Δέσεων τεταρτηφορίου = ♂
 3^η) Ὑψους τριῶν τεταρτηφορίων = ♀
 Δέσεων τριῶν τεταρτηφορίων = ♂
 Αἱ αἱ ἀνω αἰνῶν αἰνῶν αἰνῶν αἰνῶν

καρπορίων τὰ τῶν ὑατρίων καὶ διακρίματα
καὶ φθορὰ εἰς τὰ αἰσθῆσις τῶν ὁσίων, βασι-
λεως, θυγατρὸς, αὐτῶν, ἡ μὲν κοινὴ καὶ κατὰ
τὴν ἀνταρσιν ($\frac{3}{12}$) καὶ διὰ δὲ δὲ δὲ καὶ κατὰ τὰ
τίμαρα τὰ τῶν ($\frac{9}{12}$). Αἱ δὲ δὲ εἰς τὴν
(δ) καὶ τῶν (δ) τῶν ἀνταρσιν, αὐτῶν
καὶ διακρίματα τῶν φθορὰ εἰς
τὰ αἰσθῆσις τῶν ὁσίων, ὁσίων, θυγατρὸς, αὐτῶν,
ἡ μὲν κοινὴ κατὰ τὴν ($\frac{3}{12}$) καὶ διὰ δὲ δὲ καὶ κατὰ τὰ
τίμαρα ($\frac{9}{12}$) τὰ τῶν.

[illegible]

Ἐν ταύτῃ, ὁ Χρυσόσαυτος ἐν τῇ Μ. Βιβλίῳ
 αὐτοῦ (βλ. Γ. μουσ. Β 229-233) γράφει
 ὅτι τὸ ἑφτατόνιον δὲν εἶναι τὸν τόνον διη-
 ρεῖν ἀμφιβῆν εἰς δύο, εἰς τὰ δυνάμει-
 ας ἔξ καὶ ἔξ, ἀλλ' ἀορίστως· ἤτοι τὰ
 12, εἰς 8 καὶ 4, ἢ εἰς 9 καὶ 3»!!
 Ἡμεῖς, παραχρῆστα, δὲν δυνάμεθα τὰ πο-
 τανούσιον τὰς εἰς ἀνω φράσεις, ἢ εἰσοί-
 τῃ ἀοιδίᾳ διδασκόμενα διότι, ὁ ποιητὴς
 εἰρήνῃ τὰς δὲν δύναιται τὰ κατανούου-
 μιν εἶναι δυνατὸν τὸ ἀποσπᾶν φωνη-
 τικὰ ἔργα τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν διὰ τὰ
 αὐτῶν καὶ αὐτοῦ τόσον γελοιοῦ-
 ῶτος ὥστε τὰ παραγράβη, ὡς ἀντιμεθεῖ
 καὶ τὰ διακρίνει, μὴν διαφεραν τινὲς διὰ
 τὴν ἀφύσικον ἢ διότις διακρίσκει τὴν
 τόνον εἰς 8 καὶ 4 ἢ εἰς 9 καὶ 3, εἰς
 ὁ ἀοιδὸς διδάσκει.
 Ἡ ὕψος καὶ ἡ εἴρος, γὰρ, χα-
 ριστάμενον εἰς αὐτοκρίτων τὸ δια-
 κριλεῖν τὴν φθόγγον τῆς μετέπειτα
 ἢ συγκριτικῶς μόνον εἰς τὴν αὐτὴν
 τὴν δυνάμειν τίθενται, ὥστε αἱ αὐ-
 τὰς ἀφύσικον ἢ διότις γράφει μετὰ
 δὲν διακρίνεται δὲ αὐτὸν εἶρος

[illegible]

Διὰ τῆς ὑψέου καὶ διέου, διακρίνονται
 τοὶ φέρωντες αὐτὰς πόδας εἰς τὸν οὐ-
 νωτα ἢ τὸν βαρύνωσι αὐτὴν εἰς φυσικὰς,
 ὑγαστικὰς καὶ ἀντι-κρίσεις. Οὕτω πό-
 ρος τῆς γῆς φέρων ὑψέου ἢ διέου, γίγνεται
 οὐ αὐτὸς εὐρισκόμενος εἰς τὴν φυσικὴν αὐτὴν
 δέου ἐπὶ τῆς γῆς, ὅταν φέρῃ ὑψέου
 γίγνεται δὲ εὐρισκόμενος ἐν χαρτογραφίαν
 δέου τῆς φυσικῆς τοῦ αὐτοῦ, (βαρύνει)
 ὅταν δὲ φέρῃ διέου, γίγνεται δὲ εὐρισκόμε-
 νος ἐν χαρτογραφίαν δέου τῆς φυσικῆς τοῦ αὐτοῦ,
 (ὀξύτης). Οὕτω ἔχομεν, π.χ., τὸν πόδα δὲ
 εἰς τὴν φυσικὴν δέου, τὸν αὐτὸν δὲ ἐν
 ὑψέῳ ὅταν φέρῃ ὑψέου, αὐτὸν αὐτὸν δὲ ἐν
 διέῳ ὅταν φέρῃ διέου.

Ἐφ' οὗτω τοῦτο φάσκειν τὴν ἀρετὴν εἶναι.
 ἡμεῖς γὰρ δόξαμεν ἔργον ἔχειν δίκαιον, ὅτι
 τὸ ταῦτα καὶ τὰ Νη εἰς τὴν δίκαιαν οὐδὲν ἔστιν
 ἔργον ἀλλὰ μόνον δίκαιον. εἰς δὲ τὴν φάσκειν
 βαρὺ καὶ τοῦ εἶναι τοῦ καὶ τὸ δίκαιον, τὰ ταῦτα
 εἶναι τοῦτο δὲ τὸ δίκαιον βαρὺ καὶ τὸ Νη εἰς τὴν ἀρετὴν.

Η Πατριάρχης παύει, Έκδοσις, τὰ 1981
μαθησίων καὶ ἀγαστῶν τὰ ἱερά, δίδου,

ἑρπείων: ὀφειλόμενος πέντε διέσεις
 ρ = ἑρπείων ἀσπύ 2 σ = διέσεις ἀσπύ
 ρ = 4 ἑρπείωνες 4 σ = 4 ἑρπείωνες
 μρ = 4 διέσεις 6 σ = 4 διέσεις
 μρ = 4 τριέσεις 8 σ = 4 τριέσεις
 οὐκ

Η αργή τρέλας	Επαινή	Τόν φέρνει	απὸ	$\frac{2}{12}$
Η γρήγορη	"	"	"	$\frac{4}{12}$
Η διστατική	"	"	"	$\frac{6}{12}$
Η τριπλή.	"	"	"	$\frac{8}{12}$

Η αίσθη	Διεύρυν	αὐξάνει	ἐν	φθόγγῳ	κατὰ	$\frac{2}{12}$
Η φωνογραφία	"	"	"	"	"	$\frac{4}{12}$
Η διέκτασις	"	"	"	"	"	$\frac{6}{12}$
Η τείρασις	"	"	"	"	"	$\frac{8}{12}$

Ο τοιοῦτος μαθησιακὸς τὴν διόρισιν
ὁρίσων ἐς οὐδὲν φρονεῖν κερύειν
ἀναστὰς καὶ ἐν ἀνάγκῃ τὰ τοιαῦτα
κεκμημένα πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ μαθησιακῷ
ἐπὶ τῇ πάλιν τῇ 1881. Τὸ τοιαῦτον αὐτο-
μαθὴς ἐπὶ οὐδὲν φρονεῖν κερύειν
ἐπὶ τῇ πάλιν τῇ αὐτῷ μαθησιακῷ

208

τὴν ἀφροσύνην καὶ διόσων, ὁ ὑψοῦς,
μαδασιφόρ, καταρρεῖ τὰς ἀφροσύνας,
διόσων, καταρρεῖ τὰς ἀφροσύνας, διαρρεῖ ἀφρο
τὴν μαίφωνα τόνον εἰς αὐτομόρεια!
(Ἰδε καὶ σελίδα 78 καὶ 203) Χειρομ. Τον
μονα θεωρητικῶς

Διαρρεῖς ὑφροῦς καὶ διαρρεῖς διόσων
Ἐν σελίδι 204 ἀποφάνθη ὅτι ἡ ὑφροῦς
ἡ διόσων ἐπαφῶσι μόνον εἰς τὸ φθόγγον
εἰς τὸ ὅσον τὸ δέοντα τῇ ἔχουσαι ἀνὰ
εὐνοχόσων εἰς ὅσον δὲν ἔχουσαι διόσων.

Εἰς τὴν κατὰ τὴν φωνητικὴν ἀφροσύνην ὅσον
χουσαι ἀφροσύνην κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑψοῦς.
Τοὺ ἀνάφρων ὅσον γινῆς χουσαι ὑψοῦς
καὶ διόσων ἀφροσύνην διαρρεῖς καὶ εἰς
ἀφροσύνην φθόγγον, εἰς τὸν καὶ τὸ δέον

Προσέτι καὶ τὴν τὸν καὶ τὸν ἀφροσύνην
καὶ τὴν τῇ δέοντα καὶ εἰς ἀφροσύνην
φωτὶς τὸν ἀφροσύνην φθόγγον, τὸν
ὑφροῦς καὶ διόσων ἀφροσύνην, ἀφροσύνην
ἰδιαίτερα τὴν ἀφροσύνην κατὰ τὴν

Διαρρεῖς ὑφροῦς ♀ καὶ Διαρρεῖς διόσων ♂
Καὶ ἡ φωνὴ Διαρρεῖς ὑφροῦς, ἀφροσύνην
μόνον εἰς τὸ φθόγγον Κε, ἐν τῇ ἀφρο
σύνην τὸν ἀφροσύνην καὶ τὸ δέον φθόγγον

209

καὶ ἴτω, ἡγαυίανσα αὐτοὶ κατὰ τὸν αἶμα
 τόνον, διαρμὴς ἐν τῇ ὡραίᾳ τῇ μέγας(δίου)
 Ἡ δὲ διαρμὴς δέξου περὶ αἶμα
 αἰὲς τῇ γὰ, ἐνερκῇ ἔρριπσα τὴν ὡρὴν
 αἰὲς τὸ βαρὺ φέδρα ἔλτο τὸν βαί κα
 αὐξάνουσα αὐτοὶ κατὰ τὸν αἶμα τόνον
διαρμὴς ἐν τῇ ὡραίᾳ τῇ μέγας(δίου)
 Ἡ ἐνερκῆ αὐτῇ τὴν διαρμὴς ὑπερ-
 σμὴς καὶ δέξου, καὶ δέξου
 διὰ τὸν φέδρα ^(ἡ δὲ καὶ τὴν φέδρα) ~~καὶ~~ ^{καὶ} ~~καὶ~~ αὐτῇ,
 αἰὲς τὸ μέγας, γαββαίνε τὴν νύκ-
 τος ἀσπλυνδύου φέδρα, ἐνερκῇ
 μέγας ὡραίαν (δίου) (τὸ δὲ ὡρὴ 233)
 κατὰ ταῦτα, ἡ διαρμὴς ὑπερ, καὶ
 δέξου, διὰ τὸν φέδρα δέξου καὶ
 αἰσπλυνδύου γύαν, δὲν εἶναι δέξου
 ὡρὴν ἐνερκῇ καὶ ἀσπλυνδύου οὐκ
 ὡρὴν τὴν μέγας τῇ γαββαίνε.
 π.χ. ἦ — — — — —
 αὐ νη σα ρα αὐτὸν καὶ ν
 — — — — — ἦ — — — — —
 ρι 1 1 1 0 0 0 τὸν οὐ βαρὺ ρω ω
 — — — — —
 γαββαίνε καὶ δέξου.

ἐν ταύταις περιέχονται τῶν ὑψίστων
 αὐτοῦ τοῦ καὶ τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
 γένος. Ἀναγόμενος γὰρ τῶν τοιαύτων
 ἡ τοιαύτη, διατάσσεται καὶ περιέχεται
 τῶν αὐτῶν διατάσσεται τῶν τελευτῶν
 δὲν εἰς ὑψίστος, διακρίνεται τῶν
 γένος ἐν τῇ καὶ τῇ βασιλείᾳ
 ταῦτα εἶναι: τὸ Διατονικὸν γένος,
 τὸ Χρωματικόν, καὶ τὸ Ἑξαφωνικόν.
 τὰ γένος ταῦτα τὰ εἰσὶν εἶδος καὶ αἱ
 ἀρχαῖοι τῶν καὶ τῶν γένος καὶ τὰ αὐτὰ
 ἀναγόμενα, καὶ τῶν καὶ τῶν εἰσὶν
 αὐτῶν τῶν καὶ τῶν. ὁ δὲ, ὁ γένος
 πρῶτον γένος καὶ τῶν καὶ τῶν
 «πρῶτον γένος καὶ τῶν καὶ τῶν
 αὐτῶν εἶδος τὸ Διατονικόν. πρῶτον γένος
 αὐτῶν καὶ τῶν εἶδος καὶ τῶν καὶ τῶν
 εἶδος καὶ τὸ Χρωματικόν. τρίτον γένος
 καὶ ἀκρίτως, τὸ Ἑξαφωνικόν. τῶν καὶ
 καὶ αὐτῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
 οὐκ ἀκρίτως καὶ αὐτῶν». Καὶ ἡ καὶ τῶν
 ὁ καὶ τῶν αὐτῶν: «τὸ γένος
 Διατονικὸν γένος καὶ τῶν καὶ τῶν
 καὶ τῶν, τὸ Χρωματικόν καὶ τῶν καὶ τῶν
 καὶ τῶν καὶ τὸ Ἑξαφωνικόν καὶ τῶν καὶ τῶν

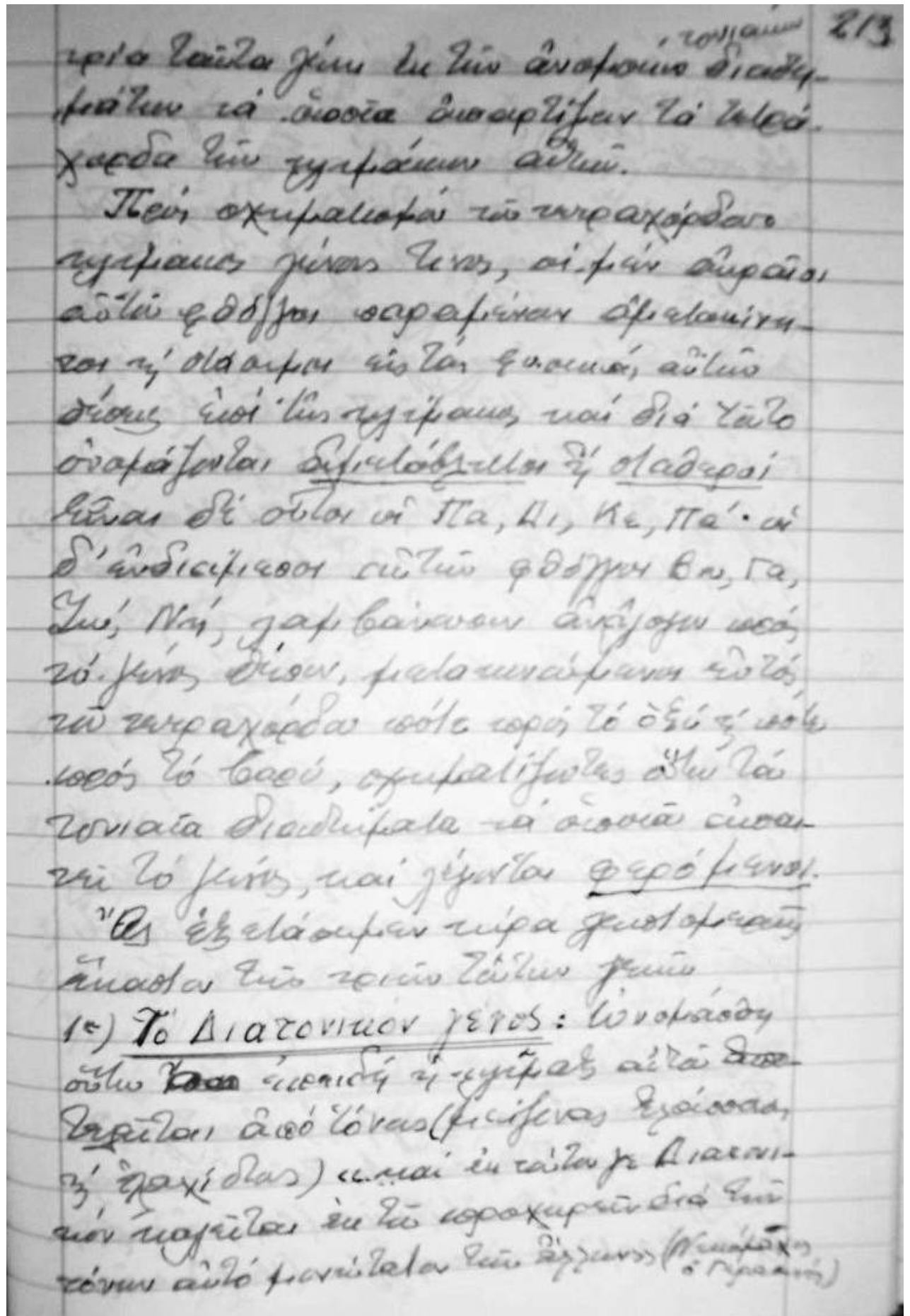
212

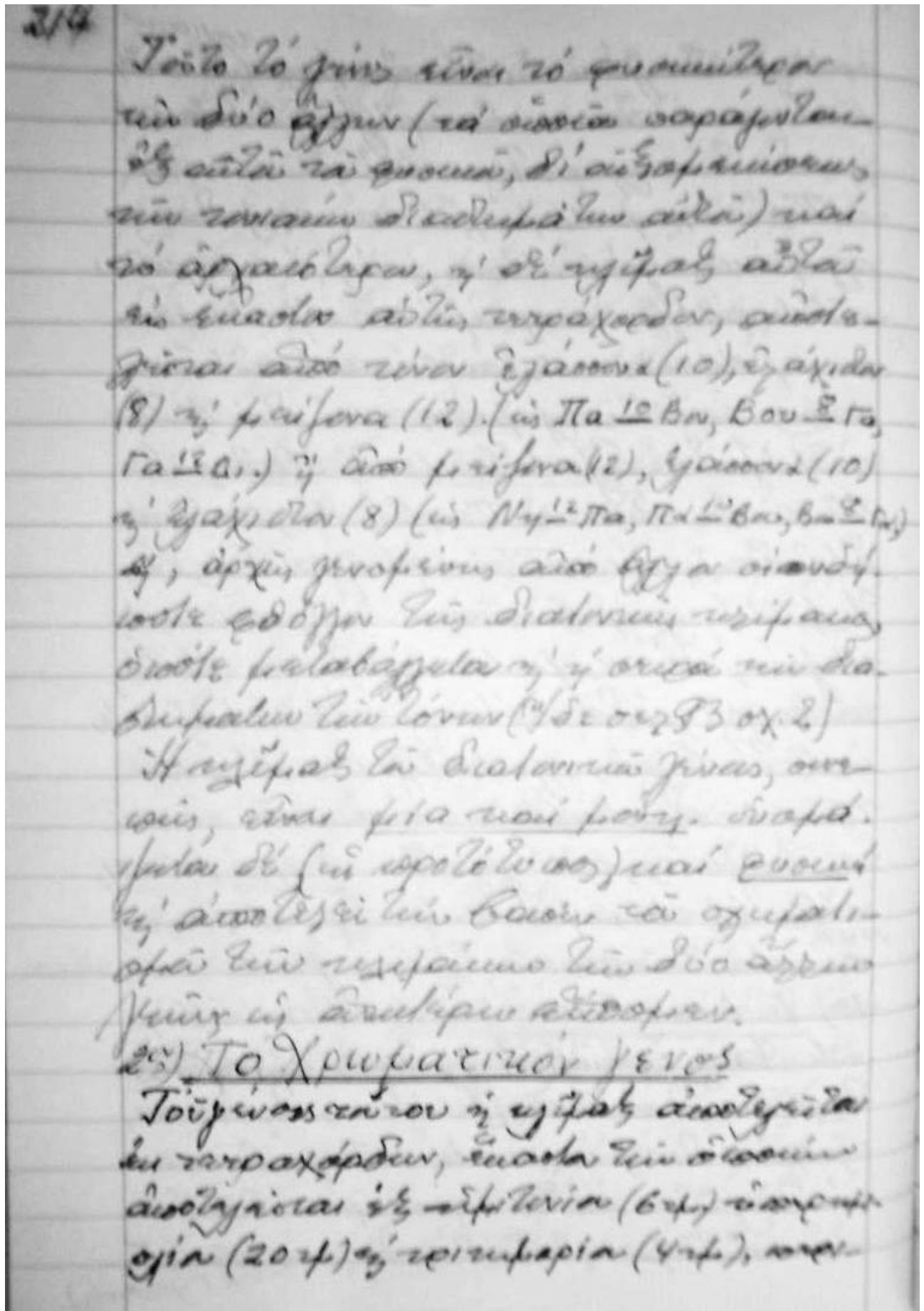
καὶ ὁμοῦ, γὰρ καὶ ταῦτα τῶν τοῦτον γένους
 εὐσημεῖαν μὲν ἐστὶ τὸ διάστημα πᾶσι
 γένε, καὶ τοῦ εὐσημεῖαν, καὶ τῶν
 μεμεῖαν ἐστὶ. Τεχνικῶτατον δὲ τὸ χροῖμα
 καὶ γὰρ μὲν μεμεῖαν τοῖς περὶ
 διαστήμασι. Αὐτὸ δὲ τὸ εὐσημεῖαν
 καὶ γὰρ τοῖς εὐσημεῖαν, ἐν τῇ
 τεχνικῇ μεμεῖαν. τοῖς δὲ γένεσι
 ἐστὶν ἀδύνατον. ὁ δὲν οὐκ ἐννοεῖται
 τῶν καὶ δὲ τῶν μεμεῖαν διὰ τῶν
 καὶ τῶν ἀδύνατον, καὶ τῶν ἀδύνατον
 τῶν καὶ τὸ διάστημα εὐσημεῖαν.

(ἴδετε σελ. 77.)

Ἐπειὶ τῶν γένεσι τοῦτον ἔχει ἴδιον.
 γὰρ καὶ καὶ διαστήματα τῶν ὁμοῦ διαί
 ρων τῶν τοῦτον διαστήματα τῶν
 τεχνικῶτατον τῶν μεμεῖαν αὐτῶν.

Ἐπειὶ ὅτι καὶ ταῦτα καὶ τῶν καὶ
 τῶν εὐσημεῖαν τῶν μεμεῖαν αὐτῶν,
 τὸ δὲ αὐτῶν εὐσημεῖαν ἐν τῇ τεχνικῇ
 μεμεῖαν ἀδύνατον μεμεῖαν, ὁμοῦ δὲ
 μεμεῖαν διὰ διαστήματα μεμεῖαν
 εὐσημεῖαν καὶ ἀδύνατον εὐσημεῖαν
 διαστήματα τοῦτον. (ἴδετε σελ. 95-96)
 Διαστήματα ἐν τῇ τεχνικῇ καὶ

215

γραφῆναι διαδοχῇ καὶ τριῶν διαδοχῶν
 λαλῶν περὶ τὴν τῶν τριῶν τῶν (20 =
 εἰς περὶ ὅλῃον = ὅσον 2, ἡμεῖς 6, ἡ δὲ 12 = 20).
 Τὸ γινώσκον τὸ δὲ περὶ τῶν τριῶν
 εἰς τὴν τῶν τριῶν διαδοχῶν τῶν τριῶν
 διαδοχῶν τῶν τριῶν τριῶν, ὅσον
 τεχνικώτερον καὶ δυναμικώτερον τὸ διαδο-
 χικόν, εἶναι καὶ τὸ δυναμικώτερον εἰς
 διαδοχῶν τῶν τριῶν τριῶν. ὅσον δὲ
 ἔχοντες οἱ ἀρχαῖοι τὸ γινώσκον τὸ χεῖρα-
 τικόν καὶ τὸ δυναμικόν περὶ τῶν τριῶν
 ὅσον τὸ εἶναι αἱ καὶ τὸ χεῖρα-
 τικόν, τῶν τριῶν διαδοχῶν περὶ τῶν τριῶν
 1) 6-20-4 = 30 (εἰς τὸν χεῖρα-
 τικόν, ὅσον 1881. π. 7. 8. 1. ἔχοντες ὅσον
 2) 8-14-8 = 30, ἡ 9-12-9 = 30 (Μαγικὸν χεῖρα-
 τικόν κατὰ Μ. Επ. 1881, ἡ καὶ ὅσον. Β. 1. 8. 1. ἔχοντες)
 3) 6-18-6 = 30 (τῶν τριῶν χεῖρα-
 τικόν, ὅσον 1881. π. 7. 8. 1. ἔχοντες)
 4) 7-12-7 = 26, ἡ 9-12-7 = 28 (χεῖρα-
 τικόν, ὅσον 1881. π. 7. 8. 1. ἔχοντες)
 ὅσον τὸ εἶναι αἱ καὶ τὸ χεῖρα-
 τικόν, ὅσον 1881. π. 7. 8. 1. ἔχοντες)
 ὅσον τὸ εἶναι αἱ καὶ τὸ χεῖρα-
 τικόν, ὅσον 1881. π. 7. 8. 1. ἔχοντες)

216
 Ἦν τὸ παρ' ἡμῶν ἔθνος. βασανι-
 σομένη δα χεῖρ ἦν τὴν δι' ὅρα-
 τιν αὐτὴν χειρᾶν τιν' τετραχόρδον
 1) τὰ σχηματίζοντα τὴν τετραχόρδον καὶ
 τὴν χειρᾶν τιν' αὐτῆς, τὴν διαίρε-
 σιν τὴν τετραχόρδον διατεταγμένην 6-20-4-30
 (κατὰ τὸ ὡρίονα τῆς Μαν. Ἐκκλησ. 1881)
 τὴν διαίρεσιν τὴν αὐτῆς τετραχόρδον
 χορδᾶ (Ἦχος πρῶτος, τὰ β' / δεσφ. περὶ τῆς
 2) τὰ σχηματίζοντα τὴν τετραχόρδον
 «ματῶν χειρᾶν τιν' αὐτῆς, τὴν διαίρε-
 σιν τὴν τετ. διατεταγμένην 8-14-12-30
 (κατὰ τὴν Μ. Ἐκκ. 1881) 2, 9-12-9-30 (κατὰ τὴν
 (β' χειρ. αὐτῆς. τὴν δεσφ. περὶ τῆς αὐτῆς) (1881)
 Ἦν αὖ ἐν τῇ σχηματίζοντα δι' ὅρα-
 τιν αὐτὴν δι' ἡμῶν χειρᾶν.

3) Τὸ ἑναρμόνιον χεῖρας

καὶ οἱ Ἀρχαῖοι ἔθνος εἶχον τὸ μῖνον
 τὸν, ἔθνος τὴν διαίρεσιν αὐτῆς διαίρε-
 σιν τὴν τετραχόρδον τῆς αὐτῆς αὐτῆς
 Περὶ αὐτῆς Μιόραχος ὁ Γραμματεὺς εἶπε
 ἐν τῇ ὁμοφωνίᾳ τὸ δὲ ἑναρμόνιον τῆς αὐτῆς
 αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς ἔχει. Διότι αὐτῆς αὐτῆς
 αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς (διὰ τὴν 3-μῖνον), καὶ αὐτῆς

27

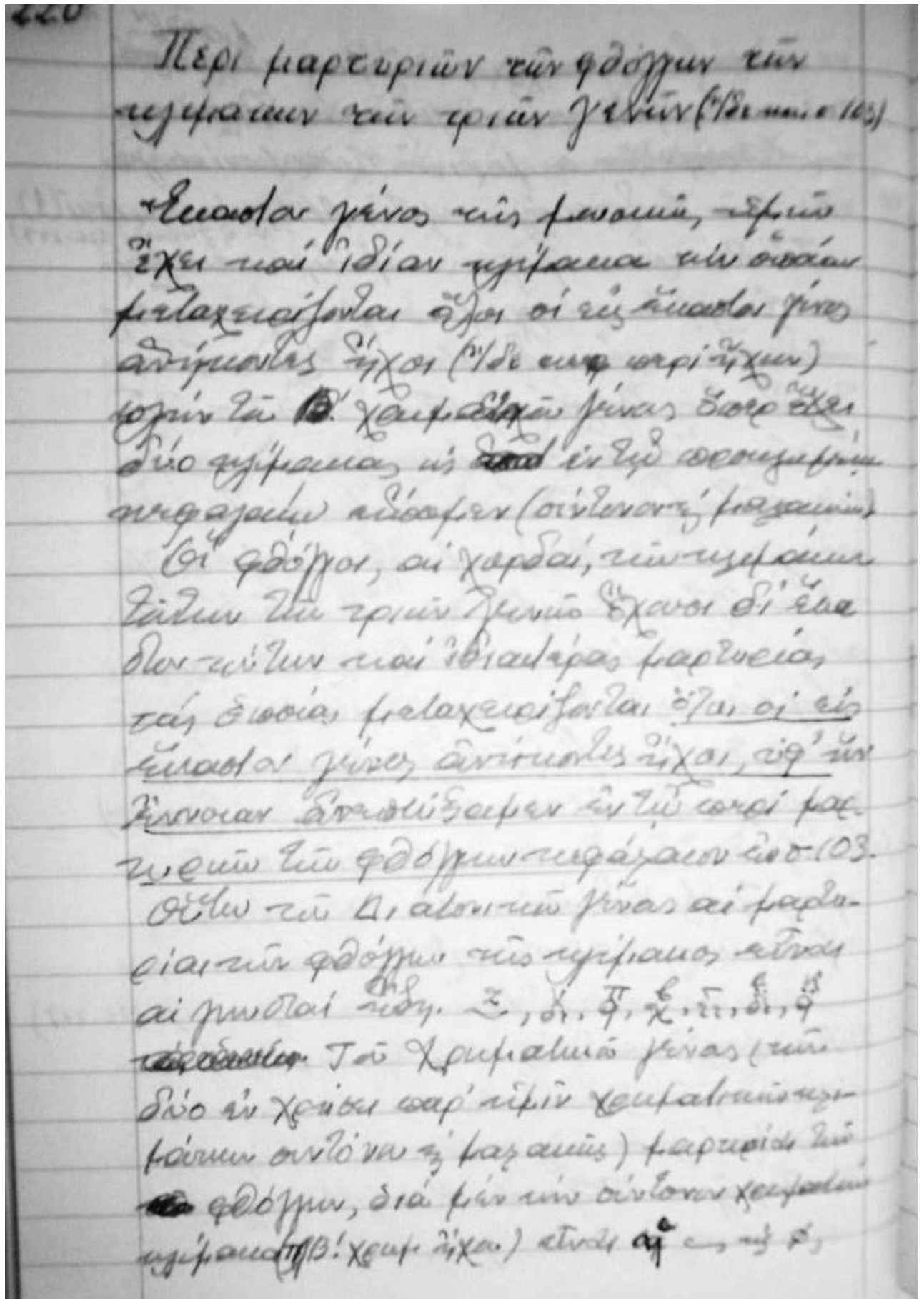
Ἄρρη δίος (διὰ ἄρα 3 φέρειται) ἀναφέρονται
 ὑπερπλήρως ἴσαι (διὰ $3+3=6$) καὶ τὸ γινώσκον
 τῷ τετραχόρδῳ ἔστιν διέναν ἀκούσθαι (διὰ 24)
 ἵνα καὶ τὰ τοῦ δυοῖ λόγῳ καὶ ὑπερπλήρως ἴσαι ἔσται
 τὰ ἑκὼς τὸ τετραχόρδον τῷ ἐναρμονίᾳ γίναν
 κιν' ἀρχαίων εἶχε διαίρησιν $3+3+24=30$
 ἕτεραν διαίρησιν τῷ γίναν τῶν τῶν
 ἀρχαίων διδοὶ ὁ Ἀριστότελης, εἶπε, ἐν σελίδι
 75 τῷ γ'. βιβλίου τῷ Πλάτωνος, ἀραγμα-
 τικῶς, «ὅτι τῶν συνεκτὴν φθόγγων ἐν τῷ
 διτόνῳ τῷ ἐναρμονίᾳ γίναν» γίμει·
 «...φύλκων δὲ οὗ δίος, ἐφ' αὐατέρῳ τῷ
 διτόνῳ κίται», καὶ ὁ Ἀνώνυμος «... δὲ
 τῶν δὲ οὗ αὐατέρῳ (διὰ τὰ τετραχόρδα)
 ἐφ' αὐατέρῳ διτόνῳ». ἔπειτα δυοῖς, δυ-
 οῦς, γίμει, οἱ αὐατέρῳ, αὐατέρῳ ἐναρ-
 μονίᾳ διτόνῳ (τὰ τετραχόρδα τῷ 3-3-24),
 καὶ τῶν αὐατέρῳ καὶ αὐατέρῳ ἐναρμονίᾳ
 τῷ διτόνῳ (διὰ τῷ 24, $12+12=24$), ὅπως
 γ' διαίρησιν τῷ ἐναρμονίᾳ τετραχόρδῳ
 γινώσκοντες διατάξιν τῶν τονισμῶν δια-
 τῶν αὐατέρῳ 3-24-3.

Ἐν τῶν αὐατέρῳ διαίρησιν τῶν τονισμῶν
 διατάξιν τῷ τετραχόρδῳ τῷ ἐναρ-
 μονίᾳ γίναν κιν' ἀρχαίων βυζαντινῶν δὲ γ'

218

ἡ ὡρίστη καὶ Πικροτάτα ὁμοιοῦται
~~ἡ ὡρίστη καὶ Πικροτάτα ὁμοιοῦται~~
 γὰρ καὶ ἡ Διόξανα καὶ Αἰδομένη,
 ὁμοιοῦται γὰρ ὡς ὡς τὴν καὶ
 ἡ δὲ συμφωνίαν διαίρειν τὴν συνῶν
 χερσὶν καὶ γὰρ καὶ τὴν πρ.β. δῖχον, καὶ
 εἰς τὴν ἰσοαίτην τοῦ συμφωνοῦ ἐν χεῖρ
 ὡς ὡς ἡ ἐναρμόνισεν γίνας, τὴν αἰσία
 ὁμοιοῦται ~~τὴν~~ καὶ αὐτὴν ἡ δὲ ὡς
 τὴν διαίρειν τὴν διαίρειν γίνας εἰ
 εἰς τὴν κατωτέρω σημειωμένην αἰσία γίνας.
 Ἐναρμόνισεν γίνας τὴν Ἀρχαίαν = 3-3-24=30
 καὶ καὶ Ἀἰδομένη = 3-24-3=30
 Διόξανα χερσὶν γὰρ (πρ.β.δ.) = 6-20-4=30
 Ἐναρμόνισεν ~~τὴν~~ καὶ χεῖρ = 13-13-12=38
 Ἐναρμόνισεν περὶ καὶ M. E. 1881 = 12-6-12=30
 Διαίρειν τὴν γίνας = 10-8-12=30
 Ἡ δὲ ὡρίστη γὰρ εἰς τὴν ἀνωτέρω αἰσία.
 καὶ δὲ ἡ διαίρειν 3-24-3. ὁμοιοῦται
 τὴν ὡς ὡς τὴν διαίρειν τὴν καὶ
 ἡ δὲ τὴν συμφωνίαν πρὸς β. χερσὶν
 ἡ δὲ 6-20-4 ὡς, ὁ αἰσία τὴν διαίρειν
 ὡς γίνας ἡ δὲ γίνας, αἰσία
 ἀνταρμόνισεν, εἰς αὐτὴν τὴν διαίρειν
 γίνας τὴν πρ.β. χερσὶν ἡ δὲ καὶ

[illegible]

αὐτοὶ οὖτοι εἰδέναι ἐπαγγέλ· ἐκ τῆς φθόγγου
 αὐτῆς, ὑψίστου, ταύτης, καὶ τῶν ἀρχικῶν γραφ-
 μάτων τῶν ἐν ὁρίῳ αὐτῶν ἐς Π, ς, Γ, ς, κ.
 δια' δὲ τῶν παλαιῶν χειρῶν ὑψίστου
 (β' χειρ. ἴχας) εἶναι αὐτῶν καὶ ς, αὐ-
 τοὶ οὖτοι εἰδέναι καὶ αὐτοὶ ἐπαγγέλ· καὶ
 τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῶν ἐν ὁρίῳ, τῶν
 φθόγγων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν οὐκ ὄντων χε. ὑψίστου
 ὡς Γ, ς, Γ, ς, κ. κ.τ.κ. (Ἰδε ὡνάμα
 ὑψίστου τῶν τριῶν γενῶν κατωτέρω) 226
 Ταῦτα δὲ ἐκ τῆς παλαιᾶς φωνῆς αὐτῆς παρ-
 ούσαι τῶν φθόγγων αὐτῆς ὑψίστου αὐτῶν
 κατὰ τρία τετραχορδα συντεταγμένα
 εἶναι αὐτῶν ἀντιθέσεις: ἔ, δ', ς, γ' —
 γ', δ', ς, ἔ — ἔ, δ', ς, γ' —
 (Ἰδε ὡνάμα ὑψίστου τῶν τριῶν γενῶν).

ἐκ τῆς φθόγγου

Περὶ φθορῶν τῶν τριῶν γενῶν.

Οἱ διάφοροι φθόγγοι, αἱ χορδαί, αὐτῶν
 ὑψίστου αὐτῶν τριῶν γενῶν αὐτῶν καὶ
 αὐτῶν ἑαυτῶν παλαιῶν, ἔχουσιν, ὅτι αὐτῶν
 οὐρανῶν τῶν παλαιῶν καὶ οὖτοι ἐν τοῖς
 ὡνάματις αὐτῶν, καὶ ἑλκυστικὰ
 οὐρανῶν καὶ οὖτοι ἀντιθέσεις ἐκ τῆς φθόγγου
 αὐτῶν ὑψίστου αὐτῶν καὶ παλαιῶν φθοραί.

Αἱ φθοραί τῆς γυφάκου, τῆ Διαστοικῆς
 γίνεαι αἱ οἰοῦνται διευκύνειν ἐκαστὴν ἐπι-
 στήσαν φθόγγον αὐτῆς, εἶναι αἱ αὐτοὶ αὐτοί,
 διὰ τὸν φθόγγον $\text{Σ}^{\text{ω}}$ (χαρμυγὸν ἢ ὀδύν $\text{Σ}^{\text{ω}}$) $\text{Σ}^{\text{ω}}$
 διὰ τὸν χαρμυγὸν $\text{Χ}^{\text{ω}}$ $\text{Χ}^{\text{ω}}$, διὰ τὸν $\text{Π}^{\text{ω}}$ $\text{Π}^{\text{ω}}$ διὰ τὸν
 $\text{Χ}^{\text{ω}}$ $\text{Χ}^{\text{ω}}$, διὰ τὸν $\text{Τ}^{\text{ω}}$ $\text{Τ}^{\text{ω}}$ διὰ τὸν $\text{Δ}^{\text{ω}}$ $\text{Δ}^{\text{ω}}$ διὰ
 τὸν $\text{Θ}^{\text{ω}}$ $\text{Θ}^{\text{ω}}$ διὰ τὸν ὀδύν $\text{Τ}^{\text{ω}}$ $\text{Τ}^{\text{ω}}$.

Αἱ φθοραί τῶν χειρῶν τῶν Χρω-
 ματικῶν γίνεαι: διὰ τὴν αὐτὴν
 μαγαλὴν χειρῶν γυφάκου (τὴν διαί-
 ρεσιν 8-14-12 ἢ 9-12-9, Β' χειρ. $\text{Τ}^{\text{ω}}$ $\text{Τ}^{\text{ω}}$)
 αἱ ἐξ αὐτῆς δύο $\text{Θ}^{\text{ω}}$, ἢ $\text{Φ}^{\text{ω}}$, αἵτινες κινεῖται
 ἐν ἑαυτῇ ἐπὶ τῷ φθόγγῳ αὐτῆς ἐν ὅσῳ γυφ-
 τῶν, ἢ τὴν ὁρῶντα (περισσεύειν τὰ
 Β' $\text{Τ}^{\text{ω}}$) ἐπὶ τῷ φθόγγῳ $\text{Σ}^{\text{ω}}$, $\text{Χ}^{\text{ω}}$, $\text{Π}^{\text{ω}}$, $\text{Χ}^{\text{ω}}$,
 ἢ δὲ δευτέρᾳ (ὀδύν τὰ Β' χειρ. $\text{Τ}^{\text{ω}}$)
 ἐπὶ τῷ φθόγγῳ $\text{Π}^{\text{ω}}$, $\text{Τ}^{\text{ω}}$, $\text{Χ}^{\text{ω}}$, $\text{Π}^{\text{ω}}$, καὶ φέ-
 ρει καὶ συνοδαίνονται, ὡς διευκρίνισαν,
 ἢ ὑπὸ τῷ ἀντιοίχῳ συμφωνοῦν τὰ φθόγ-
 γα οἰοῦνται διευκύνειν ἐκαστὴν, ἐφ' ὅσον ἢ
 αὐτὴ φθοραὶ κινεῖται ἐν προαφῇ δια-
 φέρας φθόγγῳ $\text{Σ}^{\text{ω}}$ ἐν $\text{Σ}^{\text{ω}}$, $\text{Χ}^{\text{ω}}$, $\text{Π}^{\text{ω}}$,
 $\text{Χ}^{\text{ω}}$ ἢ $\text{Π}^{\text{ω}}$, $\text{Τ}^{\text{ω}}$, $\text{Χ}^{\text{ω}}$, $\text{Π}^{\text{ω}}$. διὰ δὲ τὴν
 οὐκ ὄντα χειρῶν γυφάκου (τὴν
 διαίρεσιν 6-20-4 νυχέαντες ἢ νευανῶ

τοῦ παλαιῦ Β' ἤχου) αἱ δύο αὐταὶ αὖ
 καὶ β. Καὶ ἡ τριτοῦ (παινομένη
 καὶ παλαιῦ Β' ἤχου) εἶναι ἐν τῷ ἀρχίῳ
 τῶν τετραχόρδων τοῦ γυρίανου, εἰς τὸν
 φθόγγον Πα καὶ κε καὶ ἀνερχομένη
 εἰς τὸ ὄκτι, συνιστῶσα χειρὰ κινῶν Πα
 δα μετὰ διαίρεσιν 6-20-4. ἡ δὲ διω-
 ρα (ἔξῃς τοῦ παλαιῦ Β' ἤχου) εἶναι εἰς
 τοῦ φθόγγου $\text{β}'$ καὶ $\text{δ}'$ εἰς τὸ τρι-
 σιῶν τετραχόρδον καὶ ἀνερχομένη
 εἰς τὸ βαρύ, συνιστῶσα τετραχόρδον
 χειρὰ κινῶν κατ' ἀντίθετον τῷ πρῶτῳ
 τοῦ παλαιῦ Β' ἤχου μετὰ διαίρεσιν
 4-20-6. Ἀποτέλεσμα αὐτῶν εἶναι
 εἰς τὸ τρίτον παλαιῦ Β' ἤχου συνιστῶσα
 (ὅπως καὶ τῶν παλαιῶν χειρῶν γυρίανου)
 ἡ νῦν τῶν εὐλοιοῦσιν οὐφθῶν τοῦ
 φθόγγου τῶν οὐσιῶν διευκρινῶν, αὐτῶν
 διευκρινῶν, ἐφ' ὅσον ἡ αὐτὴ φθορὰ
 εἶναι εἰς δύο διαφόρους φθόγγους
 αὐτῶν αἰς $\frac{\pi}{2}$ καὶ $\frac{\kappa}{2}$, $\frac{\delta}{2}$, $\frac{\epsilon}{2}$
 διευκρινῶνται δι' αὐτῶν ἐν τῷ φθόγγῳ
 τῶν ἀνερχομένων εἰς τὸν φθόγγον Πα
 εἰς τὸ ὄκτι καὶ εἰς τὸ βαρύ καὶ εἰς τὸν
 φθόγγον αὐτῶν εἰς τὸν φθόγγον αὐτῶν
 (ἡ δὲ αὐτὴ νῦν αὐτῶν εἰς τὸν φθόγγον αὐτῶν)

224
 Το δ' ἐναρμόνιον γίνεται ἔχει τρία καὶ
 μὲν το φθοράν καὶ οὐσία, τὸ συμφωνίον
 αὐτὸ καὶ το δ καὶ παρὰ τὴν ἐναρμόνιον
 φθορά (ἢ Ἄτζέφ = ἀραβοαραβικὴ οὐσία
 καὶ ἔλ, δὲδοχὴς, ἐστυράμενον ἰδίως εἰς τὰς
 ὀρθαιολύρας φωνητικὰς), καὶ τὶς αὐτὴν
 τὴν φθορὰν ἔξ ἢ ἔξ αὐτῆς ἐναρμόνιον
 αὐτῆς αὐτῆς, μετὰ δὲ τὸν Πα. Βα. τριφυ-
 λον (12) τὸν Βα. Γα. τριφυλίαν (6)
 Πορταῖς, ἢ φθορὰ αὐτῆς κίθλου ἢ
 διοὶ τὰ Βα. ἔξ, οἷοιτε ὁ Βα. αὐτὸς, φθέρ-
 μεται εἰς Γα. αἱ, οὐφαιλίς, τὸ διαδύτα
 Πα. Βα. τριφυλίαν (6) τὸ δὲ Βα. Γα. τριφυλίαν (12)
 ἢ φθορὰ αὐτῆς εἰς οὐδὲν αὐτῆς ἀρρα
 φθορὰν (ὡς τὴν τὴν αὐτῆς ἀναρμόνιον
 Γα, Διο, Βα.) ἢ φθέρ, τὸ φθέρ, οὐ
 φθέρ, φθέρ, μετὰ εἰς Γα. αἱ, οὐφαιλίς, αὐτῆς
 αἱ τὰ διαδύτα ἀναρμόνιον (ἢ οὐδὲν αὐτῆς
 αὐτῆς αὐτῆς τὴν τὴν τὴν)
 Ἐφιστάμενον τὴν ὀρθογραφίαν τὸν ἀναρμό-
 νιον εἰς τὴν διαφθοράν, καὶ ὀφθαλμὸν καὶ
 διέσκειν καὶ τὰς φθοράς, διδασκίαν δὲ
 αἱ μὲν διέσκειν καὶ ὀφθαλμὸν, ἐνεργεῖν ἢ
 ἀρραμίναν μόνον τὸν φθορὰν αὐτῆς τὰ
 οὐδὲν ἰδέναι μὴ ἀνιδύσαι οὐδὲν

225

ἰδιαίτην γῆρα, αἱ δὲ φθοραί εἰνε-
ζαὶν μεταβάλλουσαι ἐξ ἑαυτῶν γῆρα
συνιδῶσαι συνήκεις ὑπερφάναν γῆρα,
διαλωπῶν, χρωματικῶν ἢ ἑναεφάνων.

Ὅμως αἱ μεταβάλλουσαι φθοραί, ὅτε
μετὰ φθοραί εἶναι πῶσαι δι' ὅσας τὰς
ἐκείνας τὰς ἀνιμωτάς εἰς τὸ αὐτό γῆρα ἢ
μεταβάλλουσαι εἶναι αὐτὴν γῆρα.

Αἱ φθοραί εἰδόμεναι ἐφ' ὅσον εἰναι χρο-
ματικῶν ἢ οὐχ ὅσον εἰναι χρο-
ματικῶν ἀδιαφόρων, καὶ οὗτοι
εἰναι μεταβάλλουσαι (ὅσον ἢ ὁρίσασθαι τὰ
ἐναεφάνων ἢ ὅσον αὐτὴν κατὰ τὸ δυνάμει
καὶ ἰδιαίτην γῆρα)

Συνοπτικὰ εἰναι τῶν φθορῶν τῶν τριῶν
γενῶν μετὰ τῶν ἐκτετακτικῶν φθορῶν ἐφ' ὅσον
εἰναι εἰδόμεναι

φθοραὶ

Διατονικῶν γένους: $\text{C} \quad \text{D} \quad \text{E} \quad \text{F} \quad \text{G} \quad \text{A} \quad \text{B} \quad \text{C}$

Νη Πα Βα Γα Δι Κε Σο Νη

Χρωματικῶν γένους: Μαγανῶν χρομ. { Σωτῶν χρομ.

Ἐναεφάνων γένους: $\text{C} \quad \text{D} \quad \text{E} \quad \text{F} \quad \text{G} \quad \text{A} \quad \text{B} \quad \text{C}$
ἐπὶ $\text{C} \quad \text{D} \quad \text{E} \quad \text{F} \quad \text{G} \quad \text{A} \quad \text{B} \quad \text{C}$

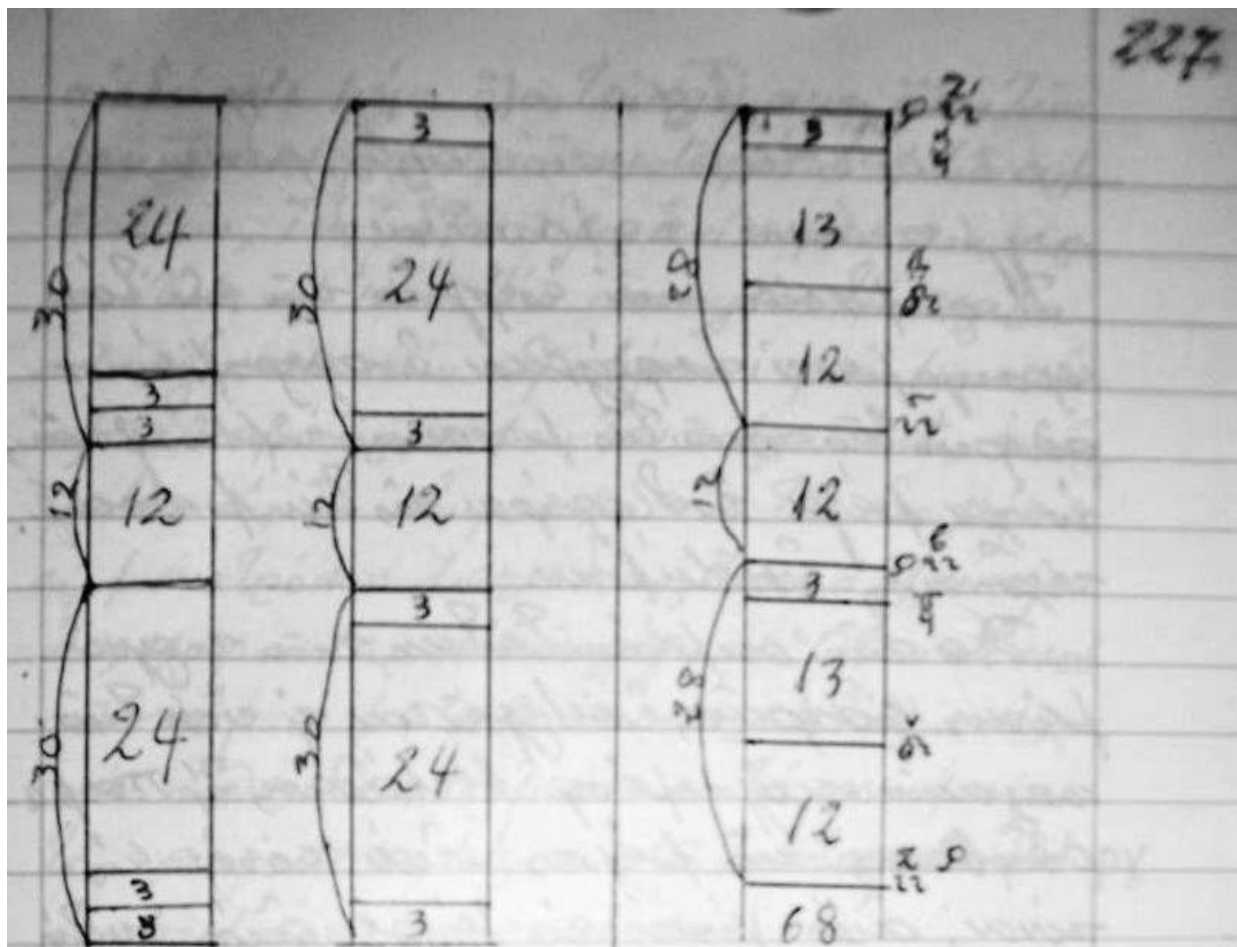
Πίναξ

τῶν χειρῶν τῶν τριῶν γένων
μετὰ τῶν μαρτυρῶν ποσῶδων τῶν φθόγων

Κλίμαξ
τῶν Διατονικῶν
καὶ γένους
(φυσικῆς
διατονικῆς
κλίμαξ)
Ἰδετε σ. 43
874

Χρωματικοὶ γένος
Α = Μαλακῆς χρωματικῆς
Β = Σύντονος χρωματικῆς
(Ἰδετε καὶ παραγὰς
πρὸς Β! καὶ πρὸς Β!
χρωμ. ῥίχου) σ. 392
καὶ 399

Κίταος Ἐναρμονία γένος
καὶ 3 οὐκ ἐξαρμόσια
καὶ 2 οὐκ ἐξαρμόσια
Μ. Γεωργίου 1881
Ἰδετε καὶ σ. 1 καὶ 2

Καίματα του Έναρμον
γένους των Αρχαίων
(Ληνών (v/δε η, σελ. 217)
ἐκ τῶν ὁσίων ἡ δυνάμει
πλησιάζει καὶ ἐπὶ τῶν
τῶν ἀμφερῶν σύντακτον
χρηστικῶν (νεναίνω)
v/δε η, σελ. 218.

Κυψαζ των Επαφών
 γένος αλκι Χριστόδου
 με διεξέρχεται τρεχί-
 χορδα, εις τα ούτω
 τα διακρίβη Βα-Γα
 και Κε-Τω Διφυρ τριτάτη
 εις τριφυρ τριτάτη
 τονου. (Ελδισαίς)

Η ουσία μας η εικόνα του Θε-
ού που εδωκεν χάριτες πολλαίς το
ἄριστον εὐοχῶν ὑμῖν καὶ πατρὶς
καὶ ἀγαλλοῦν

228

Пері

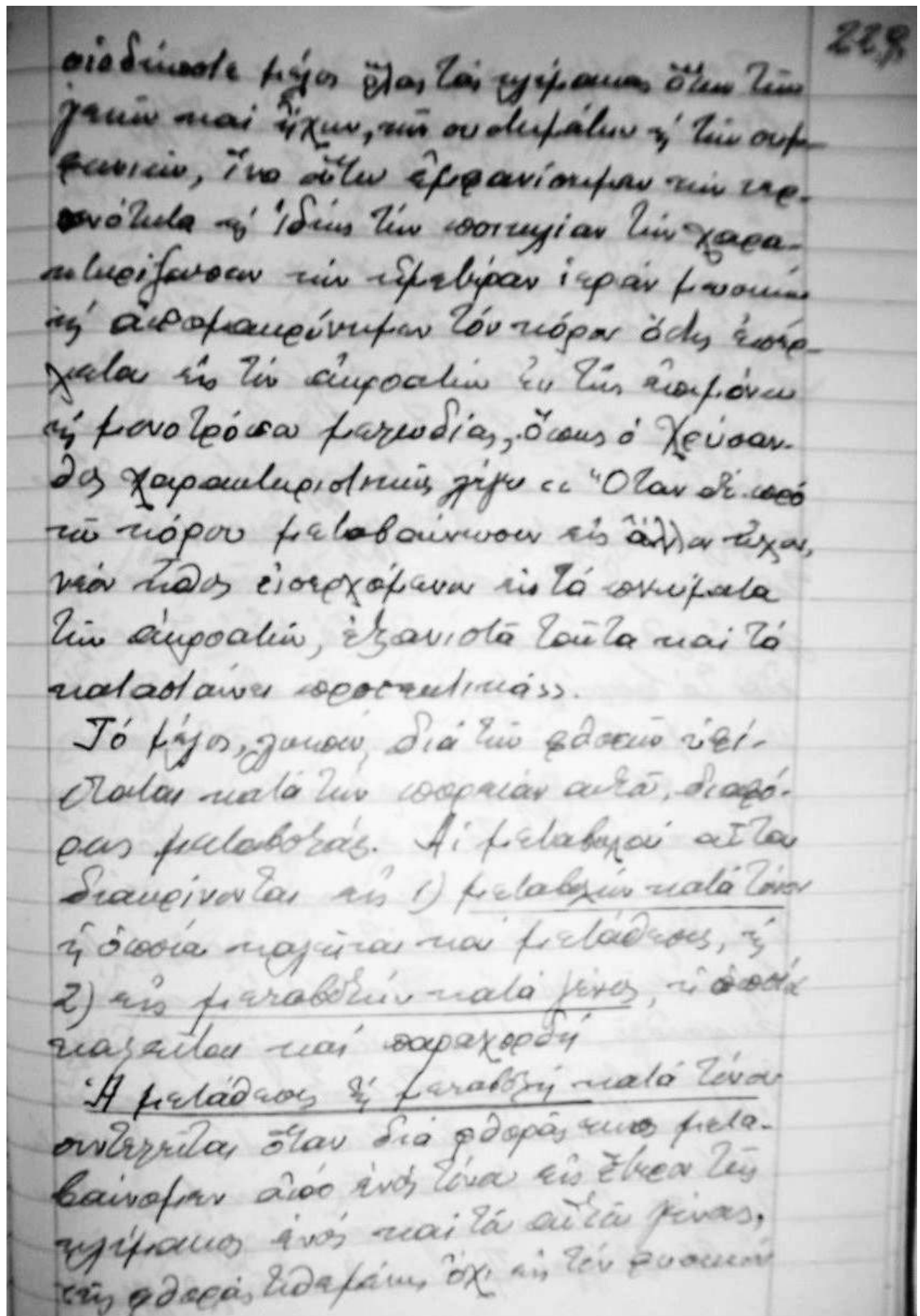
μεταβολών και παραχόρων.

($\frac{1}{2}$ пера $\frac{1}{2}$ пера $\frac{1}{2}$ пера)

Η ουσία και εἶδη τῶν ἐν τῷ
 εὐκλείδειον ἀποδείκναι ἀναγκαῖον
 εἶναι τῶν αὐτῶν τῶν φανερῶν ἔξωθεν
 εἶναι τὰ ἐνδεσφύα ἐν τῇ φανερῇ
 τῇ-μα, εἰσέλκιν.

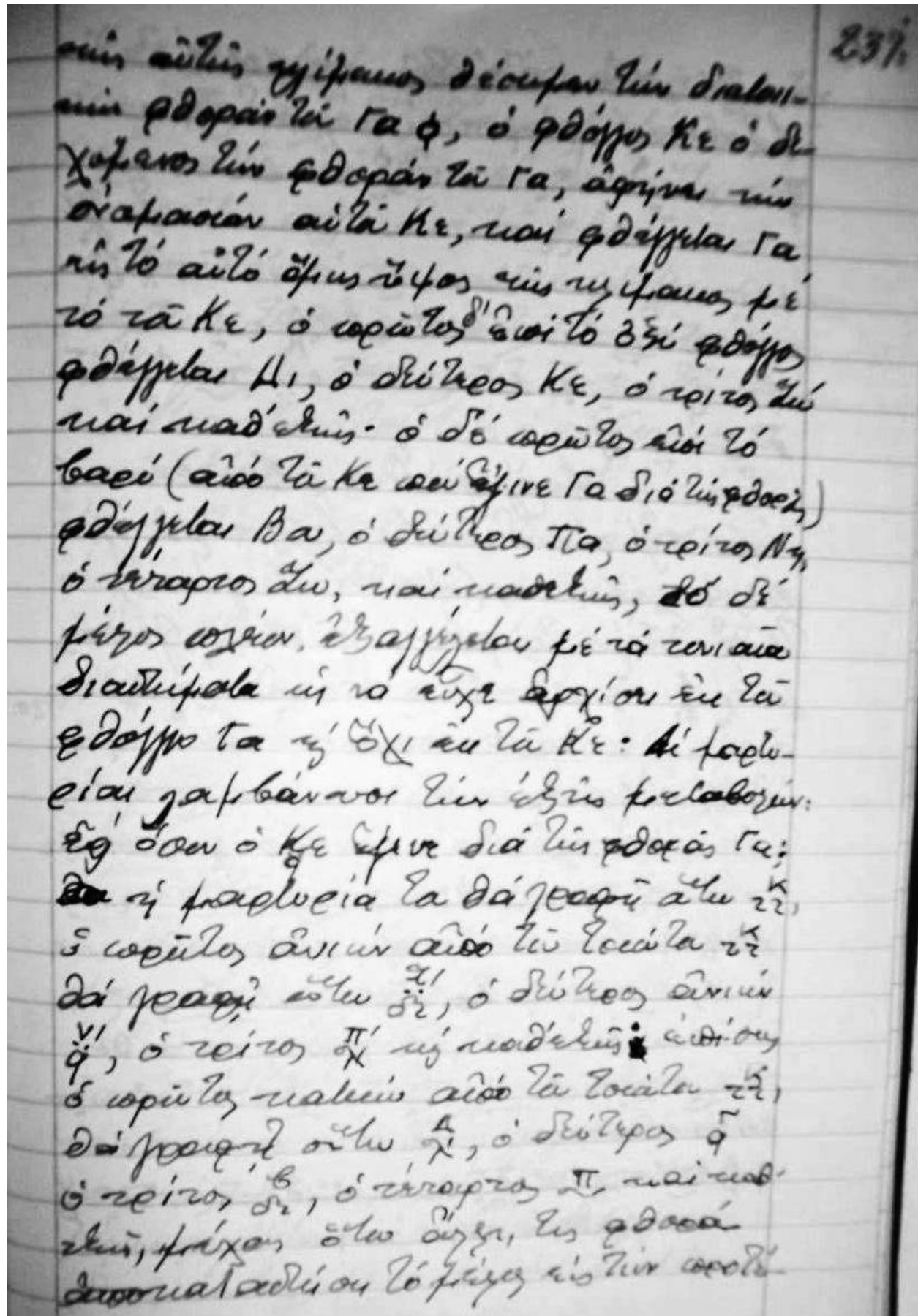
καὶ τὸ σφαιρικὸν τῶν ἀστέρων.
 πρὶν εὐδοκίᾳ, ἐκτεταταῖς ἢ ἐν τῷ
 μαγνῆτι μαγνήτι Μετὰ τὸν, ἢ παρὰ
 χορδῶν τὸ πᾶν αὐτὸ τὸν εἰς
 τὴν, αὐτὸ πᾶν εἰς πᾶν, αὐτὸ οὐδὲ
 πᾶν εἰς οὐδὲν (ἴδετε μὲν οὐκ οὐ-
 δυνατὸν) κ.τ.λ. εἰ εὐδοκίᾳ εὐδοκίᾳ
 ἀποκρίσας εἰς πᾶν τὴν ἀπὸ τῆς
 χορδῆς πρὸς πᾶν αὐτὸ πᾶν
 χορδῆς πᾶν πᾶν, εἰς πᾶν εἰς
 εἰς χορδῶν τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῆς
 τῷ αὐτῷ πᾶν ~~πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν~~
~~εἰς πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν~~

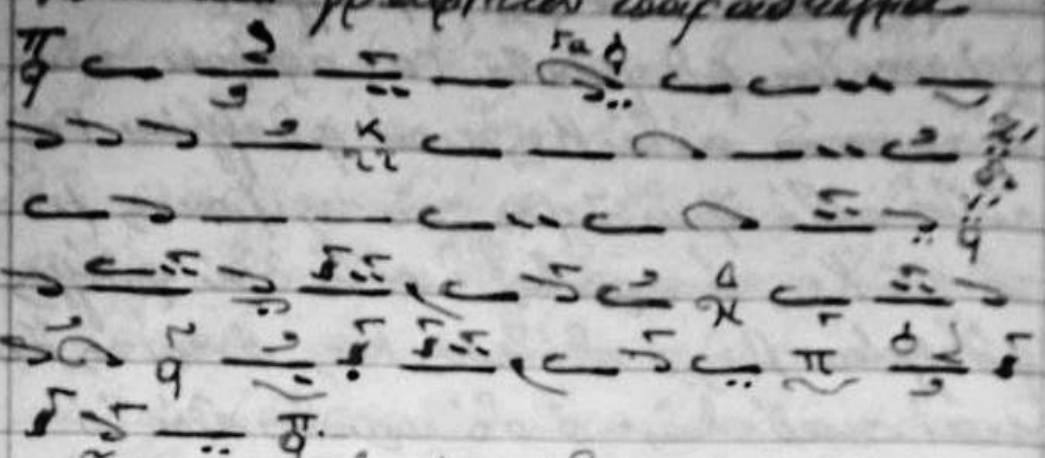
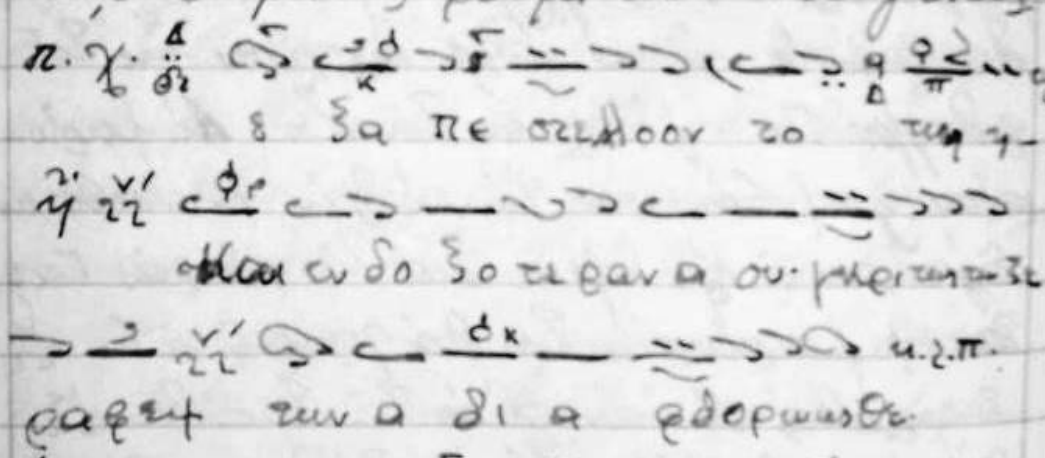
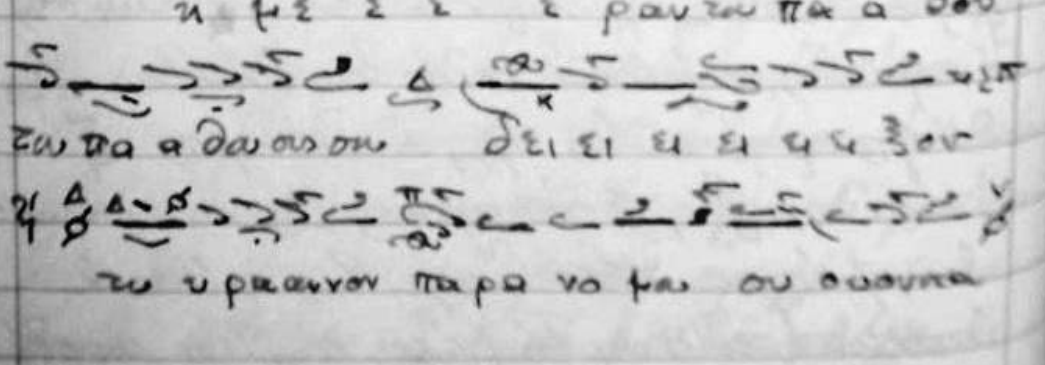
ἐν ἅλλοις γένοιτο, διὰ τὴν φθορὰν αὐτοῦ
καὶ ἐν τῇ μενομένη εὐρίστον ~~καὶ~~ αὐτὴν
ἀνέχουσαν καὶ οὐ φεύγουσαν ἀπὸ ἀπειθείας κα-
κόνος ἀναψιγμένην, ἀναμαρτυρούμεν, καὶ ὅτι

30

αὐτῶν φθόγῳ ἀγῆ εἰς ἄγρον λυα.
 οὕτω, ἐὰν εἰς χαρὰν φθόγῳ
 μέγας λυα, μετὰ φθοῶν ἐν οἰκισμῶν
 τὰ αὐτῶν γίνεσθαι ὅχι εἰς τὴν εὐνομίαν αἰ
 εἰς φθόγῳ ἀγῆ εἰς ἔλεον, τὸν δὲ
 φθόγῳ, κυρίως, εἰς τὴν οἰκισμῶν λυα
 ἢ φθοῶν ἀγῆν ἐν οἰκισμῶν αὐτῶν
 καὶ γὰρ βασιλεὺς τὴν λυα εἰς φθοῶν
 αὐτῶν αὐτῶν δὲ μετὰ φθοῶν φθόγῳ
 εἰς μέγας ἀρχαί, ἐξαρτῶμεν τὴν λυα
 τὴν αἰα διαδύματα καὶ οἰκισμῶν αὐτῶν.
 ἢ ἢ φθοῶν, τὸν αὐτῶν τὸν δὲ φθοῶν
 αὐτῶν τὸν βασιλῆα, ἐξαρτῶμεν δὲ ἐξαρτῶ.
 μὴν τὴν λυα τὴν αἰα διαδύματα
 μέγας εἰς φθοῶν ἐν φθοῶν κατὰ φθοῶν
 εἰς φθοῶν αὐτῶν ἢ εἰς τὴν φθοῶν
 αὐτῶν κατὰ φθοῶν κατὰ φθοῶν
 ἢ εἰς φθοῶν. Τὴν δὲ εἰς φθοῶν μετὰ
 φθοῶν αὐτῶν τὴν αἰα διαδύματα αἰ αὐτῶν
 αὐτῶν, κατὰ φθοῶν φθοῶν, ἢ αὐτῶν
 φθοῶν μετὰ φθοῶν αὐτῶν οἰκισμῶν φθοῶν.
 ἢ αὐτῶν κατὰ φθοῶν αὐτῶν οἰκισμῶν
 ἢ αὐτῶν οἰκισμῶν αὐτῶν φθοῶν φθοῶν
 λυα τὴν διαδύματα γίνεσθαι ἀρχαί
 αὐτῶν φθοῶν ἢ αὐτῶν τὴν φθοῶν

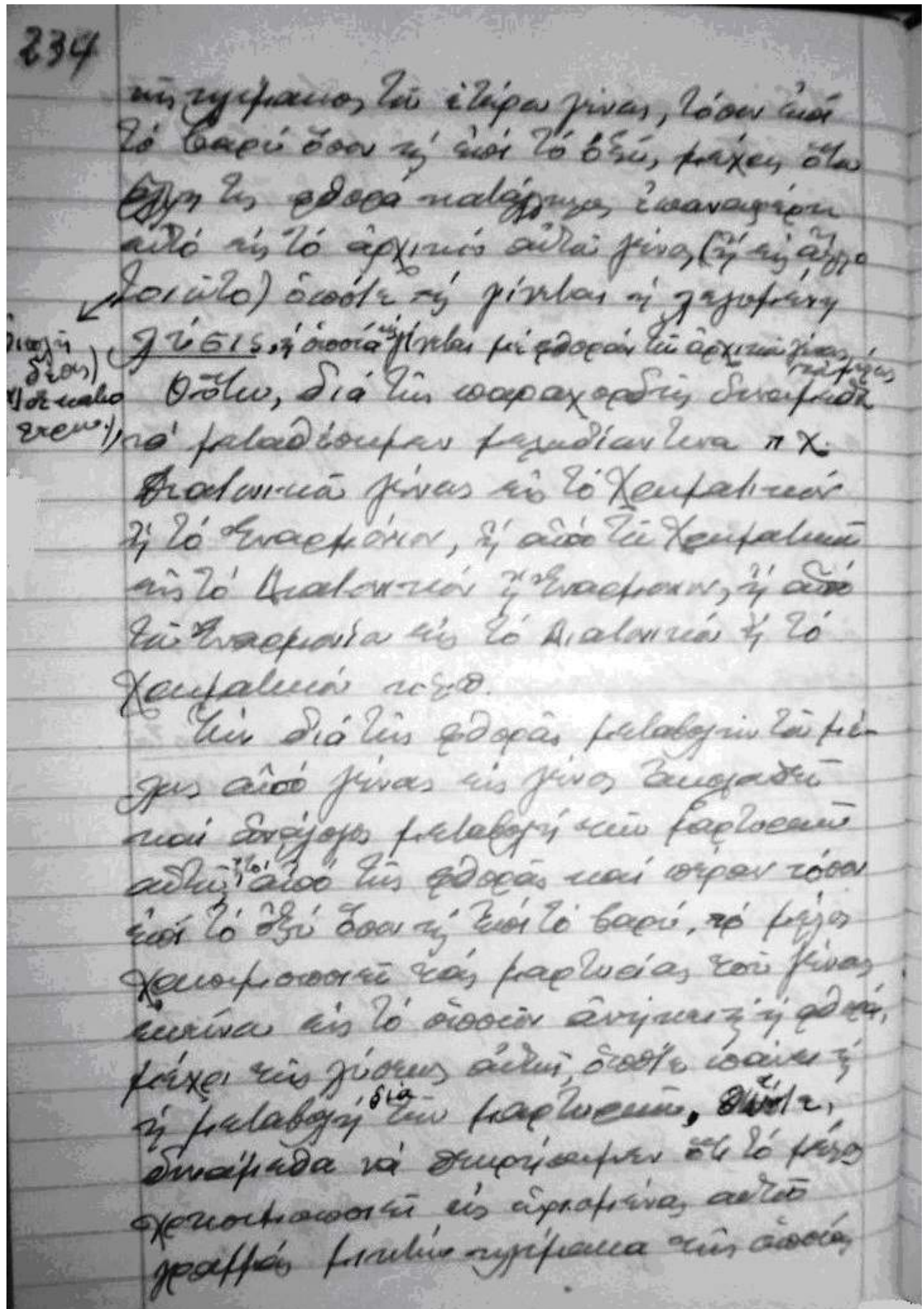
αὐτὰ δῖος εἰς τὴν ἀγίαν.
Ἰδοὺ καὶ γραφικὴν κορυφαία

Ανάστα ὁ σὺ βῆσαι καὶ
εἰς τὴν ἀναστάσεως σου φέρων
τὴν ἀγίαν (ἀναστήσεις γέναι)
ὅπως εἴπω ἐν φθορᾷ τῇ αὐτῇ γέναι
π.χ.
ὅπως περὶ σε οὐρανόν το
ὅπως
ὅπως εἰς τὸν οὐρανόν σου φέρων
καὶ εἰς τὸν οὐρανόν σου φέρων

233

Ἡ δὲ μεταβολὴ κατὰ γένος, ἢ κατὰ
μοῖ Παράφασιν, εἶναι ἡ μεταβολὴ τῆς
μεγας αὐτῶς γένος εἰς ἄλλο. ἢ καὶ
συντελεῖται κατὰ τὴν εὐδοκίαν.

Ὅτι, εἰς τὴν χαρακτὴρ εὐδοκίαν
διὰ τὴν εὐδοκίαν τῆς ἀρμονίας
εἰς τὸ γένος τῆς μεταβολῆς, εὐδοκίαν
εἰς ἄλλο τῶν τοιούτων, τότε ὁ εὐδοκίαν εἰς τὴν
εὐδοκίαν ἢ εὐδοκίαν ἀρμονίας τὴν ἀρμονίαν
αὐτῶν ἢ γὰρ τῶν τῶν ἀρμονίας
ἀρμονίαν τῆς εὐδοκίαν, τὸ δὲ μέγεθος ἀρμονίας
ἢ τῶν τῶν διαδιδάσκων καὶ τῶν
εὐδοκίαν εὐδοκίαν, εἶναι γένος καὶ τῶν
ἢ ἀρχὴ δὲ αὐτῶν γένος ἀρμονίας τὴν αὐτῶν
εὐδοκίαν (ἢ μεταβολῆς) εἰς τὴν εὐδοκίαν ἢ
εὐδοκίαν ἢ εὐδοκίαν ἢ μεταβολῆς, ἀρμονίας
δὲ αὐτῶν ἀρμονίας εὐδοκίαν τοιούτων,
εἰς διαδιδάσκων ἀρμονίας εἰς τὴν ἀρμονίαν
εἰς καὶ μεταβολῆς τῶν μεταβολῶν.

Ὅτι τὴν εὐδοκίαν (ἢ μεταβολῆς) εἰς τὴν
εὐδοκίαν ἢ εὐδοκίαν ἢ ἀρμονίας εὐδοκίαν, μέ-
γος, εὐδοκίαν καὶ, εἰς γένος αὐτῶν τῶν
εὐδοκίαν, δέου, καὶ εὐδοκίαν τὸ
μέγεθος εὐδοκίαν καὶ τῶν μεταβολῶν
εὐδοκίαν εὐδοκίαν καὶ τῶν μεταβολῶν

235

καὶ περάχουσα ἄλλα εἶναι διατονικά.
 ἄλλα χειμαλιστὴ ἢ ἐναρμόνια κτλ.

Εἶναι δυνάμει ἐν τούτοις, τὸ διάλυτον φθο-
 ραὶ μεταβλητὴν μέγας καὶ μεταβλῆ δι'
 ἰλίρας φθορὰς εἰς ἄλλα γένος ὅσιν τῷ
 ἀρχικῷ αὐτῷ (π.χ. αὐτὸ διατονικὸν εἰς
 χειμαλιστὴ ἢ αὐτὸ τῷ καὶ ἐναρμόνιαν
 εἰς ἐναρμόνιον ἢ ὅχι εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτὸ
 διατονικόν) τὸ τούτων καλεῖται διωγμὸς
δέσις, ἢ δὲ γένος αὐτῶν γίνεσθαι ὅσιν
 διὰ φθορὰν τῷ ἀρχικῷ γένει τῷ μέγας
 καὶ ὅσιν αὐτῶν ἐναρμόνιαν εἰς τὸ
 ἀρχικὸν αὐτῶν γένος.

Ὁμοίως εἶναι δυνάμει αὐτόχρουν
 μεταβολὴ καὶ τόνου ἢ αὐτὸ γένος
 καὶ ἢ τῷ αὐτῷ μεταβολὴ γίνεσθαι τῷ
 φθορὰν τῷ ἀρχικῷ γένει

Παραδείγματα παραχορδῶν
 Διατονικὸν μέγας μεταβαλλόμενον εἰς χει-
 μαλιστὴ ἢ ἐναρμόνιον

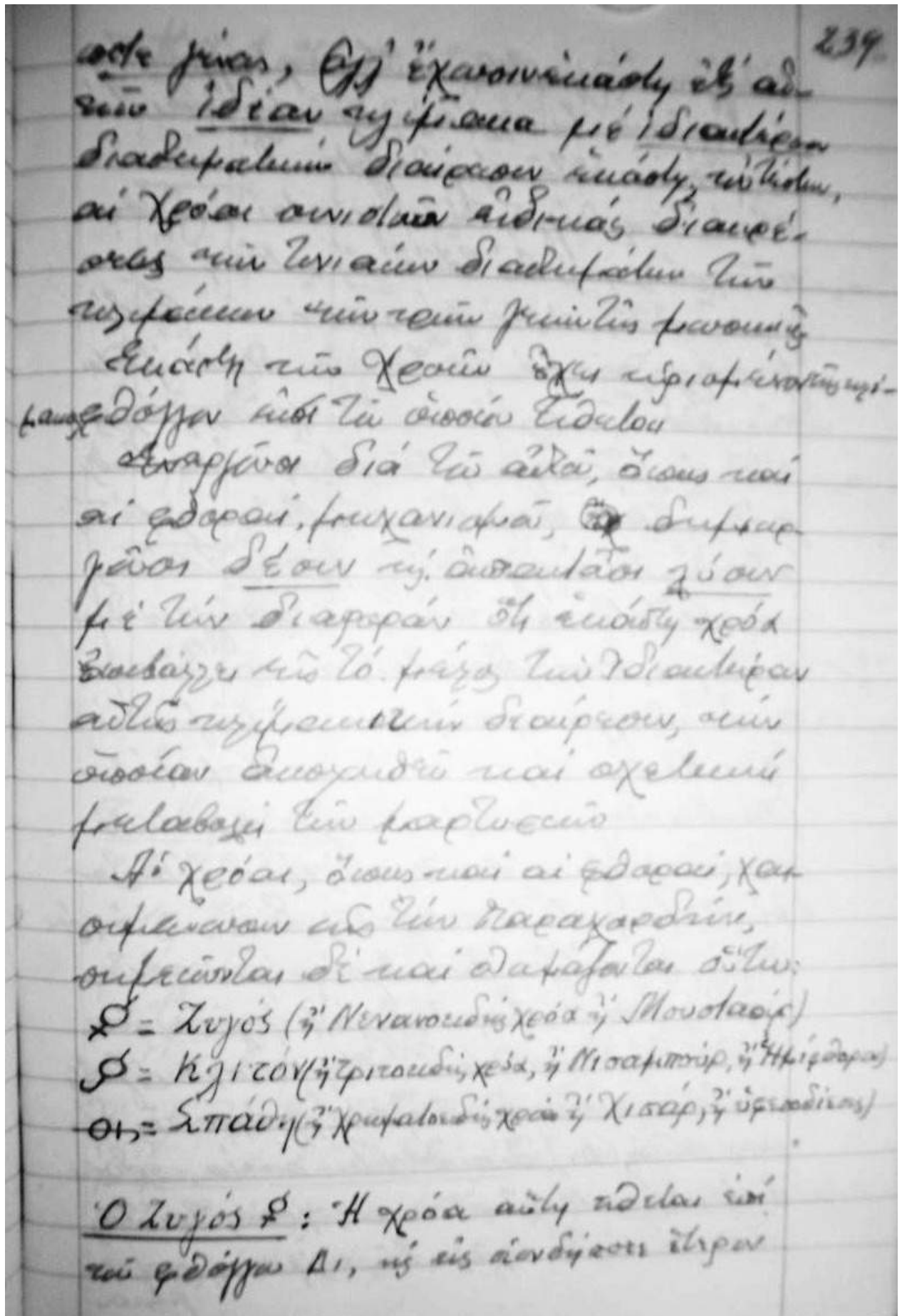
Ε Ε λαιον δε α ποε του λυ φυ λι πα να α τω

πε σουν ται εν α τι ρι φ η στω θυ τιναι α ποε του λυ

Πα σα η υπ σς κ λ ο λ ο υ το πο πο ο θυ δ α η ρα δ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

291

Ἐφ' ὧς ἐλγὼς ἐν ~~τοῖς~~ παραδείγματι
ἔργων δι' αὐτοῦ

8
10
12
4
16
4
18
22

ἔρ γὰρ το με νοῖς τινὰ νο
φιτ αν και ου τιν ου τιν
ο λο θυ πο ο τρε ε και
με τα κλα α αυθρου βο ου
σε ειρε εφ τε ειρε
ε φη τερε ει ρε ε ειρε

Τὸ κλειστόν δὲ καὶ ἡ χρῶς αὐτῆς
ὑδατὸς ἐπὶ τῷ Αἰ, καὶ ἐν αἰσθη-
τοῖς ἐλγας φέρειν ὑδατὸς ἐπὶ τῷ
φέρειν ἐν Αἰ. ἔχει δὲ τὸν ἐπὶ αὐτῇ
τὴν γύον. Αἰσθητοῖς ἐπὶ τῷ φέρειν
ἐπὶ τῷ φέρειν (Αἰ-Γα-Βα-Πα) φέρειν
ἐπὶ τῷ φέρειν τῷ Πα ἐπὶ τῷ φέρειν, φέρειν
φέρειν τῷ Αἰ ἐπὶ τῷ φέρειν, τὰ αὐτὰ τῷ
αὐτὰ φέρειν. ὅθεν φέρειν τὸ φέρειν
Αἰ-Γα φέρειν 4 φέρειν, τὸ Γα-Βα φέρειν, καὶ

[illegible]

43.
 Ἡ Σπᾶδη - οὐ: Ἡ χεὶρ αὐτῆς ἴδου
 αὐτὴν καὶ καὶ σπᾶνις αὐτὴν γὰ.
 εἰς σπᾶνις δὲ ἔλπειν φθόγγον ἴδου
 καὶ αὐτῇ, ὁ φθόγγος οὗτος, ὁ δὲ φθόγγος
 καὶ χεῖρα, ἀφ' ἧς τὴν φωνὴν αὐτῆς
 ὁ φθόγγος καὶ φθόγγος κε. Ἐπὶ τῇ κε
 ταύτῃ ~~καὶ~~ γίγνεται ἡ δέσμη τῆς χεῖρας καὶ
 ἀρχεται ἡ ἐνάρκεια αὐτῇ εἰς τὸ τέλος,
 διαλυρεῖται δὲ αὐτῇ φέρει ὅτι λυθεῖ διαφῆ,
 ἡ χεὶρ. Ἡ ἐνάρκεια τῆς χεῖρας ταύτης
 ὡς φέρειται εἰς δύο φέρει φθόγγους
 αὐτὴν φέρει τῇ δέσμῃ αὐτῇ, ἐκ
 αὐτῇ τὸ ὅτι καὶ φέρει ^{ἵνα} αὐτὴν τὸ φέρει.
 ὅτι τὸ διαδύναμις κε. αὐτὴν εὐαρεῖ
 ὑπὸ τὴν φέρει 6 φέρει τὸ δὲ δια-
 δύναμις κε. αὐτὴν φέρει 4 φέρει.
 ὅτι δὲ καὶ εὐαρεῖ τῇ γὰ (σπᾶνις)
 αὐτῇ φέρει τὸ διαδύναμις γὰ. αὐτὴν
 τὴν φέρει 6 φέρει καὶ τὸ γὰ. βὰ φέρει 4 φ.
 Ἡ ὅτι ἐνάρκεια τῆς χεῖρας ταύτης, δὲ
 τὴν φέρει τὴν φέρει τὴν φέρει
 διαλυρεῖται αὐτῇ τῇ φέρει τὴν φέρει.
 αὐτὴν φέρει τὴν φέρει ἡ χεὶρ αὐτῇ
 αὐτὴν φέρει τὴν φέρει τὴν φέρει τὴν φέρει
 αὐτὴν φέρει τὴν φέρει τὴν φέρει τὴν φέρει

[illegible]

Περὶ συγγραμμάτων
 καὶ μουσικῆς
 Ὅπως ἔχεται τὴν παλαιάν διατα-
 σιν τὴν παλαιάν ἢ αἰσίου καὶ
 οὐκ ἔχεται (ἐδοξεν) παρὰ τὴν
 εἰσὶ τὰ αἰσίου διαδιδάσκειν (ἡ δὲ οὐκ),
 συνάμα δὲ καὶ εἰσὶ τὴν, να
 ἔχεται παρὰ τὴν αἰσίου παλαιάν, ὅταν
 εἰσὶ τὸ ὅτι ὅσον καὶ εἰσὶ τὸ βασιλῆα,
 καὶ ὅταν τὸ ὅσον διαδιδάσκειν
 καὶ ἔχεται καὶ αἰσίου, καὶ
 διαδιδάσκει τὴν αἰσίου διαδιδάσκειν,
 καὶ αἰσίου, διαδιδάσκει αἰσίου, αἰ
 αἰσίου καὶ αἰσίου διαδιδάσκειν
 καὶ αἰσίου, εἰσὶ τὸ ὅτι καὶ
 τὸ βασιλῆα. Ἐν τῷ παλαιῷ τῷ
 αἰσίου καὶ αἰσίου,
 καὶ τῷ αἰσίου αἰσίου τὴν
 αἰσίου αἰσίου, καὶ τῷ αἰσίου:
 ὅταν αἰσίου τὸν αἰσίου
 αἰσίου αἰσίου αἰσίου αἰσίου
 διαδιδάσκει αἰσίου τὴν αἰσίου
 ἢ αἰσίου (αἰσίου) αἰσίου αἰσίου
 αἰσίου τὸ ὅτι τὸ βασιλῆα καὶ τὸ αἰσίου
 τὴν αἰσίου ἢ αἰσίου, ὅ δὲ αἰσίου αἰσίου

246

μὲν αὐτῶν συμφωνίᾳ πρὸς τὸν ἡμιτονίαν.
Τὰ οὐδμήματα εἰς τὴν καθ' ἑαυτὴν
φυσικὴν εἶναι τέσσαρα, αἱς τὰ ὁ-
μοῖα ἀποσπῶνται αἱ κλίμακες αὐτῶν.
τὴν τὴν ἔχον αὐτῶν, καὶ ἐνομόφωνα:

- 1) Οὐδμήχον, ὁμοφώνηται αἱ
Διασασίᾳ καὶ Ἐσασφονία. (1)
- 2) Πεντάχον καὶ Τροχός
- 3) Τετράχον καὶ Τριφωνία καὶ
- 4) Τρίχον καὶ Διφωνία

καὶ ὁ Οὐδμήχον μὲν, καὶ Διασασίαν
οὐδμήτα (διὰ πᾶσιν τὴν χορδὴν τὴν κλί-
μακας συμφωνία) ἔχει κλίμακα καὶ τὴν
ἀποσπῶνται ἐξ ἑσῶς τῶν αὐτῶν διαφ-
ερῶν τὰ ὁμοῖα ὁμοφώνηται καὶ
οὐδμή χορδῶν, καὶ ἐνόφον, καὶ ἡ ὁμοῖα

1) Τινὲς ἰσχυρίζονται ὅτι ὁρίσκει τὴν κλίμακα διαμνη-
στικῶς Διασασίᾳ καὶ Οὐδμήχον, διότι, γάρ, τὸ πρὸ
Διασασίᾳ ἀποσπῶνται ἐκ τῆς τετραχίδος διφωφίας
διὰ τῆς αὐτῆς τῆς, τὴν δὲ Οὐδμήχον καὶ οὐδμή τῶν αὐτῶν
ἀμφαγῶν. Ἡ τῶν δὲ τῶν διαμνηστικῶν δὲ γὰρ
τὰ αὐτῶν ἀποσπῶνται ἀπὸ, ἀπὸ οὐδμή.
Ἄλλοι, δὲ, τὸν αὐτὸν ἀναγινώσκουσιν ἀναγινώσκουσιν

[illegible]

Πεντάχορδον οὐδέμια, ἢ Τραχός (1)

Τὸ οὐδέμια τῆλο ἔχει ἡγεμονία αἰσ.
 Ἐξαφάντων ἐν Τροσάρων τριακύν δια-
 μύακον τὰ οὐσία περιμερίοντα αὐτὸ
 ὡς ἑνὶ χορδαῖ ἢ ἐδόρμῳ. Ἡ τριακὺν πρι-
 ματὶς ἐδαναγαφ. βάνελα, εἰς 4 τὸ ὄθρῳ
 καὶ τὸ βάνε ματὰ τὴν αἰσθύν τῶν
 καὶ οὐσίαν ἑξήνω διαδόχῳ ἢ ὅτι οὐ
 τὸς ἐδόρμῳ αὐτῶν συμφωνῶν ἢ συνιστοῦν
 πρὸς τὸν ὡς ἑνὶ (ἡ δὲ πέντε χορδῶν οὐ-
 βινία). ~~Τραχός~~ ἢ ἡγεμονία τῶν πέν-
 ταχορδῶν οὐδέμια ἢ Τραχός, παραρρι-
 φυλαί ἢ παρρελαί ματὰ τὸ συμφωνῶν καὶ
 οὐδέμια, εἰς ἑξῆς: Ἐμφανῶνται ὡς ἑνὶ
 ματὰ οὐσίαν ἐδόρμῳ ἐν τῶν οὐσίαν δ
 5^α μινύτα ἀρχὴ δυνάμει συνλαχάρδα
 ἐν ἀναβάσει ἢ ἐν αὐταβασίαις

(1)

Τὸ ὄθρῳ Τραχός ἔδωκεν εἰς τὸ οὐδέμια τῆλο ἐν τῶν πα-
 ριστοῦντων δυνάμει, ὡς ἡγεμονία τῶν παρρελαί, οἱ δὲ δυνάμει
 αὐτῶν χεῖρον οὐσίαν, εἰς τὸ Τραχός ἢ διαρ-
 ριστοῦν, ἔχοντα τὴν αἰσθύν τῶν αἰσθύν ἢ ὡς ἑνὶ
 ἐδιδάσκον τὴν παραρριφύλα τὸ οὐδέμια, τῶν αἰσθύν τῶν
 ἑξαφάντων παρρελαί.

[illegible]

50

Διατονικὴν ὑψὺς καὶ Οὐράχρον (Διατάξις)

12	8
8	10
10	12
12	12
8	8
10	10
12	12
12	12
8	8
10	10
12	12
8	12
10	8
12	10

Διατονικὴν ὑψὺς καὶ Πεντάχρον ἢ Τετράχρον

12^α αὐτὴ
κεφαλαιὸν
ὑψὺς καὶ
Πεντάχρον (ἢ Τετράχρον)
ἐν οὐκ 415^α (Πέντα)

251
 Τετραχόρδον οὐδὲν ἢ τριφωνία
 Τὸ οὐδὲν τὰ τοῦ ἔχει τριφωνία
 ἀποδυναμίζον ἐν τριῶν τριωνίῳ
 διακρίβαν τὰ αἰσία κορυφαί-
 νον αἰὸς τίσσας, χαρδὴ, ἢ εἰσάγ-
 η. Τριωνία τριωνία εἰσαγαγέμε-
 ναι ἐπὶ τὸ εἰσάγει τὸ εἰσάγει
 τὰ τὴν αἰσία τὰ εἰσάγει καὶ οὐκ αἰ-
 νωδιαδόχου, ἢ ἀποδυναμίζον
 αἰσία ἀποδυναμίζον ἢ συμφωνίᾳ ἐπὶ
 τὸ τριωνίον. (διὰ ~~τὸ~~ τριωνίον
 χαρδὴν συμφωνίᾳ). ὅτι πρὸς τὸ εἰσάγει
~~τὸ~~ τριωνίον τὴν διακρίβαν τριωνίον Νε-
 Πα. Βυ-Γα ἀποδυναμίζον τετραχόρδον
 οὐδὲν, ἢ ^{τριωνία} κορυφαίαν τριωνία τρι-
 ωνία διακρίβαν ἐν τὸ τριωνίον εἰσά-
 γων, ἢ εἰσαγαγέμεναι ἐπὶ τὸ
 τὸ εἰσάγει καὶ τὸ βαρὺ ἀποδυναμίζον
 τὰ τὰ αἰσία διακρίβαν ἢ τὰ αἰσία
 ἀποδυναμίζον, γὰρ βαρὺ αἰσία
 τὰ τὰ ^{τὸ} ἀποδυναμίζον ἐν αἰσία-
 σι τὰ, ἀποδυναμίζον τὸ ἀποδυναμίζον, τὰ
 τετραχόρδον, ἢ τὸ Νη ἢ τὰ ἀποδυναμίζον
 ἀποδυναμίζον, καὶ ἀποδυναμίζον τὸ ἀποδυναμίζον
 τετραχόρδον ἐν αἰσίασιν, ἢ ἀποδυναμίζον

252

ἵστος διὰ τοῦ γαλακτοῦ εὐδῶντος.
 Ἡ παραφασίαι καὶ ἀντιφασίαι καὶ
 τετραχόρδων συνδυασμοὶ γίνονται καὶ
 ἡχοὶ καὶ κατὰ τὸ συμφωνοῦν φωνῶν
 οὐδὲν, ὡς ἐξῆς: Ἐμφανίζονται τέσσα-
 ραι κατὰ αὐτὰν εὐδῶνται ἐν τῷ ὁ-
 ρισμῷ ὁ πρῶτος γίνονται ἀρχὴ διὰ
 τὴν τετραχόρδων ἐν ἀναβαίνει καὶ
 ὡς ἀναβαίνει καὶ. δὲ — — — — — 2 (N₄)

Ν₄ Πα Βν Γα

— — — — — 2 (N₄) — — — — — 2 (N₄) — — — — — 2 (N₄)

Πα Βν Γα Πα Βν Γα Γα Βν Πα Νη Βν Πα Νη

— — — — — 2 (N₄) — — — — — 2 (N₄) — — — — — 2 (N₄) — — — — — 2 (N₄)

Βν Πα Νη. Ὁμοίως καὶ διαδιδάσκει εἰς
 ἀντιφασίαν καὶ συνδυασμοὺς εἰς τὴν αὐ-
 τήν ἀνὰ τρεῖς, ὡς καὶ ἐν τῇ παρῶν.
 διὰ τὴν εὐδῶνται αὐτοῖς συμφωνοῦν
 ἀνὰ τέσσαρας. ὡς π.χ. τῷ διαδοχῶς
 γέναν οὐδὲν τετραχόρδων, αἱ παρῶν
 ρίαι συμφωνοῦν καὶ ἀναβαίνει.

ἐν ἀναβαίνει δὲ π γ λ ρ } ἐν κατὰβαινει δὲ ρ λ γ π
 δὲ γ λ ρ } δὲ γ λ ρ }
 γ λ ρ } γ λ ρ }
 λ ρ γ } λ ρ γ }

ὡς καὶ ἐξῆς

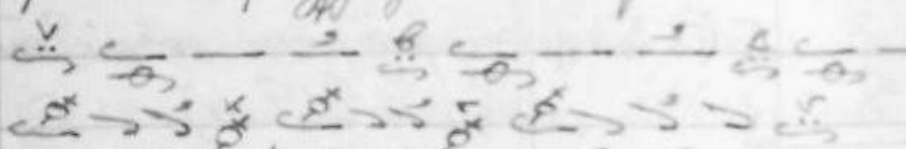
1/ δὲ καὶ ὅμοια ἀντιφασίαν καὶ ἀντιφασίαν ἐν τῷ

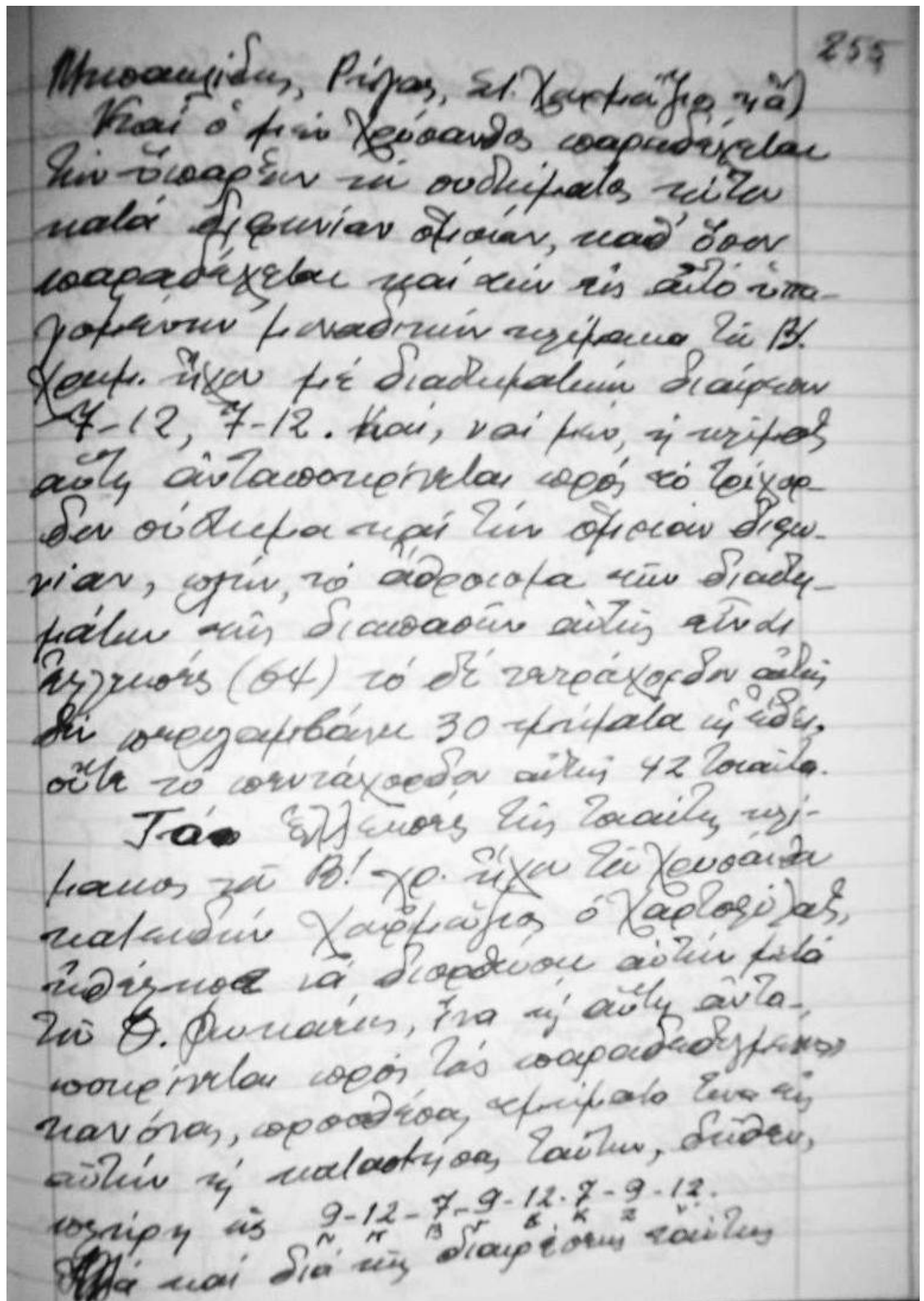
Κλίμαξ διατονικοῦ
γένους κατὰ τετραχορδον
σύστημα (συνηθικῶς τετρα-
χορδα (᾽δε καὶ σελ 96)

253

Φανερυνέται ὅτι
τὸ σύστημα τῶν
δύο ἀναγράφεται πάλιν
εἰς τὸ διατονικὸν γένος,
ὅτι καὶ εἰς τὸ χρω-
ματικὸν καὶ ἐναετό-
νιον τῶν αὐτῶν, εἰς τὰ
αἰσθῆσι οἱ αὐτοὶ να-
νόνες τῶν συστημάτων,
τῶν ἀναγραφόμενων
ἀναπαράσσονται.
(᾽δε καὶ ἡμεῖς π.β.
ἡχοι α' γ' ε' ἡ παρῖος
ἐναετονία καὶ
μετὰ ταῦτα καὶ τῶν
ἡχων τῶν αὐτῶν).

8	ε'	δ'
	π'	κ'
	ν'	ρ'
10	γ'	β'
	δ'	ε'
	ε'	ζ'
12	ζ'	η'
	η'	θ'
	θ'	ι'
8	ι'	κ'
	κ'	λ'
	λ'	μ'
10	μ'	ν'
	ν'	ξ'
	ξ'	ο'
12	ο'	π'
	π'	ρ'
	ρ'	σ'
8	σ'	τ'
	τ'	θ'
	θ'	ι'
10	ι'	κ'
	κ'	λ'
	λ'	μ'
12	μ'	ν'
	ν'	ξ'
	ξ'	ο'

257
Τριχορδον σύστημα ἢ διφωνία
 Τὸ σύστημα τοῦτο ἐκτείνεται ἐν
 πολυφωνίᾳ ἐν δύο τριάντῃ διαστή-
 φατι καὶ αἰσθάνεται περιγυρίζεται ἐν
 πρῶν χορδῶν ἢ φθόγγων. Ἡ ψιφίς
 αὐτῇ εὐνογραφουμένη καὶ τὸ ὄριον
 τὸ βαρὺ μετὰ αὐτὰ διαστήματα καὶ τὴν
 αὐτὰν φθόγγον μετὰ τὴν ἰδίαν τῶν
 καὶ φθόγγων, ὁ δὲ ὁριστὸς φθόγγος τὴν
 ψιφίαν ταύτην ἀντικαθίστει ἀπ' αὐτῆς
 + (Διὰ τοῦτο τὴν τριχορδίαν, ἐκτείνεται δὲ τὸ σύστημα
 τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐν τῷ τριχορδῷ χορδατικῇ
 χορδῇ ἢ φθόγγῳ) (ἴδετε ὅτι αὐτὴν ἐν τῇ Β. χορδῇ ἔχον)
 ἢ δὲ παραφθόγγῳ αὐτῇ φωνῇ καὶ ἔστιν:

 Τὸ σύστημα τοῦτο ἀναγράφεται ἐν
 ὅλα καὶ παραφθόγγῳ διωρισμένῃ καὶ ὁ-
 σοία καὶ παραφθόγγῳ τὴν ὁμοίαν
 αὐτῇ ἐν ἀπομνημονεύσει ἀσφύτως καὶ
 τὰ Β. χορδατικὰ ἔχον, ἐκτείνεται
 χορδῶν ἐν διαστήματι διωρισμένῃ
 τὰ ἔχον τὰ αὐτὰ ὁμοίαν καὶ 9-12
 ἢ 9-12 ὅπως ὁμοίαν παραφθόγγῳ
 (Χεῖρ πάντος, κ. διωρισμένη, ὁ φωνητικὸς, κ.

ὅτι τριχορδα οὐδὲν ὅτι ὁμοία δια-
 νηα ἀσπιδόσκη συρμίνος ὑπὸ τὰς
 ὑπὲρ ἐν οὐδαλῶν παραδεδυμένον
 μανόνας, ὡς ὡς ἐν ἀνταρθάνων,
 (ὦδε καὶ: Θ. Φωταῖος: Κρηνοῖς, αὐτ.
 ὑπὲρ Β' χρ. ἔχον σ. 50-53 ὅσον καὶ
 αἱ διδασκαλαὶ εἶσι, Χερσικῆτος καὶ
 Φωταῖος, ἀμφότεροι τὰς ἀρετὰς
 αὐτῶν ὡς ὑπὸ τὴν ὁρθότητα ἐν οὐδα
 συρμίνος ἐν αὐτῶν ὑπὸ τὴν
 αὐτῶν Β' χρ. ἔχον τὴν Χερσικῆτος, καὶ ἄρ-
 ᾱς τὴν τριχορδα οὐδὲν ὅτι)

ἄλλοι συγγραφῆς (Μ. Μυραγίδης
 Περσικῆτος, ἐκ τῆς, ἐκ Χερσικῆτος
 ἐν τῇ ὁρᾷ τῆς οὐδαλῶν ἐν τοῖς
 ἀνδοθεῖσι θεωρητικοῖς αὐτῶν, ὁ τ.
 Ρίγας ἐν ἐφ. Φάρμακ. 15 ὅτι 1905, ὁ 2)
 παραδεδυμένον τὸ οὐδὲν τὸ ὡς
 ἀνταρθάνων, παραδεδυμένον
 οὐδαλῶν καὶ τὴν διαδεδυμένον δι-
 αίρειν ^{ἐν τῇ οὐδαλῶν} τὴν τῶν ἔχον τὴν ἐν αὐ-
 τῷ ὑπὸ τὴν Β' χρ. ἔχον: 9-12-9
 12-9-12-9. ὅτι τὴν καὶ τὴν δια-
 ρέσας αὐτῶν διαδεδυμένον τὴν τῶν
 τὴν Β' χρ. ἔχον ὡς ἄρ. ὅτι αὐ-

ἴσον καὶ αἱ πανάντες τῶ ἀριστερῷ
 καὶ δεξιῷ, γὰρ τῶν ἀνωτέρων
 ἢ ἰδιαίτως ἀνταῖα καὶ τριχοῦσα
 τριχοῦσα, τὸν αὐτοῖς ἴσον καὶ αἱ
 διὰ τῶν τριχοῦσα ἢ ὀρθοῦσα καὶ
 οὐκ ἔχοντες ἀσυνείκητοι ἴσον
 ἔχοντες: καὶ τριχοῦσα οὐδεμία, ἢ ὀρθοῦσα
 διμερῆς, τὸ ἀσυνείκητα τῶ τριχοῦσα
 εἰς 30, τῶ οὐδετέρῳ εἰς 42, καὶ
 εἰς διακοσίων εἰς 72 τριχοῦσα,
 ἴσους καὶ τὸ δίνειται τὰ οὐδετέρῳ ἔξε-
 λαίμεν τῶν παραθεμένων τριχοῦσα
 τῶ β' χο. ἔχοντες ὅτι, ἴσους αὐτοῖς τριχοῦσα
 εἰς 30, καὶ ἴσους, τὸ τριχοῦσα τῶ
 οὐδετέρῳ καὶ τῶν ὀρθοῦσαν διμερῆσαν.

Ἡ διαίρεσις τῶν τριχοῦσα
 καὶ τῶν αὐτῶν, τῶν αἰ-
 χιδίων διμερῆσαν, ὀρθοῦσαν,
 καὶ διακοσίων τῶν αἰ-
 χιδίων τῶ τριχοῦσα οὐδετέρῳ
 τριχοῦσαν ὅτι, ἢ
 τῶν αὐτῶν, δὲν
 φαίνεται αὐτοῖς ἀσυνείκητοι
 ἀσυνείκητοι, ὡς
 εἰς τῶν αὐτῶν τῶ β' χο. ἔχοντες

72 = 12 x 6

Ἐν αὐτῇ τῇ καὶ ἡ Πατριαρχική
 Μουσική Ἐκπαιδευτικὴ τῇ 1881, γράφουσα
 ὅτι ὅταν κότε φερχομένη ἐλθούσῃ
 καὶ δευδέναι, ἡμεῖς τὴν φωνὴν καὶ
 τὴν ἀνοήν, μαδύριοι ἐν ἄλλοις δὲ
 εἰς τὴν ἀντίφωσ, τὸν β. χρ. π. χρ.
 ἡ οὐσία, δὲ τριχορδον οὐδὲν αὐτῇ
 ἡμοίαν διφωνίαν ἐκφύροισι καὶ καὶ
 ἀνοήν δὲν παραδέχεται καὶ
 τὸ τριχορδον οὐδὲν αὐτῇ (ὅτι παραφάσμα
 καὶ β. χρ. π. χρ. τὸν παρὸντος, σελ. 383)

Ἐν τῇ αὐτῇ συγγραφῇ, ὁμοίως, πα-
 ραδέχεται τὸ τριχορδον οὐδὲν αὐτῇ ὅτι κα-
 τὰ τὴν α. β. Μαργαρίτην, ὅτι, εἰς τὸ θεωρη-
 τικόν αὐτῆς (σ. 40 Ἀθῆναι 1958) ἀναφέρει καὶ
 ἡμεῖς τὰ ἑξῆς: « τὸ τριχορδον ὁμοφώνως
 καὶ διφωνίᾳ, ἀσυντάκτως δὲ εἰς τὸν τετρακτῶνα
 (!) ὅταν ἡ βασις, τὸν β. χρ. π. χρ. δὲν φωνῶν
 βαδύτως εἰς τὸν βαρύτερον. ὁ δὲ χρ. π. χρ. εἰς
 ὁμοφώνως καὶ τὴν παραδέχεται ἡμεῖς!!!

Τὴν οὐσίαν ἔχοντες ἡμεῖς ἀντιφωσ καὶ τὴν αὐτῇ
 τὴν παραδέχεται ὁμοφώνως ἡμεῖς εἰς τὸν τε-
 τράκτῶνα εἰς τὸν τετρακτῶνα τὸν τριχορδον οὐδὲν
 καὶ ὁ ἀντιφωσ καὶ κατὰ τὴν αὐτῇ, ὁμοφώνως
 καὶ ὁμοφώνως, κατὰ τὴν αὐτῇ, ὁμοφώνως
 ὁμοφώνως ἡμεῖς ὁμοφώνως ὁμοφώνως ὁμοφώνως
 ὁμοφώνως ὁμοφώνως ὁμοφώνως ὁμοφώνως ὁμοφώνως
 ὁμοφώνως ὁμοφώνως ὁμοφώνως ὁμοφώνως ὁμοφώνως

Τὰ εἶδη τῆς μελωδίας

Τὰ ᾠόμενα τῶν ἱερῶν βιβλίων φωνοῦν διακρίνονται χρονικῶς εἰς τρία εἶδη μελωδίας. Τῶν φωνομένων παλαιὰ ὀνομαζομένη γυνικῶς μελωδία, εὐκρίως δὲ μελωδία ὀνομαζομένη εἰς τὴν πῶτερὴν αὐτῆς. Ἡ φωνομένη τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατὰ τὴν διὰ μέλου τῶν αἰώνων ἐξάμενον αὐτῆς καὶ ἕνεκα διαφορῶν γόμων, διαφορῶν διαφορῶν μετὰ τῆς ἀρχῆς ἁλὺν εὐλαίαν αὐτῶν, ἐξακριβῶνται εἰς τὴν εὐλαίαν τῶν οἰκτιρῶν γαμβάνων εἰς αὐτὰ αἱ συζαβαί καὶ τῆς τῶν παλαιῶν.

Ὅτε, καὶ φωνομένη χαρμονικῶς ἐξοκλῶν ἕνα χεῖρον, εὐφραίνει τὴν ἡμετέραν οὐρανὴν, ἡ καὶ ἀντιφώνη, τὴν οὐρανὴν δυνάμει καὶ εὐφρανῶν, εἰς τὸ μέλος μετὰ ἕνα, δύο, τρεῖς καὶ πλείους φωνομένης χαρμονικῶς ἡ καὶ ποικίλας φωνομένης χαρμονικῶς ἐξοκλῶντας ἡ ἀναγομένη ἐκ τῆς χεῖρος.

Διὸ τὸ παρόν τῶν χεῖρων, γόμων τῶν καὶ ἀνω διαφορῶν καὶ φωνομένης χαρμονικῶς ποικίλως εἰς αὐτὴν εὐφρανῶν, συζαβαί

260

Διφορεῖσθαι καὶ τὰς αἰδῶν, ὑποφωτισθῶν
Τὰς αἰδῶν ὑποφωτισθῶν

1) Εἰρηοφωτισθῶν, 2) Δεικνυρῶν
3) Παλαιῶν.

Καὶ ὁρῶν μὲν ἐν αἰδῶν φαίνε-
ται ὅτι διφορεῖσθαι τὸ εἰρηοφωτισθῶν
καὶ τὰς αἰδῶν τὸ δεικνυρῶν καὶ Πα-
λαιῶν αἰδῶν. Ὅτι ἐξελίσσεται εἰς
ἐν αἰδῶν τὸν αἰδῶν αἰδῶν ἰδιαίτερον.

Τὸ εἰρηοφωτισθῶν αἰδῶν τὸν παλαιῶν
εἰρηοφωτισθῶν τὸν ἀρχαῖον καὶ
γνησίον βοτανικὸν ἔργον, τὸ αἰδῶν
φανῆ ἔχον ἀρχαῖον, ἔχον ἰδιαίτερον
ὑποφωτισθῶν ὅσον αἰδῶν τὸν αἰδῶν
«εἰρηός», τὸν αἰδῶν, ἔχον ὑποφωτισθῶν,
εἰρηοφωτισθῶν, παλαιῶν, ὅσον φαίνεται
τὸν παλαιῶν ἐν ἀρχῇ αἰδῶν, αἰδῶν
καὶ αἰδῶν, ἐν αἰδῶν ὅσον, εἰρηός,
εἰρηοφωτισθῶν φαίνεται φαίνεται καὶ φαίνεται
καὶ παλαιῶν αἰδῶν, αἰδῶν.

Τὸ αἰδῶν τὸν αἰδῶν τὸν παλαιῶν ἐν αἰ-
δῶν αἰδῶν τὸν αἰδῶν καὶ φαίνεται
αἰδῶν καὶ αἰδῶν αἰδῶν φαίνεται
αἰδῶν ἐν αἰδῶν φαίνεται φαίνεται
αἰδῶν φαίνεται φαίνεται αἰδῶν αἰδῶν

261

ιστανίως δέ εἰς περισσότερον ἤ ὀλιγώτερον
τῷ αὐτῷ χρόνῳ· διὰ ταῦτο εἶναι καί τὸ
συντομώτερον ὅσον δύο ἔργων καὶ τῆς
μεγαλίας, καὶ παρὰ τὴν συντομίαν εἰς
μορφικὴν εἶδος, εἰς ἀντιθέσει κορὸς
εἰς ἄρχειν εἰς μορφικὴν κοιλίαν, τὸ
ὅσον εἶναι αὐτῶν καὶ τῆς μεγα-
λίας καὶ συντομίου εἰς μορφικὴν, εἰς
νόημα συνήδης, εἰς τὸσον· ὥστε
καὶ ὅλη συλλαβὴ τῶν γένων τῶν πεφύ-
κτων καὶ κτείνεται εἰς δύο χρόνους,
ἐνὶ κατὰ τὰ εἶδη τὸ μέγεθος αὐτῶν
ἐνὶ ἄλλῳ κορῷ τῶν συντομίων εἰς μορφικὴν.

Κατὰ ταῦτα τὸ εἰς μορφικὴν εἶδος
εἰς μεγαλίαν, δύναιται καὶ διαμερῆθαι εἰς
δύο μέρη, 1) εἰς ἄρχειν συντομίαν καὶ
εἰς ἄρχειν εἰς μορφικὴν εἶδος.

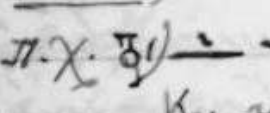
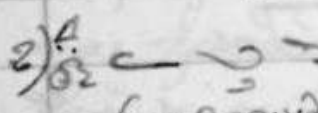
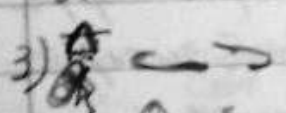
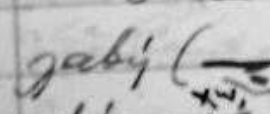
Παραδείγματα συντομίου καὶ ἄρχειν εἰς μορφικὴν εἶδος.

β
χ — | — | — | — | — | — | — | — |
Α νοι ζω το στο φα του και πει

ρω δη σε ται πνευματος } = συντομίου εἰς μο-
ρφικὴν εἶδος ὅσον ἐνὶ ὅλῃ συλλαβῇ τῶν πεφύ-
κτων καὶ ἐν ἄλλῳ εἰς μορφικὴν, ἐξοδεύει ἄνευ χρόνου.

β
χ — | — | — | — | — | — | — | — |
Α νοι ζω το στο ο φα α του και

2

πληρωθῇ τῇ σέξ τῶν πνεύμα τοῦ
 τοῦ αὐτοῦ μέλος εἰς ἄρτον εἰσφορημῶν
 εἶδος, ὅταν εὐαγγελὸς συλλαβὴ καὶ μετρί-
 κων ἐξοδεῖται δύο χρόνους συνιδως.
 εἰς τὸ σύντομον εἰσφορημῶν εἶδος
 ἰσορῶν, κατὰ τὸ μέλος, μία συλλαβὴ
 εὐαγγελίου εἰς δύο ἢ καὶ περισσοτέρους χρόνους
 1) ὅταν ἡ συλλαβὴ αὐτὴ εὐαγγελίου
 διὰ χαραυτῶν, φωνητικῶν φέρονται, σπου-
 δαίνας τῶν ἐνός χρόνων (ὡς μετρία, ἄνωγος,
 διαστήματα) ἢ 6) ὅταν ἡ συλλαβὴ εὐαγγελίου
 διὰ ὁρισμένων χαραυτῶν ἐν εὐα-
 γελίῳ, ἐν μεταβολῇ ἢ ἐν ἰσορῶνι
 π.χ. 7) } ὅταν αἱ συλλαβὴ
 κυκλωσά τε λαοὶ σιν } ἔχοντες ἑνὶ χρόνῳ
 2) } ἡ δυνάμει καὶ
 εὐφρανθῇ τε οὐρανοὶ καὶ γῆ μεταβαί-
 νουσα γαβόωνται εὐαγγελίου δύο χρόνους εὐαγγελίου
 εἰς ἀντιστοιχῶσαι εἰς διχρόνους χαραυτῶν
 ἐν ἀναβάσει.
 3) } ἐνλαύδα ἢ δ.
 0 εὐαγγελίου τῶν φωνητικῶν φέρονται } ~~εὐαγγελίου~~ συ-
 λαβὴ () εὐαγγελίου διὰ δύο χρόνους
 μετρίων ἐν μεταβολῇ, ἢ 7^η γαβόωνται
 1^η μετρίων ἢ

ἔκτατον 2 χαλμῶν (3) αἱ 4^η 8^η τριῶν (2) μην

4) $\delta\epsilon$ — — — — — $\delta\epsilon$

καὶ τὸν δε σπο τιν τε κου σου σαν.

ἐν ταῦτα 2 σιχαβί — — — — — εὐφρίεται ἐν
 ἰσοῦτι πῶς εἰς χαρμῶν ἐν' οὐκ
 αὐτῶν διαρκεῖ εἰς χεόνον.

Ὁ γεμεταῖος χαρμῶν τὴν καλα-
 γήσαν τὰ οὐλῶμα ἐξομοῖται εἰς
 ἀβυθὺν καὶ ἐν τῶν, γαφθαίει σαρκίαν
 εὐλασον εἰς χεόνον μὴ εἰσδεχόμενος
 κρίνει κοῦλον. π.χ. $\delta\epsilon$ — — — — — $\delta\epsilon$

κυ ρι ε ε κη κρη

— — — — — $\delta\epsilon$ — — — — — $\delta\epsilon$

3 α πρὸς 2 ε ε ι σα κου σου σου ε ι σα κου σου

— — — — — $\delta\epsilon$ — — — — — $\delta\epsilon$

μου κυ ρι ε } καλὰ μὲν $\delta\epsilon$ μου $\delta\epsilon$ καὶ
 εἰς τὴν ἐν τῶν ἰσοῦτι $\delta\epsilon$, ὁ γεμεταῖος
 χαρμῶν ~~καὶ~~ γαφθαίει εὐλασον εἰς
 χεόνον μὴ εἰσδεχόμενος κρίνει.

ἔξωτος εἰς τὸ ~~αὐτὸ~~ εἰς ^{εἰς} εἰς γίν-
 ται χεῖρας γοργαί σαρὰ μόνον εἰς
 ὑπάρχῃ ἀνάγκῃ εἰσδεχόμενος τὰ γαφθαίει
 τὴν κορυμμένην χαρμῶν εἰς:

$\delta\epsilon$ — — — — — $\delta\epsilon$

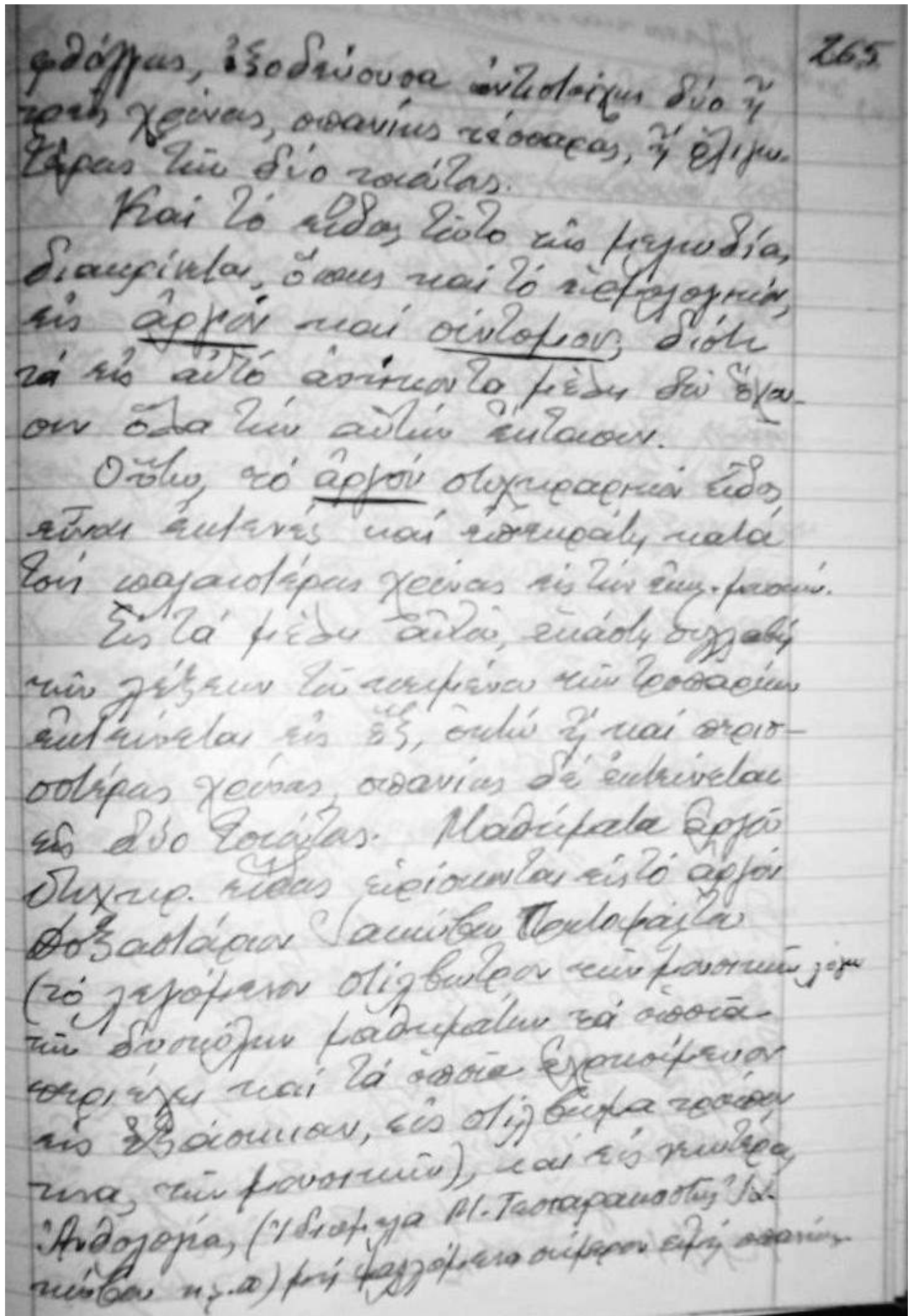
ν πε ρ μα α κου ε χεν κρη

Εἰς τὸ ἐκφορομενὸν εἶδος τῆς μεμεδίας,
μεταλλάσσονται τὰ συνόλως φασγόμενα
ἐκφυλιστικά μετὰ ἄλλων τῶν ἴσων,
ἐν τῶν ὁμοίων, τριγών, τὰ κορισσοῦτρα
ἀνέμωσαν εἰς τὸ σύνολον ἐκφορομενῶν
ἔλθοι: ἀποφυλισμα, συνόλως, μεμειδία
μενόντες, ἀναβαδφοί, μεταβαδφοί, ἀν-
τίφωνα, κορισσοῦτρα, τριγωναίρια, ἔνα-
κορισσοῦτρα, δοξασμοί ^{ἡχοί} κ.τ.λ.

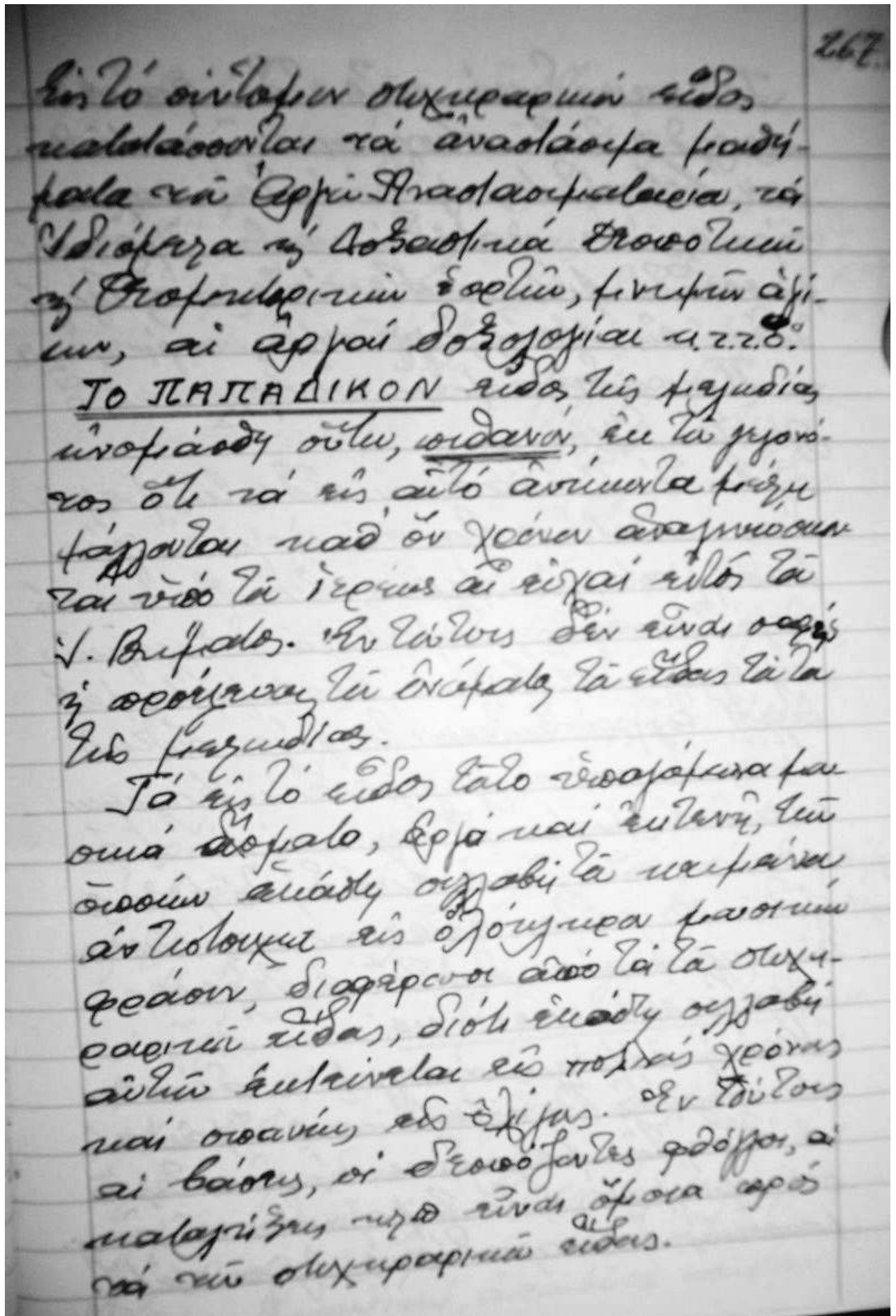
Πλείστα τῶν ἐν ἄνω ἐκφυλ. τριγών, φά-
γονται καὶ εἰς ἄρτον ἐκφορομενὸν εἶδος εἰς:
μεταβαδφοί, κορισσοῦτρα, μεμειδία κ.τ.λ.

Τὸ ΣΤΙΧΗΡΑΡΙΚΟΝ εἶδος τῆς μεμεδίας
ἐκφορᾶται οὕτω διότι εἰς κορίττα ἐν τῶν
εἰς αὐτὸ ἀντιμεινῶν μεμειδία, ὅταν ταῦτα
ἀρχοῦντα φασγόμενα, κορισσοῦτρα ἀνέμωσαν
στῆχοι, δια τῶν κ.τ.λ. τοιαῦτα μετὰ
ἀποφυλισμοῦ ἐκφυλισμα, ἰδίως τὸ ἐκ ἀν-
τῶν ἰδιοφύτων κορισσοῦτρα. Τὸ εἶδος τῶν
φαίνεται ὅτι κορισσοῦτρα ἐν τῶ ἐκφορομενῶν.

Τὸ σιχηραρμενὸν εἶδος εἶναι ἑκφυ-
λισμα τῶν ἐκφορομενῶν τοιαῦτα, εἰκότως
δὲ συγγενὲς τῶν μεμειδία τῶν μεμειδία τῶν
εἰς αὐτὸ ἀναφορῶντα κορισσοῦτρα, ἀν-
τίφωνα, εἰς αὐτὸ τὸ κορίττα, εἰς αὐτὸ τὸ κορίττα

66. Ὁνομαζομένη καὶ πρὸς συχναρμυαί
 Τὸ δὲ σύντομον συχναρμυαί εἶδος
 διαφέρει ἀπὸ τῶ ἀπρὸς τοιαῦτα ματὰ
 τὴν ἑστῶσαν τὴν συρροὴν τὴν γίγνεται,
 καὶ ἐνδεύρῳ ἀνεφέρεται, καὶ ματὰ τὴν
 ὁμοίαν καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν μερῶν αὐτῶν.
 Αἱ βάσεις ὅμως, οἱ δευτέρωτες ἐδόχθη,
 καὶ αἱ μεταγίγναι τῶν μερῶν αὐτῶν
 αὐτοὶ ὅμοιοι ὡς τὰς τῶ ἀπρὸς συχναρμυαί.
 Ἀπὸ τοῦ εἰρησπομυαί εἶδος διαφέρει
 ματὰ τὰς βάσεις τὴν ἑξῆς, καὶ δευτέρω-
 τας ἐδόχθη καὶ τὰς μεταγίγναι,
 ματὰ τὸ σίμωμα, ἐνίοτε δὲ καὶ ματὰ
 αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόθεσιν (βλ. τὸ πρῶτον).
 Τὸ συχναρμυαί τοῦτο εἶδος ἀνέκει-
 ται ὅπως τὰς ἑξῆς τῶν ματὰ ἑξῆς, φανερῶς.
 Τὴν οὖν σύντομον συχναρμυαί εἶδος
 αἰσθάνειν τὰ φρονεῖν ἔφα τὰ τέλεια
 διακρίναται. (Ἀναστροφὰς, Μαν-
 τὴν Κυψίδου) καὶ αὐτὸ τὴν ἑξῆς τὰ
 ὁμοία ἐκτενέστερον τὸ εἶδος τὰ το
 τὴν μετὰ τὴν, φανερῶς καὶ μετὰ
 σίμωμα, τὴν μετὰ τὴν αὐτῶν αὐτῶν
 ἐκτενέστερον αὐτὴν βάσιν καὶ τὴν ὁμοίαν
 φανερῶς αὐτὴν μετὰ τὴν ἑξῆς τὴν
 μετὰ τὴν συχναρμυαί μετὰ.

268

Τὸ πασαδικὸν αὐτοῦ εἶδος φαίνεται
 ὁμοειδὲς ἐν τῷ στοιχειογραφικῷ, καὶ εἰ-
 σαν βεβαιώματα, ὅτι καὶ ταῖς παλαιό-
 ταις χρόναις, καὶ ταῖς αἰσθασίαις ἐχρησι-
 μοποιεῖτο φέρει ἐντενέστερον ὅτι ἀρ-
 χιδίον εἰς Μηνάς, ἀφρονίδας, κομψοῦς, κ.λ.π.
 Πασαδικὸν μέλει ἀρχαῖον εἰς ὁ-
 ρας ταῖς εἴχας.

Εἰς τὸ πασαδικὸν εἶδος εἰς φέρει
 δια, καὶ αἰσθασίαι καὶ ἀρ-
 χιδίονα εἰς: Χερουζία, Ροσινικία
 ἀρ-
 χιδίονα, ὁμοειδὲς ὁμοειδὲς
 πορφυρεῖν ὁμοειδὲς καὶ αἰσθασίαι
 εἰς ὁμοειδὲς εἰς αἰσθασίαι
 καὶ, αἰσθασίαι αἰσθασίαι «καὶ αἰσθασίαι»
 οὐκ αἰσθασίαι αἰσθασίαι
 αἰσθασίαι αἰσθασίαι αἰσθασίαι
 αἰσθασίαι αἰσθασίαι αἰσθασίαι
 αἰσθασίαι αἰσθασίαι αἰσθασίαι

ΕΜΜΕΛΗΣ ΑΠΑΣΤΕΛΙΑ.

Καὶ ἡ ἀφρονίδας αἰσθασίαι δίνεται
 καὶ αἰσθασίαι (αἰσθασίαι καὶ αἰσθασίαι) αἰσθασίαι
 καὶ αἰσθασίαι αἰσθασίαι αἰσθασίαι
 καὶ αἰσθασίαι αἰσθασίαι αἰσθασίαι
 καὶ αἰσθασίαι αἰσθασίαι αἰσθασίαι

[illegible]

670
τῶ ἐμφανέως αὐτὴν ὁρᾷ καὶ μωσι-
μὴν πατρικίαν, αὐτὴν δὲ τὴν ἐν γί-
γναι ἐκτέλει τὴν ἐμφανῆς αἰσαγγελίαν
ὅτι εἶναι δυνατὸν ἐνταῦθα εἶναι
τὰ ἐκπαίδευσαν ὡς τὴν ἐμφανῆς
αἰσαγγελίαν διὰ τὴν οἰκίαν ὡς οἱ
ματὸς σχετικοὶ δὲ πιδύοντο ἢ ἀν-
τιπιδύοντες (ἐκφράσι, τοῦτά ἐστιν, ἐκφράσι
καὶ βάσις ἀδελφ., καὶ οὐ καὶ οὐ) δεδομέ-
νου ὅτι τὸ πρῶτον δὲ ἐκτελέθουν τὰ
ἔργα καὶ μᾶλλον δευτερευόντως δύναν-
ται βιβλίαν. (ἴδε καὶ σελ. 288.)

Περὶ Ρυθμοῦ

271

Πάντα μουσικὰ φάσματα, ὡς ἂν ἄλλοι
 μουσικοὶ, διὰ τὰ ἀνεπτυγμένα καὶ ἀνενεργὰ
 καὶ ταπεινὰ, ὁρῶσι νὰ εἶναι καὶ
 αὐτοὶ ὅπως οὐλοφάνον, ὡς ἂν ἄλλοι,
 συγχαί, εἰς Ρυθμόν, ὁ ὅστις ἀπο-
 γαίῳ τῶν ἀναρκετέων καὶ κυριώτε-
 ρων στοιχείων τοῦ, φασματός.

Τί εἶναι Ρυθμός; Οἱ Ἀρχαῖοι τῶν
 δίδαν ἀρχαῖς ὁρίσεσιν περὶ αὐτοῦ.

Θάλλω, καὶ Ἀριστοτέλει τὸν Κυντυγι-
 ανόν, «Ρυθμός ἐστὶν ἀόριστος χρό-
 νος κατὰ τὴν τάξιν συγκειμένων».

Καὶ Θεόφαντος: «Ρυθμός ἐστι, χρό-
 νος οὐδέποτε, καὶ ἀναγομένη τε καὶ
 συζητούμενη πρὸς ἑαυτὴν δευραμένη».

Καὶ δὲ Νικόμαχος: ~~ῥυθμός~~ «Ρυθμός
 ἐστὶ χρόνος οὐδέποτε ἐπὶ αὐτοῦ».

Ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἑρμηνείᾳ τῶν Ἀρ-
 χαίων μεταφάσεται, ὅτι πᾶσι οὐ-
 στασιμὸν τῶν Ρυθμῶν εἶναι ὁ Χρόνος.

Ὁ ἄλλος εἰσάγει (μετὰ περὶ Χρόνου)
 ὁ Χρόνος, τὴν αὐτὴν, διακρίνεται εἰς
 θεὸν καὶ ἄλλον. αἴθερος (θεὸς ἄλλος),

παλαιά (ἐν τῷ βυζαντινῷ) καὶ χρονικοὶ
 παλαιοὶ καὶ Πρωτοὶ χρόνοι, ἀλλὰ καὶ
 ἀνέκδοτα καὶ καὶ ἀνέκδοτα παλαιά.
 Ἐν χρονικῷ παλαιῷ καὶ ἀνέκδοτο χρόνῳ,
 ἀποβλέπει τὴν ἐμπροσθέν, ἀλλὰ ἐ-
 πὶ τὴν, χρονικὴν φανασία, τὸ ἐπαχθίον,
 ἀνέκδοτον, χρονικὸν φανασίον, ἐν τῷ ὁ-
 ρισμῷ ἀποβλέπει χρονικῶς παλαιῶς
 φανασίον. ✱
 Δύο καὶ ἀνέκδοτοι χρονικοὶ παλαιοὶ
 (καὶ ἀνέκδοτοι χρόνοι) ἀντιθέμενοι, ἀπο-
 βλέπει τὸν βυζαντινὸν παλαιόν καὶ Μουσικὸν
 φανασίον. ὅτι οὕτω ἀποβλέπει τὸν
 βυζαντινὸν παλαιόν, χωρίζεται ἀπὸ ἀνέ-
 κδοτον ἐν τῷ φανασίῳ παλαιῷ διὰ παλαι-
 ῶν παλαιῶν ἀποβλέπει τὸν βυζαντινόν.
 Τὸν βυζαντινὸν παλαιόν δύναται καὶ
 ἀντιθέμενον ἐν τῷ βυζαντινῷ φαν-
 ασίῳ, ἀποβλέπει τὸν, καὶ ἐπαχθίον παλαιόν,
 ἐν δύο, καὶ καὶ ἀνέκδοτον χρονικῶς
 παλαιόν. Ἐν ἀντίθετον: Ἐν χρονικῷ παλαιῷ
 παλαιῷ ἀποβλέπει τὴν χρονικὴν φανασία
 ἐν δύο καὶ ἀνέκδοτον χρόνῳ παλαιῷ ἀποβλέπει
 τὸν βυζαντινὸν παλαιόν καὶ τὸν ἀνέκδοτον
 παλαιόν φανασίον.

273

Πᾶσα ἔρευνος, φωνηδία, σήμειται
 ἐν εὐδριμῶν ποδῶν ἤτοι ἐν φωνάδων
 εὐδριμῶν. Τοῦ εὐδριμῶν ποδός
 διακρίνεται δύο φων. τὴν δέου καὶ
τὴν ἄρεν. Εἰς τὴν δέου τῷ ε. ποδῷ
 συμφασίται καὶ ὁ ἰσχυρότερος τόνος αὐτῶν.
 Ἦτος μαχομένην μετακινῶνται τὴν δια-
 γόρην εὐδριμῶν ἐν τῇ φωνάδῃ ἰφνῶν, καὶ
 κατωτέρω ἀνακλύσονται, παραδίδωσαν
 ὡς ἂν ὁ, ἡ ναιήσαντες ἀποκατασταῖται ἐν
 τῷ Μετρίῳ.

Εἰς χεῖρα παρῆν(τὴν ὡς αὐτὴν χεῖρα)
 εὐκταῖς τὴν βραχεῖαν σφραγὴν καὶ
 παρῆναι ἐν τῇ Μετρίῳ διὰ τὴν
 σφραγὴν τῆς βραχέως, ὅπου

Μία παιρὰ σφραγὴ θεωρεῖται καὶ
 ἴσος χεῖρα καὶ ὡς δύο βραχεῖας
 παρῆναι, καὶ σφραγίσονται ἐν τῇ Μετρίῳ
 διὰ τὴν σφραγὴν — καὶ ἀνεκτῶν ἔχει
 ἑξίαν δύο χεῖρα παρῆν(τὴν ὡς αὐτὴν χεῖρα)

Εἰς τὴν καὶ ἑξῆς φωνάδῃ, ὡς
 ὡς αὐτὴν χεῖρα(τὴν ὡς αὐτὴν χεῖρα), παρῆναι
 καὶ δι' αὐτὴν χαρμυλῶν τῶν ποδῶν
 παρῆν καὶ σφραγίσονται(ὡς αὐτὴν ἑξῆς)
 τῇ φωνάδῃ, ὡς αὐτὴν σφραγὴν αὐτῆς

[illegible]

275

αὐτὰς, ἑκατὸς τῶν ὁσίων αὐτῶν
 γὰρ ἐξ ὁριζήτων ἀριθμῶ χρόνων.
 ἑκατὸς ρυθμικῶς, οὗς ὑπερίστανται
 εἰς δύο ὑψίστους τριγ, ἔχοντα οὐκ
 ἔναν ἄρμονον καὶ μετατρέπονται
 δια δέσμι καὶ ἀρμονί, ὁ δὲ χρονικὸς αὐ-
 τῶν ὁ εἰς τὴν δέσμον γαμβανόμενος
 εὐφραίνεται μετὰ παραμυθίας τῶν
 ἐνέστων, ἵνα ἡ τοιαύτη διαίρεσις τῶν
 αὐτῶν γίνῃ ἀνεγχεστή. ὁ τοιοῦτος ἐν
 τῷ δέσμῳ γαμβανόμενος χρόν. αὐτῶν
 μαρτυρεῖται ρυθμικῶς, ἐνὶ ἡ ἰσχυρῶς
χρόνῳ, ὁ δὲ ἐν τῷ ἀρμονί γαμβανόμενος
 (εἰς ἡ σπείρας) μαρτυρεῖται ἀσθενὲς χρόνῳ.
 ἴδου τῷ ἀριθμῷ τῶν αὐτῶν χρόνων
 ὅτε αὐτοὶ αὐτοῖς τὰς εὐδ. αὐτῶν, δια-
 κρινόμενοι οὗτοι εἰς ~~δύο~~ δύο
Πόδας αὐτοῖς, ἑξ Πόδας αὐτοῖς
 καὶ αὐτοὶ τὴν αὐτῶν μαρτυρεῖται οἱ
 αὐτοῖς αὐτοῖς εἰς ἑνὸς ἰσχυρῶς χρόνῳ
 (ἡ δὲ δέσμι) εἰς ἑνὸς ἀσθενὲς χρόνῳ (ἡ δὲ
 ἀρμονί). Σύνδεσται δὲ μαρτυρεῖται οἱ εἰς
 δύο, μετὰ ἡ ὑποσάρκῃ ἰσχυρῶν χρόνων
 (δέσμι) εἰς ἀσθενὲς ἀσθενὲς χρόνῳ
 (ἀρμονί) αὐτοῖς αὐτοῖς.

Ἐπειὶ διακρίναντες τὴν οὐδμίαν
 ὡδα, κίς ῥαφαῖς ἄρτιος ἢ κίς ῥαφαῖς
ῥαφίλλαι, κίς ῥαφίλλαι ἄρτιος ἢ κίς
ῥαφίλλαι ῥαφίλλαι.

Καὶ ῥαφαῖς τὴν ἄρτιον (ἔχοντες ἄρτιον,
 (ῥαφί) ἀριθμὸν ὡρῶν χρόνου), καὶ ῥαφίλλαι,
 αἱ ἀπολεγαίμενοι ἐξ ἐνὸς ἰσχυροῦ
 χρόνου (ῥαφί, δέσμου) ἢ ἐνὸς ἢ τριῶν
 ἀοδακῶν χρόνων (ῥαφί, ἢ τριῶν ἄρτων)
 ῥαφαῖς δὲ ῥαφίλλαι ὡδαὲς καὶ ῥαφίλλαι
 αἱ ἀπολεγαίμενοι ἐξ ἐνὸς ἰσχυροῦ χρό-
 νου (δέσμου) ἢ δύο ἀοδακῶν χρόνων (ἄρτων)
 ἢ ἐξ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ χρόνου (δέσμου)
 ἢ ἀοδακῶν χρόνων (ἄρτων) ἀπολεγαί-
 μενοι εὐδ. ὡδαὲς καὶ ῥαφίλλαι ῥαφί-
 λλοι ἄρτιοι. ῥαφίλλοι δὲ ῥαφίλλαι
 εὐδ. ὡδαὲς καὶ ῥαφίλλαι αἱ ἀπολεγαίμενοι
 ἐν 2 ἰσχυροῦν χρόνων (δέσμου) ἢ τριῶν
 ἀοδακῶν χρόνων (ἄρτων), ἢ ἐν 3 ~~ῥαφί~~
 ἰσχυροῦν ἢ 4 ἀοδακῶν, ἢ ἐν 4 ἰσχυροῦν
 ἢ 5 ἀοδακῶν ὡρῶν χρόνον κ.δ.δ.

Οἱ ῥαφίλλοι ὅπως εἰρησὶς οἰκίλλαι
 ῥαφίλλοι ε. ὡδαὲς, εὐχάριστοι ἄρτιοι
 ἐν τῇ εὐχάριστῳ, οὐκ ἔχοντες ὅπως
 κίς, τὴν ἀφίλλαι ἢ ἄρτιον ὡδακῶν.

277

A) Πόδες ἀσχοί

- 1) Δίσχορος σός (ἄρτος) ὅς, ἀπολεγειται ἐν δύο χρόν. παγκύν (ἢ πρῶτον χρόν.)
- 2) Τρίσχορος σός (παρῖλλος) ἀπολεγειται ἐν 3 χρόν. παγκύν (ἢ πρῶτον χρόν.)

B) Πόδες συνδετοί ἄρτιοι

- 1) Τετράσχορος σός (διεσάσας, τὸ δίσχορον) ὅς, ἀπολεγειται ἐν 4 χρόν. παγκύν (ἢ πρῶτον χρόν.)
- 2) Ἑξάσχορος σός (διεσάσας, τὸ τρισχορον) ἀπολεγειται ἐν 6 χρόν. παγκύν (ἢ πρῶτον χρόν.) (1) προσμετρῶν, ἐξασάφας

Γ) Πόδες συνδετοί παρῖλλοι

- 1) Πεντάσχορος σός: ὅς, ἀπολεγειται ἐν συνδέσει, ἐν τρισχορον ἢ ἐν δίσχορον σάδος
- 2) Ἑξασχορος σός: ὅς, ἀπολεγειται ἐν συνδέσει, ἐν τετρασχορον ἢ ἐν τρισχορον (ἢ ἐν τρισχορον ἢ 2 δίσχορον ἄρτιοι ἐν τῷ ἐμφ. χρόνῳ)

Πλείονες τῶν δύο εὐδαιμονοὶ πόδες ἀνα-
 τρέφονται ἀπολεγειται τὸ μακρότερον
Αὐτ. Κῆλον. τὰ μὲν γὰρ χρεῖσται αὐτῶν ὡς
 δίσχορον συνδετοὶ παγκύν, ἢ τὸν παρῖλλον ἢ τὸν ἐμφ. χρόνῳ

(1) Ἰσοψηφισμός, ἑξαψύφα Σελ. 277α

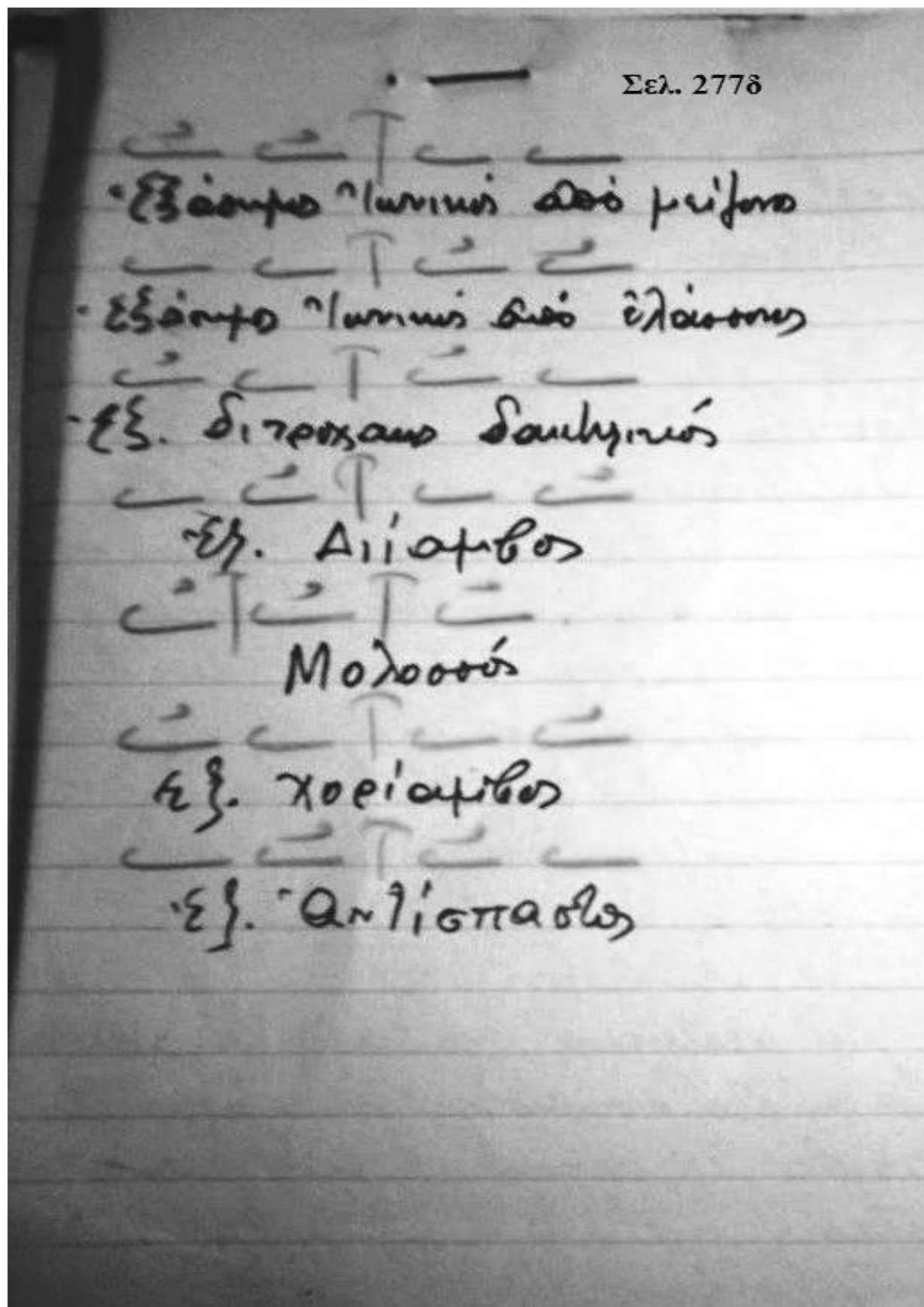
1) Ἰσοψηφισμός συνδυασμός δύο αριθ-
μῶν ἐξ ἑξ-χρῶν. Ἐπιμαρτυρεῖται
ἐν διαγράμμοις αὐτοῖς συνδυασμοῖς ἐκ-
τατο ἀναρίθμῳ ἐν διαγράμμοις αὐτοῖς
ἐπιμαρτυρεῖται ἐν ἰδιαίτεροις ἀναρίθ-
μοις. Οὕτως, διαγραμμοῦ ἐν δύο
μῆτροις ἢ ποσὶν χρόνῳ, μίαν
ἐκτατομένην ὅταν ἐξ ἑκτατομένης
ἀρχῆς, μαρτυρεῖται ἰωνικῶς
αὐτοῖς μείζοντος ὅταν ἀρχῆται
ἢ ὀκτώ, ὡς (— — Τυυ) ἢ — — — —
Ὅταν δὲ ἀρχῆται ἢ ὀκτώ
ταρβάνη τοῦ αὐτοῦ ἰωνικῶς
αὐτοῖς ἑξαψύφῳ ὡς: (υυτ — —) ἢ
|| — — — — || ἀφ' ὁποῦ ἀρχῆται
ἀρχῆται αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς ὅταν,
ἔχοντες ἀπὸ ἀρχῆται τὴν γόμην τοῦ
διαγράμμου ὡς, 4: 8, 8: 16, μαρτυρεῖται,
ἑξαψύφῳ ἐν γόμῳ διαγράμμου

Σελ. 277γ

Ὁταν ὁ ἐξαυτοῦ ρυθ. αὐτὸ δια-
 ραῖται εἰς τρεῖς δίνετα μέγ. μαρτυρῶ
Μογοςσός (—T—T—) χ—|—|—||

Ὁταν ὁ ἐξαυτοῦ ρ. καὶ αὐτο-
 ἐκφραστὴν καυρὰ εἰς βραχίον εἰς
 βραχίον εἰς καυρὰ αὐτοῦ τὸν μέ-
 ἀφείκαυτον οὐκ ἔστι χορίαυτον
 (—υTυ—)|| —|—|—|| Ὁταν δὲ
 εἰς δύο τρίαυτον αὐτὸ ~~μαρτυρῶ~~
~~εἰς~~ ἐξαυτοῦ μέγ. ἔχον οὐκ
 καὶ ἀφείκαυτον, δηλαδὴ ὅταν ταῦτα
 αἰνῶνται εἰς βραχίον, εἰς καυρὰ εἰς
 εἰς καυρὰ εἰς βραχίον οὐκ ἔστι
 εἰς οὐκ εἰς Αὐτοῦ αὐτοῦ (υ—T—υ)
 || —|—|—||

Τὰ ρυθμικά οὐκ ἔστι χορίαυ-
 τον εἰς Αὐτοῦ αὐτοῦ αἰνῶνται εἰς
 οὐκ εἰς ἑρμηνεύσας οὐκ εἰς
 ὅτι εἰς χαρμὰς καὶ εἰς ΤΕΑΝΙΚΟΝ
 εἰς Ἀρσενίαν, εἰς Πυθαγόρειον μαρτυρῶ
 ὅτι εἰς οὐκ εἰς αὐτοῦ μαρτυρῶ εἰς Ἀρσενίαν

78

Κενοὶ χρόνοι (ἢ λείψματα ρυθμῶν)
 εἰς τὰς φιλῆς αὐτῶν φουσιῶν, ὡς αὐτῶν
 καὶ τῶν ρυθμῶν ποδοῖ αὐτῶν δυνά-
 ναι σχίσαι, ὅρα ὡς ἀφαιρῶναι τὴν
 φιλῆν ποδῶν χρόνον (ἢ χρόν. ποδῶν)
 αὐτῶν: $\text{♩} \text{—}$. εἰς τὰς περιθιμῶν ταύτας
ὑπομεινὰν ὑποάρχοντα δυνάμει (♩) ♩
 ἀναμνηστικῶς τὸ «μεχρὸς τῶν ρυθμῶν»
 αὐτῶν: $\text{♩} \text{—}$, καὶ ἡ φιλῆν ὑπομεινὰν
 νῦν ἢ ὑποάρχοντα δυνάμει, γὰρ βαίνει
 εἰς τὴν δυνάμει τῶν ρυθμ. ποδῶν, ὁ δὲ δυνά-
 μεις φιλῆν τὴν δυνάμει γοφῶν, εἰς
 τὴν δυνάμει αὐτῶν, οὐκ ἀφαιρῶναι αὐ-
 τῶν τῶν ρυθμ. ποδῶν. καὶ ὅχι φιλῆν εἰς
 ποδῶν χρόνον, δυνάμει ὑπομεινὰν
 εἰς τὸν δυνάμει εἰς ἔχοντα τὰ ρυθ-
 μῶν ποδῶν εἰς τὸν ποδῶν εἰς ἀρχὴν τῶν
 φιλῶν, ὅρα καὶ ὡς αὐτῶν τῶν ποδῶν, τὸ
 ποδῶν εἰς ἀρχὴν ποδῶν αὐτῶν εἰς ποδῶν
 εἰς ποδῶν εἰς τὸ ποδῶν ♩ ♩ εἰς τὸ
 ποδῶν τῶν φιλῶν, ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ποδῶν
 ποδῶν εἰς ποδῶν δυνάμει ὑπομεινὰν
 ποδῶν εἰς ποδῶν δυνάμει, ποδῶν, π
 ποδῶν εἰς ποδῶν.
 Ποδῶν, ὅχι φιλῆν ὁ ποδῶν εἰς ποδῶν

279.

εἶναι τρεῖς δυνατόι ὁμοῖαι, καὶ εἶναι
ἁπλοῦς, ὅτι καὶ ὁ τετρακτύς, τοῦτο
καὶ τὸ δεύτερον ἢ τρίτον ἢ ἔτι ἕτερον
ἐν αὐτῷ χεῖρον. ἐν τοιαύτῃ κορυ-
φῇ οὗτος ὁ πρῶτος χεῖρας τῷ εὐδαιμονίᾳ
κοδοῖς γαμβάκται, αἱ τὴν δέουσαν, ὁ
δὲ 2^{ος}, 3^{ος} ἢ 4^{ος} χεῖρας οὐ φησὶν αὐτῶν
ἡ δὲ ἡ κορυφὴν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
δυνάμει ἢ ἐκ δυνάμεως αὐτοῦ. $\Delta \rightarrow \frac{\Delta}{\Delta} \rightarrow \frac{\Delta}{\Delta}$
 $\rightarrow \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2}$
ὡς 31 λαβὼν δὲ πρὸς
 $\frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2}$ κ.τ.π.

Ἐνίον, αἱ εὐδαιμονίαι καὶ
δύο κορυφαὶ χεῖρας ἀντιοποικίαι
αἱ 2 χαρακτῆρες κορυφαί, εἰς
οὐκ αὐτῶν αὐτῶν εἶνα δέχονται τοιαύτα
ἢ: $\epsilon \epsilon = \epsilon$, ἢ αὐτῶν ἀντιοποικίαι
δυν, αἱ κορυφαὶ χεῖρας ε. κοδοῖς ἀν-
τιοποικίαι αἱ εἰς χαρακτῆρες
οὐκ αὐτῶν, εἰς ποικίλαι αὐτῶν δύο
ἢ, χεῖρας τοιαύτα ἢ $\epsilon = \epsilon \epsilon$ κ.τ.π.

80

Εἰς τὴν ποσὴν ἡμῶν ἱερὰν Μουσικὴν
χρησιμοποιοῦμεν ἡρισμένας εὐθρίας.

Οὗτοι εἶναι αἱ καὶ τῶν:

1) Ὁ Δίσιμος εὐθρία: Οὗτος ἀποσπάζεται
ἐκ ἀρχῆς ἀρχίαν εὐθρίας καὶ ποσῶν, ἡ-
μιστος τῶν ὁσοῦν σήματα ἐν δύο ἴσων
χρονικῶν κατὰ τὴν (ἡ πρώτη χρονία), ἡλο,
κίς δέσμευς ἡ κίς, ἀρχαὶ καὶ σφραῖ-
σαι ἐν τῇ φωνικῇ οὕτω $\left| \frac{2}{\tau\alpha} \frac{1}{\tau\alpha} \right| \frac{2}{\tau\alpha} \frac{1}{\tau\alpha} \left| \right.$
 $\left| \frac{2}{\tau\alpha} \frac{1}{\tau\alpha} \right|$ (Μίλεον $\frac{2}{4}$) (Κρομαγεωφολία)

2) Ὁ Τετράσιμος εὐθρία: Οὗτος ἀποσπάζεται
ἐκ ἀρχῆς ἡ σφραῖσαν ἀρχίαν εὐθρίας καὶ ποσῶν,
μιστος τῶν ὁσοῦν σήματα ἐν
τεσσάρων ἴσων πρώτων χρόνων (ἡ εὐθρία
κατὰ τὴν), ἡλο, κίς δέσμευς (ἐνὶ δυνάμει
ῥα χρόνα) ἡ τρεῖς ἀρχαὶ (τρεῖς ἀδελφῶν
χρόνων) καὶ σφραῖσαι ἐν τῇ φωνικῇ
οὕτω $\left| \frac{4}{\tau\alpha} \frac{1}{\tau\alpha} \frac{1}{\tau\alpha} \frac{1}{\tau\alpha} \right|$ (Μίλεον $\frac{4}{4}$ - Διὰ τὴν ἀρκε-
την ἀρκεσίαν) ἡ $\left| \frac{2}{\tau\alpha\alpha} \frac{2}{\tau\alpha\alpha} \right|$ = (Διὰ τὴν τετράν)
ἡ $\left| \frac{2}{\tau\alpha} \frac{2}{\tau\alpha} \right|$ = (Ἀνάστασις) ἡ $\left| \frac{2}{\tau\alpha\alpha} \frac{2}{\tau\alpha\alpha} \right|$ = (Διὰ τὴν
γὰρ, τετράσιμος εὐθρία.

3) Ὁ Τρίσιμος εὐθρία: Οὗτος ἀπο-
σπάζεται ἐκ ἀρχῆς ἀρχίαν εὐθρίας καὶ ποσῶν,
μιστος τῶν ὁσοῦν σήματα ἐν τριῶν
πρώτων χρόνων (ἡ χρονία κατὰ τὴν) ἴσων,

297

ἔχει πρῶτον δίκτυον (δύο ἰσὺς ἰσχυρὰ χέδον)
καὶ δύο ἄρσεν (2 ἰσὺς ἰσχυρὰ χέδον), καὶ
συμπληρωτὰς ἐν τῷ πρῶτῳ ὄσῳ
ὅσῳ καὶ κατὰ τὴν ἰσορροπία καὶ χορὴν
τοῖσιν ἐνδρῶν (Μέτρον 3/4). Ὑποχρῆσις
ἐν τῇ διαφορά πρῶτον καὶ, ἰδί-
ως ἐν τῇ ἀποδοτικῇ τοιαύτῃ, κα-
ταβάλλεται καὶ ἔργο καὶ τοιαύτῃ
Ὁ τροχὸς καὶ ἡ ἀποδοτικὴ ἔχει
πρῶτον πρῶτον δίκτυον καὶ πρῶτον βραχὺν
ἔργον. συμπληρωτὰς ὄσῳ
ἐν τῇ ἀποδοτικῇ καὶ ὄσῳ αὐτοῦ καὶ ὄσῳ
Ὁ πρῶτος τοῖσιν ἐνδρῶν: ὄσῳ
ἔχει πρῶτον βραχὺν δίκτυον καὶ
πρῶτον πρῶτον ἔργον, συμπληρωτὰς
ὄσῳ
Παρά ὅσον καὶ ἐν τῇ

282

4) Ὁ Ἐξάουρος διερρέχων δαυλῶν, ἐνδὲς
ὅτε ἀποφύεται ἐν οὐδὲν δαυλῶν,
καὶ κοδοῦν ἐν ἰσὺ γόφῳ, ἐνδὲς τῶν
δωδὶν ἀφαιεταὶ ἐν πιά τριαιφουδι-
ορὺς καὶ πιά τριαιφου ἀφουρὺς, ἐνδὲς
δὲ τῶν οὐνιολατὰ ἐν πιά φανφὰς
δουρὺς καὶ πιά βραχία ἀφουρὺς ἐν αἷ-
φα τροχάτα τριαιφου κοδοῦν, καὶ
οὐφειῶνται οὐλῶν || $\frac{c}{c} \frac{c}{c} | \frac{c}{c} \frac{c}{c} ||$ (Milton 98)

Ὁ εὐδαιμόνιος οὖλος χειροτονοῦνται ἐν τῇ
μακρῇ ἡμέρᾳ τῆς φρονιμῆς ἰδίως ἐν τῇ ἐκ-
κλήσει τῇ φρονιμῇ καὶ ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὁ
νομὸς καὶ ὁ νόμος τῶν ἀνθρώπων ἀποφ-
ασίζουσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀνθρώπων

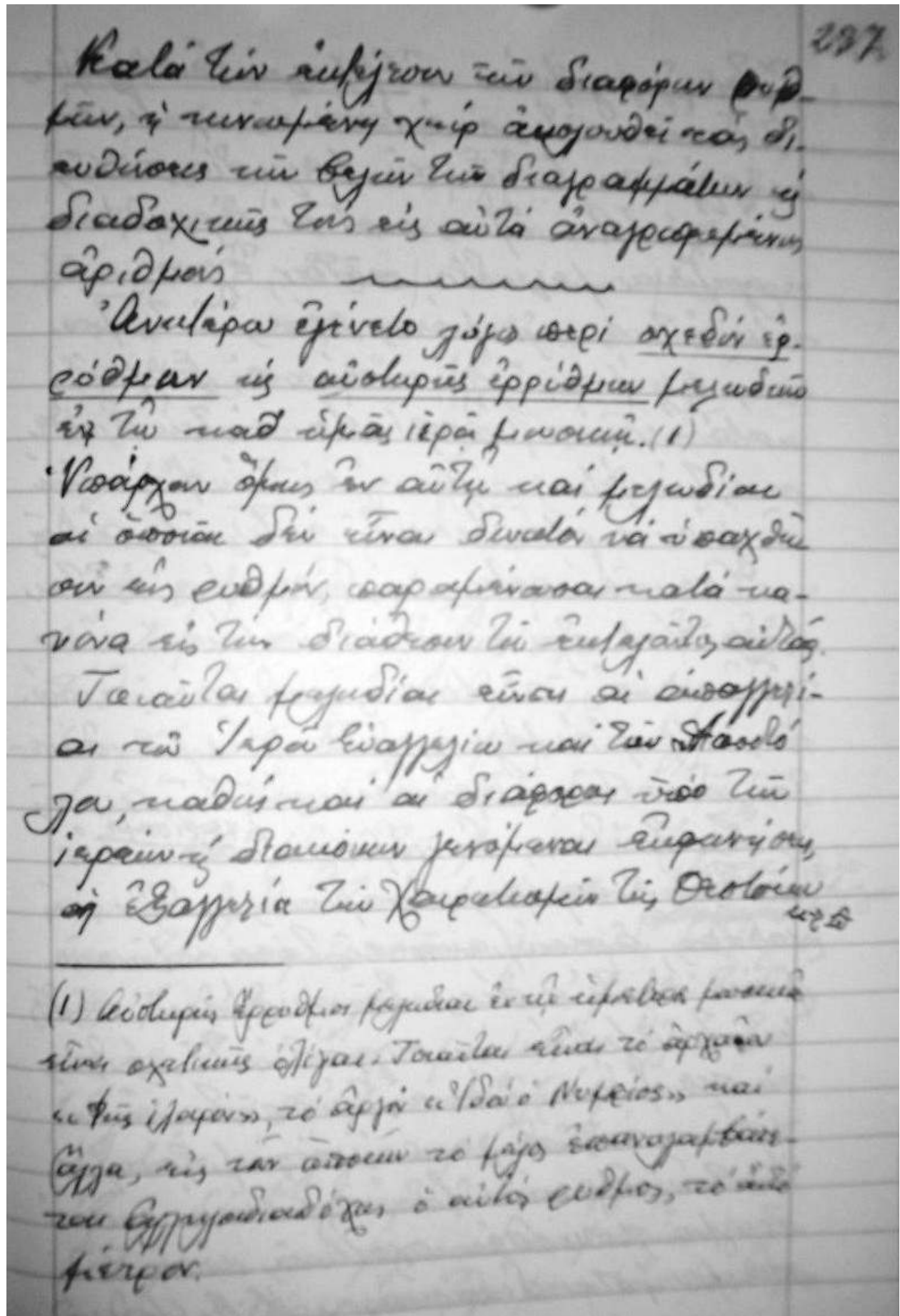
κατὰ νόμον, τὰς ἐμμεναιούσας
ἐν τῇ μενομήνᾳ κατὰ τὸν νόμον
ἐν τῇ μενομήνᾳ, διὰ τοῦτον ἢ ἐκ τῆς
ἐμμεναιούσας. Ἐάν τις εἰς τὴν μενομήνᾳ
δὲν ἀναγαγεῖται, ἀποδοχὴς
ἢ καὶ ἴσον ἀριθμὸν οἱ αὐτοὶ ἐν τῇ
ἐμμεναιούσας (ὡς ἀνὴρ οὐ βραχὺς), τότε ἢ
μενομήνᾳ αὐτῇ, ἀναγαγεῖται ἐν τῇ μενομήνᾳ,
~~καὶ~~ οἱ ἐν τῇ μενομήνᾳ ἐν τῇ μενομήνᾳ
καὶ καὶ ἴσον ἀριθμὸν καὶ ἀποδοχὴς ἐν
τῇ μενομήνᾳ αὐτῇ, ἀναγαγεῖται ἐν τῇ μενομήνᾳ

Διαδοχῇ, τότε ἡ χαρμυδία εἶναι ^{χαρμυδία} αὐ-
 σιμῶν, ἔρρυθτος.
 Ἐν τῇ εὐδριμῇ καταμετρεῖται τῇ
 χαρμυδίῳ ἐν τῇ ἰσότητι τῆς φωνῆς,
 γαμβάκια τῆς φωνῆς ὥστε αἱ τὸν φῶ-
 ναίον ἀγαθοὶ τοῦ μετρίου (τῆς φωνῆς
 εἰς) τῇ χαρμυδίας ναὶ οὐκ αἰσθάνονται
 ἐν τῇ ἰσότητι τῆς φωνῆς (καὶ δόσις)
 τῇ εὐδριμῇ φωνῆς, αἱ δὲ τῇ τῶν
 φωνῶν τῶν αὐτῶν φωνῶν τῇ αὐτῇ
 φωνῇ αὐτῶν (καὶ δόσις)
 Τὸ τῶν αὐτῶν φωνῶν δὲ εἶναι πάντοτε
 δυνατὸν, ἰδιαίτερα δὲ εἰς τὰ εἰρη-
 σιμῶν τῆς φωνῆς, ὅταν ἀγαθοὶ, ἀγαθὴ
 φωνῆς τοῦ μετρίου τῇ χαρμυδίας,
 καὶ τῇ τῶν αὐτῶν φωνῶν, γαμβάκια εἰς αὐ-
 τῇ φωνῇ (δόσις). ὁ δὲ φωνῆς καὶ
 ἀγαθοὶ, ναὶ εἰσπῶν ὅτι ἡ εὐδρι-
 μῇ καταμετρεῖται τῇ χαρμυδίῳ τῇ
 καὶ τῇ φωνῇ φωνῆς. φωνῆς εἰς αὐ-
 τῇ αὐτῇ τῇ τῶν αὐτῶν φωνῶν αὐτῇ.
 Τὸ αὐτῇ τῇ φωνῇ φωνῆς εἰς αὐ-
 τῇ φωνῇ φωνῆς φωνῆς φωνῆς, αὐ-
 τῇ φωνῇ φωνῆς φωνῆς φωνῆς φωνῆς
 φωνῆς φωνῆς φωνῆς φωνῆς φωνῆς
 φωνῆς φωνῆς φωνῆς φωνῆς φωνῆς

287
 ὁ αὐτὸς ἱσχυρὸς εὐδμόν, τὸ μέτρον, ἀλλὰ
 ποικιλιὰς, ἰδιομορφία, καὶ τὸ μέτρον,
 εὐμορφία (ἄλλοι ἰδιομορφία καὶ εὐμορφία)
 εὐδμόν, ὡς αὐτὸς ὅπως χρησιμοποιοῦν
 ποικιλίαν ἀνομοιότητων εὐδμῶν ποικίλων,
 δισόφων, τετρασόφων, ὅσα τὰ εὐδμῶν τῶν
 τρισόφων (τριβράχει, δισόφων, ἰσοφών)
 ἢ σπανιότερα τετρασόφωνα ἢ ἑξα-
 σόφωνα. Οὕτω διὰ τῆς ποικιλίας
 τῶν εὐδμῶν ποικίλων τῶν ποικίλων
 τῶν μέτρων ποικιλιὰς, ἰδιομορφίας,
 οὐ φερέται ἢ ἀρμονία, εὐμορφία
 ποικίλη διὰ τῆς ποικιλίας ἀνομοιότητων
 τῶν εὐδμῶν ποικίλων. εὐαρμοσύνη
 αὐτῶν φανερὸν οἶον, ἐναρμονισ-
 ναι ἐν τῷ αὐτῷ εὐμορφιστικῷ μέτρῳ
 διάφορον φερέται ποικίλων, δισόφων τε-
 τρασόφων, τρισόφων, χορείων, τροχαίων
 ἢ ἰσοφώνων. Πάντες ὅπως ἐρε-
 ων ἐν τῇ μελωδίᾳ, ἢ διαίρεσι, τῶν εὐ-
 δμῶν ποικίλων καὶ μετὰ ἀρχῶν ποικί-
 λων ἐν τῷ μέτρῳ τῷ ἑνὶ (τῷ μετῷ)
 φερέται ποικίλων.
 Κατὰ παράδοσιν ἐν τῇ μελωδίᾳ
 φανερὸν, ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν μελωδιῶν

285

Σὺν ἀναρχαῖς, κατὰ κανόνα, ὁ εὐδ-
 φοῖ αὐτῶν (ὅσαι α.χ. ἀναρχαῖς ἢ
 ἀρχαὶ κατὰ κανόνα), οὗτε χανεινοῖ
 αὐτοὶ καὶ χαρμεῖς, τῶν αὐτοῦ
 ταῖς ἀποφασίαις, ταῖς διατάξεσιν εὐδ-
 φοῖ αὐτοῦ, διὰ τὴν καθεστῶ-
 ρα φωνῶν (διατάξιν), διότι, εἰς τὴν
 εἰς αὐτὴν μεμελεμένην ἐνοσίχθων ὁ
 δῖος, ἢ ὁ βασιλεὺς εὐδ-φοῖ, ὁ
 εὐδ-φοῖ δὲ διότι, ὁ αὐτοῦ διὰ καθε-
 στῶν φωνῶν (διατάξιν) χειροῖ τῶν
 εὐδ-φοῖ αὐτοῦ ἀντιβαίνει εἰς τὴν
 κανόνα, τῶν ἀποφασίαις, τῶν φωνῶν
 αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο, καὶ εἰς τὴν τε-
 μερῶν ἐντίκων, γὰρ ἐναρμονίαν τῶν
 φωνῶν τῶν αὐτοῦ ἢ ἐνοσίχθων τῶν
 φωνῶν τῶν αὐτοῦ αὐτῶν, εἰς αὐτοῦ
 αὐτοῦ, χοροῖς, ποσάων, ἰατρῶν
 καὶ, ἀποφασίαις ἢ ἀναρχαῖς
 χειροῖ αὐτοῦ διὰ διατάξιν,
 καὶ σπουδαίαν, ὅσον καὶ εἰς αὐ-
 τοῦ τῶν ἀποφασίαις κανόνων
 τῶν φωνῶν, αὐτοῦ, αὐτοῦ
 ἢ ἀποφασίαις ἀντιβαίνει τῶν αὐτοῦ
 | 1 2 | 3 4 5 | 6 7 | 8 9 10 | 11 12

[illegible]

[illegible]

290
 μὴν ἰσχυρὰν δαδὸν, ἰσχυρὰν καὶ
 ἀδανεινὴν ἐπὶ χρόνῳ, ὁ παλαιός, ἐν-
 δρὸς αἶναι ἐπιπλάττειται μαγικῶς
 καὶ διασπᾶν τοῖς ἔργοις ἐν μῆνι (κατὰ
 ἐροίαν, καὶ ἐροίαν)
 Ἐν ματαυαῖδι ἐροῦντες οὕτως.
 Ἄλλοτε οὐκ αἶναι «χρῶντι, ἀμύνει»
 καὶ ἄλλοτε «ἐνδρῶν» ἐκτερεῖται.
 Ἐκταυαῖδι: Ματαυαῖδι καὶ ἐκταυαῖδι
 κατὰ π.χ. ὁ ἀμύνει ἐκταυαῖδι
 οὐκ αἶναι χρῶντι ἀμύνει παλαιός
 (X) καὶ ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι
 ἄλλοτε καὶ χρῶντι ἀμύνει π.χ. ἐν ἐκταυαῖδι
 (X) ὁ ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι
 καὶ ὁ αὐτός, ἐκταυαῖδι, αὐτός καὶ
 ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι καὶ ἐκταυαῖδι
 καὶ χρῶντι ἀμύνει ἐκταυαῖδι. Ἄλλοτε
 ἐκταυαῖδι. καὶ ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι
 ἐκταυαῖδι χρῶντι ἀμύνει π.χ. ἐκταυαῖδι
 (X) καὶ ὁ ἐκταυαῖδι αὐτός ἐκταυαῖδι
 οὐκ αἶναι, καὶ ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι
 ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι αὐτός ἐκταυαῖδι π.χ.
 ἐκταυαῖδι, ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι καὶ ἐκταυαῖδι
 καὶ χρῶντι ἀμύνει αὐτός ἀμύνει. ἐκταυαῖδι
 ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι
 ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι
 ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι ἐκταυαῖδι

Περὶ Ὑψάτης Βαρίας

291

Ἐσθλὸν κινεῖσθαι εἰς τὴν ἀναισθη-
τῶν μαχαλαῖα καὶ περὶ ἧσαν χαλκίαν
συνάφην ἀντιπαραστήσαντες, ὡς ἐν ἑνὶ
σφύρῳ κατακλόνοντες τὴν ἀναπνοὴν
σοφίαν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὁρῶν σκευὴν
κατὰ τὴν ἀναπνοὴν, ὅπως ὡς ἐν ἑνὶ
τῶν ἐξήκοντος τοῦ ὡσάν ὡς ἐν ἑνὶ
τῶν Βαρίας, ὡς ἐν ἑνὶ τοῦ ὡσάν
ὡσάν, ὁ ἀντιπαραστήσαντες ἐν ἑνὶ
Πεντοφύκτῳ καὶ δυνάμει δυνάμει
Μισαῖν Μισαῖν ἡμεῖς καὶ
ὡς ἐν ἑνὶ τῶν καὶ ὡς ἐν ἑνὶ
αὐτῶν. ἐκ τούτου καὶ ἐν ἑνὶ τῶν.

Εἰς τὴν οὐκίαν 71 τῶν ὡσάν
ἐν ἑνὶ τῶν ὡσάν, ὡς ἐν ἑνὶ
τῶν ὡσάν τῶν ὡσάν ὡς ἐν ἑνὶ
αὐτῶν καὶ 108 ὡς ἐν ἑνὶ. Καὶ ἐν
τῶν ὡσάν τῶν ὡσάν καὶ
ἐν ἑνὶ τῶν ὡσάν, ὡς ἐν ἑνὶ
τῶν ὡσάν ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὡσάν,
ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὡσάν ὡς ἐν ἑνὶ
τῶν ὡσάν, ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὡσάν,
ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὡσάν ὡς ἐν ἑνὶ
τῶν ὡσάν ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὡσάν.

290
 γανν δὲν εὐενοῦνται φαντασίαν τὸ
 διακείμενον βιομηχανοῦ.
 Ταῦτα δοθέντα, φαντασόμεθα ἕνα
 ὄργανον τὸ αἰσθάνει φέρει φῆσαν φόντον
 χορδῶν (μανόχορδον) Ταῦτα ὄργανα εὐτε
 κατασκευάζονται παρατηρούμεν, εἰς τὰ
 συμφωνία τῶν χορδῶν αὐτῶν, ὁ φθόγγος τῶν
 αἰσθάνει δὲ αὐτὴν τῶν εἰς τὸ εἶδος ἐκεί-
 νου, τὸ αἰσθάνει οἱ Ἀρχαῖοι ἐννοοῦσαν
 «Ἰσοσύνη βορεῖαν». διὰ τὴν δὲ οὐδὲν
 τῶν ἀντιθέτων συμφωνία, ὅταν, ἐν
 ἡμεῶν οἱ Ἀρχαῖοι καὶ φθόγγον τῶν
 αἰσθάνει τῶν ὄργων ὁ αἰσθάνει,
 Ἰσοσύνη (ἰσοσύνη κατὰ τὴν δὲ οὐδὲν τῶν
 ὄργων) εἶναι, ἡτο σιγῆς καὶ ὁ βαρὺ
 τῶν κατὰ φωνῶν, οἷον ὁ Νυκ-
 φαγος ὁ Πυθαγόρειος ἐν σελ. 6. τῶν
 Μουσικῶν καὶ τῶν ἀντιθέτων.
 «Ὁ βαρὺ τῶν αἰσθάνει διακείμενον φθόγ-
 γος Ἰσοσύνη κυνῶν. Ἰσοσύνη γὰρ τὸ
 ἀντιθέτων, νῆαρον δὲ τὸ κατὰ τῶν.
 Ἰσοσύνη, ὁ βαρὺ τῶν κατὰ φωνῶν φθόγ-
 γος καὶ χορδῶν τῶν ὄργων ἐν τῇ κα-
 τὰ τῶν αἰσθάνει, ἰσοσύνη καὶ τῶν
 Πυθαγόρου καὶ «Ἰσοσύνη» καὶ βαρὺ τῶν.

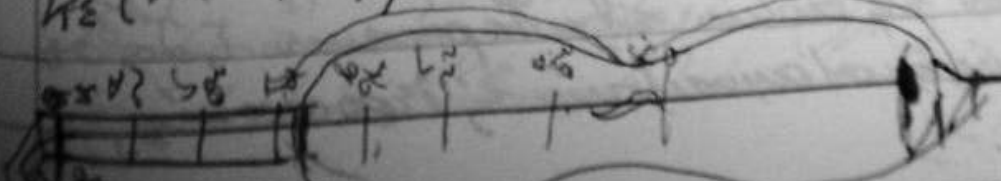
293

ἑσάν, μόν (ἡ φωνὴ ἱφθυῖ) κατὰ δύνου
 αὐτὸ χορδῶν αὐτὴ τὰ ὄργανα, βαρύνει δὲ
 (ἡ φωνὴ χαρμυγῆ) κατὰ φωνῶν, διότι
 ἐν τῷ ὄρδια (καδὲν) ταυτὶ ὁλοῦται
 τὰ φέροντα τῶν χορδῶν ὄργανου, ὁ χαρμυγὸς
 ἐδόξας, τῆς χορδῆς, τρεῖς αὐ-
 τὰ αὐτὴ τὴν ὑψοσύνην δύναν αὐτὴς,
 δρυαδὴ, δύνανται ὅλων τῶν ἄλλων ἐδόξ-
 ην τοῖς αἰσίοις δύνανται ἡ χορδὴ κα-
 ταρρῖζας κατὰ φωνῶν, νὰ εὐσεφῇ.

Ὁ κατὰ δύνου, γουόν (εἰς τὰ
 ὄργανα) εἰς, κατὰ φωνῶν ὑψοῦς (ἱφθυῖ)
 αὐτὸς ἐδόξας, εἶναι ὁ χαρμυγὸς
 (βαρύνει) κατὰ φωνῶν καὶ αὐτὴ
 ὁλοῦται αὐτὴ τὰ καδὲν ἱφθυῖ, χαρμυ-
 γῶν ^{κε} (ῥ) τῆς βαρύνει δύνανται.)

Καταρχαίνον τὴν δύνανται εἰς
 τῆς χορδῆς, κατὰ φωνῶν, ἡ βαρύνει-
 δύν, ἡ τὸ αὐτὴ εὐσεφῇ αὐτὸς
 ἐδόξας, ἡ φωνῶν φωνῶν τῶν, σχη-
 ταρρῖζας, τῆς εὐσεφῇ καδὲν
 ἱφθυῖ, αὐτὸς τῆς φωνῶν

ῥ (ὑψοῦς βαρύνει) $\tau\omega - \delta\epsilon - \rho - \kappa - \tau\tau - \delta_1 - \rho$
^{κε}

294

Περὶ ἤχων γενικῶς καὶ τῆς δέσεως αὐτῶν εἰς τῆς δεξιότητος κλίμακος

Ἦν αὖτε ἱερὰ ἐκκλῆσιαν Μουσικῆς, γίνου-
σας «ἤχος» (ἁρμόδιον ἁρμόσιον) κενό-
σφαιρον ἰδιότητα φυσικῆς φύσεως ὡς
ἀρχομένην ἐκ τῆς ὡσμῆς ἢ συνθέσεως
διαφόρων ἡμῶν φθόγων, οἵτινες
ὁδῶνται εἰς ὑψιφάνειαν κλίμακος,
εἰς ὑψιφάνειαν ὁδοῦν, καὶ ἔχοντες ἰδι-
αν βάσιν καὶ ὡσφίαν, λαβὴν καὶ ἀν-
δρῶν καὶ ὑψιφάνειαν διαμυστικῶς γινώ-
σμεθα. Κατὰ δὲ τὰ τέσσαρα Βακχεῖον
«~~ἡ~~ Τρόπος (ἤχος) ἐστὶ ὡσμῆς ἡμῶν ὡς
καὶ ἄχοι μὲν γένεσθαι εἶναι δι-
νατά καὶ ἀποφύγετε ὡσφίαι.

Τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφεῶν
ἐναρμόσιον, καὶ τῶν φυσικῶν τῶν φθ-
όγων ἡμῶν, ὑψιφάνειαν καὶ τὰς 15
ποσῶν ἡχοι (αἱ ὡσφίαι καὶ Τρόποι εἰ-
σαφάνειο) καὶ αἱ ὡσφίαι εἶχον ἑκάστης
διαφοράν ἑκάστης τῶν φύσεως αὐτῶν, ὅσοι
μὲν ἐκ αὐτῶν ἐξυπερίστανον ἑκάστης
μὲν, κατανυκτικῶν καὶ ἱεροσφίαις,

ἄλλοι δὲ εὐδοκῶν, ἀποβύδον, ἀπὸ τῆς
καὶ τῆς ἀποδοτικῆς τοῦτον.

Η πρώτη ἰπὴν ἑκφυνοῖαν, ἐν
 καὶ ἄρχον Ναοὶ τῆς ἀφροδῆτης, τῆς
 οὐρ, καὶ ἐνομοὶ γόφον, ἐν τῆς ἀφ-
 ροδῆτης ἄνδρ ἔχον τὴν ἀρχαίαν, ἀφρο-
 δῆτος τὸν αὐτὸν τοιαύτας ἔχον,
 τῆς οὐροῦν τὸ πρῶτον ἄφροδῆτος ἐν
 πρῶτον, ἰσοορθεῖν ἢ οὐδορθεῖν, καὶ ἀφ-
 ροδῆτος διὰ τῆς οὐδορθεῖας ἢ τῆς
 ἰσοορθεῖας τῆς ἰπὴν τῆς ἰσοορθεῖας
 ἀναστροφῆς.

Οἱ οὐτοὶ οὗτοι ἄνθρωποι, ἀναγορεύουσιν
δογματίζουσιν ἐν αὐταῖς δόξαις ἑαὶ τῆς δε-
ξυῖας συζητοῦσιν καὶ παρονοῶντες αὐτῶν,
ἐκταραίνουσιν ἐν δύο ὁμάδας, ἡβαιοί·
ἐν νεοταῖς, ευρωπῆας (ἢ ὁδῶν, ἢ ἀρχαίων,
ἢ νεωτεριστῶν) καὶ ἐν νεοταῖς, ευρωπῆας
(ἢ βαρύν, ἢ παραμύθους, ἢ δευτερευόντας).
Εἶναι δὲ οὗτοι, καὶ ἀναφάσκονται:

Πρώτος ἔτος	Δεύτερον ἔτος	Τρίτον ἔτος	Τέταρτον
Πρώτος τῶν Α!	Πρώτος τῶν Β!	Τῶν Γ! ἢ Βασιλεὺς	

Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἔχων ὄψον, & λέγων, ἄρα
ἔσθω, καὶ φάτω, καὶ οὐκ ἔσθω, καὶ φάτω.

576
 κυρίως ὅταν διαφέρουν κατὰ μέτρον
 ὅτε, οἱ πρῶτος καὶ δεύτερος τῆ
 Α', ὁ τρίτος καὶ ὁ τέτατος τῆ Β'
 ἀντιστοιχοῦν καὶ τοῖς διατονικοῖς μέτροις,
 ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος τῆ Β' καὶ τοῖς
 χρωματικοῖς μέτροις, π. δεῖ τρίτος καὶ
 ὁ τέτατος τῆ Γ' ἢ βαρὺς καὶ τοῖς γρηγο-
 ροῦσι ἐφαρμόζονται μέτροις, ἀντιστοιχοῦν
 δὲ ἰδιωτικῶν καὶ τοῖς ὡσεὶ βαρὺς ἤχου
 ἀναγράφονται τῶν βαρύντων, ὡς αἰσθάνεται
 ὁ ἄλλος βαρὺς ἀντιστοιχοῦν διατονικοῖς μέτροις
 ἢ ἢ καὶ ἄλλοι κατὰ τὰς αὐτὰς τῶν
 ἤχων καὶ κρείσσων καὶ ὑποκρίστων, φαίνεται
 ὅτι ἀντιστοιχοῦν καὶ τῶν δυνάμεων αὐτῶν καὶ
 τῶν διαφορῶν καὶ ἀντιστοιχοῦν
 ὅτε, ὅσοι ~~καὶ~~ καὶ τῶν ἤχων καὶ τῶν
 βαρύντων καὶ τῶν κυρίων (ἢ ὅσοι καὶ
 καὶ τῶν) τετραχόρδων αὐτῶν, διαφορῶν καὶ
 καὶ τῶν κυρίων καὶ τῶν κυρίων, ὅσοι καὶ
 βαρύντων καὶ τῶν κυρίων (ἢ βαρύντων
 καὶ ὑποκρίστων) τετραχόρδων, καὶ τῶν
 καὶ τῶν διαφορῶν, καὶ τῶν
 ὅτε, (βαρύντων) καὶ διαφορῶν καὶ τῶν
 καὶ τῶν διαφορῶν καὶ τῶν διαφορῶν καὶ
 καὶ τῶν διαφορῶν καὶ τῶν διαφορῶν καὶ

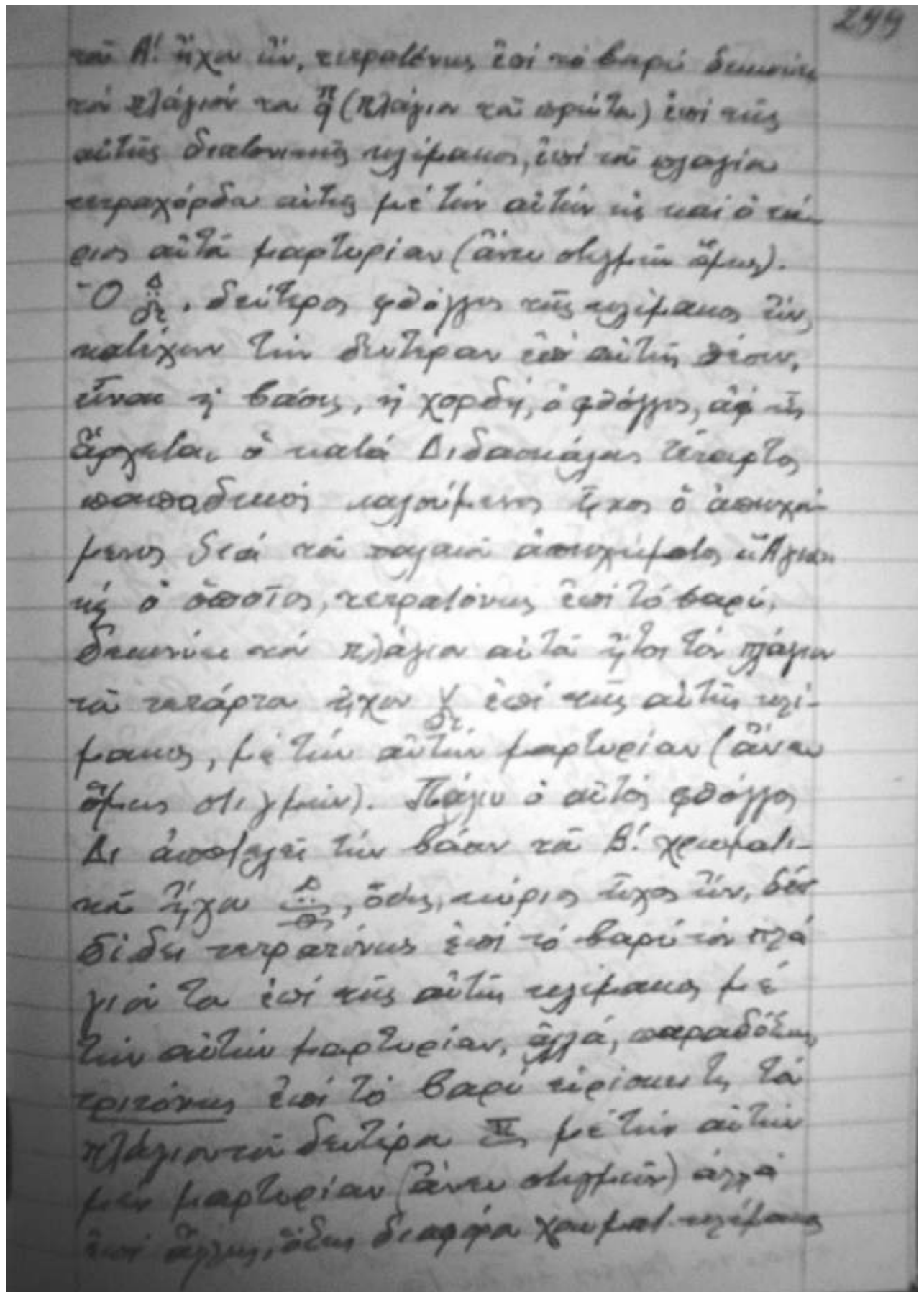
[illegible]

298

Ἰδοὺ ἡ εὐχὴ τῶν ἀοιδῶν διδασκάλων
 παλαυδῶν καὶ τῶν οὐκ ὄντων
 υἱοὶ τοῦ βασιλέως (ὡς ἀμφότεροι) ὡς ἀντι-
 νά, εἰς τὴν οὐρανὴν φαίνονται αἱ ἁγίαι, αἱ
 βασίλειαι, αἱ δὲ τῶν ἁγίων τοῦ οὐρανοῦ
 φανερὰ. καὶ τὰς ἀφ' ἑαυτῶν, διακονίαν
 χειροῦν ἢ ἐκείνων.

	ἄλφ Α' ἡχος
Β' Χρωματικὸς ἡχος $\frac{A}{B}$	Δ' Παυλιανὸς ἡχος $\frac{D}{B}$
Γ' Ἑναρμόνιος ἡχος $\frac{E}{C}$	Γ' Διακονικὸς ἡχος $\frac{E}{C}$ (καὶ Βασιλὶς τοῦ Ε')
	Ζ' Ζεύς (Δ' ἑρμηνεύς)
Πλάγιος τοῦ Β' χρωματικὸς $\frac{A}{B}$	Πλάγιος τοῦ Α' $\frac{A}{B}$ (καὶ Δ' εὐχριστικός)
Β' Χρωματικὸς $\frac{A}{B}$	Πλάγιος τοῦ Δ' $\frac{D}{B}$
Πλάγιος τοῦ Γ' ἢ Βασιλὶς $\frac{E}{C}$ Ἑναρμόνιος	Πλάγιος τοῦ Γ' ἢ Βασιλὶς $\frac{E}{C}$ Διακονικὸς

Ὅθεν, ἐν τῇ ἀντιφάσει τῶν διδασκα-
 λων, ἔχουσιν οἱ ἁγιοὶ φανερὰ εἰς τὴν

300

(Ἰδε μετὰ γαμον περι Β' εἰς Β' χρυσά-
μας ἤχου)

Ὁ Γα, (ἔξῃ ἢ ἑξῆς κατὰ τὴν παλαιότητα
ἐν τῇ ἐπιρροῇ Π. Παρισαίου. ἀναγράφει-
ται εἰς τὰς καταγραφὰς τῆς Πενήμας. Κυνή-
μας 1839 σ. 84. καὶ Σ) τρίτος φθόγγος τῆς
αὐτῆς ἀφ' αὐτοῦ κατέχων τὴν τρίτην ἐν
αὐτῇ δυνάμει αὐτὸ τὸ ὄχιον εἰς τὸ βαρὺ,
ἀποφύγει τὴν θέσιν τῆς τρίτης διατον-
ικῆς ἤχου, ἀπὸ τῆς ὁποίας κυραίνεται τοῖς
τὸ βαρὺ δίδει καὶ πλησιάζει τῇ γυ-
μνῇ βαρὺν διατονικῇ ἔξω εἰς τὴν
αὐτῆς ἀφ' αὐτοῦ κατέχων τὴν τρίτην φασίαν
Πλῆν ὁ αὐτὸς Γα εἰσέρχεται εἰς θέσιν
τῆς Γ' ἐναρμονία ἤχου ἔξω, ὁποῦθεν
κυραίνεται τοῖς τὸ βαρὺ εἰσέρχεται εἰς
θέσιν τῆς ἐναρμονία βαρὺς ἤχου ἔξω
ἢ τοῖς τῆς πλησιάζει Γ' ἐναρμονία, αὐτοῖς
αὐτῆς ἀφ' αὐτοῦ κατέχων τὴν τρίτην φασίαν
περίαν (ἀνευ συρτῶν).

Ἐποῖον ὁ αὐτὸς φθόγγος Γα ἀποφύ-
γει τὴν θέσιν τῆς πλησιάζει Δ' εἰς τὴν ἔξω
(Ἰδε μετὰ γαμον περι Α'. Δ' ἤχου).

Ἐπεὶ, ὁμοίως, δεῖ αὐτοῖς ἤχου
ἔχοντες κατὰ φυσικὴν γὰρ ἀφ' αὐτοῦ
καὶ τὴν βαρὺν ἐν τῇ Γα

3
 οὐ γὰρ τοῖς ἐν ἡμεῖς ἡμεῖς τὴν
 χάριν ἢ τὴν αὐτὴν τοῖς βασιλεῦσι
 σοφίας ἡμεῖς ἡμεῖς τὴν αὐτὴν
 τοῖς βασιλεῦσι αὐτὴν ἡμεῖς ἡμεῖς
 εἰς (αὐτὴν στέφανον τοῦ δόκτορος αὐ-
 τῶν) ἢ τοῖς αὐτῶν, ὡς ὁ αὐτὴν αὐτὴν
 ἡμεῖς, κατὰ τὴν μακάριον τὴν διδα-
 σκαίαν.
 καὶ μὴ τὴν αὐτὴν τὴν δι-
 δασκαίαν κατὰ τὴν διδασκαίαν ἡμεῖς
 οὐκ εἰσπαύμεθα τοῖς αὐτῶν ὁμοῦ.
 Ἐρχομένη αὐτὴ εἰς τὸν αὐτὴν
 τὸν αὐτὴν τὴν αὐτὴν τὴν δι-
 δασκαίαν, εὐδοκίαν σου.
 Οἱ διδάσκαλοι αὐτὴν ἀνέβησαν ἢ
 αὐτὴν τὴν αὐτὴν ἡμεῖς! Ἡμεῖς τὴν
 μακαρίαν τὴν αὐτὴν τὴν αὐτὴν
 διδασκαίαν τὴν αὐτὴν τὴν αὐτὴν
 Δ! ἡμεῖς (ἡμεῖς) ὡς ἐν τὴν αὐτὴν
 ἀνέβησαν τὴν αὐτὴν (σ.358)
 Οἱ ἀοιδεῖς διδάσκαλοι εὐδοκίαν
 αὐτὴν, ὡς αὐτὴν ἀνέβησαν, τὴν αὐτὴν
 ἡμεῖς τὴν αὐτὴν τὴν αὐτὴν τὴν αὐτὴν
 τὴν αὐτὴν, ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν τὴν
 διδασκαίαν ἡμεῖς, κατὰ τὴν αὐτὴν

[illegible]

ὁ δὲς, ἀνέστη, σιφάρον, καὶ ἐν
 ὅντις φωναῖς ἀφ' ὧν οὐκ ἔστι
 ὅτι ἔστι γὰρ ἡ δυνεῖα τῆς φων-
 ὁρῆς, αἴφην καὶ ἄλλα τὰ φωνομα-
 φωνομα λυγία ὡρῶν διαφθερά-
 σι, ἡς οὐκ ἔστι καὶ φωνομα κερῆ
 καὶ ἡρῶν τῆς ἀνὰ ἐνδύον
 ὡς τῆς ναύας, τῆς δυνεῖς, ἡ δὲ
 τῆς κρατῆρος τῆς φωνομα!

~~Ναυ~~ Ναυλαοδιόφ εν κειρην προ-
σους υμω εξοφ. εστω εις ανηλθ-
ον ωσος τω κανονα, τω φαφ-
αρι, τω εν λανθω εις προσους
καθ' ημ'!

393

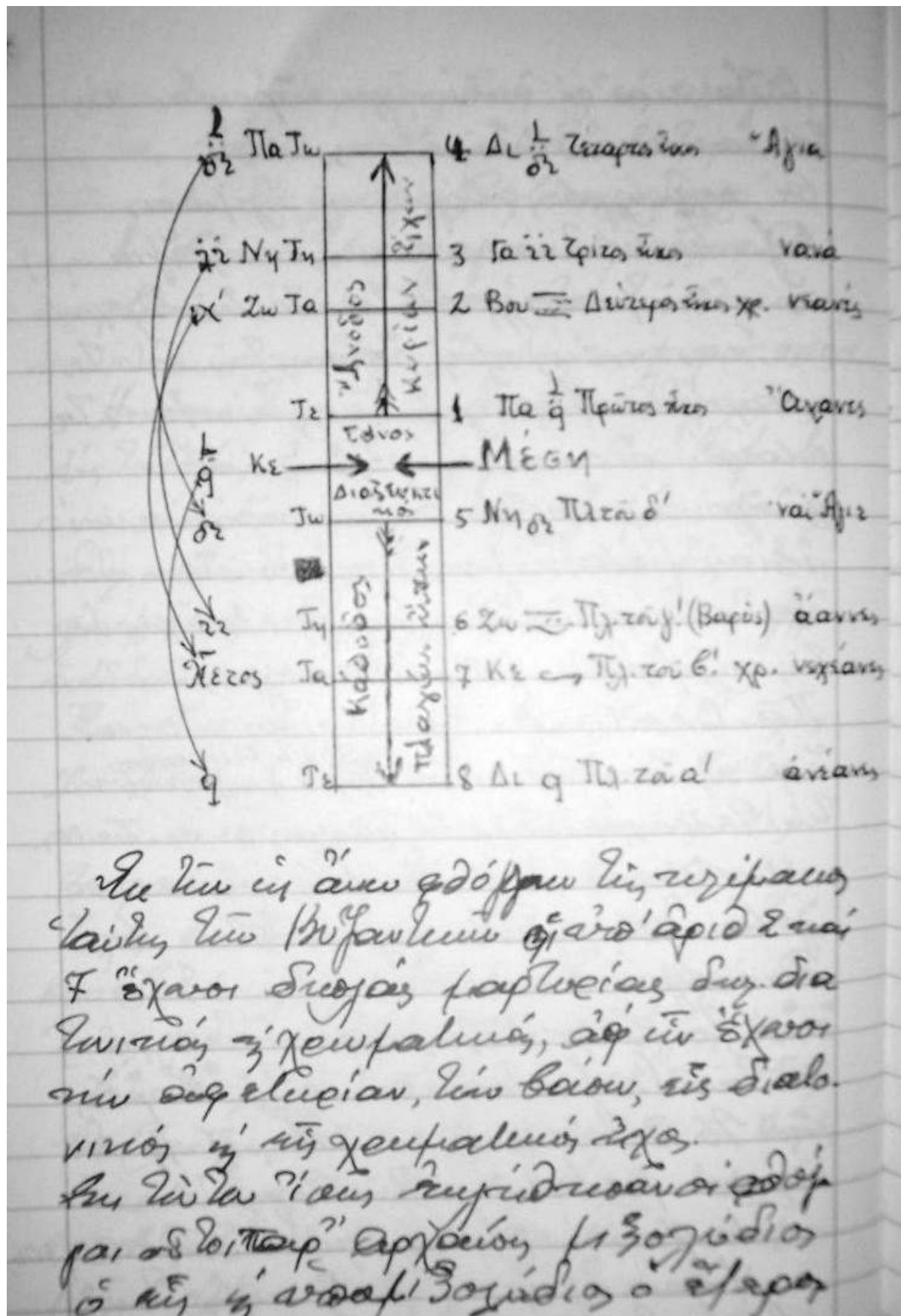
Μὲ τὸν πασιθεῶν ἐπὶ δόξαν
 διαφανὴν καὶ ἀναμύδιον ἐπὶ πρῶτον
 σῶτρον καὶ τὸν ἀνυφαντὴν εἰς
 τὸν φανερὸν δειψὴν λίαν, δὲν
 ἀντίχρῳ εἰς τὸν σφραγιστὴν ἔως
 ἐξελασμένη συντόμῳ ποσὶν σφραγῶν
 καταλάττω τὸν ἔχον ἐπὶ τὸν ὑψί-
 τανος, φεταχαιφικὸι οἱ βυζαντινοὶ
 εἰς ποσὴν ποσὴν ἐδίδαν ὅλοι εἰς
 τὸν καταστάσεων τῶν διαφανομενῶν
 θεῶν τῶν ἐφιδῶν ἐν συντόμῳ τὸν
 ποσὸν τὸ ἀναμύδιον ἐπὶ τὸν
 κατὰ τὸν, ἐθαλάττωσαν ἀγγεῖον
 εἰς τὸν ἀγγεῖον αὐτῶν διὰ τὴν ἔκτα-
 σιν τὴν παραφαίνεσθαι.

Ὅτ' ἐπὶ τὸ ποσὸν ἐκείνον.
 Οἱ βυζαντινοὶ φεταχαιφικὸι
 τὸν ἀγγεῖον τὸν ἀρχαῖον ἐκεί-
 νον ἔλεγε καὶ αὐτὴ, ὡς ἐπὶ σφρῶ-
 νιστὴν σφραγῶν, δύο περὶ ἀχόρδα ὅσῳ
 φεταχὶ τὸν, καὶ ὅσῳ ἐχαιφικὸι εἰς
 ἑκείνους δι' ἐπὶ τὸν ποσὸν τὸν διαφαν-
 ομενὸν παραφαίνου, ὡς διαφανομενὸν αἰ-
 ἰοι, ὅσῳ εἰς σφραγῶν, εἰς ποσὴν φε-
 τῶν τῶν αὐτῶν ἐπὶ τὸν ποσὸν (ὡς αὐτὸν

[illegible]

305

ὁ δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι εὐφραντο εἰς
 ταῖς λαμπρὰς αὐτῶν δευσι.
 οἱ κορυφαῖοι φθόγγοι καὶ κυψίματα τῶν
 Μεφανλιῶν (ἀνάνι, νεανί, νανί, ἄγρια ἡγῆ)
 καὶ οἱ φανοσῖνθοι τοῦτοι τῶν ἑρχαῶν
 (τε, τα, τι, τω) καὶ ἡ ἐκείνου τῶν δύο τε
 τραχέως τῶν κυψίματων, ἀποκατα-
 νικῶν διακρίσεων εἰς τὴν ὁμοίαν οἱ
 φθόγγοι ἔχοντες τὴν αὐτὴν οὐσίαν αὐτοῖς
 ἀξίαν μετακί τῶν, διηγαδὶ οἷον οὐσίαν
 ἔχει τὸ πρῶτον (ἢ ἡ ἐκείνου) μετακί τῶν
 τῶν κυψίματων, καὶ ταῖς φθόγγοις αὐτοῦ
 Πα. Βα. Γα. Δι, τὴν ἰδίαν οὐσίαν
 ἔχει καὶ τὸ δεύτερον (ἢ ἡ ἐκείνου) μετακί τῶν
 τῶν) μετακί τῶν φθόγγοις Αι. Κε. Ζω. Με.
 εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνου οὐσίαν αὐτοῦ
 μετακί τῶν ἡ ἐκείνου κυψίματων τῶν δι-
 διακρίσεων μετακί αὐτοῦ τοῦ δευτέρου
 οἱ τοῦ βαρὺ ὅτι ἀφαιρούμεν, ἡ
 δε τῶν Μεφανλιῶν αὐτοῦ τοῦ βαρὺ
 οἱ τοῦ ὀκτὶ εὐφραντο, καὶ ἡ δι-
 αφορὰ μετακί αὐτοῦ τῶν ἑρχαῶν
 μετακί τῶν (ἢ ἡ ἐκείνου) αὐτοῦ τῶν 298 καὶ 306)
 ἰδοὺ καὶ ἡ κυψίματα αὐτοῦ τῶν
 Μεφανλιῶν, καὶ ἀντικεινὰ αὐτοῦ.

307

ἐν τοῖτοι, καὶ αἱ τοὶ δύο καὶ
 δεκάδαια, πεντακά, δηλ. πέντε δι-
 δασκαλῶν (τῶν ἐν χεῖρσι κατ' ἑφῆν τῶν
 σιφάρα) αἱ τῶν τῶν Ἰω. Γαβριελῶν, κα-
 ραυρῶν αὐταῖς βόισι, τενὲς ἔχον
 εἰσινυδῶν αἰσινυδῶν, π.χ. αἰσινυδῶν τῶν
 τῶν διδασκαλῶν ὁ τ. εν Νη (ἦτοι II)
 καραιοσιφάρα ἐν αὐτῇ καὶ διαλο-
 γικῶς αἱ χερσαλῶς. (ἄλλοι εἰσιν ἀρ-
 χαῖοι τῶν αὐτῶν τῶν Νη, δηλ. τῶν
 Παρυσῶν ἐν αὐτῇ ἦσαν αἱ διαλο-
 γικῶς καὶ χερσαλῶς).
 Εἰς δὲ τῶν πεντακά τῶν Ἰω. Γαβριελῶν
 ὁ κε δαίμων τῶν χερσαλῶς ἔ' δια-
 λογικῶς, ὁ δὲ α' (ὁ χαρμῶς) αἱ ἦτοι Α'
 καδαρός. Ἄλλ' ἐάν τις τὸ πᾶν ἐ-
 δίδωκε αἱ ὀφθαλμοῖς ἐκιδεφρονικῶς ἀρ-
 χαῖ αἱ τῶν θυρίαν ἐν ἰερεῖ τῶν
 Μουσικῶν αἱ θυρίαν αἱ βόισι ἡ ἀνυδῶν
 αἱ τῶν Ἰω. Γαβριελῶν, ἡ αἱ θυρίαν
 κα, τὸ κε αὐτοῖς θυρίαν αἱ αἱ
 αὐτῶν αἱ αἱ τῶν βόισι αὐτῶν ἐκιδεφ-
 ρων, ἔχον ἐκιδεφρῶν τῶν σιφάρα αἱ
 αἱ καραιοσιφάρα, τοιαύτας τῶν αὐτῶν
 δίψαν διδασκαλῶν.

Καὶ ἄλλην ἀνδραχίαν, ἢ κατὰ τὴν
 αὐτὴν εἶς τὴν διμερῆ αὐτῆς
 δύναιται καὶ ἔχει τὴν εἰς τὴν ὁμοίαν
 ἀρχομένην αὐτὴν τὴν φθογὴν. Νη ἢ
 ἀναρχομένη κατὰ τὴν φθογὴν, ἐπι-
 σιόφην τὴν Πα ὅπως ἀποσπᾷ τὴν
 βάσιν τῆ Α'. ἔχον
 ἀναρχομένην εἰς τὴν Βα, αἰτνομο-
 φῆν τὴν βάσιν τῆ Β'. ἔχον, εἰς τὸν Γα
 αὐτὴν τῆ Γ'. ἔχον ἢ εἰς τὴν Δι αὐτὴν τῆ
 Δ'. ἔχον. Ἐν τοιαύτῃ ᾄσματι, πορ-
 πῶσις εἶναι τῶν εἰσὶν αὐτῶν, καὶ
 βάσιν τὴν ὁμοίαν ἔχον ἔφασις.
 Ἰσχύς αὐτὴν περὶ τὸν αὐτὸν εἶς τὸ βαρὺ
 κατὰ τὴν αὐτὴν βάσιν, τὴν αὐτὴν
 εἶναι ἔχον, καὶ ἀσφαλεστάτα
 νὰ τὴν διδάσκωμεν.
 Κατὰ τὴν εὐδοχίαν τῶν αὐτῶν εἰς
 διμερῆ αὐτῶν βάσιν τῆ Α'. ἔχον
 τὴν Πα ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰς τὴν
 εἰς τὸ βαρὺ, δὲ εἰς τὴν αὐτὴν βάσιν
 τῆ Πα Α'. ἔχον τὸν φθογὴν δὲ, εἰς
 τὸ βαρὺ κατὰ τὴν αὐτὴν βάσιν τῆ
 Πα Α'. ἔχον ἔχον αὐτὴν τὴν Πα!
 ἔχον, αὐτὴν αὐτὴν, διμερῆ αὐτῶν

309

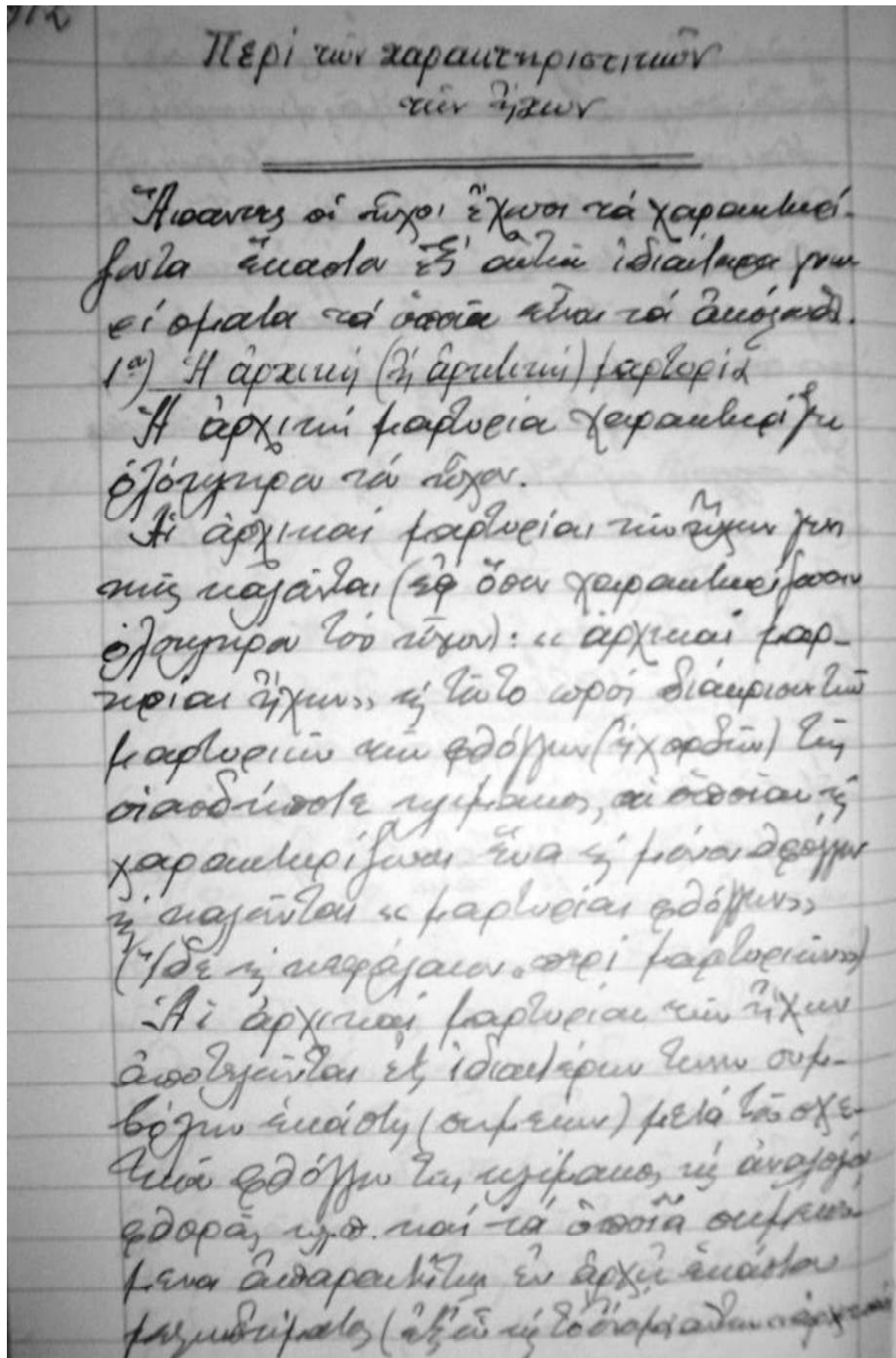
αὐτὸ βασιλεὺς βασιλεὺς τῷ Β' χερσὶ ἔχον
 καὶ παρὰ τὸν βασιλεὺς αὐτὸ τὸ βασιλ
 ικοῦς εὐρεῖται τῷ βασιλεὺς τῷ Β' χερσὶ ἔχον,
 δὲ εὐρεῖται αὐτὸν αὐτὸν τῷ Κε!
 καὶ τῷ Β' χερσὶ αὐτὸν τῷ αὐτὸν περιφάνῃ
 δεδαφείας ὅτι ὁ βασιλεὺς Β' χερσὶ ἔχον
 ἔχει διαίρεσιν βασιλεὺς 8-14-12.
 ὁ δὲ τῷ Β' 6-20-4.

Μονὸν ὁ Γ' χερσὶ δίνεται, καὶ
 αὐτὸν εὐδοχίῃ τῷ βασιλεὺς, ἔχον βασιλεὺς τῷ
 βασιλεὺς βασιλεὺς αὐτὸ τὸ βασιλ
 τῷ αὐτὸν βασιλεὺς τῷ βασιλεὺς βασιλεὺς
 ἔχον αὐτὸν τῷ αὐτὸν περιφάνῃ μέτῃ
 αὐτὸν βασιλεὺς, ὅπως καὶ ὁ Δ'
 χερσὶ αὐτὸν τῷ Δ' (Αἰα) καὶ δίδει τῷ
 βασιλεὺς βασιλεὺς τῷ Δ' ἔχον.
 Ἀλλὰ ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς εὐχὴ, δὲ
 ἔχει, καὶ τῷ βασιλεὺς περιφάνῃ
 αὐτὸν βασιλεὺς τῷ Δ', ὅπως αὐτὸν
 αὐτὸν δευτέρῃ βασιλεὺς αὐτὸ τὸ βασιλ
 τῷ βασιλεὺς τῷ βασιλεὺς τῷ βασιλεὺς ἔχει αὐτὸν
 ἔχον, δὲ βασιλεὺς, τῷ βασιλεὺς (ἔχον, καὶ
 ἔχον, τῷ βασιλεὺς) καὶ τῷ βασιλεὺς (ἔχον, καὶ
 βασιλεὺς ἔχον)!. ἐν ταύτῃ περιφάνῃ
 αὐτὸν τῷ βασιλεὺς καὶ βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς

Ἀνανήνιοι, ἀν' ἑμὴν σπουδῇ καὶ
αὐτόχρηστα γραμματικὰ ἐργάσματα,
τῇ ἀνταποκρινομένη καὶ τῇ συν-
ομιᾷ αὐτῶν καὶ τοῖς παραδεδειγ-
μένοι ἀντιτάξιν καὶ τῇ συν-
ομιᾷ αὐτῶν σπουδῇ.

[illegible]

ἡ δὲ ἐδυσχερύνει τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀγχοῦν
 ἐν τῇ δαπάνῃ τῆς κοινῆς ἐκτέλεσεως
 καὶ, καὶ τὴν, ἐκτελεσθῆναι τὴν αὐτὴν καὶ
 δαπάναν τῆς Μακεδονίας ἐκτελεσθῆναι τῇ 1881
 ἡ δὲ ἐκτελεσθῆναι καὶ ἡ τὴν ἐκτελεσθῆναι τῆς
 κοινῆς ἐκτέλεσεως, καὶ ἡ τὴν, κοινῆς ἐκτέλεσεως
 τῆς κοινῆς ἐκτέλεσεως, καὶ ἡ τὴν, κοινῆς ἐκτέλεσεως
 ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ τὴν ἀντικειμένην τὴν αὐτὴν
 ἐν τὴν ἐκτελεσθῆναι δαπάναν τῆς κοινῆς
 ἐκτέλεσεως. Τὴν βίαν τῆς ἐκτελεσθῆναι
 τῆς κοινῆς ἐκτέλεσεως τῆς Μακεδονίας ἐκ-
 τελεσθῆναι τῇ 1881 ἀντικειμένην καὶ
 τῆς ἐκτελεσθῆναι τῆς κοινῆς ἐκτέλεσεως
 τῆς ἀντικειμένην καὶ τῆς ἀντικειμένην καὶ
 ἐκτελεσθῆναι «ἐκτελεσθῆναι τῆς κοινῆς ἐκ-
 τελεσεως»

Ευχαριστοῦν: α) Τὴν ψυχὴν εἰς τὴν οὐσίαν αὐ-
τῆς καὶ αὐτὴν ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πνεῦμα
β) Τὸ πνεῦμα εἰς τὴν οὐσίαν αὐτῆς ὁ
ἄλλος τὸ πνεῦμα καὶ γ) Τὴν βίαν
ἡλὸς τὴν φθορὰν καὶ τὴν φθορὰν ὁ οὐρανός
δὲ καὶ τὴν φθορὰν καὶ ἀφελείαν τὰ πνεύματα.
ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἔχουμε καὶ τὴν ἰδίαν
τίαν αὐτῶν ἀρχὴν καὶ τὴν φθορὰν, καὶ
οὐκ αὐτὴν ἐν ἀφελείᾳ.

Ηχος Α' : $\frac{1}{9} \pi \alpha^2$

$$\text{H}_2\text{O} \text{ B} \quad \text{---} \quad \text{H}_2\text{O} \text{ B} \quad \text{---} \quad \text{H}_2\text{O} \text{ B}$$

Hxos 5': ii Ga^oy — y' nai & (Kala wajaotipar)

Ηχος Δ'. $\frac{1}{2} \Delta^{\circ}$ (Δια το Πικρανισμὸν εἶδος),

Πα (Διατελειχορμιν Ειδος) και

20 Νέτος (Διατὸ Εὐφροσύνην αὐτοῦ)

$\frac{1}{2} \text{ Ηχος Πράγματος } \alpha \text{ } \frac{1}{2} \text{ Α' } \frac{1}{2} \text{ Π } \frac{1}{2} \text{ Πα (Δια το Στεγαν. 5 Πανόραμα)}$
 $\text{και } \frac{1}{2} \text{ Π } \frac{1}{2} \text{ Κε } \frac{1}{2} \text{ (Δια το Στεγαν. 5 Πανόραμα)}$

Ηχος Πρώτος του Β! : $\pi \in \pi_a(\text{Mexico})$; $\pi \in \pi_a(\text{Mexico})$; $\pi \in \pi_a(\text{Mexico})$

Hzos Bap's Scarovius: $\sim \Gamma a, \gamma \sim \Gamma w, \gamma \sim \Gamma w$

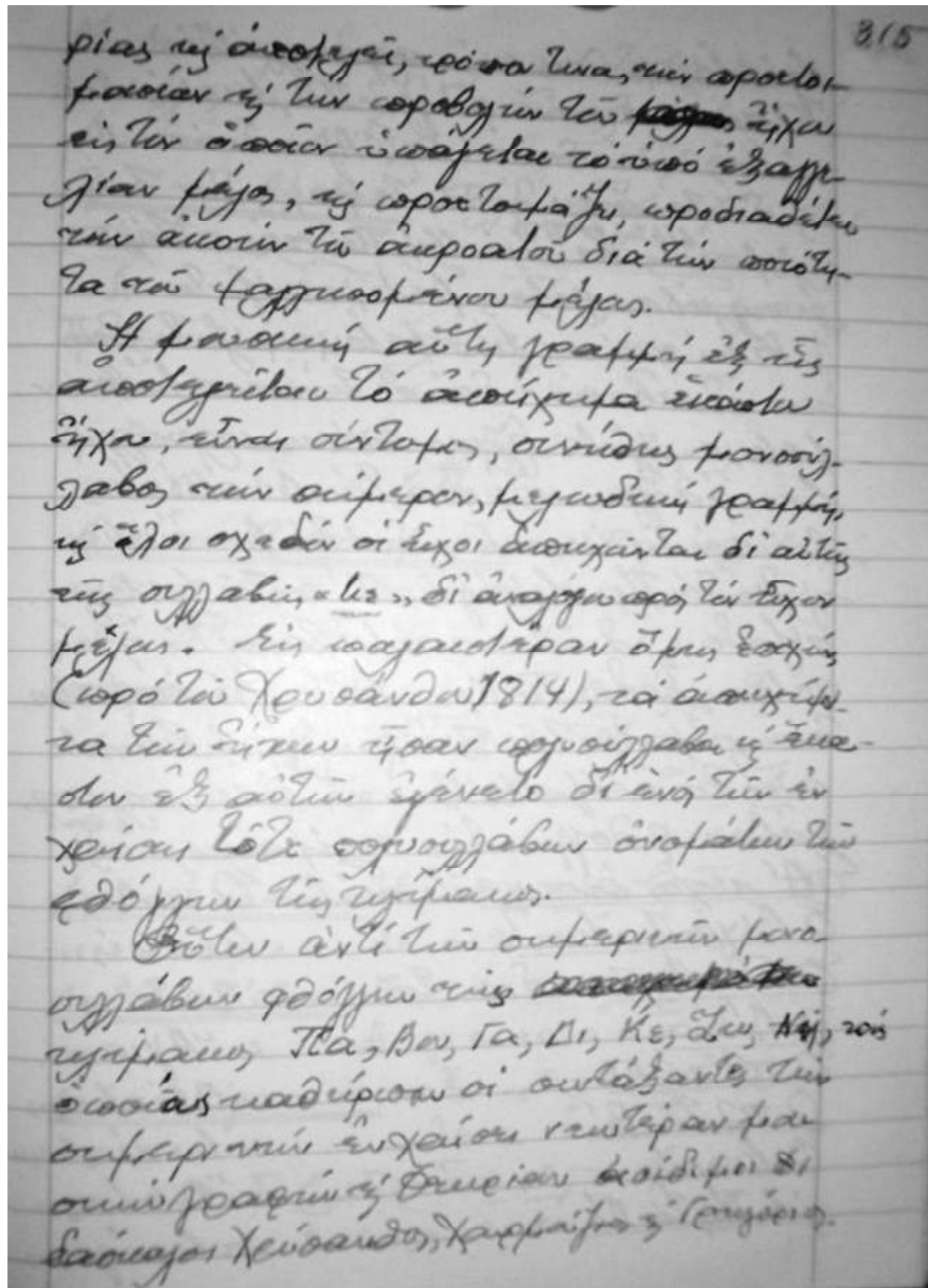
$\frac{2}{7} \frac{20}{20} \frac{1}{20} = \text{Pervāgava}$ $\frac{2}{7} \frac{20}{20} \frac{1}{20} = \text{Ecolāgava}$

Hexos Bapis en apfionis : 22°

$\text{Ἡζος } \Pi \Delta' : \Pi \text{ ὅς } \text{Νηξ} \text{ (κατὰ δυνάμειν)}$
 $\text{ἢ } \Pi \text{ ὅς } \underline{\text{νξ}} \text{ ἢ } \xi \text{ (κατὰ τετραχρόνον ἀντι-}$
 κέννησπριαν)

2) Ἐξήμερος, γένος, οὐόκρια:
 Ἐκκεσὸς πᾶς ἔχει τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν
 κυψίματα ἧς καὶ ἀνίσταται ἀσπαρταλῆς
 εἰς τὴν ἐν τῇ τριτῇ Γενίῳ τῆς Μουσικῆς.
 Ἐνταῦθα δυνατόν εἶναι κυψίματα τὰ χρησιμεύ-
 οῦνται καὶ ἀπὸ ὀργάνων, τὰ ἐπὶ τῆς ἤχου.
 Ἐποῦν, ἕνας πᾶς δυνατόν νὰ ἔκμ δέο
 ἢ καὶ τρεῖς βάσεις π.χ. ὁ π' δ' ἐν τῷ Νη εἰς
 ἐν τῷ Γα εἰς Νη, ὁ δεύτερος πᾶς ἐν τῷ Πα
 (Στοιχίμαρκα), ἐν τῷ Βα ἕκτος (Ἐφ' ὁμο-
 μιῶν) ἢ ἐν τῷ δ' ἡ ἄλφα, Πασσαδμοῖς, ὁ π' β'
 ἐν τῷ Πα π' (Νυχίαντες) εἰς ἐν τῷ δ' (Νεναῖς)
 κ.τ.θ. δυνατόν εἶναι δυνατόν εἰς εἰς ὁ
 αὐτὸς πᾶς νὰ αὐτῶν χρησὶν ὁμοῦν τὰ
 ἐντὶ δυνατόν π.χ. ὁ π' δ' πᾶς, εἰς ἀνω-
 τέρῳ εἴσοφιν, χρησιμοποιοῦν τὸ Διασπασ-
 οῦντα ἐν τῷ δ' ἡ ἄλφα ὁ Τετράχρως
 τῶν αὐτῶν ἀλλὰ συντελεστικῶν λειψανίαν
 δ' κ.τ.θ. δ' κ.τ.θ. ἀλλὰ τὸν ὁμοῦν
 ἤχου ἰσοσταθῶς)

3) Ἀπὸ ἡχηρία:
 Τοῦτο εἰσὶν ὁμοῦν ἐν φωνικῇς τῆς
 γραμμῆς ἢ ὁμοῦν φωνῆς ὁμοῦν τῆς
 τῆς τῶν φωνῶν ἢ εἰς τὴν πᾶς αὐτῶν, ὁμο-
 φωνῶν ὁμοῦν τῶν βάσεων τῶν ἀρχικῶν φωνῶν

316

Ἐπίκλο χεῖρας, κινῶν τροχουζάβην
 Ὁ παπὶς διὰ τὴν φθορὴν Πα, κεακίς διὰ
 τοῖ Βαν, γατά διὰ τὸν Γα, Ἄρια διὰ τοῖ Δι,
 ἢ διὰ τὸ ἀίνυ ἢ ὀξύ τετραχορδον τῆς
 πεμφαῖος, ^{διὰ τὴν φθορὴν} κε-δω-Πή-Πά καὶ αὐτὰ πε-
 γραζάβας γίνετο πενταχειρίοντο.
 Καὶ ταύτας μὲν πενταχειρίοντο διὰ
 μὴν ἀνάβασον· διὰ δὲ τὴν κατὰβασον
 πενταχειρίοντο ὅγμων ἰσοτόνους τροχουζά-
 βας φθορῆς, ὡς: διὰ τὸν Δι ακίακιν,
 διὰ τὸν Γα κεζίακιν, διὰ τὸν Βαν ἰαακιν,
 ἢ διὰ τὸν Πα κεῶκιν. Ἐὰν αὐτὰ πεντα-
 χερίοντο ἢ διὰ τὴν κατὰβασον τὸ ὀξύ
 τετραχορδον Τε κε. ὅτε αὐτὰ ἀνίσταται
 διουζήματα τὴν δ' ἔχον γραμβάναν
 αὐτὰ τὰ ὀνόματα τὴν κινῶν τροχου-
 ζάβην φθορῶν τὴν πεμφαῖον, ὡς:
 Ὁ Α' ἔχος ἀσπαχίτο διὰ τὸν Ἀ παρῶν
 Ὁ Β' χρεψακιν, " " " " «κεακιν»
 Ὁ Γ' ἔχος διὰ τὸν " " " " «γατά»
 Ὁ Δ' " " " " «Ἄρια»
 Ὁ πλ. τὰ Α' " " " " «ακίακιν»
 Ὁ πλ. τὰ Β' " " " " «κεζίακιν»
 Ὁ Βαρὶς " " " " «ἰαακιν»
 ἢ Ὁ πλ. τὰ Δ' " " " " «κεῶκιν»

317

Ναὶ καρὰδοον εἰς τὰς χεῖρας,
τὸ μέγας, τὴν αἶψαν αἰνεῖται τὴν
λαὸν τὴν οὐλίαν ἴδμεν, εὐχάριστος εἰς ἡμῖν.

Διὰ τὸν Α' ᾠδόν: Μονοσυλλαβίαι, πρὸς ἄλμυ:

Α α α λα α λε ε ε ε ε ε λε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μονοσυλλαβίαι δὲ: ε ε ε
α λα λε (λες) λε ε ε ε

Διὰ τὸν Β' χρωστ. ᾠδόν. Μονοσυλλαβίαι, πρὸς

λε ε ε α α α α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μονοσυλλαβίαι δὲ: ε ε ε
λε α λε ε ε ε

Διὰ τὸν Γ' ᾠδόν: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
λα α λα α λα α α α α α α α α α α α α α α α

Διὰ τὸν Δ' ᾠδόν: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Α για α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

Διὰ τὸν Εἰς τὸν ᾠδόν: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
λε ε

λε α ε

[illegible]

319

ἔξωθεν ἀνυψώσω εἰς τὴν σφίγγαν
 ὅταν σφίγγῃ σὶ τέχῃ ἀσχυρίσται δι' αὐ-
 τόμα καὶ, ἐν τῇ τέχῃ προσφύσας διὰ τὰ
 φαντασμάτα ἀσχυρίσται, «ὡς» καὶ
 γέγονεν σχεδόν ὅσοι, διότι ἴσταν ἐπὶ
 εἰς ἀδελφὸν ὁ Δ' Παναγιώτης, ἐν τῇ
 Δε ἀσχυρίσται διὰ τὰ «ἤγια», καὶ ἀνυ-
 ψώσω σφίγγαν, διακρίσας, αὐ-
 τὸς ἴσταν, ὅς ποσὸν καὶ ποσὸν ἐ-
 βω σφίγγῃ ἀσχυρίσται, τα.
 Τῆς αὐτῆς τῆς ἀσχυρίσται σφίγγῃ
 καὶ σφίγγῃται τῇ αὐτῇ αὐτῇ.
 4) Δεσποφάντες φθόγγοι: ὅσοι γέ-
 γοναι οἱ φθόγγοι αὐτοὶ τῇ, περι-
 φανῶς ἐπὶ αὐτοῦ ἔχον σφίγγῃ τὴν ὁ-
 σοῦν καὶ τῇ, σφίγγῃται σφίγγῃ
 σφίγγῃται καὶ ἀσχυρίσται, καὶ σφίγγῃ
 σφίγγῃ τὴν αὐτῇ ἀσχυρίσται καὶ
 αὐτό, σφίγγῃται ἀσχυρίσται.
 Οἱ δεσποφάντες οὗτοι φθόγγοι, δε-
 σποφάντες ἔσονται, καὶ ὅσοι τὴν
 διὰ σφίγγῃ τὴν φθόγγῃ διὰ σφίγγῃ
 ἔσονται διὰ σφίγγῃ καὶ αὐτό, σφίγγῃ
 σφίγγῃ τὴν σφίγγῃ τὴν διὰ σφίγγῃ
 ὅσοι ἔσονται αὐτό, οἱ δεσποφάντες

αὐτὰ φθόγγοι εἶναι ὑπερφάνοι ἀνα-
 γόμῃ τῇ, βόσῃ, αὐτῇ, δαδονίῃ
 δι' ἐξ αὐτῶν αὐτοὶ λῆξαι δύνανται καὶ
 ἔχῃ παριστομένης τῇ φωνῇ βόσῃ καὶ
 ὡς πῶς τῇ.
 5) Εξ 315 δι' διασώφουλης φθόγγοι
 αὐτοῦ ἔχῃ αὐτοὶ παιδῆται καὶ
 ἀφελανίμῃται. οὗ δὲ γένεσι, κα-
 γάρῃται αὐτῶν ^{φθογγοὶ 2} βόσῃ, ἔχῃται
 καὶ τῶν διασώφουλης βόσῃται
 τὸ βόσῃται ἀνασώφουλης καὶ τῇ
 φωνῇ τῇ Εξ 315 αὐτῶν ^{φθογγοὶ} βόσῃται αὐτῇ
 καὶ τῇ βόσῃ καὶ δὲ τῇ αὐτῇ βόσῃται
 καὶ τῇ ἐμφανῶν φθόγγῳ
 καὶ τῇ φωνῇ αὐτῇ, τῇ βόσῃται
 φθόγγῳ τῇ διασώφουλης βόσῃται
 καὶ τῇ βόσῃται, καὶ αὐτῇ, δι'
 διότι καὶ τῇ βόσῃται, καὶ τῇ
 καὶ τῇ βόσῃται τῇ φθόγγῳ τῇ
 καὶ τῇ αὐτῇ, καὶ τῇ καὶ τῇ βόσῃται
 τῇ βόσῃται φθόγγῳ οὐδὲν κα-
 γάρῃται δι' αὐτῇ καὶ τῇ βόσῃται
 καὶ τῇ αὐτῇ αὐτῇ ἐν οὐδὲν
 καὶ τῇ βόσῃται, τῇ βόσῃται, καὶ τῇ
 καὶ τῇ βόσῃται αὐτῇ, δι' αὐτῇ

321
 εἰς τὰς ῥάς, ἰδιαίμεναι τὰς χεῖρας καὶ
 ποσὶν, ἀποφῆναι δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ. 486
 οὐκ ἴδμεν τὴν φωνὴν, ἀφ' ἧς ἐκείνη
 6) Καταριξίς: ὁμοίως ἔχει, 487
 οὐκ ἴδμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ῥάς αὐτῇ εἰς τὰς οὐσίας φησὶ τοῦτο
 ὁ ἀνακαταστή, ^{ἐκείνη} αὐτῇ, εἰς τὴν
 δαυδαφέντων αὐτῇ φθόγγων κατὰ τὴν
 διαδοχὴν αὐτῇ, καὶ ὅτι ἐξ ὧν σχε-
 δόν καὶ ὁ κορυφαῖος ἀποφῆναι ὅτι ἀνα-
 κατασταὶ διὰ τὴν οὐρανὴν τὴν οὐρανὴν
 (ποσὶν, ἀνὰ τὴν οὐρανὴν, οὐρανὴν)
 Οἱ ἀποφῆναι καὶ τὰς χεῖρας τοῦτο τὰς
 ῥάς εἰς τὴν δαυδαφέντων αὐτῇ φθόγ-
 γων κατὰ τὴν καταριξίς.
 Αἱ ἀποφῆναι αὐτῇ εἶναι ἰδιῶς εἶδον.
 α) ἀλεξίς. β) ἐνταξίς γ) λεξιμαί.
 καὶ ἀλεξίς καὶ γέρονται εἰμῆται
 αἱ οὐσίας οὐρανὴν καὶ αὐτῇ τὴν οὐρανὴν
 καὶ ἀλεξίς, προσκυρῖν, ἀποφῆναι τὰς
 ῥάς, καὶ γίνονται αὐτῇ εἰς τὴν οὐρανὴν
 κατὰ τὴν οὐρανὴν κατὰ τὴν οὐρανὴν
 εἰμῆται κατὰ τὴν οὐρανὴν καὶ ἀνὰ τὴν οὐρανὴν
 δὲ γίνονται εἰς φθόγγων τὴν ἀρχὴν αὐ-
 τῇ οὐρανὴν ὅτι εἰς τὴν οὐρανὴν κατὰ τὴν οὐρανὴν

322

καρθεῖν γραφομένων τῶ φθόγγῳ τῶ
 εἰς τὴν οὐσίαν πατάμεζε προσκεινῶς
 τὸ μέγος. Ἐννευεὺς δὲ καταχίτης
 γέρονται ἐκείνῳ εἰς τὰς οὐσίας, οὐκ
 φαίνεται ἀναιδαιεῖα, τὸ μέγος, πορ-
 σφινεὺς τὴν εἰς αὐτὰς ἔχῃ εἰς τὴν
 φθόγγῳ τῶ ~~βοῦν~~ ἀρχεῖν αὐτὰ
 βοῦν εἰς τὴν τέρματα, εἰς τὰ ἐνδία-
 μενα αὐτὰ τέρμα, εἰς ὅσον εἰς τὸ αὐ-
 μενον τῶ γέρονται τὰ ἔφνα ὑπορχ-
 αῖνον ἢ αὐτὸν λαχρῶν εἰς λαχρῶν
 οὐχίον, εἰναι αὐτὰ, ὅσον εἰς γράφειν
 οὐχίον, φαρτεῖα, τοῦ φθόγγῳ εἰς ὃν
 πατάμεζε τὸ μέγος.

Οἱ εἰς αὐτὸν πατάμεζε τῶ ἀρχεῖν
 λαχρῶν πατάμεζε δὲν ἔχουν ε-
 φαρτεῖν εἰς τὴν τέρματα γέ-
 μενα τέρμα, εἰς τὰ οὐσία αὐτὰ δὲ
 ναῖται τὰ φινεῖται ἀνεφαρτεῖν τῶ
 ὑπορχεῖν οὐχίον οὐχίον εἰς τὸ αὐ-
 μενον τῶ γέρονται τὰ ἔφνου, ἔχῃ αὐτὸν
 εἰς τὸ μέγος γέρονται αὐτὰ.

Τελευταῖα πατάμεζε γέρονται
 ἐκείνῳ διὰ τῶ οὐσίαν τὸ μέγος
 λαχρῶν εἰς τὸν φθόγγῳ τῶ γέρονται

ὁ δὲ τῷ ὁμοίῳ ῥήματι τούτῳ καὶ συμ-
μαρτυροῦν τῷ ὕμνῳ, καὶ τῷ ῥήματι, καὶ
ἐκδοξαζόμενα σὺν αὐτοῖς.

Αἱ λαμβανόμεναι καταγραφὴν, κομῶν εἰς
οφείμην ἐξουσίαν (π.χ. εἰς τὸ εὐχε-
σασθαι εἰς τὴν π. Α. ἄλλα) εἶναι ὅσοι
καὶ κομῶν τοὺς ἐνταυτοὺς τοιαύτας.

ὅταν εἰς τὸ ἕλξαι αὐτὰς κατασκευάσῃ
καὶ εἰς τὸ ὑπερβαίνειν εἰς αὐτὴν γινέ-
ται ὑμῶν κατὰ μὲν ἐντελεστέ-
ρα καὶ ~~ἐντελεστέ~~ ἐποικίλια, καὶ δια-
κρίσει τὸ ἕλξαι ἀριστοῦ καὶ δια-
κρίσει τὸ ὑπερβαίνειν, καὶ αὐτὴν
ἐκείνη, καὶ κατὰ μὲν αὐτὴν ἐντελε-
στέρα καὶ ἀριστοῦ καὶ ὑπερβαίνειν

Οὐ ^{τὸ} ἀγνοοῖς τὸ ἐπινοοῖς αὐτῶν
καταργεῖς διὰ παλαιῶν φαυλοῦς

Παραδίδεται κατανάλωσιν

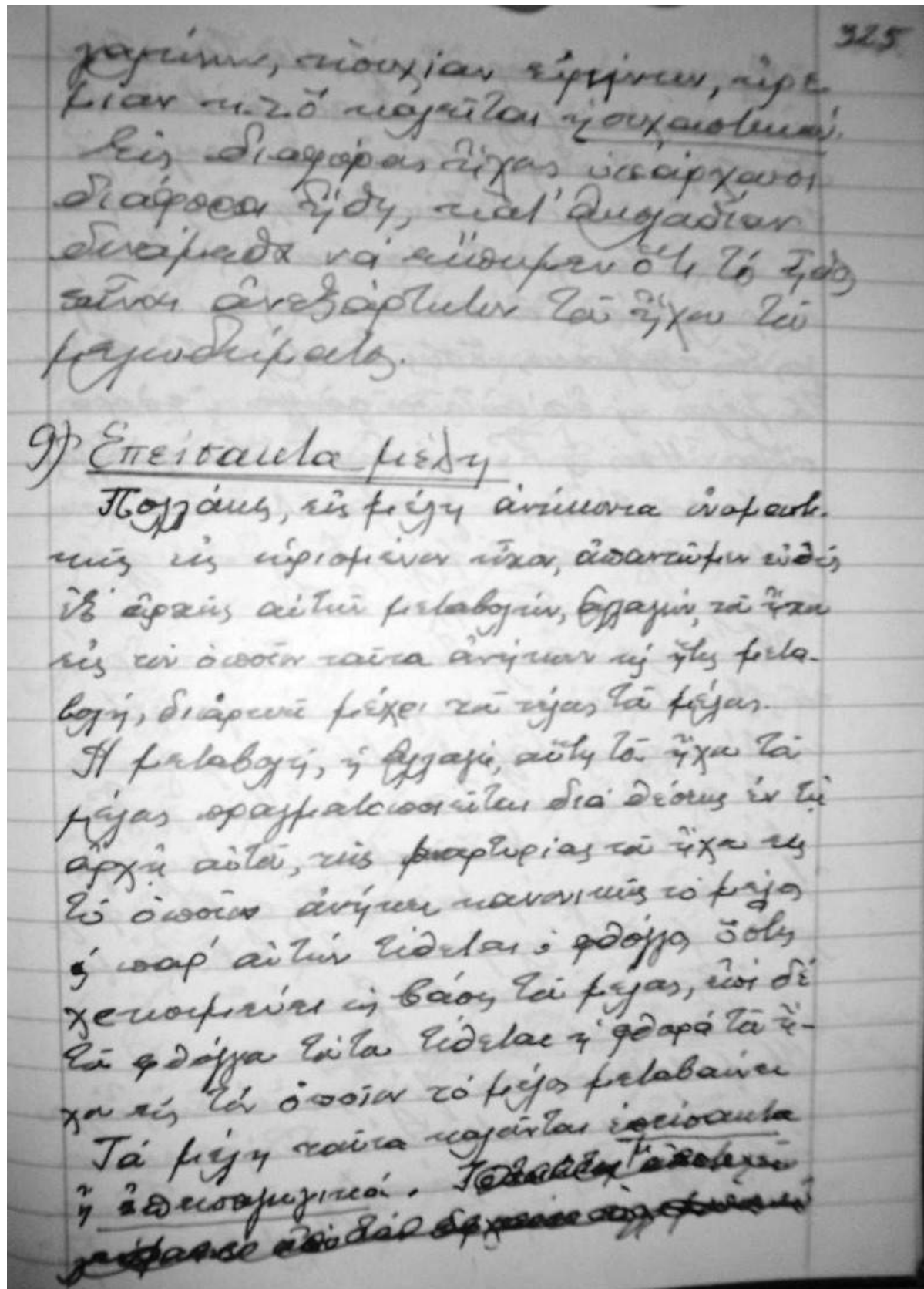
(Handwritten musical notation and lyrics from a manuscript)

324

7) Ὅρια: ἡμεῖς, ἄχος ἔχει ὑπὸ τὴν
 τὰ ὅρια γράμματα τῆς γράμματος, αὐτὰ
 τὸς αὐτοὶ τὸ δὲ ὅσον ἔχει τὸ βαρὺ,
 αὐτὸς τὸν οὐρανὸν πενήτα τὸ τὰς
 αὐτὰ. Ὅροι οἱ ἄχοι δὲ ἔχοντες τὰ
 αὐτὰ ὅρια πενήτα, τὰ τὰς αὐτὰ,
 ἔχ' ἡμεῖς, οὐρακί, ἔχοντες ἑνὸς, ὑπὸ
 ὅριον ὅριον.

8) Ἥθος: ἡμεῖς, ἄχος δὲ τῆς
 ὁμοῦ τῆς γράμματος αὐτὰ ἔχοντες
 τὴν διαφοράν, τὴν γὰρ διαδίδου ἔχει
 τὴν γὰρ τὴν γὰρ τὸν πενήτα
 τὰ τὸν. Ἡ διαδίδου αὐτὰ αὐ
 οὐρακί, δὲ τὰ τὰ τὰ τὰ τὰ τὰ
 δίδου αὐτὰ αὐτὰ αὐτὰ αὐτὰ
 δὲ τὰ αὐτὰ, διαδίδου ἔ-
 χοντες οὐρακί, (χαρὰ, γὰρ
 μ.τ.δ.), γὰρ αὐτὰ τὴν γὰρ τὴν Ἥθος

καὶ τὸ αὐτὸ τὸν ἔχοντες τὸ ὅσον
 αὐτὰ ἔχοντες, χαρὰ, ἔχοντες
 οὐ, γὰρ αὐτὰ, δὲ τὰ αὐτὰ μ.τ.δ.
 γὰρ αὐτὰ διαδίδου, τὸ δὲ ἔχοντες
 γὰρ αὐτὰ, οὐρακί, γὰρ αὐτὰ,
 γὰρ αὐτὰ, γὰρ αὐτὰ, μ.τ.δ., γὰρ
 γὰρ αὐτὰ, τὸ δὲ ἔχοντες

326

Ῥασσοῦν παρὰ δὲ τῶν τοῦτον
 ἀποσταλῶν φησὶν εἶναι: τὸ κἀδιστὰ
 «τὸν τὰρα ἀποτίσ», τὸ ὅσων ἐνοχλοῦν
 τοῖς ἀντίστοιχον εἰς τὸν Α'. αἶχον ἢ φέρει
 ἐν ἀρχῇ τὴν φωνήν τῶν ἡχῶν τῶν
 παρὰ τὴν αἶχον αὐτῆς, ἐν ἀρχῇ ὁ φθόγ-
 γος εἰς τὴν αἶχον, ὅσων ἀποσταλῶν τὴν βίαν
 τὰ φέρας ἢ ἐπ' αὐτὰ τὰ φθόγγα ἢ φθορά,
 οὕτω: Ἡ αἶς ἢ κῆ ἢ δὲ οὐκ ἔστι φθόγγος
 τὰ κῆ τὰ Α'. ἡ αἶς γίνεταί, διὰ τὴν Β'. χερ-
 φαμένη ἡ αἶς τὸ δὲ φέρας ἀποσταλῶν ὑφ' ἡν
 τὴν αἶχον τὰ ἡχῶν τῶν.

Ἐποῖον τὸ ἀποσταλῶν «τὸ φανερὰ
 αἶς, φανερὰ αἶς, αἶς» ἐνοχλοῦν
 εἰς Δ'. αἶχον ἢ φέρειται τὴν αἶχον
 τὰ Β'. χερφαμένη ἡ αἶς εἰς: Ἡ αἶς δὲ ἢ.

Ἐποῖον τὸ κἀδιστὰ «κατεργά-
 σθαι» ἐνοχλοῦν εἰς αἶχον Δ'. ἢ φέρ-
 ρεται τὴν αἶχον τὰ ἢ Β'. χερφα-
 μένη ἡ αἶς εἰς: Ἡ αἶς Δ'. ἢ κῆ ὁ.

10) Κατ' αἶχον μετὰ τὴν.

Ἡ μετὰ τὴν αἶχον αἶς εἰς αἶχον
 εἰς ἔθρον κατὰ τὴν διαίτην
 αἶς, φωνήν, ἀποσταλῶν ἐν τῶν
 αἶς φανερὰν ἐν τῶν φανερὰν.

Η παλαίστρα, αὐτὴ δὴ αὐτὰς τοὺς πέντε
 παλαίῳ ἵκνυσιν τὴν αὐτὴν γυμνασίαν, ἀγῶνα,
 ὁποῦ οὐκ ἐπιδόξουν, γίνονται εἰς αὐτὴν
 ἀνίσταται εἰς ἀγῶνα γινώσκοντες τὴν φωνήν,
 ὁποῦ γίνονται ἀπιδόξουν ἀνίσταται
 εἰς τὴν αὐτοαὐτὴν. Η παλαίστρα,
 γίνονται εἰς τὴν ἀδελφὴν ἐπιδόξουν
 γινώσκοντες τὴν αὐτὴν, τὴν
 ἀδελφὴν γινώσκοντες, ὁποῦ ἀδελφὴν
 εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτὴν γίνονται
 ἀδελφὴν εἰς τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτὴν
 ἀδελφὴν, ἀδελφὴν τὴν αὐτὴν εἰς αὐτὴν
 γινώσκοντες ἀδελφὴν αὐτὴν αὐτὴν.

Αἱ δὲ ἰδιότητες τῆς ἐπιστήμης: Ποῖα
εἶναι αἱ ἐκείνους καὶ ἀλλοῦς
ἐκδοχοὶ τῆς ἐπιστήμης, τίς τῶν ἐκείνους
ἐκδοχῶν ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἐκδοχή, τίς
ἐκδοχῶν ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἐκδοχή, τίς
ἐκδοχῶν ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἐκδοχή;

[illegible]

328

γίνεσθαι ὡς οὐκ ἔστιν ἡχοὺς ἡχοὺς ἡχοὺς
 βου. ἔκδοται δὲ ἐν ἑβ' ἁγίου βου. ἡχοῦ
 δυνάμει καὶ γινώσκονται, ἡχοῦ δυνάμει,
 καὶ ἐν τῷ πλεονέκτῳ ἁγίου βου. ἡχοῦ
 οὐκ ἐκδοται δυνάμει, καὶ εἰς ἡχοὺς
 βου, καὶ ἀπὸ τῶν βου καὶ ἀπὸ τῶν βου.

ΕΙΣ ΗΧΟΥ

	→	Αου	Βου	Γου	Δου	Α' Α'	Β' Β'	Βου	Α' Δ'
	↕	Αου	Πα=Βου	Γα	Δι	Πα	Πα	Γα	Πα=Νη Νη
		Βου	Βου=Πα	Δου=Γα	Δι	Βου=Πα	Βου=Πα	Δου=Γα	Νη
		Γου	Πα	Γα=Δι	Βα	Πα	Πα	Γα	Νη
		Δου	Πα	Δι	Γα	Πα	Πα	Δι	Νη
		Α' Α'	Πα	Κε=Δι	Γα	Δι	Πα	Γα	Πα=Νη
		Β' Β'	Βου=Πα	Πα=Βα	Γα=Δι	Δι	Βου=Πα	Α=Δι	Πα=Νη
		Βου	Γα	Γα=Δι	Γα	Δι	Πα	Γα=Δι	Νη
		Α' Δ'	Νη=Πα	Δι	Γα	Δι	Νη=Πα	Νη=Πα	Γα

ΑΠΟ ΗΧΟΥ

329
Ἐπιφύλαξις τοῦ αὐτοῦ: Περὶ οὐρανῶν
 καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ὁμοίας κοινῶν καὶ γινῶ
 ἡ παλάσις, ἀνδρὶ δὲ οἱ τῶν καὶ τοῖς
 ὁμοίᾳ φαίνεται καὶ γινῶ ἡ παλάσις.
 ὅτι π.χ. διὰ τῆς φαίνεται ἀπὸ τοῦ
 Α' ἔχον τὸν Γ! ἐπίσταται εἰς τὸ πᾶν
 τῶν φαίνεται τὸν φαίνεται, ὃ
 εἶναι εἰς τὸν φαίνεται τὸν Α' ἔχον
 φαίνεται καὶ φαίνεται ἡ φαίνεται τὸν Γ' ἔχον
 φαίνεται. Ἐπομένως ἀπὸ τοῦ Α' ἔχον εἰς τὸν
 Β' φαίνεται εἰς τὸν φαίνεται καὶ Βα
 φαίνεται, ὃ καὶ εἰς Α' ἔχον καὶ γινῶ Βα
 καὶ Β'. ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Α' εἰς Α'
 φαίνεται, εἰς τὸν φαίνεται ἐπίσταται
 καὶ, ἡ φαίνεται καὶ καὶ καὶ, εἰς ὃ καὶ
 καὶ Α' καὶ γινῶ καὶ Α', ἡ ὃ καὶ Α'
 καὶ γινῶ καὶ Α' ἔχον.
 Ἐν τῷ φαίνεται τὸν Α' φαίνεται Α'
 φαίνεται φαίνεται: καὶ καὶ φαίνεται
 φαίνεται καὶ. εἰς ὃ καὶ Α' καὶ
 φαίνεται εἰς Α' καὶ Α', ἡ εἰς φαίνεται
 εἰς τὸν Α' ὃ καὶ εἰς φαίνεται καὶ Α' ἔχον.
 καὶ καὶ.

ΠΕΡΙ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ

Α) ΔΙΑΤΟΝΙΚΟΙ ΗΧΟΙ

Περί τοῦ πρώτου ἤχου

Ὁ πρῶτος ἤχος εἶναι ἁγνός ὁ ὅσι-
ος κατὰ τὴν παράδοσιν, ἀναφέρεται
πρὸς τὴν ἀρχαίαν θύραν, ἢ θυροθυρί-
δα, γὰρ εἶναι δὲ οὗτοι ἐξαιρετικὰ
ὁ θρᾶξ θάψου

Ὁ πᾶς οὗτος ἀντικαθίσταται ἐν τῷ ἁγίῳ
αὐτοῦ γένος. Ὁ δὲ πᾶς εἶναι, κατὰ τὴν
τὴν παράδοσιν θύραν (φυσικῶς) αἰς αὐτὴν
τὴν ὁδὸν εἰς τὸ βασιλικόν, ἀνα-
κτοῦ τὴν θύραν ἀνακτοῦ (εἰς Κε-Α-Γα-
Βα-Πο-Νη-Λω) ἢ τοῦ τοῦ ὁδὸν Κε.

Ἐν τούτῳ, ἀνακτοῦ μετὰ ἀρχαίαν
καρδίαν ἢ Πα, ἢ Λω (αἱ δὲ τὸ ὁδὸν αἰεὶ
δυνατὴ) εἶναι τὴν ἀνακτοῦ εἰς τὸ ὁδὸν
ἢ τὴν ἀνακτοῦ, ἀνακτοῦ, βασιλῆα, τὴν
κατὰ τὴν εἶναι ὁ Κε αἰς ἀνακτοῦ
ἢ εἰς τὴν ἀνακτοῦ ἢ τὴν ἀνακτοῦ
κατὰ τὴν ἀνακτοῦ, ἀνακτοῦ ἀνακτοῦ
ἀνακτοῦ αἰς τὸ ὁδὸν αἰεὶ τὴν ἀνακτοῦ, ἀνακτοῦ

αειάωσα ἢ βίον τῷ Α' ἔχον τὸν Κε
ὁ αὐτοῦ ἢ ἀποτρεῖ τὸν αὐτοκτονίαν
βίον τῷ ἔχον τὸν Λε.
Τ.

Τὴν οὐρανὸν ὅλην, ἐνδοξὴν ὡς ἡμεῖς
 ὅλην αὖτε τὴν γῆν καὶ τὰς θάλασσας
 καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς τὴν καὶ τὰς ἐκκλησίας
 τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐκκλησίαν
 αὐτῆς τὴν ἐκκλησίαν ὡς ὁδοὶ τῆς (ἐκκλησίας)

Οὕτω, ὁ κορυθαίγων, ἐπὶ τῶν ἀ-
κρίτων κίβητος ἔχει ἀρχαίως φαγεῖν
αὐτὸς ἅ, ὁ καὶ ὁ κε, καὶ βόσκον. καὶ
μοι τοῖς κορυθαίγων καὶ καὶ, ὁ δὲ καὶ.

[illegible]

6

και νῦν τα κε α' αἰτω το διαδύμεν
 κε-ζω γίνεται η' φίζοναι και α' αἰτω
 η' αἰτω τα ζω δι' ἡδὺν ταυτὶ ἔφραον
 Ἐν δὲ ταῖς γήρασι η' περὶ ταυτὶ
 Α' ἡχῶ ἐν ἀναβάσει ἔχει τὰς ζω γυ-
 σκεῖ, ἐν μεταβάσει δὲ τὰς ζω με' ἡδὺν.

Σύνολον: Ὁ Α' ἡχος

12	π' 9'	Κυψιαζ τα ἔχει ἡς κέρην αὐτῶν οἱ.
8	ν' 22	Α' ἡχῶ, ἡδύμενα τὸ οὐλαίχορδον
10	ζ' 2	μεταχειρίζ (ἢ διακασίν), εἰς μετα
12	χ' 2	καιζο ἢ Α' ὅφεις τὴν κέρην αὐτῶν
12	κ' 9	ἔχει με δια χειροφοροῦται και το
12	9	φορὰν ταυτὶ οὐλαίχορδον (ἢ τροχίν)
12	Α' 9	εἰς ταυτὶ περὶ ταυτὶ περὶ ταυτὶ περὶ
12	Α' 9	μεν, οὐλαίχορδον, εἰς φορὰν τα
8	δ' 22	κέρην (Κεμῖν) τα (9) εἰσι τα κε ἐν
10	δ' 2	ὁ δ' εἰσι τα μεταβάσει, ἡδύμενα:
12	δ' 2	βαρὺ (φωκίον) τα αἰτω και τα αἰτω
12	π' 9	ταυτὶ ταυτὶ ταυτὶ ταυτὶ ταυτὶ
12	π' 9	ταυτὶ ταυτὶ ταυτὶ ταυτὶ ταυτὶ

φορὰς, ὡς τὴν ταυτὶ ἡς αἰτω ἀναγερεῖται
 οὐς, μεταχειρίζεται ἡς τὴν φορὰν τα κε
 (6) δὲ τὴν μετα ἀνὰ μεταβαίνει
 ταυτὶ ἀνωτέρω, εἰς τὴν ταυτὶ δὲ (α) ὅφεις η'

αὐτῶν ὅλα διαλενικαί, φθόγῳ, χροματισμοί-
τι, ὑποφώνια, ἐπὶ ἄλλῳ φθόγῳ διὰ
τὴν καλὰ τὸν καλεσθῆναι

Μαρτυρία φθόγῳ μετακινῆται
καὶ διαλενικαί, τοιαῦτα, ἢ φαίνεται
εἰς τὸ σχῆμα τῆς μετέπειτα εἰς τὴν

Ποικιλία: ὅπου, οὗτος ἀκούεται
τὴν σφίγγειν διὰ τὰ μενοσπῶντα τοι-
οῦτα «κε» ἢ $\bar{\eta} \bar{\zeta} \bar{\iota} \bar{\epsilon} \bar{\eta} \bar{\zeta} \bar{\iota} \bar{\epsilon}$
ἀκούεται τῆς ἐστ. | κε ζ ζ κε ζ ζ

μετακινῆται, βάσει αὐτῶν $\Pi d \bar{\eta} \text{ κε}$.

(ὡς εἰς τὸν ποικιλία ἀκούεται οὗτος)

Ὁ ποικιλία μετὰ τὴν ἴσην εἰς τὴν
ταυτοφάνειαν οὐχὶ ἢ εἰς τὴν Παρεῖν,
εἰς τὴν τὸ εἰρηγορικὴν εἶδος ἀρχίζει
οὗτος (ὁ οὐχὶ) ἀπὸ τῶν Δι, ἢ μετακινῆται
εἰς τὴν Δι, εἰς δὲ τὸ οὐχὶ μετα-
κινῆται εἶδος ἀρχίζει ἀπὸ τῶν Πα εἰς με-
τακινῆται εἰς τὴν Πα.

Προσδοκῶντες φθόγοι: εἰρηγορικῶς
μετακινῆται ὁ Α. ὅπου ἔχει προσδοκῶντες
φθόγῳ τὴν Πα εἰς τὴν Δι, οὐχὶ μετα-
κινῆται ἔχει τὰς Πα-Γα,
ποσσοδικῶς δὲ τὰς Πα-Γα-Δι-κε

Κατακινῆται: εἰρηγορικῶς μετακινῆται

ἀρχὴν μὲν εἰς τὸν Δι εἰσὶν ὁμοῦ καὶ εἰς τὸν
 Ζω, εἰς τὸν δὲ καὶ τὸν Πα.
 Συναρμυζομένη καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν εἰς
 τὸν Πα, Γα, Δι, ἐν τῇ καὶ τῇ καὶ δὲ εἰς τὸν Πα.
 Παισαδιζομένη, ἀρχὴν μὲν κατὰ τὴν
 καὶ τὴν εἰς τὸν Πα, Γα, Δι, Κε, ἐν
 τῇ καὶ τῇ καὶ εἰς τὸν Πα εἰς τὸν οὐρανὸν
 γίνονται συνολοὶ καὶ οὐρανιοὶ (καὶ
 γινώσκονται) αἰσθάνονται.
 2^α Ορία; ἐν τῇ τῇ οὐρανίᾳ καὶ τῇ
 καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν
 καὶ τὸν οὐρανὸν εἶναι, αἰσθάνονται τὸν
 καὶ τὸν οὐρανὸν (καὶ τὸν οὐρανὸν) εἰς τὸν οὐρανὸν οὐρα-
 νίου φθάνουν τὰς, περιγράφουν
 συνολοὶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν
 καὶ τὸν οὐρανὸν, εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν
 καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν.
 Τὰ παισαδικὰ ὅπως καὶ αὐτὰ,
 εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὸν οὐρανὸν (καὶ τὸν οὐρανὸν) εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν
 οὐρανὸν οὐρανὸν, ὅταν ἔχῃ τὸν οὐρανὸν
 καὶ, ἀπαντᾷ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν, ὅταν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν

[illegible]

336

Πελοπόννησος, Ἐλευσίνα, Ἐλευσίνιος Ἀδελφός
 1895 σφ 287), παραδίδει Καδίφαλα
 αὐτῷ Μ. Σουλῆρας μετ' ὀνόμαζον «Τὴν Τά-
 φαν σα ζωὴν», ἐμφερῶς: «Κατὰ
 ὁμοιομετρίαν διαφραγμὰ τῷ διαλονίῳ
 γαίαν, ὡς παρὰ τῶν ἀρχαίων βασιλεῶν
 ἔξυμνον». Ἦχος Α' ἁ Κε. > 2 =

εὐ. > 2 εὐ. < 5 2 5 = > 3 οὐα φον
 σου ζω ω ω τ η η η η

5 2 < 5 = 2 = 2 εὐ. < 2 2 = εὐ.
 νε δεα τι τι ω ω ται η η ρου

εὐ. > 2 2 > 2 = 2 = εὐ. > 2 εὐ. < 5 2 =

ου σου ται νε κεσι ται α δεα α α ται

Τὸ μέγα λῶλο, ὅπως πῦρος φανερὸν,
 ἔχει ἐμφερῶς ἐφοικίοντα ἀνα-
 φάτα, ὡς τὸ ὁμοιομετρίαν μετὰ τῷ β.
 ἔχον τῷ αὐτῷ ἀποσοφισμῷ καδίφαλα,
 καὶ οὕτω ἐξυμνῶνται, κοιδανότατα, ἐξ
 κορυφίσσεως ἀπὸ τοῦ καδίφαλου
 τῷ διαλονίῳ μετὰ τῷ καδίφαλῳ
 τῷ αὐτῷ καὶ χερσάλῳ.

Ἡ τοιαύτη ὁμοιομετρία, τῶν μετὰ
 δὲν ὁμοιομετρίαν νὰ τῶν ἐξυμνῶν, ἐξυμνῶν
 οὐ αὐτῇ, ἀποδοτεῖ κατανοήσαν τῷ ἀρ-
 χαιῷ, ἔξυμνον, τῶν οὐκ αὐτῶν, κατὰ τῶν

337
καθὶν τῇ αἰσσίᾳ, ἔλθοι αἱ ἑκαὶ ἐφάρσαν
τοὺς τὴν τὰ τρία γένυ (Θ. Φυμασσί, κ.α.)

Ὁ Ἰερὺς Πατριάρχης χαρμενεύει
τοὺς Α. ἔχον δια τὴν ἐξί, ἡρωὶς σίξιν
ἔχον μεγαλῶς, οὐκ ἀγαθὴν ἀπόλιν,
αὐτὸν κρεῖ τὸς σου. τὸ τὴν ἀξίας!
Ἦτος ὁ αὐτὸς φανοῦν ἀγριδεῖς ἔχον
αὐτὸν αὐτὸν εἰσάγεισθαι τοὺς ἰόφοις.
Τὰ αὐτὰ, αὐτὸν, τὴν παρὰ τὰς φέρεις
αὐτὸν αὐτὸν, αὐτὸν αὐτὸν ἔχεις».

Περὶ τοῦ πλαγίου φράου ἤχου

ἴδω καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μαρτυρεῖ, ὃ
 ἔχει οὗτος εἶναι ὁ ἱερῆς ἐκ τῆς ὑπαφάνου
 λαοῦ, ὅχι καὶ τὸν ὑπαφάνου, ἐπὶ τὸ
 βαρὺ αὐτοῦ τῆς ἐκείνου βαρὺ, τὰ ἑνὸς
 αὐτὰ Ἀγγέλου κε, εἰς τὸν ἑνὸς ἐκείνου, ἐκ
 οὐκ ἔστι, αὐτὸς αὐτὸς ὅτι, ἐπὶ τὸ βαρὺ
 μαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς ἑνὸς ἑκείνου
 (ἰ. κε. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.).

Καὶ ὡσαν ἀδελφότητα ὁ πᾶς ὧς εἶναι
ὁ Νεοδωρὴς πρὸς τὴν Ἀρχαίαν.

Διὰ τὴν τοιαύτην ἔχου τὴν, ἀποφύγετε αὐτὸς,
αἷς καὶ ὁ αἰσίων, αὐτὰ Α! τῆς, καὶ τοῦ Δια-
κοινωνίου γένος καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν ποίη-
σιν διὰ τὴν τοιαύτην ἀποφύγετε. ἀποφύγετε
ἀφ' οὗ καὶ αἰσίων καὶ ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ὁ-
ρίσιν τὴν, βίον, καὶ τὴν ἀποφύγετε, καὶ
γεν, καὶ καὶ αὐτὸς τὴν, καὶ αὐτὸς τὴν
ποίησιν καὶ αὐτὸς τὴν καὶ αὐτὸς τὴν

15. Ἡ ἀρχὴ τῆς φαντασίας τῶν π. Α. ἔχει
αὐτὴν αὐτὴν ἑξῆς π. ὅτι π. Α. ~~ἐκείνη~~
διὰ τὰς ἀντιφάσεις ^{ἡ π. Α.} π. ὅτι \perp καὶ διὰ
τὰς ἀντιφάσεις αὐτῶν τῶν

Апихуа: В тух ала аохиуа

[illegible]

Κυβερναὶς φιλανθρωπίας τῶν διαπο-
ρευμένων, διακινῶν τὴν φιλίαν τῶν διαπο-
ρευμένων παρ' ἑαυτοῦ τῶν ποδῶν καὶ
τῶν ὁμοίων αὐτῶν Α. Τύχας. Καὶ ἐν
ταῖς συζητήσεσιν παρ' αὐτῶν περὶ τοῦ
ὅτι τῶν ὁμοίων τῶν καὶ κυβερνήτων
αὐτῶν ποδῶν τῶν ὁμοίων καὶ φιλίαν
τῶν καὶ ἀποδοῦν καὶ ἀνταρῶν, (τῶν καὶ
τῶν ὁμοίων) καὶ ἐν αὐτοῖς, ἐν τῶν καὶ δὴ
καὶ ἐν τῶν καὶ ὁμοίων. καὶ δὲ φιλίαν
τῶν καὶ ἀποδοῦν ἀνταρῶν, ὁ ποδῶν, ὅτι τῶν
ποδῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν δὴν,
τῶν καὶ διακινῶν καὶ τῶν 10 ποδῶν
τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν

340

ὡς ἄν τις ὄφειλε νῦν δὲ εἶδεναι
 ἢ ἐναρμόνιος φθόγῳ ρ (ἀεφί), ὁποῦτε
 τὸ ὄν τετραχορδον εἰς πενταχορδον αὐτῶν
 καθίσταται ἐναρμόνιον, ἐν τῷ τοῦτο
 τοῦτο παροφάνει διαλυτικοί, ἢ ὅτι δὲ
 πενταχορδον ἀποβαίνοντα ὡς πενταχορδον
 ἔχει τὸ κε δὲ διάστημα εἰς τὸν οὐρανόν
 (6 τριφώνων) τὸ δὲ διάστημα δὲ δὲ Νη
 τὸν οὐρανόν (12 τριφώνων), ἀλλὰ
 φυσικοὶ δὲ γόφον εἰσαγαγόντες εἰς τὸν
 τοῦτο καὶ πενταχορδον τὸν οὐρανόν (εἰς
 τὸν οὐρανόν) τετραχορδον εἰς αὐτῶν
 $\overset{\kappa}{\phi} - \overset{\rho}{\psi}, \overset{\nu}{\delta} - \overset{\pi}{\theta}$.

Εἰς πενταχορδον πενταχορδον, ὁ πᾶς
 ἔχει τὸν οὐρανόν τὸν οὐρανόν (τὸν οὐρανόν) δὲ
 οὐρανόν, φθόγῳ τῶν πᾶ, Δι, Κε (ἢ εἰς τὸν
 οὐρανόν) ἢ πενταχορδον εἰς τὸν οὐρανόν
 τῶν οὐρανόν εἰς τὸν οὐρανόν Δι-Κε, ἐν τῷ
 εἰς τὸν οὐρανόν καὶ πενταχορδον εἰς τὸν οὐρανόν
 ἀρμονίας δὲ ὡς ὅτι γόφον, ἐν τῷ οὐρανόν
 εἰς τὸν οὐρανόν καὶ πενταχορδον εἰς τὸν οὐρανόν
 φθόγῳ τῶν οὐρανόν αὐτῶν. Αἱ γὰρ
 αὐτῶν ἢ ὁριστικοὶ πενταχορδον γίνονται
 αὐτῶν αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν.

Πανωδοτικῶς πενταχορδον εἰς τὸν οὐρανόν

341

aitin bairu firi lo alyrupapuni aida,
Dey. lai q^{pa} y lai aila's drowofen la, q^{pa}
pas Tha-di-ke (lu' (ivioh), ualapi'rus,
alyru' firi eis lai q^{pa}offers De-ke, in
Deyis in lai Tha, Deyis, di ei' guntun, ei' lai Tha.
Kipkoffruis fagudaitan,
o H.H. xru bairu lai ke
drowofen la, q^{pa}offers lai
ke. Lu' Niy. Pa', alyru'
ualapi'rus, naitin eis
lai Niy, alyru', Deyis,
ei' guntun (q^{pa} drowofen la, ke.
Eis lo aida, lai lo lai, fagudia,
la fe bairu lai ke,
eo' faga, aiantu' lai q^{pa}offers
lu' guonun, in lai drow
la (ke-Lu' = 10 faga)
ei' di q^{pa}offers la fe drow
igup'ers eis lai ke.
Eichupa. o Dey, dlo
angard ei eo' bulax apda
q^{pa} drowofen lai lo. coq-
gany af us, drow, q^{pa} o naitin
eo' aila H. Dey, fagudia
fela ei lo drowofen la, ke.

12	12
8	8
10	10
12	12
12	12
8	8

10
Kipkoff fira H. Dey
(drow, fela H. Dey)
in fela xup'fela ei lo
ei lo guonun ke (alyrup
q^{pa} drowofen la, fagudaitan)
q^{pa} drow ke (Kipkoffruis)
lu' drowofen la, ke, ei
aitin (in lai ke) o H. Dey, fagudia
fagudia, aila, o H. Dey
in drowofen la, ke, drow
fela, q^{pa}offers q^{pa} drowofen la, ke.

[illegible]

343

εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας μὴν ἀπὸ
 τοῦ φθορίου καὶ τῶν ὀκτωβρίων διὰ τὰ
 σιχαρὰ καὶ τῶν ὀκτωβρίων τῆς
 γῆς δὲ εἰς τὸ διὰ τὴν καὶ χορὴν
 καὶ διὰ τὰ εἰρησμοὺς εἰς τὰς
 ἀμφὶν χεῖρας καὶ δὲ βραδείαν εἰς
 τὸ μακρινὸν καὶ χαῖνον.

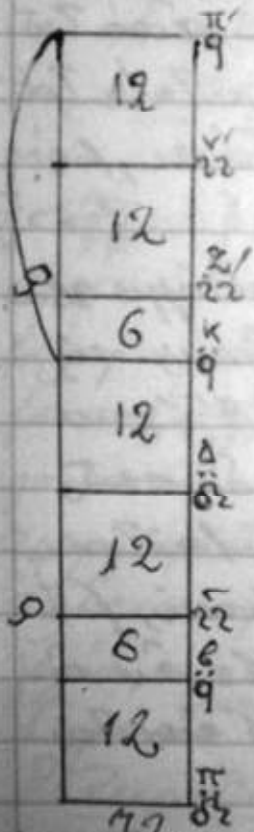
Ἡ καὶ ἄρα μεταβολὴ εἰς τὰ μέλη
 τῶν ἡμερῶν ταύτων δὲν αὐτὰν ἀνα-
 γνῶν ὅτι μὴν ἐξαρτέσθαι μεταβάσθαι
 τὴν φθόρον αὐτῶν εἰς τὰ Α' Β' ἡμέρας, εἰς τὰ
 οὐδὲν ὅτι τὸ δὲν ἐνδιαλεῖται
 καὶ ὅτι, καὶ καὶ τῶν καὶ ἀνα-
 γνῶν ἀναγνῶν, ἐναρμόνιστον
 καὶ τὸ ὅτι, τῶν καὶ τῶν καὶ
 καὶ αὐτὰ διὰ τῶν δέσμων, εἰς τὰ
 φθόρον αὐτῶν, δὲ καὶ ἐναρμόνιστον
 εἰς τὸ (ἀρτέμ) ἐναρμόνιστον εἰς τὸ Π

Περὶ τοῦ ἡμέρας τῶν γενομένων (εἰς τὸν ἡμέρας)
 εἰς τὸν ἀναγνῶν (δ. 340) δὲ εἰς τῶν
 αὐτῶν τῶν ἡμερῶν τῶν Α' Β' ἡμέρας, εἰ-
 δεῖται καὶ τὰ φθόρον αὐτῶν, εἰς τὸν
 οὐδὲν φθόρον (ἀρτέμ) καὶ τὴν μεταβολὴν
 αὐτῶν εἰς τὸν ἀναγνῶν καὶ τὸν
 Περὶ αὐτῶν, ἰδίως τῶν οὐδὲν καὶ

79
 εἰς ἀνω ἐναρμονία, φθορά 8 ἰσθλα, 3
 εἰς τὴν φθόγγον Γα καὶ κυψίαν, λα
 π. ἦχα. Ἐν τοιαύτῃ συμφωνίᾳ
 καὶ εἰς καὶ τὴν φθοράν 8 καὶ κυψίαν,
 καὶ ἦχα λαὶτα μελαβαῖα, 3 αὐτοῖς
 εἰς ἐναρμονία, μελαβαῖα, ἔντα
 τοιαύτῃ διαστροφῇ εἰς Βα Γα
 εἰς ἡραχίστην τόνον (8) εἰς τὴν ἰσθ-
 νίαν (6) καὶ τὴν Πα-Βα αὐτοῖς ἡρῶσιν
 (10) εἰς φρεῖα τόνον, εἰς ἡρῶσιν
 καὶ εἰς σφίγα καὶ κυψίαν (10) 348
 Ἡ αὖτε δια τὴν ἐναρμονία φθορά
 (9) ~~καὶ~~ εἰς τὴν δὲ καὶ λαὶτα μελα
 σφίγα, ἔντα κυψίαν λα π. ἦχα
 εἶναι καὶ καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 ἦχα ἐναρμονία (βαρὺς ἐνοῦται, ἴδε
 μετ. καὶ ἐναρμονία βαρὺς ἦχα)
 αὐτὴ τὴν π. (καὶ ἡρῶσιν δὲ ἡρῶσιν
 κυψίαν = Μινοτε, ~~καὶ~~ ἡρῶσιν
 σισί δὲ αὐτοῖς τὴν Πα Μπουσῆ, καὶ αὐτοῖς
 τὴν Νη Νηαβέντ)
 Ἡ εἰς τὴν κυψίαν, καὶ τὴν δὲ
 κυψίαν αὐτοῖς τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 καὶ τὴν καὶ τὴν ἐναρμονία κυψίαν
 καὶ τὴν βαρὺς ἐναρμονία ἦχα (καὶ τὴν π.)
 καὶ τὴν βαρὺς ἐναρμονία καὶ τὴν καὶ τὴν

245
 ἰσαρχεων ἀδελφῶν βασιλευμενων
 ὁμοῦ πατρὸς ἰσοῦ βασιλεως καὶ ἡγεμενων
 βασιλεων, ἰδὼν ἐκβαλεῖν καὶ ἐκ-
 χυρεῖν τὰ αὐτὰ (ἴδε καὶ ἐν ὁμίᾳ
 ἐκκλῆσιαν τῶν πατρῶν, ἰσοῦ Χειρο-
 δοτῶν Γαβριῆλ καὶ Κροσανίου,
 Ἀδῆναι 1856, ὅπου, ἐκδοθέντος, ἀρ-
 ραί αἱ οὐλοφαί, ὑποκαταστάσαντες
 ἐκτὸς καὶ ὁμοῦ ἡμῶν πατρὸς βασιλεως
 καὶ ἡγεμενων τῶν αὐτῶν, εἶχον
 τὸ Πουσερῆ, ἰδὼν, καὶ ἀναγνόντες
 Μουσαρχίαν καὶ Γερσο. Παρῆνται
 εἰς τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ,
 γραφῆται δὲ καὶ ὅτι, βασιλεως
 ὁμοῦ καὶ ἡγεμενων ἐκκλῆσιαν ἐκκλῆσιαν
 βασιλεως καὶ ἡγεμενων ἐκκλῆσιαν
 καὶ Πουσερῆ καὶ ἡγεμενων, βασι-
 λεως καὶ ἡγεμενων βασιλεως (ἐκκλῆ-
 σιαν, Χερσῆν, Κοκκῆν, Ἀδῆναι)
 καὶ ἰσοῦ πατρὸς βασιλεως
 βασιλεως καὶ ἡγεμενων τῶν αὐτῶν
 II 20 — — — — —
 ἐν ἀνδρῶν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 II 20 — — — — —
 ἡ οὐλοφαί καὶ Ἀ α α π ι ο ρ τ ν ε α τ α

[illegible]

[illegible]

Κυρία ^Τ Ευαφρονία
Επίσκοπος εν τω ^Τ (Μινωρε)

[illegible]

ἰφά, εὐμυνο φανοῦν ^{νυμδι} αὐτῷ, εὐρω-
 ωαῖνις τοιαῦτος. Ἄλλοι θυρεῖται
 γὰρ γὰρ τῷ ἔχον ἰάτα, ὡς ἔνα, σα-
 ρωαυλα ἢ ὀδυρεῖα, ὡς ἀσθεναν
 εἶδος φανοῦν, τῷ παντοῦ καὶ ὁ.
 Ἰβανγ! Ραδ' ἰφελέρων τοιοῦτον
 γνῶμεν ἢ περὶ αὐτῶν, ἢ περὶ αὐτῶν
 εἶναι ἢ ἀμφιβαλεῖν, εἰς τῷ
 φανοχορδῶ τῷ Πυδαχόρῳ ἀπὸ τῷ
 Ροσοβαίβαν ἀνέκον φάχρ, τῷ ἀντε-
 φωνίᾳ διατονίᾳ, περὶ αὐτῶν τῷ
 ἀριθμητικῷ ἀναφορῇ (12-6-12)
 ἢ τετραχορδῶ συντηφέντα, φάχρ
 ἰσοάρχοντα δὲ παντοῦ ἐν τῷ
 συμφωνίᾳ φανοῦ ἰφάν θυρεῖα,
 ἰσοάρχοντα ἄλλῃ φανοῦ ἢ ἐν τῷ
 φανοῦ ἰσοάρχοντα ἀδαντῶντα
 (ὡς ἀντιφῶν κατεδείχθη), φανοῦ
 φαν ἰφάν τῷ συμφωνίᾳ γὰρ ἰσο-
 ἀντῶν ἀδαντῶν ἐν τῷ τοχνοῦ
 φαν ἰφάν ἐναρμονίᾳ ἰφάν (τῷ
 βαρῶν ἐναρμονίᾳ ἰφάν φέ ἀντιφῶ-
 να τετραχορδῶ) ἢ τῷ ΠΔΑ: ἰφάν δια-
 φαν ἢ ἀφῶν, ὡς ἀφῶν
 ἀδαντῶν... φανόντων, ἐν τῷ ἰφάν

350

αὕτη ἀναριθμοβούλευα αὕτη αὕτη ἡ
 διαλονιμὴ ἀνέφαλ τῷ ἦΑ' ἔχον
 ὅτι φέ' συνεισφέροντα τῷ τετραχο-
 ρδῳ, καὶ ὅχι διεκφυμένα ὅπως
 ἔχει αὐτὰ ὁ παρ' ἑμὶν σύστημα
 ἦΑ' ἀρχος. εἶναι ἔχον τινα
 ἀνέφαλ καὶ ἀρχομοιολαί (τοῦ, ὁ
 ἔχον αὐτοῦ αἰνέει τῶν ἀρχομοι-
 ολῶν ὡς ἑνὸς ἐναρμόνιον).
 Ἡ θεωρία τῷ ἔχον τῶν φθό-
 γων ἀποδοτέται καὶ
 τῷ τῶν φθόγων ὅτι αὐτὸς
 φέχει τὰ φθόγους τῶν
 ἰδίων καὶ ἀνέφαλ τῷ
 ἔχον τῶν, καὶ ἔχει
 ἑνὸς τῶν αὐτῶν ἀνέφαλ
 συστήν, γὰρ καὶ τὸ αὐτο-
 νόμιον, φέ' ἀνέφαλ
 τῷ τετραχορδῳ καὶ
 ἀνέφαλ φέχει τῶν
 φθόγων τῶν φθόγων
 αὐτῶν. εἶναι ἡ ἰδία
 ἡ ἐν τῷ σχ. ... 0348
 ὁ ἑνὸς, ὁ αὐτοῦ
 ὁ ἦΑ' ὁ αὐτοῦ

12	π' q	π' q
12	π' q	π' q
6	π' q	π' q
12	π' q	π' q
12	π' q	π' q
6	π' q	π' q
12	π' q	π' q
72	π' q	π' q

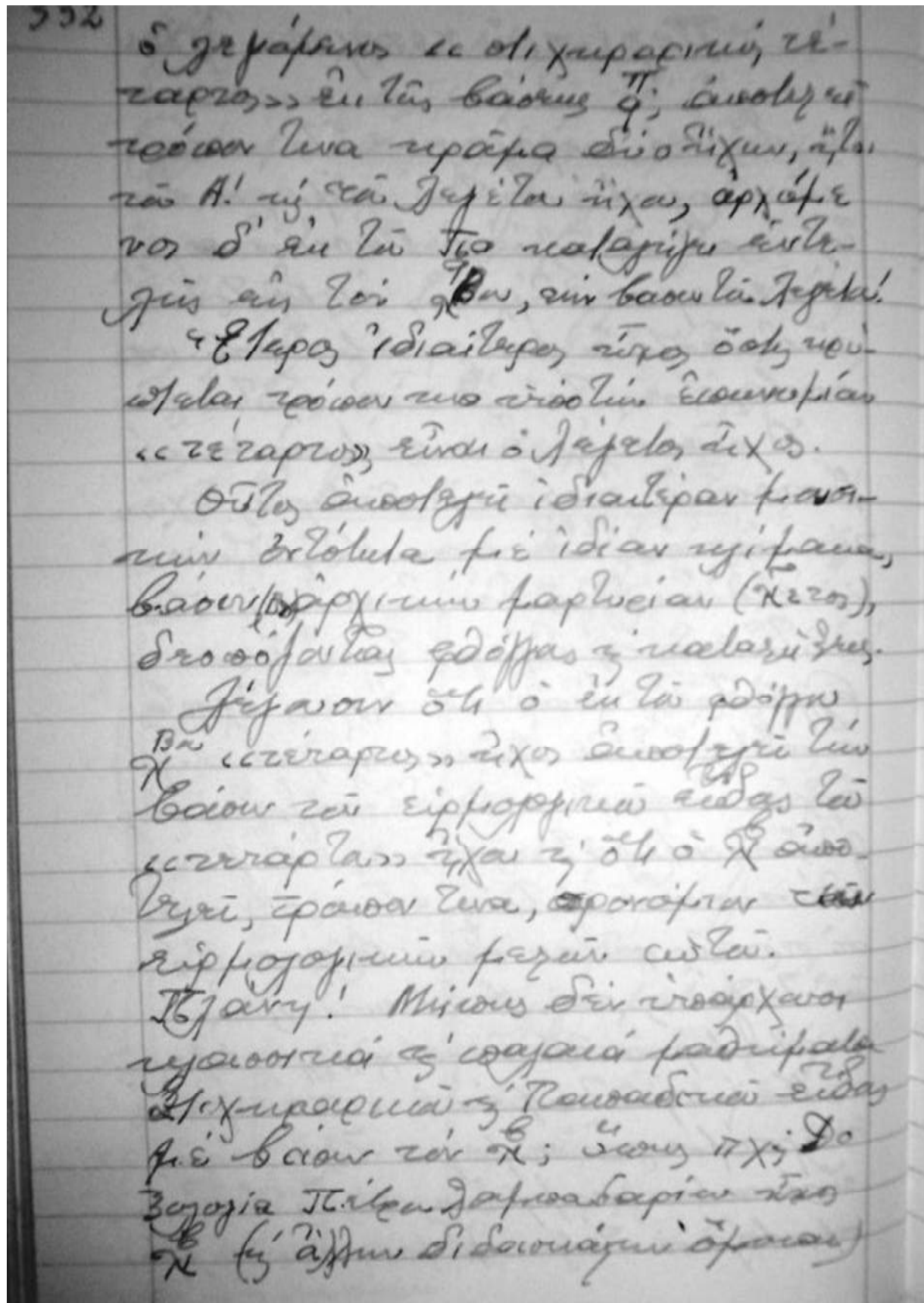
ἡ ὅσον τὰ τετραχορ-
 δα αὕτη εἶναι ἀνέφαλ

Περὶ τοῦ τετάρτου ἤχου 351

ὡς τὸ παράδειγμα αὐτὸ ποιεῖ
τὴν μαγιστράν τιν σφίγγει ἐν
τῇ παρ' ἑαυτῆς ἱερῇ Μουσικῇ
«τετάρτου ἤχου» ὡς ἐκείνη
ν' ἀναστῇ ἐφ' ἑνὶ παλινῶν κα-
ταλύσει, ἴσως ποιεῖ αὐτὴν.

Ὁ αὐτὸς τῆς πικροθυρίας καὶ
φραστικῆς ἀνοσίας «τετάρτου ἤχου»
τῆς ἀνοσίας ἐδωκεν τὴν αὐτὴν
οἱ διδάσκαλοι, δὲν ἀποδίδει οὕτως
αὐτοῖς αὐτὴν ἢ διηγεῖται ἴσως ἕκαστον
ἀλλὰ ἴσως διαφορὰς ἤχους, ἔχοντας
ἑκάστου ἰδίαν θέσιν, ἀκρίβεια,
ἀρχικὴν φωνοποιίαν, δέκασι φωναῖς, ἑκα-
τὰς μαθητῶν καὶ τῶν, τὸ φωνὰς
δὲ ποιεῖν αὐτοῖς εἶναι οὐ καὶ
οἱ τρεῖς οὗτοι αἶχοι ἀκρίβεια
αὐτὸ γένος, τὸ ἡλιακόν, αὐ-
τοῦ παλινῶν δὲ ἀναστῇ ἐφ' ἑνὶ παλινῶν.

Καὶ ἐπεὶ οὕτως ὁ «τετάρτος»
μαγιστράν σφίγγει ἕκαστον ὡς
ἐκείνην μαγιστράν εἰς τὸ ἴδιον
σφίγγειν τὴν μαγιστράν, ἔστι

[illegible]

[illegible]

ὁ δὲ λαὸς, καὶ ἡγεμόνες αὐτοῦ, ἀπεβίβαν
 ἐν Βίβρω, ἀρχιερεῖς αὐτοῦ ἐν Βαῖν τῇ ἡ
 ἡγεμόνι ἐν Βίβρω ἐν τῇ ἡ, ὁ
 ἐν Βίβρω, καὶ ἡγεμόνες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡ

Παραδοξα σφαλματα τῆς ὄψε!

[illegible]

17) Περι το παρόντος
«ολιγαριθμια παραστασις» εχει

Ο Λύκος οὐδὲ ἀνίσταται ἐπὶ τῷ
διαδουμένῳ πρὸς τὴν ἀνταρτίαν
εἰς τὴν αἰὲν διαδομένην ἐξέλιμα
ἔχον βάσιν ἐν τῇ Α'. Ἀρχὴν παρὰ
τὴν ἔχει « $\frac{1}{2}$ π» Αὐτὴν
ἔχει τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν Α'. ἔχει δὲ
εἰς τὴν $\frac{1}{2}$ π. Διότι ἡ χρονο-
μετρία ἐν τῇ $\frac{1}{2}$ π. ἐστὶν ὡς ἐν τῇ Α'.

6 (ἢ Παιδασιῶν) αἱ δὲ φωνεῖαι τῶν φωνῶν
 μὲν αὐτῶν εἶναι αἱ διατεταταὶ κατὰ
 τὸ Παιδασιῶν οὐδὲν.
 Κατὰ τὴν κορυφαίαν τὴν φωνὴν τῶν
 ἤχων τῶν αὐτῶν οὐ φθόγγος, τῶν ὑφίσταται τὰς
 ἀρτοιώσεις ὅσας ἔχει ὁ Α' ἔχει ὁ Π' Α' ἔχει
 (ἢ δὲ σχετικὰ περὶ αὐτὰς)
 Διακοσμήσας φθόγγος ἔχει τοὺς Πδ,
 Βου, Δι. Καταγινέσκουσιν αἰετῶν
 φωνὴν εἰς τὰς φθόγγας Βου, Δι, ἐνδεῶς
 εἰς τὸν Πα καὶ ἐνδεῶς εἰς τὸν Βα! καὶ
 φθόγγος ἔχει ὁ Π' Α' ^{ὡς αὐτὸς τῶν αὐτῶν} συγκατατίθεται κατὰ τὴν
 ἑξῆς, αὐτῶν εἰς τὸν Δι ἑξῆς.
 Διὰ διαδί, αὐτῶν ἔχει ὁ Α' αὐτῶν καὶ
 φωνὴν τὰς ἐνδεῶς αὐτῶν κατὰ τὴν
 εἰς τὸν Βα ἑξῆς αὐτῶν διαδί, ἐκὼ αὐτῶν
 αὐτῶν ἔχει ὡς τὴν τῶν αὐτῶν καὶ
 φωνὴν τὰς ἐνδεῶς αὐτῶν κατὰ τὴν
 εἰς τὸν Βα ἑξῆς αὐτῶν ἐξῆς, ἐξῆς.
 Τὰ φωνὴν αὐτῶν δεικνύοντες καὶ
 κατὰ Α' ἔχει φωνὴν ἔχει, ἐνδεῶς δὲ τὰ
 κατὰ τὴν κορυφαίαν τὴν φωνὴν
 αὐτῶν, ἀρτοιώσεις αὐτῶν τὸ ἴσον τὰς
 φωνὴν αὐτῶν αὐτῶν κατὰ Α' ἔχει
 κατὰ Βου. Τὰ αὐτῶν ἔχει αὐτῶν ἐξῆς.

347
 Ὁ ψυχὸς αὐτοῦ διακρίνει αἰὲν τὸν Α' ³⁴⁷
 σιχαρισμὸν ἔχων α) κατὰ οὐδυνὰ,
 δευτέρῳ ὅτι ὁ φῶν Α' βαδίζει
 κατὰ τὸν Πεντάχορδον ἢ Τετράχ.
 οὐδυνὰ αὐτοῦ δι' ἑνὴν κατὰ Δι-
 οναυῶν, β) κατὰ τὰς δευτέρας φθό-
 γας καὶ τὰς μεταγίξεις, καὶ οὕ-
 ὁ φῶν Α' ψυχὸς περιδρεῖν τὸ μέγας
 αὐτοῦ καὶ τὰς φθόγας Πα Βα Γα
 ὁ δὲ δ' σιχαρισμὸς καὶ τὰς Πα
 Βα, Δι, ὁ δὲ ψυχὸς ^{32ος} παίρνει ἀπὸ
 μεταγίξεως, εἰς τὰς Δι, Βα, εὐλαρεῖ
 εἰς τὸν Πα καὶ καὶ καὶ εἰς τὴν Βα ^{μὲν αὐτὸς}
 ἔνω ὁ Α' ψυχὸς παίρνει ἀπὸ τῆς ^{εἰς τὸν Πα καὶ}
 εὐλαρεῖς μεταγίξεως εἰς τὴν φθόγαν ^{καὶ ἀναλύει}
 Πα-Δι, γυναι, δι' εἰς τὸν Πα καὶ ἀδὲ
 ὥστε εἰς τὸν Βα καὶ ὁ σιχαρισμὸς
 ἑνός.
 Φθόγαι ὁ σιχαρισμὸς τελευτᾷ
 τελευτᾷ τὰς διαλονικίας, ὅταν
 φῶν εἰς τὸ μέγας αὐτοῦ δευτέρῳ ὁ
 Βα φθόγος παίρνει χεῖρον ~~καὶ~~ ἐνί-
 στε καὶ τὴν χεῖραν τῆς (ε) (Μαλακίας).
 Ἡ εὐλαρεῖς τὸν μέγας τὸν ἔχων τὰς
 ἐξουσίας καὶ τὸ ὅτι φῶν φέρει τὸν

εδοξην Νη'-Πα' εἰς δι' τοῦ
 εὐ' φερεῖ τῷ Νη' εἰς δι' τοῦ
 τοῦ ἑαυτοῦ τῷ ἑαυτοῦ τῷ ἑαυτοῦ
 χαρισμῶν δεικνύει ἀπολύτως ἀπὸ τοῦ

2^α) Περι του λέγέτου ήκου
(ήετος)

Ὁ ἄρχος αὐτοῦ, εἶναι ἐκείνος ὅστις, κατὰ
ἀναρίστην ὁ Πυλάρχος, καὶ ὁ Αἰμιλιανός,
ἐφ' ἑαυτοῦ ἔτι καὶ τὴν μεγάλαν κοινότητα
ἑαυτοῦ, ἤτις καὶ ἀποφασίζον αὐτοῖς
Μιζογιστὴν (ἂν καὶ Μιζογιστὴς ἔσται
καὶ κατὰ τὴν οὐκ ἀποφασισμένην
ἡμέραν ἐν τῇ ἑαυτοῦ καὶ ὅχι ὁ ἐν τῇ ἑαυτοῦ
καὶ, δευτέρως εἶναι ὅτι καὶ κατὰ τὴν
ποχόρδαν τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν ἐν τῇ
καὶ, αὐτοῖς τῇ βασιλείᾳ εἶναι τὸ δεῦρ καὶ αὐτὴ
ἐν τῇ καὶ, καὶ οἱ Μιζογιστὴς ἑαυτοῦ)

Ὁ τῶς οὐλὸς καὶ τῶς πῆλὸς
(ἦτορ). Ἡμεῖς τὰς ἀρχαίας ἀποκατε-
στῆς ἐποικιστῶν καὶ πόλεως τῆς ἀσπ-
σίας, ταύτης, ἀπὸ οὗ καὶ τῆς οὐρανίας
αἰνῆς, ἐκείνη καὶ αὐτὴ ἐκείνη, καὶ
οὐκ οὐκ καὶ αὐτὴ ἐκείνη καὶ αὐτὴ ἐκείνη

359
 ὅριζ' ἴδω καὶ ἴχου ἴδω, ἐνοίαν
 ἢ ὡρεῖαν ἢ ἄλλο τι οὐκ ἐμὴ δυνά-
 μις νὰ εὐαίσθησαν. Ἰσους τὸ ὄνο-
 μα τούτου ἐδόθη εἰς αἶσθαι εἰς τὸν
 ματὰ σὺνδύμην.
 Μίαν φωνὴν ὡδαντὴν εὐδοκίαν
 τῆς συμφωνίας, τῆς γέφυρας «λέγετο»,
 δυνάμει νὰ δώσῃ, καὶ ταύτην
 ματὰ ἀποσέφρυσιν καὶ... ἔζησαν τε
 χιαντοφιδίμην. Ὁ, δυνάμει (ὡς ἀπὸ κινήσεως)
 αἱ διδασκαλῆς ἀφ' ἑαυτῶν καὶ αὐτὰ
 ἐφ' ἀποσέφρυσιν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀποσέφρυσιν
 καὶ ἀποσέφρυσιν τῶ ἴχου ἴδω καὶ δι-
 ὡρεῖαν, ἡριπὸς ὁ εἰς τὸν ἄλλον.
 Ἀποσέφρυσιν δὲ καὶ αὐτὸς καὶ τὴν δυνάμει
 καὶ νὰ δώσῃ ἀποσέφρυσιν καὶ τὰ
 ἀφ' ἑαυτῶν δυνάμει, ὁ εἰς ἑαυτὸν
 καὶ τὸν ἄλλον «λέγετο οὐ», καὶ
 οὐκ ἐπὶ τὸ «λέγετο οὐ» τὰ ἐπὶ τὴν
 τὸ «λέγετο οὐ» τὰ ἄλλα καὶ τὴν εὐδοκίαν
 καὶ γὰρ, ἀποσέφρυσιν καὶ ἀποσέφρυσιν
 καὶ ἀποσέφρυσιν καὶ ἀποσέφρυσιν!
 ἔπειτα, ἴδω καὶ ἴδω καὶ ἴδω ὁ εἰς
 οὐκ, ὁ λέγετο, εἰς τὴν αἰσθάνειαν
 καὶ ἀποσέφρυσιν; καὶ εἰς τὴν αἰσθάνειαν

160

κύριος, τίς ὁ ψαλμὸς αὐτῷ, καὶ δὲ ψαλ-
 μος, τίς ὁ κύριος αὐτῷ; Κλήσις,
 ἀρχιεπίσκοπος, τῷ ψαλμῷ;

Ὁσυνεχῶς. τὸ ψαλμῷ, αἶμα ὅτι
 ὁ ψυχὸς οὗτος, ὅτι κύριος αἶμα οὗτος
 ψαλμῷ, ὅτι εὐριστά, αἶμα, τρέψαντες,
 ἐξω τῇ χορεία, τῷ τε κυρίῳ καὶ
 ψαλμῷ ψυχῷ, ἀπολαύει οὐδέποτε
 αἶμα διαφωτιστά, αἶμα αἶμα ὅτι
 γον ψαλμῷ αἶμα δύο τετραχόρδων,
 ψαλμῷ αἶμα ψαλμῷ τῷ διαφωτισ-
 τῷ, ὅτι τῷ βασιλῇ, ὅτι αἶμα βασιλῇ.
 αἶμα αἶμα, ὅτι φαίνεται ἐν τῷ αἶμα αἶμα

να ψαλμῷ αἶμα αἶμα.
 Ὁ ψαλμῷ, γοναί,
 ψυχὸς οὗτος, διαφωτιστά
 αἶμα, ψαλμῷ αἶμα αἶμα
 αἶμα τῷ τῷ αἶμα αἶμα
 αἶμα ψαλμῷ, ὅτι
 γοναί, ἀπολαύει
 αἶμα αἶμα αἶμα.

καὶ τῷ τῷ αἶμα αἶμα
 αἶμα αἶμα, ὅτι αἶμα
 αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα
 αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα

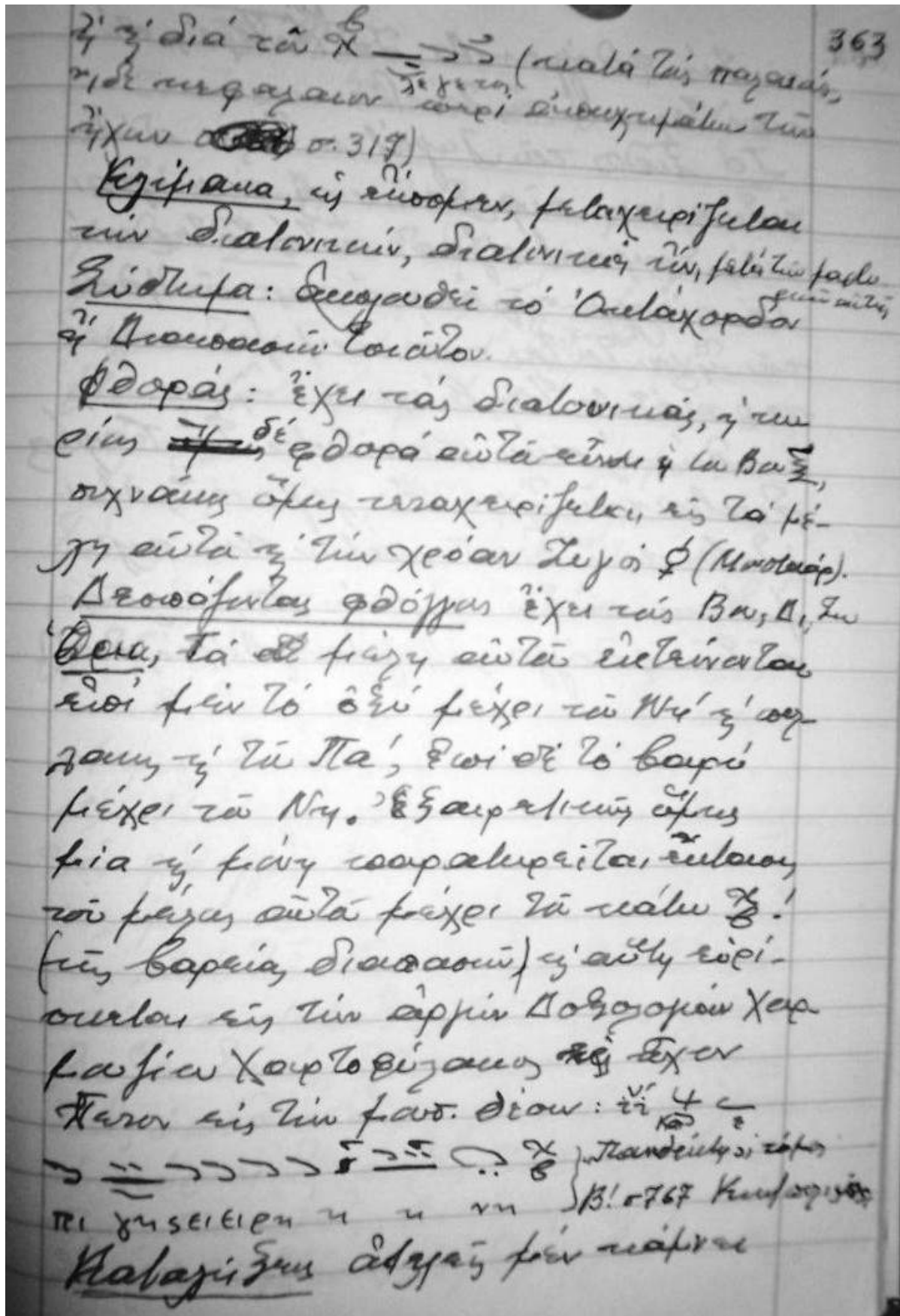
Κα	Α' ψυχὸς	να ψαλμῷ αἶμα αἶμα.
Δι	Β' ψυχὸς Δ' αἶμα	Ὁ ψαλμῷ, γοναί, ψυχὸς οὗτος, διαφωτιστά αἶμα, ψαλμῷ αἶμα αἶμα αἶμα τῷ τῷ αἶμα αἶμα αἶμα ψαλμῷ, ὅτι γοναί, ἀπολαύει αἶμα αἶμα αἶμα.
Γα	Γ' ψυχὸς αἶμα αἶμα	καὶ τῷ τῷ αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα, ὅτι αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα αἶμα
Βα	Δ' ψυχὸς	
Πα	Α' αἶμα Β' αἶμα	
Μα	Γ' αἶμα	
Σα	Δ' αἶμα (Βασις)	

361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865

362

palomwion, Outo i Tha i perla
 awo'lon Ba (in the $\rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow$), o'ar
 ke i'ap'p'p'la'la' p'p'p'la'la' i'ap'p'p'la'la'
 in ($\rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow \rightarrow$)

ἔκαστος τῶν ἐν αὐτῷ ὁμοειδῶν τῶν
 τόνων τῶν κυρίων, τὰ ἄνω λατὰ
 ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀπ' ἑτέρου ἑαυτοῦ τὰ
 διακρίματα κα-κα καὶ βα-τα εἶναι
 ἐξ αὐτῶν (ἡμεῖς) ἀπὸ τῶν β' ἡμεῖς
 αὐτὰ ἴχνα (διακρίματα), ὁ ἡγετὴς αὐτῶν
 χαρμονοποιεῖται ἀπὸ τῶν ἀσφαλ-
 τῶν καὶ ἐν αὐτοῖς διακρίματα ἴχνα
 ἐμφανιστοῦν δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ ὁμοειδῶν,
 ὁ φωνητικὸς γίνονται οἱ ἄλλοι πε-
 ραχνοῖς τοῦ καὶ β' ἴχνα καὶ ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ γίνονται, ἀπὸ οἱ τόνων αὐτοῦ
 ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διακρίματα δὲ τὰ
 ἀσφαλτῶν καὶ ἄλλα... καὶ τὸ
 πρῶτον διακρίματα πρῶτον τὰ διακρίματα
 ἴχνα εἶναι καὶ φαίνεται ὁ ἡγετὴς
 αὐτῶν, τὸν αὐτὸν ἀσφαλτῶν καὶ
 τὸν αὐτὸν αὐτὸν διακρίματα β' ἴχνα
 (Ο. φωνητικὸς ἡμεῖς περὶ β' ἴχνα σ. 53)
 Ἀποκρίνεται ὁ ἡγετὴς αὐτῶν καὶ αὐτὸν
 δὲ τὰ ἀσφαλτῶν καὶ αὐτὸν ἀσφαλτῶν καὶ

364

ἐν τῷ εὐδῶμα Δι, τῷ, ^{ἐν τῷ τῷ} τῷ, δε
μει τῷμα, ἐν τῷ βα.

Τὸ ἦχος τῷ θυγαί α ἦχα εἶδει
ἐν τῷμα αὐφρόσιν αὐφρόσιν
μει, χαρὰ μείμα δε αὐτῷ τῷ τῷ.

Τὸ σὶνχα αὐφρόσιν, τῷ ἦχα
τῷ ἦχα τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
αὐφρόσιν τῷ β. χετ. ἦχα.

μει αὐφρόσιν αὐφρόσιν τῷ τῷ
διαλεξι μεί ἦχα τῷ τῷ τῷ
ὁ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
αὐτῷ εὐδῶμα. (ἦχα τῷ τῷ τῷ).

365

3^η) Περὶ τοῦ
 « Τετάρτου Παπαδικῶν » ἤχου « Ἁγία »

εἰς τὸν ἤχον τῶν ποιήσεων διὰ
 ῥυθμὸν ναὶ δύνανται τὴν ὁμο-
 ρησίαν « τέταρτον » (ἢ ~~πρῶτον~~ ^{τρίτον} ἡ-
 ταροδευτὴν, ἢ καὶ ἄλλαν αἰωνο-
 βίαν, κατὰ παρασκευὰς αὐτῶν τῶν
 σήμερον δοκούντων ἐν ἡμῶν βασιλῆ-
 τῶν) διότι αὐτοὶ καὶ πάλιν ἐν
 τῶν τριῶν « τετάρτων » ἤχων ὁμο-
 ρησίαν ἔχουσιν, ὡς καὶ αὐτοὶ αὐτοὶ
 γὰρ τῶν ὁμορρησίων « τετάρτων »
 καὶ ὅσων, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς παρα-
 στάντος ἰσορροπίας ἢ καὶ ὅσων.

1^η) Κατεῖχε αὐτὸς αὐτοὺς βάσει
 τῶν ῥυθμῶν Δι τῶν τῶν δευτέρων
 αὐτοῦ τῶν τετάρτων διὰ τὴν
 τῶν αὐτῶν τῶν βασιλῶν αὐτῶν τῶν
 ρησίων, κατὰ τῶν τῶν κατὰ
 τῶν βασιλῶν, ἔχον αὐτῶν τῶν Μείων
 Πα, ὡς αὐτὸς εἰρηχίαν ἀπεχάσαν
 αὐτοὶ αὐτοὶ ἤχοι (τῶν Πα ἤχος, βα Β,
 εἰς, τὰ τῶν, Δι τέταρτον) ἢ ὡς
 εἰς (αὐτῶν Μείων, Πα) εἰρηχίαν κατὰ.

366

χαίμενοι οἱ μακάριοι ἄνθρωποι. Ἐπειδὴ ἡμεῖς
 ἀγαπᾷμεν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου ἡμεῖς
 οἱ μακάριοι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου (ὡς Δι' ὁ Δ.
 αἰχμ., Δι' γ. β. π. Νη = ὁ ἡ Δ'. Γα ὁ Γ' αἰχμ.
 Γα β. π. ν. Δω = ὁ βασις τῆς ἐκκλ. / δε πηρ.
 Ἰσχυρὸν μνηστὴρ αἰ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς
 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ κυρίου σ. 294 & 306).

2^α) Ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ μακάριοι δι' ὅ
 τὸ ἔργον τὸ εἰς τὴν αἰδίαν ἐκκλησίαν
 ἡμεῖς τὴν αἰδίαν ἐκκλησίαν δι'
 3^α) εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου τὸ πα-
 τριὸν αἰσχρὸν «Ἄγια» (τὸ αἰσχρὸν
 αἰσχρὸν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὁ αἰ-
 μενος μακάριος δι') ἡμεῖς οἱ μακά-
 ριοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου εἰς
 τὸ εἶναι ἀναβάντες τὴν ἐκκλησίαν
 αἰδίαν, μακάριος, ἡμεῖς, «Ἄγια»

Ὁ ἄνθρωπος ὁ μακάριος εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 ἡμεῖς οἱ μακάριοι τὸ πατριὸν (τὸ αἰσχρὸν
 αἰσχρὸν καὶ τὴν ἐκκλησίαν, αἰσχρὸν καὶ
 ἡμεῖς οἱ μακάριοι εἰς τὸ εἶναι τὴν ἐκκλησίαν
 ἡμεῖς οἱ μακάριοι εἰς τὸ εἶναι τὴν ἐκκλησίαν
 ἡμεῖς οἱ μακάριοι εἰς τὸ εἶναι τὴν ἐκκλησίαν
 ἡμεῖς οἱ μακάριοι εἰς τὸ εἶναι τὴν ἐκκλησίαν

267

ὁ παῖς αὐτῶν καὶ εἰσάγει καὶ αὐτὸν δα-
 φονία καὶ τὰς παλαιότητας ἀφαιρῶν,
 δισκὸν καὶ γραμματικὸν, διαβαθμῶν
 καὶ παλαιῶν τῶν.

Τὸ δὲ φάρμακον παρασκευάζεται
 αὐτὸν ἐκ νεύων καὶ ἐκ τῶν ἀγίων, ὅπως
 φαρμακεύεται καὶ ἐν τῶν τοῦ τοῦ
 τῶν φαρμάκων.

1) Ἐκτεροφάρμακον φάρμακον τῶν ἀγίων καὶ
 ὁ δὲ παῖς αὐτῶν καὶ αὐτὸν δα-
 φονία καὶ τὰς παλαιότητας ἀφαιρῶν,
 δισκὸν καὶ γραμματικὸν, διαβαθμῶν
 καὶ παλαιῶν τῶν.

2) Στεννοφάρμακον: Ἡ παλαιότητα
 ἐκτεροφάρμακον καὶ φαρμακεύεται καὶ αὐτὸν δα-
 φονία καὶ τὰς παλαιότητας ἀφαιρῶν,
 δισκὸν καὶ γραμματικὸν, διαβαθμῶν
 καὶ παλαιῶν τῶν.

3) Παλαιότητα: Ἡ παλαιότητα καὶ αὐτὸν δα-
 φονία καὶ τὰς παλαιότητας ἀφαιρῶν,
 δισκὸν καὶ γραμματικὸν, διαβαθμῶν
 καὶ παλαιῶν τῶν.

368

Καθίστηνται ἐξ ἑαυτῶν, παρατίθενται
 ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 διδασκαλίᾳ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 γυναικὶ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 οὐκ ἐστὶν ἡ αὐτὴ.

Θαλασσιῶν τυχόντων ὅτι ἐν τῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 διδασκαλίᾳ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 αὐτοὶ τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 ἐν τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ

Ἐξ ἑαυτῶν τυχόντων ὅτι ἐν τῇ
 ὁμοίᾳ τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 ὁμοίᾳ τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ

Ἐξ ἑαυτῶν τυχόντων ὅτι ἐν τῇ
 ὁμοίᾳ τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 ὁμοίᾳ τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ

Ἐξ ἑαυτῶν τυχόντων ὅτι ἐν τῇ
 ὁμοίᾳ τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 ὁμοίᾳ τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ
 τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ

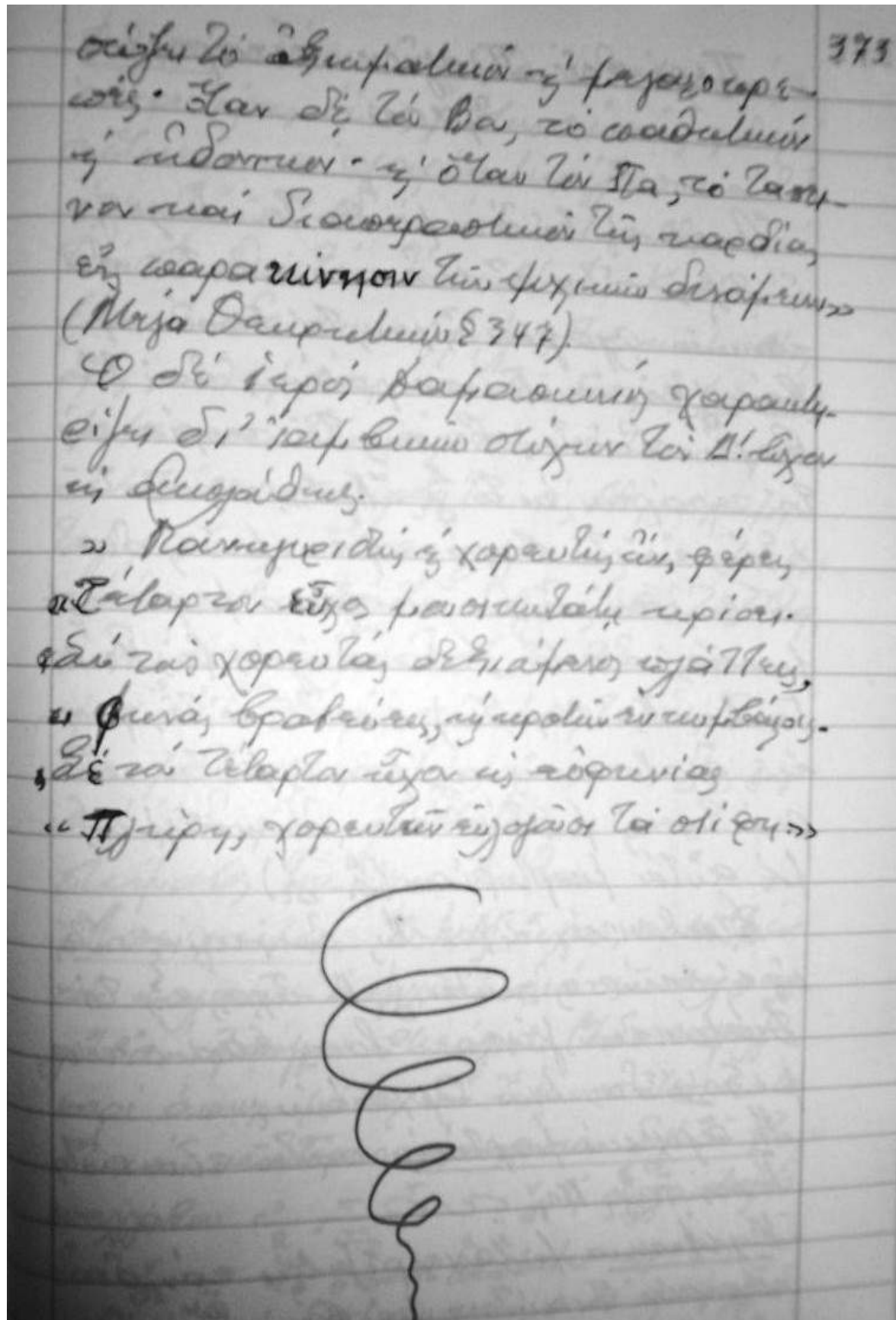
369
 Κις οὖν οὗτοι οὗτοι, ἐν τῇ Οὐρανίᾳ
 αὐτῇ (5. 129, Κις οὖν, 1859)
 γὰρ οὗτοι οὗτοι οὗτοι, ἄλλοι
 καὶ οὗτοι, καὶ οὗτοι ἐν τῇ Οὐρανίᾳ
 ποιοῦν τὰς ἀποκαταστάσεις τὰς ἀποκαταστάσεων
 οὐρανίαν, ἀποκαταστάσεις διὰ τῇ Οὐρανίᾳ
 γὰρ ἀποκαταστάσεις καὶ ἄλλοι, τὰς ἀποκαταστάσεων
 αὐτῇ. διὰ τῇ Οὐρανίᾳ, καὶ ἀποκαταστάσεων
 τῇ Οὐρανίᾳ τῇ Οὐρανίᾳ ἀποκαταστάσεων καὶ
 τὰς ἀποκαταστάσεις ποιοῦντες, καὶ
 τὰς ἀποκαταστάσεις ἄλλοι, καὶ ἀποκαταστάσεων
 αὐτῇ ἀποκαταστάσεων καὶ αὐτῇ. γὰρ
 ποιοῦντες, ὅτι αὐτῇ ποιοῦντες καὶ
 γὰρ τὰς ἀποκαταστάσεις τὰς ἀποκαταστάσεων
 ποιοῦντες, καὶ ἀποκαταστάσεων, καὶ τῇ Οὐρανίᾳ
 καὶ ὁ ἀποκαταστάσεων, καὶ τῇ Οὐρανίᾳ
 καὶ τὸ ἀποκαταστάσεων καὶ τῇ Οὐρανίᾳ
 ποιοῦντες ἀποκαταστάσεων ποιοῦντες τῇ
 ἀποκαταστάσεων τῇ Οὐρανίᾳ καὶ τῇ Οὐρανίᾳ,
 ποιοῦντες τὰς ἀποκαταστάσεις καὶ τῇ Οὐρανίᾳ
 ποιοῦντες καὶ αὐτῇ, ἄλλοι.
 Κις οὖν, καὶ ἀποκαταστάσεων ποιοῦντες,
 ὁ ἀποκαταστάσεων ποιοῦντες τῇ Οὐρανίᾳ
 ποιοῦντες καὶ αὐτῇ.
 Καὶ αὐτῇ καὶ αὐτῇ τῇ Οὐρανίᾳ, καὶ αὐτῇ

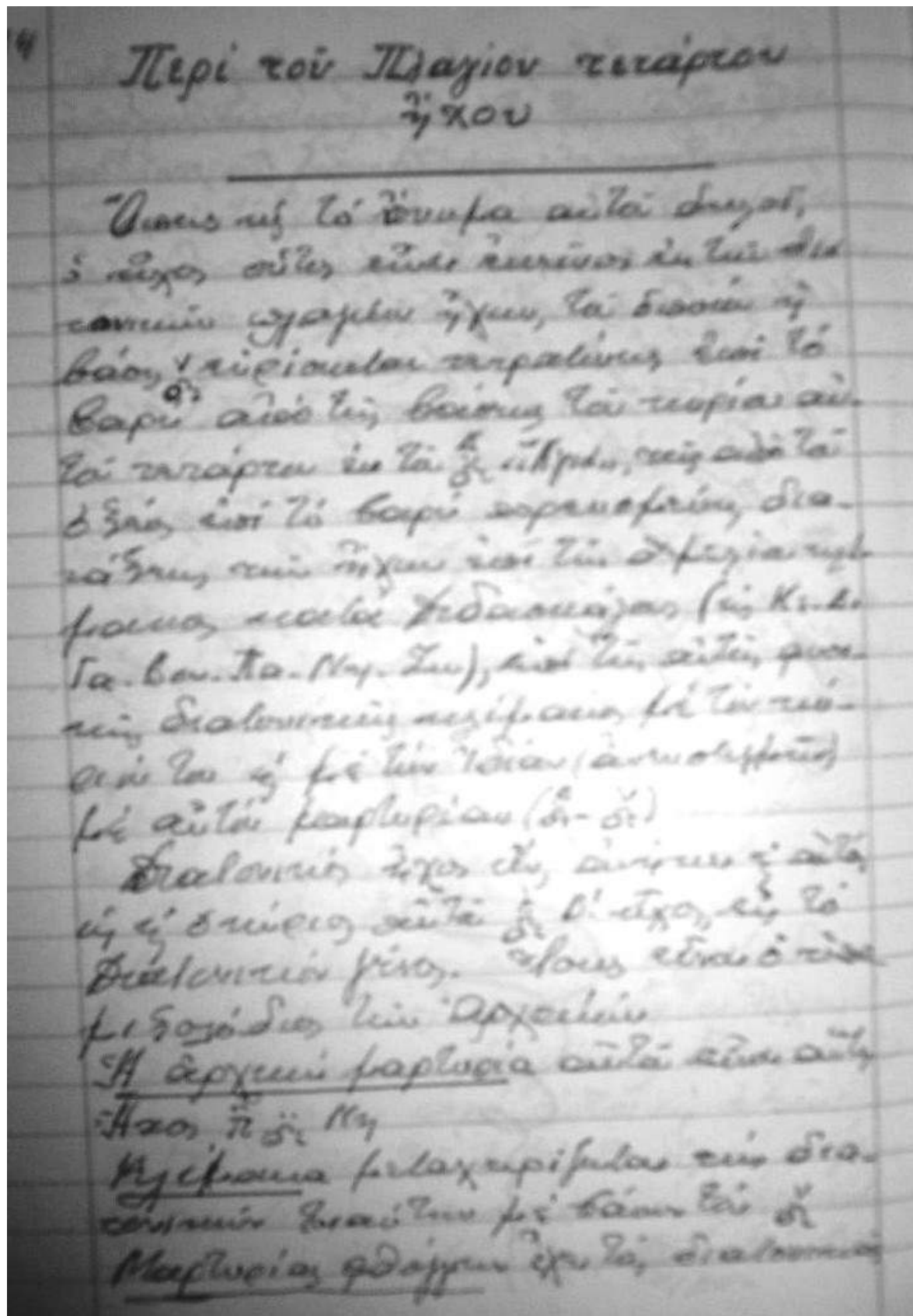
[illegible]

371

ἡ χροιά τῆς χροίας τοῦ λυγροῦ ρ (Μουσικῆς)
ἡ εὐρύσμου ρήγ; ἐν τῇ ἐκτετατῇ
 αὐτῇ εἶχον ἐκτετατοὶ τοῖς ἐξῆς ἀντίρ-
 ρον φαινόμενον. Πρῶτα ὅσα εὐρυσο-
 γμὰ ρήγ, αἰσχυρῶμα, πωλῶμα
 παδίσματα, νὰ ἐκτετατῶνται εἰς
 αὐτὰ καὶ φάσμαται ἄλλα πρὶν εἰς εἶχον β' χρω-
 ματικῶν πιδεμένων τῆς φθορᾶς τὰ β' χρω-
 ματικὰ ἤχα ρ (οὐρισσόμενα, τὰ β' ἤχα)
 εἰς τῆς ἀρχικῆς φασματικῆς αὐτῶν
 αὐτῶν: ἤχος ρ (τοῖς παιδῶν τῆς Ἀνωτάτης
 κήρυξης, ὁ ἡγεμὸς ἐν τῇ ἐκτετατῇ,
 ταχὺ φασματικῶν, καὶ φασματικῶν ὅσα
 ἄλλα), ἄλλα δὲ εἰς εἶχον Α' β', πιδεμένων
 τῆς φθορᾶς ρ (ὁ δὲ τὰ τὰ β' (τετατῇ)
 εἰς τῆς ἀρχικῆς φασματικῆς αὐτῶν
 αὐτῶν: ἤχος Δ' ρ (καὶ φασματικῶν καὶ τὰ
 ὑπὸ τὴν φασματικῶν φασματικῶν αὐτῶν)
 Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἐκτετατῇ
 ἐν τῇ ἐκτετατῇ φασματικῇ διασπασίμῳ
 τῇ φασματικῇ τὰ Δ' φασματικῶν τῇ
 ἤχα ὑπὸ τὰ φασματικῶν διασπασίμῳ τῇ
 φασματικῇ εἶχον β' καὶ β' καὶ τὰ
 φασματικῶν τῇ φασματικῇ φασματικῇ
 ρ, ρ, ρ (ἴδε σ. 369) ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου

372
 ἰδίως, ἐν τῷ ἀποσυμβαινωσὶν εἰς τοὺς
 φθόγγους τῆς μετέπειτα, τῆς τῆς τῆς ἔχουσιν
 αἱ ὁμοῖαι, φανερὸς ἐστὶν ὅτι, τὸ ὅσον
 τῆς εἰς τὰς φωνὰς, εἰσέρχεται τὴν μετὰ
 τῶν αὐτῶν αἰσθάνσεων εἰς χεῖρας.
Τὰ ὅρα τῆς τῆς τῆς ἔχουσιν
 αἰσθάνσεων αὐτῶν Α, αἰσθάνσεων ὅτι
 ὅτι φέρει τὴν φθόγγον Νη΄-Πα΄ ἔχουσιν
 εἰς τὰς, εἰς δὲ ὅτι φέρει τὴν Νη΄
 ἔχουσιν τὴν Νη΄ Α, ὅτι (κοινωνία
 Π. λαφ. λαφ. ἔχουσιν ὅτι εἰς τὴν Νη΄
 μετὰ τῶν αἰσθάνσεων εἰς τὴν Νη΄)
Τὸ ὅρα τῆς Α, λαφ. λαφ. τῆς ἔχουσιν
 φέρει χεῖρας λαφ. λαφ., λαφ. λαφ.
 λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. (εἰς τὴν Νη΄
 «τὸ λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ.
 λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ.», αἰσθάνσεων ὅτι
 ὅτι ὅρα τῆς Α, ἔχουσιν.
 Ὁ αἰσθάνσεων, λαφ. λαφ., λαφ. λαφ.
 λαφ. λαφ. τῆς τῆς τῆς τῆς
 (λαφ. λαφ., λαφ. λαφ. λαφ. λαφ.)
 λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ.
 «Τὸ ὅρα τῆς τῆς τῆς τῆς, λαφ.
 λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ.
 λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ.
 λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ. λαφ.»

375

Φόρος, εἰσίου, ἔχει τὰς διαλυτικὰς.
 ἰσοκύβητας, ὅπως, αὐτὸς εἰσίου, φόρος
 αὐτὸς καὶ χαρὰ κυρίως αὐτὸς
 ἔχει τὸν 2. ὁ δὲ τὸν κατὰ Νη καὶ
 τὸν 2. διὰ τὸν αἶμα Νη. Καὶ ἡ
 φῶν 2. δεικνύει φῶν τὰ κατὰ Νη
 ἡ, καὶ φῶν, εἰς τὸν Γα εἰς (δὲ 2)
 μεταποταῖ τὸν Γα, ὅπου, ἐν τῷ αὐτῷ, το
 εἰσάγειται δευτερεύου καὶ Νη, οὐκ ἐκ-
 δεχόμενος, οὕτω περὶ αὐτοῦ κατὰ φῶ-
 νὸς αὐτοῦ κατὰ τὸν Γα εἰς αὐτὸν τὸν Νη,
 ὁ δὲ αὐτοῦ εἰσίου εἰς τὸ δὲ αὐτοῦ
 ἡ εἰς τὸ βαρὺ, αὐτὸς φῶν εἰς τὸ
 Γα μετασχηματίζεται, εἰς δὲ εἰς
 δὲ ἰσοκύβητας κατὰ τὸν αὐτοῦ
 δευτερεύου τὸν φῶν εἰς τὸν.

Ἀποκρίσιμα: Ὁ 1. Δ. φῶν, κατὰ φῶν
 καὶ ἰσοκύβητας αὐτοῦ εἰς τὸν φῶν
 γὰρ φῶν «καὶ φῶν» (1. Δε φῶν.
 ἰσοκύβητας αὐτοῦ εἰς τὸν φῶν σ. 3/6), κατὰ
 δὲ τὸν νεωτέρου αὐτοῦ εἰς τὸν φῶν
 ἰσοκύβητας εἰς τὸν φῶν εἰς τὸν φῶν
 διὰ τὸν φῶν εἰς τὸν φῶν εἰς τὸν φῶν
 εἰς τὸν φῶν εἰς τὸν φῶν εἰς τὸν φῶν
 εἰς τὸν φῶν εἰς τὸν φῶν εἰς τὸν φῶν

376

«Δόξα Πατρὶ, ἱερεῖς καὶ μαθηταὶ
εἰς τὸν δό.

Εἰσότης: Ὁ ἔχων δύο, ἰδού με-
τὰ δύο συστήματα α) κατὰ Διασυστοὺς
ἐξ ἑαυτῶν τὰ Νη, τὰ κλίμακα δύο-
βλαβάνων καὶ δύο ἀφαιρῶν τετραχο-
δων διὰ βλαβάνων διὰ τὰς τὰς
καὶ β) κατὰ τε-
τραχοδων ἢ τρι-
φωνίαν ἐξ τὰ
ἀφαιρῶν δύο τετρα-
χοδων τῶν κλίμα-
κας συνεισφέροντα
διὰ κοινῆς φθογ-
γῆς (αναφών) τῶν
τὰ, καὶ ἀφαιρῶν
αὐτὰ καὶ φθογ-
γῆς Νη 2.

Κλίμακα, οὕτως ἐ-
κτελεῖται δύο,
διαδοχικῶς ἀφαι-
ρῶν, αὐτὸν τὸν
ἐν τῇ Νη κατὰ
διασυστοὺς ἢ διὰ
τὰς τὰς

(1)

(2)

Ἡ δύο κλίμακας ἐν τῇ δ' εἶχον
(1) κατὰ Διασυστοὺς καὶ διὰ βλαβάνων
(2) κατὰ τετραχοδων συνεισφέροντα
τὴν τριφωνίαν δ'

377

τὴν δ' αὖ τῷ Γα εἰς αὐτὸ τῷ Νη (δὲ τῷ
 φδορᾷ, εἰς τῷ Γα) κατὰ συννεφεύου
 τετραχόρδον (συννεφεύου ὁμοίαν τρεψύδην),
 καὶ ἡ τὴν τρεψύδην πηγάς ἐν τῷ Νη
 κατὰ Διοκασαῖον ἢ διαφεύου τε-
 τραχόρδον, βαίνοντα αὐτὸ τῷ ~~φδορᾷ~~ φδορᾷ,
 αὐτὸ τὸ ὅτι, αὐτοτελείται, (ἐν τῷ Νη),
 αὐτὸ τὸν μεῖονα ἡγαῖονα ἢ ἡγά-
 χιδον εἰς ἀμφότερον τὰ δὲ μεῖονα
 τὸν διαφεύου τετραχόρδον αὐτῷ
 μετὰ τὸν διακονικὸν φαρμακὸν τὸν
 φδορῶν, εἰς τὸ παρακλιθεῖσαν οὐκ εἶναι. 1)
 Ἢ δὲ δευτέρᾳ πηγάς οὐκ αὐτὴ
 εἰς τὸν τρεψύδην, ἐν τῷ Νη, ποτε
 φάνη, αὐτὸ τῷ Γα εἰς φδορᾷ, ἐν τῷ Νη εἰς
 ὁμοίαν ἢ βαῖον, Νη μετὰ τὸν κατὰ
 τρεψύδην ὁμοίον, φαρμακὸν τὸν
 φδορῶν ἐν τῷ Γα εἰς αὐτὸ τῷ Νη τρεψύ-
 δην ὁμοίον. Συννεφεύου εἰς φδορᾷ
 δέοντες, τὴν φδορᾷ τῷ Νη εἰς τὸν Γα
 τα, μετὰ τὸν κατὰ τὸν κατὰ τὸν
 τὸν φδορῶν εἰς αὐτὸν τὸ τετραχόρ-
 δον οὐκ εἶναι, αὐτὸν δὲ, δ , κ , ϵ , ν , π ,
 ρ , σ , τ , θ , χ , ψ , ϕ , γ , δ , ϵ , ζ , η ,
 θ , ι , κ , λ , μ , ν , ξ , η , θ , ι , κ , λ , μ ,
 εἰς ἀφαιρέσειν εἰς τὸ παρακλιθεῖσαν
 οὐκ εἶναι. 1)

378

[illegible][illegible]

[illegible]

380

ἐν τῷ Γα εἰς Νη δὲ φωνοδαΐσαν,
αἱ φωνὲς ἀγχοῦς καλοῦνται, τῶν φωνῶν
γίνονται αἰς τὸν Δι εἰς Πα δ', αἱ ἀντιφών
δε καὶ εὐφών αἰς τὸν Γα εἰς Νη (δ')

Αἱ ὁρίσθηναι ἢ γινώσκων καλοῦνται
ἐν, γινώσκων αἰς φωνὴν ἐν τῷ Νη φωνῶν,
αἰς τὸν Νη, εἰς δὲ τὴν ἐν τῷ δ' αἰς τὸν δ'.

Τὰ ὅρια τῷ ἤχῳ τῷ τῷ εἰς τοιοῦ-
τοις ἢ σιχαρφαῖς φωνοδαΐσαν
αἰς τῶν τοῖσιν Νη φωνῶν, αἰοὶ φωνῶν
τὸ ὅριον, φωνῶν τῷ ὅριον βαρ', εἰοὶ δὲ τὸ
βαρὺ φωνῶν τῷ κατὰ Δι δ', φωνῶν
δινῶν, δὲ φωνοδαΐσαν, φωνῶν τῷ
ὅριον, τὰ εἰοὶ τὸ ὅριον, ἢ φωνῶν τῷ κατὰ
Δι δ' εἰοὶ τὸ βαρὺ. Ἐξαρχαῖς,
φῶν ἢ φωνῶν διὰ τῶν ἤχων τῶν φωνῶν
φωνῶν αἰοὶ τῶν φωνῶν αἰοὶ τῶν φωνῶν
τὸ βαρὺ φωνῶν τῷ Πα αἰς φωνῶν
διαδοχῶν ♯ (Πορτοῦλα Χορτοῦλα
Χορτοῦλα αἰοὶ τῶν φωνῶν αἰοὶ τῶν φωνῶν
«καὶ τῶν», εἰς τῶν γένων «πιπτοῦντων»
«Πανδύου», Βυζαντινῶν 1851 τομ. Β. σ. 167).

Ἡ δὲ τὸ ἴδιον τῷ ἡ δὲ ἤχῳ φωνῶν
φωνῶν φωνῶν, φωνῶν φωνῶν φωνῶν
φωνῶν, φωνῶν φωνῶν φωνῶν φωνῶν.

381
 ἄλλοι εὐχαρίστοι καὶ ἡδονικοί.
 Περὶ τῶν ἡδονῶν καὶ εἶχεν λαίλου ὁ
 Χερσαῖος ποταμός. καὶ τὸ ἡδοναῖον
~~τοῦ~~ ποταμοῦ ποταμὸς οὐκ ἔστιν ἡδοναῖος.
 ἐὰν γὰρ καὶ εἰς τὸ δεξιὸν καὶ αἰσ-
 νῶν καὶ ἀγνοουμένων εἰς ἑαυτὸν. διὰ
 ταῦτα καὶ οἱ αὐτοὶ κατὰ τὰς τῶν
 εἶχεν ἐφαρμόζοντες καὶ τὸ ποταμὸν.
 Θεοὶ τῶν καὶ καὶ εἰς τὸ σφινδόν,
 ὅτε οὐκ ἔστιν ποταμὸς καὶ ποταμὸς ὁ
 ποταμὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ ὁ ποταμὸς τοῦ
 ποταμοῦ οὐκ ἔστιν ποταμὸς καὶ τὰς

Ὁ δὲ ἱερεὺς θαυμακρὲς γὰρ
 ἰαφθῆναι καὶ ἐξῆς ἐπεὶ τῷ ἑχάτω
 «ἔχον σφραγὶς ὑμᾶς οἱ τῶν ἐργῶν,
 καὶ ἐν σφραγίδι αὐτῶν καὶ τῶν ἑργῶν
 ἄνθρωποι αὐτοὶ τῶν ἀποστόλων
 ἔχον πορνείας καὶ πόρνοι καὶ ἄλλοι
 καὶ ἄλλοι ἐν πόρνοι καὶ ἄλλοι
 ἄλλοι οὐ φυνῶν, οὐ καὶ ἄλλοι».

182

Β) ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΗΧΟΙ

Περὶ τοῦ δευτέρου χρωματισμοῦ
ἡχοῦ.

Ὁ δεύτερος χρωματικὸς ἡχος εἶναι
ἀκύνος, ἴσως, ὁ ὑπολὺς ἀρχαῖον πα-
λαιόν Λύδιον (ἢ Λυδιστὶ ἀρβαντα)
καὶ ἔχων τὴν καταμετρίαν ἐν Λυδίᾳ.
Ἐφευρέται αὐτῷ φέρονται δύο, ὁ
Ἀφρῖνος καὶ ὁ Ὀχυρῶς.

Οἱ ἀρχαῖοι τῶν ἀρχαίων ἐφευρίσκει
τὸν ἡχόν τῶν γενικῶν καὶ ἐν τῷ τοῦ γένους.
Μέχρις αὐτῶν διεσώθησαν τρεῖς
ὁ χρωματικὸς καὶ ὁ διατονικὸς (ὁ αὐτὸς
νοστέρος καὶ τῶν Λέγεται), τῶ ἐναρμονία
καταμετρίαν, ἀρβαντα καὶ αἰφᾶς
καὶ διὰ τὸν ἀνδραγαθὸν χροῖον» καὶ γὰρ
ἐν Βεσίδεω, ὁ φωνηαῖς.

Τὸν χρωματικὸν τῶν Β! ἔχον πα-
λαιόν καὶ «Ἀρβαντῶν» διότι, κατὰ τὴν
παράδοσιν, τῶ Κυρία βασιλοφάντα, αἱ
ἐκκλησίαι ἔχουσιν αὐτὸν ἔχον Β! χρωματικὸν
ἐν τῇ Ἀντίκῃ, καὶ χρωματικὸς, ἐν τῷ χρωμα-
τικῷ γένει, χρησιμοποιεῖται τὸν Λυδιστῶν

383

χειρῶν ἐκφάνει (ἢ δευτερεύον
 οὐκ ἐν τῇ φωνῇ, σ. 210 & 214)
 ὁ δὲ δεύτερος χειρῶν, ὡς ἔχει
 ἔχει συνδυασμὸν τοῦ πρώτου φωνή-
 γου τῆς αὐτοῦ τῷ ὅτι, εἰς τὸ βασίον
 εὐνοφάνει, ἐκφάνει τὸν διδασκάλου
 (Κε-Δι-Γα-Βα-Πα-Νη-Ἰω) ἔχει τὸν
 φωνῶν Δι καὶ ἀρχικὴν φωνοειάν
 τοιαύτην ἦχος Β. $\overline{\text{B}}$ Δι, ἔχει ἔχει
 βασίον τὸν Βα καὶ ἀρχικὴν φωνοειάν
 ἦχος Β. $\overline{\text{B}}$ Βα, καὶ αὐτὴν βασίον τὸν
 Νη καὶ ἦχος Β. $\overline{\text{B}}$ Ἰω, ἔχει ἔχει ἀρ-
 χικὴν φωνοειάν $\overline{\text{B}}$ Πα καὶ βασίον
 τὸν $\overline{\text{B}}$ αἱ ἐκφάνει καὶ παρὸν
 φωνῇ (ἢ δε καὶ εὐνοφάνει, καὶ ἔχει
 φωνοειάν τὸν ἦχον αὐτὸν), ὥστε καὶ ε. σ.
 εὐνοφάνει ἐκφάνει τὸν ἦχον. 9.382

Ἡ φωνὴ χειρῶν αὐτῶν ἐκφάνει
 τὸν αὐτὸν φωνοειάν ^{κορον} Β. καὶ
 ἦχος, ἰδίως δὲ καὶ διαίρεται τὸν φωνο-
 εὐνοφάνει αὐτὴν καὶ τὸ συνδυ-
 ασμὸν αὐτοῦ αὐτοῦ ὁ ἦχος αὐτῶν,
 ἐκφάνει καὶ αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 φωνοειάν καὶ ἀνταρτικὴν καὶ φωνοειάν
 ἔχει φωνοειάν, καὶ διαίρεται αὐτὴν

384

μυῖα, ἐξυπνέχουσιν. Ἐῖ διαμέρη
 Πυθαγορεῖ, ἀπὸ τοῦ Χρυσάνθου πρὸς
 τὴν οὐρανὸν ἀνίσταται, εὐρίσκονται καὶ
 ἀντιθέτῳ καὶ ὡς τὸ πρῶτον τοῦτο.
 (Ὑπερβαίνει. Πρὸς οὐρανὸν εὐρίσκει
 δὲ οὐρανὸν σ. 154)

Ὁὖτω, ὁ ἀσπίδης Χρυσάνθος,
 ἂν τοῦ Κλαύδιου Θεωρητικῶν αὐτῶν
 δίδῃ τὴν ἀρίστην ὁρί, ὁ β' χερσὶν
 ἴσως ὁδὸν κατὰ τείχεσθαι αἰσθητῶν
 διθυραμβίαν ἀφαιρῶν, τὴν διαίρεσιν
 τοῦτον τοῦτον διαμετρήσας τὴν μετρίαν
 αὐτῶν 7-12-7-12-7-12-7=64.
 τὸ ἀδελφικὸν τὴν διαίρεσιν! ἐν τῷ
 αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορεῖ πρὸς τὴν οὐρανὸν
 ῥα τεινέμεται αὐτῶν αἰσθητῶν
 ὅτι τὸ ἀρμόδιον αὐτῶν διαμετρήσας
 μετρίαν αὐτῶν 72 μετρίαν (8)

καὶ τὸ τοῦτον (τὸν αὐτὸν ἔχει, διαίρεσιν, ἢ
 μετρίαν, καὶ β' χερσὶν. ἴσως καὶ Χρυσάνθου
 64 μετρίαν, ἀλλ' ὅτι τὸν 68 καὶ εἶχαν κατὰ
 Χρυσάνθου αἱ μετρίαν, ὅθεν τὸν αὐτὸν
 ἴσως ἔχει Θεόδωρος, ὁ φωνητικὸς ἐν τῷ θε-
 ωρητικῷ αὐτῶν, καὶ τὸν αὐτὸν αὐτῶν
 αὐτῶν β' ἴσως), διαίρεσιν τὴν ἀρμόδιαν

καὶ διδάσκοντες χαρτοφύλακα χαρτοφύ-
 λακον, καὶ ἄλλαι τῷ πνεύματι (καὶ, Κρηναῖος)
 Θεοδώρα φανερῶς, εἰς αὐτοβουλίας
 ἔφαιναν τῇ φύσει τῷ ἔχον τούτου, καὶ
 αὐτῷ ἐξελάνθαντες αὐτοβουλίας καὶ ἄλλα
 δυνάμεις τριχοῦς τῇ πνεύματι, ταύτης
 διὰ τῷ φθορὰς καὶ πλεῖστα
 σοφίᾳ ἄλλας, ἐθαυμάσιασαν ὅτι καὶ
 πνεύματι αὐτῇ ὁδύοντα αὐτοῖς τὴν θέσιν
 τῷ Νη (εἰ) καὶ τὸ δέξαι, τὸ κορυφῶν τῇ
 χορδῇ Νη-Πα-Βα γὰρ βαίνει τόνον
 ἐλάσσονα καὶ τόνον πλείονα· τὸ δυν-
 νησι Βα-Γα-Βι τόνον ἑξῆς ~~καὶ~~ καὶ
 τόνον πλείονα· τὸ τρίτον Βι-Κα-Βα,
 τόνον ἐλάσσονα καὶ τόνον πλείονα, τοῖς
 πνεύματι δυνάμεις Νη, τόνον ἐλάσσονα
 καὶ αὐτῷ κορυφῶντα ἐνταυτοῖς, τὸ ἐ-
 λάνθωντα οὐκ ἐλάττω καὶ ἐλάττω
 Τουρίοι, καὶ αὐτοὶ δὲ ὁ χαρτοφύλακας
 ὁ χαρτοφύλακας πλεῖστα τῷ Β. φανερῶς
 κορυφῶντα πνεύματι τῷ Β. χαρτ.
 ἔχον τὴν διαίρεσιν 9-12-7-12-9-12-7-68
 ἔχοντες καὶ αὐτῷ κατὰ 4-πνεύματα
 καὶ κορυφῶντα τῷ Β. χαρτ. ἔχον, καὶ
 καὶ ἡ οὐσία οὐδὲν ἄλλαν ἔφαιναν

386
 διφανίαν ἢ τρίχρδον διδύμα, ἀρχὴ
 ἀποβυβαίαι ἀπο δύο ἄφαια τυπῶσε.
 δα διεψυχήμα διαί τριφύα, τέναι
 (ἴδε σχήματα γυμνάσιου Β. χειρ. σ. 390)
 φαινεταί ὅπως ὅτι αἱ εἰς αὐτοὺς ἀνέφε-
 ραὶ αἱ ἀνω ἀοιδίαι, διορθωτά, τῆς τυ-
 ραυς, τὰ Β. χειρ. ἄχα, δὲν ἐφάνη τυπῶ-
 σις ἱκανοποιῶν αὐτοὺς ἢ διορθωτοὺς
 τῆς γυμνασίου, ταύτης, εἰς τὴν ἀνταπο-
 κρινόμενῃ κορὶ τὰ κορῶματα, ἢ δὲν
 ἐφάνη αἱ ἴσων εὐχαριστήματα, εἰς
 τῆς διορθώσεως (εἰς ἐνότησαν) αὐτῶν ἀσπί-
 ροῖς φανῶν τῆς τῆς 64 γυμνασίου
 γυμνασίου τῆς χειρῶν. καὶ τὸ
 αἱ ὁ ἕτερος τῆς διορθωτοῦ, θεόδοτος,
 ὁ φωνηαὶς ἀνταπῶν εἰς τὸ θυ-
 ροῖς αὐτῶν (κορῶν) αἱ αὐτοὶ εἰς
 τὸ ἀντῶν κορὶ Β. χειρ. ἄχα, καλαγῶν
 εἰς Αἰδὰ ἐξυμνῶν βύσασαν οἱ κο-
 ροῖς αὐτοὶ, καὶ ἂν ὅπως εἰς τῆς
 κορῶν τῆς αὐτοῦ αὐτοῦ εἰς κορῶν
 ἀνταπῶν γυμνασίου γυμνασίου αὐτοῦ
 αὐτοῦ τῆς κορῶν διαί τῆς γυμνασίου
 κορῶν αὐτοῦ τῆς ἀνταπῶν ἀνταπῶν
 αὐτοῦ. καὶ, γυμνασίου τὸ κορὶ Β. χειρ.

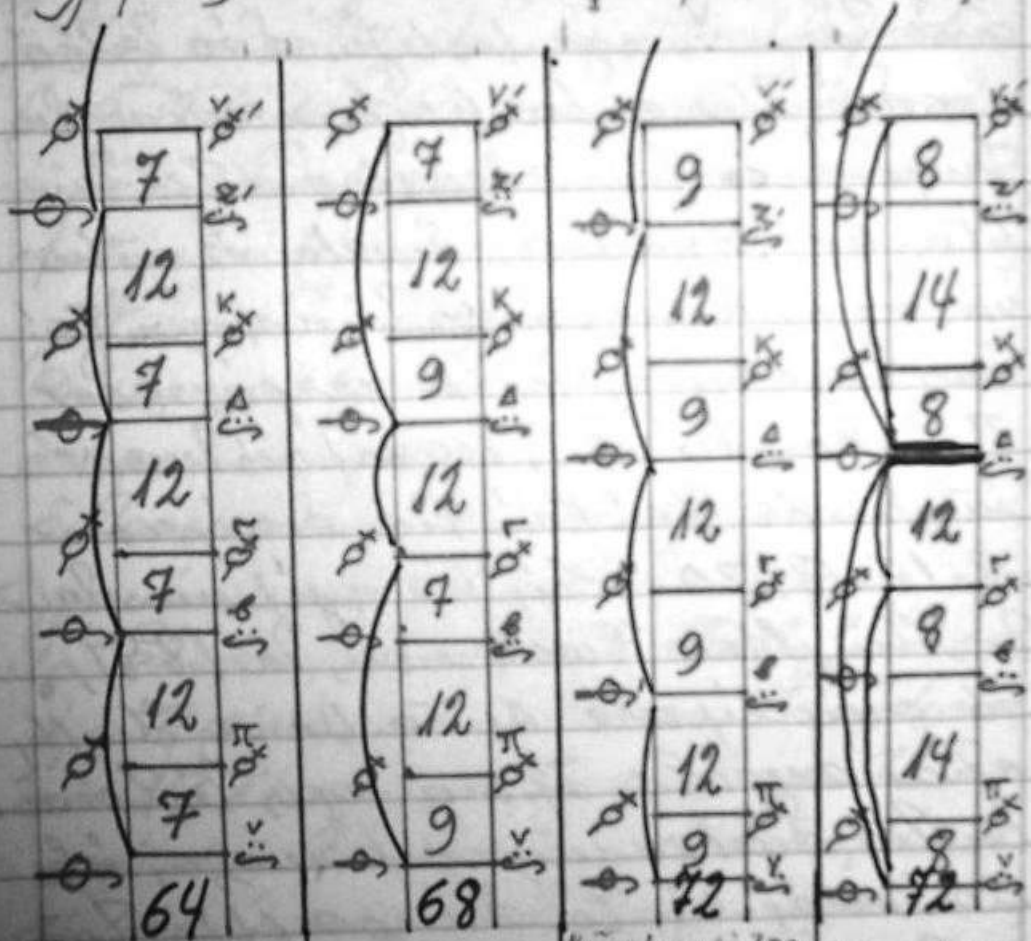
[illegible]

πέντε τὴν αἰσιν (ὡς 85 ^{μέτροι} ^{καὶ} 389)
 ἀντιθέτως τὴν τριχοῦδα συνθέσει, 254)
 ἐν τῇ παραδοχθεῖσα τὴν αἰσιν
 διεκρινῶν τὴν τριχοῦδα συνθέσει
 τοῦ ἤχου τὰ τὰ ἐν διαγραφθέντων καὶ
 αὐτὰ τὰ κατὰ δυνάμει, καὶ
 εἰς τὰ τριχοῦδα διακρίβωται τὰ β'
 χεῖρη ἤχου 8-14-8-12-8-14-8 = 72
 ἤτοι πέντε αἰσιν ἢ ἀναβίον
 αὐτὸ τὰ $\epsilon\epsilon$ σχηματίζου δύο τριχοῦ
 χοῦδα αἰσιν μετὰ πέντε αἰσιν δια
 γινώσκον τὴν τριχοῦδα τριχοῦ
 (Γα-Αι = 12 μέτροι), δύνανται δὲ αὐτὸ
 νὰ σχηματισθῇ αὐτὸ τὰ ἰσχυρὰ καὶ
 ἐν τῷ ὅτι τὴν τριχοῦδα τριχοῦ
 Πα'-Βα'-Γα'-Αι', παραποιῶν
 καὶ Αι-Κε-Δω'-Μη' μετὰ διαίρεσιν
 8-14-8 = 30. τὴν πέντε αἰσιν
 τὴν τὴν Μονο. Εὐκλείου, τὰ 1881,
 τὰ διακρίβωται Αι-Γα-Βα καὶ Δω-Μη
 αὐτὰ αὐτὸ αἰσιν καὶ τὰ τριχοῦ
 τὰ τὴν διακρίβωται πέντε αἰσιν,
 αὐτὰ αὐτὸ τὸ διακρίβωται τὴν
 πέντε αἰσιν τὰ β' χεῖρη
 ἤχου (0.390) Παραδοχθεῖσα τὴν

390

επιφανής κτλ. Μ. Εμπορίου, το 1871,
 διακρίνεται το σύνολο 36 ο Π. Γεν.
 της οδού ^{και} αλά το πνταχόρδο, ο.
 ούτα (2, 2000) με ομύφανα, το ο.
 ταχόρδο (Μ. Γ. Βα. Γ. Δ. Κ. Λ. Μ. Ν. Π.)
 με ομύφιν και φάφιν Δ.

Η παλαιά διαφόρων διδασκαλία
παραβ. το Β' Κρητικό νόμο.

Κρητικὴν Χρυσάνθη
(Ελληνιστὴν)

Κυριε Ελεησεν
Ομορφενδοσε
ναι Χουρραφεν
ω Ο. Πουλις
ΟΥΚ Εφωκιν ορ
ΑΙΣ ΠΟΙΧΑΡΟΝ
ΑΙΣ ΤΕΛΕΜΑΡ

Hy 1/2 mile E
M. Alamy, Sw
S2 X 100 ft. N. E.
Bryan. Opolden.
H. v. a. of a
Op. X 100 ft. N. E.
Talea: 30 ft. N. E.
Sw: 72

Kyriakos Morosini
Embrun 1881
catal. Catalogue
D. J. J. J. J.
(1881)

[illegible]

92

Δύναται να ἑξαγγείη πάλιν καὶ τὸ
ὅς να ἀνελυμφοῖ (πλ δε γ σελ 79)

¶ Βασίς ἐς ἀρχαίαν παρθερία

Λυσσ σελ 383 Ὁ θεὸς καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ
ἐκκλησία καὶ παρθερία καὶ ἡ βίβλος.

Δὲν εἶναι γνωστὸν ὅτι, διὰ τὸ
πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν
αὐτὴν τὴν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν
αὐτὴν τὴν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ ἡ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ ἡ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν

«Ὁ θεὸς καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ βίβλος» κ.τ.λ.

Φαίνεται ὅτι, αἱ παλαιαὶ κα-
σινοὶ ἔφαζαν τὰ πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν

ἔπειτα, δε τὴν πᾶν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν
καὶ βίβλος ἔχει τὴν πᾶν πᾶν πᾶν

393
 παρὰ τὴν ἀνάγκην τοῦτον λόγον ἐπε-
 ρεῖται καὶ εἰσαγομένη φύξις καὶ λήξιν
 αὐτῶν. ἀνακίς, φαινέλας, ὅτι φάσμα
 οὐκ ἀνυδρίας ἐπομένον.

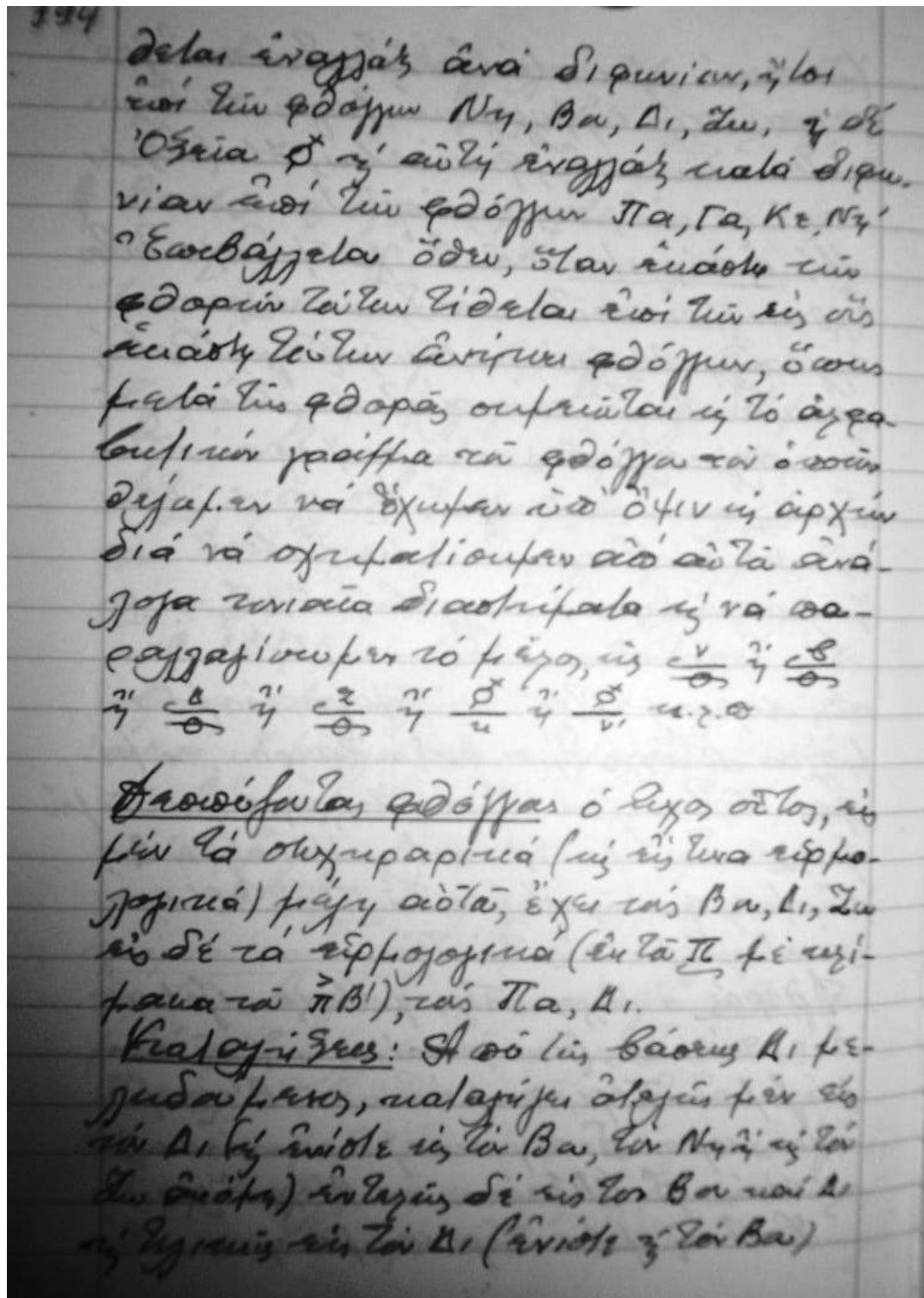
Ὡς διονυχία καὶ Β' χερ. τὴν αὐτὴν
ἐχουσας τοιαύτης αἰτίας τὴν αὐτὴν αἰτίαν
ἐχουσας, χερσὶν αὐτῶν, ἑκάστης ἑκάστης
κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν αἰτίαν, διονυχίαν
ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίων αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

$\frac{a}{b} \div \frac{c}{d} = \frac{a}{b} \cdot \frac{d}{c} = \frac{ad}{bc}$

$\frac{1}{2}$ of irregularities & overgrowth etc. $E \rightarrow A$
his corpi etiam se mad' } $1/2$ i.

τὴν κορυφαίαν τὴν φαεινότεραν
 πρὸς οὐρανὸν ἢ αὐτὴν βαρεῖαν, τὴν δὲ
 πρὸς αὐτὴν, τὴν εἰς οὐρανὸν ἀναστρέφουσαν
 πρὸς οὐρανὸν, κατὰ τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν
 ἀναστρέφουσαν δὲ (ἐν τῷ πρὸς τὸν οὐρανὸν)
 κατὰ τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν.

Φδοράς ὁ δὲ οὗτος πελαγονοίφελαν
δύο, τὴν α, (τὴν ὁμοίαν τῇ αὐτῇ ὄνο-
μασάντων) καὶ ὁμοίαν τῇ β. ἡ δὲ
β, αὐτὴ δὲ ὁμοίαν τῇ γ. ὁμοίαν τῇ δ.
καὶ ἡ γ, ὁμοίαν τῇ δ. ὁμοίαν τῇ ε.

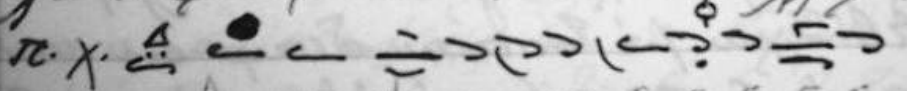
395

Ἀπὸ τῆς βόρειας Πα φωνοδάρτου
(εἰς φορονομίαν ἐν π β!) αἰσθάνει αὐτὴν
μαλαγγίτη, εἰς τὴν Δι, ἐν τῇ δευτέρῃ
ἐκτασίᾳ εἰς τὴν Πα.

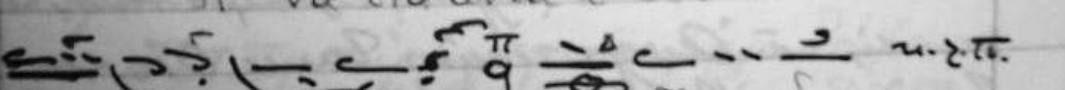
Ἡ γυναικί (ἢ φροστικί) αἰσθάνει
ἐκ τῆς γυναικί εἰς τὴν βόρειαν ἐκ τῆς γυναι-
κί εἰς τὴν Πα.

Αἱ αἰσθάνει φροστικί αἰσθάνει
αἰσθάνει εἰς τὴν Δι εἰς τὴν Πα.

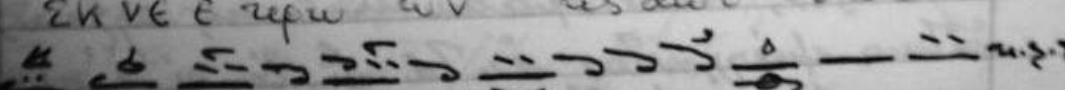
Ὅσον τὸ φῶς αὐτὴ δύνανται εἰς τὴν
μαλαγγίτη εἰς διαλεκτικὴν, καὶ εἰς τὴν
αὐτὴν διαλεκτικὴν φθορὴν εἰς τὴν αἰσθάνει
τῆς αἰσθάνει φροστικί φθορὴν, εἰς τὴν
μαλαγγίτη αὐτὴ, ἢ εἰς τὴν φροστικί εἰς
μαλαγγίτην τὴν π β! καὶ, ὅσον
αὐτὴ εἰς τὴν ὅσον ἢ εἰς τὴν βόρειαν,
εἰς τὴν αἰσθάνει αἰσθάνει αἰσθάνει
αἰσθάνει εἰς τὴν αἰσθάνει φθορὴν.

π.χ.

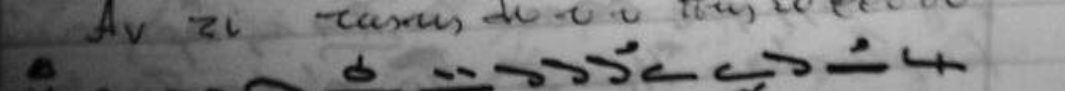
Α να εἰς αἰσθάνει ε ε ε ε ε

Σκ νε ε πρῶ ε ν ε ε ε ε ε ε

Α ν εἰς αἰσθάνει ε ε ε πρῶ ε ε ε ε

Ἰσθάνει ε πρῶ ε ε ε αἰσθάνει ε ε ε ε ε

[illegible]

[illegible]

398

ἐν τῷ θυμῷ καὶ σαθυμῷ
καὶ βαρυσσῶν, μέλατον, ἰτασίαν
αὐτῶν σφωδρῶν.

Ὁ Χρύσανθος, γὰρ ποιεῖ αὐτῶν.
ἐπὶ τῶν καὶ τῶν ἑξῆς, ἐν αὐτοῖς αὐτοῖς
ἐπὶ, ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων Πύθωνος
οὐκ ἐστὶν χαρμῶν ἀφ' ἑκῆς καὶ ἐπὶ
τῶν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ καὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
ἐν αὐτοῖς καὶ τῶν αὐτῶν.

Ὁ δ' ἱερεὺς Πασχισμὸς χαρμῶν
αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν.

« Ἡ δὲ δοκίμη ἐστὶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν
ἐπὶ αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν.
Ὁ δὲ σὺν βαρυσσῶν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν
ὅσα καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν.

Ὁ δὲ σὺν βαρυσσῶν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν.
Ὁ δὲ σὺν βαρυσσῶν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν.

398

Περὶ τοῦ πρᾶγίου δευτέρου ἤχου

Ὁ πρᾶγος τοῦ δευτέρου ἤχου ἀνήκει εἰς τὸ χρυσαλευνὸν γένος τῆς βασιμῆς, εἰς τὸ αὐτὸ, δηλαδή, γένος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ ὁ φαρσένιος καὶ κυρίως αὐτῷ Β! χρυσαλευνός (ἴδε περὶ γενῶν τῆς βασιμῆς σ 214). Ἀσφαρίας ἄξιον εἶναι, διαλεῖ, ἐνῶ ὅλοι οἱ κυριοὶ ἤχοι, κατὰ γενικὴν κανόνα καὶ διδασκαλίαν, τὴν παραμένοντες ἐπὶ τὸ βαρὺ αὐτὸς τῆς βάσεως αὐτῶν φθόγγος διευκρίνουσιν εἰς βάσιν αὐτῶν ἡγαγίαν αὐτῶν ἤχων, διαλεῖ, γίγασκε, ὁ Β! χρυσαλευνός ἤχος, ἔχων καὶ κυρίαν βάσιν τὴν Β^1 , φαρσένιος καὶ ἀνευ γόφου ἢ κανόνα εἶναι, διευκρίνει εἰς ἡγάγια αὐτῶν τὴν τριτόνην ἐπὶ τὸ βαρὺ ~~ἐπὶ τὸ βαρὺ~~ αὐτὸς τῆς βάσεως Β^1 εἰς τοιοῦτον φθόγγον Π^1 καὶ οὐχὶ τὴν τετρατόνην αὐτὸς τῆς βάσεως τῆς κυρίου Β^1 εἰς τοιοῦτον Π^2 καὶ κανονικῶς ἔπαρασε.

Μήνους τὸ τοῦτον ἀποδύει ἔξαιρε.

400

ον καὶ πανόνο τῶν διδασκῶν, καὶ
 ὅν ἐπανόνο γραφίαν ἤχα ἡ βασις, εὐρί-
 σκεται παλαιόνος, εἰς τὸ βαρὺ αὐτοῦ
 τῆς βασις τῆς, εἰς τῆς αὐτῆς, γράφει
 με τῶν αὐτῶν παλαιότητα (ἀνευ οὐκ ἔχοντα)
 ἄρα, εἰς τὸ παλαιόν αὐτοῦ, εἰς αὐτῶν
 οὐ καὶ πανόνο, (ὅπως εἰς πάντα πα-
 νόν, διὰ τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν)
 τῶν, οὐκ ὁ αὐτῶν, παλαιόν, ἐν
 τῶ Μ. Θεωρητικῷ αὐτῶ (παρ. 291) δι-
 κνύει τῆς βασις καὶ Β. ἤχα εἰς παλαιόν
 Μ, ἀνορθῶν αὐτῶν ἱστορίαν, δια-
 δῆ καὶ παλαιόνος εἰς τὸ βαρὺ αὐτοῦ
 βασις, τῶν παλαιόν Β. χαρ. ἤχα Δ.
 (Ιουδίου) εἰς αὐτῶν Ν.;

Ὅπως ὅλοι οἱ αὐτοὶ ἤχα δικνύ-
 ονται τῆς βασις τῶν γραφίαν αὐτῶν τῶν
 παλαιόνος, εἰς τὸ βαρὺ αὐτοῦ, βασις
 αὐτῶν εἰς αὐτῶν, οὐκ ἔχοντα
 ἡ εἰς αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν με τῶν
 παλαιόν τῶν παλαιόν ἤχα, καὶ ὅ-
 τινι τρόπον καὶ κατὰ τὴν παλαιόν
 τῶν διδασκῶν ἡ ὁ Β. ἤχα, εἰς αὐτῶν

να ἔχη βάσιον τὸν τετραλόνον εἰς τὸ
βαρὺ αἰὸς τῆς βάσεως τῆς πενθῆς αὐτῆς
β' χροῦ. ἔχων Δ, εἰς τὸν Νη, α' εἰς
τῆς αὐτῆς, καὶ τῶν πενθῆς τῶν τετράων.

Λίαν παραδόξον, ἐν ταῖς, ἔπειτα
παράθεσιν τοῦ ἐν ἑνὶ κανονῷ, α' ἰ-
δοὶ οἱ κανονοδοεῖαι διδασκαλοὶ, ἔδει-
σαν εἰς τὸν τετραλόνον βάσιον, τὰ τε-
τράων εἰς τὸ βαρὺ αἰὸς τῆς βάσεως

τῶν πενθῆς ἔχων Δ, εἰς τὸν Νη, α' εἰς
τῆς αὐτῆς, ἔχων Δ, εἰς τὸν Νη, α' εἰς
τῆς αὐτῆς, καὶ τῶν πενθῆς β' χροῦ.

καὶ τῶν πενθῆς (!), ἐν τῇ τῇ τετράων
καὶ, ὁ β' χροῦ. αἰὸς, φωνητικὰ

α' ὁ φωνητικὰ, φωνητικὰ εἰς τὸν τετραλόνον
εἰς τὸ βαρὺ εἰς τὸν Νη, α' εἰς

α' εἰς τὸ ἀναστροφικὸν α'. Τὰ ὑπὸ αὐ-
τῶν αὐτῶν φωνητικὰ, α' εἰς

αὐτῶν α' εἰς τὸν τετραλόνον α' εἰς τὸν τετραλόνον

καὶ τῶν πενθῆς α' εἰς τὸν τετραλόνον α' εἰς τὸν τετραλόνον
αἰὸς τῆς βάσεως Δ, εἰς τὸ βαρὺ
εἰς τὸν Νη, α' εἰς τὸν Νη, α' εἰς τὸν Νη

402
 ἡ ἀδαρίσκη, ἡ βαλόνος εἰς τὸ θεῖον εἶναι.
 εὐεῖσαι τὸν κύριον αὐτῷ Β' χεῖρ. εἰ.
 Ἡ παροικίη, εἶπα, ἡ οὐβρυολάκη.
 ἄρως ἐπὶ τοῖς μνησίν, ὡρεῖ ὡραία
 εὐώδους τὴν ἤχον, παρὼν τὴν διδα-
 σκίαν, βαίον τὴν π' Β' ἤχον, εἰς τὸ εἶ-
 ναι ὁ βαλόνος εἰς τὸ βαρὺ εἰσοῦται
 Δι εὐεῖσαι ἄρως Νη, ἡ οὐχί οὐ λει-
 τῶν εὐεῖσαι ἄρως Πα, εἰς τὸν κύριον.
 ἄρως μοι ἡ διαίρεσις τὴν ἰοναίαν
 διασπασίαν τὴν αὐγίαν τὴν π' Β'
 ἤχον αὐτοδευντὴν παρὼν εἰς
 τὴν ἀρόντα ἐπὶ τὴν π' ἡλίαν τὴν
 κυρία ἤχον Δι, ἄρως ὡρεῖ ἡλίαν
 εἰς τὴν κυρία χεῖρα τὴν ἤχον, εἰς δὲ
 ἀνασὶς εἰς τὴν αὐτὴν.
 εἰς ὅριον, μοι ἡ βαίον τὴν π' Β' (Πα)
 ἡ ἡ διαίρεσις τὴν ἰοναίαν διασπ-
 ασίαν τὴν αὐγίαν αὐτῷ, παρὼν τὴν
 εἰς οὐδὲν ἡ κυρία ἡ οὐχί οὐ
 κυρία τὴν Β' χεῖρ. ἤχον μοι τὴν
 εἰς ὡραία αὐτῷ παρὼν, π' Β' ἤχον.
 ἴσως αὐτοδευντὴν ἄρως οὐχί οὐ

ἀνιμαρμὴν ἐν τῷ σφραγίσμῳ ἀναικίσει
 καὶ παρακαλῶ τὰς δεξιὰς τῆς β' ἤχου,
 ἀντανασταίνον τὴν σφραγίσμῳ, καὶ
 δεξιὰς αὐτῆς βόσκον τὴν β' ἤχου τὸν
 φθόγγον Πα, δεξιὰς αὐτῆς εὐ τὴν βόσκον
 τὰς δεξιὰς, ἔχει σφραγίσμῳ καὶ φαίνεται αὐτὴν
 ἡ ὁμορφία τὴν ἀντανασταίνον σφραγίσμῳ
 τὴν, ἐφ' ὅσον, δεξιὰς, καὶ τὰς δεξιὰς
 ἤχου τὰς δεξιὰς ἔχον ἀντανασταίνον τὴν καὶ
 αὐτὴν (σφραγίσμῳ) ἐν χερσὶ σφραγίσμῳ
 σφραγίσμῳ, αὐτὴν τὴν δεξιὰς σφραγίσμῳ, αὐτὴν
 τὴν βόσκον τὰς δεξιὰς, Πα.

Δεξιὰ σφραγίσμῳ.

Ἡ β' ἤχος δεξιὰς ἐν ἀρχῇ τὴν δε-
 ξιὰς σφραγίσμῳ αὐτὴν διὰ τὴν ἀρχιμὴν σφρα-
 γίσμῳ ἤχος ἡ β', Πα, ἡ δεξιὰ σφραγίσμῳ
 εἰς αὐτὴν βόσκον αὐτὴν τὸν φθόγγον Πα, ἡ
 δεξιὰς δεξιὰς τὴν ἤχος ἡ β' 28, ἡ δεξιὰ σφρα-
 γίσμῳ αὐτὴν βόσκον αὐτὴν τὸν φθόγγον Α.

Καὶ τὰς δεξιὰς ἀρχιμὴν σφρα-
 γίσμῳ ἔχει εἰς τὰς δεξιὰς σφραγίσμῳ ἡ σφρα-
 γίσμῳ δεξιὰς αὐτὴν. Εἰς δεξιὰς σφρα-
 γίσμῳ, δεξιὰς αὐτὴν σφραγίσμῳ.

404
 τῷ Β' χειρ. ἔχον (ἀντιθέτω, συζαυθῆ, ὡς
 ὁ, ὁ γοιφθαίνει χύσαν εἰς τὰ εἰρηνοποιῶν
 μέγαν τῷ Β' χειρ. ἔχον, ὅσιν, Β' χε. ἄχος,
 εἰς τὰ εἰρηνοποιῶν τὸ μέγαν, δαυταί μελα
 νιν γυφάμα τῷ π' Β' χε. ἔχον. ὅδε καὶ
 μεθαραιον περὶ Β' χειρ. ἔχον), ὅσιν, ὅτε,
 ἡ ἀρχὴ αὐτῶν μαρτυρεῖται σφειύται
 οὕτω: Ἦχος π' β', ἡ τοῖς δεικνύει
 εἰς τὸν τὸν εἰρηνοποιῶν μέγαν τῷ ἔχον
 τὰ τὸν τὸν π', ἡ οὕτω: Ἦχος π' β' =, ἡ τοῖς
 δεικνύει ἀνάδασον διὸ φθόγγον αὐτῶν
 βα δέλωσε οὕτω εἰς τὸν τὸν μέγαν τὸν
 τὸν φθόγγον διὰ τὴν γυφάμα ὅσον, καὶ
 εἰς τὰς διὸ τὰς τὰς, ὡς ὁ τὸν τὸν τὸν
 Β' χειρ. ἔχον, μέγαν τὸν μαρτυρεῖται
 τὸν φθόγγον αὐτῶν ε. γ. ὅ.

Ἀσκήματα: Ὁ Α' Β' ἔχον καὶ τὸν χε-
 ὦν διὸ ἀσκήματα ἀσκήματα
 ἡ ὡς τὸν τὸν τὸν τὸν.

Καὶ τὸ πρῶτον ἀσκήματα εἶναι
 ὁ πρῶτος χεφάμα φθόγγον τὸν
 ὡς τὸν τὸν τὸν, διὰ τὰς τὰς
 τὰ μέγαν, ἡ ἀσκήματα, καὶ τὰς τὸν τὸν

405

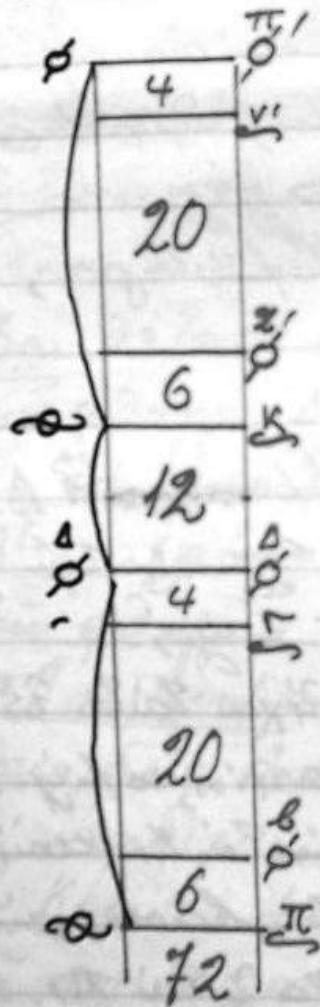
εἰς ἐξάμ. $\frac{C}{2} \rightarrow \frac{E}{2} \rightarrow \frac{G}{2} \rightarrow \frac{A}{2} \rightarrow \frac{B}{2}$
 ηε ε χε α α ηε. , Τοῖς δὲ δυνά-
 ραι ἀνείχευται εἶναι ὁ ἐσθίους θανού-
 γατος χειρὸς αἰνῶς φθόγγου εἰν ὡς αἰνῶν
 αἰετακῶν, ἐξαγγέλλει κατὰ ταῖς περὶ
 ρας εἰς αὐτοῦς $\frac{C}{2} \rightarrow \frac{E}{2} \rightarrow \frac{G}{2} \rightarrow \frac{A}{2} \rightarrow \frac{B}{2}$
 διὰ τὰ μέγιστα ἔχοντα ηε ε κα τιν
 θέον τὸν φθόγγον $\frac{C}{2}$ (ὁ δὲ περὶ ἀνείχευται
 53/4) τὴν οὐρανὸν ἄρχει, ἀφ' οὗ
 τ' ἀνείχευται ταῦτα ἐξαγγέλλει
 φανερῶς εἰς τὸν οὐρανόν,
 διὰ τὰ $\frac{C}{2} \rightarrow \frac{E}{2} \rightarrow \frac{G}{2} \rightarrow \frac{A}{2} \rightarrow \frac{B}{2}$
 ηε ηε

Ἐκφραστὴς φανερῶς ὁ π' β.
 ἀνείχευται εἶναι διὰ τὰ $\frac{C}{2}$ εἰς τὴν
 θέον ἐξ' αὐτοῦ ἀρχεῖ τὸ φέρον.

*Ὅταν ὑπὸ μέγιστον τὴν ἔχοντα ταῦτα ὅσα
 μέγιστα εἶναι $\frac{C}{2}$ α Δόξα Πατρὶς, τὸ φέρον
 τὸ ἀνείχευται ἀρχεῖ αὐτὸ εἰς Δ1; καὶ
 μεταγίγνεται εἰς τὸν φθόγγον εἰς θέον, τὴν
 ἔχοντα τὸ φέρον, $\frac{C}{2}$ εἰς τὸν καὶ εἰς Δ1.

Κυρίως: Ὁ πρῶτος εἰς β' ἔχοντα φέρον
 χειρὸς τὴν αὐτὴν χειρὸς αἰνῶν

406
 γράμματα ἀποβιβάζονται ἐν δύο ὁμοίῳ
 παραχόρδῳ, ἑκάστη τῶν ὁμοίῳ περιγυ-
 ραίνει ὑψιτόνιον (6), ὑπερυψιόζιον (20)
 (ὑψίου 6 + ὄγιον 12 + ὑπερ 2 = 20 ὑπερυψιόζιον)
 καὶ ὑψιτόζιον (4), διεξελθὲν ὑπὸ δια-
 ξωνυτικῶν φαίματος ἑνὸς (12), καὶ ἐφθάνει
 εἰς τὴν κατωτέρω γράμματι διαφά-
 φατος.

Βάσιον, ἀπαραρριμῆς
 καὶ ἀσπαρριμῆς, περὶ δὲ
 μέγας, ἔχει τὰ φάρμακα
 καὶ ἐνίοτε τὰ Α.

Καὶ ὅταν εἴν βασιφάτος
 εἰς τὰς πέντε, τὸ χροματικόν
 τὸ μέγας αὐτῶν ἀναφέρε-
 ται «κατὰ λευκάκια»
 ὅταν δὲ βασιφάτος εἰς
 τὰ Α, ἀναφέρεται μέγας
 κατὰ «κεκακί».

Ἐξαρριμῆς περὶ δὲ
 μέγας ὁ ΑΒ! ἔχει βάσιον
 τὸ Βα καὶ Α, καὶ ὁ δὲ
 «κατὰ τὸν ἰδιόαν» (ἴδιον)

Εἰς τὴν πρώτην γράμ-
 μεν ΑΒ! ἔχει κατὰ
 διαφάμην παραχόρδον
 καὶ Α, ἀσπαρριμῆς

907

ἔχον οἱ ισαγαυότεροι) τῷ Β' χερσὶ ἄχων,
 μεταχειρίζοντες αἰσάντα τοὶ χαρισματικ-
 οὶ τῷ Β' χερσὶ ἔχον στοιχεῖα, ἃ ἴσως
 ὑψίστου, μαρτυρίας καὶ αἰσάντων
 αἰσάντων αἰσάντων.
Μαρτυρία τῶν φθόγων τῶν συνόλων τῶν
 τῶν χερσὶ ὑψίστου τῷ Π' Β' εἶναι τὰ
 δύο ταῦτα διακριτικὰ σημεῖα (σύμβολα)
 καὶ δ, εἰς τὰ ὅσους, προστιθέμενα
 τῶν ἀρχικῶν προθέσεων τῶν ἀνορέων
 τῶν φθόγων, σχηματίζουν τὰς μαρτυρίας,
 καὶ ἔχων ταῦτα, εἰς: π, ς, ε, δ, κ,
 ζ, ε, π, εἰς ἀφαιρέσεις καὶ εἰς τὰ
 ἀντιμετωπία διαγράμματα.
Φθοράς δὲ τῇ Β' χρησιμοποιοῦνται τὰς ἀδελ-
 φούς: τῶν παρασκευάσεων τῶν Π' Β' α
 (ἢ φθορὰν τὰ μεχέακα), καὶ τῶν δυνάμεων
 δ τῶν Π' Β' (ἢ φθορὰν τὰ λεζαῖα), καὶ τὰς ὅσας
 μεταλλάττει, ἀπὸς τὴν χειροτέραν εὐφραν
 καὶ συνανόμουν.
 Καὶ ἡ φωνὴ παρασκευάζει (α), γινέ-
 ται ἐπὶ τῶν φθόγων π' α καὶ κε, εἰς
 τῶν ἀρχικῶν ἀνορέων εἰς αὐτὴν δεκαπέντε
 αἰσάντων, ἀπὸς οὐκ οὐκ αἰσάντων καὶ τοὺς

408
καὶ αἰσάνει ψήφισμα κατὰ μέγαν
ἤτοι 6-20-4, δεοῦται δὲ ἰσογυῖαν διασασί-
ν· ἡ δὲ ὁκτα (8) ἰσάται ἐπὶ τοῦ εὐδὸ-
γμου Δι ἢ ὑψυγὰ Πα, εἰς τὸ τῆς Σαυ-
δὴ πῦσιον τετραχόρδα, ἀνερχομένη
ἐπὶ τὸ βαρὺ καὶ αἰσάνει ψήφισ-
μα κατὰ τετραλίαν, ἤτοι 4-20-6, δεοῦται
δὲ καὶ αὐτὴ ἰσογυῖαν διασασί-
ν· ὅταν ὅμως τὸ φέρον τῷ ἤχῳ τῷ τε
αἰσάνειον ἔκτασεν ἄνω καὶ ὁκτα Πα (8)
ἢ κατὰ τοῦ βαρὺ Πα (8) τῆς ψήφισμα
αὐτῇ κατὰ δεοφενήαν τετραχόρδα, τότε
ὁ αἶχος αὐτῆς ἀναστρέφεται, ἀπὸ διασασί-
ν εἰς πεντάχορδα (7χορδὴ) καὶ κατωτέρω ἀνα-
στρέφεται εἰς τὸ «εἰσέλπει» τῷ ἤχῳ τετρα-
λίαν·
Δεοῦται φθόγγοι: Ὁ ἦ Β' σιχηρα-
ριτικῶς καὶ κατωτέρως φερεσάμενος, ἔχει
δεοῦται φθόγγους καὶ Πα, Δι, Κε, εἰς το-
σοῦτον δὲ καὶ Βου, Δι, καὶ ψήφισμα ὅσον
τῷ Β' χερσατικῷ ἤχῳ, καὶ ἀνωτέρω εἰσέλπει
Καταγίγναι: Αἱ καταγίγναι καὶ ἤχῳ τῷ τε
σιχηραρικῷ καὶ κατωτέρως φερεσάμενος,
γίνονται, αἱ τρεῖς ἀλγεῖς εἰς τὸν φθόγγον Δι, Κε
αἱ δ' ἐν τῇ καὶ ψήφισμα εἰς τὸν Πα.

409

εἰρηγορμῶν, φαρμαδάρων καὶ χειροφθοῶν
 εἰς τὴν μετέπειτα τῶν Β' χερσ. ἤχα, καὶ τὴν
 ἀργὴν καταρτίξαι, εἰς τὴν φθόγγον Δ.
 καὶ βαρὺ καὶ ἐνίστα καὶ εἰς τὴν Νη, εἰς τὴν δὲ
 καὶ τὴν καὶ, εἰς τὴν βαρὺ καὶ ὁσάντως εἰς τὴν Δ.
 Αἱ συνεισμεταί (ἢ ὁμοιομεταί) καταρτίξαι,
 εἰς τὸ συνεχαραμῶν καὶ ὡσαυτοῦ εἶδος
 εἰς φαρμαδίαν, γίνονται εἰς τὴν Δ. καὶ ἐνίσ-
 τα εἰς τὴν Πα, εἰς δὲ τὸ εἰρηγορμῶν εἶδος
 (ἢ μετέπειτα τῶν Β' χερσ.) εἰς τὴν βαρὺ καὶ Δ.
Σύστημα: Ὁ π' Β' ἄχος οὗτος, μελαχ-
 ρίζεται ὡς κύριον αὐτῶν αἰσχυρὰ, ἀνίστα,
 καὶ Διαδασὼν καὶ θαλάχορδον μετέπειτα
 κατὰ διὰ φωνήματα τετραάχορδα εἰς
 τὴν Π. (σχ. 5406). Χρεῖας ὅπως τετραάχορδον ὅσον
 τὸ μέγας καὶ ἤχα εἰσαδὴ ἀνίστα εἰς ὅσον
 Πα (β') καὶ καὶ τὴν βαρὺ καὶ Πα (Π), τότε
 ὁ ἄχος ἀγγάζει τὸ σινευδὲς αὐτῶν αἰσχυρὰ
 Διαδασὼν, καὶ χειροφθοῶν τετρα-
 χορδῶν, καὶ Πεντάχορδον (ἢ τετραάχορδον).
 Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτύσσῃ, καὶ μετὰ τὴν, καὶ
 ἤχα αἰσὺ τὸν Διαδασὼν αἰσχυρὰ, εἰς
 τὸ Πεντάχορδον γίνονται διὰ τὴν φθόγγον

410
αὐτοὶ περισωφάνης (α) ἢ ὅστις, (δ).
καὶ εἰς τὴν ἀποκρίσιν ἀναβαί-
νουσιν εἰς τὴν αὐτὴν αὐτὴν εἰς ὅστις Πα' (δ).
ἀνταρῶν τὴν περισωφάνην φάσιν
(α) εἰς τὴν φάσιν κε τὴν γὰρ αὐτὴν αὐ-
τὴν, ὅσοις ὁ κε αὐτὸς φάσιν τὴν Πα'
εἰς ἀποκρίσιν εἰς τὸ ὅτι τὸ Πα' Βα' δια-
σώσιν τὸν φάσιν κατὰ τὸ πένταρχον
δαν, εἰς χρυσάλευρον ^{ἀποκρίσιν} τετραχόρδον Βα' Γα'
Δι- κε' φάσιν αὐτὸς εἰς τὸ κε' εἰς Νη-Πα'
π.χ. $\kappa \xrightarrow{\pi} \alpha \xrightarrow{\rho} \alpha \xrightarrow{\alpha} \alpha \xrightarrow{\tau} \omega \xrightarrow{\omega} \omega \xrightarrow{\omega} \omega$
α ο ρ α α α τ ω ω ω ω.
Πα' εἰς τὸ φάσιν φάσιν κατὰ τὸν
κατὰ τὴν βασίαν Πα', εἰς τὴν εἰς ὅτις
(δ) τὴν εἰς τὴν εἰς τὴν χρυσάλευρον
Νη, ὅσοις ὁ αὐτὸς φάσιν τὴν Δι, τὸ
~~τετραχόρδον~~ διασώσιν Πα-Νη διασώσιν
εἰς τὴν τὸν (12) εἰς τὸ τετραχόρδον
Νη-εἰς κε-κι διασώσιν εἰς χρυσά-
λευρον κι-Γα-Βα-Πα. Ἡ καὶ εἰς τὴν
εἰς: ἀνταρῶν εἰς τὴν βασίαν Πα' (δ)
τὴν περισωφάνην α, ὅσοις ὁ Πα'
αὐτὸς φάσιν εἰς διασώσιν εἰς κε, τὸ
δὲ διασώσιν Πα-Νη, εἰς κε-κι (φάσιν
τὸν)

414

το δι' εσφόνον εως το κορυφόν
χρονον Νη-Σω-Κε-Δ, ως χωρικών
Δι-Γα-Βα-Πα (4-20-6). ως:

$\pi \frac{A}{\rho} \rightarrow \dots \rightarrow \frac{\Delta}{Kw} \rightarrow \Delta$

$\pi_{\mu\nu} \frac{\kappa}{2} \rightarrow \frac{1}{2} (\omega_\mu \omega_\nu - \omega_\nu \omega_\mu)$
 $\mu \nu \nu \nu \quad \omega_\mu \quad \kappa \omega \quad \omega_\nu$

[illegible]

Ἀναπαυαμένους ἐσθ' ἔγωγε σὺν
 αὐτοῖς ὅτι· ὁ ἦ τοῦ β! ἄγος βαίνων,
 χερσὶς, βρυχάων, κατὰ Περσέχουρον
 (ἢ βρυχάων) οὐδ' ἔτι, οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
 ὅμοις, Περσέχουρον ὅμοια οὐκ ἔστιν
 διὰ τοῦ ποταμοῦ ἐν τοῖς Περσέχουρον
 γυν (συναφί) ^{πα, κε, ζυ} ~~πα, κε, ζυ~~ (1/2 οὐχ 415)

~~1. The first of the two is the~~
~~2. The second of the two is the~~
~~3. The third of the two is the~~
~~4. The fourth of the two is the~~
~~5. The fifth of the two is the~~
~~6. The sixth of the two is the~~
~~7. The seventh of the two is the~~
~~8. The eighth of the two is the~~
~~9. The ninth of the two is the~~
~~10. The tenth of the two is the~~
~~11. The eleventh of the two is the~~
~~12. The twelfth of the two is the~~
~~13. The thirteenth of the two is the~~
~~14. The fourteenth of the two is the~~
~~15. The fifteenth of the two is the~~
~~16. The sixteenth of the two is the~~
~~17. The seventeenth of the two is the~~
~~18. The eighteenth of the two is the~~
~~19. The nineteenth of the two is the~~
~~20. The twentieth of the two is the~~
~~21. The twenty-first of the two is the~~
~~22. The twenty-second of the two is the~~
~~23. The twenty-third of the two is the~~
~~24. The twenty-fourth of the two is the~~
~~25. The twenty-fifth of the two is the~~
~~26. The twenty-sixth of the two is the~~
~~27. The twenty-seventh of the two is the~~
~~28. The twenty-eighth of the two is the~~
~~29. The twenty-ninth of the two is the~~
~~30. The thirtieth of the two is the~~
~~31. The thirty-first of the two is the~~
~~32. The thirty-second of the two is the~~
~~33. The thirty-third of the two is the~~
~~34. The thirty-fourth of the two is the~~
~~35. The thirty-fifth of the two is the~~
~~36. The thirty-sixth of the two is the~~
~~37. The thirty-seventh of the two is the~~
~~38. The thirty-eighth of the two is the~~
~~39. The thirty-ninth of the two is the~~
~~40. The fortieth of the two is the~~
~~41. The forty-first of the two is the~~
~~42. The forty-second of the two is the~~
~~43. The forty-third of the two is the~~
~~44. The forty-fourth of the two is the~~
~~45. The forty-fifth of the two is the~~
~~46. The forty-sixth of the two is the~~
~~47. The forty-seventh of the two is the~~
~~48. The forty-eighth of the two is the~~
~~49. The forty-ninth of the two is the~~
~~50. The fiftieth of the two is the~~
~~51. The fifty-first of the two is the~~
~~52. The fifty-second of the two is the~~
~~53. The fifty-third of the two is the~~
~~54. The fifty-fourth of the two is the~~
~~55. The fifty-fifth of the two is the~~
~~56. The fifty-sixth of the two is the~~
~~57. The fifty-seventh of the two is the~~
~~58. The fifty-eighth of the two is the~~
~~59. The fifty-ninth of the two is the~~
~~60. The sixtieth of the two is the~~
~~61. The sixty-first of the two is the~~
~~62. The sixty-second of the two is the~~
~~63. The sixty-third of the two is the~~
~~64. The sixty-fourth of the two is the~~
~~65. The sixty-fifth of the two is the~~
~~66. The sixty-sixth of the two is the~~
~~67. The sixty-seventh of the two is the~~
~~68. The sixty-eighth of the two is the~~
~~69. The sixty-ninth of the two is the~~
~~70. The seventieth of the two is the~~
~~71. The seventy-first of the two is the~~
~~72. The seventy-second of the two is the~~
~~73. The seventy-third of the two is the~~
~~74. The seventy-fourth of the two is the~~
~~75. The seventy-fifth of the two is the~~
~~76. The seventy-sixth of the two is the~~
~~77. The seventy-seventh of the two is the~~
~~78. The seventy-eighth of the two is the~~
~~79. The seventy-ninth of the two is the~~
~~80. The eightieth of the two is the~~
~~81. The eighty-first of the two is the~~
~~82. The eighty-second of the two is the~~
~~83. The eighty-third of the two is the~~
~~84. The eighty-fourth of the two is the~~
~~85. The eighty-fifth of the two is the~~
~~86. The eighty-sixth of the two is the~~
~~87. The eighty-seventh of the two is the~~
~~88. The eighty-eighth of the two is the~~
~~89. The eighty-ninth of the two is the~~
~~90. The ninetieth of the two is the~~
~~91. The ninety-first of the two is the~~
~~92. The ninety-second of the two is the~~
~~93. The ninety-third of the two is the~~
~~94. The ninety-fourth of the two is the~~
~~95. The ninety-fifth of the two is the~~
~~96. The ninety-sixth of the two is the~~
~~97. The ninety-seventh of the two is the~~
~~98. The ninety-eighth of the two is the~~
~~99. The ninety-ninth of the two is the~~
~~100. The hundredth of the two is the~~

412
 μεταβαλλόμενον ἀναγόμενόν τε τῷ παλαιῷ
 τῷ τῷ ᾠδῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ πένταχο-
 δον οὐδέναι. Καὶ ἔτι αὐτῶν αἱ ᾠδαὶ
 αὐτῶν εἶναι τῶν, καὶ τὴν περιουσίαν τῶν
 εἶναι αὐτοῦ τῶν πᾶσι καὶ αὐτοῦ τῶν καὶ (εἰς τὴν
 ἀρχὴν ἀναγόμεναι, εἰς αὐτὰν παραχρᾶτον),
 καὶ οὕτως αὐτῶν τῶν καὶ καὶ τῶν αὐτῶν
 πᾶσι (εἰς αὐτὸν τῶν εἰς αὐτὰν εἰσαχθέντων)
 καὶ ἄλλοις αὐτοῦ τῶν συγχοῦς, οὐκ ἔστιν,
 εἰς αὐτὸν τῶν χαρμυλίων καὶ τῶν οὐ-
 ποῦν εἰδέντων αἱ ᾠδαὶ, οὐκ ἔστιν,
 καὶ τὸ ἀρχικὸν ἀναγόμενόν τῶν παλαιῶν
 τῶν ᾠδῶν αὐτῶν τῶν οὐκ ἔστιν ἀναγόμενόν
 ἀρχικὸν τὸ πένταχοδον διὰ τὴν αὐτὴν
 βασιον καὶ κατὰ βασιον πχ. $\frac{\pi}{\alpha}$ καὶ $\frac{\pi}{\alpha}$, $\frac{\sigma}{\alpha}$ καὶ $\frac{\sigma}{\pi}$
 Πολλοὶ ἐν τῇ βασιονίᾳ, ἀλλοί τε
 ἐν τῇ συγχοῦς αὐτῇ, διδασκόμενοι τῇ
 βασιονίᾳ καὶ ἀναγόμενοι εἰς
 τὸ πᾶσι εἶναι καὶ ἀναγόμενοι αὐτῇ
 τῇ βασιονίᾳ, αὐτῇ, γίνονται, καὶ τῶν,
 ἴσους τῶν βασιονίᾳ τῶν, ὅτι οὐ πᾶσι
 ἀλλοί, κατὰ τῇ βασιονίᾳ αὐτῇ π
 καὶ αὐτῇ τῇ ἀναγόμενῃ αὐτῇ π', εἶναι
 διαδοχῇ καὶ. Τὸ βασιονίᾳ εἶναι ἀναγόμενόν

πρὸς θεωρητικὸν ἐπιστομικόν.
 καὶ, ναὶ μὲν, τὸ πρῶτον τῷ π.β! ἀνέδωκε
 αὐτοῖς τὸ διάστημα Πα-Νη καὶ
 τῷ, βάσιον, αὐτῷ καὶ τὸ διάστημα Πα'-Βα'
 ἄνω τῷ ἀντιφωνίῳ αὐτῷ, τόνον φείβο-
 να, κατὰ τὸ Πεντάχορδον ^{ἑξῆς} καὶ ἀν' αὐτοῦ,
δὲν συμφωνοῦν ταῦτε διὰ φθορῶν,
 (ὅπως ἀνακρίνω ἀνεφάρκην, ὅτι διὰ
 τῶν φθορῶν ~~καὶ~~ καὶ τῷ Πεντάχορδῳ
 αὐτῷ εἶναι φθόγγοι καυδίστατοι φείβοντες).
 «Ὅταν ᾄδῃς, χρὴς τεχναίους, τὸ πρῶτον
 ὡρέσθαι καὶ εὐροχυρίσθαι κατὰ Διασσα-
σιν αὐτοῦ καὶ ~~καὶ~~ τῷ βασιλεῖ Πα
 καὶ ἄνω τοῦ ὁξείας, ᾄδ' καὶ ὄχι κατὰ
 Πεντάχορδον, τότε, διὰ μὲν τὴν καὶ
 τῷ Πα κατέβασις δέλαφον εἰς τῷ
 π. καὶ τῷ τὴν ὁξείαν δ', ὥστε ὁ Πα
 οὗτος νοτίου καὶ ἀρχὴ μέλει, χρω-
 ματικῶς καὶ αὐτὸ τῷ ἄνω δ' ἀρχαίῳ
 ἐκ κατέβασις, διὰ δὲ τὴν ἐν τῷ ἄνω
 Πα' (δ') ἀνάβασιν κατὰ Διασσασιν,
 δέλαφον εἰς τῷ ἑξῆς τῷ Πα' τὴν
 περιστροφὴν αὐτῶν, ὥστε ὁ ἄνω οὗτος

414

πα' νοῦται καὶ ἀρχὴ γυφάων, χεῖρα
 βεῖς καὶ ἐν τῷ πάλῳ Πα καὶ Διαισθάνου.
 ἐν ἀγῶνι γίγνεται, ἡ διαδοχὴ τῶν φθόγ-
 γων π ϵ γ δ , προχωρεῖ καὶ π' ϵ γ
 γ , ἡ δὲ τῶν φθόγγων π' ϵ γ — — —
 — — —, προχωρεῖ καὶ π ϵ — — — καὶ τὸ
 ὅσον τοῦ φθόγου, πάλῳ τῆς βασιλείας αὐτῶν
 καὶ ἀνὰ τῆς ἀντιφωνίας, βαίνει ὡς ἐν
 καὶ Διαισθάνου ὁ ὁμοῦς.

Εἰς τὰ εὐφροσύνην φθόγῳ τῷ π β' ἤχῳ,
 καὶ ἰδίως εἰς τὰ αὐτὴν γυφάων αὐτῶν δανεισθέντα
 εὐφροσύνην φθόγῳ τῷ β' χεῖρ. ἤχῳ, ὅταν πα-
 ραθῇ ἀνάγκη καὶ λαβάνῃ τὰ φθόγῳ πάλῳ
 καὶ βασιλείας Πα (ϵ), τὸν, ἐπὶ τῷ βασιλείας τῷ
 π , γινώσκῃ καὶ ἀκριβοῦς φθόγῳ τῷ β' χεῖρ.
 ἤχῳ θ , ὅσον δὲ αὐτῆς δὴν οὐφειλῶνται
 νοῦται αὐτῆς ἐν τῷ ἀρχαῖῳ, ἐν π λ.

π ϵ γ — — — π ϵ γ δ π

καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς κει εἰς τοὺς εἰς κει

(²/δὲ καὶ περὶ εὐφρ. φθόγῳ β' χεῖρ. ἤχῳ. σελ. 392)

Οἱ παλαιὸι ἔργον ὅτι καὶ τὸν τὸν χεῖρ-
 φωνῶν ὡς οὐκ εἶναι φθόγῳ τῷ β' χεῖρ.

καὶ διὰ τὴν, διὰ τὴν, ὡς οὐκ εἶναι, χεῖρ
 τὸν τὸν, ὡς οὐκ εἶναι καὶ ὡς οὐκ εἶναι φθόγῳ τῷ β' χεῖρ.

οἱ ἀρχαῖοι ἔχοντες ἐξ ἑνὸς τοῦ χερσὶ
 ἑνὸς μὲν κατὰ διαφορὰς τρεῖς

ἄλλαι καὶ πέντε τὴν οὐρανόν, ἐν τῇ
 ἑστῇ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ
 αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐξ ἀφ' ἑνὸς
 γὰρ τοῦτο, συνεκρίθησαν ὡς τὰ διαφο-
 ρὰ αὐτῶν κατὰ ἄλλα (κεκλήμενες
 + κεκακί + β' χερσὶ ἄλλα), ὡς κατὰ
 συντάχοντα ὡς κατὰ θρασυαίαν,
 ὅποτε συνεκρίθησαν καὶ χερσὶ καὶ ἐν
 ταῖς περὶ τὴν διακρίσιν καὶ ἐναρμό-
 νιον τοιαύτης, ὅπως τὸ βαρὺ καὶ τὸ ὀξύ τε-
 τραχάρδα, ὅποτε συνεκρίθησαν τὰ διε-
 σπόμενα τετραχάρδα κατὰ π. κατὰ τρεῖς
 ὡς ὡς αἶναι δυνατὰ καὶ σχηματισθῆ-
 σαι διαφορὰς πεντακαίδεκα χερσὶ
 καὶ ἢ πεντακαίδεκα ἄλλα γεννῶν κατὰ τὸ

Παραδείγματι εἰς αὐτὴν τὴν οὐρανὸν
 συνεκρίθησαν πεντακαίδεκα τὰ
 π. ἄλλα. αἱ αἰσθηταὶ σχηματίζον-
 ται κατὰ τὴν οὐρανὸν τὴν περὶ
 αὐτῶν. Παραδείγματι εἰς αὐτὴν - "ὅς οὐ 908"
 Κατακρίθαι.

Σελίς 415β

[illegible]

Ἀνωτέρω, ὑποφωτισμένοι εἰσι τὰ Ἄνω
 χεῖρες τῷ π.β. ἤχῳ, ἀνεφάρσεν
 ὅτι ὁ ἄχος οὗτος ἔχει δύο ἀκουσίματα,
 εἰς αὐτὸν τῶν οὐσιῶν ἀκούει ἐν ἐν τῶν
 δύο, οὗτος αἰσθῆν, εἰδὼν τῷ π.β. ἤχῳ.
 Καὶ τὸ μὲν ἐν εἰδῶ, τῷ ἤχῳ τῷ τῷ
 ἔχει θέσιν τῷ π.β., καὶ ἀκούεται διὰ
 τὴν μεχίαν, καὶ ἰδίαν φθόγῳ, καὶ
 τὴν μεχίαν αὐτὴν (ἢ περισσούμην τῷ π.β.).
 τὸ δ' ἄνω εἶδος ἔχει θέσιν τῷ δ', ἀκού-
 ῖται διὰ τὰ τελειώ καὶ ἰδίαν φθόγῳ,
 καὶ τὰ τελειώ δ' (ἢ ὅσον τῷ π.β.).

Ἀποφύγει τὰ εἶδη ταῦτα, ὅτε διαφέρει
 μεχίαν, καὶ τὸ τελειώ, φελαχισίαν
 καὶ εἰδὼν σύντονον χεῖρας καὶ χεῖρας
 τῷ π.β. ἤχῳ, φθῶ καὶ διάφορος θέσιν.

Καὶ τὰ μὲν ἐν τῷ π.β. φθῶ εἰδὼν
 τὴν φθῶν τὸ ὅσον «κατὰ μεχίαν»
 καὶ εἶναι τὰ περισσούμην, καὶ τὰ συνδυασμοὶ
 ταῦτα τῷ π.β. ἤχῳ. Ἐπειχάσων δ' αὖ
 καὶ φθῶ καὶ οὐσίαν ἀποφύγει, φθῶν
 τῷ, καὶ φθῶ καὶ οὐσίαν ἀποφύγει, φθῶν
 καὶ οὐσίαν φθῶν τῷ π.β. καὶ οὐσίαν
 φθῶν τῷ ἐν τῷ φθῶν δ' καὶ οὐσίαν
 τελειώ.

417

Τὰ «κατὰ τεταλὸν» ταῦτα μέλη μετὰ
 αὐτοῖς δ' (ὡς εἶναι τὸ νυμφίον «Ἄγιος
 ὁ Θεός», τὸ ἄρρεν «κύριε τῶν ἀναφανῶν»,
 τὸ ἄσφατον, τὸ ἐστίονα μετὰ τῷ
 π.β. «καταγὰν ἰωάννη, καὶ ἄλλα), ὡς
 ἀνέβουσι τὸ μέλος ^{αὐτῶν} μετὰ αὐτοῖς δ',
 ἀνέβουσι αὐτοῖς, ὁμογενεῖς τῶν
 χερσαλῶν τῶ π.β. ἀνέβουσι, κατέχου-
 ραι μετὰ τῷ π.β. ἐκτετακτα μετὰ
 τῷ αὐτῷ δ', κατὰ γένεσιν τῶν δ',
 ὡς αὐτοὶ καὶ ἐκτετακτα (ὡς αὐτοὶ ἐκτετακτα
 τῶν δ' αὐτῶν) τῶν δ' αὐτῶν
 δ', ἔχει γένεσιν ἐκτετακτα ὡς ἀνέβουσι
 αὐτοῖς τὸ αὐτοῖς καὶ δίδει τῶν ἐκτετακ-
 τῶν ἔχει διαφορά αὐτοῖς τῶν τῶν ἐκτε-
 αλῶν, ὡς αὐτοῖς ὡς αὐτοῖς αὐτοῖς
 καὶ ἐκτετακτα ἐκτετακτα αὐτοῖς αὐ-
 τοῖς καὶ τὸ ἀνέβουσι τῶν «τὸ δὲνδον
 καὶ τῶν κορυφῶν ὅσον τῶν ἀνέβουσι
 δίδει μετὰ ὡς αὐτοῖς ὡς αὐτοῖς
 καὶ ἐκτετακτα τῶν αὐτοῖς ἔχει, ὡς αὐ-
 τοῖς καὶ αὐτοῖς» (Κυριακὴ Φιλοζένου)
 μετὰ, δὲ ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ Κωνσταντῖνος
 καὶ (ὁ Κωνσταντῖνος Κωνσταντῖνος) δίδει:

418

«Τὸ δὲ τεταλὸν ἐντεταλμένον τῆς, εἰς
 τὴν οὐκ ἐντεταλμένην πῆλιν». Καὶ ἑνὶ
 Μαιότικῳ ὁ Κανονισμὸς εἰς τὰ ἐκτεταλμένα
 καὶ Μαιότικῳ τῆς Παλαιότητος, γερμ.
 «Τὸ δὲ τεταλὸν δὲ, ἐντεταλμένον ἐξὶν τῷ
 οὐκ ἐντεταλμένῳ. Καὶ ἐντεταλμένον, τὸ χενταλμένον
 εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἐντεταλμένον, ἐντεταλμένον
 εἰς τὸ π.β. ἦχος, ἐντεταλμένον, ἐντεταλμένον
 ἐντεταλμένον αὐτοῦ, ἐντεταλμένον τῷ ἐντεταλμένῳ
 ἐντεταλμένον αὐτοῦ ἦχος.

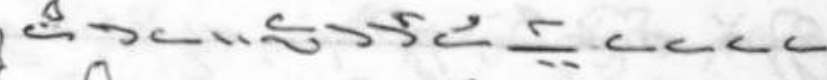
Ἐν οὐκ ἐντεταλμένῳ, ἐντεταλμένον ἐντεταλμένον
 καὶ β. χενταλμένον ἦχος ἐντεταλμένον ἐντεταλμένον
 ἐντεταλμένον αὐτοῦ τῆς ὁ β. χενταλμένον ἐντεταλμένον
 ἐντεταλμένον τῷ ἐντεταλμένῳ τῷ π.β., ἐντεταλμένον
 τῷ π.β. ὅτι ἐντεταλμένον αὐτοῦ τῆς
 ἐντεταλμένον, ἐντεταλμένον αὐτοῦ τῷ ἐντεταλμένῳ
 καὶ β. χενταλμένον ἦχος. Ἐν οὐκ ἐντεταλμένῳ, αὐτοῦ
 αὐτοῦ, ἐντεταλμένον τῷ ἐντεταλμένῳ ἐντεταλμένον
 ἐντεταλμένον, ἦχος, ἐντεταλμένον αὐτοῦ τῷ ἐντεταλμένῳ
 τῆς ἐντεταλμένον αὐτοῦ ἐντεταλμένον τῷ ἐντεταλμένῳ
 ἐντεταλμένον, αὐτοῦ, ἐντεταλμένον ἐντεταλμένον
 τῆς ἐντεταλμένον αὐτοῦ ἐντεταλμένον τῷ ἐντεταλμένῳ
 ὅτι ἐντεταλμένον τῷ ἐντεταλμένῳ ἐντεταλμένον
 ἐντεταλμένον, ἐντεταλμένον ἐντεταλμένον

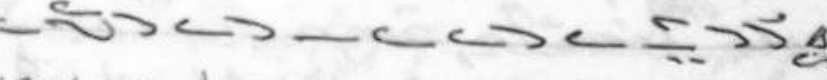
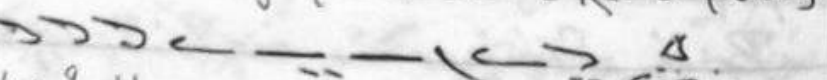
Ἐκκοινοῦντάς τας
 Με τῶν φθορῶν τῶν Β' χερσ. ἢ χερ
 περισσεύειν - ο, ἢ τῶν τῶν φθ
 να συνακούς αὐτοῦ, ὅτι τῶν τῶν φθ
 ἀντικείμεναι εἰς τοὺς π.β. ἔχον, ἰσοάρχων
 ἐν τῇ φωνῇ εἰς τὴν ἑτέρα φωνῇ
 φθὰ ἐκφοροῦνται εἰς, φθὰ φθὰ
 τῇ τῶν φθῶν ἢ τῶν φθορῶν ἢ αὐτῶν
 τῶν Β' χερσ. ἢ χερ, χερ τῶν αὐτῶν ἀντ
 κείμεναι εἰς τὸν ἀχρ. τῶν, ἢ εἰς ἑτέρον.
 Τοιαῦτα φωνηθῆναι, εἰς τῶν ὁ
 φαστικῶν εἶνα πρὸς τῶν Β' χερσ. ἔχον
 φθὰ διὰ τῶν φθορῶν ἢ τῶν φθῶν αὐ
 τῶν φθῶν, εἶναι διαφορὰ εἰς τῶν
 τῶν τοιαῦτα, ἀντικείμεναι εἰς τῶν αὐ
 τῶν τῶν εἰς τὸν Δ' ἢ τοὺς π.β. ἔχον.
 Πρὸς διακρίσιν, ἐν τῶν τῶν τῶν
 τῶν, πρὸς, εἰς τῶν τῶν τῶν ἀντ
 κείμεναι εἰς τῶν αὐτῶν τῶν τῶν Β'
 χερσ. αὐτῶν, τῶν Δ' ἢ τῶν π.β. ἔχον,
 ἀντικείμεναι ἔχον αὐτῶν τῶν ὁ
 χερσ. ἐν παραδόξῳ, φθῶν, ἢ αὐ
 τῶν φθῶν, διὰ τῶν τῶν αὐτῶν
 τῶν ἀντικείμεναι φθῶν, καὶ αὐτῶν
 φθῶν,

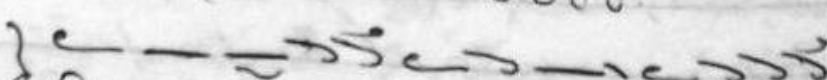

420

Ὁ ἀδελφὸς φασμὸς διὰ τὸν τῆς
αὐτοῦ ἀρετῆς τὸ γινώσκον ἐν τῇ δια-
κρίσει αὐτῆς καὶ τῆς μακαρίστου τῶν καὶ
τῶν θεοσοφῶν ἐδόξουν, ὥστε ἐν τῇ
ῥῶς ἐξαγγελίᾳ διὰ τῆς μετὰ
αὐτῆς β' χερ. ἤχου, ἀντὶ τῆς τῶν καὶ
ἐν τῇ αὐτῇ τῶν καὶ β' χερ.
ἤχου, ἢ αὐτῇ τῶν Δ' ἢ τῶν π' β' τῶν αὐτῶν.

Παραδείγματι καλὸν σημειώ-
μα ἱσορροφίαν, ἐν τῇς ~~ἐν τῇς~~
μετὰ τῶν αὐτοῦ δίναντες ὡς αὐτῶν
γινώσκοντες τὰ κατὰ τῶν διακρίσεων.

Ἦχος Β' }
Χερσὶν } Θεοοὺς καὶ εὐχαριστοῦμεν

— — — — —
περὶ τὴν ἐκκλησίαν σου οὐρανὸν καὶ γῆν
— — — — —
καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν σου.

Ἦχος π' }
Βα } Θεοοὺς καὶ εὐχαριστοῦμεν
— — — — —
καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν σου οὐρανὸν καὶ γῆν
— — — — —
καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν σου

421

Ήχος Δ' } Θεός κεν εἰς ἡμᾶς ἐπεφάνη κεν
 εὐλογούμενος ἐρχόμενος ἐν οὐ
 νομένῳ κεν ἰού

Ήχος Β' } Ὁ θεὸς κεν δόξα σοι

Ήχος Β' } Ὁ θεὸς κεν δόξα σοι

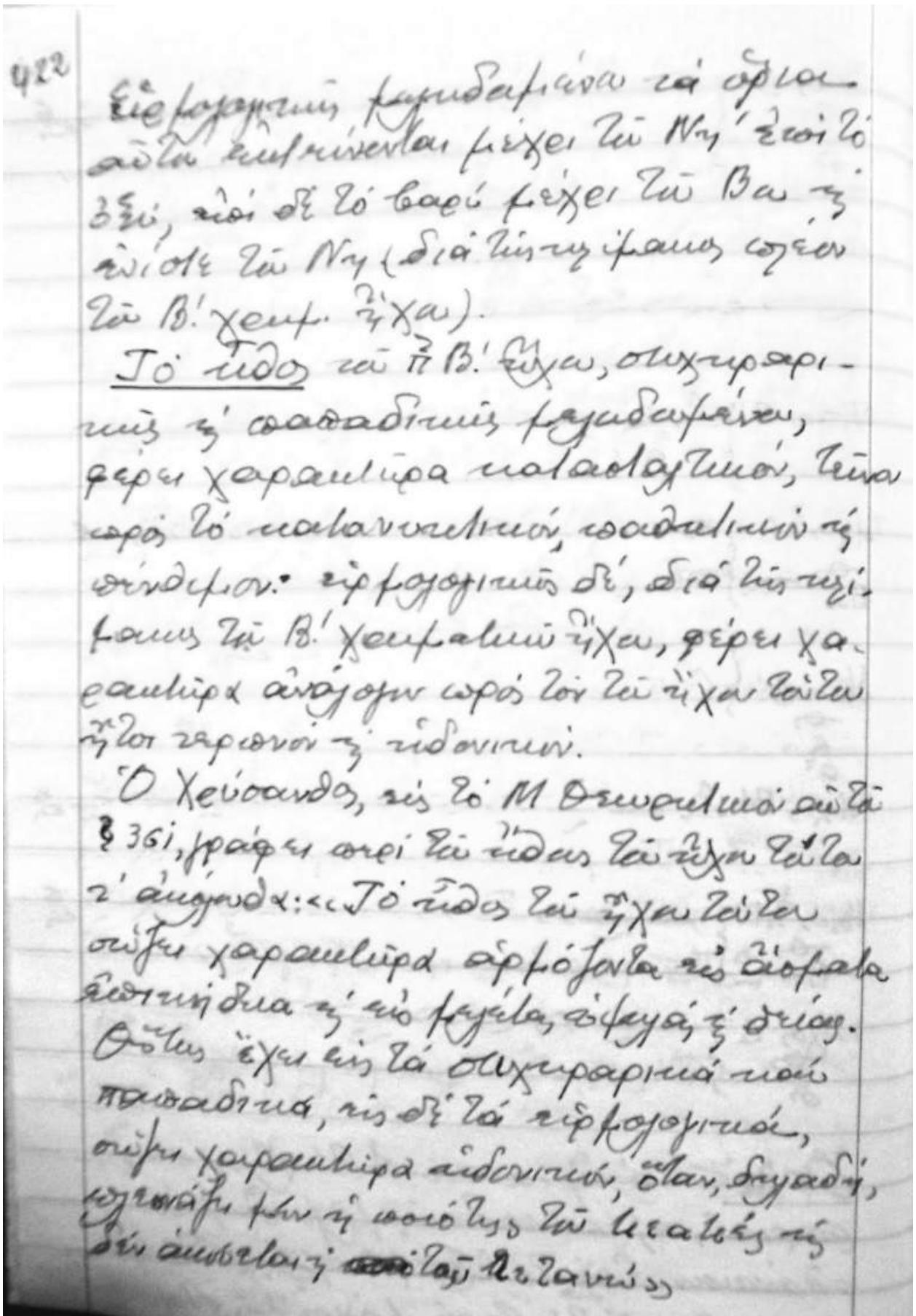
Ήχος Δ' } Ὁ θεὸς κεν δόξα σοι

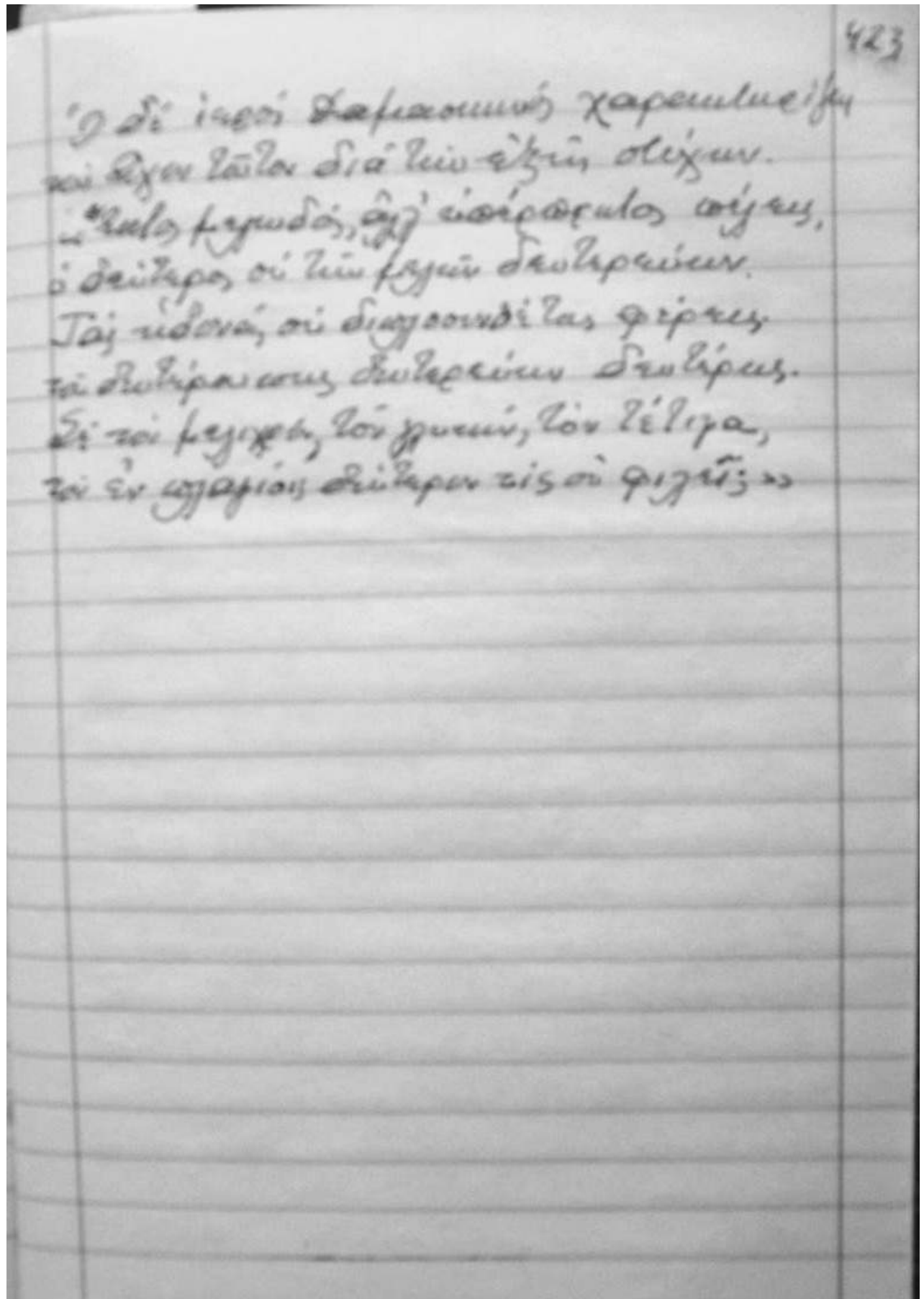
Ήχος Β' } Πάρεχεν ζωὴν ἡμῶν ἐκ δεξιῶν

Ήχος Β' } Πάρεχεν ζωὴν ἡμῶν ἐκ δεξιῶν

Ήχος Δ' } Πάρεχεν ζωὴν ἡμῶν ἐκ δεξιῶν

Ὅρια ἔα ὅρια τῷ Α' Β' ἔχου συχνή-
 ρηκίαι, εἰς αἰωνοδικίαν, χαμθουράναι,
 ρθάναναι ἐπὶ τὸ ὄνύ μιν μέχει τῷ ὀδῶν
 Βαί, αἰὶν δὲ τὸ βαρὺ μέχει τῷ Νη.

426

Γ) ΕΝΑΡΜΟΝΙΟΙ ΗΧΟΙ

Περὶ τοῦ τρίτου ἡχοῦ

Ὁ τρίτος ἡχος εἶναι ἐμῖνος, αἰθαναί, τὸν οἰοῦν οἱ ἀρχαῖοι ὑπόμηνον Φεύγια, ἡς ἔκριντο αὖν παλαμῖν ἐν Φευγίας, ἡς Μ. Ἀσίας, μεταφράδην εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡς γὰρ μετα, ὑπὸ τῷ Μαρπούου ὅθεν ἔτεσσον δαῖς αἰγυδοὶ καὶ φασαῖοι.

Γένος: Ὁ τρίτος ἡχος ἀνήκει εἰς τὸ τῶν τῶν κορυφαίων χαρμυκεῖς φωνῶν καὶ ἐναρμονία γένος. Πέφικεν δὲ «κατὰ κορυφαίων χαρμυκεῖς φωνῶν», διότι ἡ γυῖα αὖν οἰοῖται ὁ ἡχος οὗτος τὸν σφαιρὸν χρυσοφονεῖ, αὐτὸν τῶν τῶν ἀρχαίων ἐναρμονία γένος περιέχει.

(«Ὁ δὲ κατὰ κορυφαίων ἐναρμονία γένος οὗτος»)

Ἐννοεῖται δὲ οὕτως τὰ εἰς σφαιρὸν αὖν σφαιρὸν εἰς τὴν κατὰ τῶν φωνῶν φασαῖον δὲ ἔχον τὸ κορυφαῖον γένος ἐναρμονίον γένος τῶν ἀρχαίων

Ἡ ἀρχαία φωνηία τῶν τριῶν ἡχῶν

427

οὐφαινεῖται ὅτι τὸ Η' καὶ Γ' ἐν τῇ αὐτῇ οὐρανίῳ
 κρᾶσι καὶ καὶ αὐτὴν φωνὴν περὶ τὴν
 αὐτὴν $\frac{1}{2}$, εἰς ὁποῖα δὲ τὴν φωνὴν αὐτὴν
 αὐτὴν ἐν τῇ πα $\frac{1}{2}$ ἐν τῇ πα φερεται φωνή,
 ὅτι τὴν φωνὴν αὐτὴν εἰς τὴν πα.

Ὁ αὐτὸς αὐτὸς βοοῖται, εἰς φαίνεται
 αὐτὴν, εἰς τὴν τριτὴν ἐν καὶ αὐτὴν
 φωνήν τὴν δευτέραν καὶ τὴν τριτὴν δι-
 δασκάλῳ αὐτὸς αὐτὸς τὴν ὁμοίαν, ὅτι τὸ
 βαρὺ καὶ φωνήν (Κε-Πα-Γα-Βα-Πα
 -Νη-Λω) ἔστι εἰς τὴν φωνὴν Γα.

Κυρία, φθοραί: Ὁ τρίτος αὐτὸς φε-
 ρεται φωνήν αὐτὴν τὴν διαλονίαν
 καὶ τὴν αὐτὴν τὴν Γα φε φθορὰν τὴν δια-
 τονίαν Γα φ, αὐτὸς δὲ τὴν ἐναρμονίαν
 καὶ τὴν καὶ αὐτὴν αὐτὴν τὴν φωνήν Γα
 τὴν ἐναρμονίαν φθορὰν ρ (αὐτὴν), ὅτι
 σχηματίζονται τὸ βαρὺ καὶ φωνήν
 (Γα-Βα-Πα-Νη) ἐναρμονίαν. Τὸ φωνήν
 αὐτὸς τὴν ἐναρμονίαν τὴν αὐτὴν φωνήν
 ρ ἢ εἰς τὴν Λω, σχηματίζονται ὁμοίαν
 καὶ τὴν αὐτὴν αὐτὴν ἐναρμονίαν
 σχηματίζονται δὲ ἢ ἐναρμονίαν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὸς τὴν Νη φε φωνήν

428
 τὰ τετραχορδα κατὰ τριφωνίαν ὁ-
 μοίαν ἢ τετραχορδα οὐδὲν ἔχει
 παρβαίνει εἰς τὰ τετραχορδα αὐτῆς πό-
 να φαίμεναι, ὅπως ἢ ἐφ' ἑλόνιοι
 Μελαχρειαίται ἐσίου, ὅτι τῶ
 διατονικῶν φάρων καὶ τῶν ἰδίων, ὅ-
 λω μὲν, τῶ τὰ ἑλόνιοι τῶ ἐναρ-
 ρία τοιαύτη, δ, καὶ τὴν διατονί-
 κῶν ♀ ἢ διατονί διότον ♂
 (Ὅτε καὶ ὅρι διότων ἢ ὑφ' ἑλόνιοι 199)
 ἢ ὅμοιως ὅπως ὅμοιως
 εἰς τὰ μέγ, τῶ τ' ἄλλω διατονικῶν
 μεγὰ ἀφαιρῶν, εἰς τὰ φάρων
 αὐτ' ὑφ' ἑλόνιοι, εἰς δὲ ἐλόν βα-
 δίου, τῶ ἑλόνιοι.
Μαρτυρία τῶν φάρων.
 ὅταν ὁ τρίτος εἶχεν μελαχρειαίται
 τὴν διατονικὴν μετὰ, παρβαίνει
 τῶ φάρων, κατὰ τῶν ἑλόνιοι, ἔχει
 τὰς διατονικὰς. ὅταν ὅμοιως μελαχρ-
 ειαίται τὴν ἐναρρῖαν τοιαύτην,
 παρβαίνει τῶ φάρων ἔχει τὰς εἰς
 τὴν παραθεμελίαν ἐναρρῖαν
 μετὰ τοιαύτας (αὐτὸ) 5 430 A

Και ἐν ταῖς ταῖς κίβδαις τῆς τραγωδίας,
τραγυδαίαντος ἔχει βάσαν τὸν Γα.
Τὸν εἰς τὴν παραδομένην αἰ

Πολλοὶ οὖν ἐν τῷ παναθλητικῷ αἶ-
 νῳ εἶδος, χρησιμοποιοῦν τὴν φθορὰν
 τῷ διατονικῷ Νη 2 τιθεμένων ἐν
 τῷ Γα, ὥστε ὁ Γα θεωρεῖται ὡς Νη
 7. Ἐν τῇ θεωρίᾳ οὖν ταύτῃ τὸ μέγ-
 ρον τῶν ὁμοκυμάτων ἢ τῶν πᾶσι ἐν
 ταῖς 8 φελαβαλλομένων ἀναγόμεν, εἰς
 τὴν φελαβαν τὴν ἑξῆς αὐτῶν ἐν
 ταῖς 8 πᾶσι ἀρχαῖς 8 φελαβῶν: γ, κ, δ,
 α, κ, ζ', δ' (α/δε ζ' κ' γ' αὐτὸς πᾶσι 8)

Ανοιχτά: Ὁ πρῶτος ἀγὼς ἀνοιχτοῦ
πρὸς τὴν καρδίαν διὰ τὴν φθογὴν
ταῖα (ἢ/δε μετ. ἀπὸ ἀνοιχτάων), καὶ
δὲ τὰς κεντρὰς ἀνοιχτοῦ διὰ τὴν
φοροσυζῆσιν ἢ \bar{u} \bar{e} \bar{e} \bar{e} \bar{e} \bar{e}
ἢ ἀφρασύη ἢ \bar{u} \bar{e} \bar{e} \bar{e} \bar{e} \bar{e}
ὡς ε ε ε ε ε τὸ ὅσον

«Γυλτί πορογοράν βασιβιδι ζ' όφινιδι»,
(Χείσσανδα)

Ἐκποσίοντες, ᾗδ' ὅπως εἰς ταῖς πόλεις
ὁ λαὸς ἔβη, ἐκτρυφῶντες ἐν αὐτοῖς.

430

κὺς τραυδαίμενος ἔχει τὴν εὐδοκίαν Πα
 Γα, κε, ὡσαυτοῦν δὲ αὖ τὴν δε,
 τὴν Γα, ^{κε} ^{ζα'} ^{β'} αὖ Νη, Βν, Γα, Δι...

Καταρίδες:

Εἰς τὸν ὁμοῦν τὴν ὁμοῦν
 εὐδοκίαν τραυδαίμενος
 ὁ Γ. ὡς, κατὰ τὴν
 ἀλυσὶν πρὶν αὖ τὴν εὐδοκίαν
 πα, κε καὶ ὡσαυτοῦν
 αὖ τὴν Νη, αὖτε αὖ αὖ
 τὴν Πα, Γα, τραυδαίμενος
 δε καὶ τραυδαίμενος (ὁ ὁμοῦν)
 αὖ τὴν Γα.

ὡσαυτοῦν τραυδαίμενος
 καὶ βαδίζον πρὶν
 τὴν Γα αὖ δε (Νη),
 αὖ ἀλυσὶν κατὰ τὴν
 πρὶν αὖ τὴν εὐδοκίαν
^κ ^{ζ'} ^{β'} ^{αὖ} ^{βν} ^{Γα} ^{Δι}
 κα, ζι, δε (αὖ Βν, Γα, Δι)
 αὖ δε αὖτε αὖ, τραυδαίμενος
 καὶ τραυδαίμενος (ὁ ὁμοῦν)
 εἰς τὴν βαδίζον δε
 καὶ εὐδοκίαν αὖ
 αὖ αὖτε αὖ ὡσαυτοῦν
 τὴν

Α	Β
8	6
10	12
12	12
8	6
10	12
12	12
12	6
12	12
12	12
72	

A = Γεννῆ
 διατονικῆς
 ὑψηλῆς καὶ
 τετραγώνου

B = Ἐναερίον
 ὑψηλῆς καὶ
 Γ. ὡς καὶ 3
 σμφάνει
 τετραγώνου

431

«Τὴν ἀραιότατα εἰς παρθενίας σου»
 ἡ μερμυξ εἰς ἄδρανα φῆγ του ὁ Γ!
 τῆς καίτοι ἀρετῆς μεταγίξου καί
 εἰς τὸν ΔΙ.

Τὰ ὄθρια τὴν φασὶν τῷ τῆς τῶτα
 αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν
 εἰς τὴν τὸ βαρὺ φῆγ τῶ Νη, τὸν δὲ
 ὁ ὅς φῆγ τῶ Πα' ἡ οὐρανὸς αὐτῶν
 αὐτῶν. Ἐξαίρετον ἀποδύασι οἱ δὲ οὐ
 δῆχοι τῶ παρμενία τῶ Χαρμενία
 Χαρμενία «ἔσι τῶ παρμενία
 παρμενία» 1) ὁ δῆχος «ἔσι τῶ
 ἀποδύασι καὶ εἰσαποδύασι» 2) ὁ
 δῆχος «ὁ δῆχος παρμενία ἡ παρμε-
 νία» ὅτις, διφθέρεσι μεταγίξου-
 σιν εἰς τὸν τῶ τῶν βαρὺς διαποδύασι
 ὁ μὲν παρμενία εἰς τὸν δὲ δῆχος αὐτῶν.

Τὸ ἦθος τὸν γ! τῆς ἔχει χαρα-
 κτήρα ἀνδρῶν παρμενία, διαποδύασι
 καὶ παρμενία.

Περὶ τῶν ἠθῶν τῶ τῆς τῶτα ὁ Χρὺς
 οὐρανὸς εἰς τὸ Μ. Οὐρανὸν αὐτῶν
 (1399) ἀναγίρει τὰ ἀντὶ τῶν:

432

«Τὸ πῦρ τῶ τρίτου ἤχου, ἀν εἶναι
εὐκρίως, ὅπου ἀναμάχεται τὸν
ἀρχαῖον φεύγον, οὐκ χαρμενίκα
συμφωνοῖ, ἀνδερμον, φαρμικῶν, ὀργάνων
καὶ φεικῶδες. διὸ, γὰρ ὁ Ἁ-
δύνατος, ὅτι εἰς τὴν φευγία λέσσει
ἤχον καὶ σάκκας, ἢ τὰ σφαγνὰ ὄργανα,
ὁ δὲ ἱερεὺς βασιλικῆς δίδει τὰς ἀ-
κατάστας διὰ στήθων χαρμενιστοῦ
τῶ ἤχου τὰτα.

«Εἰ καὶ τρίτος εἶ, ὅτιν ἐπὶ ἀνδρικός πᾶσι
πίνγης εἰς τὴν ἀρχαῖον, τρίζει.
Ἀετοφόρος, ἀετοῦ, ἀνδρικός σάνυ, τρίζει,
δύκωνας, ὄντως, καὶ οἱ ἐφύσαν, τρίζει.
Πηλίδας κακάρχων ἰσαρίθρου σοι, τρίζει
ἀγῶνι προσοικεῖς ἀρετῶν ἐπὶ προσφένων

433

Περὶ τοῦ βαρέος ἤχου.
(ἢ πηλίου τοῦ τρίτου)

Ὡς τῷ ἱερᾷ τῶν τρισημίων, ὡς
καὶ ἰσχυροῦς « ἤχος βαρύς », καὶ ἐν-
νικῶν καὶ ὁμοίαν αἱ διδασκαλῆς διδά-
σκοντες αὐτοῖς, παρακαλεῖται διὰ δὲ
ἀποστολῆς οὗτοι αὐτοῖς καὶ ἀφ' ἧς ἔνα-
ῖον, ἔργα δύο διαφόρων ἤχων καὶ
οὐκ ὅμοιων, μετὰ αὐτῶν διαφοράς, τὸν
μὲν διατονικὸν τὸν δὲ ἑναρμονικόν.

Ἐξάρα ἐν κατὰ τὴν παραφύλα-
σιν τῶν ἤχων αὐτῶν ὁμοίᾳ καὶ τὸ βα-
ρὺ καὶ τὸς πρῶτος, τὴν διδασκαλίαν
(Κε. Δι. Γα. Βα. Πα. Νη. Σω.), ἀντιστοιχεῖ
τοῖς, ὡς τὸν αὐτὸν ἀρχαῖον. Ἐποφύ-
γιον τοῦτον, παρακαλεῖται, καὶ ἰσχυ-
ρῶς πρῶτος τὸν τρίτον ἢ βαρὺς, διότι
ἡ βάση αὐτῶν Σω, εἰς οὐκ αὐτὴν
καὶ τὸ βαρὺ αὐτῶν τῶν βάσεων τῶ
αὐτοῦ αὐτῶν Γ! ἤχου (Γα) διατονικῶς
ἑναρμονίας, καὶ ἀποστολῆς τὸν βαρὺ-
τον τὸν τῶν πρῶτος (Σω).

434

κατὰ τὸν Χρύσανθον (Μέγα Βασιλικὸν 9362)
 « βαρὺν ἔχον ἀντίφασσαν οἱ φατμῶδες
 τὸν πρῶτον γ' ἔχον ἐξ ἀρχαιοφρονος διότι,
 παλαιὸν γένουσι, εἰσιν αἰσῶσαι οἱ ἑρτοῦς τὴν
 γύραν ἐστιάχοντες, ἐδίδασκε καὶ φθόγγον
 ἐστιά καὶ ἔχον ἐστιά. βαρὺτατος δὲ τῷ
 ἐστιά φθόγγον αἶθε οἱ δὲ. διὰ τὸ τοῦ καὶ
 οἱ δὲ, ὅθεν εἶχον ἴσον τὸν δὲ ἀντιφά-
 σον βαρὺν ἔχον. Ὑποφάν οἱ πυδαφάν,
 καὶ οἱ φετ' αὐτῶν πᾶσι ποσὶν τὴν εἰς ὁ-
 ντιὸν καὶ χορδαί, ἡ καὶ φθόγγον ἐξ αἰσῶσαι,
 δὲν πᾶσι ποσὶν ὅπως τὸν ἑρτοῦς καὶ τὸ
 ὅπως τὸν βαρὺν ἔχον, διὰ τὸ τὴν γη-
 οφοντιὸν ἀντιφάσσαν ἡ ἀρχαιοφρονος διότι
 ἀντιφάσσαν, γοισίαν, τὰ εἰσιν αἰσῶσαι
 οἱ βαρὺν ἔχον (ἡ τὸ γ' ἔχον) εἶναι δύο εἰδῶν,
 διατονικῶς καὶ ἐναρμονίως.

1α) Περὶ τοῦ διατονικοῦ βαρὺν ἔχον.

Γένος, μετὰ τὸν, βάσις, ἀρχικὴν παρ-
αφία, παρὰ τὴν φθόγγον.

Ὁ διατονικὸς βαρὺν ἔχον, εἰς καὶ
 τὸ ὅπως αὐτῶν εἰσιν, ἀντιφάσσαν τὸ
 διατονικὸν γένος ἡ ἔχει βάσις τὸν διατονικόν

435

εἰς Σ , η τοῖς τετραλίκοις εἰς τὸ βαρύ
 αὐτὸς τῆς βασιμῆς τῷ πνεύματι Γ ! ἤχα, Γ .
 Ἀπὸ τῆς βασιμῆς ὅπως ταύτης τοῖς διατονί-
 κῳ Γ , κατὰ τὴν φύσιν τῆς ἁγίας
 τῆς δυνάμεως εἰς τὸ βαρύ ὅπως συναντήσονται
 τοῖς φυσικοῖς διατονικοῖς Σ , η τοῖς τῆς βα-
 σίμης τῷ π Γ ! η βαρὺς ἤχα (ὅπως συρταί-
 νη φέρεται ὅπως τὰς ἤχας κατὰ τὴν κατὰ
 τὴν διδασκαλίαν, κατὰ τὸν ὁποῖον, παν-
 τὸς πνεύματι ἤχα εἰσέρχονται τὴν βασιμῆς
 τῇ πηλίκα αὐτὰ κατερχόμενοι τετρα-
 λίκου εἰς τὸ βαρύ ἀπὸ τῆς βασιμῆς τῇ
 πνεύματι εἰς τῇ αὐτῇ ἀγίαν φέρεται
 τὴν αὐτὴν φαρμακίαν, αἰαν σιφνίω),
 καταλαμβάνει δὲ τὸ τετραχόρδον
 Σ - η - π - β , ἔχει φέρεται 30 φημίματα
 ($8+12+12=30$ (ὅ)ον τὸ διατεσσάρων ἐν-
 τριαιμοντα, η ἐν τῇ η), τὸ ὡς τετρα-
 χόρδον ὅπως Σ - η - π - β - Γ , δὲν
 ἀποσπένεται δὲ 42 φημίματα εἰς
 ὅσα τὰ ὡς τετραχόρδα ($8+12+10+8=38$)
 αἰ, ὅρα δεικνύεται εἰς τὸ ἐγγενὲς κα-
 τὰ 4 φημίματα. Ἐν ὅσῳ, η ἐξ αὐτοῦ

436
 ἀνιστοῦνται πρὸς τὸν πανόνα τῆς ᾠδῆς
 γὰρ, αὐτοῖς, τῇ ἀντικρίῳ ἀνεφραγῶν
 κῆν, θυγαδὶ θυγίοντες αὐτοῖς τῇ βα-
 σίλει τῷ π.τ. ἤχα (ἢ Βαρύς) ἤτοι ἐν
 τῷ διατονικῷ Σ , γὰρ φθάσκειν τὴν
 βάσιν τῷ πνεύματι γ. ἤχα ἀντὶ τοῦ
 φανταστικῶς ἐπὶ τὸ ὄξύ εὐρίσκειν
 αὐτὸν τῷ γα, δὲ αὐτὸν τὸ διάστημα
 βα-γα 8 πνεύματα, τῇ συστολῇ
 αὐτοῦ αὐτὸν τῷ παντοχόρῳ Σ - Γ
 εἰς 42 πνεύματα ἄρ' εἰς 38 πνεύματα.
 Ἐν αὐτοῖς τῇ συστολῇ τῷ διατονικῷ
 βαρύς ἤχα Σ αὐτοῖς, πρὸς συ-
 στολῶν τῷ παντοχόρῳ αὐτοῖς
 Σ -γα εἰς 42 πνεύματα, δίδουν εἰς
 τῷ γα, ἵνα ὁ φθόγγος οὗτος γα «αἰ-
 εῖν δίδου ἐξαγγελία», (Μισ. Μισαν-
 γίδας Πεντοφ. ἀφ' αὐτοῦ. Ν. Θεωρητικόν)
 Καὶ ταῦτα, ἀναφέρονται γὰρ εἰς τὸν
 ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος, οὐκ ἀποκρίνεται ἰδιότῳ
 διατονικῷ πνεύματι, ἀλλ' αὐτοῖς φθό-
 γγος ἔχουσιν δύο ἑξῆς, τὴν πρῶτην
 φθόγγον γα πρὸς τὸν Λ , καὶ τὴν
 φθόγγον κ πρὸς τὸν Σ

437

ὁ αὐτὸς δύναιται καὶ σχηματίζει ὑψίστην
 καὶ ἔχει τὰς καὶ τὸ διαστήμα Γα-Δι
 12 ψευδάων, καὶ καὶ τὸ διαστήμα Κε-Λα'
 16 ψευδάων καὶ διεφραγμένον τρεῖς
 χαρδὰ καὶ διαστήματα Κε-Λα' μετα-
 βαλλόμενον εἰς ἑφελόνιον) αὐτὸ ἔχει
 ἑξῆς γόμφους τῆς φύσεως τῶν ἑξῆς τῶν
 μεταβάσεων, τῶν μεταβάσεων τῶν, ἑξῆς
 μεταβάσεων εἰς ὑπὸ τὴν διαίρεσιν τῶν
 ἑφελόνιων διαστήματα τῶν μεταβάσεων
 τῶν τῶν δευτεροβάθμιων ἀνομοιοτήτων;
 ἔχοντες καὶ ἀνομοιοτήτων τῶν ψευδάων
 αὐτῶν εἰς 30 καὶ καὶ διαφραγμένον τὸ
 να μεταβάσεων αὐτῶν, μεταβάσεων (12)-
 καὶ ἀφαιρῶνται εἰς τὸ ἀντιφαστικὸν
 σχῆμα (σ. 437.)

Ἐμφανισθέντες εἰς τὴν ἀντιφαστικὴν
 ταύτην καὶ εἰς τὴν τῶν μεταβάσεων Γα καὶ
 καὶ Δι (Βα-Γα=12 ψ), καὶ τῶν μεταβάσεων
 καὶ Κε (Δι-Κε=16 ψ), μεταβαλλόμενον
 ὁ ἔχει αὐτὸς εἰς τὰ ἑφελόνια αὐτῶν καὶ
 γὰρ αὐτῶν, ὅταν εἰς αὐτὸ δευτεροβάθμιον
 οὗ Γα καὶ οὗ Κε: εἰς τὰ οὐδένα

438

ὅπως μέλει αὐτῷ, ὅταν θεωροῖται
ὁ Πα, ἢ ἕξις τοῦ Γα τῶν Λα Α,
δὲν χρησιμοποιοῦνται (κατέχουσιν τὴν
σταθερὰν ἐν τῷ Σ, ἀρτιόθετος), τὴν
Γα περιλαμβανόμεναι εἰς τὴν εὐνομίαν
αὐτῷ δόντες ἢ λοι Βα. Γα: 8 φέρειται
μέσιστα ὡς ἔστιν τὸ διασπασμὸν.
ἐν ἀφαιρῶνται εἰς τὸ μετὰ διασπασμὸν.

Σ	Α	Β	Σ
6	6	6	6
16	16	16	16
8	8	12	8
12	12	8	12
10	10	10	10
12	12	12	12
8	8	8	8
72	72	72	72

Κατὰ ταῦτα, εἰς
δὲν εἰναι φασματικὴν
τὴν ἐξαποφάνειαν ἐν
τῶν Γα καὶ Κε, ὡς
ὡς καὶ συμφωνοῦνται
μετὰ τὴν δόξαν
ἐν τῷ Σ, ὡς δὲ
ὡς ἐν τῷ Σ εἰς
τὴν ἑκάστην τῶν
Γα, Κε δὲ εἰναι
ὡς εἰς τὴν εὐνομίαν
ὡς αὐτῶν δόντες
ἐν τῷ Σ.

Καὶ τὴν αὐτὴν δόξαν. ὡς ἔστιν ἔχον

Α=ὡς ὅταν θεωροῖται ὁ Πα, καὶ τὴν μετὰ διασπασμὸν περὶ τὸν Γα
Β=ὡς ὅταν θεωροῖται ὁ Πα, καὶ τὴν μετὰ διασπασμὸν.

439

Ὁ βασις διαλεννός οὗτος, ἔχον, ἐν τῷ
 τῷ μεγάλῳ καὶ ἐν τῷ τοῖς αὐτοῖς
 τῷ μεγάλῳ, ἐν τῷ Συαδῇ, τὸ αὐτοῦ
 ἡρωϊκῶν, σιχηραριῶν, ἢ βασιλευσίων
 αὐτοῦ καὶ δὲν ἀποστέλλει, δῶκεν ἰσχυ-
 ροὶ κατὰ τὴν φύσιν, ὡς οὗτοι, ὡς οὐκ ἔστιν,
 οὗτοι, αὐτοῦ, τὴν βασιλευσίων με-
 γάλῃ αὐτοῦ. Ὡς τῇ αὐτοῦ ὁ ἀνα-
 γνῶντες, ὡς τῷ ἐν αὐτῷ ἰσχυροῦς
 αὐτοῦ, δῶκεν ἰσχυροῦς κατὰ τὴν φύσιν
 καὶ ἐν τῷ τοῖς αὐτοῖς τῷ μεγάλῳ
 ἐν τῷ τῷ ὑπὸ βασιλευσίων αὐτοῦ τὴν
 διδασκαλίαν μεγάλῃ

Ἰδὼ κατὰ τὴν τὴν αὐτοῦ τὴν αὐτοῦ

1) Διὸς τὴν αὐτοῦ τὴν αὐτοῦ

Δοξολογία τῇ παναγῇ Μαρτῇ Πρωτοφ.

κατὰ τὴν τὴν αὐτοῦ, Μακαριοὶ

Πατριῶν, ἐν τῷ τῇ αὐτοῦ (Ἀναστασία τῇ αὐτοῦ)

Δοξολογία τῇ τῇ αὐτοῦ Πρωτοφ. (Πανδύκ, 2, 3, 364)

Τοῦ αὐτοῦ τῇ αὐτοῦ, Χουρμὰς Χουρμὰς

Τοῦ αὐτοῦ τῇ αὐτοῦ, Χουρμὰς Πρωτοφ. (Πανδύκ, 2, 3, 364)

Τοῦ αὐτοῦ τῇ αὐτοῦ, Χουρμὰς Πρωτοφ. (Πανδύκ, 2, 3, 364)

Τοῦ αὐτοῦ τῇ αὐτοῦ, Χουρμὰς Πρωτοφ. (Πανδύκ, 2, 3, 364)

940

Εἰς ἀρχὴν εἰρηοποιουμένῳ εἶδος.

Αἱ καταβαταὶ « Νεύσει σου ἐφ' ἡμᾶς »
 ἢ « Τημενίρα » ἢ θ' « Μὴ κὺς φθορᾶς »
 κ.π. ἐν τῇ Ἀνατολικοφλακίᾳ Πέλου 3' καὶ κ.

2) Εἰς συγχωρητικόν εἶδος:

Δοξασιμὰ Θεοτοκίᾳ τῇ ἑοσφρινῇ
 βαρὺς ἔχου « Μὲν μὲν ἐφ' ἡμᾶς »
 « Νόοι τὴν σὴν Δέσποινα σκέψου »
 ἐν τῇ Ἀνατολικοφλακίᾳ Πέλου 3' καὶ κ.

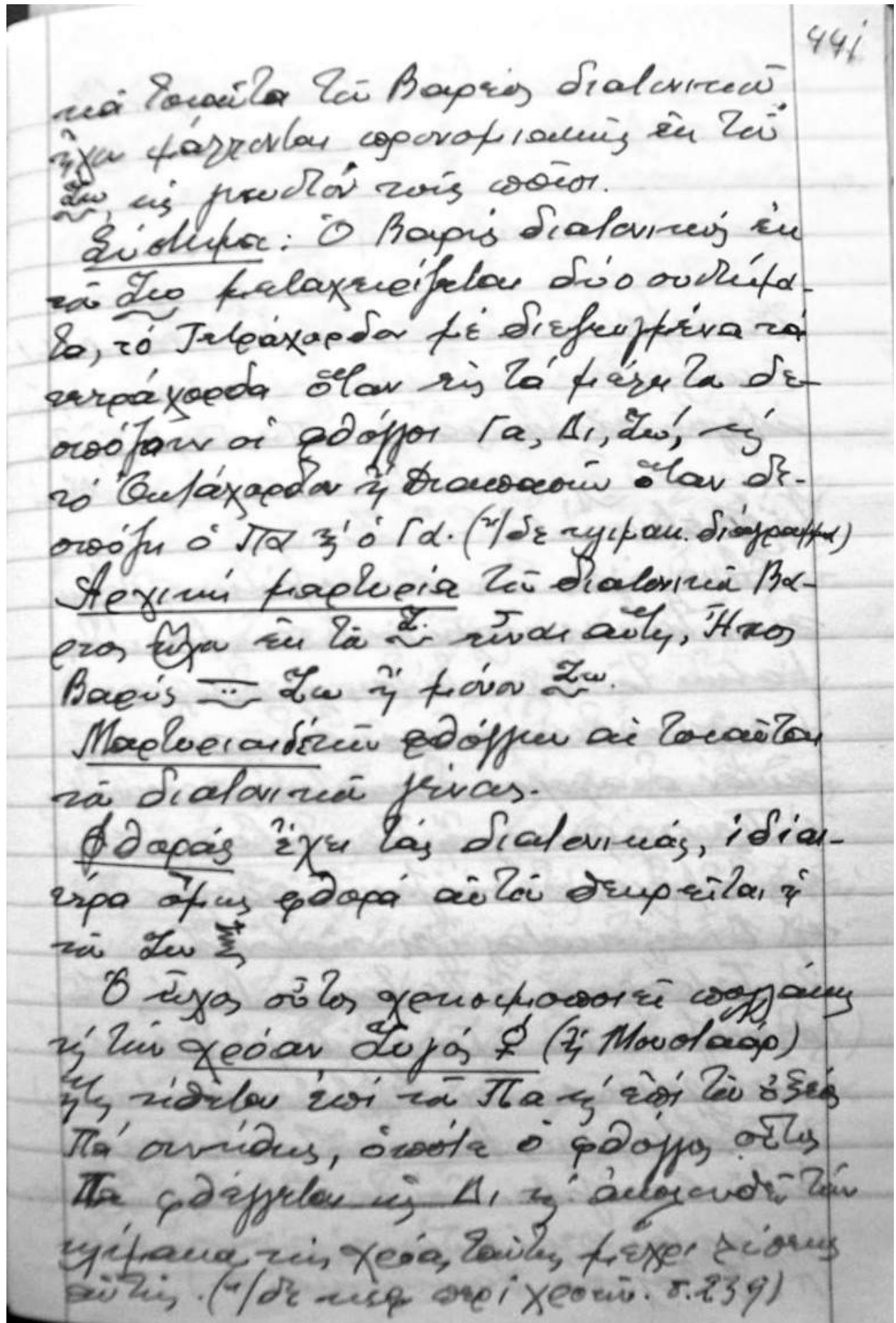
Γαυρηίᾳ τῇ Κεκοίᾳ: « Δεσπὶνὰ τοῖ
 ἀνιστάμεθα τῷ βαρὺς ἔχου ἑοσφρι-
 νῇ »
 ἢ « Ὁρθεα μετὰ τῇ 2' Εὐδινῇ
 ἐν τῇ 2' ἐν τῇ Ἀνατολικοφλακίᾳ
 2-Α. Λαφροσάϊα. Ἀθῆναι 18.95.

Νυμφαὶν Παγανᾶ. « Δεσπὶνὰ τοῖ Ἀναστά-
 σια ἑοσφρινῇ »
 ἢ « Ὁρθεα μετὰ βαρὺς
 ἔχου ἐν τῇ 2' μετὰ τῇ 2' Εὐδινῇ
 (Μουσικὴ Κόσμος. Κεκοίς 1901)

Νυμφαὶν Κεκοί. Ἐφ' ἡμᾶς τῇ 2' Εὐδινῇ 2'
 Δανιὴλ ἢ Ἰακώβου τῇ Κεκοίᾳ
 ἢ Ἐφ' ἡμᾶς ἑοσφρινῇ ἐν τῇ 2', Ἀθῆναι

ἔστιν ὡσαύτως διαφόρων διδασκασμῶν κ.π. κ.π.

3) Ἐν τῇ παροισμένῳ εἶδος διευρύνει
 ὡσαύτως τὴν αἰσθητικὴν μελέτην
 τῶν, καὶ ὅσον αἰσθητικὴ τῇ παροισ-

1112 Διοσίφωτα τὰ ἔγχο ἐὼτα εἶναι τὸ
 μονοσύλλαβον $\frac{\epsilon}{\eta} - \frac{\epsilon}{\epsilon} - \frac{\epsilon}{\epsilon} - \frac{\epsilon}{\epsilon} - \frac{\epsilon}{\epsilon} - \frac{\epsilon}{\epsilon}$
 ἢ καὶ συντομώτερον $\frac{\pi}{\eta} - \frac{\epsilon}{\epsilon} - \frac{\epsilon}{\epsilon} - \frac{\epsilon}{\epsilon} - \frac{\epsilon}{\epsilon}$
Διοσίφωτα, φδοῖμ ἔγχο τὰς Πα, Γα, Δι, ἔντε
καταγίξουσ γενικῶς γίνονται, αἰτίν
 ἀπὸ τῆς εἰς τὰς φδοῖμ Πα, Γα, Δι, ἔντε
 γινῶν καὶ γενικαί αἰτιαταὶ εἰς αἰτιατικὰ
 (ἢ φδοῖμ), εἰς τὴν Σω
 Ἀναγόμενος τὸν Διοσίφωτα φδοῖμ
 καὶ τὸν καταγίξουσ εἰς βασιφω
τάτω τὰ ἔγχο ἐὼτα, οἱ Διοσίφωτα
μονοσύνθετα δάματα εἰσάγονται εἰς
 αὐτοὺς διαφορὰς διαμετρικὰς οὐκ οὐκ
 1) Πεντάφωτος ἢ Πεντόφωτος ὅταν
 εἰς τὸ ἔγχο Διοσίφωτα οἱ φδοῖμοι Πα
ἢ Δι ἢ καταγίξουσ εἰς τὴν Σω.
 2) Τετραφωτος ἢ Πεντόφωτος Βασις, ὅταν
Διοσίφωτα ὁ Πα ὁ Γα ἢ ὁ Δι μετ' ἑαυτοῦ ἢ
καταγίξουσ εἰς τὴν Σω (ἢ φδοῖμ μετ' ἑαυτοῦ)
 3) Εὐφωτος Βασις ὅταν τὸ ἔγχο
αὐτὸ Βασιφω εἰς τὸ ἔγχο Σω ἢ ἔντε
Διοσίφωτα ὡς αὐτὸν ἢ γινῶν εἰς αὐτοὺς
 (ἢ φδοῖμ μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἄλλοι).

Μεταβολή καὶ ἔχον. εἰς τὸν Βορὶν
 Διαλονικὸν Σ , εἶναι οὐκ ἔστιν.
 ὅτι διὰ τῆς φθορᾶς τῷ Β' κεφαλαίῳ
 (Περὶ οὐρανίου Β' ἔχον) γίνεται μεταβολή
 καὶ ἔχον, καθ' ἡμέραν τῆς φθορᾶς ταύτης
 οὐκ ἔστιν εἰς τὸν $\Pi\alpha$ (ἰδίως εἰς τὰ $\Pi\alpha$
 καθ' ἡμέραν καὶ εἰς τὰ ἀρχαῖα
 «Τὸν Θεοῦ καὶ Ἀρχιερέα», «Αὐτοῦ
 καὶ οἱ Θεοῦ καὶ Ἀρχιερέα» καὶ οἱ
 φθορᾶς τῷ $\Pi\alpha$ ταῦτα εἰς Δ (Σ) ὥστε
 τὰ διαδοχικά $\Pi\alpha$ - $\Pi\eta$ - Σ εἰς Δ ἄρ-
 σαν. Διότι εἶναι Σ φθορᾶς τῷ Δ - Γ
 καὶ τῆς διαλονικῆς αὐξήσεως. ἄνωθεν
 ἔχον τῷ $\Pi\alpha$ (ὅτις ἔχει εἶδος Σ), τὰ
 διαδοχικά βαίνουν εἰς Δ - Π - Σ - $\Pi\eta$
 καὶ τὴν αὐξήσεως τῷ Β' κεφαλαίῳ.
Ὅρια τὰ ὅρια τῷ ἔχον ταῦτα εἰσ-
 ναι εἰς τὸν Δ φθορᾶς τῷ ὅτις βα-
 ρύς εἰς τὸν γινόμενον καθ' ἡμέραν,
 εἰς δὲ τὸ βαρὺ φέρεται τῷ βαρὺ Δ (Σ)
τὸ πᾶν τῷ ἔχον ταῦτα φθορᾶς χαλαρῶς
 εἰς φθορᾶς, καθ' ἡμέραν, καθ' ἡμέραν
 εἰς ἔχον.

444
2α) Περὶ τοῦ ἐναρμονίου βαρέος ἤχου

Ὁ ἦχος οὗτος ἀντίκειται εἰς τὸ ἐναρμόνιον
 γένος ὅπως καὶ ὁ κύριος αὐτῷ Γ' ἐναρμόνιος
βάσις ἔχει τὴν περατικὴν εἰς τὸ βαρὺ
 αὐτοῦ τῆς βάσεως, τῷ ἐναρμονίῳ κυρίῳ
 αὐτῷ Γ' ἤχῳ Γα, ἐξισοῦσθαι τὴν φθόγγον Γω ,
 καὶ ἑοχάαν, διχαδὴ, καὶ βαρύτερον φθόγ-
 γον αὐτοῦ αὐτῷ Γα ὅτι, εἰς τὸ βαρὺ πορευ-
 ομένων ὑψίστου εἰς διδασκᾶν, τὴν
 βαρύτερον Γω , εἰς τὴν αὐτὴν ἐναρμονίαν
 ὑψίστου, τῷ κυρίῳ αὐτῷ Γ' ἤχῳ καὶ καὶ τὴν
 αὐτὴν φάρυγγαν ἀνευ σφηνῶν ἤτοι: ἦ. Βα
 $\text{Πα-Νη-}\frac{\text{Γω}}{22}$. Πέποιθεν δὲ «τὴν βαρύτε-
 ρον Γω », διότι, ὁ ἐναρμόνιος οὗτος $\frac{\text{Γω}}{22}$,
 ὑψίστου βαρύτερος καὶ διατονικῷ Γω κα-
 τὰ 4 ψήφια διὰ τὴν γόγγυον ὅτι τὸ μέν
 $\text{Νη-}\text{Γω}$ διάστημα καὶ διατονικῷ βαρέος
 ἤχῳ $\frac{\text{Γω}}{22}$ καὶ κατὰ διαδασὺν οὐδένα
 πορευομένου εἶναι 8 ψήφια, τοῦτο
 $\text{Νη-}\text{Γω}$ διάστημα καὶ ἐναρμονία βαρέος
 ἤχῳ $\frac{\text{Γω}}{22}$ καὶ κατὰ οὐδένα Πεντάχορδον

177

(2^η Τροχόν) θεωρητικόν, εἶναι 12 φωνάκια
 εἰς ἀσπυρίων διὰ παραφασματικῶν, αὐτοὶ
 εἰς ἀφασματικῶν σφαιρῶν εἰς τὰ πνεύματα
 καὶ ἀσπυρίων σφαιρά.

72

Ἡ φωνὴν διὰ
 τῶν πνεύματων
 καὶ διὰ τῶν
 πνεύματων
 καὶ διὰ τῶν
 πνεύματων
 καὶ διὰ τῶν
 πνεύματων
 καὶ διὰ τῶν
 πνεύματων

72

Ἡ φωνὴν διὰ
 τῶν πνεύματων
 καὶ διὰ τῶν
 πνεύματων
 καὶ διὰ τῶν
 πνεύματων
 καὶ διὰ τῶν
 πνεύματων
 καὶ διὰ τῶν
 πνεύματων

445

446
 ὁ ἀναρμόνιος, γοι αὖν, βαρὺς ἄχος,
 ἔχει βάσιν τὴν βαρύναντα τὴν τὴν ἔχουσαν,
 ὅπου γίνονται, αὖ ἀρχικὴν φασματικὴν
 γοι αὖν. Ἡ δὲ Βασὺς ἀναρμόνιος 2^{ος}
 Μελαγχρῖς τὴν ἀναρμόνιον πρὶ
 φασματικὴν δύο οὐδὲν αὖν αὖν:
 ἡ κατὰ Πεντάχορδον (ἡ ἑσχατὴ), τὴν δύο
 ἀναρμόνιος ὅπου πεντάχορδον τὴν. Βα
 ἡ Γα. τὴν διὰ φασματικὴν δύο φασματικὴν
 διαφασματικὴν τὴν Βα. Γα. ἡ 2^{ος} κατὰ
 πεντάχορδον ἀναρμόνιον γοι αὖν αὖν
 τὴν ἀναρμόνιον τὴν φασματικὴν Γα. ἡ τὴν.
 (Ἡ δὲ φασματικὴ οὐδὲν αὖν. σ. 445)
 Μαργαρίτας τὴν φασματικὴν μελαγχρῖς
 τὴν τὴν διαφασματικὴν αὖν οὐδὲν αὖν, ἀναρμό
 νιος τὴν ἀναρμόνιον τὴν τὴν ἔχουσαν τὴν
 φασματικὴν φασματικὴν οὐδὲν αὖν, τὴν
 φασματικὴν καὶ ἀναρμόνιος φασματικὴν τὴν
 ἀναρμόνιον τὴν τὴν φασματικὴν οὐδὲν
 αὖν.
 Φασματικὴ ὁ ἄχος αὖν μελαγχρῖς φασμα
 τικὴν, τὴν ἀναρμόνιον 2^{ος} (ἡ ἑσχατὴ) ἡ
 οὐδὲν αὖν τὴν τὴν φασματικὴν Γα. ἡ τὴν
 ὅπου ἡ ἀναρμόνιον τὴν Βα. τὴν φασματικὴν κατὰ
 πεντάχορδον (ἡ ἑσχατὴ)

447

Ἡ εἰρήνη τῆς φθοῆς, τὰς τῆς εἰρήνης,
 εἰς τὴν τῆς φθοῆς εἰς τὴν τῆς εἰρήνης
 φθοῆς τῶν εἰς τὴν φθοῆς, οὐκ αὐτοῦ
 τῶν τῶν διαδοχῶν, Κε-τῶ 6 φθ.
 τῶν (εἰς τὸν) τῶν δὲ διαδοχῶν τῶν
 12 φθῶν (εἰς τὸν): τῶν
 δὲ εἰς τὴν Γα, ὁ φθοῆς βα τῶν
 εἰς τὴν φθοῆς εἰς τὴν φθοῆς, τὸ μὲν διαδο-
 χῶν τῶν βα καὶ τῶν εἰς τὸν.
 (6 φθῶν), τὸ δὲ βα-τῶ φθῶν (12 φθῶν).
 Συμφωνία εἰς τὴν οὐρανὸν εἰς τὴν
 φθοῆς τῶν τῶν (εἰς τὴν τῶν, τῶν
 Γα εἰς τὴν βα τῶν εἰς τὴν αὐτῆς),
 ἡ εἰρήνη αὐτῆς φθοῆς ρ (Αεφί), ὁ δὲ
 φθοῆς τῶν φθοῆς φθοῆς, εἰς τὴν τῶν
 φθοῆς εἰς τὴν Γα εἰς τὴν τῶν βα. αὐτῆς εἰς
 τῶν εἰς τὴν εἰς τὴν οὐρανὸν εἰς τὴν
 τῶν εἰς τὴν τῶν εἰς τὴν τῶν εἰς τὴν
 τῶν φθοῆς αὐτῶν τῶν εἰς τὴν εἰς τὴν
 ὁ φθοῆς αὐτῶν εἰς τὴν εἰς τὴν
 τῶν, τῶν εἰς τὴν τῶν, εἰς τὴν τῶν
 εἰς τὴν τῶν εἰς τὴν

$\frac{\rho}{2}$ $\frac{\tau}{2}$ $\frac{\rho}{2}$ $\frac{\tau}{2}$ $\frac{\rho}{2}$

445

Ακουχόμενα ὁ ἔχος οὗτος φαλαχμεῖται
κατὰ τὰς παλαιὰς τὴν φθόγγον Ἰαλὴν
(ἴδε πρὸς ἀκουχόμενα σ. 299)
κατὰ δὲ τὰς νεώτερας ὁ ἔχος οὗτος ἀκού-
χεται οὕτως $\underline{\Sigma \chi \psi} \text{ --- } \chi \chi \text{ } \chi \chi \text{ } \chi \chi$
Α' α λυς υε

Διοχοφάνης φθόγγος ἔχει τοὺς Γδ,
Δι, ζω, ε' ἐνίοτε τοὺς ὑφ' αὐτῆς ζω, πα, λαί
Καλαγίξεν. Ἀγχιὺς μὲν γίνονται εἰς
τὴν φθόγγον δε, ζι, δε, ἐν γὰρ δε καὶ
ζυμῶν εἰς τὴν ζι

Ὅρια τὰ ὅρια τοῦ ἔχου τοῦτον φθάνων
ἀνιδου, καὶ μὲν τὸ ὀξύ φέχει τὴν Βα, ἐπὶ
δὲ τὸ βαρὺ, ἐνίοτε, φέχει τὴν καὶ Δι.

Κραυγῶν ^{φασματικῶν} παρὰ τὴν αὐτὴν οὗ, δεικ-
νίαν, τὴν ἔχου τὴν αὐτὴν ἔχου: κρῖνον, θά-
σος, οὐδὲν, διοχοφάνη φθόγγον,
καλαγίξεν, ὅριον κρῖνον, ἀποκρῖναι ἢ πε-
ρασερῖναι, διοχοφάνη εἰς τὴν ἔχου τὴν
αὐτὴν ἀνιδου διδασκαλία χαρῆς
Γία χαρῆς εἰς αὐτὴν

45

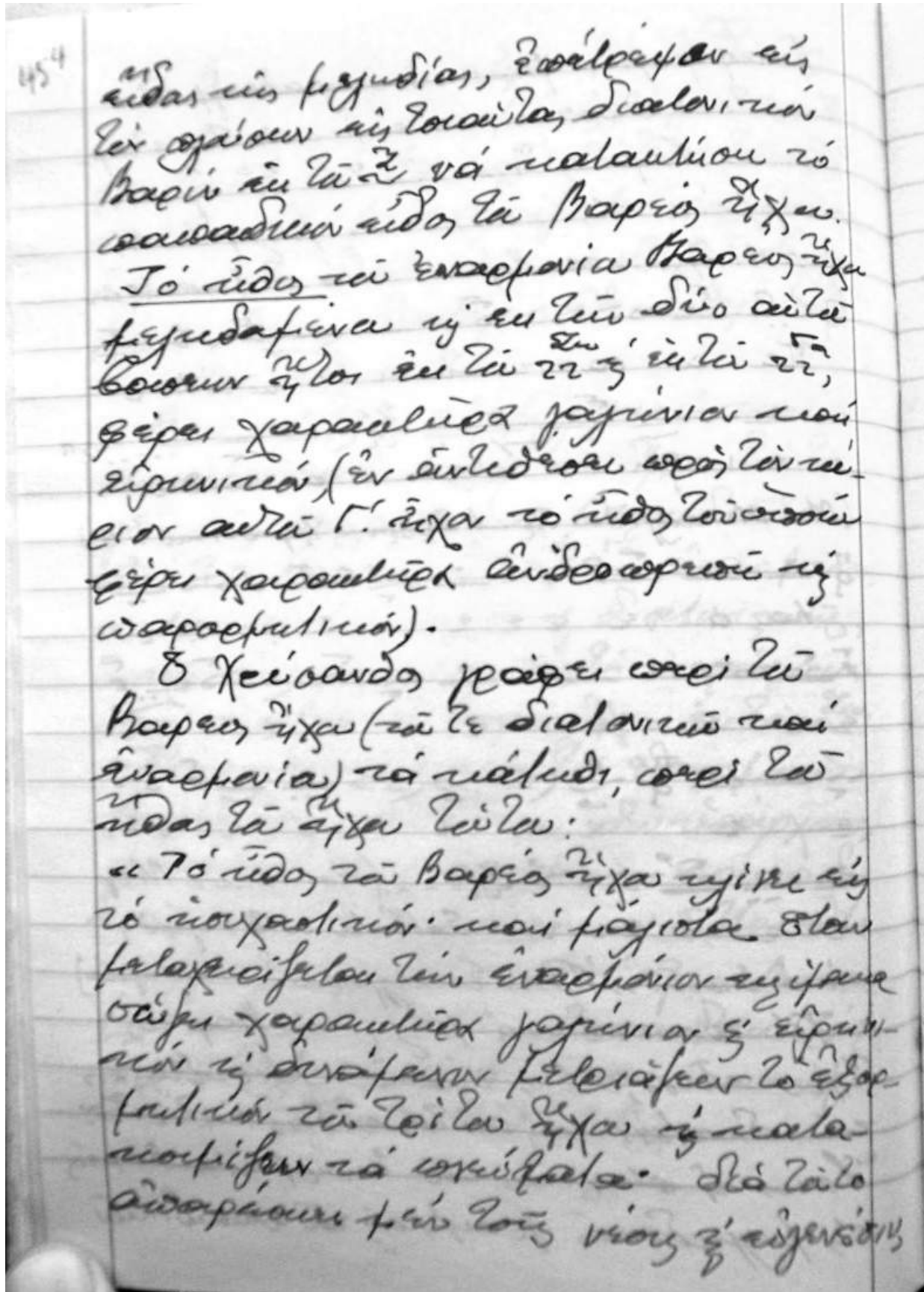
καὶ ταῖς δευτέροις φθογαῖς τῶν πα-
 ραγίξων. ὅτι

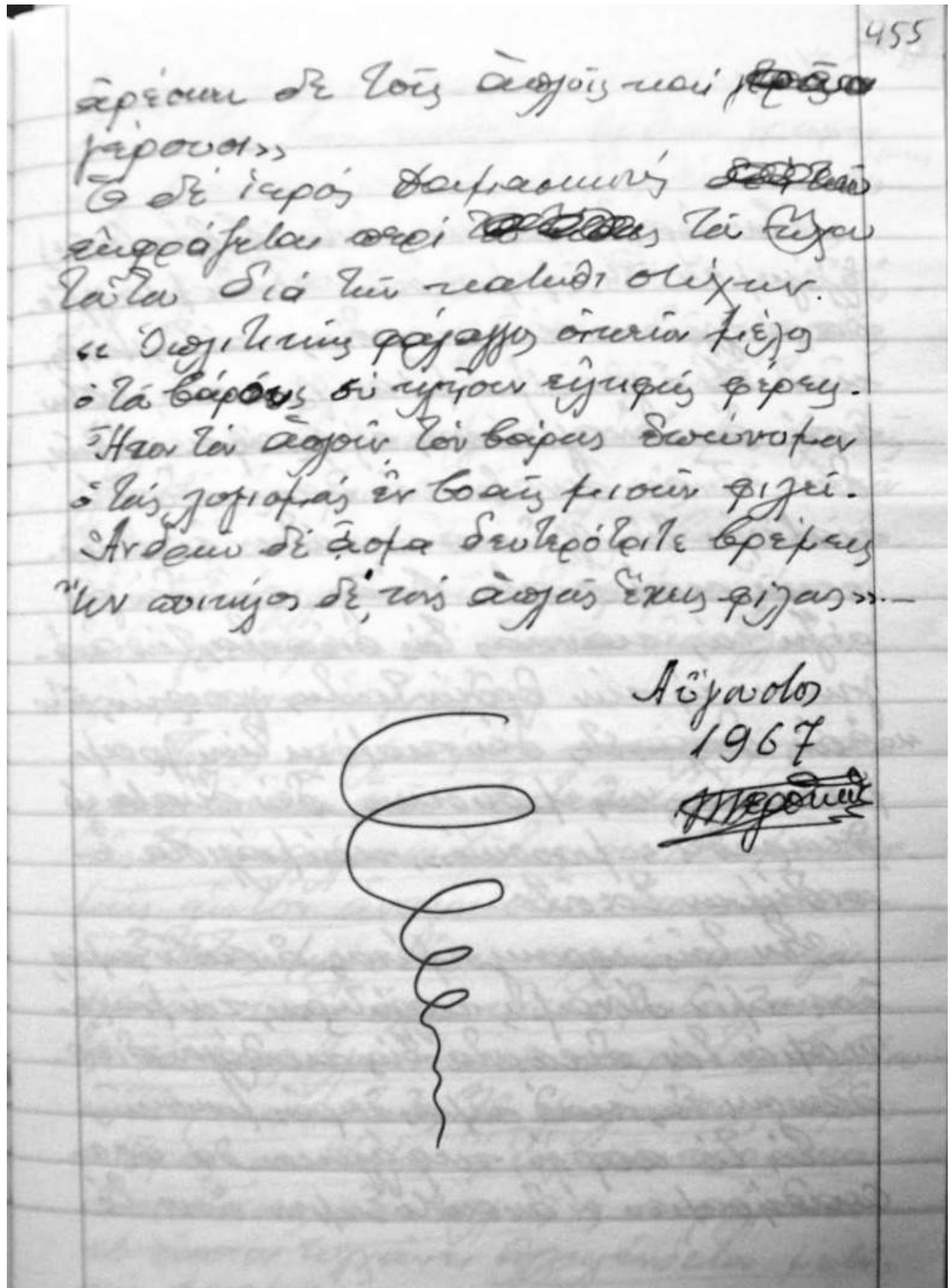
τρίτος ἄχος :	Δευτέροις φθογαῖς	Γα, Πα, Κε
Βασίς :	" "	Γα, Δι
τρίτος ἄχος :	καταγίξων ἀγυαῖς	Κε
Βασίς :	" "	Δι
τρίτος ἄχος :	καταγίξων ἐν βρεῖς	Πα, Γα
Βασίς ἄχος :	" "	Γα.

καὶ πρὸς αὐτὴν διακρίναντα καὶ
 διαφέρειαν φερέτω ἡμῶν, ὡς καὶ, ὅταν
 εὐδοκίαν ἀνατίκτω, ἔχουν τὴν ἰδίαν βά-
 σιν Γα καὶ τὴν αὐτὴν ἐναρμόνιον ἀγυαῖς.
 Ὅρα! Τὰ ὄργανα καὶ ἐν τῇ βάσει
 Γα Βασίς ἄχος εὐφροσύνης καὶ σιχα-
 ρίας φερεῖται, ἐξυμνοῦνται
 οὐκ ἔστι, καὶ πρὸς τὸ δὲ φέρει τὸ
 καὶ ἐν τῇ βάσει φέρει τὸ καὶ
 ἐν τῇ βάσει, ἐν τῇ βάσει, ἐφ' ἣν σιχα-
 ρίας φερεῖται ἀνατίκτω καὶ φερεῖται
 καὶ ἀνατίκτω ἀγυαῖς καὶ ἀνατίκτω
 φέρει τὸ καὶ. (π.χ. ὁ καὶ ἀγυαῖς καὶ ἀνατίκτω,
 Ἀνατίκτω ἀγυαῖς καὶ φερεῖται
 δευτέρου καὶ Βασίς ἄχος καὶ τὴν αὐτὴν
 αὐτὴν, συμφωνοῦν δε:

429
 Ὁ βαρὺ ἦχος εἶναι δύο ειδῶν,
 διαλονικὸς καὶ εὐαφρονὲς, ὁ πρῶτος αὐτῶν
 εἶναι βασιὺν τοῦ π καὶ ὁ δευτέρου τοῦ π ²
 καὶ τοῦ π ³; μαλακιστάλου καὶ ἡμίαντος
 ὁ πρῶτος αὐτῶν διαλονικὸς ὁ δὲ τῶν εὐαφ-
 ρονῶν, διὸς ἀντὶ τῶν εὐαφρονῶν καὶ
 ἡμιαντῶν εἶναι αὐτῶν.
 Καὶ τὰ πρῶτα εὐαφρονῶν καὶ
 μαλακιστάλου τῶν ἡμῶν τοῦ
 γένους διφυεῖν, μαλακιστάλου
 αὐτῶν τοῦ βασιὺν π καὶ π ² εὐαφρονῶν
 καὶ ἡμιαντῶν, ἀλλὰ καὶ διαλονικῶν,
 διὸς ἀντὶ τῶν εὐαφρονῶν καὶ ἡμιαντῶν
 καὶ διαλονικῶν βαρὺς ἦχος εἶναι τοῦ π .
 Κατωτέρω καὶ τῶν εὐαφρονῶν
 βαρὺς ἦχος αὐτῶν τοῦ διὸς εὐαφρονῶν
 καὶ ἡμιαντῶν εὐαφρονῶν καὶ ἡμιαντῶν
 καὶ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον αὐτῶν
 λαμβάνει, εἰς αὐτῶν εὐαφρονῶν
 καὶ εἰς διαλονικῶν κατωτέρω καὶ
 ἡμιαντῶν (μαλακιστάλου, εὐαφρονῶν)
 τοῦ εἶναι τοῦ π καὶ π ² ἦχος.

[illegible]

258
 δυνάμει σαφέστερον, καὶ πανόρας τοῖς
 δυνάμει, τὴν καρδίαν ἐρθεὶν καρδίᾳ
 καὶ φρονεῖν, ἡμῶν, δεδωμένα εἶναι
 ὡς ἡμῶν ἡμῶν ἐπαρχῶν πανόρας
 καὶ ὁρμῆς αἰσῶν καρδίᾳ, οὐκ καὶ εἰς
 τὴν φρονεῖν, τὴν ἡμῶν τὴν καρδίαν
 καὶ τὴν φρονεῖν, ἐπανορθοῦν τὴν τὴν
 ὡς αἰσῶν δεδωμένα οὐκ ὡς ὁρμῆς
 καρδίᾳ τὴν φρονεῖν, εἰναι, τὸ αἰσῶν
 ἔχει εἰς οὐκ ὡς τὴν δευτέρῃ καὶ ὁρ-
 μῆν ἐξαρχῆν τὴν δευτέρῃ φρονε-
 αὶν καρδίᾳ αἱ αἰσῶν αἰσῶν
 τὰ φρονεῖν μέναι.
 Θεὸς πανόρας καὶ ὁρμῆς κα-
 παρανομοῦν τὴν ἐνδεκμοσφάνην
 τὴν τὸ πανόρας τὴν, οὐκ ὡς δε-
 τῆς αἰσῶν ἀναρμόδιον τὴν αἰσῶν
 αἰσῶν φρονεῖν καὶ ὁρμῆς φρονε-
 φάνην καὶ ἔχει τὸ ὁρμῆς φρονε-
 τὴ τὸ πανόρας τὴν φρονεῖν τὴν
 «Καὶ ὡς αἰσῶν τὴν φρονεῖν, φρονε-
 αὶν αἰσῶν τὴν φρονεῖν τὴν φρονεῖν
 τὴν φρονεῖν», ἐν σφ. 174, πανόρας
 τὸ αἰσῶν τὴν φρονεῖν τὴν φρονεῖν
 τὴν φρονεῖν.

159 Περὶ ὀρθογραφίας τοῦ ᾠδου (—)

• Τοῦ ᾠδου σιδερίαν ἐρυγνίω σο.
ἰδύλα εἰς ἑαυτό (ἴδε σ. 181)

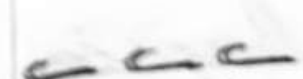

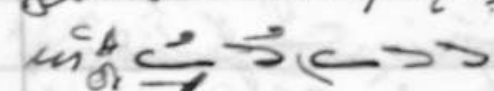
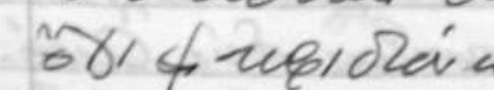
• Ἡ γραφή αὐτῶ ἐν ἑαυτῷ εἰς τὴν γραμ-
μας ↓.

• Ὅταν εἰσάγῃς χρεῖα φωταῖς ἐξα-
γνίω αὐτῶ, τότε ἴδου κατωθεν
αὐτῶ φωτιστὸν ἢ Ὀρίων, ἢ Πελαδί.

• Ὅταν εἰς μίαν συνεχῆ γραμμὴν
εἰσάγῃς δύο ἢ τρία ᾠδα εἰς: — — —,
καὶ τὸ ὀρίων ἢ τὸ δεύτερον ἐξ αὐτῶ
οἷσαι τὰ ἐξαγνίω φωταῖς, τότε
ὑποτό ᾠδον τῶ, ἴδου Ὀρίων εἰς:
— — —, ἢ — — —: δὲν ἴδου
δὲ φωτιστὸν ἢ Πελαδί διότι ταῦτα
(τὸ φωτιστὸν ἢ τὸ Πελαδί) αἰσθητὰς
μολὸ τὴν γραμμὴν αὐτῶ, ἀπαρτι-
στὴν ἢ ἀπομονοῦσαι κατωθεν χαρ-
μητῶς τὴν κατωθίω ἀντιγνίω ἢ
πολλὰς αὐτῶ τὴν ὁμοίαν πελαδίαν
εἰς τὸ ἀνυπερ αὐτῶ ᾠδον.

• Ὅταν τὸ τρίτον ᾠδον εἰς γραμμῶς

459

 κορίτσι καὶ ἔξαρχος καὶ
 εἰς, τότε, εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ
 τοῦ κυρίου καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
 αἱ ἰσχυροὶ καὶ αὐτοὶ, ~~καὶ~~ οὐδὲ
 τοῦ κυρίου καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος,
 οὐδὲ τὴν κοινότητα τοῦ μέλους τοῦ
 καὶ τοῦ φέρει τοῦ φερόμενου, κορίτσι
 διαρκῶς καὶ ἀμνημονεύει καὶ
 σέβεται καὶ τὴν ἀποστολήν καὶ

 καὶ τοιοῦτα διαπορεύεσθαι
 εἰς τὴν ἀμνημονεύει καὶ τὴν ἰσχυ-
 ρότητα τοῦ κυρίου, τότε ἴδεται ὁ
 καὶ , εἰς δὲ τὴν ἀπο-
 κένωσιν. γινώσκων καὶ καὶ
 εἰς τὴν ἰσχυρότητα καὶ τοῦ κυρίου καὶ
 τότε ἴδεται οὐδὲ αὐτοὶ θεοὶ καὶ
 οὐδὲ φερόμενοι καὶ
 καὶ ἀποκατασταθῶν.

• Ὅταν μέλος τοῦ κυρίου εἰσέλθῃ καὶ
 αὐτὴ τὴν ἀποστολήν καὶ τοῦ κυρίου
 αὐτοὶ ἀποκατασταθῶν, τότε, εἰς
 ἢ ἀποδοθῶν αὐτὴν εἰς τὴν ἀποδοθῶν
 ὅτι γὰρ εἰς τὴν αὐτὴν καὶ εἰσέλθῃ,

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

20 000 4200

[illegible]

• Ἐπειὸν τοῦτο γὰρ βίβη, τοῦτο γὰρ
ἀνύδην ἔχει καὶ ἀνύδην αὐτὴ καὶ τὴν οὐ-
ρα, τοῦτο δὲ διὰ τοῦτο ἔχει καὶ τὴν
ἀνύδην αὐτὴ.

• Το Ίσον γὰρ εἶναι ἀνάλογον τὰς
ἀρρένας ὑποδοχῶν (Αρρεῖαν, φρεσὶν
'αὐλῶντα, ὀρεγόν, εὐδοκότεν) ὡς τὴν τῇ ἑνδοξίᾳ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

• Το ἴδιον δὲ λέγει ὁ ποιητὴς καὶ τὸ
ἀντικείμενον αὐτοῦ ἀποφασίζοντες ὅτι καὶ
ταῦτα ὡς ἀποφασίζοντες ἐνὶ τῇ Παύλῳ,
καὶ ἡ καὶ ἡ ἀποφασίζοντες,
~~καὶ ἡ ἀποφασίζοντες καὶ ἡ ἀποφασίζοντες~~
ἀποφασίζοντες δὲ καὶ ἡ ἀποφασίζοντες καὶ
ὡς αὐτὴν ἀποφασίζοντες τῇ Παύλῳ.

Q. 1. A $\frac{1}{2} - \frac{1}{3} = \frac{1}{6}$ $\frac{1}{2} - \frac{1}{3} = \frac{1}{6}$ $\frac{1}{2} - \frac{1}{3} = \frac{1}{6}$

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

• Το ἴσους ἐκείνης οὐδαμῶς δὲ
καὶ εἶχεν νουόλογον ὅταν ὁ ἀπο-
κριθὼν αὐτὸ καλὴν χαρὰν εἶχε δι' ἃς
τὴν αὐτὴν πρὸς αὐτὸ συγγένειαν ἀπ' ἰδίας
τοιαύτης δι'. Δὲ — — — — —
ἐν ὀνομαζήκει ἐν τῷ.

• Το ὅραμα -ιδεῖται ἀπὸ τοῦ ὅπου
το αἶμα ἡμετέραι εἶναι φανόχο-
ρον ἢ καὶ διχόρον, ὁμοίε καὶ ὁ-
μοίαι καὶ καὶ χαρὰς καὶ ἐν αὐ-
τῇ ὁμοίαι ἐν τῇ ὁμοίαι ἢ ὁμοίαι

[illegible]

462

ἡ εἰς τὴν οὐρανὸν ἀποστολὴν καὶ
 ἐξ αὐτῆς ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς
 ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς
 καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς
 καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς

$\delta = \frac{1}{\sqrt{1 - \beta^2}} = \frac{1}{\sqrt{1 - \left(\frac{v}{c}\right)^2}}$

• Ο Σίνδερος (ἢ Ἐλεφαν) ἔιδεται ἐν
τοῖς ἴσων. οὐδεὶς δὲ οὐδ' ἔχει ἐν αὐτοῖς
γαῖας χαρμυλίδας ἐν τῶν ὁμοίων ὁ
δύοτερος ἢ καὶ ὁ τρίτος εἶναι αὐτοὶ ἴσων
ἐν δὲ τῶν ἴσων ἔχει ἑλκὺς ἐν τῶν ἴσων
ἐν δὲ τῶν ἴσων ἔχει ἑλκὺς ἐν τῶν ἴσων

[illegible]

430

αὐτὸν χειραγωγῶν τῷ π. Β. ἔχον.

Sal' a'lo' d'walei ya' o'p'bu' na'o'

[illegible]

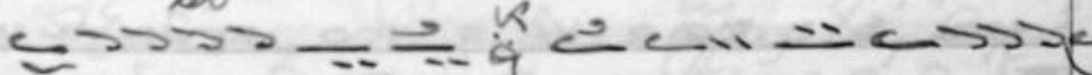

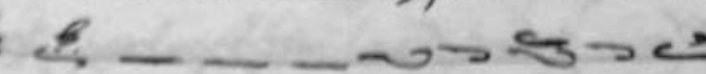
Tavla *Sci* *Eis* *comp* *ip* *us* *favor* *re* *is*.

καθαίρονται ἐν
τοῦ εὐχροντος ἡμετέρου.

Περὶ ὁρθογραφίας τοῦ Ὁρίων (—)

• Το 'Όμιον ἐπίστυ αὖ οὐκ ἔστι ἐν τῇ
μεγαλῇ πρᾶξι 1, ἀποφασίζοντες
'Όμιον, κοινῶς, ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῶ
ὅπως ἀναβιβᾷ τὴν φωνὴν ὅμιον.

Ἡ καὶ γὰρ τὸν εὐχρηστοῦντα καὶ εὐ-
 νοῦντα χαράσσειν δὲ τὴν συνθεσὶν
 ἀνάσσειν. ἐν τῇ παρασκευῇ πρὸ-
 βλεῖται καὶ πρὸς τὸν, καὶ οὐ καὶ εἰς
 κοῖται καὶ διαφύκει συνθεσὶν καὶ ἄλλων
 χαράσσειν, ἄλλα πρὸς εἶναι ἀποφύγει
 τὴν κοῖταιν, ἀλλὰ ἀξίας, ἄλλα δὲ χαρά
 αὐτὴν χαράσσειν καὶ στήριγμα (εἰς οὐκ
 εἶναι τὸ χαράσσειν αὐτὸν καὶ ἄλλων) ἄλλων
 ἐν αὐτῇ ὑποφύκειν χαράσσειν, δια-
 μέρει δὲ ἐν οὐκ καὶ καὶ οὐκ αὐτὸν
 αὐτῇ αὐτῇ, ἢ τὸν τὴν συνθεσὶν, αὐτὸν δὲ

47
 αν παλαδίδει ~~α~~ λείπει να, εἰς τὸ
 περ αὐτῶ συνεχόμεναις χαρακτικαῖς.
 • Ὅταν πληθύνῃ συνεχὲς ἀνάβασις
 ἐν τῇ φωνῇ, καὶ ἑκάστῃ φθογῇ
 αὐτῆς γαβάρη ἰδιαίτησαν συλλαβῶν,
 τότε παλαχρησφόρα εἰς Ὀξίον.
 ἡ. 7 1120
 ο. συνεχὲς συνεχὲς δι. ας
 • Ὅταν ὅπως ἑκάστῃ φθογῇ πᾶς συνε-
 χὴς ἀνάβασις δι. γαβάρη ἰδιαί-
 ραν συλλαβῶν, τότε εἰδόμεναι καὶ μεν
~~παλαχρησφόρα~~ ἡ ἀνωθεν τῷ Ὀξίῳ εἰς ἀνω-
 παρα, ἡ εἰδόμεναι γαβάρη ἰδιαί-
 ραν συλλαβῶν. ἡ. 1
 7 1120
 γει εἰς ἀνω α α α κοίτοι οἱ πη πη πη πη
 11 1120
 Η ο ο συνεχὲς δο ο ο δα α α α
 • Ὅταν εἰς συνεχὲς να ἀνάβασις
 δι' Ὀξίον ἀνωθεν εἰς καὶ ἑκάστῃ
 τότε αὐτῇ Ὀξίῳ εἰς τὴν τελευταίαν φθογῇ τῆς
 ἀναβάσεως εἰς τὴν, εἰδόμεναι καὶ μεν
 ἡ. 1 1120
 συνεχὲς συνεχὲς συνεχὲς συνεχὲς

492
 Ήσανται οὖν φάρις εἶναι δῖχρονος
 τὸν αἶνον ἀντὶ ὅτι οὐκ εἶδεναι πλά-
 σθαι δῖχρονος ὡς
 πο το ε λε ε ε

• Δεδομένα εἰναι τὰ κατωτέρω
οὐδὲν αὐτῶν αὐξήσεων καὶ χρεών
παρουσιάζει (Κυρίαρχα, Λογισμὸς) οὐδὲ ἀ-
χρεῖας ὑποβολῆς (Φυσιολογία, Ἀντιμετώπι-
σις), ἐνὶ οὐκ αἰσθητοῦ ἀναβάσεως φάσμα
δύο καὶ ἑξήκοντα ἀνδρῶν ἀντιμετώπι-
σας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ὁμο-
φυμῶν καὶ ἀνδρῶν ἐνδύμενοι καὶ πο-
λυμενῶν οὐκ αἰσθητοῦ.

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & -i \\ i & 1 \end{pmatrix}$

$\frac{1}{\sqrt{2}} \rightarrow \frac{\sqrt{2}}{2} = \frac{1}{\sqrt{2}}$

• Ἐοὶ σαρακᾶς ἀναβάσεως πολὺ
ἀφαισχηγίζου διχρόνιον χαρπυλίσκον
ἰδιότατον ἰσάντολιν ὀψίον ἰς

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

440. To' Ojijir gaxbaku nai Ojajir
woon as to foon tu fijas oon nai
eis lais malayin nus, angawadu di a-
waxantilus malin xaxantilip y' foon.

$\pi \frac{2}{\sqrt{e}} = \frac{\pi}{\sqrt{e}}$

[illegible]

$\int \frac{1}{x} dx = \ln|x| + C$

$\frac{1}{\omega} \rightarrow \frac{1}{\omega^2} \rightarrow \frac{1}{\omega^3} \rightarrow \dots$

$\frac{1}{q} \rightarrow \frac{1}{q} \rightarrow \frac{1}{q} \rightarrow \frac{1}{q}$ $\frac{1}{q} \rightarrow \frac{1}{q} \rightarrow \frac{1}{q}$
 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

• εἰς ἀναρχίαν ἀνάβατον, ὅταν ὁ ἡ-
γευταῖος χαρμενίᾳ ἀναστῇ ὁξυδία
καὶ ἔσται ἕλτα ἐπὶ οὐρανὸν καὶ
ὁ ἡγευταῖος οὐλὸν ἐδοῖτο ποιεῖται τὴν
ἡμέραν, γὰρ θάνατος ἐν ἐκείνῃ καὶ
ἐκδοῖται πάλιν ἐν ὅτῳ ἐκδοῖται

The curve is $\frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2}$
 000 000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

Ex 200v

[illegible]

[illegible]

Περὶ ὀρθογραφίας τῆς Πεταστίης (Σ)¹⁹

Πρόγραφο και συ. 179.

- [illegible]

480

εἰς τὴν ὁδοῦ καλὴν. εἰς τὴν ὁδοῦ καλὴν.

λα ο σ πα α ρα α Νῶσον πα ερα τμηθεῖ

ο ε χων σὺ χα α ρι τε μοι

ο ο ρει εἰ α λω ω τον κρετω α ρι αν σα

κω ρι ε ε κε ε. κε α. κω ρι ε

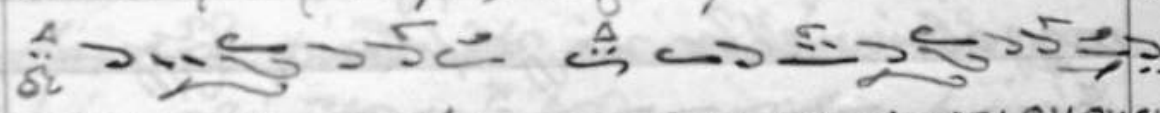
Τοῦ τοῦ ἀνω καὶ κατὰ τὴν ὁδοῦ καλὴν καὶ
 ἐξαιρέτους ἀποδείκνυται εἰς τὴν ὁδοῦ καλὴν.
 διότι τὰ ὁδοῦ καλὴν διδάσκοντες (Μαρίνου
 Παναγιώτου, Χαρμαντὰ Χαρμαντὰ, Μα-
 νηλ, Πουλοφ. καὶ ἄλλων), εἰς τὴν ὁδοῦ καλὴν
 εἰσερχομένη γραμμὰ καὶ ὁδοῦ καλὴν,
 Παλαιὴν μυστήριον καὶ ὁδοῦ καλὴν ἀπο-
 γινώσκοντες εἰς τὴν ὁδοῦ καλὴν καὶ
 συν οἱ κρετω α ρα α θεον λογον τε

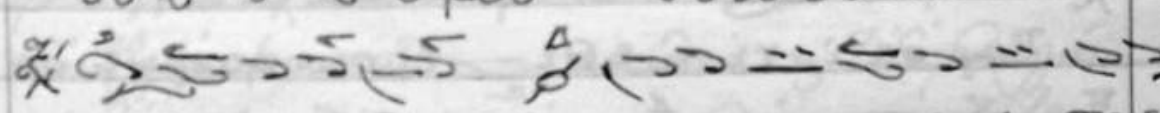
καὶ ερα καὶ σκε ε ε πη τμηθεῖ α τει α πο ο νος

α ρε ε ε ε σφυσ σκε α γρε δας ω ω ω ω ω

481

• Ἡ Πιλαδί γραβάνη ἰδιαίτην οὐ
 γαβὴν εἶτε μὲν αἰφίαιται εἶτε εὐσυν-
 δίου πρὶ ἔργον χαρμυλίων, ἰσχυρῶς πεν-
 κυρτέων, ὅσοι διακυρῶ διασυνδύουσι
 εἰς σοφίαν αὐτῶν (τοῦ πλάγιο) πριλαδίδα
 σα αὐτῶν εἰς τὰς πρὶ αὐτῶν συνδου-
 μίνας χαρμυλίας εἶτε ἔργων ὅσα εἶτε
 ἄρτων, εἰς συνδύουσι: εἰς σοφίαν ἄρτων
 μὴ ἀσυντάκτοι πρὶ γραβάνουσα ἀγα-
 λῶν, ἔργα προκυρτεῖν τὴν τοιαύτην
 καὶ ὅσοι αὐτῶν χαρμυλίων μετακρίνα
 ἢ διακρίνα συνδουρμένα πρὸς αὐτῶν διὰ
 συνδύου (εἰς) ὅχι ἄρτων αὐτῶν. εἰς

 ου υ υ υ υ υ μου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

• Ἐάν εἰς συνεχῆ ἀναβάσεως εἰς τὴν ὁ-
 σοίαν ὁ γενομένης χαρμυλίας εἶναι δίχρο-
 νομαίαι οἱ ἀπορριπτόμενοι αὐτῶν καὶ ὅσοι
 εἰς αὐτοὺς δίχροναι, τότε καὶ γενομένης
 χαρμυλίας εἰς συνεχῆ τῶν ἀναβάσεως
 ἰδούτω Πιλαδί, εἰς δὲ οἱ καὶ ὅσοι
 εἶναι δίχροναι τότε ἀντὶ Πιλαδίας εἶτε

452

Ὁμῖον καλὰ φημιστά. εἰς

πνε πο λου με ε νοι ορ δο δο ξι α τεν εκ

Τας ε σπε ρι νας η τινων ε ε ευ χαυ

ο ο θε ος η τινων

• Ἀνατίρω ἐψίχθη ὅτε καλὰ εἰν Δελα-
διν ἀποροδῆ. ὡς αὐτοὶ καλὴν χαρμὴν.
μοί καὶ φίλν ἡ Παλαδί, εἶναι φανό-
χενος καὶ χαρβαῖνι συρροβί, ὅτε καὶ
ὁ ἀποροδῆ αὐτὴν καλὴν δῖαλαι
εἶναι καὶ ἔχῃ εἶναι αὐτὴν εἰς Παλαδί
συρροβί εἶναι καὶ χαρβαῖνι ὅττι καὶ
Παρ δε ε νε ε ε θε ε σα α αρω ω θει ες

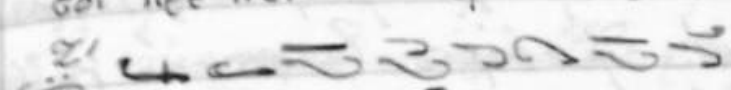
α νυ υ τινη η φασ εδ Α δω κω ει ε

συ φασ ζω η και φως παρχεις.

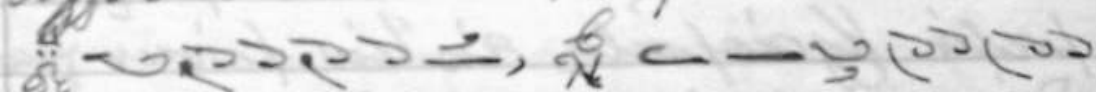
• Ἐμοί σιν ὁ καλὰ εἰν Δελαδιν καλὴν
δυναται καὶ εὐδαιμονεῖν ἐν συνδιαφύῳ περ
ἀγνῆς Δελαδιν εἰς:

α σα α α α ε ε

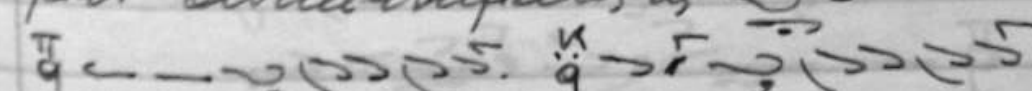
483

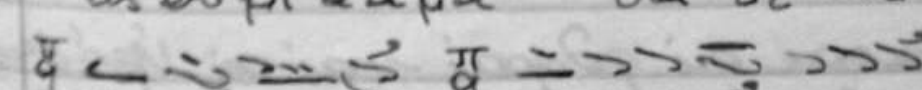

 σοι περ πει. η Μα ρι α α ε βυ α

 οισ θε ος κα ευχα ρη.

• 'Εάν τις φρονήσῃ καὶ δέξῃ τὴν Παλαδίαν
 ἀνταδὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ φρενὶ προσδεῖσθαι
 καὶ τὴν κοινὴν προσδεῖσθαι ἐκείνην φρενὴν
 γαβάνῃ σφραγίσαν, τότε καὶ τῇ κοινῇ
 αὐτῇ προσδεῖσθαι τὴν γαβανήν, τὴν
 σφραγίσαν ἰδεῖν βαρεῖα. εἰ

 εἰ με ε γ α ο λυ. ΠΡΟΣ ΟΜΝΟΝΕΣ ΧΕΙΛ.

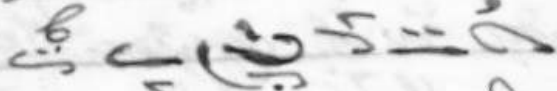
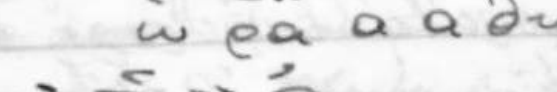
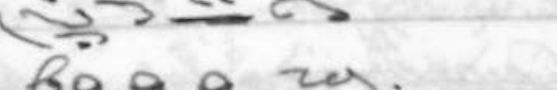
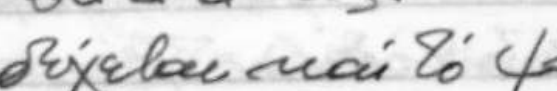
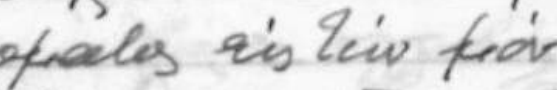

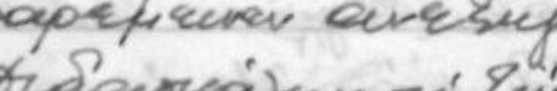
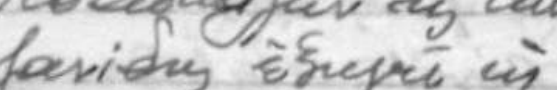
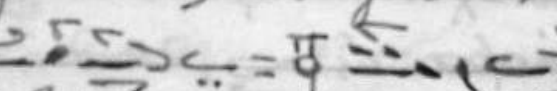
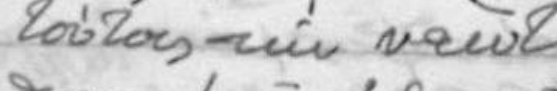
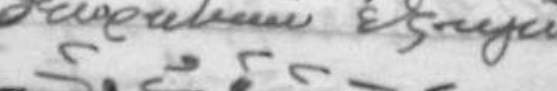

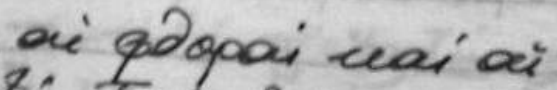
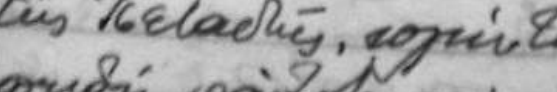

• 'Εν τῇ Ἀρχαίᾳ ~~ἀνταδῇ~~^{σφραγίσαν}, ἡ Παλα-
 δί, εἰς τὴν εἰς ἐν οὐδένῃ εὐρισκο-
 μένη, δέχεται καὶ ποιεῖ αἰσὶς τὸν
 τὸ θεῖον αἰς τὴν κοινὴν τῇ ἀρχαίᾳ.
 οὐδέποτε ὅπως τὸν ἀπὸ πάντων
 καὶ ἂν ἀνταδῇ αἰς τὴν κοινὴν

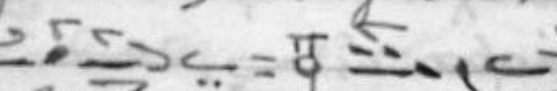
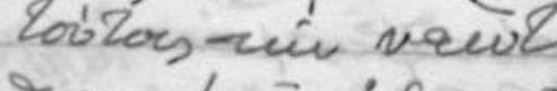
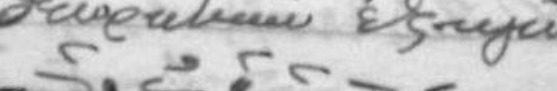

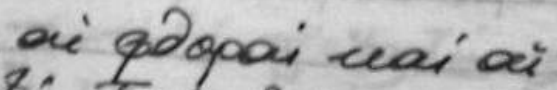
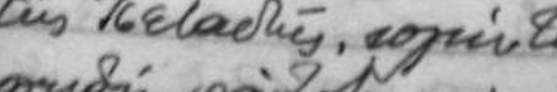

 υς οὐ τὴν α α ρ α σα ζε ε α ο ο ο

 εἰ σα κα ο ο ΠΡΟΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗ

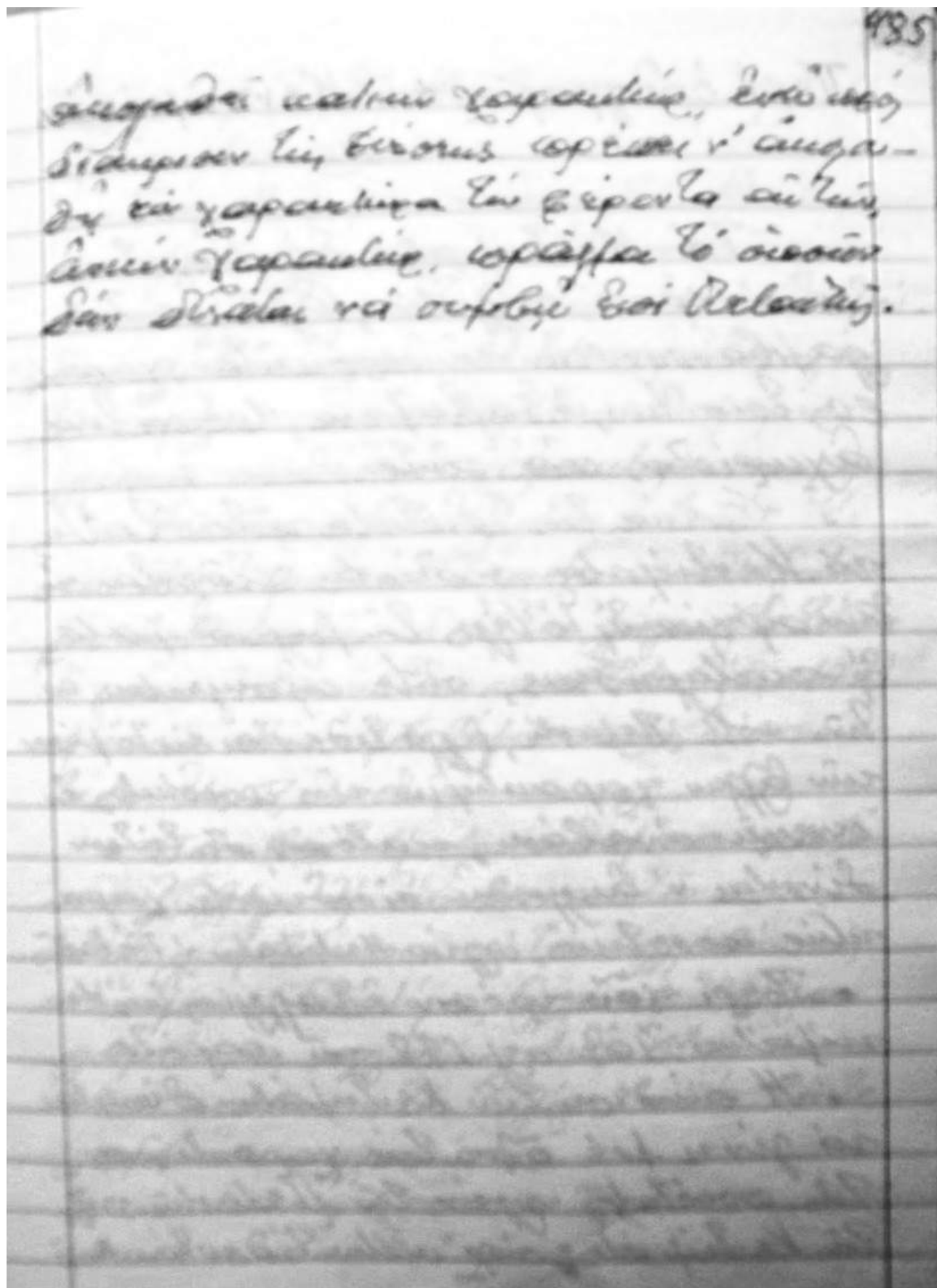
• 'Εν δὲ τῇ Ἀρχαίᾳ προσδεῖσθαι καὶ

484

Πελαδί δέχεται τό' Αντιμάρτα τοῦ
 ἁγίου ἰωάννου. ἱερογραφίαν, ἁγίου
 (ἡ ἁγία καὶ ἐλευθέραν ἐκκοινωνίαν τῆς
 οὐδαρίας ἀνέστησαν ἔχει ἐν τῷ) καὶ
 εὐχαριστῶντες ἰωάννου καὶ ἁγίου χαρ-
 ακτηρῶς ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς

• ἡ δὲ οὐκ ἐδέχθη καὶ τὸ φαιδρὸν
 μετὰ Κωνσταντῶν εἰς τὴν πόλιν γυν-
 αμὴν γραμμῶν —
 ἡ καὶ ἐπαρέμεινεν ἀνεξέμειλος ἀπὸ
 τῶν νεῖων διδασκαλῶν αἱ τῶν ὁδοῦν
 ὁ Π. Κωνσταντῶν ἐδεῖται ὡς καὶ
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς
 ὡς

• ἡ δὲ οὐκ ἐδέχθη καὶ αἱ ἡμέρας
 ἡ δὲ οὐκ ἐδέχθη καὶ αἱ ἡμέρας
 ἡ δὲ οὐκ ἐδέχθη καὶ αἱ ἡμέρας
 ἡ δὲ οὐκ ἐδέχθη καὶ αἱ ἡμέρας

186

Περὶ ὀρθογραφίας τῶν Κεντημάτων.

• Τα Κεντήματα δὲν δέχονται ἰδιαίτερον σχηματῖν, ἀλλὰ πάντοτε γαββάνουν τὴν τῶν ὡσὸ αὐτῶν χαρακτικῶν τοιαύτων, ἐξαλειφμένα, τοιοῦτον ἔχει, ἀκριβῶς αὐτῶν.

• Ἐννοεῖται ἐν ἰδιότυπῳ αὐτῶν τοιαύτων τὰ Κεντήματα οὐδέποτε εἶδενται ἐν τῇ ὀρχῇ ἢ τῷ ἔξῃ ἐν μεγεθυμένοις ἢ μεταγέγραπταις, οὔτε ἀρρογῆται ἐν τῇ ὡσὸ Πιλασί, ἀλλὰ εἶδενται ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄλλων χαρακτικῶν τῶν ὡσὸ τυπῶν ἐν συνεκτῇ ἀναβάσει, καλῶς δὲ εἶδενται δίνονται ὡς ἀποφαστικῶς οὐδέποτε χαρακτικῶς ὡσὸ τυπῶν, ὡς ἐν Κεντημάτων ἢ Πιλασί.

• Περὶ πάντων τῶν ἐξαλειφμένων τῶν Κεντημάτων ἴδε σελ. 178 τῶν ὡσὸ τυπῶν.

• Ἡ οὐδέποτε, τῶν Κεντημάτων δίνονται τὰ γινῆναι τῶν ὡσὸ τυπῶν χαρακτικῶν τῶν ὡσὸ τυπῶν ὡς ἐν Πιλασί καὶ τῶν Κεντημάτων; οὐχὶ ἄλλως εἶδενται καὶ

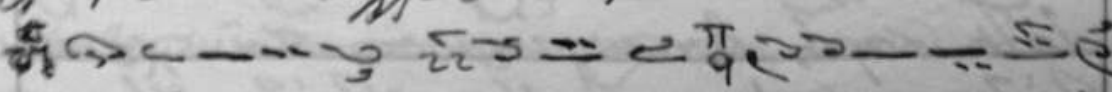
487

ᾠδὴν φέρων κέντημα — — — — — ἢ βελί
 ψυχοδα — — — — —

• Τὰς διαφορὰς συνδέσμων τῶν κέντημα-
 των μὴ εἶναι χαρακίρων τῶν κοσό-
 των ἢ τῶν κοσόβελων, εἰς αὐτὴν ὁ ἀναγνώ-
 δης εἰς τὴν σελίδα 122 τῷ κοσόντῳ ἢ εἰς
 τὸ παράπαν «εἰδεξυμίου διαφορὰν
 κοσόν συνδέσμων χαρακίρων».

Παρατηρεῖται φάνη ἐνταῦθα ὅτι
 τὰ κέντηματα συνδέσμων συνδέσμων
 μὴ Πελαιτῶν διὰ τὸν γόμον ὅτι ταῦτα
 ἔχουν ἰδιωτὴν τὴν κοσόβελον (ἴδ. σ. 178)
 ἢ οἰοῦνται δὲ συμβάλλουσι πρὸς τὴν κοσό-
 βελον τῶν Πελαιτῶν.

• Τὰ κέντηματα καὶ τὰ καλὸ-
 των ᾠδῶν ἢ ἀνυδρὸν εὐτὰ — — — — —
 δὲν γαριβάνουσι αὐτὰ συλλαβῶν εἰς
 εἰσοφίαν ἢ ἀνελίξιν, ἀλλὰ τὸ ᾠδὴν
 γαριβάνουσι συλλαβῶν, ἀπὸ ὅταν εὖρε
 δοῦν καλὸν τὰ ᾠδῶν οὕτω τῷ
 γαριβάνουσι συλλαβῶν ἢ.

 τὴν ἡ γ α α α ἡ γ α α α π ρ ο σ η ἡ ἡ λ υ

488

• ἐν τῇ γραφῇ τῶν Κεντηφάλων, πρὸς
 αἰσαγωγὴν ἀρχίσου, ὅσον αἰσαγωγῶν
 καὶ Κεντηφα μετὰ Κεντηφάλων καὶ
 αἰσαγωγῶν τῆς ἀρδογραφίας ἐν τῇ τε-
 γραφίᾳ, ὡς — — — — —, εἰς τὴν τὴν
 ὡρετικὴν ὡρετικὴν αἰσαγωγῶν τῆς
 δουλῆς ἀνωθεν τῇ ὀργάνῃ — — — — — εἰς δὲ
 τὴν δουλῆσαν ἀπὸ Κεντηφάλων ὡρετα-
 γῶνται ὀργάνῃ μετὰ ψευδαῖ — — — — —

• ἐν τῇ γραφῇ τῶν σφαιρῶν, τῇ
 Κεντηφαλα δίδονται τὸ Γοργὸν εἶναι
 τὴν ἡμέραν αἰσαγωγῶν, καὶ δὲ δίδωσιν
 τείχεσιν μόνον ἀνωθεν αἰσαγωγῶν ὡς
 — — — — —, — — — — —, — — — — — ὡς εἰς τὰς γραφάς
 — — — — —, — — — — —, ἀνωθεν τῇ ὀργάνῃ.

• ἐν τῇ γραφῇ, δίδονται καὶ τὰ Ἀρχα
 μόνον εἰς τὰς αἰσαγωγὰς, ὡς — — — — —, — — — — —, — — — — —

• ὅταν δια τὰ Κεντηφαλα ὡρε-
 τικὴ γραφὴ δίδωται ὡρετικὴν αἰσαγωγῶν
 εἰς τὴν γραφὴν, καὶ ἀρδογραφίαν ὡς τὰ
 εἰς δίδονται ὡς Κεντηφα ὡς δὲ ὡρετικὴν
 ὡς τὸν ὡρετικὴν ἀνωθεν τῇ γραφῇ
 τῇ αἰσαγωγῇ καὶ αἰσαγωγῇ τῇ αἰσαγωγῇ

[illegible]

490

Ἐὰν ἄνθρωπος καλοῖται εἰς κτήματα
ἐλθεῖν εἰς φρονέοντα καλῶν, ἀγαθῶν
ἢ εἰς οὐδέναι πρὸς ἀρετὴν εἶναι, ὡς
ὁμοίως, καὶ κτήματα εἰς γὰρ πάντα φρονέον

~~Handwritten scribbles~~

$\frac{1}{\phi} \rightarrow \frac{1}{\psi} \rightarrow \frac{1}{\chi} \rightarrow \frac{1}{\delta}$

ε ε υ ρ ο ο υ υ ν ν

π_9 — — — جی کچا = $\frac{7}{8}$

• Eolar la Kaulipala gaban fag-
gidis un oiaediusde oludron, lolo
laula xairan lin onuidy ai tuo coi-
otula ig i'zaffiyavlon fr e lin fusio.
tula la fusioda.

• Τὸν συνδοκόν (ἢ τὴν) γὰρ βέλ-
 λαν τὰ κενώματα ἔσαν χροασθῆ-
 ῖδος, διαφύλασσόντων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
 θανάτου (ἰδὲ ἀντίφω) καὶ ὡς οὐδὲν
 αὐτὸν ἔλατ' ἢ ἐκαστοὺς χαράματα
 ὁ οὐρανὸς ὡρῶν τὰ ὅσα τὸν αὐτὸν τε αὐτὰ
 συλλαβὴν καὶ $\frac{\pi}{2}$ $\frac{\pi}{2}$ $\frac{\pi}{2}$ $\frac{\pi}{2}$

$\frac{1}{2} \times 2 = 1$
 $\frac{1}{3} \times 3 = 1$
 $\frac{1}{4} \times 4 = 1$
 $\frac{1}{5} \times 5 = 1$
 $\frac{1}{6} \times 6 = 1$
 $\frac{1}{7} \times 7 = 1$
 $\frac{1}{8} \times 8 = 1$
 $\frac{1}{9} \times 9 = 1$
 $\frac{1}{10} \times 10 = 1$
 $\frac{1}{11} \times 11 = 1$
 $\frac{1}{12} \times 12 = 1$
 $\frac{1}{13} \times 13 = 1$
 $\frac{1}{14} \times 14 = 1$
 $\frac{1}{15} \times 15 = 1$
 $\frac{1}{16} \times 16 = 1$
 $\frac{1}{17} \times 17 = 1$
 $\frac{1}{18} \times 18 = 1$
 $\frac{1}{19} \times 19 = 1$
 $\frac{1}{20} \times 20 = 1$
 $\frac{1}{21} \times 21 = 1$
 $\frac{1}{22} \times 22 = 1$
 $\frac{1}{23} \times 23 = 1$
 $\frac{1}{24} \times 24 = 1$
 $\frac{1}{25} \times 25 = 1$
 $\frac{1}{26} \times 26 = 1$
 $\frac{1}{27} \times 27 = 1$
 $\frac{1}{28} \times 28 = 1$
 $\frac{1}{29} \times 29 = 1$
 $\frac{1}{30} \times 30 = 1$
 $\frac{1}{31} \times 31 = 1$
 $\frac{1}{32} \times 32 = 1$
 $\frac{1}{33} \times 33 = 1$
 $\frac{1}{34} \times 34 = 1$
 $\frac{1}{35} \times 35 = 1$
 $\frac{1}{36} \times 36 = 1$
 $\frac{1}{37} \times 37 = 1$
 $\frac{1}{38} \times 38 = 1$
 $\frac{1}{39} \times 39 = 1$
 $\frac{1}{40} \times 40 = 1$
 $\frac{1}{41} \times 41 = 1$
 $\frac{1}{42} \times 42 = 1$
 $\frac{1}{43} \times 43 = 1$
 $\frac{1}{44} \times 44 = 1$
 $\frac{1}{45} \times 45 = 1$
 $\frac{1}{46} \times 46 = 1$
 $\frac{1}{47} \times 47 = 1$
 $\frac{1}{48} \times 48 = 1$
 $\frac{1}{49} \times 49 = 1$
 $\frac{1}{50} \times 50 = 1$
 $\frac{1}{51} \times 51 = 1$
 $\frac{1}{52} \times 52 = 1$
 $\frac{1}{53} \times 53 = 1$
 $\frac{1}{54} \times 54 = 1$
 $\frac{1}{55} \times 55 = 1$
 $\frac{1}{56} \times 56 = 1$
 $\frac{1}{57} \times 57 = 1$
 $\frac{1}{58} \times 58 = 1$
 $\frac{1}{59} \times 59 = 1$
 $\frac{1}{60} \times 60 = 1$
 $\frac{1}{61} \times 61 = 1$
 $\frac{1}{62} \times 62 = 1$
 $\frac{1}{63} \times 63 = 1$
 $\frac{1}{64} \times 64 = 1$
 $\frac{1}{65} \times 65 = 1$
 $\frac{1}{66} \times 66 = 1$
 $\frac{1}{67} \times 67 = 1$
 $\frac{1}{68} \times 68 = 1$
 $\frac{1}{69} \times 69 = 1$
 $\frac{1}{70} \times 70 = 1$
 $\frac{1}{71} \times 71 = 1$
 $\frac{1}{72} \times 72 = 1$
 $\frac{1}{73} \times 73 = 1$
 $\frac{1}{74} \times 74 = 1$
 $\frac{1}{75} \times 75 = 1$
 $\frac{1}{76} \times 76 = 1$
 $\frac{1}{77} \times 77 = 1$
 $\frac{1}{78} \times 78 = 1$
 $\frac{1}{79} \times 79 = 1$
 $\frac{1}{80} \times 80 = 1$
 $\frac{1}{81} \times 81 = 1$
 $\frac{1}{82} \times 82 = 1$
 $\frac{1}{83} \times 83 = 1$
 $\frac{1}{84} \times 84 = 1$
 $\frac{1}{85} \times 85 = 1$
 $\frac{1}{86} \times 86 = 1$
 $\frac{1}{87} \times 87 = 1$
 $\frac{1}{88} \times 88 = 1$
 $\frac{1}{89} \times 89 = 1$
 $\frac{1}{90} \times 90 = 1$
 $\frac{1}{91} \times 91 = 1$
 $\frac{1}{92} \times 92 = 1$
 $\frac{1}{93} \times 93 = 1$
 $\frac{1}{94} \times 94 = 1$
 $\frac{1}{95} \times 95 = 1$
 $\frac{1}{96} \times 96 = 1$
 $\frac{1}{97} \times 97 = 1$
 $\frac{1}{98} \times 98 = 1$
 $\frac{1}{99} \times 99 = 1$
 $\frac{1}{100} \times 100 = 1$

491

• Μετὰ τὰ Κενλίφαλα διὸ ἀνορθώσῃ
 συνεχὲς ἔργον ὅτε ἴσως, ἐπιδεί-
 ξαι ~~ἡλικία~~ ^{ἐν τῇ ἡλικίᾳ} διὸ γὰρ θάνατον ἰδιαίτερον
 ἀγαθὸν ὅρα τὸν τῷ ἰσὺ αὐτῶν χαρακ-
 τὴρ ὁ αἰσθητὴς ἐπὶ τῷ ἰσχυρισμῷ εἶναι
 τὰ Κενλίφαλα, τὰ αἰσθητὰ καὶ αὐτὰ
 διὸ δὴ καὶ ἰδιαίτερον ἀγαθὸν - ὅταν
 ὅπως χρειαζοῖται τ' ἀνορθώσῃ ^{τὸν ἰσχυρισμὸν} αὐτὰ,
 τότε αἰσθ' ἰδιαίτερον εἶναι ὅτι
 μετὰ φρεσίν τῇ
 α α καυ σο ο ονμου πα α δαντων
 νυα να φανδο ο ο ον γε η οε εε ε ο

Τὰ Κενλίφαλα τῶν, δὴ καὶ ὅταν
 τὰς ἐδοξάς, ἰδέσθαι καὶ Διέσθαι.

492

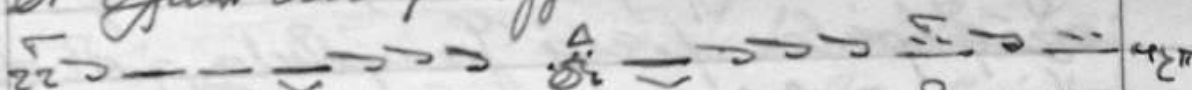
Περὶ ὀρθογραφίας τῶν Κεντημάτων καὶ τῆς Ὑψιφῆς

• Οἱ δύο οὗτοι χαρακτῆρες τῆς
μοσούλας συνδέονται μετὰ φωνῶν
ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν συνδέσει καὶ ἄρουν
χαρακτῆρουν τῆς μοσούλας, δι' ἔχον
ἰδίαν μοσούλα, γαρβαίναν ὅπως φαί-
νουν αὐτὴν τῶν Ὑψιφῶν αἱ τῆς Πελαστικῆς
καὶ τῆς Ὑψιφῆς αἱ φωνῶν συνδέονται
καὶ καὶ μὴ τῶν συνδέονται αὐτῶν
ἰδίαν μοσούλας γινώσκουσιν τῆς
χαρακτῆρουν ἐν σελίδι, καὶ δὲ τῶν
συνδέονται καὶ τῶν αὐτῶν γαρβαίναν
ἰδίαν αἱ καὶ αὐτῶν οἱ αὐτοὶ καὶ
καὶ οἱ διέσονται τοῖς συνδέονται τῶν
Ὑψιφῶν αἱ τῆς Πελαστικῆς, καὶ αὐτῶν καὶ
αὐτῶν αὐτῶν ἐν τῇ γινώσκουσιν
καὶ αὐτῶν γαρβαίναν. Καὶ αὐτῶν ἰδίαν
αὐτῶν αὐτῶν συνδέονται καὶ Ὑψιφῶν
αἱ Πελαστικῆς, αἱ αὐτῶν καὶ διὰ τῶν
αὐτῶν ἰδίαν.

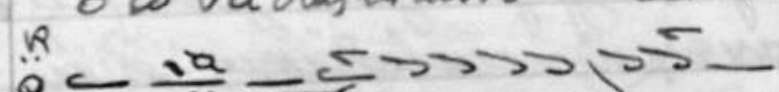
493

Περὶ ὀρθογραφίας εἰς Ἀποδρόφον

• Ἡ Ἀποδρόφος εἶναι ὁ ῥότος ἐν τῷ καλῷ τῷ χαρμυλῷ ὁ αἰσις χροῖται διὰ τὴν συναχῆ, βαδρῖαιαν ἐν κατὰ φθόγον καλῶσαν, κατὰ τὴν ὁμοίαν ὡς φθόγος γαμβάνει σφαβὴν, ἢ καὶ τὰ τῶν συλλαβῶν δι' αὐτὰς τὴν φθόγον. ὡς:

 ο α ν α δ α γ γ ε λ λ ν ε ρ α α α α δ ι τ κ α ι.

 η α α α α α α μ ε ε.

εἰς τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ταύτης, εἰσεσσεύεται εἰς μαγνῆτον χροῖται εἰς αἰσινδύωσι σφαβῶν ἐν χαρμυλῷ.

Περὶ τὴν συνδύωσιν εἰς Ἀποδ.

Δρόσον καὶ ἄλλων χαρμυλῶν εἰς ὁμοίαν τὴν αὐτὴν 124 καὶ ἐξ. τὰ παρακάτω.

• εἰς συναχῆ δι' ἀποδρόφον καλῶσαν ἐν τῷ ὁμοίῳ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐξ αὐτῆς γαμβάνει σφαβὴν, τὴν, ὡς τὴν γαμβάνειαν, τὴν σφαβὴν ἀποδρόφον

[illegible]

[illegible]

496

δις καὶ ἄλλαι ^{ἐξ} τροισικαὶ τοιαύται.
 ὅσων, τὸ ἑκάστοτα ἰδέσθαι φάνηται
 δύνασθαι αὐτοῖς εἰς 3, ἢ διὰ τὴν φάνηται
 μάλλον αὐτοῖς φάνηται ἢ τὴν ἀντιμετώπι-
 φα εἰς 2, 3 (ἴδε καὶ σελ 141). αἱ δὲ
 διαφορὰ καὶ Τετράκις φάνηται ἢ τὴν δύνασθαι
 αἰς 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, τὸ Γοργὸν δύνασθαι
 ἢ μάλλον αὐτοῖς, καὶ οὗτοι διέφερον τὸ
 Τετράκις φάνηται δύνασθαι.

• Ἡ Ἀπόδοσις γὰρ τὸν Γοργὸν
 καὶ συγχρόνως μάλλον αὐτοῖς διαφορὰν
 (ἢ διαφορὰν), τὴν γὰρ βάναντα, ἐν τοιαύτῃ
 ὑποκρίσει, ἰδίαν συγχρόνως φέρει συνε-
 χίζουσα αὐτὴν τῇ ὑποκρίσει αὐτοῖς
 ὑποκρίσει τοιαύτῃ. (ἴδε καὶ σελ 146)

αἰς 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

καὶ τὸ αὐτὸ αὐτὸ φέρει καὶ τὸ αὐτὸ φέρει
 ἢ γὰρ τὸν Γοργὸν διαφορὰν καὶ δύνασθαι συγχρόνως
 αἰς 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

• Ἡ ἀντιμετώπιση τὴν ἀντιμετώπισην ἢ ἀντι-
 μετώπισην δὲ φέρει ἄλλαι τὰς ἀντιμετώπισην
 ἀντιμετώπισην, αἱ ἀντιμετώπισην ἀντιμετώπισην

[illegible]

498

γράφει δε, σχεδὸν πάντοτε, διότι
καταλαμβάνεται (συνάντις) τοιαύτης αἰσῶς
πρῶτος καὶ δὲν ἔχειται ἡ:

$\frac{\Delta}{\delta} \quad \frac{\epsilon}{\epsilon} \quad \frac{\zeta}{\zeta} \quad \frac{\eta}{\eta} \quad \frac{\theta}{\theta} \quad \frac{\iota}{\iota} \quad \frac{\kappa}{\kappa}$ (καὶ ἔχειται
 $\eta \quad \eta \quad \sigma\sigma \quad \sigma \quad \sigma \quad \sigma\eta \quad \eta$ χαλερ.)

(ἡ κίρις ἐξέλιξιν
(Πανδύμν. τ. Δ
σ. 58.)

- Ἡ ἀποστολὴ δὲ καὶ ὅλα τὰ
ἐξοφᾶς καὶ ἡδὲν ἀντιθέτως καὶ
δὲν αὐτῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν.
καὶ τὴν τὴν ἀποστολὴν καὶ διέσεις.

500

διὸς τὸν ἰσχυρὸν ἀποδοῦναι πέναν ἐς
 τὴν εὐλογία αὐτοῦ φέρειν.

Οὕτω, συνιδρύσαντες τὴν Παιδείαν
 ἡμεῖς, καὶ κοινὸν αὐτῇ Παιδαγωγόν (τὸν καλεσθέντα)
 συνιδρύσαντες αὐτὴν διδάσκαλον αὐτῆς, ἐδόξεν
 ἡμῖν δεῖν συνέχευαν καὶ αἱ ἑταίρειαι
 τῆς Παιδείας ἀφ' ἑαυτῶν ἀπομακρύναντες
 ἀποδοχὰς αὐτῆς, καὶ ἀποδοῦναι κα-
 τὰ τὴν χάριν αὐτῆς. (Πλάτ. Η79).

• Εὰν μάλιστα εἴς, Πάλατος εἰς ἐκ-
είας ἱεροῦν καὶ ἁγίατα
ἡ κοίτη εἰς Πάλατος ἐκτεταταὶ εἰς
τὴν χεῖρα εἰς ἁγίατα εἰς:

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

"Εἰς αὐτὰς τὴν ὑπογραφὴν συντίθεσθαι περὶ
Κεντρικῶν ἀφ' ὧν καὶ ὅχι, εἰς ὅτι,
ἀναγινώσκοντες τὸν καὶ καλῶς χαρ-
μίσαντες πρὶν εὖχεσθαι ἑαυτοῦς κ.

۱۰۰۰۰ کی ۱۲۱۹

• Καὶ παλὶν ἰππὰς Ἰσθαρίης
 γυλιδὴ ἀνάβασις, ἐὼς ῥόδα φέει εὖν

[illegible]

50%

καὶ ὁμοῦ φράσιν τὸν κοινὸν τῶν πραγ-
μάτων τῶν διχόμενων ὑποθέσιν ἀναίτια
ἔσθαι διχόνοια (ἢ ἡ κοινὴ ἔσθαι) ἡ ἀ-
ναίτια, ἢ ἀνάστασις τῶν πραγμάτων διχό-
νον ὑποθέσιν εἶναι, γινέσθαι δὲ ἑν-
νομεῖται ὅτι οὐκ ἔστι ὁμοῦ ἡ:

$\frac{1}{x} = x^{-1}$

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

• Ἐοὶ μαρτυροῦντες αὐτὸν συνεχῶς κα-
ταβύοντες καὶ τὴν αὐτὴν συλλαβὴν,
δίδονται καὶ ἐκδιδόναι ὁρῶντες εἰς τὴν
ὕψος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς ταῦτα καὶ:

$\frac{1}{\sqrt{2}} \rightarrow \frac{1}{\sqrt{2}} - \frac{1}{\sqrt{2}} = 0$

• 'Εν τῇ αἰσθητικῇ οὐσίᾳ τὰ
 ἁπλᾶ καὶ ἁπλοῦς γὰρ εἶναι τὸ ὕψος
 αὐτῇ τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ οὐσίᾳ αὐτῇ
 αὐτῇ (οὐσίᾳ, οὐσίᾳ). καὶ ὕψος
 καὶ γὰρ εἶναι τὸν διὰ τῇ οὐσίᾳ
 $\frac{1}{2}$ καὶ $\frac{1}{2}$, αὐτῇ δὲ καὶ οὐσίᾳ
 αὐτῇ τὸν καὶ αὐτῇ, εἰς τὰ, καὶ

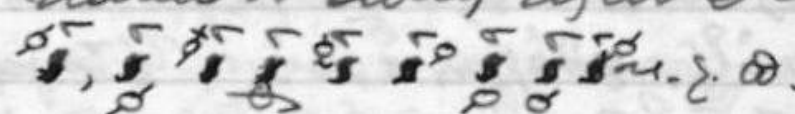
1, 2, 3

[illegible]

504

• Εἰκοσιτα ὅτι αἱ ἀναρμια ὅταν τῷ
 αὐτῷ τῇν ἰσορροσίᾳ ἀεὶ ἀφαιρῶνται ὁμοί-
 ον ἰσορροσίᾳ, ἀφαιρῶν τὸν εἶδος
 διώκον αὐτῇ φθόγῳ.

• Ἡ ἰσορροσία, ἡ γὰρ, διχόμενα εἰ-
 ναι καὶ πάλιν αὐτῇ φθόγῳ,
 ἡ γὰρ, ἡ φθόγῳ ἡ δὲ φθόγῳ.

Καὶ ὅσα μὲν ἐξ αὐτῶν εἶδον
 καὶ εἰσὶν αὐτῇ φθόγῳ εἰς τὴν
 αὐτῇ αὐτῇ φθόγῳ, ὅσα δὲ εἶδον
 καὶ πάλιν αὐτῇ εἰς τὴν διώκον
 ἢ .

505

Περὶ ὀρθογραφίας τοῦ Ἑξαφου

• Τὸ Ἑξαφον διευνύει, ἢ μειώνει,
μαλάσσων δύο φθόγους ὑποφθόγους
• Συντίθεται περὶ ὅλην τὴν πεντάχορδον
ὑπὸ μανόνα, τὰς οἰσὶς ἐξεδύσασθαι
εἰς τὸ πεντάχορον καὶ ὀρθογραφίας
αὐτῶν συνδέσμων τῶν ἀνωτέρων, αἱ
οἰσὶς καὶ ἔχουσιν εφαρμογὴν τὴν
ἐπὶ συνδέσμων τῶν ἑξαφου, καὶ
ἢ ἐπὶ συνδέσμων αὐτῶν περὶ τῶν
συντίθετων ὅσα ἰσχύουσιν καὶ συνδέ-
σμων αὐτῶν περὶ ὅλην χειρὸς αὐτῶν,
ἰσχύουσιν τὴν καὶ συνδέσμων τῶν ἑξαφου.
• ὅτι τὸν ἑξαφον ὑποδέσμων, τὸ
ἑξαφον γὰρ βαίνει τὸ ἑξαφον αὐτῶν.
ὅτι αὐτὰ τὴν καὶ πεντάχορδον περὶ πε-
ντάχορδον, ἐνίσταται ~~τὴν~~ δὲ τὴν περὶ ὅλην
~~τὴν~~ ἢ τὴν καὶ αὐτῶν τὴν, καὶ τὴν
αὐτῶν, καὶ τὴν περὶ ἀνωτέρων
καὶ τὴν καὶ αὐτῶν τὴν, καὶ δὲ αὐτῶν
τὴν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν τὴν περὶ συνδέσμων (τὴν) αὐτῶν
αὐτῶν τὴν αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν

[illegible]

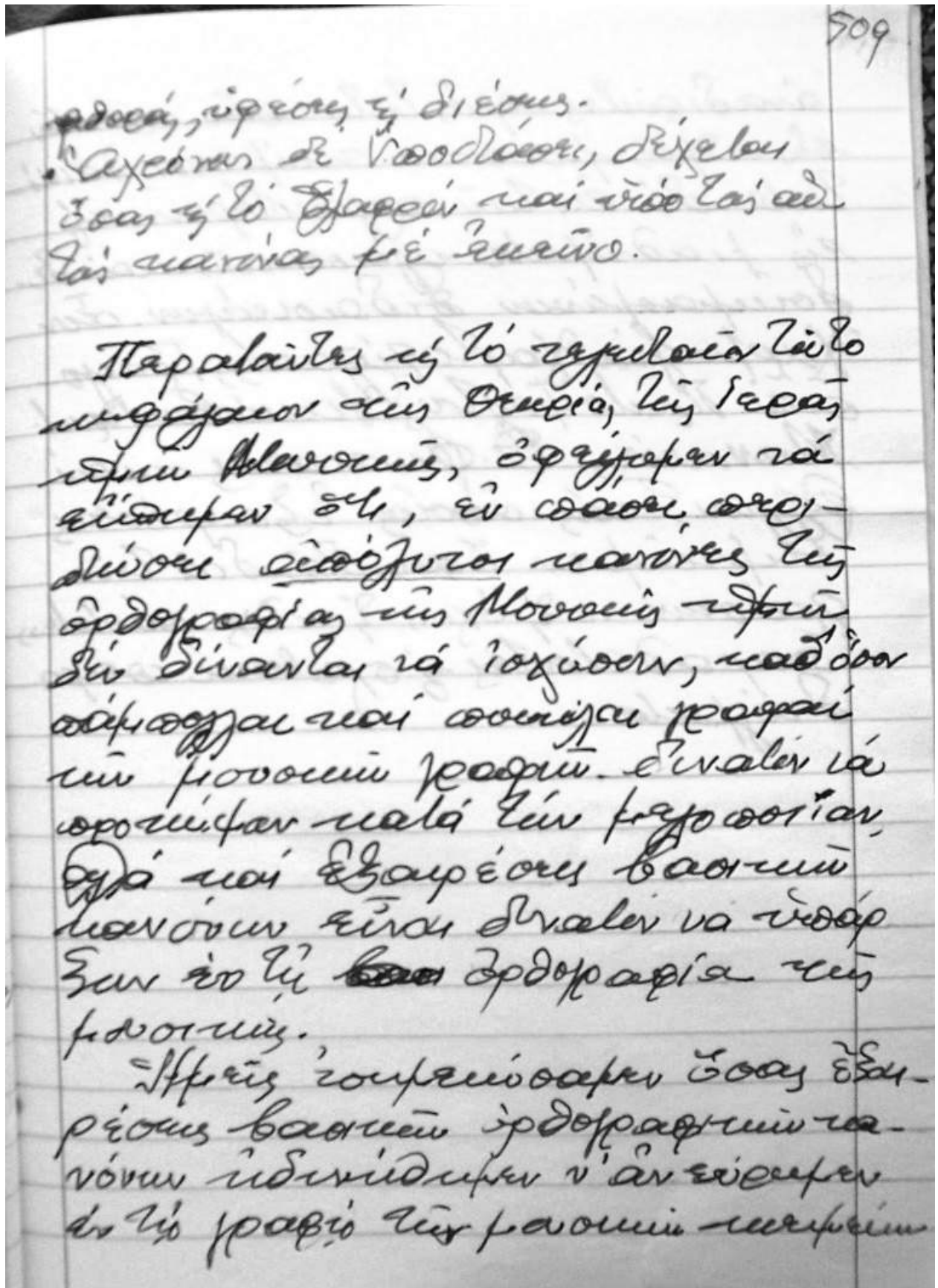
508

Περὶ ὀρθογραφίας τῆς Χαρυγίας

• Ἡ Χαρυγία δεικνύει, αἱ μὲν γὰρ, ἰσορροπία καὶ ἀνάσποντος ποσῶν ἐξ ὅρων· ἐν συνδέσει δὲ πρὸς ἄλλαν Χαρυγίαν δεικνύει τὰς παραγόμεναις ἐν τῇ φωνητικῇ ἰσορροπίας καὶ ἐκτάσεις, (ὡς δὲ κείμενα συνδέονται τῇ χαρμυλικῇ σελ. 121)

• Ἡ Χαρυγία οὐδέποτε ποσῶν ἐξ ὅρων· συνδέεται ὅμως πρὸς ἄλλαν χαρμυλικῶν ποσῶν ποσῶν ποσῶν, χρῆμα, διχόσους, ὡς $\frac{4}{2}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{4}{3}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{6}{5}$ ~~καὶ ἄλλα~~ εἶναι καὶ δεικνύει ἰδιαιτέρας, ἀντα-
βίς ἀνταβίς τὰς ὀρθογραφικαῖς
μαθῆται τῇ τῇ χαρμυλικῇ.

• Δίχεται ὅμως τὰς ἀνταβίς χαρ-
μυλικῶν τῇ χεῖρα (Κεῖρα, Διχόσους, Διχόσους)
μαθῆται αἱ τὰς διαφρετικῶν τῇ χεῖρα
ταύτης (Ταύτης, Διχόσους, Διχόσους), διὰ
δὲ τῇ γραφῇ $\frac{4}{2}$, $\frac{3}{2}$, καὶ ἄλλα ἰσχύουν
ὅσα ἀνταβίς αἱ ποσῶν ἑξαμετρῶν ($\frac{6}{4}$,
 $\frac{6}{8}$) εἰς τὴν δίχεται ὅμως τὰς ~~ταύτης~~

510
 ἀναδιδόντες ὁρὸς τὸ τοῦ πάντων πνεύματος
 εἰς αὐτὸς μουνοῦν κειμένην, ἰδιαι-
 τὰ δὲ ἐν τῷ θαυμασίῳ, καὶ
 εἰς μαθητὰς πνευματικῶν καὶ δι-
 δασκαλοῦν διδασκάλων. ὅν
 χαρὰς χαρὰς χαρὰς, τρυφ-
 οῦς πελοφάτα, λαμβάνοντες πελ-
 λαναν, ὁ. φωνητικῶν καὶ
 ὁρῶν, τὰς ὁσίας ἐξαιρετικῶς
 ἐμφανίζον ὅσον δὲ διὰ τὴν
 ὁσίων «ὡς ὅχι» ἢ «ὅχι πάντες»,
 παρὰ πάντας ἢ ὅχι πάντα ὁρῶν-
 ται.

